

מפתח לעניני הלש"ו

א'	נגד אצילות ולפני כן אין רשות לדבר ולחשוב	ב.:	ביאורים א'
א'	כל א' הוא אור	סב.:	ביאורים א'
א'	שייך לכתר שאל"ף אותיות פלא, וכתר מופלא	פז.	ביאורים א'
א'	שייך לכתר, וא' היא בצורת יו"י שהי' עליון הוא רמוז לכתר, והי' התחתון רמוז על יסוד טיפת הזווג או הי' התחתון שייך למלכות שהי' אחכמה זעירא, והי' היא דעת ות"ת ואם א' זה יו"ד אז הד' שייך למלכות (פז.:	פז.	ביאורים א'
א' דאמ"ש	שורה בראש	עד.:	ביאורים א'
א' דאמ"ש	שייך לקו האמצעי	עד.:	ביאורים א'
א-דני	שם על פעולותיו ית', שהוראתו שהוא אדון הכל, והכל שלו שהוא המציא ומנהיג אותם, וזה שורש לכל התורה, שמזה שהוא אדון שלנו יש מקום לציווי עבודתינו וזה תורה ומצות שלנו	כו.:	ביאורים א'
א-דני	שם משותף לחול וכן נפש הוא שיתופא דגופא, וכן משתתף בבי"ע	סא.:	ביאורים א'
א-היה	כך נקרא מקיפים על שם העתיד, שלעתיד יתפשטו כל האורות המקיפים ויטייחדו עם הפנימיים, ויתבטלכל הצמצומים והעביית לגמרי	יד.	ביאורים א'
א-היה	שם לבינה ולכתר, שבבינה נמצא כל הגילוי של הכתר	כג.	ביאורים א'
א-היה	שם לאור המקיף ע"ש אור המקיף	כג.:	ביאורים א'
א-היה	עיקר גילוי באור פניו יהיה רק לעתיד	כג.:	ביאורים א'
א-היה	הראשון הוא שם לאמא עליון הנכללת באבא, ופירושו אני מי שאני והוא סתום לגמרי, השני היא בחינת אמא שבאות ה' (תבונה - ביחס לז"א), ופירושו אני מוכן להתגלות כי היא עתידה להאציל את הזו"ן, השלישי התחלת האצילות דזו"ן, ופירושו עכשיו אצא ואתתקן הכל	לו.	ביאורים א'
א-היה	לפעמים תבונה נקראת כך ע' תבונה	לו.:	ביאורים א'
א-היה	כל א-היה דבינה דיודי"ן	לז.	ביאורים א'
א-היה	ד' מילויים כולם נוקבין	לו.:	ביאורים א'
א-היה	שם לנוק' על שם הזו"ן שעתידים להוולד ממנה, וכן אור מקיף נקרא כך שהוא עתיד להתפשט ולכנוס בפנימיות, וכן כל אור שלא הגיע עדיין לגילוי העיקרי והוא עתיד להתגלות	לו.:	ביאורים א'
א-היה אשר א-היה	א-היה הראשון הוא אור מקיף הישר, והשני אור מקיף החוזר, ששניהם מתגלים בעיקר לעתיד	כג.:	ביאורים א'
א"א	א' מהג' רשין ומקביל למ"ס	י.:	ביאורים א'
א"א	שם כללי לג' רשין	י.:	ביאורים א'
א"א	כבשי רחמנא, והוא האוצר של מתנת חינוך, שהוא הנהגה הנעלמה	יז.:	ביאורים א'
א"א	עיקר גילוי אור א"ס שבאבי"ע הוא רק האור א"א אבל האור עתיק הוא נעלם לעולם	יח.:	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

א"א	יש לה אותם עיגולים כמו עתיק שיש להם אותם יסודות - ב' בחינות בכתר, וכן היושרים הם ב' בחינות פרצופי דכתר(יח):.	יח:	ביאורים א'
א"א	הנהגה הניסי, והי"ג מידות הרחמים	יט::	ביאורים א'
א"א	מתלבש בכל האצילות שהיא הנשמה דאצילות	כה:	ביאורים א'
א"א	נקרא צחצחות	כה:	ביאורים א'
א"א	עתיק בתלבש בראשו, אבל מתפשט בכולו	כה:	ביאורים א'
א"א	עולה בכל עליית הזו"ן	כה::	ביאורים א'
א"א	ט"ס שלו המתלבשים באצילות נקראים נהורין, ולא נעלמים	כו.	ביאורים א'
א"א	כתר הכללי דאצילות, וגם שם לרישא תליתאה מ"ס	כת.	ביאורים א'
א"א	לפעמים נקרא אין על אף שאין זה עיקר מציאותו אלא בגלל הרישא תניינא שבו, וגם לפעמים נקרא עתיק	כת.	ביאורים א'
א"א	מקביל לא"ס המקיף אשר למעלה מהצמצום	לא::	ביאורים א'
א"א	מתלבש בכל הפרצופים כולם בפנימיותם בקו דק מאורו, וזה מתחלק לה', וזה תמידי, אבל עיקר אורו למעלה מעיקר האצילות כא"ס המקיף, וזה אינו מתחלק כלל, וכן אורו הניסי אינו מתצמצם, וזה מפעם לפעם (לב).	לא::	ביאורים א'
א"א	או"א וישסו"ת נמשכו מיסוד דעתיק אבל נגמרו על ידי א"א ועל ידי זווג דחיך וגרון, והי"ג ת"ד	לז::	ביאורים א'
א"א	גילוי דכל המציאות רק מתחילה מהא"א ולמטה	מד.	ביאורים א'
א"א	הכח"ב שבו כולם חד ממש, שאין שם שום שם, וכל הרישא דא"א נעלם ואין גילוי ולכן אין שם	מד.	ביאורים א'
א"א	גילוי רק ב"יג ת"ד שהוא עצמו נעלם	נו::	ביאורים א'
א"א	שורש האצילות בהעלם	נח::	ביאורים א'
א"א	א' דאמ"ש אויר אור י' והוא הכת רעליון אוירא סתימאה, אור הסתום באות י' הכלול מחכמה י', וכל זמן שלא יצא החכמה ממנה נקרא אויר דהיינו אויר שלא נתפס, שאין לו גילוי, וכאשר יוצא חכמה י' אז נעשה אור שנתגלה הכתר על ידי החכמה, וזה הא' דאמ"ש	פ::	ביאורים א'
א"א	היחידה שבה היא עצמותה ושרשה, והנרנח"י שבכל אחד לפי כח ותכונת השורש	לה:	ביאורים ב'
א"א	עיקרי היא רק גלגלתא אוירא ומו"ס ולצורך גילוי למטה נמשך ונעשה לו בחי' גוף ופרצוף גמור של עצמותית אין גילוי כלל	צ:	ביאורים ב'
א"א	על אף שאין לו גילוי בכלל, אבל נבחן הגילוי מהי"ג מידות הרחמים המקיימים העולם בדור שכולו חייב, ואז נבחן בשם ע"ב ואו"א נבחנים בשם ס"ג	ט::	דעה א
א"א	נבחנים מדריגות בערך גילויים דהיינו בערך התחתונים, ולכן המ"ס עם גילוי שהיא הי"ג	י.	דעה א

מפתח לעניני הלש"ו

		ת"ד היא הכתר	
א"א	עיקר הפרצוף עד הטבור (עד מקום הסמתיים המזלין), והנה"י בסוד תוספות, ונעשה לצורך הזו"ן ע"ד ההתפשטות הראשון והשתתפו עם האצילות רק אחרי שנעשה בהסתלקות האור ופריסת הפרסה	כט ::	כללים א'
א"א	עיקר עצמותו הוא רק הג' רשין שבו גלגלתא אוריא ומ"ס עם אורם המתפשט מהם שהם הי"ג חוורת והי"ג נימין והי"ג ת"ד, ובאלה ג' מתלבש החג"ת דרדל"א חסד בגלגלתא וגבורה במ"ס ות"ת באוריא	כט ::	כללים א'
א"א	בעצמו הוה הע"ב כתר וטעמים וס"ג חכמ הונקודות, אבל בערך מה שנמשך ממנו למטה שהוא שורש לאו"א הוה הע"ב חכמה וטעמים וס"ג בינה ונקודות (נט ::)	נט ::	כללים א'
א"א	מה שהלב שני למוח הסיבה הוא מה שהמזל עליון מהנביעו דמ"ס והוא מתפשט בלב ומאיר בו, וכן אבא ששורשו מאוריא גם כן נכלל בלב כך	פ ::	כללים א'
א"א	כאשר נחשב ג"ר שבו בפרטות הם גלגלתא אוריא ומ"ס, והם כח"ב, ואז אוריא חכמה וטעמים ומ"ס הוא ס"ג ונקודות, וזה שייך לערך מה שנמשך ממנו, וכאשר נחשב א"א לב' רשין, שנכלל האוריא בגלגלתא, אז אוריא ומ"ס הם כתר וחכמה, ואז אוריא הוא ע"ב וטעמים ומ"ס חכמה ס"ג ונקודות, וזה שייך לעצמו	נט ::	כללים א'
א"א	אין לו גילוי בשום שם, אלא הם רק על ידי החכמה	צג ::	כללים א'
א"א	מתפשט בזו"ן יותר למטה מאו"א, ונה"י דא"א נתהוה יחד עם זו"ן והתפשטו ביחד (כ.), אבל מה שמתפשטת מהמ"ה וב"ן דא"א הוא רק הארה מעצם האור שעצם האור נשאר למעלה במקומו וזה באת השורש הפנימי להתפשטות השני (כ ::)	יט ::	כללים ב'
א"א דאצילות	רגליו מתשפטים עד חלק התחתונים דעגוליי עצמו יחד עם עתיק, יש הפסק בין יושר לעגוליים שלו על ידי או"א וזו"ן המלבישים עליו מהגרונ עד סוף רגליו	יז ::	ביאורים א'
א"א דאצילות	מתייחד היושר שלו עם העיגולים, וזה הי"ג מדות הרחמים שבם מתנהג העולם	יח :	ביאורים א'
א"א דאצילות	כל הרישא כולו עד סוף הי"ג ת"ד שבו, וזה כתר הכללי דאצילות	מד :	ביאורים א'
א"א דאצילות	אינו ניכר הנוק דוגמת העקודים ולכן שולט שם השם ס"ג, כי הא"א היא המ"ס והוא הס"ג, ועל אף שכתוב שעיקר הויו"ת דמ"ס הם דויו"ת	כג ::	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		דמ"ה זהו בגלל שעיקר האור היא דס"ג והיא מתלבש במ"ה (כד.)	
א"א דאצילות	נו.	המלכות שבו נעלמת ועכ"ז נתפשט ממנה המלכות דאצילות	כללים א'
א"א דאצילות	נו :	ממנה ולמעלה אין הנקו' ניכרת, כי משם והלאה יש שליטה לס"ב ומ"ה ובאצילות זה מ"ה וב"ן ובא"ק זה ע"ב וס"ג וא"א דאצילות היא ממוצא ביניהם	כללים א'
א"א דאצילות	נו.:	אין גילוי לנוק' רק מצד פנימיותה, ובבחינת עצמותה העקרית שהיא שורש הכל ותכלית הכל, אבל לא מצד שהיא פרצוף בפני עצמה	כללים א'
א"א דאצילות	פו :	אין בו בחינת ג' קוים בעצמו אלא רק התלבשות האו"א עליו, ואפילו הם זה רק בירידתם ממקומם לצורך הזו"ן	כללים א'
א"א דאצילות, עיגוליו	טו.	ע' עיגולי א"א דאצילות	ביאורים א'
א"א דז"א	סג.	נקרא בהו, שהוא כללות הי"ס הנכללים בו בכח ועתידיים להתגלות, וכל זמן שכלולים בו נקרא בשם בוהו כי בו הם כלולים ועומדים	ביאורים א'
א"א דעקודים	נו.	ע"ב דס"ג דמ"ס, ועיקר יציאתו ומציאותו הוא לתכלית הגילוי דאורות הפה שהם הנוק'	כללים א'
א"א שבא"ק	ט.	אין כוונתו על קד"א אלא רק על הע"ב שבמ"ס שהמ"ס כולל ד' שמות עסמ"ב, שהע"ב שבמ"ס מיוחד לעולם עם הקד"א	דעה א
א"א, חג"ת שבו	כז.:	רק מקבלת אור להשפיע על או"א מהמזלין, שכל אור פנימי רק משפיע מקבלה מהמקיפים	כללים א'
א"ב	עו.:	חילוק הא"ב לפי הכ"ב צינורות	כללים א'
א"ס	א :	עליית רצונו ית' להתגלות לנבראים, וזה מרומם מבחינת גבול	ביאורים א'
א"ס	ד.	מתקשר עם כל אור ע' אורות	ביאורים א'
א"ס	יא.	רק משיגים בו הרצון בלבד	ביאורים א'
א"ס	כו :	בגלל שהיא מתלבש באצילות נקרא בשם הוי"ה	ביאורים א'
א"ס	כו.:	אינו מתגלה בבי"ע רק על ידי המלכות דאצילות, ולכן נקרא אדנ"י, שכל גילוי בבי"ע רק מצד פעולותיו	ביאורים א'
א"ס	כו.:	נקרא בשם הוי"ה כאשר היא מתלבשת באצילות	ביאורים א'
א"ס	כו.:	אינו מתייחד עם בי"ע להיות אחת עמם לא רק מחיה אותם ומקיימם ומנהיגם	ביאורים א'
א"ס	יד.:	גילוי הראשון בערך אמיתתו הנעלמה, והוא התפשטות הראשון ביחס לצמצום שהוא הסתלקות הראשון	ביאורים ב'
א"ס	נ.	אור א"ס המקיף והמוקף שהמקיף הוא יסוד הראשון ונושא את כולם, אבל א"ס המוקף אינו מתפשט עיקרו אלא רק עד טבור דא"ק ומשם ואילך היא רק הארה	דעה א
א"ס	נב.:	אינו שם באמת רק תואר בדרך שלילה, וזה גילוי	דעה א

מפתח לעניני הלש"ו

		שלו ית' מהעלם	
א"ס	אחד מגילוייו אחר שנתגלה להבחינו ולתוארו, והוא הראשון לגילוי ומדריגה ב' לאמיתתו הנעלמה	יג.	כללים א'
א"ס	רק יתגלה בעיקר לעתיד לבא, ועכשיו מתגלה לפעמים באיזה הארה והם כל הניסים	יז.	כללים א'
א"ס	כל תואר של א"ס רק מה שנוגע לנבראים ולא למעלה כלל	יז.:	כללים א'
א"ס	ז"א אין סוף לנביעו	מט.	כללים א'
א"ס	שם הכל רק בבחינת קו א' ואין שום ג' קוים	עח.:	כללים א'
א"ס המקיף	מאיר בתוקף אור הרבה לצמצום תמיד	ז.:	ביאורים א'
א"ס המקיף	מה שנמשך ממנו לתוך הקו, היותר פנימי נעשה חיצניות העולמות, והיותר חיצוני בא"ס המקיף נעשה פנימיות העולמות (העולמות או הקו?)	ח.:	ביאורים א'
א"ס המקיף	אי אפשר לנו להבחין בו חלוקי שונות	ח.:	ביאורים א'
א"ס המקיף	עצם זה שהוא בצורה של עגול מסביב להחלל זה צמצום	ח.:	ביאורים א'
א"ס המקיף	בהעלם עושה כל העולמות, וגם משלח הארתו בהמציאות תמיד לתקנו, ולהעלותו לבלי גבול ומדה לעתיד	ט.	ביאורים א'
א"ס המקיף	פתח וחלון אשר בו לצורך גילוי מחכמה (?)	ט.:	ביאורים א'
א"ס המקיף	המעייץ והמקור לנביעת שפעו בקו מבחינת כתר	ט.:	ביאורים א'
א"ס המקיף	שורש לעיגולים ולא מהקו	ט.:	ביאורים א'
א"ס המקיף	רק משפיע בדרך הארה בלבד, שהוא בלי גבול ותכלית	י.	ביאורים א'
א"ס המקיף	עיקרו למעלה ומה שמתפשט למטה הוא רק על ידי הקו דק לבד	יג.:	ביאורים א'
א"ס המקיף	שורש לאור המקיף	כב.:	ביאורים א'
א"ס המקיף	נמשך מסוד שורש בחינת בינה שבמלכות דא"ס כי על ידה נבחן הענין דאור א"ס המקיף כי לולא הבינה לא היה צמצום	כג.	ביאורים א'
א"ס המקיף	שורש לאור מקיף, והא"ס המקיף היא תכלית הכל	כג.	ביאורים א'
א"ס המקיף	נוגע באבי"ע בעת הגילוי של הניסים גלויים, ועכ"ז הטבע קיים, ולא מבטל את מציאות הטבע	כד.:	ביאורים א'
א"ס המקיף	יש לה ג' בחינות, א' מה שהמשיך והתפשט ממנו הקו דא"ס, ב' מאיר מא"ס המקיף הארה מועטת וזה מתצמצם לפי כח העולמות שמשפיע בכל עולם ועולם, ג' נוגע ודבוק בכל ד' עולמות אבי"ע, וזוה לעת הצורך הנהגה הנסיים שהם נסים נגלים, ואור זה השלישי אינו מתצמצם כלל (לא.:], מקביל לא"א, ומקביל ליחידה (לא.:])	לא.:	ביאורים א'
א"ס המקיף	הוא מקיף לכל העולמות כולם	יג.:	כללים א'
א"ס המקיף	אחרי שירד פעם אחת נצתמצם עד שאפשר לקרותו בשם, ויצא לכלל גילוי, ולכן אפשר	יג.:	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		לקרותו בשם	
א"ס המקיף	פב:	אין ממנו רק הארה ממועט, וזה בגלל הרג את הנקבה	כללים א'
א"ס המקיף	פב::	אין ממנה גילוי עכשיו אלא רק צמצום שבו, וזה בסוד הרג את הנקבה	כללים א'
א"ס, ספירות הכמוסים בו	ו::	רק בבחינת עיגולים לבד ולא יושר	ביאורים א'
א"ק	ב::	הראשון שיש לו התחלה וסוף והיה זמן להתחלת הויתו	ביאורים א'
א"ק	ט:	רק הקצה התחתון של הקו נמשך בו לבחינת נשמה שלו	ביאורים א'
א"ק	טו::	העולמות שיצאו ממנו הם נתלים רק מהנה"י שבו, (ולא הנאחזים בו?)	ביאורים א'
א"ק	טו::	אצילות אוחז בו, שניכר בו אור הא"ק, ובי"ע נתלים בו, שלא ניכר בהם אור א"ק, אבל עקודים מדריגה אחת עמו	ביאורים א'
א"ק	טו::	יש בו דוגמת הי"ג ת"ד בא"א דאצילות וזה דעת עליון	ביאורים א'
א"ק	י::	אינו דבוק בא"ס המקיף שהקו דא"ס מפסיק ביניהם	ביאורים א'
א"ק	י::	למעלה ממנו אין שום גילוי לתכונת פרצוף אדם, לכן נקרא א"ק שהוא הצורת אדם הראשונה	ביאורים א'
א"ק	י::	העיקרי שבע"ח היא בחינת הא"א והכתר הכללי דכל העולמות, והאצילות היא חכמה, בריאה בינה, יצירה ז"א ועשייה מלכות	ביאורים א'
א"ק	י::	כל מה שלמעלה ממנו נעלם מאד ולכן הרח"ו מבליע את הדיבור בהם	ביאורים א'
א"ק	י::	מסודר בכל הבחינות כולם כמו האצילות	ביאורים א'
א"ק	י::	עד הפרסא יש עיקר הקו דא"ס	ביאורים א'
א"ק	יא.	בו מסודרים כל הספירות בקו אחת זה למטה מזה, ומה שנאמר שיש בו ג' קוים הכוונה על כללות כל הפרצופים שבו	ביאורים א'
א"ק	יא:	נקרא כך שאין לו שם אחר חוץ מאדם, שכל העולמות יש להם צורת אדם (ג' קוים) גם בפרצופים הפרטיים שבהם, אבל א"ק רק כללות העולם יש לו צורת אדם	ביאורים א'
א"ק	יב::	לא נעשה בו הסתלקות השני	ביאורים א'
א"ק	יב::	כל אור שמתפשט דרך הצמצום מקבל תכונת העביית של הצמצום, וזה הכלי היחיד ששייך בא"ק	ביאורים א'
א"ק	יד::	כתר כללי לכל העולמות כולם	ביאורים א'
א"ק	יז::	רגליו מתפשטים עד חלק התחתונים דעגולי עתיק, ולכן יש הפסק מהיושר לעגולים שלו, וכן מהמקיף היושר לאו"פ דיושר, שכאן אינו בכלל עצם העולם אלא הנסתר שבו (יז::)	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

א"ק	אין הארתם אלינו עכשיו ואינם מתייחדים שהם מעל הזמן ולא משתייכים לעתה כלל	יח.	ביאורים א'
א"ק	מבטל אור האצילות	כו.:	ביאורים א'
א"ק	מהחכמה ומלכות שבו יש העתיק דאצילות	כז.	ביאורים א'
א"ק	שורש לעולם היצירה	כט.:	ביאורים א'
א"ק	אור הכלים של א"ק נצמצם ונעשה לנר"ן באצילות, והאור שבא"ק לא נצמצם ונשאר בדרגתו	ל.	ביאורים א'
א"ק	בו לאה ורחל פרצוף אחד שכל היותם ב' פרצופים מכח חטא דעץ הדעת והחטא לא הגיע לשם ששם מקום התיקון	לא.	ביאורים א'
א"ק	שם שולט השם ע"ב (ז"ת שבו)	לה:	ביאורים א'
א"ק	עולם מלא ושלם ממש ויש בו כל הבחינות הפרצופים כולם כמו אצילות, אבל כולם בהעלם גדול	מד:	ביאורים א'
א"ק	בו השורש נחשב עם הענפים לאחד, ז"א השרשים בא"א שבו עם הגילויים בגוף שבו נחשבים א', בגלל האחדות העצום שם	מד:	ביאורים א'
א"ק	יש בו ת"ד כדגומת הא"א דאצילות אבל אסור לנו להתבונן בזה	מה.:	ביאורים א'
א"ק	עד שלא נגלה האצילות רק היה בבחינת ע"ב וס"ג	מז.:	ביאורים א'
א"ק	פרצוף אחד עם האצילות רק שזה ע"ב וס"ג וזה מ"ה וב"ן	מח:	ביאורים א'
א"ק	עיקרו עד הטבור, ולכן אורות האוון עד השיכולת הזקן הוא סוף הראשון והמוחין, ושם חוטם עד החזה שהוא החג"ת ושל פה שהוא המלכות עד הטבור שהוא סוף הא"ק העיקרי	נג.:	ביאורים א'
א"ק	עיקרו עד הטבור, ועד שם מתפשט אורות אח"ף שהם הבינה והזו"ן שברישא דא"ק, שהם הי"ס שבמ"ס	יב.	ביאורים ב'
א"ק	כולל כל מה שיש באצילות רק שם היא בהעלם ובאחדות גדול	ח.:	דעה א
א"ק	שם הכל הבהעלם גדול ולא היו נחנים לנו בכלל לולא מה שנתגלה לנו בבחינת אצילות, ולכן לא נחשבות הקד"א והמ"ס, וכן האו"א לב' בחינות בפני עצמם, אלא שנכללו בכלל אדא. וזה כמו שנארמ שהאבא הוא מתחיל מהאורא ומתפשט עד החזה, וכן האמא שבא"ק מתיל מהמו"ס ומתפשט עד הטבור.	ח.:	דעה א
א"ק	נבחים מדריגות בערך עצמם ששום דבר לא נתגלה, ולכן בא"ק הכתר היא קרקפתא והס"ג היא המ"ס	י.	דעה א
א"ק	יסוד לכל גבול	מז.	דעה א
א"ק	מה שא"ק הוא יסוד הכללי לכל העולמות הוא	נ.	דעה א

מפתח לעניני הלש"ו

		רק בבחי' או"מ הישר והעיגולים שבו לבד, אבל יושר דא"ק הוא לא כך אלא הוא רק עולם בפנ"ע, ומסתיים בטבור דא"ק, כי משם ולמטה נכלל באצילות ונקרא על שמו, ומשם יש רק הארת א"ק ולא אור העיקרי בכלל.	
א"ק	בו נתגלה המאציל בבחי' ממוצע מא"ס לאצילות	יג.	כללים א'
א"ק	ע"ב הכללי עם הקו דא"ס הם לעולם על עצמותו לבד והס"ג עליו כולל כל פרצופי או"א שבו	כא:	כללים א'
א"ק	פנימים דפנים מטבור ולמטה הוא שורש לאצילות, והחיצונית דפנים הוא שרשי הבריאה, והפנימים דאחורים הוא ג"כ שרשי אצילות, והחיצונים דאחורים הוא שרשי היצירה ועשיה	כד::	כללים א'
א"ק	כולל בתוכו כל העולמות כולם, וגם הקו דא"ס אשר שוכן בא"ק גם הוא מבריח וכלל כל העולמות כולם, אבל כל א"ק העיקרי נשלם ומסתיים באמת לגמרי במקום הטבור, ולצורך התפשטות הראשון לאצילות הורידו הקו דא"ס שבו והמשיך אותו מקום הטבור ולמטה עד סוף רגליו, וכל זמן שלא נפרס הפרסה הכל נקרא על שם א"ק	כה.	כללים א'
א"ק	בה המכלות אינו ניכר כלל אלא נעלמת, וממנה נעשה כל האצילות	נו.	כללים א'
א"ק	י"ס שלו הפרטיים הם זה למטה מזה אבל הפרצופים הם עומדים בצורת אדם, והוא עולם שלם מצד עצמו בת ה' פרצופים	עג::	כללים א'
א"ק	ניכר הי"ס וג' קוים רק בעיקר עצמותו ולא בשורשו	עד.	כללים א'
א"ק	נקרא כך שלא נמצא בו תכונת אדם אלא רק בכללותו	עד:	כללים א'
א"ק	הסדר של ג' קוים רק בכלל ולא בפרט שכל גילוי ופעולותיו רק באצילות	עח::	כללים א'
א"ק	פרצופיו רק נקראים פרצופים במעין ובדוגמא על שם שהם שורש לפרצופי אצילות	עח::	כללים א'
א"ק	למעלה ממנו הכל רק בבחינת קו אחד	עח::	כללים א'
א"ק מטבור ולמטה	הכל לצורך האצילות, והוא התפשטות הס"ג הכללי עם הקו דא"ס שבתוכו, והוא המ"ה וב"ן הפרטיים שבע"ב וס"ג (בעיקר זה ס"ג אבל הע"ב נכלל בפנימיותו), כי הם השורשים למ"ה וב"ן הכלליים (שהם האצילות), וזה התפשטות הראשון דאצילות (כ:.)	כ:	כללים א'
א"ק מטבור ולמטה	לפני התפשטות הראשון דאצילו תהיה ריק וחלל מהצמצום הראשון	כא:	כללים א'
א"ק סתימאה	שורש לעולם הבריאה	כט::	ביאורים א'
א"ק, חצי התחתון	נקרא על שם האצילות אחרי פריסת הפרסא,	טז::	ביאורים ב'

מפתח לעניני הלש"ו

		שלפני כן לא היה אפשרות לגלות את האצילות כנפרד מהא"ק (טז:)	
א"ק, טבור	ע' טבור דא"ק	טו:.	ביאורים א'
א"ק, יושר	מתחילה בקצה התחתון דקו, והקצה הזה מתלבש בכל הא"ק כולו	יד:.	ביאורים א'
א"ק, מ"ה וב"ן שלו	עולם האצילות ולא זולת כלל, ולכן כל זמן שאצילות לא נתגלה לא נתגלה המ"ה וב"ן דא"ק, אלא היו כלולים בכח ולא בפועל בנה"י דס"ג (שהוא המ"ה וב"ן הפרטיים שלו עם המ"ה וב"ן הפרטיים של הע"ב בפנימיותו) שהוא מטבורו ולמטה, ורק נתגלה בפועל אחרי פריסת הפרסה	מח.	ביאורים א'
א"ק, מטבור ולמעלה	עיקר הא"ק	כ:	כללים א'
א"ק, מלכותו	ז' ימי בראשית הם ז"ת שלו	כה.	ביאורים א'
א"ק, נהי"ם	יש לו פנים ואחור והם נחלקים לפנימיות וחיצוניות, הפנימיות של הפו"א שייכים לאצילות, הנה"י הם שייכים לא"ק ומשתתפים באצילות, אבל החיצוניות דפו"א הם לעולמות בי"ע, והם השרשי בי"ע באצילות והח' ספירות ראשונות של החיצוניות נשאר במלכות דאצילות (אחרי התיקון), והיסוד ומלכות לבי"ע שהיסוד היא המקום דבי"ע והמלכות ממנה נעשה כל המציאות כולה דבי"ע, ולכן נקרא כל אורא נוק' כי היא הבית קיכול לכל המציאות שמתילדים ממנה, וקודם שנתעברה היה מקום פנוי, ולכן כל נקב שייך לנוק'	מא.	דעה א
א"ק, ס"ג מטבור ולמטה	לא נעשה בעת אצילות הא"ק העיקרי אלא רק כאשר הגיע העת שיתגלה שורש לאצילות	מח.	ביאורים א'
א"ק, עיקרו	מע"ב וס"ג שבו	כ:	כללים א'
א"ק, עקביים	כאשר העקביים דא"ק מתלבשים בי"ס דעשייה אז עולם העשייה נעשה מדור הקליפות והחיצונים	כח:	ביאורים א'
א"ק, רגלי	ע' רגלי א"ק	כד:.	ביאורים א'
א"ק, רדל"א שבו	ע' רדל"א דא"ק		
אב	ממנו חומר הולד, וזה גדול ומעולה מאשר הצורה שנותנת האמא	עח:.	ביאורים א'
אב"א	אין ביסודות ורוחות, ובין עיגולים ויושר אלא רק בין ז"א לנוק', שכל מציאותה רק ממנו ולכן היא דבוקה עמו בתחילה אב"א כי היא אחת מצלעותיו, אבל ביסודות ורוחות, או בעגו"י יש לכל אחד שורש בפני עצמו, ועוד יש חשש דביקות חיצונים בזו"ן, אבל ביסודות שהם עיגולים אין מקום לחיצונים בכלל	עח:	ביאורים א'
אב"א	זווג חיצוני אפשר ללא חיה ורק בנר"נ לבד, שהרי עצם הנשמה נעשה רק על ידי החיה	ט:	ביאורים ב'

מפתח לעניני הלש"ו

ביאורים ב'	ט.:	זווג חיצוני אפשר ללא חיה ורק בנר"נ לבד, אבל זה באמת פנים בפנים רק שבגלל חוסר החיה זה אב"א	אב"א
ביאורים ב'	י.	כאשר נכנסו בו מוחי נשמה כלפי לפני כן נחשב כתיקון, וממילא כפב"פ, ועוד שכאשר נתקן מוחי נשמה אז רק סוף אחורי זו"ן מעורים ודובקים יחד, ולכן כלפי אורות הפנים הם פב"פ וכלפי אורות האחוריים הם אב"א	אב"א
ביאורים ב'	מה.	זווג חיצוני	אב"א
ביאורים ב'	נא.:	הנמצא באצילות מושרש בעקודים בהסתלקות הראשון כאשר האור מסתלק מכלי שלו למעלה	אב"א
דעה א	פב.:	תמיד יש הערה ותיקון קצת על ידי זה	אב"א
ביאורים א'	מה.	זווג חיצוי	אב"א
ביאורים ב'	נא.:	הנמצא באצילות מושרש בעקודים בהסתלקות הראשון כאשר האור מסתלק מב' מרחקים לג'	אב"פ
ביאורים א'	כד.	ע' טיפה זרעית מאבא	אב, זרעו
ביאורים א'	כ.	שורש לז"א	אבא
ביאורים א'	כה.:	עולה בכל עליית הזו"ן	אבא
ביאורים א'	לו.	נקרא נסתרות לה' אלקינו	אבא
ביאורים א'	לז.:	נמשך מיסוד דעתיק, אבל נגמר ונעשה על ידי א"א, על ידי זווג דח"ך וגרון שלו, והיי"ג תיקוני דיקנא שבו	אבא
ביאורים א'	לז.:	י"ס נמשך מאבא עליון והוא מתקשר עמו, ונחשב לנה"י דאבא עכ"ז יציאתו ולידתו בתחילה הוא רק מהאמא עליון	אבא
ביאורים א'	לח.	רק מגלה גילוי לאמא ולא למטה בכלל ונעשה האבא נשמה לאמא ונעלם בה, וכל האורות היוצאים ומאירים מהם נקרא רק על שם האמא	אבא
ביאורים א'	נז.:	אותיות די"ס דאמא הם י"ה	אבא
ביאורים א'	נח.	אין מתגלים ג' נקודות ראשונות שהם נעלמים במוחין, וכך הד' תחתונות אינם מתגלים כי הם מלובשים בכחב"ד דאמא, ולכן רק מתגלים החו"ג סגול ושבא, שבגימ' תג שהם כתג על כתר דאמא	אבא
ביאורים א'	ע.	הוי"ה דיודין דע"ב, והאחוריים שלו הוא גמ' דפ"ק, שרק האחוריים של אבא יורדים למטה, והדפ"ק היא הורידים שבגוף	אבא
ביאורים א'	פ.:	מ' דאמ"ש, שהמוח היא מים	אבא
ביאורים ב'	לה.	החיה שבו הוא עצמותו ושורשו, והנרנח"י שבכל אחד לפי כח ותכונת השורש (לה:)	אבא
ביאורים ב'	לה.:	כל זמן של איצא הכתר חסרה בגילוי החיה שבה	אבא
ביאורים א'	עט.:	כללית שהוא או"א מסתיים עם מזל העליון בשליש עליון דת"ת שהוא טבורא דליבא שהוא הגומא שתחת הלב, והוא סוף החזה (עט:)	אבא
דעה א	יא.	עיקר שורש אבא מהאורא, אבל עיקר גילוי	אבא דא"ק

מפתח לעניני הלש"ו

		האבא מהע"ב שבמ"ס	
דעה א	כו.:	עיקר אור הנמשך מהמ"ה לצורך מציאות אבא בעולם העקודים ובמזל עליון שם הוא הע"ב דמ"ה דס"ג דמ"ס והוא שורש לאבא שבא"ק. ועיקר האבא שנמשך משם היא הס"ג דמ"ה דס"ג דמ"ס. ואבא זו הוא כלול מד' פרצופים או, א וזו"ן וזה העסמ"ב דבס"ג דמ"ה דס"ג דמ"ס, וזה כולו הע"ב דס"ג העיקרי שבא"ק.	אבא דא"ק
דעה א	לא.	ס"ג דמ"ה דמו"ס	אבא דא"ק
כללים א'	צ.:	ע"ב וס"ג דס"ג דמ"ה דמ"ס וזה אבא הכללי, והפרטי היא המ"ה וב"ן דס"ג דמ"ה דמ"ס (צ.:	אבא דא"ק
כללים א'	צב.:	יש בפנימיותו תמיד המ"ה וב"ן דע"ב דמ"ה דמ"ס	אבא דא"ק
כללים א'	צב.:	מ"ה וב"ן דס"ג דמ"ה דמ"ס הם בבחינת או"א עליאין הפרטיים לאצילות, ובהם היה זווג בהולדת הנקודות	אבא דא"ק
כללים א'	צג.:	מה שמוזכר השמות שלהם למעלה היא בעיקר רק על התפשטות הא"א שבא"ק בהם בבחינת נשמה לנשמה, דהיינו מציאותם באו"א בא"ק אינם השמות הנ"ל אלא רק הנאצלים מהם, אבל אפשר ליחס את זה לאו"א שאין לא"א גילוי לעצמו אלא רק על ידי או"א (צג.:	אבא דא"ק
כללים ב'	יז.	שורשו בס"ג דע"ב דס"ג דמ"ס, והוא כולל כל הח' תיקונים העליונים, אבל גילוי לצורך אצילות היא רק מהגרון עד החזה וזה רק הה' תיקונים אחרונים, וזה רק מאורות החוטם.	אבא דא"ק
כללים ב'	יז.:	גילוי תמיד בחוטם, אבל כהעלם בחוטם, ובעת הזכות אז נתגלה שורשו באור האוזן	אבא דא"ק
כללים ב'	מ.:	ס"ג דמ"ה דמ"ס הוא עצמות האבא הכללי שכולל או"א עילאין, שהע"ב שבו נשאר בעקודים. ובתחילה יצא הע"ב שהוא שורשו ואחר כך הס"ג שהוא עצמותו וזה יצא יחד עם הס"ג דב"ן דמ"ס שהוא עצמות הישסו"ת הכללי, שהמ"ה וב"ן הם רק לצורך אצילות	אבא דא"ק
כללים ב'	מ.:	עצמותם דאו"א דא"ק מיוחדים במוחי א"ק דהיינו אורא ומ"ס (מ"ה וב"ן שלהם), ולכן אינם נחשבים לפרצוף בפני עצמם כלל אלא הס"ג דא"ק, ורק מצד מה שהם נותנים לאצילות נחשבים לפרצוף בפ"ע כלל, ואז זה רק מהגרון ולמטה	אבא דא"ק
כללים ב'	מא.:	נמשך ביחד עם אמא שזה מימין וזה משמאל, והם הע"ב וס"ג דס"ג דמ"ה דמ"ס, והמ"ה וב"ן שהם הזו"ן שבהם זה מימין וזה משמאל (מא.:	אבא דא"ק
ביאורים א'	נ.:	שורש למלכי יושר ע"ש	אבא דא"ק (מ"ה וב"ן הפרטיים שבו)

מפתח לעניני הלש"ו

דעה א	לא.	ס"ג דמ"ה וב"ן הפנימי דמ"ה וב"ן דמו"ס	אבא דא"ק (תוספת מוחין שלו)
כללים ב'	יח.	לידתו מהאבא שבע"ב דס"ג דמ"ס, והוא בעיינין דא"ק בסוד ראייה פנימית	אבא דאזניים
ביאורים א'	יז.:	רגליו מתפשטים עד חלקי התחתונים דעיגולי אמא, ולכן יש הפסק מהיושר לעגולים שלו, וכן מהמקיף היושר לאו"פ דיושר (יז.::), והיחוד רק בעקביים שלו, וזה לצורך קיום דעתה, שהרי הזו"ן הוא מהנה"י דאו"א, שהנה"י דאבא מלובש באמא ואז יוצא לזו"ן ואם כן הזו"ן יוצא מהאבא רק על ידי הפסק אמא, ולכן אין יחוד ביושר דאבא בעגולים והאו"מ, ואז הזו"ן רק יוצאים מהאו"פ ויושר שלו ועי"ז הם יוצאים על מדרגתם הראוי.	אבא דאצילות
כללים א'	מה:	שרשו הע"ב דס"ג דמ"ס ושורש הנעלם הקד"א, ולכן העליית המן שלו שהוא העליית מ"ן דמלכי יושר היה בע"ב וס"ג דמ"ס, ומציאותו דאבא בגילוי ממש היא המ"ה דמ"ס (?)	אבא דאצילות
כללים א'	נט.:	על ידי הי"ג ת"ד שהם מקיפים נעשה אבא לע"ב וטעמים והאבא מקבל מן המזל העליון ועולה עד אורא עלאה שהוא מכלל הכתר	אבא דאצילות
כללים ב'	ח.:	מהגרונן עד החזה דע"ב הנ"ל ומקומו בא"ק מהענינים ולמעלה ולפנים עד המוח שהוא מ"ס, ולכן הוא שייך לחכמה וראיה כי כך הוא במקור המקורות (ט.)	אבא דע"ב דס"ג דמ"ס
ביאורים א'	יח.:	יצאו יחד רק אבא מימין ואמא משמאל, שהרי עגולי אמא יצאו לפני יושר דאבא, והם מהג"ר ולכן הג"ר של שניהם יצאו יחד (?)	אבא ואמא
ביאורים א'	יט.:	פרצופים העומדים ממוצע בין א"א לז"א, שאבא מקבל מא"א ואמא משפעת לז"א	אבא ואמא
כללים ב'	כב.:	על אף שעצמות הב"ן מהס"ג אבל היא אינה יכולה להוציא כדוגמתה לולא זרע האב, ולכן הסיבה והתעוררות מקורה באב (כב.::)	אבא יסד ברתא
דעה א	ט.	אין כוונתו על קד"א אלא רק על הע"ב שבמ"ס שהמ"ס כולל ד' שמות עסמ"ב, שהע"ב שבמ"ס מיוחד לעולם עם הקד"א	אבא שבא"ק
ביאורים א'	נו.:	הראשון שמקבל האור דהיי"ג ת"ד שבא"א ולכן הם י"ג טעמים בגימ' אחד כי הוא הרצון הקודם למחשבה והוא כולל הכל באחדות	אבא, טעמים
דעה א	לג.:	ב"ן דב"ן הפנימי ומ"ה דמ"ה דמו"ס ולכן ראוי לקרוא שניהם רק בשם מ"ה (לד.)	אבא, תיקון שמצדו
ביאורים א'	יט.:	חג"ת שהם שורשים של כל המעשים	אבות
כללים ב'	ח.	נתגלה השם הוי"ה אבל דרך מסך אספקלריא שאינה מאירה שהיא א-ל-ש-די דהיינו ביסוד ונמשך אל המלכות, והם למטה מהפרסא ולבר	אבות

מפתח לעניני הלש"ו

		מגופא ולכן בהם כתיב ריאה	
אבי"ע	ב :	אחדותם לבסוף היא תכלית כל הבריאה, שזה חזרתם לשרשם	ביאורים א'
אבי"ע	יח :	עיקר גילוי אור א"ס שבהם הוא רק האור א"א אבל האור עתיק הוא נעלם לעולם	ביאורים א'
אבי"ע	קא.	הש"ך פ"ר ורפ"ח ניצוצין ושב"כ שנתבררו הם השורשים דכל המציאות כולם של הד' עולמות אבי"ע	כללים א'
אבי"ע דקלי'	עז.	תהו בהו וחושך ורוח הם סוד הד' קלי' רוח סערה ענן גדול אש מתלקחת נוגה, והם כלל כל המרכבה הטמאה כי רוח סערה היא מלכות דקלי' גרועה מכולם, וענן גדול הוא נה"י דקלי' אש מתלקחת הוא חג"ת דקלי' נוגה הוא כח"ב דקלי', ובכללות הם אבי"ע דקלי', נוגה אצילות דקלי' ואש מתלקחת בריאה דקלי' וענן גדול יצירה דקלי' ורוח סערה עשיה דקלי' (עז):	דעה א
אבן שתיה	מט :	כל ירידת אורות למטה ליצור עולם חדש היא ללא אור פנימי, ולכן נצרך לאו"מ הישר להחיותו, ובוזה נעשה אבן שתיה	דעה א
אבן שתיה	מב ::	רשימו	כללים א'
אבני מילואים לא עשיתי	פג ::		כללים א'
אבני מילואים לא עשיתי	לט.		כללים א'
אבק	סד.	הסט"א והיא מן תוקף הדין	ביאורים א'
אבר מאברהם	ד :	כאשר חסר שם מ"ה, דהיינו יסוד ללא עטרת היסוד	דע"ה ב'
אברהם	יג ::	צדיקים קודם אברהם אבינו לא הצליחו שלא הלכו רבים אחריהם, ולא התפרסם אמונת ה' בעולם	דע"ה ב'
אברהם	טו ::	בגלל גודל זכותו זכה להינצל על ידי הקב"ה עצמו ולא מלאך	כללים א'
אברי הגוף	לט ::	כבד ומעיים	ביאורים א'
אברי הנשמה	לט ::	לב וריאה	ביאורים א'
אגדתא	לז ::	שייך מחלוקת במציאות באגדתא	כללים א'
אדה"ר, לידת נשמתו	קג ::	כדי להוציא נשמת אדה"ר עם כל הנשמות הכלולים בו העלה המאציל את הזו"ן בא"א ונתלבשו או"א בזו"ן, ולכן נבררו ועלו המ"ן דהמלכות ששייכים לנשמת אדה"ר ואז חזרו זו"ן פב"פ, ואז חזרו למטה אב"א וכך היתה לידת נשמת אדה"ר עם כל הנשמות הכלולים בו, ולכן אדם וחיה היו אב"א	כללים א'
אדה"ר, נשמתו יצא על ידי זווג אב"א	מה ::	פירוש הדבר היא שזה יצא מזו"ן דאצילו, אבל זו"ן לא היה פב"פ אז שלא נתקן אדם וחיה אז, ולכן היו צריכים לעלות לחיק או"א ולקחת מ"ן דבינה ולהזדווג על ידיהם דוגמת זכות וברית	ביאורים ב'

מפתח לעניני הלש"ו

		אבות	
אדם	רק על שם הזו"ן	י.:	ביאורים א'
אדם	מ"ה וב"ן, והב"ן כלולה במ"ה, וע"ב וס"ג הם מוחין, ולמעלה מעצמותו העיקרית	יג.:	ביאורים א'
אדם	רק בכל הי"ס יחד	יט.:	ביאורים א'
אדם	עיקרו הרוח	כב.:	ביאורים א'
אדם	פרצוף שלו היא ז"ת	כה.	ביאורים א'
אדם	כל פעולותיו על ידי נפש וגוף, שהנפש היא הפועל והגוף הוא הכלי, שרק על ידו יש לנפש התחברות עם המציאות דעולם הזה	פה.:	ביאורים א'
אדם	הפיך הזמן שהוא מתקן כל החטאים, והוא הרוח, וזה הרמ"ח מ"ע כנגד הרמ"ח איברים שהם צורת אדם, ולכן גאולת מצארים נתלה בדורות שהוא באדם	כה.:	ביאורים ב'
אדם	כח כללי הכולל כל העולמות	ו.:	כללים א'
אדם בליעל	פרצוף אדם שלם שנוצר מניצוצין דעשר ספירות אשר נפלו ונטבעו בתוך הקליפות, וצורה זו יורד ויורד עד העקביים, וכאשר יסתיים לעלות ולהתתקן כל אותן הניצוצין אז כל הרגלים דאדם דקדושה יתוקן, ויבא התיקון (כח.:	כח.:	ביאורים א'
אדם הראשון	כל מעשיו היו נעשים על ידי הקב"ה קודם החטא ולא על ידי מלאכים	ב.:	כללים א'
אדם הראשון	קודם החטא הגיע דרגתו לאצילות, ואז התורה הוא למד ללא לבוש	ג.	כללים א'
אדני- קוץ ביו"ד שבו	כתר דאור חוזר	לט.:	ביאורים ב'
אדני'	כך נקרא בי"ע שא"ס מתגלה בה רק על ידי מלכות דאצילות, דהיינו פעולותיו	כו.:	ביאורים א'
אדני'	על ידו נתגלה שם הוי"ה שהיא מצד עצמה נעלם	כו.:	ביאורים א'
אדני'	גבורות דפה שהיא די"ן ע' א' שהוא ממתיק	לג.	ביאורים א'
אדני'	מותר בו התפילה שכל בנינה מהוי"ה ואקי"ק	נה.:	דעה א
אדני'	אדון הכל שהוא משגיח בכל ומנהיג הכל	ה.	הקדו"ש
אדני'	מתגלה במלכות דאצילות, ומשם לבי"ע	ה.:	הקדו"ש
אדנים	במשכן בסוד מלכות דאצילות	מג.:	ביאורים א'
אדרא	לפניו היה איסור חקירה בג"ר	כא.:	ביאורים א'
או"א	היחס שלו לז"א היא שעוגליו ואו"מ שלו הם על עגולי ואו"מ דזו"ן היא רק על המלכות דמלכות שלהם, ולא על עצמם	יח.:	ביאורים א'
או"א	ביחוד תמידי	כ.	ביאורים א'
או"א	מגולה בג"ר הפרטיים ולא בכלליים	כ.	ביאורים א'
או"א	מזלן היא הדעת, וזה מייחד או"א	כ.:	ביאורים א'
או"א	הדו"ן הם ב' פרצופים שונים ויוצא כאחד וקיים כאחד, ולא מפרשים זה מזה	ל.:	ביאורים א'
או"א	בחינת אבא ונכללה האמא עמו בקוץ התחתון, וגם בו"ד שהיא המילוי של יו"ד, וזה שנים שיש ב' פרצופים שהם אמא ותבונה, אבל בגלל	לה.:	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		שהאמא גנוז שם אז האות שייך לאבא, שייך לאות י'	
או"א	ל.ו.	החלק שמתפשטים בזו"ן היא המלכות דיסו"ת	ביאורים א'
או"א	ל.ו.	מלכות שלהם למעלה מיסו"ת	ביאורים א'
או"א	מח.::	כל מציאותם לצורך הזו"ן ולכן אין להם שם מיוחד לעצמותם (שעיקר השמות הם א-היה, הוי"ה ואדנ"י) ואין אבא ואמא אלא לבנים, וכן גילויים רק בזו"ן, ולמעלה מכוסים בא"א	ביאורים א'
או"א	נו.::	נכללים בהם הי"ג ת"ד	ביאורים א'
או"א	סג.	באור הזכר נעלם, והנוק' נגלה, אבל בכלי הזכר בגלוי והנקבה נעלמת	ביאורים ב'
או"א	צ.:	עצמות העיקרי הם מהנה"י דא"א, וזה רק הנקודה העצמותית שבהם, וזה נמשך מהנקודה העצמותית דא"א מב' רשין אוריא ומו"ס דהיינו מהנה"י שבהם	ביאורים ב'
או"א	צ.:	פרצופים שלו נעשו על ידי א"א ועתיק דהיינו נה"י דעתיק וחג"ת דא"א, ולכן שם מקומם ועיקרם רק מהנה"י דעצמות הא"א, ועצמות או"א אין להם מקום לגילוי מיוחד כי כל מציאותם לצורך זו"ן ולכן אין להם שם בפני עצמם (צ.::)	ביאורים ב'
או"א	ט.::	נעשה מהמ"ה וב"ן דמ"ס דרך האח"ף בא"ק ודרך הי"ג ת"ד באצילות	דעה א
או"א	סג.	שבא"א דאצילות הם רק מהשם ס"ג וי"ג ת"ד שבו, וכן הוא בא"ק, ועמידתם באח"ף היא ששורש אבא באורות אוזן ואמא באורות חוטם פה, וזה הסיבה שמלכים מתו שלא לקחו מאורות האוזן, אבל כל זה בנקודות אבל בתיקון התייחדו מלכי עיגול ויושר ואז קבלו מאורות האוזן	דעה א
או"א	פב.:	או"א דמלכי יושר נחשבים כאבא דעולם התהו, ואו"א דמלכי עיגולים נחשבים כאמא בעולם התהו	דעה א
או"א	כז.	מתלבשים על הא"א מהחזה, ולא מהנה"י כמו כל פרצופים אחרים שתמיד התחתון מתלבש על הנה"י עליון, ועוד שכאן העליון גלוי והתחתון נעלם משא"כ בכל הפרצופים, בגלל שהתלבשות האו"א הם באמת על הרדל"א וחג"ת דא"א הוא אורות מהתפשטות הנה"י דרדל"א ומה שהם מכסים על האו"א היא מדובר על המקיפים של אותם האורות - המזלין (כז./כז.::)	כללים א'
או"א	כז.::	אין להם שם בפני עצמם שכל מה שלמעלה מהפרסא נכלל בא"א ונקרא על שמו, ומה שהם ע"ב וס"ג דאצילות הוא רק החו"ב דו"א שהם בז"א מהתלבשות האו"א	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

או"א	כלולים במזלין שהם הדעת העליון, והם מכסים על או"א, שאו"א נטו מהא"א ולכן נסדר שהם כלולים במזלין	עז:	כללים א'
או"א	אין או"א אלא לזו"ן ולכן אין גילוי לאו"א שבא"ק אלא רק על ידי גילוי הזו"ן דא"ק שהוא אצילות	מז:.	כללים ב'
או"א	דאצילות מקומם העיקרי למעלה במוחין אבל יורדים לגרון ולמטה כדי להתייחד עם הז"א	ח:	דעה א
או"א דא"ק	רק נתגלה לב' פרצופים אחרי שנפרס הפרסה	מט:	ביאורים א'
או"א דא"ק	בטלים בא"א שבו ולכן לא נזכרו בכלל	מט:	ביאורים א'
או"א דא"ק	היו בפירוד כאשר הוציאו המ"ה והב"ן הפרטיים שבהם ולכן כל אחד יצא בנפרד מהמ"ס שלא היה ביחוד עם הע"ב שבו ועם הע"ב הכללי ולכן היה בבחינת בוצד"ק	נ:	ביאורים א'
או"א דא"ק	בהוצאת הנקודות לא היו ביחוד ולכן כל א' העלה מ"ן לבד והיו בחסרון	עט:.	ביאורים ב'
או"א דא"ק	נכללים בעקודים, ולכן אפשר להגיד שקבלת האצילות היא על ידי העקודים	כא.	כללים א'
או"א דא"ק	ס"ג דע"ב דס"ג וס"ג דס"ג דס"ג דמו"ס	כב:.	כללים א'
או"א דא"ק	שרשם בהעלם במ"ה וב"ן דמ"ס, אבל כל מציאותם רק דרך העקודים, שהשרש הכללי היא הע"ב דמ"ה והע"ב דב"ן דמ"ס דא"ק, ומשם יונקים, והם מזל עליון ומזל תחתון, שהם חלקים של העקודים, אבל מציאותם העיקרי, היא בס"ג דמ"ה וס"ג דב"ן דמ"ס דא"ק	קיב:	כללים א'
או"א עילאין	יש לו ב' בחינות או שאבא עלאה כולל או"א (בזמן של זווג לתת קיום לעולמות - שאז האמא אינה ניכרת לפרצוף בפני עצמה כלל, ואין לתבונה מוחין פנימיים כלל, אלא רק מקיפים) או הוא כולל אבא ויש"ס (בזמן של זווג לתת מוחין לז"א)	יז.	כללים ב'
או"א שבא"ק	שרשם מהב' ראשים בא"ק ומציאותם העיקר מהאורות האח"ף על דרך האו"א דאצילות ששרשם בב' רשין ומציאותם העיקרי בהי"ג ת"ד (מד:.)	מד:	כללים א'
או"א, עיגוליו ואו"מ שלו	על עגולי ואו"מ דזו"ן היא רק על המלכות דמלכות שלהם, ולא על עצמם	יח:.	ביאורים א'
או"מ החוזר	אינו מקיף אלא רק לאותן הספירות והפרצופים לבד אשר הוא יוצא ממנו	לא:	ביאורים א'
או"מ החוזר	רק מתפשט עד מקום האו"פ, וכשזה מסתלק זה מסתלק משא"כ האו"מ הישר (נ:)	נ.	דעה א
או"מ הישר	מתפשט ומקיף לכל הפרצופים כולם עד סוף כל האצילות כולו	לא:	ביאורים א'
או"מ הישר	יוצאים מבחי' אחרונה דיושר דעליון ולא מהעיגולים שהעיגולים הכלליים ואין קשר בין	מה:.	דעה א

מפתח לעניני הלש"ו

		עולם לעולם בדרך כלל אלא רק דרך פרט	
או"מ הישר		רק לצורך אור הניסי לבד שלא נכנס לכלי מעולם, ונודע שכל עליון כלפי תחתון בכחי' א"ס, ופעולתו כאשר נחלק אור הפנימי לתחתון ואין בידם להחיות הגוף והכלי דעולם התחתון אז מאיר האו"מ הישר שלא נתצמצם בכלי כלל, והארתו הוא למעלה משום עון של פרצוף התחתון, ואז כל חיות דעולם התחתון רק ממון, וכל הניסים תמיד הם רק ממנו, וכן הוא נותן כח לאור הפנימי ולא"מ החוזר, ומוסיף בהם כח להתגבר על הכלי (וזה ענין תפילות על תורה ועבודה) (מט:)	דעה א
או"פ		אף פעם לא מתחבר חיבור גמור עם המקיף, שהגוף מפסיק	ביאורים ב'
אודם		טיפה זרעית של הבינה	ביאורים א'
אוזן		ג"ר שלו נגלים והחג"ת מלובשים באור החוטם והד"ת באור הפה	ביאורים א'
אוזן		ג"ר שלו מהאוזן עד כנגד החוטם, והחג"ת מהחוטם עד הפה, והנהי"ם מהפה עד שיבולת הזקן	ביאורים א'
אוזן		מלכות דמלכות שלו מתפשטת עד סוף אור הפה	ביאורים א'
אוזן		הארתו שמגיע בתוך הא"ק לפה בהגיעו לשם נעשה ממנו או"מ, וחיצוניות דכלי, והימין ושמאל היא באמת החו"ג שבאורותיו	ביאורים ב'
אוזן		אין להם כלי למעלה במקומם אבל בהתלבשותם באורות הפה נעשה מציות כלי לאורותיו	ביאורים ב'
אוזן		נשמה הכללי לאור הפה, ולא נקרא עקודים עד שיצאו אורות הפה ששם יש כלי שהוא השם לעקודים	ביאורים ב'
אוזן		או"א וישסו"ת שלו הן הס"ג דס"ג דמ"ס	כללים א'
אוזן		ז' תיקונים עליונים ד"ג ת"ד	כללים ב'
אוזן-התלבשותו באור החוטם		פנימי בפנימי מהס"ג שבו ולמטה הוא בלי חילוק בחינות בכלל, וחוי' מזה הוא כח"ב בחג"ת וחג"ת בנה"י ונוק' בנה"י, ואיפה שזה משתייך לפה בפה (נג.)	כללים א'
אוזן - התסלקות הראשון		אז נעשו הע"ב וס"ג שלו לפרצופים שלמים	כללים א'
אוזן - התפשטות הראשון		נה"י דס"ג דס"ג דמ"ס והוא המ"ה וב"ן דע"ב ודס"ג דס"ג דס"ג דמ"ס	כללים א'
אוזן - התפשטות הראשון		שורשו הפנימי ע"ב דס"ג וס"ג דס"ג דמ"ס	כללים א'
אוזן - התפשטות הראשון		יצא על ידי זווג של הע"ב וס"ג של הע"ב וס"ג דס"ג דס"ג דמ"ס, ומה שיוצא על ידי הזווג היה המ"ה וב"ן של הע"ב וס"ג (ע"ב בתוך הא"ק וס"ג מחוצה לו - נא.) דס"ג דס"ג דמ"ס (נ:),	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		ולכן הטבור דס"ג דס"ג דמ"ס במקום האזניים	
אוזן - התפשטות הראשון	נב.:	מהאוזן ולמעלה מבפנים עד העיניים	כללים א'
אוזן - התפשטות השני	נא.	יצא על ידי זווג של הע"ב וס"ג של המ"ה וב"ן דמ"ה דס"ג דמ"ס, ומה שיוצא על ידי הזווג היה המ"ה וב"ן של המ"ה וב"ן (מ"ה בתוך הא"ק וב"ן מחוצה לו - נא.) דמ"ה דס"ג דמ"ס	כללים א'
אוזן - התפשטות השני	נב.:	מהאזניים עד החוטם הם הכח"ב שלו, מהחוטם עד הפה הם החג"ת שלו, ומהפה עד שיכולת הזקן הנה"י שלו והמלכות היא מתפשטת ונכללת עם אורות החוטם, וההתלבשות כך: הפנימי מתלבש בכח"ב דפנימי מהס"ג שבו ולמטה, ובחג"ת מהס"ג דמ"ה ולמטה, ובנה"י מהס"ג דב"ן ולמטה	כללים א'
אוזן - התפשטות השני	נ:	שורשו הפנימי מ"ה דס"ג וב"ן דס"ג דמ"ס	כללים א'
אוזן - תלייתם בע"ב דס"ג דמ"ס	נג.	בשליש האמצעי דת"ת שהוא מהחזה עד הטבור, וחצי למעלה שייך להתפשטות הראשון, וחצי התחתון להתפשטות השני ותלייתם בו כזה: החצי העליון בדעת הפנימי בחצי העליון דשליש האמצעי דת"ת, והחצי התחתון נחלק כך כח"ב באור הדעת בחצי התחתון דשליש האמצעי דת"ת, חג"ת בפרקים אמצעים דחו"ג ות"ת אשר כנגדם, נה"י בפרקין התתאים דחו"ג ובת"ת כנגדם (נג):	כללים א'
אוזן דא"א	כא.:	אינו מקבל אלא משפיע	כללים ב'
אוזן ימין	מו:	בבחינת אור מקיף כי אינו מתלבש בתוך אור החוטם אלא רק מקיף עליו מבחוץ כי אין כח בז"א לקבל אור הבינה	ביאורים א'
אוזן ימין	עג.:	יצא מאבא שבגלגלתא דא"ק	כללים א'
אוזן שמאל	מו:	מתלבש בתוך אור החוטם כי יש כח בז"א לקבל אור התבונה	ביאורים א'
אוזן שמאל	עג.:	יצא מאמא שבגלגלתא דא"ק	כללים א'
אוזן, התפשטות השני	כה.	מ"ה וב"ן דמ"ה דע"ב דס"ג דמ"ס היא אור העיקרי דחוטם והוא התפשטות השני מ"ה בפנים וב"ן מחוץ לגופו דא"ק (כה.:	כללים ב'
אוזן, מלכות שלו	נד.	מתפשט בכל אור הפה עד הטבור	ביאורים א'
אור	ז.:	שם לצמצום שנראה כהעדר ועכ"ז הוא החיות לכל חי	ביאורים א'
אור	ח.:	שייך למלכות ע"ש	ביאורים א'
אור	פו.	שייך לדעת שהיא המזלות	ביאורים א'
אור קדמון	ז.:	הצמצום	ביאורים א'
אור קדמון	י.:	עולם דקו וצמצום	ביאורים א'
אור קדמון	לד.	הצמצום לפני שהגיע הקו	כללים א'
אור קדמון	מח:	שם לצמצום	כללים א'
אורא	י.:	חלק של הגלגלתא חוורתא	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

אורא	חכמה שבא"א בפרטות	מד.	ביאורים א'
אורא	נקרא עתודים שעיך אורו יתגלה לעתיד	ד.	ביאורים ב'
אורא	חכמה דרישא דא"ק	צ::	ביאורים ב'
אורא	אין רשות לדבר בו כי היא אורא דלא אתפיס, ולכן רק מדברים בקד"א	ח::	דעה א
אורא	רישא תנניא והוא אורא דלא אתפיס והוא מהדעת דרדל"א, ובו גנוז חסד דרדל"א	מח::	כללים א'
אורא	שורש אבא דהיינו האו"א עלאין	עט:	כללים א'
אורא	אור הגנוז שנגנוז בקד"א	כט::	כללים ב'
אורא דלא אתפיס	כתר	יט:	ביאורים א'
אורא דלא אתפיס	יחידה והיא בין קרקפתא למוח	לא:	ביאורים א'
אורא ובוצינא	עולם דקו וצמצום	ח:	ביאורים א'
אומר ועושה	אבא ואמא, הוי"ה ואלקים, ע' עשרה מאמרות שבהם נברא העולם	עב::	ביאורים א'
אופנים	מלאכים שבעולם העשיה שייך ליסוד העפר, כמו גוף וכלים	עה::	ביאורים א'
אוצרות חיים	נראה שוא יצא מסודר מהרח"ו	לא:	ביאורים ב'
אור	דבר שמאיר מאחר, אבל דבר המאיר אין נקרא אור	ז::	ביאורים א'
אור	צריך שיהא לו כל תכונות ו"ק (?)	ט:	ביאורים א'
אור	כל אור שמתפשט דרך הצמצום מקבל תכונת העביית של הצמצום	יב::	ביאורים א'
אור	כל אור פנים רק מאיר כפי הכח של הכלי המחזיקו	כג:	ביאורים א'
אור	נקרא יום כי רק ביום נתגלה המאציל להאיר על ידיהם	כה.	ביאורים א'
אור	מבטל התנוצצות וקוי אור ועמודי אור וזוהר, וכך הא"ק מבטל אור האצילות (כו:.)	כו:	ביאורים א'
אור	הבל האוון, וחוטם ושל פה נקרא את האור שאינו אור ממש	לג.	ביאורים א'
אור	כל אור שמתפשט למטה רק עומד במקום מסוים בגלל שיש לו איזה בחינת כלי, ועל ידי הכלי הוא לא חוזר למקומו	מו::	ביאורים א'
אור	כל אור משתוקק לצאת מן הכח אל הפועל ולא נח ולא שקט עד שמוציא כל כחו לפועל	מט:	ביאורים א'
אור	דמעשה בראשית היא אור התיקון משם מ"ה והאור הגנוז, ונאמר ה' פעמים שיש ה' חסדים דדעת עלאה	סג::	ביאורים א'
אור	שייך לבינה וזה מאורי האש, והה' פעמים שכתוב אור במעשה בראשית היא הה' ראשונה של השם	עד.	ביאורים א'
אור	לפעמים חסד, שהוא אור גנוז, ולפעמים דין שהיא מאורי האש, בז"א זה חסד	עו::	ביאורים א'
אור	תשוקת כל אור תחתון לעלות למעלה לקבל תוספת אור וברכה	יד.	ביאורים ב'

מפתח לעניני הלש"ו

אור	כאשר מתרחק ממקורו מתעבה שבכל אור יש חו"ג וכאשר מתרחק ממקורו שהיא שורש הרחמים אז מתגבר הגבורות שבו, ויתר עומק כל מציאות העביות נמשך מבחינת זווג של אמ"ר וק"ב שכולל אור וכלי (יד:.)	יד:	ביאורים ב'
אור	כל אור מתחשקת לעלות למאציל, כי באור פני מלך חיים	כו:	ביאורים ב'
אור	כל אחד מתחשק לקבל תוספת אור למעלה וגם לחזור למטה להשפיע לכלים	כו.:	ביאורים ב'
אור	לא שייך פנים ואחור אלא רק התפשטות והסתלקות, וכל אחור שכן שייך אצלה היא בהסתלקותה	נא.:	ביאורים ב'
אור	כלול מהתפשטות הראשון והשני והשורש של התפשטות הראשון	יח.:	כללים א'
אור	אי אפשר להוציא שום אור שלא על ידי זווג	כב.	כללים א'
אור	כל גילוי אור היא על ידי זווג, וזה במלכות דעליון	סד.	כללים א'
אור	כל גידול של אור היא דווקא דרך עיבור יניקה קטנות, וגדלות, ולכן תמיד הם בסדר של מטה למעלה	סד.	כללים א'
אור	כל אור שיוצא על דעת להשאר היא עולה מעיבור ליניקה וכו' עד א"ס	סד:	כללים א'
אור א"ס	ממנו כל הנסים	ז.	ביאורים א'
אור הגנוז	נגנז בחטא עץ הדעת, ונתגלה עוד פעם במתן תורה, והוא הנקודה דאות ב' שנתגלה במאמר יהי אור	סב.:	ביאורים א'
אור הגנוז	אחר שחטא בעץ הדעת חזר אור התיקון ונגנז ביסוד דמלכות (שהוא גן עדן), וחזר שליטת הדינים כמו בעולם התהו, אבל לא נגנז לגמרי שמשלחת הארתו תמיד ובו מתקיים העולם. וכל גילוי האור הזה היא על ידי התורה ומצות של כלל ישראל	ג.:	דעה א
אור הגנוז	מאור דאורא עלאה ונגנז בקד"א ונגנז ביום הראשון דמעשה בראשית והאיר דרך הקד"א ג' ימים ראשונים ואחרי המאורות האיר שם מ"ה שהוא תולדתו וגם הוא נעלם בחטא דעץ הדעת ואז נעשה עולם התהו (יז:)	יז.	כללים א'
אור הגנוז	בעיקרו נגנז מעולמות ביי"ע אחרי עץ הדעת, אבל בכל עולם נגנז בדרגתו, שבאצילות נגנז ביסוד דנוק', וכל שאר ביסוד שלו, ורק מאיר דרך עטרה שלו, וזה כל חיותו של תחתון	פא:	כללים א'
אור הגנוז	בעולם המלבוש נגנז ביסוד של עולם המלבוש, ובתיקון דמעשה בראשית ברדל"א דאצילות נגנז בקד"א	פא:	כללים א'
אור הגנוז	על אף שנגנז גם למעלה למעלה אבל נתגלה	פא.:	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		ביום הראשון דמעשה בראשית בכל תוקפו, ואז לא היה הפסק או סירוס, והוא שורש לכל הניסים דיצי"מ ודור המדבר, וכך כל מציאות האבות, וישראל וברית אבות באור הזה, והוא אור דהתפשטות הראשונה	
אור הגנוז	אורא שנגנו בקד"א	קא ::	כללים א'
אור ההסתכלות	הארה בלבד, ע' עיניים	לד :	ביאורים א'
אור החמה	בינה דאצילות	כט.	ביאורים א'
אור הלבנה	מלכות דאצילות	כט.	ביאורים א'
אור המ"ה	אינו אור המצח אלא רק תולדתו שהוא נולד על ידי עליית המ"ן של שורשי הניצוצין שעלו על ידי הארת המצח, והמ"ה עצמה יצא דרך היסוד כמו כל זווג, ולכן יצא הדר ומהיטבאל דו"ן, שהמ"ן דאו"א גרמו זווג שהוריד שפע ביחוד (קא ::)	קא :	כללים א'
אור המ"ה	אינו מאיר כולו תמיד אלא עיקרו נשאר ביסוד ורק יצא אורו עצמו ביום הראשון ואחר כך רק מאיר דרך דופני העטרה בסוד סירס את הזכר, אבל ההארה דרך דופני העטרה עולה ויורד, ובזה מתקיים העולם וזה החסד שמנהיג את כל הדורות, בהסתר פנים. הארתו תלוי בהארה האורא עלאה דרך המצח שהוא הרעוא דרעוין	קא ::	כללים א'
אור המ"ה	נגנוז ביום הראשון, אבל בכל ששת ימי בראשית משמש והולך היום הראשון בתוקף אורו בב' אורות שגדולים שהאירו בו, ונתקנו על ידי זה כל מעשה בראשית	קא ::	כללים א'
אור המ"ה	נקרא מ"ה על אף שכלול בו מכל הב"ן הכללי שכאשר שניהם יחד נקראים על שם הזכר. והוא תולדות היסוד סוד הדעת עליון, סוד המתקלא הנמשך מאור א"ס המייחד את הכל ותמיד בפנימיות כולם. הוא נגנוז גם ביסוד וגם בכל צדיק וצדיק בעולם הזה ומשתמשים בו לפי ערך כל צדיק	קב :	כללים א'
אור המ"ה	בירר מה שנתברר במעשה בראשית חוץ מהעתיק וא"א שבירר המצח	קב ::	כללים א'
אור המ"ה	כל מה שברר האור המ"ה היו רק מה שצריך למעשה בראשית, אבל כל הניצוצין שהם כחות השרשים דתולדות שמים וארץ לכל ו' אלפי שנין לא נתבררו אז, דהיינו כל הדומם צומח וחי לא נבררו אז, וגם חלקי הנשמות שנקרא הצלמים, שהוא פנימיות הד' יסודות, ורק נבררו הנשמות ממלכי עיגולים	קד ::	כללים א'
אור המ"ה דתיקון	לא יצא להאיר מהמ"ס אלא הוא נמשך ונתפשט דרך העקודים על ידי כל הזווגים שם, ומשם לאו"א שבא"ק, ויצא האור מ"ה הפנימי	קי ::	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		מהיסודין שבאו"א, שהוא כללות יסוד דא"ק [על דרך המ"ס דא"א שאורו נמשך דרך הי"ג ת"ד ומהב' מזלין נוצר ונקה על ידי זווגם ומהם מקבלים או"א דאצילות ומהם נמשך לזו"ן], וזה אינו נקרא אור הגנוז אלא תולדתו.	
אור המצח	נז.	יוצא על ידי זווג דע"ב וס"ג שבגלגלתא דא"ק (דהיינו קד"א ואוירא?), ורק האיר בבחינת אור מקיף, וזה מאור הגנוז עצמו	כללים א'
אור המצח	קא:	אינו אור המ"ה אלא שורשו, שעיקר אור המצח חזר ונסתם ביום הראשון בקד"א, ומאז רק דרך הקד"א מאיר, ולא על ידי בקיעה, והוא מקיף (קא:.)	כללים א'
אור המצח	קא::	נגנוז ביום הראשון, אבל בכל ששת ימי בראשית משמש והולך היום הראשון בתוקף אורו בב' אורות שגדולים שהאירו בו, ונתקנו על ידי זה כל מעשה בראשית	כללים א'
אור המצח	קא::	כאשר אוירא בקע את הקד"א והתייחד עם המ"ס, ולכן נקרא לקרותו אור הגנוז גם שזה שנולד ממנה גם שייך אליו	כללים א'
אור המצח	קב.	ביטל הקליפות שהיו במקום שעתידי להיות בי"ע וגם בירר הניצוצין שהיו שם חוץ מהד"ת דיצירה וי"ס דעשיה, אבל נגנוז אחרי זה ומאז אינו מאיר רק דרך קד"א ונמשך הארתו רק דרך המצח, והוא רעוא דרעוין, והוא רק אור מקיף ונגלה למטה בעת הזכות והרצון (הבירורים באמת נעשה על ידי המ"ה הפנימי חוץ מעתיק וא"א ע' קב:.)	כללים א'
אור המצח	קב:.	בירר רק הניצוצין דעתיק וא"א שהם גם כן רק בבחינת מקיפים	כללים א'
אור המצח	קי:.	נקרא אור הגנוז על אף שאיננו אור הגנוז, שהאור הגנוז היא עצם האוירא שגנוז בקד"א אלא בגלל שהיא יצא מהאוירא ללא מסך קד"א לכן נקרא אור גנוז (קי:.)	כללים א'
אור העיניים	לג.	הבדיל בין אור שבאח"ף לאור עב בגלל שהיא אינו קולט אצלו שום עביית כלל, כי הרי הוא רחוק מתכונת גוף, ואינו מתלבש בגוף	ביאורים א'
אור העיניים	לג:.	אור של נשמה דנשמה ואינו מתחבר עם הגוף כלל, ואינו מתלבש אלא רק בנשמה, ולכן באח"ף רק קולט האור ולא העביית?	ביאורים א'
אור הקו	ט.	מצד עצמו בכחו להתפשט בלי גבול, והקו עצמו ככלי אליו	ביאורים א'
אור הקו	כב:.	ע' קו	ביאורים א'
אור התיקון	ג.	העלה הנציצוין מעמקי התוהו ונתבטל הטומאה, אבל זה רק מה שנוגע למע"ב עד בריאת אדם שאחריו כל מה שיתקן יהיה על ידו, ועד התיקון	דעה א

מפתח לעניני הלש"ו

		הם נבלעו בעמקי התהו, ובחטא מה שנתקן חזר ונתערב וירדו בעמקי תהום רבה (ג:)	
אור התיקון	קיא.	מאור א"ס שהוא מהאוריא עלאה שכרישא דא"ק הנמשך בו מהרדל"א דא"ק שהוא מעל הגלגלתא, והוא מהדעת דרדל"א ואורו מאיר בראש האוריא והוא מכלל הקרקפתא דא"ק	כללים א'
אור התיקון	קיב.	על אף שיורד מאו"א מתייחדים אבל עכ"ז עיקר אבא מהאוזן, ועיקר אמא מהחוטם פה	כללים א'
אור התיקון	קיב.:	המ"ה וב"ן דמ"ה (מצד אבא) וב"ן (מצד אמא) דמ"ס, וב' הב"ן אלה הם ב' מיני מהיטבאל, והם נחלקים כך שהעס"מ של הב"ן של שניהם הם כלולים מאורות שלמעלה, והב"ן שלהם היא אשר ירד מהטבור ולמטה למציאות האצילות עצמה עם החיצוניות של הב"ן האלה	כללים א'
אור התיקון דמ"ה	צג.:	מה שמוזכר השמות שלהם למעלה היא בעיקר רק על התפשטות הא"א שבא"ק בהם בכחינת נשמה לנשמה, דהיינו מציאותם באו"א בא"ק אינם השמות הנ"ל אלא רק הנאצלים מהם, אבל אפשר ליחס את זה לאו"א שאין לא"א גילוי לעצמו אלא רק על ידי או"א (צג.:	כללים א'
אור חדש	ק.:	אור הגנוז שהוא נגזו בקד"א ויצא אז ונתגלה והארי דרך המצח, אבל זה רק הארה שהוא דרך כותל המצח	כללים א'
אור חדש	קא.	על ידו נעקרו נושמדו כל הקליפות, והיו אז בתכלית המיעוט, ולא נשאר מהם אלא רק הזוהמא והריח רע, שאין לו עיקר, ועיקר הטומאה נהפך לאש משפט, לענש למה שלא טוב.	כללים א'
אור חדש בנקודות	יג.:	הוא המלכי יושר שמאבא	דעה א
אור חוזר	ו.:	נתקן ועולה כל המציאות התחתון כולו שחוזר לעלות למעלה	ביאורים א'
אור חוזר	נא.	כל אור חוזר הוא גבורות שאינו חוזר אלא רק בכח הגבורות שבו	ביאורים א'
אור חוזר	פא.	רק מעלה למעלה מה שהוא יותר מתוקן	ביאורים א'
אור חוזר	כה.:	אז התחתונים נשלמים לפני העליונים	ביאורים ב'
אור חוזר	מב.:	תיכף בבהתגלות אור השריש בו הכח לחזור לשורשו וזה בחינת רצוא ושוב	ביאורים ב'
אור חוזר	מב.:	רק בא אחרי ביטול הזוהמא (וזה דין - מב.:], וזה נעשה על ידי האור חוזר המוזכר בעקודים שיורד מלמעלה למטה, והוא המאפשר לעלות אחרי שירדו ונתעבו (מב.:	ביאורים ב'
אור חוזר	מב.:	עיקר פעולתו רק אחרי ביאת משיח בזמן קץ הימין ע"ש	ביאורים ב'
אור חוזר	מג.	יסוד הכוונה התכליתית בתיקונים ועלייתם	ביאורים ב'
אור חוזר	מג.:	תכלית המציאות	ביאורים ב'

מפתח לעניני הלש"ו

אור חוזר	על ידי אור חוזר מושך ומביא כל פעולה לתכלית והוא מלמטה למעלה, שאז כל אור פרטי חוזר למקורה הראשון	יז.	דע"ה ב'
אור חוזר (מלמעלה למטה)	כדי חיות, ומדקדק ומבחין בין ראוי לאינו ראוי, ולכן זה מזיק לזה ומתקן לזה, ודוחה כל סיג ופסולת	מג:	ביאורים ב'
אור חוזר דעקודים	אינו אור נוסף אלא כי הוא נמשך ומאיר תמיד	ל.	ביאורים ב'
אור חוזר דעקודים	או"ח ורשימו הם מהחו"ב שברישא דא"ק, והם האו"א לכל האור דהתפשטות הראשון, שהאו"ח על אף שהוא יוצא מהבינה שורשו מהחכמה	ל.	ביאורים ב'
אור חוזר מלמעלה למטה	נמשך בד' בחינות: א' כשהעולם בחסרון אז נמשך האו"ח לעשות דין וענוש, וג' להטבה: א' לצורך בנין כל עולם, ב' לתיקון עליית מ"ן, שלזה צריך צירוף ובידור בכל עליה, ג' כל העליות דלעתיד שרק על ידי הצירוף אפשר לעלות (מד.), וממילא אז שלא משפיעים למטה לכן אין להם אור אלא רק כדי חיות (מד):	מג::	ביאורים ב'
אור ישר	נמשך כל הכחות הנעלמים מלמעלה למטה, ויצא גילויים ופעולתם על ידי ספירת המלכות מהיסוד שבה	ו:	ביאורים א'
אור ישר	מאיר לתחתונים אפילו אם אינם ראויים	פא.	ביאורים א'
אור ישר	סיבה למציאות	מג:	ביאורים ב'
אור ישר	על ידי אור ישר נמשך ההתהוות דכל המציאות וכל הנהגתה בבחי' פעולה	יז.	דע"ה ב'
אור מקיף	יש מקום פנוי בינו לבין הכלים ואור פנימי בנה"י ולא למעלה מהטבור ששם האו"מ מתחבר עם הכלים	טו.:	ביאורים א'
אור מקיף	ממנה מזדכך כל עולם תחתון מאשר מאור פנימי	טו.:	ביאורים א'
אור מקיף	תיקון דלעתיד יהיה חיבור בין אור פנים לאור מקיף	טו.:	ביאורים א'
אור מקיף	שורשם מאור א"ס המקיף	יג.:	ביאורים א'
אור מקיף	נשאר החלק אור יותר גדול מבחוץ	יג.:	ביאורים א'
אור מקיף	יותר גדול מפנימי, אך אינו מתדבק עם הגוף, ועל ידו מתעלה הגוף, מצד עצמם חסד פשוט, ולכן כשמאירים הם מאירים בלי גבול, וכאן מקור לאורות הנסיים, נקרא גבורות כאשר הוא מתצמצם להאיר בגוף הארה מועטת, רק מאיר הארה לפי שהעביית מעכב, ושייך לשם א-היה, שנקרא המקיפים על שם העתיד, שלעתיד יתפשטו כל האורות המקיפים ויטיחדו עם הפנימיים, ויתבטל כל הצמצומים והעביית לגמרי, כאשר הוא מתפשט ומאיר אינו נקרא בשם אור מקיף, שהוא לא מקיף אלא נמצא בכל מקום	יד.	ביאורים א'
אור מקיף	שורשו מא"ס המקיף	כב.:	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

אור מקיף	ע' מקיף	כב ::	ביאורים א'
אור מקיף	בתוך העיגולים כי העיגולים מסוד הצמצום והאור המקיף עומד בתוכם וכינם לבין הכלים כדי להשתתף עצהם להטותם כולם על פי הכוונה התכליתית (לא ברור קשרו לעיגולים הייתי אומר שהם בכלל המערכת שבו קיים העיגולים)	כג.	ביאורים א'
אור מקיף	נקבה שהיא לוקחת אליה פעולת הגבר (אור פנימי) ושם הם נשמרים ונעשים בו להכוונה התכליתית, דהיינו שהיא גם שולחת הארתה באור הפנימי להטותו לכוונה התכליתית, וגם היא לוקחת כל מה שנעשה בו וממשיך אותם בתוכה לשמרם להשלימם לכוונתו התכליתית	כג.	ביאורים א'
אור מקיף	שייך ליחידה, שהאור מקיף הראשון הוא מאור א"ס המקיף, שהוא תכלית הכל	כג.	ביאורים א'
אור מקיף	נמשך מבינה שהכתר נעלם	כג.	ביאורים א'
אור מקיף	כדי לזכך הכלי לצורך התכלית העתיד, ושורשו מא"ס המקיף שהאור הפנימי הוא מצומצם בתוך הכלי, ואינו מאיר אלא לפי כח הכלי, ומתנהג תמיד רק על פי מעשה התחתונים	כג.	ביאורים א'
אור מקיף	מאיר כאשר התחתונים מקולקלים כל כך כדי שלא ישחת העולם לגמרי, וכעת רק מאיר במיעוט האפשרי ועיקר אורו רק לעתיד, ולכן נקראו בשמות של א-היה על שם העתיד, נקראים דינים שעיקר אורם אינם מאירים כעת ורק מאירים במיעוט האפשרי, השעשוע שלעתיד, שהוא גבורות קדושים שבהם	כג:	ביאורים א'
אור מקיף	לעתיד יתייחדו העיגולים עם האור מקיף לעשות אור אחד, שכל עצמות העיגולים הם נמשכים רק מאור המקיף	כג:	ביאורים א'
אור מקיף	שייך לחיצוניות ולא לפנימיות	כד.	ביאורים א'
אור מקיף	בתוך העיגולים שהיא שכרם ותכלית פעולתם של העיגולים, וכאשר הם יתוקנו יגלה להם טובו, וזה אפילו באונס? המקיף יביא העיגולים לתיקון	כד:	ביאורים א'
אור מקיף	מכונה בשם נשמה כי מזה מאיר נשמתם ונתוסף בהם אור, אבל אינו נשמה באמת	לד.:	ביאורים א'
אור מקיף	נקרא א-היה ע"ש	לו:	ביאורים א'
אור מקיף	חלק אור שלא יכול הכלי לקבל בתוכה	ה.	ביאורים ב'
אור מקיף החוזר	מהחלק האור שנכנס לפנים וירד עד סופו בפנימיותו חוזר ויוצא חלק ממנו ממטה למעלה ומקיף אותו מבחוץ והוא בחינת חיה	כב:	ביאורים א'
אור מקיף החוזר	קטן יותר מא"מ הישר שהוא נכנס לכלי ונצמצם על ידי זה, אבל אחרי שיצא עכשיו אינו מצומצם, והוא מחיה הגוף כאשר האור פנים לא	כג.:	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		יכולה, וזה מקור לכל הנסים הנסתרים שמחיה אותנו בגלות, א-היה השני שבא-היה אשר א-היה	
אור מקיף הישר	כל אור שיוורד מעליו לתחתון נשאר עיקר אורו מבחוץ להקיף עליו מבחוץ, והוא בחינת יחידה שבכל פרצוף	כב:	ביאורים א'
אור מקיף הישר	לפעמים כאשר האור מקיף החוזר לא יכולה להחיות הגוף היא מחיה הגוף על ידי זכות אבות, או איזה זכות גדול, מקור לנסים גלויים שלעתיד, או של יצי"מ מצרים, או בבית המקדש, א-היה הראשון שבא-היה אשר א-היה	כג.:	ביאורים א'
אור עליון	מתפשט עד למהט כולו אלא שהוא שם בהעלם ולכן רק הראש נתגלה	עט:	ביאורים ב'
אור פנים	עיקר המחיה הגוף, שרק קשור בגוף, שורש לטבע, רק מאיר לפי כח הכלי שבו שיוכל לקבל, וקטן יותר מהמקיף	יד.	ביאורים א'
אור פנים	בא מהקו	כב.:	ביאורים א'
אור פנים	מאיר כפי כח הכלי משא"כ באור מקיף	כג.	ביאורים א'
אור פנים	כאשר האור פנים לא יכולים להחיות הגוף האור מקיף החוזר מחייהו	כג.:	ביאורים א'
אור פנים	חלק האור הממועט שנכנס מבפנים	ה.	ביאורים ב'
אור פנים (פתח)	עיקרו אשר ממנו הזווג הוא רק אור דהחיה כי רק הוא רחמים גמורים, וזווג בדין הוי אב"א, וזה רק בחיצוניותם	לט:	ביאורים ב'
אור פנימי	ממנו יוצא כל תחתון ולכן יוצא כל תחתון במדריגה הראוי, ובדווקא על ידי זה שאין שפע מאור מקיף	טו.:	ביאורים א'
אור פנימי	עיקר עליו של עולם מעולם המקיף מאשר אור פנימי	טו.:	ביאורים א'
אור פנימי	תיקון דלעתיד יהיה חיבור בין אור פנים לאור מקיף	טו.:	ביאורים א'
אור פנימי	שורשם מאור הקו דא"ס	יג.:	ביאורים א'
אור שכינתו ית'	אליו לא יזכו לסט"א ליניקה, ועליו נאמר ברוך כבוד ה' ממקומו (עט.:	עט.:	דעה א
אור של מעשה בראשית	כולל רוח מים ואש, והוא בבחינת ע"ק	עג.:	ביאורים א'
אור, הסתלקותו	כל אור שמסתלק מניח קצת הארה למטה במקומו וזה נקרא רשימו	ז.:	ביאורים א'
אור, תוספת אורות	בעיקרון היא אל הפנימיות ולא חיצוניות	מ.:	ביאורים א'
אורות	אין להם גבול, וזה בגלל התקשרותם בא"ס, כי ממנו יוצאים ואליו חוזרים ברצוא ושוב, מה שאין כן בכלים	ד.	ביאורים א'
אורות	כולם יוצאים במיעוט האפשרי כדי שיתקשר מציאות עם העולם שבגידולו ותוספת שלימות מלעמלה, ומקבל חיותו ותוספת כח מכל הד'	יב.:	ביאורים ב'

מפתח לעניני הלש"ו

		יסודות הכללים ומהדצח"ם הפרטיים, ואז נעשה חלק מהעולם עצמו, וזה כדי שיתחאדו כל המציאויות כולם זה בזה, על ידי שנצרכים זה לזה, עוד טעם שכל אור שיורד, היא יורדת מעולם לעולם, ואז אור העליון מתלבש בכלי וגוף דתחתון שאין להם השתוות זה עם זה הוכרח שיומשך שפעת אור העליון למטה רק במיעוט האפשרי כדי שיצמצם כדי שיתקשרו שניהם זה בזה לעשות מציאות אחת	
אורות דנקודות	יצאו על ידי זיווג בהם עצמם, אבל הכלים יצאו של על ידי זיווג כלל	סח :	דעה א
אורות נעלמים	אסור למטה לגלותם ולהוציאם מן השפה ולחוץ אלא רק דרך רמז	כא ::	ביאורים א'
אורות, מקומם	באמת מתחילים במקומם המיוחד וממשיכים עד הסוף רק שבמקום האור הבא האור הבא מכסה אותו	מד ::	ביאורים א'
אות	נפש וגוף, ששם מקום הפעולה	פה ::	ביאורים א'
אותיות	יסוד כל נברא ושורש כל נמצא, ולפי התחלפות צירופיהם כן מתחלף הרכבת היסודות, שהאותיות הן הם עצם הספירות וכחותיהם, והתחלפות צירופי האותיות היא הרל"א שערים	כז :	ביאורים א'
אותיות	נעשה על ידי מוחין חו"ב בז"א	נו .	ביאורים א'
אותיות	לפעמים נקרא נפש שהגוף והנפש אף פעם לא נפרדים זה מזה	ס ::	ביאורים א'
אותיות	מבינה ז"א שבה נעשה הצירו והתוארים וצורתם, אבל עיקר מציאותם רק מהחכמה כמו הולד שעיקר מציאותו מהאב על ידי האמא נעשה כל ציורו ותוארו, אבל עיקר צורת נעשה בהם רק אחר שיצאו מהבינה	סב ::	ביאורים א'
אותיות	יש להם בית קיבול, וגם עיגול וגם פרוסות וארוכות כמין מעזיבה שיש בהם הן בחינת קבלה ותיקון שהוא עיבור, וגם לידה שהוא מציאות לעצמו (עיגול), וגם גדלות שהוא פריסתו, וזה גם בחינות תכונות וסגולות שישנם בזו"ן דאצילות (סג ::)	סג ::	ביאורים א'
אותיות	שלנו הם הכ"ב אותיות שבמלכות ולא בז"א	סד :	ביאורים א'
אותיות	בו היא בקטנות, ולכן רק יש עיבור ויניקה ורק המוחין דשם אלקים והי"ס דבחינת נפש, ואינו מאיר שם מ"ה רק בבחינת האור דשם אלקים כי מ"ס הראשון הוא גימ' פ"ו כמנין אלקים, והוא החיצוניות דשם מ"ה, והם הל"ב אלקים דקטנות	סט .	ביאורים א'
אותיות	גילויים מתיל רק מהו"ק אבל שורשם בהעלם ומתחיל מהחו"ב	עט .	ביאורים א'
אותיות	כאשר הם בתוך הבינה הם כמו עובר במעי אמו שהוא כמציאות אדם שלם שלא נגמר העביית	עט .	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		שלו ולא נשלם צורתו אבל נתגלמו שם	
אותיות	א-ז שייכים לבקו ימין הן בז"א והן בבינה, וח-ס שייכים לאמצע, וע-ת שייכים לשמאל	עט :	ביאורים א'
אותיות	על אף שהם רק גוף וכלים בגלל שהנפש משתתף עם הגוף ונעשה לאחד והוא התגין המחברים אז אפשר לקרא לאותיות נפש	עט ::	ביאורים א'
אותיות	עומד בכ"א מהפרצופים לפי ערך האורות שמקבלים מלמעלה, וכן לפי ערך גילויים בשפעם למטה, ולכן אין כלל אחד לכולם	פה :	ביאורים א'
אותיות	רוחניות האותיות הוא עולה עד רזא דאור א"ס והם התנוצצת אור מאור א"ס, ועולם המלבוש, ושורש לספירות דאצילות, אבל התורה שאנחנו לומדים שהיא תורה דבריאה היא תולדה של עולם האצילות (פה ::)	פה :	ביאורים א'
אותיות	מלכותם, היא שלא פועלים אלא רק בסוד חזרתם במקורם, כמש"כ המליך אות' זה על	פה ::	ביאורים א'
אותיות	אמות אמ"ש ואבות יה"ו, והאבות הם למעלה מהאמות, ולא מדובר בספר יצירה כי האמ"ש הם בחיצוניות רדל"א למעלה מי"ס דאצילות, ולכן רק מדברים בהן בדרך שהוא נשלל משום השגה, והאבות הם בפנימיות הרדל"א	פה ::	ביאורים א'
אותיות	לא נתגלו אלא רק בהזו"ן דאצילות, והבינה היא התגין, שהם מרמזים על תלייתם של האותיות למעלה במקום נסתר, והחכמה מרומז בנקודות להורות שהוא ההתחלה לכל, ואין לו גילוי אלא בבחינת שורש, וכתר טעמים שהוא הרצון והתכלית לכל	נז :	ביאורים א'
אותיות דא"ק	מהטבור ולמטה דא"ק והוא אחרי המ"ה והוא עולם הנקודות שכולו שם ב"ן, וזה נחשב זו"ן שיש מלכי יושר ומלכי עיגולים.	מד :	ביאורים א'
אותיות זעירין	במלכות	כז ::	ביאורים א'
אותיות רבתי	בבינה	כז ::	ביאורים א'
אזן	הבל שלו נקרא אור ממש מה שאין כן בפה	לג :	ביאורים א'
אזן	שורש דההתפשטות והגילוי של הי"ג תיקונים	מא ::	ביאורים א'
אזן	ב' התפשטיות דאזנים בבינה דע"ב דס"ג דמ"ס, והם יצאו בבחינת לידה מאמא שהוא ישו"ת שבע"ב דס"ג דמ"ס, וכל לידה הוא מנה"י, והוא הנולד הוא בבחינת זו"ן מלביש על הנה"י שהו אמהטבור ולמטה, ולכן הטבור דבינה דע"ב דס"ג דמ"ס הוא במקום האזניים דא"ק, וסופו בשובה"ז, וחציו העליון מהאזניים ולפינים עד גבול העיניים	ט :	כללים ב'
אזניים	שייך לחו"ג, ואולי לחו"ב	עה :	ביאורים א'
אזניים	ישו"ת	יח :	כללים ב'
אזניים	כנגדו בפנים היא המוח בינה	ל ::	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

אזנים	ישסו"ת	סא ::	ביאורים א'
אזנים	בהם נמצא ראשית גילוי האורות המוחין שהם החו"ב שבז"ת שמה החו"ג והגוף	עד ::	ביאורים א'
אח"ף	כללות עולם דעקודים	כד ::	ביאורים א'
אח"ף	כל הדיבורים בהם היא רק בבחינת אורות מקיפים לבד, והם בבחינת אורות הי"ג תיקוני דיקנא שבא"א דאצילות, שהאורות הפנימיים הרב לא מדבר בהם, ואינם שרשי האצילות אלא רק שהם מכסים על או"א הכלולים בהם את כל שפעת האצילות כולו	ל ::	ביאורים א'
אח"ף	שורש לפרצופים בינה ותבונה, יעקב וישראל ולאח ורחל, אבל הם רק שורש אליהם ורק בבחינת כח נעלם, ולכן העמדתם שונה ממציאותם האמיתית	ל ::	ביאורים א'
אח"ף	ספירות שלו עומדים זה למעלה מזה, ולא בג' קוים	לג ::	ביאורים א'
אח"ף	תמיד נמצא עם אור ההסתכלות, ועל ידו אורות אח"ף עולים	לד ::	ביאורים א'
אח"ף	ראשית הגילוי	מה.	ביאורים א'
אח"ף	ממוצע בין אצילות לא"ק	מה ::	ביאורים א'
אח"ף	יותר גדול מכלים/גוף של א"ק, שהרי הם אורות המוחין דא"ק וממנו מקבלים או"א שבא"ק, וממילא האצילות	מה ::	ביאורים א'
אח"ף	כדוגמת ת"ד של א"א דאצילות בא"ק עצמו	מה ::	ביאורים א'
אח"ף	כמו שהאורות מתפשטים בחוץ כך מתפשטים מבפנים ועיקר האור מבפנים, והם מתחברים ומאירים זה לזה על ידי נקבי העור ודרך צינורות השערות, והוא בחינת השערות הדיקנא, יותר ברור האורות החיצוניים יוצאים לחוץ דרך נקבעים פתוחים והאורות הפנימיים יוצאים דרך נקבי גומות העור וצינורות השערות	מו.	ביאורים א'
אח"ף	כאשר אורות האוון וחוטם מגיעים לפה מתלבשים בו לבחינת נשמה אליו, ורק שם נעשה לא"ח כלים	מז.	ביאורים א'
אח"ף	זו"ן של הראש	מח ::	ביאורים א'
אח"ף	שורשו מהמ"ס דא"ק, ולכן כל האורות הם אור אחד שוה, ואין פרגוד בין רובדים רק ריחוק מקום מהמקור משנה דרגתם	נד :	ביאורים א'
אח"ף	אורותיו מהאוון ולמטה נקרא ס"ג ולמעלה נקרא ע"ב (?) [לבדוק ב/ב. שכותב שכתוב כאן שהכלים נעשו למטה מהטבור ויתכן שזה לא כתוב כאן]	נד :	ביאורים א'
אח"ף	נעשה לכולם כלים רק למטה מהחזה במקום גילוי המלכות, שלאוון וחוטם נעשה כלים רק להתפשטות הארת המלכות שלהם	א ::	ביאורים ב'

מפתח לעניני הלש"ו

אח"ף	כאשר התחתונים זוכים הם מקבלים הארת האח"ף דא, ק וכן הא"א דאצילות בישר ובמכוון ומתבטלים הארת הצדדים באורות הישר, וכשאינם זוכים רק מאירים למטה אורות הצדדיים לבד, וזה הסתר פנים והארת פנים	ד ::	ביאורים ב'
אח"ף	נמשכים זה מזה חוטם מאוזן, ופה מאו"ח	ד ::	ביאורים ב'
אח"ף	כמו שמתפשטים מחוץ לגוף כך מתפשטים בתוכו	ה.	ביאורים ב'
אח"ף	בחינות הכלים שהיו בהם ברפטיות, ואפילו בהתפשטות הראשון הוא הכלי שנמצא בסדר של אמ"ר וק"ב	ז.	ביאורים ב'
אח"ף	אלה שבחוץ הם המלכות של אלה שבפנים	טו ::	ביאורים ב'
אח"ף	אורותיו עומדים שהפרצוף היותר תחתון יותר שלם, שיש פחות הפסקות בינו לשורשו ברוח הכללי, וגם כל אור נוסף מוריד הארתה לאורות שתחתיו (יט:), וזה כל האח"ף ול"ד אורות הפה (כב:), אבל משמע מכד. שזה רק באורות הפה?	יח ::	ביאורים ב'
אח"ף	אורו אור חדש שנתחדש ונולד לצורך התפשטות הראשון לעקודים מהסמ"ב דמ"ס, ורק התחיל בבחינת נפש כמו כל לידה	כ :	ביאורים ב'
אח"ף	הבל היוצא כדי להתחבר עם זולתו	פ.	ביאורים ב'
אח"ף	אין לו עיגולים שהם כבחי" י"ג ת"ד דא"ק ונכלל בא"ק, משא"כ נקודות שהוא עולם שונה מא"ק	פג.	ביאורים ב'
אח"ף	אמצעי בין מ"ס לאו"א, והם מהס"ג דמ"ס	ט ::	דעה א
אח"ף	נקראים על שם הע"ב דס"ג דמ"ס שהוא פנימיות כל השרשים שלהם	כב ::	דעה א
אח"ף	מוזכר שכל אורותיו יצאו דרך יושר שאח"ף הם מהמו"ס מהפנימיות שבמו"ס אור דעת עלאה מרז"א דא"ס, וכולם רק מהקו האמצעי לבד	לד ::	דעה א
אח"ף	התפשטות אורות המו"ס ממש הם היו רק מבחי' הקו האמצעי העיקרי	לה.	דעה א
אח"ף	שורש הפנימי דאח"ף היא ע"ב דס"ג שהאורא נחשב כע"ב כלפי המו"ס שנחשב כס"ג, והעקודים מתחיל מהס"ג דמו"ס, שהס"ג דס"ג דמו"ס הוא מציאות דאור האוזן, ומ"ה דס"ג דמו"ס היא מציאות דאור החוטם, וב"ן דס"ג דמו"ס היא מציאות דאור הפה, ומהם באמת זה רק הב"ן של כל שלשתם שהיא מה שיצא באח"ף, אבל בגלל ששרש כולם מהס"ג דמו"ס לכן האר"י כתב שאח"ף מאורות הס"ג	פג ::	דעה א
אח"ף	כל האורות מהה' אחרונה, שהפה עיקר העקודים יוצא ממנו	יח :	כללים א'
אח"ף	שורש הפנימי שלו היא הסמ"ב דס"ג דמ"ס	יט :	כללים א'
אח"ף	כולם נכללים בפה ונקרא עקודים	כג ::	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

אח"ף	לפני התפשטות הראשון היה רק סמ"ב דס"ג דמ"ס, והם מהאוזן חוטם פה ולפנים	מג:	כללים א'
אח"ף	עיקר גילוייה היא הב"ן דס"ג דס"ג דמ"ס, וכן הב"ן דמ"ה דס"ג דמ"ס והב"ן דב"ן דס"ג דמ"ס	מד:	כללים א'
אח"ף	כל אור שיוצא מבחוץ יש אור כנגד שיוצא מבפנים, ושבוץ היא אור ממועט, הן התפשטות הראשון הן השני	נ.	כללים א'
אח"ף	א"א שלו היא ה"ב דס"ג דמ"ס	נ:	כללים א'
אח"ף	למעלה ממנו נקרא החכמה בשם ס"ג (ע') התפשות הראשון דעקודים ביאורים ב/ב:)	נב:	כללים א'
אח"ף	עיקרם דכל א' היא המ"ה וב"ן הכללים שבכל אחד והמ"ה וב"ן הכלליים כלולים מעסמ"ב בכח ובהעלם וכאשר מגיע העת להמציא התחתון (ענינים לאוזן, ואוזן לחוטם וחוטם לפה), אז נתגלו המ"ה וב"ן הפרטיים שבהם וזה היה בבחינת ההתפשטות הראשון לתחתון, דהיינו הע"ב וס"ג שלהם, ואז נסתלק ועלה בסוד מ"ן ועל ידי זה נולד המציאות דתחתון, וקשה איך יצאו כך שהרי המ"ה וב"ן של התחתון הם מעל השורש לעליון, אבל בגלל רוממות מעלת העקודים אשר שם הוא שליטת הס"ג עומדים גם המ"ה וב"ן קושרים ותלויים לשרשם (נה).	נד.:	כללים א'
אח"ף	לא נעשה אפילו שורש לתחתון עד התפשטות השני דעליון, וכן בעיניים	נה.:	כללים א'
אח"ף	באח"ף התלבשות מכל עליון בתחתון מהס"ג שבו, כי בעקודים יש שליטת הס"ג, והם שכתו בשהתלבשות מבחינת הנה"י זה כי כל התלבשות היא על חלקי האו"א מהחומר וצורה שלהם הממשיכים בטיפת הזרע דבירורי הולד, ומשום שכל טיפת הזרע נגמרת בנה"י, וזה נלקחת מכל עולם כפי ערכו, שבאצילות זה מדעת שהוא פנימיות דו"ק ובעקודים מהס"ג ולמטה	טו.	כללים ב'
אח"ף	על אף שהאר"י רק דיבר באורות הפה ולא בא"ח בכלל הוא רמז לזה ועוד כי אח"ף הם בכל עניניהם א' אלא שהם זה לפנים מזה וזה למעלה מזה.	יח.:	כללים ב'
אח"ף	עיקרו אוזניים	כב:	כללים ב'
אח"ף	הם י"ג ת"ד דא"ק, והם מאורות הפנימיים היוצאים דרך נקבי העור, והם דבוקים בפנים ממש וצומחים שם, והם המ"ה, אבל אורות היוצאים מנקבי אח"ף הם לא דבוקים אלא רק חופפים וסככים עליו, והם הב"ן, והם נחלקים לט' (א, ב, ד, ו, ח-יא, יג) שהם עם שערות, וד' ללא שערות (ג, ה, ז, יב) (לח.:.), אבל בא"א הם	לח:	כללים ב'

מפתח לעניני הלש"ו

		נקראים על שם השערות, ובא"ק על שם החורים, שאח"ף הם מאורות א"ס ולכן בו נתגלה רק האח"ף, אבל ב"ג ת"ד דא"א יש גילוי לכולם, אבל הם נתגלים רק בז"א ולכן עיקרם על שם השערות (לח:):	
אח"ף	אורות אח"ף היוצאים מהנקבעים הם רק בבחינת מקיפים שהם הל" ומ" דצלם שהם אורות המקיפים על הנה"י שהם צ' דצל"ם שהוא התפשטות המ"ה וב"ן דמ"ס	מז:.	כללים ב'
אח"ף	ע"ב דס"ג, טעמים דס"ג	מה:	ביאורים א'
אח"ף - התפשטות הראשון	נקראים בשם פרצופים פנימיים, שאחרי שחזרו ועלו למעלה בהסתלקות הם עומדים לעולם מבפנים לאח"ף	נב:	כללים א'
אח"ף - התפשטות הראשון	תופס בא"ק גבול א'	נב:.	כללים א'
אח"ף - התפשטות השני	נקראים בשם פרצופים חיצוניים	נב:	כללים א'
אח"ף - התפשטות השני	תופס בא"ק ג' גבולים לכל אור	נב:.	כללים א'
אח"ף התלבשות	התלבשות אורות האח"ף זה בזה הוא בב' נים א' הוא מפנימי לפנימי - דהיינו הארת התפשטות הראשון דאוזן בחוטם, ושניהם באורות הפה, וא' מחיצוני לפנימי - דהיינו כח"ב דמ"ה דהתפשטות השני דאוזן מתלבש בהתפשטות הראשון דחוטם, וחג"ת שלו בהתפשטות הראשון דפה	כט.	כללים ב'
אח"ף, כלים	כלים דג"ר שלו נעשו על ידי אור ישר לחוד, והכלים דז"ת על ידי האור חוזר, אבל דג"ר נעשו רק כאשר ההסתכלות ירד לסוף הקומה, ולכן באמת נעשו כלים באמת רק לאחר הז"ת, ולכן התלבשות כל הי' אורות בכלי שלו על ידי האור חוזר	לד.	ביאורים א'
אח"ף, כלים	כלים הלבישו על האורות רק אחרי שעלו כל הי"ס דהסתכלות, שהם היו שוכרים הכלים, אם כן נתלבשו האורות בכלים כולם בבת אחד, אבל זה בפה בפני עצמו ובחוטם בפני עצמה ובאזניים בפני עצמם	לד:	ביאורים א'
אח"ף, כלים דאוזן וחוטם	מה שכתוב שהיו כלים באוזן וחוטם הוא על סופם ובמקום שמתלבשים באורות הפה, ז"א בגבול הטבור ששם מתפשט הארת כולם, אבל העיקר בפה ולכן נקרא על שמו, ומה שכתוב שהיו י' כלים ז"א שהיו י' בהעלם ובכח, דהיינו היה עביית מיוחדת לכל אחד בכח (צח:)	צח.	כללים א'
אח"ף?	עיקר הכלי במלכות, על אף שהכלי דהז"ת יותר עבה מהכלי דהג"ר	לג:.	ביאורים א'

אח"ף?	כל ספירה מההסתכלות מברר האור מהאור העב דהאח"ף וכל כמה שהאור דהעניינים יותר עליונה כך הבירור יותר עליונה, אם כן הכתר מברר הכי עליונה והמלכות הכי תחתונה	לג::	ביאורים א'
אח"ף?	כל כמה שהספירה יותר גבוהה הכלי יותר דקה, שהספירות התחתונות רק מברר החיצוניות, ולכן הכלי יותר עבה, והיותר עליונים מבררים פנימי יותר, מה שהתחתונים לא יכלו לעשות	לג::	ביאורים א'
אח"ף?	התפשטות ההבלים עד נגד מקום הפה היה רק כדי להתעבות ואחר כך חזרו ועלו והלביש כל אחד להאור שלו	לד.	ביאורים א'
אח"פ שבא"ק	הם בבחינת הי"ג תיקוני דיקנא שבא"א דאצילות	מה.	ביאורים א'
אחה"ע	בינה בלחי התחתון	ה::	ביאורים ב'
אחור	חיצוניות	מה.	ביאורים ב'
אחור	מלשון אחרי, וכך אחרי כמו שונה	מה:	ביאורים ב'
אחורי או"א	כלים דאחוריים דאו"א שנפלו בעת מיתת המלכים במקום הזו"ן דאצילות מהם נצטיירו הכלים דהז' מלכים אחרי התיקון, כי הם מהעביית דתנה"י דא"ק שהוא הכלי הכללי דאצילות	ק.	כללים א'
אחוריים	גבורות	סט::	ביאורים א'
אחוריים	נעשה על ידי אורות המוחין, וכל מה שנכנסים בו המוחין ביותר נשלמים בו האחוריים ביותר, וכאשר נכנסו בו מוחי נשמה כלפי לפני כן נחשב כתיקון, וממילא כפב"פ, ועוד שכאשר נתקן מוחי נשמה אז רק סוף אחורי זו"ן מעורים ודובקים יחד, ולכן כלפי אורות הפנים הם פב"פ וכלפי אורות האחוריים הם אב"א	י.	ביאורים ב'
אחוריים דהמילוי	גבורות שבגבורות	סט::	ביאורים א'
אחר	יש לו ג' מובנות או כאחרית או כאחרי או כאחר - במקום	ט::	ביאורים א'
אטב"ח	י"ס דמלכות	עג::	ביאורים א'
אי"ק בכ"ר	גילוי דכ"ב אותיות בט"ס דז"א שהט' ראשונות הם הט"ס הפנימים מחכמה עד יסוד, והט' עשירית הם האמצעים מחכמה עד היסוד, והמאות הם ט"ס החיצונים מחכמה עד היסוד, וכל זה נעשה מהצל"ם דתבונה, אבל בבחינת הו"ק שבו הם ז' ראשונות מימין, וז' אמצעיות משמאל וז' השאר באמצע	עג::	ביאורים א'
איוב	לא היה יהודי ולכן לא עלו מעשיו למעלה אלא רק לשר שלו	ב::	דע"ה ב'
איחוד	התהפכות גוף לנשמה לעלות הכל אל שרשו	ב::	ביאורים א'
אין	נעלם מהשגה - אייה נעלם, באצילות זה רישא תנינא שהוא האוירא עלאה אוירא דלא אתפיס	כת.	ביאורים א'
אין	א' מהג' רשין ומקביל לגלגלתא חוורתא	י::	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

אינ	נקרא צחצחות	כה :	ביאורים א'
אינ סוף	שם לא לאמיתתו הנעלמה אלא גילוי אורו מאמיתתו הנעלמה	ב :	ביאורים א'
אינ סוף	רצונו ושרש אסור להתבונן בו בגלל שהוא מופשט ומובדל מכל מחשבה ותפיסה	ב ::	ביאורים א'
אינ סוף	כמו שאסור להתבונן בעצמותו כך אין שייך לחקור ברצונו למה פעל עכשיו ולא לפני כן	ב ::	ביאורים א'
אינ סוף	כך נקרא כל אור ביחס לאור שלמטה ממנה ואין לו מציאות זמן כלל, ולכן המציאותו בגדר יש מעין	ב ::	ביאורים א'
אינ סוף	מופשט ומובדל מכל מחשבה ותפיסה, ולכן לא שייך שם התבוננות	ב ::	ביאורים א'
אינ סוף	הגילוי הראשון מאמתתו הנעלמה, והוא רק מה שנתגלה לצורך המציאות דהעולמות והוא גילוי הרצון לכל המציאות	ו .	ביאורים א'
אינ סוף	לא ניכר שם חלוקת מדרגות	יד :	ביאורים א'
אל"ף	יו"י הם אור פנים וזכר, ויו"ד היא נקבה ואור מקיף, והם אורות האו"ח המתגלים בפה	ד ::	ביאורים ב'
אל"ף	כללות אורות האו"ח יוצרים א' אחד, והוא הי' שהוא כלל הי' ספירות באוון, והו"ד הם נתגלו בחוטם	ה :	ביאורים ב'
אל"ף זעירא	על שם שנסתלק ממשוה תתקצ"ט חלקים ממעלתו בחטא העגל	ח ::	כללים ב'
אל"ף מילוי של אות ה'	זה שייך לכתר ולפלא, ולכן כאשר הה' בכתר דעקודים מתמלא בא' אז זה כאשר עולים כל הה' אורות בדכר לבד	עה :	ביאורים ב'
אל"ף רבתי	מדריגת אדם קודם החטא, והיה נתקן על ידי משה לולא חטא העגל	ח ::	כללים ב'
אלילים	בגימ' קכ"א שזה הק"כ צירופים אלקים שהם בסוף ומשם הם יונקים	ב :	דעה א
אלף דור	כל הנשמות כולן אשר בכל משך זמן עולם הזה	ב ::	דעה א
אלף דור	הסיבה שהם אלף דור בדווקא שהם באים מב' כתפיים של א"א וכל כתף בגימ' ת"ק וגם באים מהנו"ה דא"א והם ב' שמות צבאות, וצבאות עם הכולל גימ' ת"ק	קי ::	כללים א'
אלף הז'	אז יחזרו כולם לשרשם במל' דאצילות, ואז המלכות תעלה עמהם לשרשם שהיא הבינה דאצילות, ושם בבטן דאמא ביסוד שבה יכנס לעיבור וזה חד חרוב	פב ::	כללים א'
אלף הח'	שליטת החכמה שהיא התחלת גילוי דאור א"ס	פב ::	כללים א'
אלף הח'	אז יצאו אורות הזו"ן דאצילות מתוקן	פג ::	כללים א'
אלף הט'	יתגלה כל זוהרי תוקף אור דיי"ג ת"ד שהם דעת עליון ואור מקיף לכל האצילות, שהוא שני במעלה לא"א	פב ::	כללים א'
אלף הט'	זמן שליטת המזלין והם יתפשטו עד סוף כל	פג ::	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		המציאות, שכל המציאות יעלה לדרגת למעלה מהטבור	
אלף הי'	שליטת הא"א	פג.	כללים א'
אלף העשירי	יעלו כל האבי"ע אפילו הז"ת שבו עד ג"ר דאצילות, ואחרי אלף העשירי יעלו הכל למדריגת עולמות דא"ס שאז אין זמן	טו.	ביאורים א'
אלף העשירי	מאז והלאה אין משך זמן, ולכן עתה הארתם של אלה שיתקנו או אינם מתייחדים זה בזה, אבל אז יתקונו ויתיחדו העיגולים והיושר	יח.	ביאורים א'
אלף השביעי	יעלו כל האבי"ע עד עתיק דאצילות, ז"א כל אחד במקום המקביל לו, ואז יושר דא"ק מגיע עד עיגולי א"א דאצילות	טו.	ביאורים א'
אלף השביעי	אז יבא הנשמות החדשות שלא נכללו באדה"ר והם גבוהים יותר	נו:	ביאורים א'
אלף השביעי	כל העולמות יחזרו למלכות דאצילות, ומשם לאימא עלאה	סד::	כללים א'
אלף השביעי	יתוקן הסירוס הזכר והריגת הנקבה בישסו"ת	פג.	כללים א'
אלף השביעי	אז יחזרו אורות הזו"ן דאצילות למעי אמא	פג.:	כללים א'
אלף השביעי	אז יצאו הנשמות החדשות, של מלכי יושר, ויומשך עד סוף אלף השביעי יום שכולו שבת	קה::	כללים א'
אלפיים תהו	כל גילוי האור הגנוז והתיקון היא על ידי התורה ומצות של כלל ישראל, ולכן כל זמן שישראל לא היו נמצאים נקרא אלפיים תהו, שאז היה העולם קיים בחסדו, שהוא נס שהוא באור מקיף ללא אור פנימי, ועל אף שהיו צדיקים אז אבל היו רק מאור המקיף ולא מאור פנימי	ג::	דעה א
אלקות	שייך עד אצילות ולא בבי"ע	יט.:	ביאורים א'
אלקות	כלים דאצילות	כט.:	ביאורים א'
אלקות	אין שום דבר מראשית עולם הבריאה ולמטה שיהא אלהות גמרו שאפשר לעבוד אותו ולדבק בו ח"ו וכל ענים אלקות אשר אליו הוא כל העבודה והדיקות האמיתי בו, ועכ"ז שאפשר לעבוד הגילוי באצילות, אבל גם שם צריך ליתן הבדל בגילוי, שעיקר גילוי זה הם רק בז"א ובא"א הם סתומים, על אף שכולם באמת חד, רק זה בגלוי, וזה בהעלם והוא שרשי שעתידי להתגלות	נד.	דעה א
אלקות	כל גילוי אלקות בבי"ע היא רק כמחיה ומקיים אותם, וכל שכינה שיש בבית המקדש ובכותל זה רק התפשטות אור קדושתו, וגם שם זה לא אלקות כלל שהם יהיו א' כמו שבאצילות	נד:	דעה א
אלקי ישראל	מאור המלכות דאצילות שמתייחד בישראל	סג.	ביאורים א'
אלקים	של בראשית ברא אלקים היא מלכות דא"ק שנקרא אלקים	כז::	ביאורים א'
אלקים	שייך לעקב ע"ש	כח:	ביאורים א'
אלקים	חיצוניות דאצילות	כט.:	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

אלקים	שם משותף לחול וכן נפש הוא שיתופא דגופא, וכן משתתף בבי"ע	סא ::	ביאורים א'
אלקים	גימט' הכסא	סא ::	ביאורים א'
אלקים	בינה והיא בראה שמים וארץ	סח ::	ביאורים א'
אלקים	שייך לזה כאשר הז"א ונוק' אב"א ואז השפעת הנוק' למטה היא רק כדי חיות, וזה היא מקבלת מהגלגלתא והמו"ס דא"א, ושייך לאמא (מה):	מה.	ביאורים ב'
אלקים	הוא על היכולת והכח השליטה או כללי או פרטי ולכן שייך גם לעניני חול	עח ::	דעה א
אלקים	תיקון דירידת שמות אלקים בבי"ע היא גילוי באור דשם הוי"ה	קח ::	כללים א'
אלקים	עיקר מקומן, דהיינו גילויים בבי"ע, שבאצילות הם נעלמים, וכל גילוי שם אלקים היא מסוד מיעוט הירח, וכל גילוי בז"א היא מסיבת החסרון שמוחין דחיה, ושרשם בז"א, ומאיר על ידי זה אור האצילות בבי"ע	קח ::	כללים א'
אלקים	בערך מקום למטה ממנו נחשב כשם הוי"ה שעיקרו של שם אלקים היא מסתעף משם הוי"ה שהוא שורשו	קט.	כללים א'
אלקים	יש ק"כ צירופים בבי"ע שמה כ' באחרויים דזו"ן דבריא, ונ' באחרויים דה' פרצופים יצירה ונ' באחרויים דה' פרצופים דעשייה, ואינם מתמעטים לעולם	קט.	כללים א'
אלקים במילוי בריבוע	בגימ' אלף וא' וזה האלף דור של תתקע"ד וכ"ו ושרשם שהוא א'	ב :	דעה א
אמ"ר	אור מים רקיע, ביחס להתהוות הטפה הזרעית כאשר יוצא מן המוח היא בבחינת אור, וכאשר הוא מגיע לחג"ת היא נתעבה ונעשית בבחינת מים, ואחר כך בנה"י נגלד נעשה בבחינת רקיע	סג:	ביאורים א'
אמ"ר	טיפת זרע הנמשך מן המוח במוח היא רק אור וכח לבד, וכאשר מתפשטת מן המוח היא מתלבש ומתעבה בסוד מים (אבל עיקרו לא יורד אלא נשאר בתוך היסוד ורק תמצית הארה נמשך למטה, שאם היה מתגלה היה מביט בו מסוף העולם ועד סופו - לה.) וזה המ' ואחר כך היא מתפשטת עוד דרך חוט השדרא ונגלד ונקרש בסוד רקיע, וזה הר'	לד ::	כללים א'
אמ"ר וק"ב	עסמ"ב	נט.	ביאורים א'
אמ"ר וק"ב	אור וכלי שהמים ורקיע הם העביית אשר בהם מתלבש האור	יח ::	דעה א
אמ"ר וק"ב	אור הוי האור לכלי של מים ורקיע	צה ::	כללים א'
אמ"ר וק"ב	מים ורקיע הם העביית הנעשה באור	צז ::	כללים א'
אמ"ש	נקרא אמות שהם עיקר תולדות שמים וארץ והם שורש הבנית דכל הפרצופים ודכל הבריאה כולה, ותחילת כלילותן במלכות דא"ק שהוא	עג ::	ביאורים א'

		הע"ק רדל"א, וכלולים שם בהעלם גדול, ושם כולם אחד, ובג"ר דאצילות הם ג', ובו"ק הם ו', וכלולים עוד פעם במלכות שבעטרת היסוד הם אחת, ובג"ר דמלכות הם ג' ובו"ק דמלכות הם ו', וכן משם לבריאה וליצירה ולעשיה	
אמ"ש	שבו"א הם נר"נ שנשמה שייך לאויר רוח למים ונפש לאש, והם מח לב כבד	עד.	ביאורים א'
אמ"ש	שורש הפשוטות והכפולות, ונקראו אמות, כי יה"ו הם אבות, והם פנימיותם	פב.	ביאורים א'
אמ"ש	מה שנעשה על ידי אותיות אמ"ש בכח האותיות יה"ו יצא בעולם הזה על ידי אותיות מנצפ"ך הכפולים בכח ואור דאות ה' אחרונה שבפנימיותם	פז:	ביאורים א'
אמ"ש	כנגד הצינורות שהם יושר ברוחב	עו:	כללים א'
אמ"ש א' שבו	כולל החג"ת שחג"ת עיקר הו"ק וא' היא הדעת שהיא נשמת הו"ק, וזה הדעת העליון שהיא הכתר, וזה לא המשכה להדיא	עד:	ביאורים א'
אמא	שורש לנוק', שורש הגבורות	כ.	ביאורים א'
אמא	עולה בכל עליית הזו"ן	כה.:	ביאורים א'
אמא	נקרא נסתרות לה' אלקינו	לו.	ביאורים א'
אמא	ע' א-היה	לו.	ביאורים א'
אמא	ז"ת שלה נחשב כתבונה בערך הג"ר שלה	לו.	ביאורים א'
אמא	נמשך מיסוד דעתיק, אבל נגמר ונעשה על ידי א"א, על ידי זווג דחיך וגרון שלו, והיי"ג תיקוני דיקנא שבו	לז.:	ביאורים א'
אמא	י"ס נמשך מאבא עליון והוא מתקשר עמו, ונחשב לנה"י דאבא עכ"ז יציאתו ולידתו בתחילה הוא רק מהאמא עליון, אבל תבונה יוצא רק ממנה	לז.:	ביאורים א'
אמא	לאה יוצא מהמוחין דאמא שבו"א ובפרט מאחרי ראשו במקום הקשר דתפילין, ומתפשטת באחריו עד נגד מקום החזה דז"א כי עד שם מגיע יסוד דאמא	לח.	ביאורים א'
אמא	ז"א עולה לשם על ידי הי"ג ת"ד ע"ש	מא.:	ביאורים א'
אמא	נקרא חותם כי בה נחתמים ונחקקים ומצטיירים הכל על ידי הנה"י שבה שהם ג' שמות א-היה, דיודי"ן דאלפי"ן ודההי"ן, ושלשתם יחד גימ' חותם עם הכולל, וכאשר הם מתלכשים בז"א בסוד מוחין אז נפתחים ונחתמים בו הה' מוצאות הפה, והם נעשים מהה"ג שביסוד שבה	נה.	ביאורים א'
אמא	אותיות די"ס דאמא הם יה"ו	נו.:	ביאורים א'
אמא	ש' דאמ"ש מצד הגבורה בוצינא דקרדינותא	פ.:	ביאורים א'
אמא	הנשמה שבה היא עצמותה ושרשה, והנרנח"י שבכל אחד לפי כח ותכונת השורש (לה:)	לה.	ביאורים ב'
אמא	כל זמן שלא יצא האמא הכללי כל הפרצופים	לה.:	ביאורים ב'

מפתח לעניני הלש"ו

		בחסרון בנשמה הפרטי שבהם	
אמא	כללית שהיא ישסו"ת יחד עם מזל התחתון מגעת עד הטבור שהוא סוף ב' שליש דת"ת (עט:)	עט:..	כללים א'
אמא	שורש הדינים בגלל סירוס הזכר	פא:..	כללים א'
אמא	אשת אבא ולכן נקרא גוף, והיא אוצר כל הנשמות דעולם הזה	קה:..	כללים א'
אמא	כל ענינה על שם הכתר ולכן נקרא אהי"ה	לג:..	כללים ב'
אמא	כלולה במזל ונקה שהוא כלל כל הי"ג ת"ד	לה:..	כללים ב'
אמא דא"ק	אורותיו נפרדים מאבא דא"ק רק בנקודות, אבל מתיקון ואילך הם מאוחדים	ל:..	דעה א
אמא דא"ק	ס"ג דב"ן דמו"ס	לא:..	דעה א
אמא דא"ק	ע"ב וס"ג דס"ג דב"ן דמ"ס וזה אמא הכללי, והפרטי היא המ"ה וב"ן דס"ג דב"ן דמ"ס (צ:)	צ:..	כללים א'
אמא דא"ק	יש בפנימיותו תמיד המ"ה וב"ן דע"ב דב"ן דמ"ס	צב:..	כללים א'
אמא דא"ק	מ"ה וב"ן דס"ג דב"ן דמ"ס הם בבחינת ישסו"ת הפרטיים לאצילות, ובהם לא היה זווג בהולדת הנקודות	צב:..	כללים א'
אמא דא"ק	מה שמוזכר השמות שלהם למעלה היא בעיקר רק על התפשטות הא"א שבא"ק בהם בבחינת נשמה לנשמה, דהיינו מציאותם באו"א בא"ק אינם השמות הנ"ל אלא רק הנאצלים מהם, אבל אפשר ליחס את זה לאו"א שאין לא"א גילוי לעצמו אלא רק על ידי או"א (צג:)	צג:..	כללים א'
אמא דא"ק	נתגלה שורשה רק בפה, ובהעלם בחוטם, ובעת הזכות בגלוי	יז:..	כללים ב'
אמא דא"ק	שרשו בע"ב דב"ן דמ"ס, ומציאותו העיקרי היא הס"ג דב"ן דמ"ס (מו:)	מו:..	כללים ב'
אמא דא"ק (תוספת מוחין שלו)	ס"ג דמ"ה וב"ן הפנימי דמ"ה וב"ן דמו"ס	לא:..	דעה א
אמא דאצילות	רגליו מתפשטים עד חלקי התחתונים דעיגולי עצמה, ועומד היושר בתוך העגולים שלה בכל משך אורכה מבלי הפסק, שלמעלה הוי בכלל נסתרות, וכאן שורש לזו"ן (יז:)	יז:..	ביאורים א'
אמא דאצילות	על ידי הי"ג ת"ד שהם מקיפים נעשה אמא לס"ג ונקודות, והיא מקבלת מן המזל התחתון העולה עד המ"ס שהוא חכמה כי בו היא גבורה דרדל"א (נט:)	נט:..	כללים א'
אמא יסד ברא	על ידי תשוקתה אליו היא מעלה מ"ן לבחינת זכר והוא מוציא המ"ד ואז יוצא בן, דהיינו הסיבה מהאם אבל העצמות מהאבא (כב:)	כב:..	כללים ב'
אמא תיקון שמצדה	ב"ן דמ"ה ופנימיות דב"ן דב"ן דמו"ס, וזה גם נקרא מ"ה הכללי שהם מהאור דדעת עלאה מרזא דא"ס. והוא יצא יחד עם האור דאבא והם	לג:..	דעה א

מפתח לעניני הלש"ו

		הח"ו"ג דדעת עלאה, והם נקראים מ"ה שבמקום גילוי המ"ה הב"ן לא נחשב בכלל.	
אמה	יט.	חסד דאתגלי בפום אמה היא היסוד שבו נתגלה כל המוחין	ביאורים א'
אמה, חסד שבפומא	כז::	יסוד דא"ק ע"ש	ביאורים א'
אמונת ישראל	כח::	שהכל נעשה בהשגחתו ית' וזה שכינה	ביאורים א'
אמירה	עב::	שייך לרוח ז"א שבכל פרצוף	ביאורים א'
אמיתתו הנעלמה	ב:	אסור להתבונן בזה	ביאורים א'
אמצע		ע' נקודה האמצעית	
אמצעית	ו:	שם ליסוד	ביאורים א'
אמר ק"ב	ח::	גימ' ויאמר אלקים	ביאורים א'
אני	עב.	מלכות מצד היסוד שבה כי שם ניכר שהיא נקבה	ביאורים א'
אספקלריא דלא נהרא	לא::	אין לה מרשימות שהם מעצם האור, והניצוצין הוי מתולדות האור על ידי בטישה, וכן הדבר בהתפשטות השני (לא::)	ביאורים ב'
אספקלריא שאינה מאירה	נב::	שרואים רק את הגילוי ואל שרשה	כללים ב'
אפס	י::	א' מהג' רשין ומקביל לרדל"א	ביאורים א'
אפס	כה:	שם לרדל"א ונקרא צחצחות	ביאורים א'
אפס	פה::	רדל"א	ביאורים א'
אפר	סג::	אינו מצמיח ומגדל	ביאורים א'
אפר	סד.	בבינה היא קודש קדשים ומגדלת פירות וממנה יצאו ונעשו הזו"ן, והיא הטיפה הזרעית שהבינה המשתתף בבנין הזו"ן	ביאורים א'
אפר	סד.	תמיד שייך לדין, ומצד הס"א לא עושה פירות, ומצד הקדושה כן עושה	ביאורים א'
אפר	סד::	תיקון לפ"ר וזה הוספת אור שכל א' הוא אור על הנקודות	ביאורים א'
אפר	סד::	טיפה זרעית דבינה שאפשר היא עביית של האש ואש היא בינה	ביאורים א'
אפר של אש	סד.	השתתפות הבינה בבנין הזו"ן	ביאורים א'
אצילות	ב::	שייך לאות א'	ביאורים א'
אצילות	ב::	שייך להוי"ה ב"ה	ביאורים א'
אצילות	ד.	בו נתגלה ה' עצמו בשם הוי"ה בגלל הא"ס שנתלבש בו,	ביאורים א'
אצילות	ו.	שמותיו כינוייו, וגילוי כח פעולותיו רק שם	ביאורים א'
אצילות	טו::	נאחז בא"ק, שניכר בו אור הא"ק	ביאורים א'
אצילות	יב::	למעלה מאצילות נעשה הכלים על ידי הצמצום הראשון, מאצילות ולמטה נעשה הכלים על ידי הצמצום השני (פרסה?)	ביאורים א'
אצילות	יד::	בכללות החכמה דכל העולמות	ביאורים א'
אצילות	כ.	עולם היחוד הפך ב"ע שהם נפרדים	ביאורים א'
אצילות	כ:	על אף שכל ידיעה והשכלה בכל עניני האצילות רק על ידי המלכות עכ"ז עצמותה ומהותה אי אפשר להשיג, ועליו נאמר הראני נא את כבודך,	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		אין איסור דרישה וחקירה במציאות אורו אלא רק על התפשטות אורו אסור, דהיינו ההנהגה הנמשך בהם למטה בעולם הזה, וזה בכלל כבשי רחמנא שאין לעמוד עליהם, וזה לא ניתן למשה רבינו	
אצילות	קשר שלו אל קו הא"ס היא מבלי מסך מה שאין כן בבי"ע, ועל אף שיש פרסא בין א"ק לאצילות אבל פרסה שונה ממסך, שהפרסא עצמה היא גם כן אלקות גמור	כד.:	ביאורים א'
אצילות	נשמתו א"א	כה:	ביאורים א'
אצילות	הט"ס שלהא"א המתלבשים באצילות נקראים נהורין, ולא נעלמים	כו.	ביאורים א'
אצילות	י"ס שבו נקרא בשם הוי"ה, דהיינו על ידי שאור א"ס מתלבש בי"ס דאצילות	כו:	ביאורים א'
אצילות	אינו ניכר בגלל גודל אור הא"ק	כו.:	ביאורים א'
אצילות	מחשבה על עולמות בי"ע	כז.	ביאורים א'
אצילות	מהבינה ומלכות שבו יש עתיק דבריאה, וזה מסך א' ולכן נקרא אות ה' ראשונה, בינה	כז.	ביאורים א'
אצילות	רק נתגלה עבור הבריאה, שמה שנתגלה בה היא השמות והכינויים אשר נתגלה בהם לצורך המציאות וההנהגה דעולמות בי"ע, שלולא בי"ע היו חוזרים כל השמות לשרשם לאמתתו הנעלמת, ולכן בי"ע לצורך גבוה, שרק כאן יוצא מחשבתו ורצונו מן הכח אל הפועל	כז.:	ביאורים א'
אצילות	שם עומד גילוי ית' בקדושתו תמיד ולא ישתנה לעולם, ואין מגיע שם קליפה כלל	כט.	ביאורים א'
אצילות	מלכות שלה היא נקרא אור הלבנה, ובינה שלה היא נקראת אור החמה	כט.	ביאורים א'
אצילות	כלים דאצילות הם הכחות הגבוליים אשר מהם יצא הגבול והמדה של המצאיות בי"ע, ונתגלה הוי"ת הכלים דאצילות על ידי מציאות הבי"ע, אבל באור שבתוך הכלים רק אפשר לכנות רצון לגבול ולא כח לגבול	כט:	ביאורים א'
אצילות	למעלה מאצילות אין שום גילוי לנבראים שיש איזה בחינת כחות גבוליים אלא רק רצון לבד	כט:	ביאורים א'
אצילות	נקרא גוף לאפוקי לבוש	כט.:	ביאורים א'
אצילות	יש לו בחינת עשייה שהיא רביעית מצמצום א"ק ועקודים, ולכן היא שורש לעשייה	כט.:	ביאורים א'
אצילות	שורשו בע"ס כמוסים קודם בריאת העולם, ע' ד' עולמות נאצלים	כט.:	ביאורים א'
אצילות	נר"נ שבו מהכלים דא"ק	ל.	ביאורים א'
אצילות	בו נתגלה כח הגבול והמדה שכאשר נאצלו לא התייחד המאציל בהם משא"כ בלמעלה מהנקודות	ל:	ביאורים א'
אצילות	עיקרי הוא יצא רק מהאורות הפנימיים שבא"ק	ל.:	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

אצילות	בחינת חיה חכמה ולכן מתחיל קבלתה מא"ק מחכמה דא"ק	לב:.	ביאורים א'
אצילות	שם עיקר הכלי ולמטה	לג.	ביאורים א'
אצילות	נשמתו עקודים, דהיינו אור מקיף עליהם, ומזה נתוסף להם אור	לד:.	ביאורים א'
אצילות	שולט השם מ"ה אבל רק הז"ת שלו, ואפילו כשכתוב שהנשמה שברוח מתלבש באצילות ז"א הז"ת של הנשמה שברוח	לה:	ביאורים א'
אצילות	בו הבינה ותבונה יצאו מקושרים זה בזה משא"כ בעקודים	מו:.	ביאורים א'
אצילות	התחלתו בגלוי מאבא ובהעלם מעתיק	מז:.	ביאורים א'
אצילות	נוצר על ידי עליית המ"ה וב"ן הפרטיים שבס"ג דא"ק והם היו למ"ן ונולדו המ"ה וב"ן הכללים דא"ק	מח:	ביאורים א'
אצילות	נעשה על ידי הפנימיות וחיצוניות דמ"ה וב"ן דא"ק	מט.	ביאורים א'
אצילות	מהמ"ה וב"ן הכללי שהם זו"ן לעקודים	א.	ביאורים ב'
אצילות	בה לאה ורחל יוצאים מב' מקומות, לאה מנהי"מ דאמא, ונכנסים בז"א לעשות לו מוחין, וכאשר מגיעים לדעת סז"א א זיוציאם ובוקעים לחוץ בסוד קשר של תפילין, ורחל היא מלכות דאצילות, ונמשכים אורות המאציל בנהי"ם דאו"א המתלבשים בז"א, וביסוד דאמא שהוא חזה דז, א שם יוצאים אורותיהם ומתגלים בז"א מהחזה ולמטה, ומשם בוקעים ובונים הפרצוף שלה	א:	ביאורים ב'
אצילות	לא נתקן עדיין כל הקלקולים שנעשו באורות הנקודות לגמרי עד ביאת השמיח	א:.	ביאורים ב'
אצילות	חיבור של מ"ה וב"ן	ג:	ביאורים ב'
אצילות	נקרא בשם ברודים כי שם נגלדו ונעשו לי' כלים, והם באו מגלידת הדינים, ובגלל שזה י' כלים זה בלשון רבים, אבל זה לשון ברודים שאינם עביית ממש ע"ד גלידת הכפור שאין ממשות בעביית אלא הם מזדככים תמיד	ג:.	ביאורים ב'
אצילות	נקרא יעקב בחינת הקטנות - נה"י ביחס לא"ק אבל ביחס לעצמו או למטה נקרא ז"א שהוא ישראל, וזה בחינת הגדלות	ג::	ביאורים ב'
אצילות	עיקר הכינויים רק שם, ולא בעקודים, ואינם משל אלא ככתבן אבל הם לפי המצאות המתייחס שם	ד.	ביאורים ב'
אצילות	אין לו רק ב' מקיפים זהו רק במקיפים הכוללים, ז"א על האור שמקבל כל אחד תמיד מלמעלה, דהיינו שהם מקבלים שפעת המאציל רק בבחינת ה' פנימים וב' מקיפים, אבל ברור שיש ה' פנימים וה' מקיפים בכל מקום, והטעם שמקיפי	ז:	ביאורים ב'

מפתח לעניני הלש"ו

		<p>נר"נ אינם מקבלים שפעת אורו ית' כי הם מתלבשים בגוף וכלי, וח"י אינם מתלבשים בכלי, ולכן אין לח"י השתוות עם הגוף משא"כ בנר"נ, ולכן לא נתגלה שפעת אורו שלא לבטל הכלי (ז:), אבל ח"י אחרי שאין להם השתוות עם הגוף שפעת אורו ית' לא יבטל הכלי, ושפעת אורו היא באמת הגילוי מכל עולם עליון לעולם התחתון ממנו (ז:):</p>	
אצילות	מהארת מלכות דא"ק אשר כל הנה"י דא"ק נכללים בה, ולכן יציאתה מהענינים שהם ממוח חכמה, ששורש מלכות מחכמה, ולכן נקראת חכמה זעירא, והם נת"א דטעמים, למטה מהעקודים שהם הטעמים עצמם	יב:.	ביאורים ב'
אצילות	הכלי וצורות הנאמרים שם לא כמו המראות הנבואה אלא כולם באמיתתן והם במציאותן ככתבם כי עי"ז מתגלה הו אית' בגילוי דשם הוי"ה, ולא ח"ו דרך משל ודמיון, אבל הם אינם על פי תפיסתנו והשגתנו, אבל בערך תפיסתנו הם באמת רק בבחינת משל ודמיון	יג:.	ביאורים ב'
אצילות	שם יש עובדה ותורה	ל:.	ביאורים ב'
אצילות	הוראתו שהם אצלו ית' שא"ס מתגלה בהם ומתייחד עמהם עד שהם כולם אחד ממש	נ:.	ביאורים ב'
אצילות	נעשה משמות ב"ן ותוך ג' למו"ס שהיא מהב"ן דב"ן דב"ן דמו"ס, ולכן כלבוד ומיוחד באור א"ס אבל הנקודות הם למטה מג' ואינו כלבוד	ל:.	דעה א
אצילות	נקרא אלקות מצד התייחדותו ית' בו	נב:	דעה א
אצילות	וכאשר הגיע העת למציאות האצילות והנקודות האיר ונתגלה הב"ן דמ"ה דמ"ס לצורך תולדות המלכי יושר דנקודות שהם מאבא שבא"ק, וזה הב"ן דב"ן שהיא החיצוניות דב"ן	נב:	דעה א
אצילות	אין למאציל שום גילוי או שם בעולם הזה ללא התלבשות באצילות	נב:	דעה א
אצילות	אלוקות גמור רק על ידי התלבשות המאציל בו, וזה רק אחרי תיקון המ"ה, ומאז לא סר לעולם	נב:.	דעה א
אצילות	כל השמות באצילות שלמעלה מזה אין שמות, ואנו עובדים אותו על ידי שנתלבש באצילות כי על ידי זה נתגלה, וזה אינו ח"ו על ידי אמצעי שהוא ית' חד אתו, ועל ידי האצילות אפשר לתפוס אותו בשם	נה:	דעה א
אצילות	רק שם העצם של כללות הי"ס לפי עצמותם אשר מצד עצמם ללא יחודו בהם, וכל השמות של הספירות, והפרצופים אינם עצמיים על אורו וגילוי שאמיר ומתגלה בהם אלא השם על הספירה עצמה שמאיר ברוממות אורות מצידו, ולכן אסור לעבוד לספירות אלא רק למאציל	נה:	דעה א

מפתח לעניני הלש"ו

		שנתגלה ונקרא בהם על ידי יחודו באצילות (נה:.)	
דעה א	נה:.	נקרא כל האצילות כולו ג"כ בשמות הללו, וכשמתפללים אל השם מכל השמות הולך התפילה אל המאציל בעצמו הנקרא בזה השם שהוא האצילות, והאצילות היא מסך לאור עצמותו (נה:.)	אצילות
דעה א	נח:	אי אפשר להשיג בו, אבל אדם הראשון קודם החטא השיג, וכך כלל ישראל אם היו משיגים לוחות ראשונות	אצילות
דעה א	עז.	אין גילוי ממנו ולמעלה שאין רע כנגדו, ועל זה נעשה את זה לעומת זה עשה האלקים, שאם היה נתגלה לא היה אפשר מציאות הרע בכלל, שישנם בקלי' גם כן ד' עולמות אבי"ע ולכן כנגדם נתגלה	אצילות
דעה א	עט:	נקרא פניו ית'	אצילות
הקדו"ש	ה:.	שם נמצא שורש כל מה שיהיה בבי"ע, והם גילוי ית' אשר הוא מהוה הכל ומנהיג הכל, והם שמותיו	אצילות
הקדו"ש	ה:.	אין לשום בריאה תפיסה והשגה במהות איזה גילוי מכל אותם גילויים, אלא רק בצורת האותיות והנקודות, ותגין וטעמים בכל השמות כפי מה שנמסר לנו	אצילות
הקדו"ש	ו.	הגילויים שבאצילות נקראים גילוי רק מצד מציאותם ולא מצד מהותם, שמהותם נעלם, וכל הגילויים הם רק בידיעה ולא בהשגה	אצילות
הקדו"ש	ו:	בו מתגלה עצמותו ית' בכל השמות כולם המסתעפים משם הוי"ה, והם נודע וגלויים לנו גם בהשגה ותפיסה חושיית, אבל כל השגה וכו' שיש לנו הוא נמשך לנו רק מצד החומרי והגשמי שבהם, אבל כל קדושתם היא רק כאשר נכתבים לשמן, ואז שורה בהם אור קדושתו ית', אבל אור קדושתו גופה נעלם עדיין אלינו מתכלית ההעלם וזה רק בידיעה ולא בהשגה (ו:.)	אצילות
הקדו"ש	ז.	השגתנו בו היא בידיעה ולא בהשגה, ורק נשיג לעתיד לבא, והיא עצם התורה של עולם הבא (ז:.)	אצילות
כללים א'	ד:.	שבכל מציאות ומציאות היא שפעו ית' אשר לזה	אצילות
כללים א'	ד:.	כאן נתגלה שכל על ידו ית'	אצילות
כללים א'	ו:.	יכולה לקבל אורו ית' ללא לבוש	אצילות
כללים א'	יט:.	משם ולמעלה מתיחס העצמות עם המציאות ומשם ולמטה לא מתייחד	אצילות
כללים א'	כ:	בו מתחיל גילוי דא"ס הנעלם, כי שם נתגלה בשמו	אצילות
כללים א'	כ:	רק נתגלה איפה שאין גילוי לאור דקו דא"ס	אצילות

מפתח לעניני הלש"ו

		דהיינו אחרי פריסת הפרסה	
אצילות	כא ::	יש פרסא המפסיק בין אור דהתפשטות הראשון לשני, עכ"ז נחשב האצילות עם הא"ק לפרצוף א' זה מהטבור ולמעלה וזה מהטבור ולמטה	כללים א'
אצילות	כג ::	שורש שרשו מב' שמות מ"ה וב"ן דמ"ס, שונה מעקודים משם א' שבו נתגלו זו"ן (כג ::)	כללים א'
אצילות	כד.	שם ניכר הנוק' שהאור היא דמ"ה והכלי היא דב"ן	כללים א'
אצילות	כד.	בה יצאה השם ב"ן לגילוי בפני עצמה משום תוצאות העולמות ב"ע שנבראו על ידה במציאות עולמות נפרדים, וכל כוונתו שיקבלו אלהותו ומלכותו כדי שיתייחדו לבסוף, ולכ המלכות באצילות נתצמצמה שיהא כל תהלוכותיה בגדולתה ומיעוטה על פי מעשה התחתונים, וצמצום הזה אינו עצם אלא רק מקרה עד שיתוקנו (כד ::)	כללים א'
אצילות	כה.	תיכף בהתפשטות הראשון שלו נעשה רמז ורושם גם לעולמות ב"ע בבחינת גילוי רצון והוא השורש הפנימי להתפשטות הראשון (כה ::)	כללים א'
אצילות	כה ::	נקרא פניו ית'	כללים א'
אצילות	כה ::	משם ולמעלה נעשה כל התפשטות הראשון לכל עולם על ידי תוספות אור וברכה, אבל ב"ע נעשה על ידי סילוק אור והפסק הפרסא	כללים א'
אצילות	כו.	שורש בפנימיות דפנים ואחור דמלכות דא"ק ודתנה"י דא"ק ונחלקים שהפנים דמ"ה מושרש בפנימיות דפנים דתנה"י, והאחור דמ"ה בפנימיות דאחור דתנה"י, והפנים דב"ן בפנימיות דפנים דמלכות, והאחור דב"ן בפנימיות דאחור דמלכות, ומה שהם שורש לכלים דאצילות הוא רק לכלים דג"ר (?)	כללים א'
אצילות	כז ::	שמות הכללים שבו: אהי"ה יהו"ה אדנ"י, שהם שמות א"א וזו"ן	כללים א'
אצילות	לא ::	נתגלה השמות במציאותם ובמהותם, וכולם רק על פי סדרי פעולותיו והנהגותיו אשר פעל ועשה בב"ע, שהם רק לצורך הבי"ע	כללים א'
אצילות	לג:	קביל כל מה שאפשר לנאצל לקבל, ולכן אין מקום לנאצל אחר, וכן הוא הכי קרוב במקום למאציל ולא במעלה בכלל (לד ::)	כללים א'
אצילות	מו.	נר"נ מתייחד עם כלי שלו ורק נקרא כלי ביחס לחיה (שהוא עצם היחוד עם האור א"ס) על ידי יחוד דאור א"ס	כללים א'
אצילות	מו:	טיפה זרעית שלו ניכר שהוא מתולדות א"ק משא"כ בב"ע	כללים א'
אצילות	מט ::	נמשך תחתון מעליון רק מבחינת הז"ת שבו	כללים א'
אצילות	נב.	מתלבש כל עליון בתחתון רק בהז"ת שלו, אבל	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		הע"ב ס"ג עומד למעלה מהתחתון ואינו מגיע למדריגת התחתון אליהם מאומה, ששם שולטת המ"ה וב"ן	
אצילות	למעלה ממנו נקרא החכמה בשם ס"ג	נב :	כללים א'
אצילות	בה מתחיל גילוי למלכות מצד חיצוניותה שאינה מיוחדת עם כל העליונים ממנה ביחוד תמידי וכפרצנוף בפני עצמה	נו ::	כללים א'
אצילות	מקורה מהמ"ה וב"ן שבא"ק	נו ::	כללים א'
אצילות	יצא רק מהזוון התחתון דא,ק שהוא יסוד ומלכות, ולכן באצילות שליטת מ"ה וב"ן	נו ::	כללים א'
אצילות	מלביש על המ"ה וב"ן דא"ק	נו :	כללים א'
אצילות	אור א"ס אינו מתגלה מתחת לג"ר	נו :	כללים א'
אצילות	מתלבש כל עליון בתחתון בהז"ת שבו, כל הנה"י דתחתון אין על מה לסמוך בעליון ולכן באים בסוד תוספת	נו ::	כללים א'
אצילות	הציצין ושב"כ הראוים לאצילות צריכים להיות במציאות של אלוקות גמור, ולכן בנפילתם תמיד האיר להם מאור א"ס להטעימן בנועם זיו האר אור א"ס או מאור דעתיק שהוא הז"ת דרדל, א שהוא מן המלכות דא"ק או אחרי תיקון הא"ק מהסוד דדי בהמה, וזה מוכרח שיהיו ראוים לקבל היחוד דאור א,ס ממש (נח ::)	נח :	כללים א'
אצילות	נקרא אדם שעיקרו שם מ"ה	נט :	כללים א'
אצילות	כל פרצופיו ירדו ממקומם הראוי להם, מה שאין כן בא"א ולמעלה (נט ::)	נט :	כללים א'
אצילות	למעלה ממנה כל הפרצופים שונים מאשר באצילות, שהם מיוחדים בשרשם	ס :	כללים א'
אצילות	הב"ן הכללי למעלה מאצילות יצא רק באצילות, שזה רק יוצא לצורך ההולדה, וההולדה שם באו"א ולא בזו"ן (ס ::)	ס ::	כללים א'
אצילות	למעלה ממנה הו"ק ו' פרצופים שונים זה מזה וממנה ולמטה הם פרצוף אחד	סו ::	כללים א'
אצילות	ו"ק היו פרצוף אחד כדי להסתיר שם אור א"ס כדי להוצאי הבי"ע (שהיא נברא מהו"ק בעיקר), דהיינו להמציא אותם על תכונת הפירוד, ועכ"ז יהיה מושרש בהם כח היחוד שיתקרבו אל היחוד, ובו"ק יצאו הבתכונת גילי הקצוות שבהם, ואם היו יוצאים כל אחד בפרצוף בפני עצמו היה נוטה לקצה יורת מדאי	סו ::	כללים א'
אצילות	ג' קוים שבו נעשה לצורך בי"ע ולתיקון הנקודות	עח ::	כללים א'
אצילות	בו הכלים אלקות, ולכן הדופני עטרה לא הפסיקו כלל, ולכן אור הגנוז משתמש ומאי רבכל האצילות, אבל ביסוד דנוק' שם מתחיל הכלים גמורים, ולכן בו היה גניזה גדולה של	פא :	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		האור הגנוז כלפי ביי"ע	
אצילות	על אף שמפסקי פרסא בינו לעיקר הא"ק, היא מקבלת אורות רבים מהאח"ף המקיף על האצילות	פב:	כללים א'
אצילות	כל הפרצופים בבחינת רישין, שרק הרישין ניכרם ונבדלים מחבירו, והז"ת משתתף בתחתון	כא.	כללים ב'
אצילות	הגם שנמשך ממוחי א"ק אך עיקר מציאותם מהגרון דא"ק ולמטה דהיינו או"א, וכל קבלתם מהא"ק היא דרך העקודים שהוא הא"א שלו (לט:)	לט.	כללים ב'
אצילות	שכינתו ית' שם היא מלכות דא"ק	מד:.	כללים ב'
אצילות	משם ולמעלה הכל מתייחד בםה הא"ס עד שכולם אלהות גמור על ידו	כה:.	כללים א'
אצילות	אלהות גמור ז"א ששם יש מציאות של יציאתו מפעולות דבלתי גבול לפעולות הגבול וזה פירוש אלהות	מד:.	כללים ב'
אצילות - הסתלקות הראשון	עליית האורות שבפנים א"ק מטבורו ולמעלה	מג:.	כללים א'
אצילות - כתרו	א"א	כח.	ביאורים א'
אצילות - נפש דאבא	בעת הגדלות הכ"ב שמות אלקים מתמלאים בשמות הוי"ה	מט:.	כללים א'
אצילות - נפש דז"א מצד אמא	י' שמות אלהים שבמאמרות	מט:	כללים א'
אצילות - נפש שבנפש מצד אמא	כ,ב אותיות אשר הם בבחינת גוף על הכ"ב שמות אלקים במעשה בראשית	מט:.	כללים א'
אצילות - נפש שלו	הוי"ת המנוקדות בניקוד הט' נקודות, והמלכות בניקוד צב-אות, ז"א הנפש שברוח, מצד אבא	מט:	כללים א'
אצילות - רוח דז"א מצד אמא	עשרה הוי"ת מנוקדות בניקוד הד' תבות הראשונות של העשרה מאמרות דמעשה בראשית ע' תז"ח לה:.	מט:	כללים א'
אצילות - רוח שבנפש מצד אמא	כ"ב שמות אלקים במעשה בראשית חוץ מהי' שמות אלקים שבי' מאמרות	מט:.	כללים א'
אצילות (ז"ת)	כלי וגוף לעולמות דאור א"ס	טז.	ביאורים ב'
אצילות (שמותיו שבו)	הוצאתם לפועל היא בגילויים לבי"ע	ב.	ביאורים א'
אצילות, או"א	מהגרון עד הטבור דא"א שהוא בחג"ת המקוריים, והוא דרגת המ"ה הכללי, וזהו בגלל שהם לא מאוחדים במ"ס (נט:).	נט:	כללים א'
אצילות, ב"ן	נתעלם באצילות, וכל גילויי בבחינת תופסת ולבר מגופה	נט:	כללים א'
אצילות, הסתלקות הראשון	גרם יסוד הכלי והכלי הכללי	צו:.	כללים א'
אצילות, התפשטות הראשון	מהש התפשט א"ק ממקום הטבור ולמטה עד סוף רגליו מבפנים וזה נעלם מההתפשטות השני	טז:.	ביאורים ב'
אצילות, התפשטות הראשון	מא"ק עצמו, שהזו"ן דא"ק הם האצילות, וזה מסוף הדיקנא דא"ק שהוא העקודים	כ:.	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

אצילות, התפשטות הראשון	מהשם ס"ג הכללי מהאזניים ולמטה, אבל בדיוק עיקר הס"ג הכללי גם בא"ק היא רק או"א שבו הנכללים בעקודים, והנה"י שלהם התפשט שם המ"ה ובן הפטרים שבהם ממקום הטבור דכללות האק עד סוף רגליו לצורך התפשטות הראשון דאצילות	כא.	כללים א'
אצילות, התפשטות השני	נחלק לשנים ב"ן ומ"ה	טז.:	ביאורים ב'
אצילות, ז"א	עומד מהטבור דא"א ולמטה בדרגת ב"ן הכללי	נט:	כללים א'
אצילות, חיצוניות	על ידי חיצוניותו יצא שם לגילוי דשם אלקים (שהוא השם של חיצוניות דאצילות) ולפעול בגבול ותכלית, דהיינו להמציא עולמות בי"ע, ועל ידי זה נתגלה שם הוי"ה	כט.:	ביאורים א'
אצילות, י"ס שבו	שורשם מונחים בהעלם בעצמותו של א"ס ית'	ו.	ביאורים א'
אצילות, יושר דעתיק שלו	ע' יושר דעתיק דאצילות	יח:	ביאורים א'
אצילות, כליו	אלוקות	כט.:	ביאורים א'
אצילות, כליו	יש כלי כללי וכלי פרטי מה שנשאר מהתפשטות הראשון הוא הכלי הכללי, והפרטי היא יציאת כל פרצוף ופרצוף לעצמה (צו):	צו.	כללים א'
אצילות, כלים	נעשה באור וכלי יחד בהתפשטות השני	צה.:	כללים א'
אצילות, עיגולי א"א שבו	ע' עיגולי א"א דאצילות	טו.	ביאורים א'
אצילות, עיגולי עתיק שבו	ע' עיגולי עתיק דאצילות	טו.	ביאורים א'
אצילות, עתיק שלו	ע' עתיק דאצילות	כז.	ביאורים א'
אצילות, פנימיותה	גילוי דשם הוי"ה, וזה ממוצע בין א"ס לאלוקות	כט.:	ביאורים א'
אצילות, פרצופי	פרצופי אצילות הם פנימיות ואלוקות של בי"ע	נט.	כללים א'
אצילות, תורה של	הלימוד בתורה של אצילות יותר במעלה מאשר העולמות בי"ע כי בזה מתדבק באור קדושתו עצמו בלתי התלבשות כלל, ונעשה גופו מקום ומעון לשכינת עוזו, וגם בזה מקיים אותם אורות (ז.:	ז:	הקדו"ש
אר"י, דורו	ע' דורו של אריז"ל	כא.:	ביאורים א'
ארח האצילות	עליו מתנהג האצילות	כד.	כללים א'
אריך	הדו"ן שם בימין ושמאל	ל.:	ביאורים א'
ארמ"ע	כולם עגולים, והם היסודות התחתונים	יא.:	ביאורים א'
ארמ"ע	הם עגולים כמו הגלגלים, בסוד ס' (ס).	נט.:	ביאורים א'
ארץ ישראל	לא נתקיים אצל כלל ישראל שזכו אליה רק בזכות אור ישר ולא אור חוזר מלמעלה למטה	מג.:	ביאורים ב'
אש	ע' ארמ"ע	יא.:	ביאורים א'
אש	בינה	סד.	ביאורים א'
אש	נקראת נשמה, והם מבינה, משמים	עד.	ביאורים א'
אש	שייך לאות ה' ראשונה דשם הוי"ה	עד.:	ביאורים א'
אש	חם ויבש ושייך לצפון שהוא קר ולח ונעשה כך	עה.:	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		שלא יתגבר כחו, ויולידו בחינה אמצעית	
אש	אש	יוצא בעולם לא מהצפון אלא יוצא בצפון ועולה לדרום ומשם מגיעים לעולם	עו. ביאורים א'
אש	אש	גבורה בנוק'	עו:: ביאורים א'
אש	אש	שייך לבניה	פו. ביאורים א'
אש	אש	מפריד דברים, וגם גורם צמצום, ולכן עולה	א:: דעה א
אש	אש	היסודי נעשה קודם שנברא העולם אבל השורף לא	יב:: דע"ה ב'
אש גהנם	אש גהנם	גבורות הקשים דהז' מלכין קדמאין שהם נשארו פגומים מאד מאד שיצאו מקדושתם ונתחללו ונתהפך הגבורות לדין קשה ונעשה הם המקום והנושא ובית קיבול לייסר הרשעים והם עיקר חללה של גהנם, יוצא אם כן שאש הגהנם נעשה מהרע עצמו והמקום נעשה מאותם שברי כלים שנפגמו מתחילה, אבל אש הגהנם הולך ובטל תמיד וכפי שיעור הענוש כך מתקדש הגהנם והחלל על ידי המ" הוהט"ר דב"ן שנעשה לגן עדן עצמו, שנעשו מהגבורות לשלהובין דרחימו	יב:: דע"ה ב'
אש שחורה על אש לבנה	אש שחורה על אש לבנה	שכל גילוי התורה דרך הגבורות	טז: דע"ה ב'
אש של גהנם	אש של גהנם	מש"כ שאש של גהנם אין לו כביה לעולם זה רק כל זמן דקיום העולם הזה עד התיקון האחרון שאז יתבטל הרע מכל וכל	יב:: דע"ה ב'
ב'	ב'	ממנה כל האותיות, שהוא ב' מרמז על הבינה והוא שורש האותיות, והם החיצוניות דאצילות	סב: ביאורים א'
ב'	ב'	שייך לחסד שהיא שני למוחין, ולכן הוא האות הראשון בבית ובנין	פז. ביאורים א'
ב' דבראשית	ב' דבראשית	יש לו נקודה באמצע שיש לו ראש אמצע וסוף והם ג' יודין וזה שלשים, והאות ב' סך הכל ל"ב, וזה ל"ב אלקים דקטנות, והתג אשר עליו הוא מרמז על הי"ס שרוח וגדלות	עא. ביאורים א'
ב' נקודה שבו	ב' נקודה שבו	רק נתגלה במאמר יהי אור	סב:: ביאורים א'
ב', הנקודה שבה	ב', הנקודה שבה	מחכמה י' שבשם שנקרא ראשית, ששורה בתוך הבינה, מלכות דאבא, שביל דקיק, פלא עליון	סב: ביאורים א'
ב"ה	ב"ה	מסוד החסדים	לז:: כללים א'
ב"ן	ב"ן	נפש הספירות	כב: ביאורים א'
ב"ן	ב"ן	ז"ת דב"ן דאצילות שלו שולט בבי"ע	לה:: ביאורים א'
ב"ן	ב"ן	חיצוניות דאצילות, בחינת נפש בגימ' בהמ"ה, ותולדותיו בבי"ע שורש למלאכים	פ. ביאורים א'
ב"ן	ב"ן	בנקודות יש לו מעלה מעל המ"ה שהמ"ה היא פרצוף שנולד מזווג או"א אבל הנקודות הם הב"ן דאמא עצמה	יב:: דעה א
ב"ן	ב"ן	הוי"ה כפולה, זה מורה על שלימות הפצרוף אבל יש רק י' אחד שהיו"ד השני שהיא עט"י לא היה אף פעם, אלא רק מילוי יו"ד שהיא העטרין	ד: דע"ה ב'

מפתח לעניני הלש"ו

		דחו"ג, אלא זה רק מלכי יושר עם העיגולים (ד:.)	
ב"ן	נט:.	שייך לאצילות שהוא עיקר הנקרא בשם עולם, וזה הז"ת ושם הכלים שהם האותיות, והוא בנה"י דא"ק	כללים א'
ב"ן	צח:.	עיקר החשכת והעביית ממנה	כללים א'
ב"ן	ה.	יש רק ט' אותיות כי שורשה נשאר בעטרה דאמא, והיא נוק' הוכלל גם כן ז"א כי שניהם זו"ן יוצאים מיסודות דאו"א המתגלים בחזה דז"א	כללים ב'
ב"ן	כו.	נמשך ויוצא מאור המ"ה, ולכן אף שהוא בעצמו נעלם אך הו' אמתגלה על ידה, ולכן היא הו"ה כפולה	כללים ב'
ב"ן (למעלה מאצילות)	ס:	כל הז"ת הכולל לאה ורחל	כללים א'
ב"ן (למעלה מאצילות)	ס:.	יצא רק באצילות	כללים א'
ב"ן דאבא דא"ק	מא:.	יש ב' בחינות ב"ן כמו שיש לאבא הנ"ל, שהב"ן הפרטי נולד כאשר אבא היה בעצמותו כלול במו"ס, וכן המ"ה שמ"ה הוא התפשטות הראשון דאבא, וב"ן דאמא, והב"ן הכללי היא נוק' דז"א שבאבא הכללי, דהיינו למטה מהפרסא ולא כלול באו"א למעלה מהפרסא.	כללים ב'
ב"ן דאצילות	מח:	שמעלה מ"ן הוא בנימין והוא רוח קדומה שז"א נותן בה בביאה ראשונה לעשותה כלי, והוא שם ב"ן במילוי ה' שז"א מקבל מאמא והוא בריבוע פשוט, וריבוע מילוי, ולכן זה בנימין שהוא ב"ן וימין (מח:.)	ביאורים ב'
ב"ן דב"ן חיצוני דב"ן דמו"ס	כט.	ירד מהטבור ולמטה וממנו כל הנקודות	דעה א
ב"ן דמ"ה דב"ן דמו"ס	ל.	הוא ירד למטה מהטבור והוא עיקר המציאות של מלך הדר מצד אימא ונקרא מ"ה שהוא מהמ"ה דב"ן דמו"ס	דעה א
ב"ן דמ"ה דמו"ס	כט:.	ירדל מטה מהטבור דא"ק והוא מלך הדר העיקרי	דעה א
ב"ן דמ"ס	כג:.	נוק' דמ"ס והוא השורש לאמא הכללי שבא"ק מהחזה עד הטבור, ויציאתה דרך השורש לאח"ף, ושורש השרשים למלכי עיגולים, והתיקון שמצדם	דעה א
ב"ן דמ"ס	יט:	שורש השרשים לאורות האצילות ונקודות	כללים א'
ב"ן דמ"ס	כג:.	רק כסא כלפי הס"ג דמ"ס שהיא כאדם היושב על הכסא	כללים א'
ב"ן דמ"ס	ד:.	גילוי של הס"ג דמ"ס כי היא עטרה שלה, ולכן היא אשת חיל עטרת בעלה ששורשה היא בעטרה דאמא שהיא עטרה בראש ז"א (ה.)	כללים ב'

ב"ן דמ"ס	מקומו בגלגלתא למעלה לפניו מן הקרקפתא ומתפשט בהארתו בגלגלתא עד הגרון, ואינו ניכר עד האזניים בגלל הס"ג ולא עד החוטם בגלל המ"ה אלא רק מהחוטם ולמטה נראה, והוא הוציא א"ק מהחזה עד הטבור, וזה על ידי הנה"י דב"ן (ה:), ומהטבור ולמטה על ידי התלבשותו באמא (ה:), והוא שרש השרשי לאמא הכללי שהוא ישסו"ת	ה.	כללים ב'
ב"ן דס"ג דמ"ס	שורש אורות הפה והם מהפה ועד החוטם ובפנים	כד ::	דעה א
ב"ן דס"ג דמ"ס	גילוי במקום העטרה דע"ב דס"ג דמ"ס שהו אחזה דא,ק	נא ::	כללים א'
ב"ן דס"ג דמ"ס	שורש הפנימי לאורות הפה, והתהוותו מהנה"י דמ"ה דע"ב דס"ג דמ"ס, שהם המ"ה וב"ן הפרטיים האחרונים שבו, אבל עיקר התכוותו גם כן מהס"ג דע"ב דס"ג דמ"ס, ושניהם (מ"ה וב"ן) יצאו ביחד (טו:).	טו:	כללים ב'
ב"ן דס"ג דמ"ס דא"א דא"א דא"ק	כנגד הפה מבפנים, ושורש אור הפה שבחוץ	מה.	ביאורים א'
ב"ן דע"ב דס"ג דמ"ס	שורש הנעלם היא בב"ן דמ,ס שהוא סוד שורש האמא הכללי דא"ק, שהוא מהחזה עד הטבור, וכלולה בסוד מזל התחתון שבעקודים, והב"ן דע"ב דס"ג דמ"ס היא גם כן שורש הפנימי לאמא הכללי (טז:).	טז:.	כללים ב'
ב"ן פנימי דב"ן דמו"ס	תיקון של מהיטבאל	כח:	דעה א
ב"ן פנימי דנקודות	מלכי יושר ע"ש	נ:.	ביאורים א'
ב"ש	מסוד הגבורות	לז:.	כללים א'
באר	לא נתקיים אצל כלל ישראל שזכו אליה רק בזכות אור ישר ולא אור חוזר מלמעלה למטה	מג:.	ביאורים ב'
בבל	בגלל שהוא היה ראש הקליפה לכן היה נראה לו כל מראה הצלם דקליפה וביטולו	כט.	ביאורים א'
בבל, גלות	הקליפה שלט בראש	כח:.	ביאורים א'
בג"ד כפר"ת	ז"ת הן בגוף והן בראש (ז' תיקוני גלגלתא)	פ:.	ביאורים א'
בג"ד כפר"ת	כאשר הם באור ישר זה גבורות שנכללו בחסדים, ומארים בשלהיבין דרחימו, וכאשר הם באור חוזר זה רק הדין שנתגלה (פא.).	פ:.	ביאורים א'
בג"ד כפר"ת	כנגד הצינורות שהם יושר באורך	עו:	כללים א'
בה' בראם	בה' זעירא שהיא מלכות דא"ק, כי בה נעשה הכל	כז:.	ביאורים א'
בהו	נעלם מצד המשיגים	סג.	ביאורים א'
בהמות בהררי אלף	כל חלקי החי שלא נבררו בגילוי אור המ"ה במעשה בראשית	קד:.	כללים א'
בונה עולמות ומחריבן	פרשת מלכי אדום	א.	דעה א
בוצד"ק	גבורות שבמ"ס?	כט:.	כללים ב'
בוצינא דקרדנותא	בינה שהיא שורש לדין ונקראת מי	ח:	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

בוצינא דקרדנותא	שורש כל הגבורות, והוא שם לצמצום, אור חשוך וחזק שמתלהט באור חשוך, וזה על שם עצמותה ולא על שם האור א"ס שמאיר בה	מח: כללים א'
בוצינא דקרדנותא	מ"ס בה גנוז הגבורה דרדל"א	מח: כללים א'
בחירה	אין בצבאות עליונים אלא רק בבני אדם, אבל בחירתם של בני אדם פועל על צבאות עליונים, וממילא להם יש שכר ועונש	עה. דעה א
בטישה	זווג	ד: ביאורים ב'
בטישו	זווג נעלם כי אינו זווג ממש אלא כעין זווג	פב: ביאורים ב'
בטן דז"א	ממים כי הנה"י מכח והתפשטות החכמה	פ: ביאורים א'
בי"ע	כל השמות רק לצורך בי"ע	א: ביאורים א'
בי"ע	נברא כדי להוציא לפועל שלימות ופעולתו וכוחותיו של שמותיו ית' באצילות	ב. ביאורים א'
בי"ע	שייך לשמו ית'	ב: ביאורים א'
בי"ע	תכלית הכוונה ליחד עולמות בי"ע באור אחדותו ית"ש	ו. ביאורים א'
בי"ע	נתלים בא"ק, שלא ניכר אור הא"ק בהם	טו: ביאורים א'
בי"ע	לא ניכר בהם מאור הא"ק מאומה, אלא רק מהארתו	יד: ביאורים א'
בי"ע	יחס בין עיגולים ליושר שלו כמו באצילות, אבל נוסף על כך הארת האצילות אליו?	יז: ביאורים א'
בי"ע	נעשו נפרדים על ידי ב' דרגות זו"ן שהם מתייחדים לפרקים, והם נעשים על ידי או"א שהם ביחוד תמידי	כ. ביאורים א'
בי"ע	קשרו אל הא"ס היא רק דרך מסכים	כד: ביאורים א'
בי"ע	שייך ללהט	כו. ביאורים א'
בי"ע	בו אין מתגלה אור א"ס, אלא רק על ידי המלכות דאצילות, ולכן נקרא אדנ"י	כו: ביאורים א'
בי"ע	אין אור א"ס מתייחד עם עולמות אלה להעשות חד עמם אלא רק מחיה אותם ומקיימם ומנהיגם, על דרך הנשמה עם הגוף, שהגוף נשאר גשמי	כו: ביאורים א'
בי"ע	מחשבתו היא אצילות	כז. ביאורים א'
בי"ע	נקרא מלבוש, ששם אין אור עצמותו ית' מתגלה, ולכן אינם בחינת אלקות אלא נבראים נוצרי סונעשים	כט: ביאורים א'
בי"ע	ז"ת דב"ן דאצילות שולט בבי"ע	לה: ביאורים א'
בי"ע	אין גילוי לעצמותו אלא רק לפעולותיו, ורק יודעים שמו, שמו אחד	מב: ביאורים א'
בי"ע	אין עצמותם גופה שום אלקות כלל, והיחוד בהם הוא רק במה שהוא לבוד המציא אותם והוא לבדו משגיח עליהם ומנהיג אותם, שונה מאשר באצילות	מב: ביאורים א'
בי"ע	נבראו יש מאין מכ"ב אותיות שבמלכות דאצילות	נד: ביאורים א'
בי"ע	שם עומד כל הגילויים רק האור דשם אלקים	עב: ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		לבד, ולכן השם מ"ב בבריאה אינו ניכר שם אלא הוא רק הב' שמות אהי"ה ואהי"ה אשר אהי"ה ולמעלה ממנו אהי"ה יה"ו, וכיצירה זה שם אבג"י, אבל בפנימיותם עומד גם בהם האור דשם הוי"ה	
בי"ע	חיילות המלכות דאצילות וצבאיה	עט ::	ביאורים א'
בי"ע	ב' מיני חיצוניות דהיינו של פו"א הם שורשים העלינוים לעולמות בי"ע	פב ::	ביאורים ב'
בי"ע	כל השפעה מלמעלה נכנס למטה ואז נקרא המטה על שם העליון שהיא משפיע שם, לכן כאשר בי"ע עומדים על מדריגתם אז נתצמצם בהם הארת הזו"ן דאצילות למדריגת בי"ע ונעשה לעצם מעצמיהם ולא ניכר בהם מאור האצילות מאומה, וכשנתוסף אור ומוחין מהזו"ן העיקרים דאצילות ונמשך בהארתם המתלבש בבי"ע אז מאיר באור מרובה אז ניכר אור האצילות בבי"ע ונקרא שעלו בי"ע למעלה ונחשב שמתלבשים על זו"ן העיקריים דאצילות. (מח ::)	מח ::	דעה א
בי"ע	עצמות הבי"ע אין בהם שום קדושה לעצמם כלל, והם נובעים מהד' מחצבים (נשמות מלאכים, קלי' ועולמות), והם הגבורות היורת תחתונים והיותר קשים שבשברי הכלים, אבל האור והקדושה ששייך להם מקשרים הבי"ע באצילות לאחר התיקון, ומזה כל הקדושה בנשמות ומלכים וארץ ואפילו בקלי'	יא ::	דעה ב'
בי"ע	כל אור נמשך בהם הוא רק על ידי מסכים ותולדות של הארה בלבד, ולכן אינו אלקות כלל	ה ::	הקדו"ש
בי"ע	עצמות והמציאות אינם מתייחדים, ואינם אלהות כלל וכלל, נבראו יש מאין	יט ::	כללים א'
בי"ע	נפרדים כי כל מציאות אינם אלהות כלל על אף שאור הא"ס בפנימיותם בבחי' נשמה לנשמה עכ"ז אין בעצמותם ובמציאותם שום אלהות כלל, ששרשם ועצמותם אינם אחד	כה ::	כללים א'
בי"ע	נתגלה השמות במציאותם ולא במהותם	לא ::	כללים א'
בי"ע	נבדלים מאלקות לגמרי נפש ורוח שלהם - החיות שלהם אינם אלקות ועכ"ז אינם מתייחדים עם כלי שלהם	מו.	כללים א'
בי"ע	מקומו באצילות	מו ::	כללים א'
בי"ע	מציאותם אינם אלקות והם למטה לגמרי מאצילות	מו ::	כללים א'
בי"ע	התהוותם וחיותם בא מא"ק ואצילות	מו ::	כללים א'
בי"ע	אי אפשר לעלות למדריגת אלקות גמור עד ביאת משיח	נח ::	כללים א'
בי"ע	לבר מגוף, ועיקרם ב"ן ולכן נקראו בהמה	נט :	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

בי"ע	כחות המלכות דאצילות, ותולדותיה	סד ::	כללים א'
בי"ע	מהחצוניות דמלכות דא"ק	סו :	כללים א'
בי"ע	מושרש בכח היחוד, כי בחיצוניותם הם נפרדים	סז.	כללים א'
בי"ע	מהמלכות דאצילות כולם בבחינת נוק' ובהם נתעלם אור דקו דא"ס על ידי המסך אשר בין אצילות לבי"ע, ולכן יצאו ממדריגת אלקות לגמרי, וזה סוד הרג את הנקבה	פב :	כללים א'
בי"ע	כללות העולם נתקן במעשה בראשית בגילוי דאור הגנוז, אבל שלימותם ותיקונם נעשה לכל אחד ביומו על ידי העשרה מאמרות שנבראו העולם. וכל הזווגים הפרטיים האלה הם אב"א, שהוא הפנים של חיצוניות הכלים, ומזווג זה נתקנו ונעשו בי"ע, וכדי לעשות זאת הם ירדו בהיכל הז' שהוא היכל קודש הקדשים דהבריא, ובפנים אין שליטה של חיצוניות ולכן אפשר להזדווג פב"פ.	קד.	כללים א'
בי"ע	הפנימיות דהכלים דמלכות דאצילות? עשו את הי"ס דבריא, והתיכונת דהכלים י"ס דיצירה, והחיצוניות מהי"ס דעשיה	קד :	כללים א'
בי"ע	התפשטות הראשון נעשה בדרך הבדל וריחוק ממקורן	מו.	כללים א'
בי"ע - הסתלקות הראשון	על ידי הסתלקות האצילות, ולא על ידי עצמו	מה ::	כללים א'
בי"ע - הסתלקות הראשון שלה	לא עלו למקומם הראשון אלא עמדו אחורי עגולי נקודות מכנגד מקומם הראשון	מו ::	כללים א'
בי"ע - התפשטות הראשון	באמת התפשטות של האצילות, ולכן ההסתלקות היא גם לשם	מה ::	כללים א'
בי"ע - התפשטות הראשון	היה שונה מכל התפשטות הראשון אחר, שכל אחרים נמשכו בדרך המשכה למטה על ידי זווג עליון, אבל כאן הג' בחינות דחיצוניות ירדו למטה שלא על ידי זווג	מה ::	כללים א'
בי"ע (מקומם)	מה שאמר שהנה"י דעליונים עומדים בתוך עולמות בי"ע שהבי"ע סביב לנה"י שלהם כוונתו על חלקי הנה"י דעליונים המתפשטים ממקומם ומתלבשים בתוך עולמות בי"ע בפנימיותם, אבל עיקר מציאות הבי"ע למטה לגמרי מכל האצילות כולו	מג ::	דעה א
בי"ע (מקומם)	ירידת שרש מקום הבי"ע (חיצוניות דתנה"י"ם דא"ק) למטה לעשות מקום לבי"ע שונה מירידת הכלים דנקודות למטה מא"ק בשבירתם שהחיצוניות דתנה"י"ם ירדו שלימים, ולא נשברו, שלא היה בהם גבורות, אלא היו בכלל השם ס"ג הכללי, ולכן אפילו אחרי הצמצום נעשו רק לשרשי הבי"ע העליונים (ע' לעיל ה/ה/ה, ו), אם כן למה לא נזכר אצלם שבירה, שהרי יצא	סו.	דעה א

מפתח לעניני הלש"ו

		אורותם מהם ? כאשר ירדו למטה מצאו שם אור המקיף הגדול דא"ק והתקרבו אצלו וקבלו מאורו ואפילו שאח"כ נסתלק גם אור המקיף אבל זה לא לעה למעלה מהפרסא אלא נשאר למטה מהטובר והיה משלח הארתו לאותן החיצוניות והשתתף עמהם בהארתו. לכן לא נזכר אצלם מיתה כלל. וכל ירידתם למטה היה רק ליצירת מקום לבי"ע ולא לעצם הבי"ע, שהמקום היא רק מעצמות אורו ית' הנושא את כולם ואם כן לא אבדו מעלתם לגמרי גם בעת ירידתם על אף שנחשכו עכ"ז קבלו עוד מהארה הפנימית שלהם	
ביאת משיח	אז יהפך כל החסרונות מעולם התהו, והנקודות לטוב	לג::	ביאורים ב'
ביטול המ"ה	ביטול הפרסא המפסיק בין ע"ב ס"ג למ"ה וב"ן	נב:	כללים א'
ביטול הרע	יהיה רק על ידי הקב"ה בעצמו, ולא על ידי מעשה תחתונים	כט.	ביאורים א'
בינה	בוצינא דקרדוניתא, שהיא שורש הדין, ונקראת מי	ח:	ביאורים א'
בינה	על ידה נעשה הצמצום מרמז לקבלת ר"י סרוג שנעשה פרגוד מבפנים להחלל דהצמצום, והוא מבחינת הבינה	ח:	ביאורים א'
בינה	בבחינת מקיף וסובב ובבחינת עיגול בסוד נקבה תסובב גבר	ח::	ביאורים א'
בינה	שורש לפרגוד, ע"ש	ט.	ביאורים א'
בינה	הרהור, שהוא התפשטות המחשבה וגלויה	יט::	ביאורים א'
בינה	ממנה ולמעלה אין שאילות, שאי אפשר לעמוד עליו	כ::	ביאורים א'
בינה	נקרא א-היה כשם הכתר כי בה הוא כל גילוי של הכתר	כג.	ביאורים א'
בינה	נקרא שהיא השורש לאור מקיף שהכתר נעלם	כג.	ביאורים א'
בינה	דמלכות דא"ס שורש לצמצום	כג.	ביאורים א'
בינה	נקראת מי כשאלה בלא תשובה שעצמותה נעלם	כה::	ביאורים א'
בינה	בה יש אותיות רבתי	כז::	ביאורים א'
בינה	בפנים להאזניים והיא מכנגד האזניים ולפנים	ל::	ביאורים א'
בינה	שייך לחללה דפה	לא.	ביאורים א'
בינה	שייך לבריאה ולכן ביראה מתחילה קבלתה מבינה דא"ק ומבינה דאצילות	לב::	ביאורים א'
בינה	כך נחשב הג"ר של תבונה ביחס לז"ת שלה	לו.	ביאורים א'
בינה	נקרא ו', שהמלכות מתלבשת על החזה ולמטה, והוא על התנה"י, והם נעשים בה לעצם מעצמה, כי אלו הד' נקראים על שם המלכות	לו::	ביאורים א'
בינה	נקראת לעתיד לבא שהתפשטות המוחין ממנה היא רק לעתיד לבא	לו::	ביאורים א'
בינה	כך נקרא החלק העליון של התבונה בכל מקום	לז.	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		שהוא, וחלק התחתון נקרא תבונה, וכל א-היה שבו דיודי"ן	
בינה	לז.:	התבונה מתחילה מהחזה דבינה ולא מתחת רגליו כמו רחל כלפי לאה כי התבונה היא נולדה מהבינה, ולכן מתלבש עליו מהחזה ולמטה, אבל לאה ורחל אינם נולדים אחד מהשני, אלא הם ב' פרצופים מיוחדים	ביאורים א'
בינה	לח.:	בינה ותבונה יש ב' בחינות לפעמים הם ב' פרצופים ולפעמים נכללים בפרצוף אחד, ואפילו בתור פרצוף א' לפעמים התבונה עולה להכלל בבינה ולפעמים הבינה יורדת להכלל בתבונה (אז עומדים שניהם בגילוי שם ס"ג)	ביאורים א'
בינה	לח.:	כאשר התבונה פרצוף בפני עצמה מהבינה אז כל אור עצמותה רק מאור המלכות דבינה וכל איכותה רק רביעית מהבינה, ובחינה זו התבונה לא מפסידה אף פעם ותמיד יכולה לחזור לאותה מציאות (לט.), כאשר היא פרצוף אחד עם הבינה שהבינה יורדת למטה ונכלל בתבונה, אז מהחזה ולמעלה הוא בינה ומהחזה ולמטה זה תבונה, ועל אף שיעקר עצמותה רק רביעית עכ"ז משתתפת ומתאחדת עם כל התנה"י דבינה, כאשר היא פרצוף אחד עם הבינה שהתבונה עולה ונכללת בתבונה, אז היא נעשית שוה לבינה	ביאורים א'
בינה	מ.	הוי פרצוף אחד עם התבונה רק לצורך הזווג, ולולא זה הם תמיד ב' פרצופים, אבל כאשר היא יורדת להתלבש על התבונה לצורך זווג אז נתבטל האור דמדריגת התבונה בהאור הגדול דבינה, ונקרא על שם הבינה	ביאורים א'
בינה	מ:	אחרי שיורדת להלביש על התבונה לצורך זווג אז מיד אחרי לידת המוחין היא חוזרת למעלה בגלל שז"א לא יכולה לקבל ממנה	ביאורים א'
בינה	מ:	אורו מדי גדול שז"א יקבל ולכן זה רק שייך דרך תבונה	ביאורים א'
בינה	מו:	כל גילוייה רק בכללות, וזה אות ה' שהיא כוללת הג"ר וכן הזו"ן	ביאורים א'
בינה	מז.:	נקרא עלמא דדוכרא כי היא שורש הגילוי של זו"ן, וכזכר כלפיהם	ביאורים א'
בינה	נז:	אין בה שום גילוי אלא רק שורש לגילוי ולכן נקרא א-היה - מוכן להתגלות בשם הוי"ה, ולכן שייך לתגין ולא לאותיות	ביאורים א'
בינה	נח.:	שורש האצילות בגלוי	ביאורים א'
בינה	נט:	ממנה ולמעלה אין בניה אלא מנוחה ועונב ושביטה	ביאורים א'
בינה	נט.:	עלמא עלאה ועלמא דאתכסייא, עולם הבא	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

ביאורים א'	סב ::	אש	בינה
ביאורים א'	סח ::	גילוייה על ידי המנצפ"ף שבה, שכל אחד כלול מהה' גבורות הם י' וזה הנ' שערי בינה	בינה
ביאורים א'	סט ::	נקראת לב שבלב נתגלה הארתה	בינה
ביאורים א'	עג ::	גלגל האש שתחת הרקיע בכללות כל הד' יסודות שהם כולם בבינה ודעת, ש' דאמ"ש אש	בינה
ביאורים א'	עד ::	שורש לנה"י עצמן, ולכן ש' דאמ"ש שוכן בכבוד שהוא דם ואש	בינה
ביאורים א'	פא ::	מהחור"ג שבהוי"ה שבה יצא החור"ג שבגבורה והוד	בינה
ביאורים ב'	ט ::	מהג"ר ולכן עומד תמיד ביחוד למעלה, לכן אין בה אחזיה לחיצונים וגם היא דוחה החיצונים מהרוח ונפש אבל לא לגמרי שיש להם אפשרות מגע באחוריים היותר חיצונים	בינה
ביאורים ב'	סו.	שם השייך אליו אלהים חיים, וליסוד אל חי שבשרשם שבעולם העקודים בינה מקבלת מג' אותיות דמילוי יו"ד הנולד מהדו"ן שבכחמה, והיסוד מתלבש בו רק אות ו', ושניהם בסוד תוספת	בינה
כללים א'	סז ::	יחידה דגבורות, ולכן נקרא אהי"ה, ובגלל שעצמותה גבורה שבכתר	בינה
כללים א'	עב ::	חסד שבגבורה ביחס לגילוי החור"ג לשורש הריבוי	בינה
כללים א'	עד ::	על ידי בחינת ג' קוים פנה את עצמו ונטה לצד שמאל, וזה ירידה שהוא רק מקבל מגבורות (עה.) והיה מקבל ממנו במכוון, וזה חסרון שזה אל שלם וצריך לעזר מזולתו	בינה
כללים א'	קה ::	נקרא גוף לג"ר, וגם שבו נשלם הגוף והכלי	בינה
כללים ב'	נב :	עצמותה מהג"ר אבל נחשב בכלל הבי"ע ובכלל הז"ת בתור ממוצע בין ו"ק לג"ר, שהיא מולידה את הו"ק, ומצד זה נחשב בינה בכלל הו"ק כמו בהיכלות, ובארצות, ובימי השבוע וכו', ומה שנחשבת כלב היא רק מצד היסוד דבינה המתלבש בז"א (נב ::)	בינה
כללים ב'	נב ::	גם כן בכלל הנעלמים שהג"ר נחשבים כחד, וגם היא בכלל האצילות, שהיא הנשמה לו"ק, ועי"ז היא הנשמה הכללית, וזה התפשטותה וגילוייה, ובמקביל היא עולם הבריאה אבל עיקרה היא ממוצע בין אצילות לבריאה, אבל באמת עיקר הממוצע בין אצי' לבריאה היא מלכות דאצי' המסתתר בראש בריאה בסוד אדם היושב על הכסא, שהוא עתיק דבריאה	בינה
ביאורים א'	נג ::	כלולים בישראל וכן כלולים ביעקב	בינה ותבונה
ביאורים א'	נח ::	חסד קודם לגבורה משא"כ בכתר דבינה, שכאן שורש לזו"ן שורש המציאות דגילוי האצילות	בינה, ז"ת שבה

מפתח לעניני הלש"ו

ביאורים א'	לו ::	ע' מלכות דבינה	בינה, מלכות
ביאורים א'	עה.	נו"ה הפנימיים	ביעין
ביאורים א'	יט.	שייך לנה"י ולבר מגופא	ביצים
ביאורים א'	סו :	נעשו רק על ידי החכמה, והמחשבה, ורק הזכים ביותר עולים למוח, כי במ"ס היא בחינת הגבורות שבמוחין והוא הסיבה שרק מקבלת הזכים ביותר בגלל עצם הדין שם (סו ::)	בירורים
כללים א'	ג :	גילוי רצונו ית' אבל מלובש, שאחרי החטא אי אפשר לקבל אורו ישיר	בית דין של מעלה
ביאורים ב'	מג.:	לא נתקיים אצל כלל ישראל שזכו אליה רק בזכות אור ישר ולא אור חוזר מלמעלה למטה	בית המקדש
כללים א'	טו.:	זכו חכמים לשלוט בכל מעשה בראשית עד סוף זמן דמייסדי תורה שבעל פה הרבה יותר מדורות שלפניהם, ולא רק יחידי סגולה אלא כל מי שרצה ליטול את השם יבא ויטול - כל מי שהכין עצמו להתקדש בקדושה שלמעלה, נפתח להם מאז שערי אורה בכל סתרי תורה, שאז נפתחו השמים ונתגלה מעשה מרכבה ומעשה בראשית, וכל צדיק גמור אין לטבע עליהם שום שליטה כלל, שלפני כן זה רק היה שייך למעט מיחידי סגולה (טו ::) ואז היה רק לצורך כלל ישראל ולקידוש השם (טז ::)	בית שני
כללים א'	טז.:	קדשה לעתיד לבא כי מסר להם הקב"ה שליטה על כל מעשה בראשית עד שהיצר הרע היה תחת ידם, וכל שערי תורה פתוח לפניהם, וזה נמסר להם כדי להעמידה על מקומה בכל משך הזמן עד ביאת משיח	בית שני
ביאורים א'	עה.:	נוטל פי שניים שהוא נושא בו ב' תכונות גם ימין וגם שמאל, ומשפיע אחת, ונשאר השני אצלו, ואפילו מה שמושפע עטרתו נשאר אצלו	בכור
ביאורים א'	סב :	ל"ב נתיבות החכמה, ועשר ספירות, ושם מ"ה שמאיר בהם, והם הל"ב והי' הם שם מ"ב והם בלי מ"ה	בלימה
	א ::	נשמה לז' מלכים	בלע בן בעור
ביאורים ב'	ג.	מי שמציאותו נמשך דרך מקום אשר שם תוקף כחות הרע, ואז מאד עלול לחטא, אבל כאשר מתכברים על יצרם ועושים רצונו ית' גדלה מעלתם וקדשותם מאד מאד לאין חקר והם מיחידי סגולה (ג :	בני עבירה
ביאורים ב'	ג.	מי שמציאותו נמשך דרך מקום אשר שם תוקף כחות הרע, ואז מאד עלול לחטא, אבל כאשר מתכברים על יצרם ועושים רצונו ית' גדלה מעלתם וקדשותם מאד מאד לאין חקר והם מיחידי סגולה (ג :	בני תשע מדות
ביאורים א'	יט.:	שם לנה"י שהיא הוצאת כח החג"ת אל הפועל	בנים

מפתח לעניני הלש"ו

בעל חגן	לא כתוב בו עירו כי הוא יסוד או נוק', ונקרא על שם הדעת	ח ::	דע"ה ב'
בעל חגן	כתוב שם אביו במיתתו שהוא כללות כולם, והוא גילוי שלה דעת שהדעת כולל ג"ר ולכן לא מוזכר מיתה אצלו אלא רק אצל התפשטותו של הדעת שהוא היסוד	ח ::	דע"ה ב'
בקיעה	כל גילוי על ידי בקיעה נחלש	ל.	כללים ב'
ברא כרעיה דאבוה	הנה"י שמשותף בו	מו :	כללים א'
בראשית	מאמר כללי הכולל כל הי' מאמרות ולכן לפעמים אינו נמנה בתוך הי' מאמרות, ולכן לא נאמר בו ויאמר	מט :	כללים א'
בראשית, ז' ימי	ע' ז' ימי בראשית	כה.	ביאורים א'
ברודים	מ"ה	ג :	ביאורים ב'
ברודים	עיקר לשונו היא בהיר וזך כי שם מאיר אור המ"ה ונעשה שם בירורי הב"ן	ג ::	ביאורים ב'
ברודים	לשון של צח שהוא זך ובהיר, שהם מאור א"ס, וגם שהוא לשון יחוד וקשר, שהם מאחדים את אורות הב"ן, וזה על אורות המ"ה והב"ן (יח ::)	יח :	כללים א'
ברוך שם כבוד	כ"ד אותיות ותיקון הנוק כאשר זה יעלה לכ"ה, ולכן עכשיו זה בחשאי מפני שער הנ' שחסר (מב ::)	מב :	ביאורים א'
בריאה	מהמלכות שלה, עם הז, א דאצילות יש העתיק דיצירה וזה ב' מסכים ולכן ז"א אות ו'	כז.	ביאורים א'
בריאה	בה התכלית של האצילות, של גילוי השמות	כז ::	ביאורים א'
בריאה	שורשו בא"ק סתימאה, ע' ד' עולמות נאצלים	כט ::	ביאורים א'
בריאה	בחנית בינה נשמה מתחיל קבלתה מבינה דא"ק וכן מבינה דאצילות	לב ::	ביאורים א'
בריאה	כבהמה כלפי אצילות שהיא אדם, שאצילות בגילוי שם מ"ה ובריאה בשם ב"ן בגימ' בהמה	פד ::	ביאורים א'
בריאה	רובו טוב ומעיוט רע ואינו מעורבין	ג.	ביאורים ב'
בריאה	משם למטה אין מציאות אלקות ממש, אלא רק בשם אדנ"י שהוא מלכות ואין מלך ללא עם, ואז אינו עומד בהם הקב"ה באורו אלא רק המנשמה הכללית שבהם ולמעלה	נב ::	דעה א
בריאה	חידוש העצם שכל המציאות שם יצאו יש מאין, ולהם אין גילוי למטה לצורתם הכמות, ורק נבחנים על האיכות שבהם	ח ::	הקדו"ש
בריאה	הנשמה הפרטי שבנו"ר הכללי אלהות גמור	י.	הקדו"ש
בריאה	כאן נתגלה שכל על ידו ית'	ד ::	כללים א'
בריאה	מקומו למעלה	כו :	כללים א'
בריאה	יסודו בראשו, מסוד חולם, כמו יסוד האש שטבעו למעלה, וכמו המדבר שתשוקתו להתעלה	לב.	כללים א'
בריאה	יסודו בכלתי גבול ופעולתו בגבול	לב :	כללים א'
בריאה	כסא לאצילות	קז ::	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

בריאה, עתיק שלו	ע' עתיד דבריהא	כז.	ביאורים א'
ברית	רק שיעור היסוד שבתוך העטרה והעטרה שסביבו	עט::	כללים א'
ברית אבות	כאשר התחתונים לא זוכים על ידי מעשיהם אפשר לעלות למעלה ולהתקרב בהקב"ה על ידי שאנחנו עולמי באבות, והכלל עמהם ולהתרחם בזכותם	מה::	ביאורים ב'
ברית בין הבתרים	שכל האלף דור יצאו ממנו ועל ידו	קז:	כללים א'
ברכת כהנים	מקיפים יורדים למטה ולא הפוך	מז:	ביאורים ב'
בשר	אינם מעיקר הגוף	סה:	ביאורים א'
בשר	מ"ה	ס::	דעה א
בשר הלב	הכ"ב אותיות דגוף ?	ע::	ביאורים א'
ג' קוים	אחרי שיצאו האורות בקו אחד חזר והאצילים בג' קוים	עד::	כללים א'
ג' קוים	ועי"ז יצא כל הקצוות מן הכח אל הפועל ומן ההעלם אל הגילוי, ונעשה על ידי זה הגבורות להיות שוה בשוה עם החסד, שבקו היו כל הגבורות למטה מהחסד, שכל צמצום מושרש באור א"ס, וממילא למטה הימנו	עז:	כללים א'
ג' קוים	עצם הקלקול, ודרך תיקונו, וזה נעשה כך כד שכל העילויים יהיה מסיבת הנבראים עצמם	עת.	כללים א'
ג' קוים	כל כמה שהיחוד יורת עצום יש פחות הבחנת ג' קוים	עת::	כללים א'
ג' קוין	כף זכות כף חוב ומכריע, שהוא סוד המתקלא, ועיקר גילוייה רק באצילות	יא::	ביאורים א'
ג' רשין	ע' רשין, ג'	י::	ביאורים א'
ג"ר	בחינה הכללית שבקומה	יב:	ביאורים א'
ג"ר	כאשר זה נאצל עוד לא נקרא שהפרצוף נאצל	יג:	ביאורים א'
ג"ר	קו האמצעי למעלה שהוא סוף מעשה במחשבה תחילה, שהוא התיקון האחרון	יט:	ביאורים א'
ג"ר	אי אפשר להתגלות בז"ת שהם קרובים לא"ס ולכן נתגלה הדעת	יט:	ביאורים א'
ג"ר	אינם נקראים אבות שהם נעלמים	יט::	ביאורים א'
ג"ר	כללותו היא דעת	כ.	ביאורים א'
ג"ר	ההנהגה המתפשט ממנו הוא בכלל הנסתרות לה' אלקינו והוא הכבשי רחמנא, והוא המנהיג הכל בעולם תמיד לכוונת התכלית התיקון האחרון	כ::	ביאורים א'
ג"ר	איסור חקירה בו היא קודם התגלות הסד"צ ואדרות	כא::	ביאורים א'
ג"ר	עומדים למעלה מפרצוף אדם, ואינם מתפשטים ומתלבשים בראש אלא רק הארתם לבד	כה.	ביאורים א'
ג"ר	גלגלתא ונחלק לאוירא ומוחא ולבא, שהם אויר מים ואש	עג::	ביאורים א'
ג"ר	בהם היסוד ומלוכת מיוחדים לעולם ולכן אין	נו::	כללים ב'

מפתח לעניני הלש"ו

		לעטרה בהם שורש מיוחד לעצמו	
ג"ר דאצילות	ט"ס דרדל"א (שהמלכות לא יצא לבחינה בפני עצמה), שהכח"ב דג"ר הוא הרדל"א והג"ר דא"א (חב"ד שלו) מהם החוורתא והנימין והדיקנא הם החג"ת דרדל"א, והחג"ת דא"א (טערין דחו"ג הכלולים בדעת) עם האו"א המלבשים עליהם הם הנה"י דרדל"א	כז:	כללים א'
ג"ר דאצילות	יונים אור מנקבי הטבור והיסוד שהם נקבים פתוחים	סז:	כללים א'
ג"ר דנקודות	יש להם ב' מיני עביות א' מהתפשטות הראשון דנקודות שבתוך א"ק ועוד עביות אורות, ולכן לא נשברו	סח::	דעה א
ג"ר דנקודות	עיקר חסרון דנקודות שיצאו ללא זיווג [שיצאו בבחי' קרי ורק כתרם לבד] וזה שייך כאן בפרט לג"ר אבל ז"א יצאו מתוך זיווג דג"ר אבל בגלל חסרונם של הג"ר אז הז"ת נמשכו בחסרון גם, ומש"כ שהג"ר היו בבחי' פרצוף היא רק ביחס לז"ת שהיו הג"ר בג' קוים ולא הז"ת (סט).	סח::	דעה א
ג"ר דנקודות	הוציאו אורותיהם שלא במתון ובסדר כלל, אלא הוציאו כולם בבת אחת, שהיו בבחי' גבורות לבד	עב.	דעה א
ג"ר דנקודות	נעשה הכלים שלה מהעביית שבתנה"י דס"ג שנשאר למעלה בהסתלקות הראשון דאצילות (צט:)	צט.	כללים א'
ג"ר הכלליים	א"א ואו"א, ובהם הכתר מגולה והחו"ב מכוסה, שהם כלולים במזלן העליון, שהוא הדעת (כ:), וזה בגלל שהם קרובים למדריגת אור א"ס, ששם לא נגלה הקצוות אלא רק הקו האמצעי	כ.	ביאורים א'
ג"ר פרטיים	לא ניכר אור הכתר בהם מאומה, והגילוי דהמוחין הוא חב"ד, בהם היחוד נעלם דאור א"ס, והקו האמצעי נתגלה מתחת לחו"ב, ובו ניכר קוי הקצוות יותר מהקו האמצעי, וכל מציאות הדעת שנובע מהכתר היא רק דרך החו"ב (כ:)	כ.	ביאורים א'
גאולת מצרים	אז שלט אור מקיף הישר	כג.:	ביאורים א'
גבול	גבול ומדה תלוי באור א"ס ואינו יסוד החלטי בכלל	ז.	ביאורים א'
גבורה	שייך למקיף כאשר מצתמצם להאיר בגוף	יד.	ביאורים א'
גבורה	מצרף ומברר ומבדיל	לג.	ביאורים א'
גבורה	שייך לראיה, ושייך לדיבור, ע"ש	לג.	ביאורים א'
גבורה	עושר, דהיינו באור ישר, ובאור חוזר לעוני (פא).	פ::	ביאורים א'
גבורה	דרכו להפריד כמו אש	ו::	דעה א
גבורה	כל פעולה על ידי התעוררות, וכל התעוררות היא העתקה כח מכח, ופירוד וריבוי, וזה רק שייך מהגבורות, ולכן נברא העולם בל"ב שמות אלקים, שהחסד תכונתו תהיחד ונייח ושקט	ו::	דעה א

מפתח לעניני הלש"ו

		ומתעצם בכלול, ולכן נקרא חסד פשוט. אבל על ידי גבורות לבד אי אפשר בגלל שאין מעצור לרוחם אי אפשר שיוצא מהם מציאות מסודר ולא שייך בהם קיום, אלא רק על ידי שיתוף אור החסד. ובאמת שורש כל המציאות הי אמאור החסד כי גם מציאות דאור הגבורה על ידי האור החסד. שבגבורות יש ב' תכונות שכאשר היא לבד היא כח ההסתר לגמרי והיא חושך, וכאשר נמשך איזה הארה מאור החסד הוא מתלהט ומאיר לאין חקר אבל כאשר החו"ג לבד הם נעלמים החסד שהוא מסתתר בתוך עצמו, והגבורה בגלל שהיא מסתיר עצמו מזולתו (ז).	
גבורה	במלכי עיגולים יצא מלך הגבורה לפני מלך החסד, אבל במלכי יושר יצא החסד לפני הגבורה	יח::	דעה א
גבורה	חיה שבגבורות, כי עצמות הגבורה היא הגבורה שבחכמה, וזה ענין ל, ב אלקים שהם ל"ב נתיבו תהחכמה, ובמ"ס נתלבש גבורה דרדל"א ומשם הוא הגבורה שבחכמה	סז::	כללים א'
גבורה	חסד שבגבורה בבחינת הנגד	עב::	כללים א'
גבורה	על ידי בחינת ג' קוים יש ב' עליות, שהוא יותר קרוב הן לכתר והן לבינה אבל זה רק מקבל גבורות מהכתר, ורק ענף של הבינה, וזה נעשה לשורש הנגד והפירוד ולצורך המציאות דבי"ע שיצא מהם, ולא נראה התועלת עכשיו אלא רק לבסוף בתקיון האחרון (עה):	עה.	כללים א'
גבורות	הם מפרידים ולכן כל גילוי על ידם, ובאצילות זה בנוק' דז"א שהוא בחינת גבורות, ונמשך מאמא שהיא שורש הגבורות	כ.	ביאורים א'
גבורות	בשרשם יותר מעולים מהחסדים אך נצמצמו וירדו למטה והם בצמצום אחר צמצום, ובהם תלוי התיקון	כד:	ביאורים א'
גבורות	שרשם היא קודש קדשים ונמתקים שם	סז::	ביאורים א'
גבורות	שורש כל השמחה וגם כל העונש ורע כי כאשר ירדו למטה נעשה מהם כל הקליפות, וכאשר עלו למלעה נעשה מהם כל התיקונים	סח:	ביאורים א'
גבורות	בחינת נוק' אבל היא אור ולא כלי	ו:	דעה א
גבורות	כאשר נמתקים כל כמה שהם יורת בתוקפם מתגלים על ידם אור חסדים יותר	לד::	כללים א'
גבורות	בהתכללות שמאל בימין וימין בשמאל אז ככשהם ברעה אין רעה למטה מהם וכשהם בטובה אין טובה למעלה מהם	עז::	כללים א'
גבורות	טבעם שלא לשקוט ולא לנוח אלא להוציא כחם לפועל תמיד	נד.	כללים ב'
גבורות דפה	במלכות אדנ"י שהוא די"ן עם א' שהא' הוא	לג.	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		ממתיק	
גבורות הקדושים	שעשוע דלעתיד מאור המקיף ע' אור המקיף	כג:	ביאורים א'
גבורות הראיה	מחכמה מ"ס שהוא בוצינא דקרדנותא	לג.	ביאורים א'
גבורות, תיקונים	תיקון הגבורות היא על ידי א' מב' סיבות, א' התחברותם באור החסדים וזה ביסוס, והשני כאשר שנכנסו הגבורות בכלי אשר היא מצוץ הרבה אז הכלי מגבילם החילקו בין ב' הסיבות כי כאשר שתיקונים על ידי אור החסדים אז יוצא מהם מציאות רוחני וזכך כפי מדריגת האור, וכאשר שתיקונים על ידי הכלי אז יצא מהם מציאות עבים למטה ממדריגת האור, שהכלי מגבילו	פה.	דעה א
גבר	נותן פעולתו לנקבה ושם הם נשמרים ונעשים בו להכוונה התכליתית	כג.	ביאורים א'
גדול	שם לבינה כמו קול גדול שופר גדול	עג::	ביאורים א'
גדול	שייך לבינה וממילא למ"ס שהיא הבינה דכתר	פו.	ביאורים א'
גדלות	הזווג דגדלות דז"א לוקחת מהפנימית דתבונה, וזה לא הפנימית אלא ההארה ממלכות דתבונה כפי דרגת אותו מלכות	מ::	ביאורים א'
גדלות	תוספת או רומוחין	סג::	ביאורים א'
גדלות	ג"ר שזה למעלה מדרגת הפרצוף	טו.	ביאורים ב'
גדלות	למעלה ממדריגתו	נז:	כללים א'
גהנם	מש"כ שגהנם נברא קדום שנברא העולם זה רק חללה של גהנם אבל האור שבו לא נברא רק ביום השני	יב.	דעה ב'
גהנם	אשו נעשה ביום ב' ונגמר ביום ג' כדי לרחם גם על יורדי גהנם	יב:	דעה ב'
גהנם	יסוד דבינה דעולם התהו היא החללה של גהנם, והוא יתבסס לעתיד ויצורף עם הגן עדן ויעשה חד עו	יב::	דעה ב'
גהנם	גבורות הקשים דהז' מלכין קדמאין שהם נשארו פגומים מאד מאד שיצאו מקדושתם ונתחללו ונתהפך הגבורות לדין קשה ונעשה הם המקום והנושא ובית קיבול לייסר הרשעים והם עיקר חללה של גהנם, יוצא אם כן שאש הגהנם נעשה מהרע עצמו והמקום נעשה מאותם שברי כלים שנפגמו מתחילה, אבל אש הגהנם הולך ובטל תמיד וכפי שיעור הענוש כך מתקדש הגהנם והחלל על ידי המ" הוהט"ר דב"ן שנעשה לגן עדן עצמו, שנעשו מהגבורות לשלהובין דרחימו	יב::	דעה ב'
גויה	תפארת ויסוד	סא::	ביאורים א'
גויה דז"א	מרוח שהחג"ת מכח והתפשטות דאור הכתר, כי הת"ת שהי אכללות החג"ת מהדעת שהוא התפשטות אור הכתר	פ::	ביאורים א'
גוף	כל בחינת נחשב כגוף כלפי הבחינה שמעליה	ד::	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

גוף	עיקר מחיה שלו היא האור פנים, והעילוי שלו על ידי המקיף	יד.	ביאורים א'
גוף	שורשו מהעגולים ע"ש	כב ::	ביאורים א'
גוף	שייך לגלות יון	כח ::	ביאורים א'
גוף	שם לאצילות שונה ממלבוש	כט ::	ביאורים א'
גוף	נסדר בכל איבריו לפי תכונת הנשמה	לה.	ביאורים א'
גוף	נעשה מהעביית הכלולים באור על ידי התפשטות ממקורו, ורק נגמר על ידי שחזור האור ומסתלק למעלה	מו ::	ביאורים א'
גוף	כל תכונותיו מתוך הנפש, ואין נפרדים אף פעם	ס ::	ביאורים א'
גוף	עיקרו מהאבא, ולכן אינו אינו משפיע בו מצורתו אלא רק במיעוט היותר אפשרי כדי שיוכל להבנות בכל חומרו ועביותו, ושל אמא יותר גדולה	סה :	ביאורים א'
גוף	אין לו עילוי עד לעתיד לבא, וכל תיקונים רק במקומם להסיר אחיזת החיצונים מהם, ולא עילוי מדרגה לדרגה, אלא רק יכול להיות שנתוסף אור מלמעלה אבל לא משנים דרגתם (לו ::)	לו :	כללים א'
גוף	עכ"ז שהוא חי על ידי נפש רוח אינם מתייחד אתו	מו.	כללים א'
גוף	נעשה משברי הכלים	קו ::	כללים א'
גוף דא"ק בחוץ	ס"ג דס"ג	מה :	ביאורים א'
גוף הספירות	ז' שמות שאינם נמחקים, מדובק בעצם הספירות, כמו שהגוף מדובר ומיוחד עם הנפש	כב :	ביאורים א'
גיד הנשה	כל גלות היא נגיעת ס"מ בגיד הנשה	כח ::	ביאורים א'
גיד הנשה	בגלל הס"מ נגע בכף ירכו דהיינו הוד דנוק' שהיא מקביל לנצח דיעקב שהם אב"א והם משתוים כך בגלל שבעולם התהו גבורות יצאו ראשון (עא :)	ע ::	כללים א'
גידול	כל עצמות וכלים דכל פרצוף נמשך מכל אחד על ידי בחינת זווג עיבור ויניקה וקטנות וגדלות, והאור והכלי גדלים יחד עד סוף הגידול	יב ::	ביאורים א'
גידול	נכנס מקיפים להיות פנימיים והפנימיים עולים למעלה	כח ::	כללים א'
גידול	ממטה למעלה כדי שהנשמה ישתווה ויתיחד עם הגוף	לה.	כללים א'
גידולי קרקע	באים מהניצוצין של הש"ך ורפ"ח העולים מן הקרקע	סה ::	ביאורים א'
גידין	ס"ג	ס ::	דעה א
גיכ"ק	חכמה בלחי העליון	ה ::	ביאורים ב'
גילוי	כל גילוי ממנו ית' הוא רק על ידי שהמציא המציאות, אבל לולא זה הוא פשוט באחדות פשוטה בתכלית הפשיטות, ואין לו שום שם או תואר כלל, ואין בו שום תפיסה בשום דיבור או	ה.	הקדו"ש

מפתח לעניני הלש"ו

		אות או נקודה	
גילוי דלעתיד	עתה לפרקים	כא.	ביאורים א'
גילוי כבודו ית'	תכלית כל המציאות	ב:	ביאורים א'
גילוי ית'	כולם מתחילים מ' ולכן צריכים לחזור ל' אפילו אם באמצע זה י"ג או כ"ב	עג.:	ביאורים א'
גילוי ית' לנבראים (עצם עליית הרצון)	נקרא גילוי ונקרא אין סוף, וזה מרומם מבחינת גבול	א:	ביאורים א'
גימטריות	מתוך שהתורה היא שמותיו של הקב"ה והוא ושמך חד, אז אי אפשר שיהיה בה שום דבר לבטלה הן בצורת האותיות והן במספרם וסידורם, כולם דברים נפלאים ונוראים וכן כל שאר ענינים אמנם לא ניתן לדרוש דרשות כאלה אלא רק מי שהופיע רוח ה' עליו וקרוב למדריגת רוח"ק	מג.:	ביאורים א'
גלגלתא	נכלל בז"ת, שהז"ת כולל כל הפרצוף	לד.:	ביאורים א'
גלגלתא	אש	עד.	ביאורים א'
גלגלתא	זה שהגלגלתא קד"א נחשבים ככ"ב הן בא"א והן בא"ק זהו רק ביחס ללמעלה מהם אבל ביחס לגילוי שלמטה מהם הם אפס ואין, והמ"ס נקרא א"א שלא נתפס בשם כלל אלא רק ברמז של הקוצו של י'	ט.:	דעה א
גלגלתא	שרש נעלם לאבא	ה.	כללים ב'
גלגלתא דז"א	מאש, מהבינה, ממנה עצמה ולא מהתפשטותה, ולכן היא מכתרת אותו ומתדבק בו	פ.:	ביאורים א'
גלגלתא חוורתא	כולל אורא וקד"א	י.:	ביאורים א'
גלגלתא חוורתא	מקביל לאין	י.:	ביאורים א'
גלות	נגיעת ס"מ בגיד הנשה	כח.:	ביאורים א'
גלות	כמו שישראל תמיד בצער ובצמוק וצועקים תמיד על אריכות הגלות כן השכינה	כח.:	ביאורים א'
גלות	לגבי גלות מצרים וכו' ע' מצרים, גלות, וכן בבל, גלות	כח.:	ביאורים א'
גלות	בגלות הי"ס דז"א אינם באחדות שהג"ר הם באמא והט"ס דנוק' אינם קבועים בה אלא עולים ויורדים כפי מעשה התחתונים, אבל לעתיד הי"ס דז"א ודנוק' יהיו שלמים תמיד ויהיו מקושרים יחד זו"ן וזה ה' אחד ושמך אחד	מג.	ביאורים א'
גלות אחרון	הקליפה שלט ברגלים, וזה עשו ושמעאל	כח.:	ביאורים א'
גלות מצרים	אז הז"א בסוד אל"ם, שהאותיות י"ה לא מתגלים	נה.:	ביאורים א'
גלות מצרים	היו בסוד עיבור, וכן לא היה דיבור, ולא ממש עיבור אלא שהמוחין היו סתומים בו	נה.:	ביאורים א'
גלות מצרים	אז נסתלקו המוחין מהזו"ן דאצילות, ונשאר רק המוחין דעיבוד (נה"י) וירדו אז לקטנות היותר אפשרי שהוא ג' כלולים בג' חג"ת בנה"י	י.:	ביאורים ב'
גלם	בגימט' חכמה כי מה שיוצא מחכמה אב שהוא	סב.:	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		רק כגולם בלא צורה, שהכל בו רק בכח, ונעשה צורה באמא	
גלם	ביאורים א'	גימ' חכמה, וזה החומר ההיולי שנותן האב בולד	עח ::
גמול עולם הבא	ביאורים א'	גילוי כבודו והסתקלות באור השכינה, ע' עולם הבא (שכרו)	א :
גן עדן	ביאורים א'	יסוד דאמא שהיא גן ליסוד אבא שהוא עדן	עב.
גן עדן		יסוד דמלכות	א ::
גן עדן		נקרא בכל עולם ועולם ליסוד שלה חוץ מאצילות שזה יסוד דנוק' שלו	פג.
גניזת אור דיום הראשון	כללים א'	יצאו אחר כך כל מעשה בראיתש דו' ימי בראשית (על ידי זווג דז"א ונוק' דאצילות קח ::) שהם עולמות ביי"ע והנשמות דביי"ע, והם יצאו מהזווגי דאב"א ובלתי מוחין דחיה	קח :
גרון	ביאורים א'	קול פנימי שלא נשמע אלא נשאר בפנים, ונשמע באטימת האוזניים	לא.
גרון	ביאורים א'	או"א וישסו"ת נמשכו מיסוד דעתיק אבל נגמרו על ידי א"א ועל ידי זווג דחיך וגרון, והיי"ג ת"ד	לז ::
גרון	ביאורים ב'	בחינת לאה וממנה נמשכו המקיפים כי לאה מהארת הבינה	ד ::
גרון	ביאורים ב'	סיום למח בינה	ה ::
גרון	דעה א	ב"ן דראש דא"ק	פד.
ד'	ביאורים א'	שייך לנוק' שהיא בנוי מהד"ת דז"א	נג ::
ד'	ביאורים א'	שייך לת"ת שהיא ענף הדעת	פז.
ד' גלויות	דעה א	בפרטם הם ח' כנגד ח' מלכים	ד.
ד' יסודות	ביאורים א'	קיומם על ידי ד' רוחות העולם, וכן להיפך	עה ::
ד' יסודות	ביאורים א'	אין שם דביקות החיצונים בכלל	עח :
ד' יסודות	ביאורים א'	זה רק ברוחניות, ומה שנתגלה כאן בארמ"ע היא הרכבתם יחד, רק שמתגבר היסוד השייך אליו ולכן נתגלה כך (פא ::)	פא ::
ד' יסודות	דעה א	יש יסודות חדשים לכל עולם ועולם, וכולם נעשים יש מאין מעולם שעליו, שנחשב אין כלפי התחתון, וזה ממלכות דעליון לכתר דתחתון, ושניהם ד' אותיות דשם הם הד' יסודות, והם החבת"ם של כל עולם ועולם, חו"ב הם תהו ובהו, ודעת הוא החגת"ם הפנימים והם הד' יסודות עליונים ואחר"כך יצא מהדעת החכגת"ם העיקרים שהם הד' יסודות תחתונים ארמ"ע. [אולי הד' יסודות עליונים הם ביסוד שכל הגלגלים הם ברקיע ששי שהוא יסוד והד' יסודות התחתונים ארמ"ע במלכות הכללי דעשיה] לעשות מפתח	לו :
ד' יסודות	דעה א	לא נשתנים אף פעם כדי שכל המציאות יהיה קומהא'	לו ::
ד' עולמות נאצלים	ביאורים א'	עולם הצמצום, עולם הא"ק, עולם העקודים ועולם האצילות, ולכן אצילות יש לו בחינת	כט ::

מפתח לעניני הלש"ו

	עשיה		
ד' רוחות	היולי של היסודות, והחומר הראשון שלהם, ומקומם	עח ::	ביאורים א'
דב"ן דע"ב דס"ג דמ"ס (מ"ה וב"ן שבו)	מקומם מגבול הפה ולמטה עד גבול הטבור, והם בבחינת האחרונות דנה"י דע"ב דס"ג דמ"ס שהם ב' ירכיזין וב' רלגיזין ועטרת היסוד, שעט"י היא המ"ה והד' אחרים הם הב"ן	טז.	כללים ב'
דבור	גימ' גבורה (עם ד' האותיות) שזה שהאורות האח"ף מגיעים לפה ומתעבים שם הוי צמצום ודין	לג.	ביאורים א'
דבור	גימ' גבורה עם ד' אותיותיו, שכל דיבור נעשה על ידי הכ"ב אותיות שהם מהמנצפ"ך דגבורות, והם הה' גבורות	נד ::	ביאורים א'
דגש	נקודה, הבל דגרמי, ולכן הוא בתוך האות עצמה, דיין, מלכות	סח ::	ביאורים א'
דגש	אפשר להיכלל גם כן בכלל הנקודות, שהרי היא ההבדל דגרמי מאבא, ואבא שורש הנקודות, וגם הרוח פוקד אותם בכל לילה	סח ::	ביאורים א'
דגש	אור חוזר	פא :	ביאורים א'
דדי בהמה	תיקון זה לעתיק נמצא תמידי שהיא תמיד מתקן ניצוצין חדשים ובביאת משיח זה יתקן גם ביי"ע לעלות לדרגת אצילות	נח ::	כללים א'
דדי בהמה	מה שכתוב שזה מנו"ה זהו באמת בהארתם במלכות דעתיק, וכאשר נתקן הא"א אז מלכות דעתיק התלבש במלכות דא"א ומשם האיר הארה זו	נט.	כללים א'
דדי בהמה	נקראו כך שהם מהארת הפרקים התחתונים, וגם הם מגיעים לגבול עולם הבריאה הנקרא בהמה	נט :	כללים א'
דו"ן	שורש כל ענין דו"ן הוא מ"ס עם הקרקפתא	מט ::	ביאורים א'
דו"ן	תיקון הראשון היא בא"א גלגלתא ומ"ס	ו ::	דעה א
דו"ן	תיקון דכר ונוק' בדווקא כאשר יש אור החסד בכלי בפ"ע ואור הגבורה בכלי בפ"ע שאם שניהם בכלי א' אין קיום שהם הפכיים, וכך היה בעולם העקודים	ו ::	דעה א
דו"ן	על אף שכתוב שכל א' יהא לו כלי מיוחדת עכ"ז מוכרח שיהא כלול כל כלי מאור השני שכל חסד יש גבורה טפל אליו וכן נוק' יש חסד טפל אליו, ועי"ז מתייחדים, וגם עי"ז כאשר מתייחדים כל אחד מוציא אורו במיעוט ולא בשפע	ו ::	דעה א
דו"ן שבפרצוף	מתפשטים בשוה עכ"ז הזכר טמיר ונגיז וכל גיליו רק עלידי הנוק', אבל הזכר נפסק באמצע וזה סוד סירס את הזכר	פא.	כללים א'
דופק	יש כמנין וכצורת הנקודות	ע.	ביאורים א'
דור	ששים רבוא	יא.	דע"ה ב'
דור דעה	מהדעת, וזכו לדעת עליון שהוא תורה אור הגנוז	ד.	ביאורים ב'

מפתח לעניני הלש"ו

דור המדבר	נכשלו בעגל שלא נגלה אליהם אור חוזר מלמעלה למטה, אלא רק אור ישר	מג.:	ביאורים ב'
דורו של האריז"ל	מאה הרביעי של אלף הששי שהוא זמן שליטת חסד של אלף הששי, ולכן מאז התחיל להתנוצץ בפנימות העולמות אור התקיון דימות המשיח	כא.:	ביאורים א'
דחוק	בלשון האר"י כוונתו לצמצום (לה.:	לה.:	דעה א
דיבור	נעשה נשמה למלכות שהיא רחל, ושרשו ממלכות דתבונה	לא.	ביאורים א'
דיבור	נעשה נשמה למלכות	לד.:	ביאורים א'
דיבור	עיקרו רק מהגילוי דאותיות י"ה, וזה רק על ידי הדעת, ורק מתחיל מיניקה ולא מעיבור	נה.:	ביאורים א'
דיבור	בא על ידי היגלוי דחו"ב שמתפשטים בחיך וגרון (חכמה בחיך ובינה בגרון), אבל רק הדעת שביסוד הוא מוציא הגילויים לחוץ	נה.:	ביאורים א'
דיבור	נעשה על ידי מוחין חו"ב בז"א	נו.	ביאורים א'
דיבור	מלכות	נו.:	ביאורים א'
דיבור	מרוח שבלב והוא מהכנפי ריאה שנושמים תמיד, ומשם נמשך רוח ללב, ומשם נמשך חיות של הרוח לכל הגוף על ידי העורקים	סט.:	ביאורים א'
דיבור	שייך לנפש נוק' שבכל פרצוף, למלכות בהצטרפותו בת"ת	עב.:	ביאורים א'
דיבור	לשון קשה הן מצד הבנת הדברים והן מצד ענייניו כמו דברים רעים וא תוכחה	עב.:	ביאורים א'
דיבור	למטה מכל החושים וכולל כולם, שיכולים לדבר על כולם, והוא הדעת הגנוז בפה	עה.:	ביאורים א'
דיבור	כלי ביחס לאור שבהבל, אבל זה רק אחרי שיצא מהפה, אבל בתוך הפה גם הדיבור בבחינת הבל, ואז הוא שייך לזווג דנשיקין שהוא בפה וזה זווג רוחני רוח ברוח, אבל הזווג הגופני רק ביסוד, ושם נעשה הכלי	ה.:	ביאורים ב'
דיבור	כלול מאמ"ש הוא הבל	ה.:	ביאורים ב'
דיבור	רק שייך לאורות שנתגלו לחוץ מא"ק	נא.:	כללים א'
דיבור	מתברר ומתקן לבושי הרוח	קו.:	כללים א'
דין	על ידו נעשה הסתלקות האור	ז.:	ביאורים א'
דין	נותן אור רק לפי הצורך והראוי על פי דין, ועל ידו נעשה הצמצום, וגילוייה נעשה על ידי הסתלקות האור, שרשם בהעלם נתהוה על ידי התפשטות האור, כי כל התפשטות גורם עיבוי, ולמעלה היא בתכלית הרחמים אבל עכ"פ הוא שורש הדינים	ח.	ביאורים א'
דין	מידה במידותיו ית' שהרי אם לא היה לו היה חסרון כביכול אצלו, אבל זה לא היה נרגש בתחילת הבריאה שאז היה הכל ברחמים גדולים, וזה גילוייה היה בבחינת יש מאין	ח.	ביאורים א'
דין	כך נקרא אור המקיף	כג.:	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

דין	שייך לעקב ע"ש, ולענבים	כח :	ביאורים א'
דין	שורש הריבוי והפירוד	א :., ו :.	דעה א
דין, שורשו	בבינה	ח :	ביאורים א'
דינים	יציאתם לפועל היא תיקונם שבזה יוצא סיגיהם ונפרד מהם, ומתים שאז אין להם יניקה בקדושה ומתבטלים (לב :.) ונבררים ומתתקנים ועולים בקודש למקור צור מחצבתם	לב :	כללים א'
דיקנא	מסוד הדעת	עט :	כללים א'
דיקנא, י"ג תיקוני	שורש התפשטותם מאורות האוון, נחלקים לב' חלקים ח' וה', ח' ראשונים ומעליהם במדריגה ה' אחרונים, אבל בסדר עמידתם הח' למעלה מהה', הח' הם ז"ת עם הבינה של המ"ס דא"א, והה' תיקונים הם ה' ספירות דכתר דא"א חג"ת נ"ה, והם למטה שאין התחתונים יכולים לקבל אורם בהיותם למעלה אלא רק אחר שירדו, והח' היא תוספת אור אשר נתוסף בז, א בהתלכשות האמא, ורק על ידי זה נתעלה הז"א למדריגת אמא	מא :.	ביאורים א'
דכורא	בחינת חסד אבל היא כלי להוציא על ידו עצמות האור מהעלם לגילוי	ו :	דעה א
דכר, עלייה בו	זה שלימות, ושייך לחסדים ולהתפשטות הראשון ושורש האורות, וכלול בזה ממילא השפעה לנוק' (עד :)	עד.	ביאורים ב'
דם	אינם מעיקר הגוף	סה :	ביאורים א'
דם	בו ניכר מחלות, ולכן כאשר אי אפשר להפריד הרע מהטוב, אז צריכים להקיז דם, וגם ניכר בו חטאיו, שבחטא נחסר בחינת האור והחיות שבתוך הדפק	ע.	ביאורים א'
דם	המובחר שבכבוד עולה אל הלב, וזה דם חומרי שהוא זך, מבחינת הל"ב אלקים דיניקה, וכשירדים בראש הבריאה נעשה דין גדול בשונאי ישראל	ע :.	ביאורים א'
דם שבתוך הלב	י"ס דנפש ?	ע :.	ביאורים א'
דניאל	ראה בעשיה ואמר שראה עתיק יומין שלא ראה בנבואה אלא רק ברוה"ק לכן רק ראה בעשיה כי נבואה מיציר הולמעלה, ולכן יחס ראיתו לעתיק דעשיה ולא למעלה	נג.	כללים ב'
דעת	מקשר ישו"ת במוחין	יט :.	ביאורים א'
דעת	סופו במקום קשר של תפילין	יט :.	ביאורים א'
דעת	כללות הג"ר וסופן, ולכן נשמה כלפי הו"ק, ושורש הו"ק ולכן אינו נחשב לספירה בפני עצמו	כ.	ביאורים א'
דעת	מזל עליון, וכל מציאות הדעת שנובע מהכתר היא רק דרך החו"ב (כ :)	כ.	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

דעת		אינו מוח בפני עצמה אלא רק כללות הב' מוחין דחו"ב, והתפשטותם בגוף דרך חוט השדרה לכל העצמות, וזה המוח שבעצמות, שהוא החיות דכל הגוף והפימיותו המייחד המוחין עם הגוף	כב.	ביאורים א'
דעת		י"ג ת"ד באצילות, שהדעת יש לו י"ד בחינות	כט.	ביאורים א'
דעת		שורש לתפארת, והוא בפנימיות החוטם דא"ק, ושם מושרש כל השורש ז"א הכללי	ל.:	ביאורים א'
דעת		עולה עד האוירא עלאה	ל.:	ביאורים א'
דעת		כלול מה"ח וה"ג והם ב' מיני מנצפ"ך	נה.:	ביאורים א'
דעת		נקרא בשם רוח כי הוא הרוח שנובע מסוד דאור א"ס, שמתלבש בו	ע.:	ביאורים א'
דעת		בריה התיכון שמבריה מהקצה אל הקצה ועולה לפעמים עד החכמה עליונה (מ"ס)	עה.:	ביאורים א'
דעת		למעלה מכל החושים וכולל כולם	עה.:	ביאורים א'
דעת		מהחו"ג שבהוי"ה שבו יצא החו"ג שבת"ת ויסוד	פא.:	ביאורים א'
דעת		יש שם ז' חסדים וז' גבורות, כנגד הי"ד שבטים שהיו עתיד לצאת מיעקב אבינו	פג.	ביאורים א'
דעת		אינו ספירה בפני עצמו אלא רק כללות היוצא מחו"ב	כג.:	ביאורים ב'
דעת		יש בחינת דעת שונה מ"ג ת"ד והוא אוירא עלאה, וממנו שם מ"ה שיצא בעת התיקון, ולא בא"ק עצמו	כו.	ביאורים ב'
דעת		דעת ועטרת הברית הם באמת אחד כי הדעת לעילא הוא תמדי מבפנים והוא אור המוחין שבכל הגוף, ועטרת הברית הוא כללותו של הדעת המתגלה על ידו לתת אוהוא מבחוץ	ד.:	דע"ה ב'
דעת		מוח פנימי של כל הגוף	ד.:	דע"ה ב'
דעת		נעלם בין חו"ב ולכן לא נמנה בכלל הי' ספירות	כז.	כללים א'
דעת		היה לאר"י ה"א שיש דעת בין או"א חוץ מהמזלין, ואחר כך הכריע שהם אותו דבר, אבל יש מקום לומר שיש ב' ענינים המזלין הם בבחינת מקיפים וכל מקיף שנתקל נכנס בפני סולכן יש מקום לדעת גם במזלין וגם בין או, א (כח.:	כח.:	כללים א'
דעת		גבורה שבגבורה ביחס לגילוי החו"ג לשורש הריבוי	עב.:	כללים א'
דעת		איך לו גילוי במקום הכתר	עז.	כללים א'
דעת		פנימיות המ"ה ולכן הוא גנוז בפומא דמלכא	לא.:	כללים ב'
דעת		נתגלה שאי אפשר לגלות הג"ר שהם קרובים לא"ס, והוא לעולם בפנימית כל הז"ת ומתנהגים כולם על ידו אלא שהוא נעלם	יט.:	ביאורים א'
דעת		עיקרו עבור הזווג	לג.:	כללים ב'
דעת (דנקודות)		כל הדעת שהיה במלכים הוא רק מהחו"ב	סט.:	דעה א

מפתח לעניני הלש"ו

		דאורות העגולים לבד, וכן מהחו"ב דאורות היושר לבד אשר הם כולם רק מהמלכיות לחוד, ולאחר התיקון כל אלה רק נחשבים לב"ן החיצוני שבכל פרצוף, ולא לדעת בכלל	
דעת (דנקודות)	ע::	נחשב כמלך בפני עצמו אבל שהיא בעיקר נשמת הו"ק מטעם שבעולם התהו היו כולם גבורות חזקים ויצאו כולם בכל כחם לגילוי ולכן יצא אז גם הדעת בכל כחו בהתגלות	דעה א
דעת דז"א	לט:	משם עיקרה של לאה אבל היא כלולה מכל המוחין	ביאורים א'
דעת דז"א	נה:	נעשה מיסוד אמא, ונמשך בפה דז"א (נה::) ע' יסוד דאמא נה::	ביאורים א'
דעת המתפשט	לד.	כל מה שהוא בסוד תוספת לא נחשב במנין הספירות כי לא היה בעולם הנקודות, ולכן קודם התיקון לא היה דעת המתפשט ולכן לא נמנה בתוך הספירות, אלא הוא מסוד המתקלא, אבל היסוד דהיינו הכלי שלו משמש גם בעת החרבן, והוא עיקר קיום העולם, ולכן יצא בעולם הנקודות, והתוספת שבו בתיקון הוא רק בפנימיותו שעולה עד המוחין ומיוחד בדעת, ועל אף שהדעת החיצוני צא בעולם הנקודות במלך הראשון אבל לאחר התיקון אין לו גילוי לעולם בפני עצמו אלא הוא תמיד בפנימיות כל הספירות	כללים ב'
דעת המתפשט (בתוך או"א)	לד.	נעשה יחד עם היסוד דז"א	כללים ב'
דעת עלאה	כ:	מזלין שהאו"א כלולין בהם, ומיוחד האו"א	ביאורים א'
דעת עליון	טו::	בא"ק דוגמת הי"ג ת"ד בא"א דאצילות	ביאורים א'
דצח"מ	ז:	יושר	ביאורים א'
דצח"מ	נט::	אינם עיגולים כמו היסודות אלא בעלי ו"ק, והם מרובעים, בסוד מ' סתומה (ס.)	ביאורים א'
דרום	עו::	ימין יוצא מהנצח דהעליון, אבל זה לא בדיוק שכל יציאות הם רק מהיסוד והמלכות, ולכן כאן כוונתו היא ששורשו משם	ביאורים א'
ה'	לה::	בחינת אמא ונכלל האבא עמה א' בעוקץ הה' אשר מאחוריו, ובמילוי הה"י שהוא י', וזה שנים שיש ב' פרצופים שהם אבא ויש"ס, אבל בגלל שהאבא גנוז שם אז האות שייך לאמא, והוא באמת בחינת יש"ס ותבונה וכללות פרצוף אמא שהאבא נעלם בה	ביאורים א'
ה'	לו::	ו' שבו ע' ו' קטיעה	ביאורים א'
ה'	לט:	ד' וי' היא לצורך עיבור השני דמוחין דז"א, ד' ו' לצורך עיבור הראשון דז"א	ביאורים א'
ה'	עה:	אות המורה על העיבור	ביאורים ב'
ה' אחד	מב::	ליחד כל פרצופי אצילות בא"ס, וזה היחוד	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		דשמע ישראל	
ה' אחרונה	מקביל לה' אותיות מנצפ"ך שהם החיצונית להה' אחרונה דהוי"ה הכללית שבמוחין	פ.ב.	ביאורים א'
ה' ית'	ע' עצמותו ית'		
הבדל דגרמי	מהמלכות דאבא, והוא הדגש, אבל המלכות תמיד קשורה עם היסוד שהיא חופפת עליו מלמעלה, וזה הרפה	סח ::	ביאורים א'
הבדלה	שייך לגבורה	לג.	ביאורים א'
הבל	במלכות	עב :	ביאורים א'
הבל	שייך למלכות שבכל פרצוף	עב ::	ביאורים א'
הבל	רוח שלא מפסיק לעולם, ומהגרון וזה מדרגה דבינה והוא קול פנימי, וזה לאה, והוא אור ביחס לכלי הדיבור (ה ::)	ה ::	ביאורים ב'
הבל	יש הבל ודיבור שהוא בלחש וזה מחכמ הויש בקול שהוא מבינה	ה ::	ביאורים ב'
הבל דגרמי	רשימו	כב ::	ביאורים א'
הבל דגרמי	מוחין דקטנות, נפש אשר מצד האלקים דעשיה, ונשאר בקבר תמיד עד עת התחיה, נפש מאבא	סה :	ביאורים א'
הבל דגרמי	נפש דנפש דעשיה, וזה רק בעיבור הראשון אבל בעיבור השני דמוחין מה שמקבל מהמוחין דאבא הוא גדול לאין קץ מהמוחין דאמא, והוא אמצעי בין גוף לנפש העיקרי	סה :	ביאורים א'
הבל דגרמי	כל קבלת הנרנח"י וכל עילוי של האדם הוא לפי ערך מעלת ההבדלי דגרמי, ובו מושרש כל תכונותיו ומדותיו של הולד בכל הנהגתו ומעשיו וטבעו, ובו תלוי כל עניניו שעוברים עליו בעולם הזה מעוני ועושר וכו', ובו סוד צדיק וטוב לו, שבו תלוי במחשבתו הנעלמה, שהוא המ"ס שבא"ק (סה ::)	סה ::	ביאורים א'
הבל דגרמי	נמשך לכל אחד בעת הזווג מהש"ך ורפ"ח ניצוצין דעולם התהו, ונתקן כל ניצוץ השייך לאותו האו"א כאשר הגיע זמנו וזה על ידי כל מאכל אשר יאכל מכל מיני הצומח והחי, כי מזה נתרבה המוחין, ואז משפיע לכל הגוף, וכנגד העליה הזאת יורדת תוספת אור מלמעלה, והוא מזלו למעלה	סה ::	ביאורים א'
הבל דגרמי	בבחינת החומר הראשון היולי שנקרא גולם כי הוא מוכן לקבל כל צורה, ולכן גלם בגימ' חכמה	סה ::	ביאורים א'
הבלי דגרמי	ש"כ פ"ר ורפ"ח ניצוצין	לב ::	ביאורים ב'
הבלי דגרמי	מטיפה זרעית דאבא, וזה תמצית החיות הנשאר בעצמות בקבר, ועל ידו מקבל האדם כל שפע קיומו וחיותו וכל מה שניתן לו מלמעלה ומה שנגזר עליו, וזה ענין מצות כיבוד או"א	לו ::	ביאורים ב'
הגה"ה לא עשיתי		נז ::	כללים ב'
הדר	כמו שהיה מהקדושה לתיקון המה, דצד	ט.	דע"ה ב'

מפתח לעניני הלש"ו

		הקדושה מכח החטא היה מ,ה דקלי' שתיקן כל האבי,ע דקלי', ומזה יש כח לאו,ה לפו"ר, וזה רק תמצית הארה כי עיקר האור נסתלק למעלה בחטא (ט:)	
הדר (שורשו באו"א דא"ק)	ס"ג דמ"ה דמ"ה דמו"ס	לא.	דעה א
הדר (שורשו בישסו"ת דא"ק)	ס"ג דמ"ה דב"ן דמו"ס	לא.	דעה א
הדר, מלך	אור התיקון הוא תולדות היסוד דא"ק	נו::	כללים א'
הוד	נמשך במלכות ובו הוא הממשלה, ולכן נקרא הוד מטה	נט:	ביאורים א'
הוד	ממשלה, דהיינו באור ישר, ובאור חוזר לעבודות (פ.א.)	פ::	ביאורים א'
הוד	נשמה דגבורות כי בינה עד הוד מתפשטת, ומהוד עליון נעשה בינה דהתחתון	סז::	כללים א'
הוד	גבורה שבגבורה בבחינת הנגד	עב::	כללים א'
הוד	חסד שבגבורה בערך התמורה (עג.)	עב::	כללים א'
הוד	על ידי סדר ג' קוין עלה עילוי יותר מאשר לחג"ת וטעם הדבר היא כי הוא לבר מגופא לתקן אשר למטה לייחדם בעליון ולהוליד נשמות חדשות, אבל נוטה לקצה יותר מדאי וזה חסרון גדול	עה::	כללים א'
הוי"ה	שמו הגדול ושורש כל שאר השמות ועליו נאמר הוא ושמו אחד, ונתגלה בהתלבשות באצילות וזה שורש לכל הכחות והפעולות	א::	ביאורים א'
הוי"ה	הוראה על הוויתו הנצחית וקיומו לעד	ב::	ביאורים א'
הוי"ה	שם העצם משום שאחרי שנתלבש הא"ס באצילות נתגלה הוא עצמו בשם הוי"ה, ולכן בשם זה מכוונים אל עצמות א"ס אשר נתגלה אלינו בשם זה על ידי התלבשותו באצילות	ד.	ביאורים א'
הוי"ה	נפש הספירות בט' נקודות	כב:	ביאורים א'
הוי"ה	כך נקרא י"ס דאצילות, שאור א"ס מתלבש בו	כו:	ביאורים א'
הוי"ה	שם של הא"ס עצמו, וכל התגלות להקרא בשם היא על ידי התלבשו באצילות	כו::	ביאורים א'
הוי"ה	שם על עצמותו ית', וזה נעלם ורק נתגלה על ידי שם אדנ"י	כו::	ביאורים א'
הוי"ה	רק בכוונה ובמחשבה ולא נתבטא	כז.	ביאורים א'
הוי"ה	מדרגה ממוצע מא"ס לאלקות, והוא פנימיות דאצילות	כט::	ביאורים א'
הוי"ה	כל גילוי המאציל אשר נגלה בשם הוא בשם הוי"ה וזה רק בז"א ולא באו"א	לו.	ביאורים א'
הוי"ה	כל הוי"ה בתבונה היא של ס"ג	לז.	ביאורים א'
הוי"ה	גימ' כ"ו, וזה במילוי כ"ף ו"ו, שהפנימיות היא פ"ו בגימ' אלקים, שהוא החיצוניות דשם הוי"ה	סט:	ביאורים א'
הוי"ה	שייך לזה כאשר הז"א ונוק' פב"פ, ואז הוא	מה.	ביאורים ב'

מפתח לעניני הלש"ו

		משפיע לנוק' מפנימיותו, ואז היא משפעת נשמות חדשות, ושייך לאבא (מה):	
הוי"ה	גילוי של עולם האצילות בבי"ע אבל לא"ק אין שום גילוי ושם וכינוי	מג.: :	דעה א
הוי"ה	כאשר הוא מתלבש בגילוי שאינו אצילות זה נקרא תמורה שנתחלף אורו ונתלבש בצורה אחרת, לדוגמא מט"ט	נג.	דעה א
הוי"ה	הוא השם הראשון ואפילו השמות למעלה של כח"ב הם אינם גילויים עיקריים שהם נסתרות, ולכן הוא שם העצם שהוא על עצמות אור א"ס שמתלבש באצילות, וכל שם אחר עם פעולה מיוחדת	נו.:	דעה א
הוי"ה	כל הגילויים מא"ס עד סוף העשיה כלולים בשם הוי"ה	נח.:	דעה א
הוי"ה	שם לא"ס שנתלבש באצילות, ולולא זה אין מתגלה ולא היה נגלה בכלל, דהיינו שהוא הוה קיים תמיד ומהוה הכל, וזה כאשר הוא בניקוד צבקות	עח.:	דעה א
הוי"ה	נקרא שם העצם שהוא על עצמותו ית' המתגלה באצילות	טז.	דעה ב'
הוי"ה	נמצא קיים, שמציאותו בהוה תמיד, ואין במציאותו עבר ועתיד, ושכל התהוות ממנו ית' ותלוי לעולם רק בו, והתהוות הוא בעבר הוה ועתיד, ולכן נקרא היה והוה ויהיה, אבל עצמותו ית' תמיד בהוה	ה.	הקדו"ש
הוי"ה	הוא גם גילוי שנתגלה אלינו, שהיותו ית' נמצא והוה רק שייך אחרי שנתגלה במציאות דהעולמות כולם	ה.:	הקדו"ש
הוי"ה	רק מעת האצילות והלאה	ה.:	הקדו"ש
הוי"ה	עיקר גילוי נשלם בוז"א דאצילות, ומתלבש במלכות, ולא ממשיך לבי"ע	ה.:	הקדו"ש
הוי"ה	גילוי כללי ומסתעף לפרטים רבים שהם כל השמות וכינוים כולם	ה.:	הקדו"ש
הוי"ה	איקנון של מלך מלכי המלכים הקב"ה	ו.:	הקדו"ש
הוי"ה	גילוי ית' בשם זה הוא בלי מסכים	ו.:	הקדו"ש
הוי"ה	ד' אותיות כנגד ב' התפשטויות וב' הסתלקויות	יא.:	כללים א'
הוי"ה	נקרא שם המפורש שמתגלה על ידי שם אדנ"י	לא.:	כללים ב'
הוי"ה	גילוי ית' באצילות	ב.:	ביאורים א'
הוי"ה אדנ"י	יחוד בהנהגה	יד.	דעה א
הוי"ה אלקים	שם שלם, והוא השם של הז"א ונוק' כאשר הם פב"פ, אבל כאשר יש זכות גדול אין שום אלקים בכלל אלא רק הוי"ה, והאלקים נדחה לבריאה, ואז הבריאה נכללת עם האצילות	עט.:	ביאורים א'
הוי"ה אלקים	יחוד בהתהוות	יד.	דעה א
הוי"ה אלקים	א"א וז"א	פ.:	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

הוי"ה דב"ן	נפש הספירות	כב:	ביאורים א'
הוי"ה דגדלות	דוחה האלקים דקטנות למטה עד שנסתלקו, ול"ד שלא נשאר מהם למעלה אלא שהיורת זך והיותר מובחר נשאר לעולם למעלה (ע:)	ע::	ביאורים א'
הולדה	בנה"י נתייסד כח ההולדה	יט:	ביאורים א'
הורמנותא	כולל ב' כוונות כח ורצון, רצון הוא בפנימיות, והתכלית, וכח הוא בחיצוניות, והסיבה, והם אורות וכלים (מח.)	מז::	כללים א'
היה הוה ויהיה	שייך לשם הוי"ה	ב::	ביאורים א'
היכל אהבה	היכל ה' והוא חסד והוא הגוף	קה::	כללים א'
היכל הקודש	מלכות	א::	ביאורים א'
היכל הקודש	כל ירידת אורות למטה ליצור עולם חדש היא ללא אור פנימי, ולכן נצרך לאו"מ הישר להחיותו, ובזה נעשה אבן שתיה, והיכל הקודש	מט:	דעה א
היכל הקודש המכוון באמצע	מלכות שהיא העיגול הפנימי לכולם	ו::	ביאורים א'
היכל הרצון	היכל הת"ת	פה:	ביאורים א'
היכלות	בעולם הבריאה, ולכן הרוחות ונפשות שם אינם אלקות	פה:	ביאורים א'
היכלות הספירות	הכינויים הנזכר בתורה ואינם מתוארים להקב"ה רק בהעלם כמו לחם ומלח, ונמחק שאינם מדובק בעצם הספירות	כב:	ביאורים א'
היפך	מציאות אחת ושינוי החלטי ובב' זמנים, וזה שייך לנו"ה (סח:)	סח::	כללים א'
היפך	שורש שרשו בישו"ת, שעיקרם הם אחוריים דאו"א שהם בגימ' זכור, ומאחוריים שלהם גימ' תשכח שהוא הפנים של ישו"ת, וזה היפוך	עא::	כללים א'
היפך	עיקר שורשו במלכות דאצילות	עב:	כללים א'
היפך	שייך למלכות	עב:	כללים א'
הכאה	זווג	ד:	ביאורים ב'
הליכה	שייך לעינים שאורם רק נתגלה בלבוש הנו"ה החיצונים שהם הירכים	עה:	ביאורים א'
המתקת הדינים	בא מזה ששורשם באורות דא"ס	לט:	כללים א'
הנאת תשמיש	בהורדת האור בטפה הזרעית, שהחצי העליון של הפרצוף מתלבשת בחצי התחתון, שהאור הדעת מתפשט למטה	לט::	ביאורים א'
הנהגה הנעלמה	דומה לא"ס המקיף	י:	ביאורים א'
הנהגה הנעלמה	כבשי דרחמנא שמגיע מא"ס המקיף	י:	ביאורים א'
הנהגה הנעלמה	כבשי רחמנא, והוא האוצר של מתנת חינוך, שהוא הנהגת א"א	יז::	ביאורים א'
הנהגת עולם הזה	הכלל בכלל הניצוצין והשב"כ שנפלו בעולם התהו	ג:	דעה א
הסתכלות	נמשך מהמח היותר עליון שהוא ע"ב דמ"ס והוא מלבוש בנה"י שעלו במ"ן או"ח ויצאו דרך עיניים	פ:	ביאורים ב'

מפתח לעניני הלש"ו

הסתכלות, אורו	רק הארה בלבד, ע' עיניים	לד :	ביאורים א'
הסתלקות	כל הסתלקות הוא העלת מ"ן	יא ::	כללים א'
הסתלקות	מ"ן חוץ משל ב"ע	מז.	כללים א'
הסתלקות אור	כל אור שמסתלק מניח קצת הארה למטה במקומו וזה נקרא רשימו	ז ::	ביאורים א'
הסתלקות הראשון	רק ניכר בעקודים ולעמלה אבל בנקודות לא ניכר	לו ::	ביאורים ב'
הסתלקות הראשון	קיים לעולם שהוא הצמצום, והוא הטהירו עלאה והאור הקדמון	נג.	ביאורים ב'
הסתלקות הראשון	צמצום ומיעוט, והוא מ"ן וגורם יחוד עליון למעלה למעלה והוא היה לצורך ההתהוות העיקרי דאותו עולם, ונולד על ידי זה האור העיקרי דאותו עולם, והוא אור דהתפשטות הב', והוא קו דק מהאור דהתפשטות הראשון, והוא נכנס בתוך העביית הנשאר מאור הראשון, ונקנה באור עביית גם כן ואותן העביית הם הכלים העיקריים דאותו עולם, אבל הכלים נשלמו רק בהסתלקות השני (יא ::)	יא ::	כללים א'
הסתלקות הראשון	הוא עושה הבדל בין עולם לעולם (חוץ מבי"ע) שההתפשטות הא' הוא המשך אותו עולם	מו.	כללים א'
הסתלקות הראשון דאצילות	אז החיצונית דפנים ואחור של הא"ק מהטבור ולמטה שהם שרשי הבי"ע היו ללא אור, ולכן לא היה בהם כח לעמוד במקום גבוה וירדו למטה מרגלי א"ק למקום הבי"ע, וזה התפשטות הראשון דבי"ע (כה).	כד ::	כללים א'
הסתלקות הראשון דאצילות	התפשטות הראשון דנקודות הוא הס"ג בתוך הא"ק למטה מהטבור עד הרגלים ועיקר ירידת הס"ג בתוך הא"ק היה כדי לעשות קצת גילוי לשורשי מ"ה וב"ן הכלולים בבחינות האחרונות שבו, וכאשר עלה הס"ג שבתוכו הע"ב הכללי וכן הקו דאור א, ס אז קלט עמו האור הזך דשורש אור הב"ן אשר התחיל גילוי שם.	צח ::	כללים א'
הסתלקות הראשון דבי"ע	נעשה על ידי ההתפשטות השני דאצילות	כו :	כללים א'
הסתלקות הראשון דבי"ע	נעשה מ"ן אחרי תיקון האצילות	מז.	כללים א'
הסתלקות הראשון דבי"ע	על ידי הנקודות ולא על ידי עצמה	מו ::	כללים א'
הסתלקות הראשון דעקודים	הספירות שעלו לתוך הא"ק אינם הפסקים עוד כי אין עלייתם להעלים אורם אלא כדי התייחד בכל האור שלמעלה ולקבל ולהשפיע למטה	כא :	ביאורים ב'
הסתלקות הראשון דעקודים	נעשה מג' סיבות: הסתכלות העיניים, התחברות האור מקיף באור פנימי, והכאת אור חוזר באור רשימו, וזה מובן כך שהאורות האלה הרבה יותר גבוהים לכן הם ממשיכים אליהם את האור הזך,	צז ::	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		שהסתכלות העינים בא מע"ב דמ"ס דא"ק, והשורש דאו"ח מגיע מהב"ן דס"ג דמ"ס דא"ק (והאורות הפה הם רק מהס"ג דאותו ב"ן), וזה מהאמא שבמ"ס, וההתפשטות הראשון היא תולדה של האמא שבמ"ס, והמקיף תמיד יותר גדול כנודע	
הסתלקות הראשון דקו וצמצום	נשאר לעולם בבחינת מקיף לעולמות והוא נקרא א"ס המקיף, והוא שורש לכל הצמצומים וכל מקום לכל העולמות שתחתיו	יג:	כללים א'
הסתלקות הראשון של העקודים	כל מה שזכו הספירות דהנפש הכללי (אלה שיצאו מחוץ לפה) מהרוח הכללי (שבתוך הפה) בהיותם בחוץ לפה רק זכו להארם לבד	כא::	ביאורים ב'
הסתלקות הראשון של העקודים	המלכות דהנפש הכללי (שהוא מחוץ לפה זכתה למקיף יחידה בעליית החכמה לתוך פה דא"ק כי אז אין ריחוק מקום משורשה שהוא המלכות דהרוח, והחכמה דהנפש הכללי היא תחילת הפרצוף ולכן כאשר חלק מהפרצוף זכה לזה כאילו היא זכתה לזה, שהמקיפים רק נמשכים אחרי שמתייחד הנפש הכללי עם הרוח הכללי	כב.	ביאורים ב'
הסתלקות הראשון של העקודים	כל תוספת לספירות התחתונים שיצאו על ידי שהפסירות שבתוך הא"ק עלו למעלה	כב:	ביאורים ב'
הסתלקות הראשון של העקודים	עלייתם לא היה עליית מעלה לא חזרה למקומם העיקרי	כב::	ביאורים ב'
הסתלקות השני	התחיל בעקודים, ולא למעלה ממנה	יב::	ביאורים א'
הסתלקות השני	לתועלת הכלי, ובבחינת אור חוזר	כ::	כללים א'
הסתלקות השני	בבחינת אות ה' השני דשם הוי"ה	מא::	כללים א'
הסתלקות השני דאצילות	חלק ב' שבו היא אחרי מיתת המלכים האורות הזכים עלו למעלה בתור מ"ן, וזה חלק הב' של הסתלקות הב', וזה סיבת יציאת אור התיקון. ועל אף שהם ממלכיות דב"ן שהם גבורות, היו דינים דקדושה המעוררים אהבה. ואז העלייה היה ביחוד שנטהרו מתוקף הדינים, ושניהם עלו לע"ב דמ"ס, וזה התעורר זווג בין אורא למ"ס, שהמ"ס מיוחד בקד"א, ומזה נולד אור חדש שהאיר דרך המצח (ק::)	ק::	כללים א'
הסתלקות, של עקודים	ב' תועליות א' להתייחס למעלה לקבל שפע ב' ליתן פאשרות לתחתונים לצאת על מדריגתם	נד.	ביאורים ב'
הסתר פנים	החסד שבפום אמא שלא נגלה בגלל סירום הזכר אבל הוא מנהיג הדורות וזן כולם	פא::	כללים א'
העדר	קודם לכל הויה כי היא המ"ן שלה	מא::	כללים א'
הקב"ה	תואר על גילוי שבאצילות	ב::	דע"ה ב'
הקב"ה	שייך לא"ק או לג"ר דא"ק איפה שאין שם (name)	ג:	דע"ה ב'
הר הזתים	סוד יסוד דבינה	כח::	ביאורים א'
הראני נא את כבודך	משה רצה להשיג עצמות מלכות דאצילות	כ:	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

הראני נא את כבודך	אם כלל ישראל היו מקבלים לוחות ראשונות היו משיגים באצילות, והפסידו בעגל, וכך משה הפסיד גם, וכאשר ה' אמר מצאת חן בעיני משה חשב ששיג באצילות, וה' ענה שאפשר דרך לימוד ולא דרך ידיעה, והתועלת בזה שכל מה שאדם לומד בעולם הזה נכנס ועולה בו לאחר פטירתו	נח:	דעה א
הרהור	שייך לבינה	יט.:	ביאורים א'
הרהור	בינה	נו.:	ביאורים א'
הרהור	מכח השמיעה, וגילוי בפה	פב.:	ביאורים א'
הרהור	התפשטות המחשבה, יש גילוי למציאותה ומהותה, אבל זה רק בלב האדם, לכן נקרא הוא שהוא נסתר מזולתו	יב.	כללים א'
הרהור הלב	רעותא דלבא	יב.	כללים א'
הרוגי מלכות	המיתה משונה הגיע מהרע שבתקע"ד דורות שבהם שגופם היה קדוש, ואחרי שנהרגו נתקנו וחזרו ונתייחדו עם גופם הקדוש ונעשה הכל קדוש לה'	קו:	כללים א'
השגה	כל השגה היא קנין המשיג את המושג בשכלו, לכן זה נקרא בלשון ראייה	נח:	דעה א
השגחה	בזמן התיקון אז ישכילו לדעת איך שכל ההנהגה כולה הנסבב מענין נפילת הניצוצין וירידתם בעולם התהו	כח.:	ביאורים א'
השגתנו	לא כולל דבר הנבדל מגוף ותואר	ג.:	ביאורים א'
השגתנו	רק משיגים בדור שלנו בעקב עשייה	ה.	ביאורים א'
השתלשלות	בכל השתלשלות יש ב' בחינות אמצעים שהם סוף העליון ותחילת התחתון, בין ג"ר לו"ק זה ישסו"ת ודעת, בין ו"ק למלכות זה נ"ה מצד מעלה ויסוד מצד מטה	עב.	כללים א'
התבוננות	רק שייך לאורות שנתגלו לחוץ מא"ק	נא.:	כללים א'
התכללות ימין בשמאל	בכל זווג ע' זווג, ועל ידו מתבטלים ונכללים כל הגבורות שבנוק' לחסדים	עז.:	ביאורים א'
התלבשות	כל פרצוף תחתון הוא מלבוש על הנה"י דעליון, אין הכוונה על הנה"י ממש, שהם רגלים דעליון אלא על הטיפה הזרעית דאו"א, והטפה נמשכת מהנה"י דאו"א ששם השחקים ששוחקים מן לצדיקים, ובטפה יש ב' חלקים א' הוא החלק הולד עצמו וזה נקודה העיקרות שלו הניתן לו מהמאציל, והוא טמון במלכות דאו"א, וב' החלק שנותנים או"א מגופם ונפשם להשתתף בנין הולד, והוא מהנה"י דאו"א, וחלק האו"א מתלבש בתוך החלקי הולד עצמו, וזה נעשה לעצם מעצמיו (טז.:	טז.	ביאורים א'
התלבשות	לפעמים כתוב שכל הזו"ת דעליון מתלבשים בתחתון וזה בגלל שהחג"ת אינם מוסתרים כמו	טז:	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		הכח"ב בנה"י ולכן הם נזכרים לפעמים, ולפעמים זה נקרא רק הארה, שזה לא עיקר הפרצוף העליון, ולכן נקרא רק המלכות דמלכות מה שמתלבש, וזה הן בעיגולים והן ביושר (דמלכות?)	
התלבשות	של תחתון בעליון עושה שניהם להיות אחת, ונעשה העליון בתחתון עצם מעצמו	י.:	ביאורים א'
התלבשות	של עליון בתחתון היא רק המלכות דמלכות שבה	יח.:	ביאורים א'
התלבשות	רק המלכות דמלכות של המלכות דעליון מתלבש בתחתון	כב.	ביאורים א'
התלבשות	הכוונה רק על בחינת כח והארה הנמשך בעת הזווג, וזה מהמלכות דמלכות דעליון, וזה מתלבש בתחתון, והוא תמצית דגוף ונפש דעליון הנמשך בטיפה זרעית לצורך הולד, ועיקר אותו כח נמשך מהז"ת דמלכות דעליון, אבל זה לא הז"ת אלא רק הארה ממנה, והארה הזאת היא נעשה בהנה"י דעליון, כי הם השקחים ששוחקים מן לצדיק וצדק, וזה הטיפה באמת נמשך מכל הקומה כולו דהעליון, אבל מהרשין לא ניכר בתחתון (כה.:	כה.:	ביאורים א'
התלבשות	נקרא תיקון כי על ידי זה יש אפשרות לקבל אורו	כו.	ביאורים א'
התלבשות	ב' אורות יש בכל התלבשות א' מהכלים דעליון ונעשה לנר"נ דתחתון, וא' מהאור דעליון ונשאר בדרגתו ולא נצמצם	ל.	ביאורים א'
התלבשות	לפעמים מהטבור ולפעמים מהחזה, יש ב' בחינות כתר במלכות, שהם עתיק וא"א, והעתיק הוא מהחזה עד הטבור, והא"א מהטבור על סוף הגוף דת"ת?	לו.:	ביאורים א'
התלבשות	תמיד שרשו קיים במקומו ורק הארתו הוא אשר מתפשט ונמשך למטה, וזהו הטיפה זרעית, וטיפה זו נמשך ובא על ידי תוספת אורות ומוחין מלמעלה שנתוסף בו על ידי זווג דאו"א, והם מקבלים על ידי זווג דפרצופי העליונים מהם, וכך למעלה עד הקו דא"ס	לט.:	ביאורים א'
התלבשות	כל התלבשות תחתון על עליון היא בנה"י וזה באמת רק במלכות דמלכות דעליון, ונקרא נה"י שכל מכלול מקומה ושיעורה הוא רק נגד נה"י	מב.:	דעה א
התלבשות	של עליון בתחתון היא רק במלכות שבו, והמלכות כולל כל הו"ק, ולכן אפשר לומר לפעמים שהתלבשות בו"ק שהמלכות כלולה מהם	נו.:	כללים א'
התלבשות נה"י דעליון בתחתון	טיפה זרעית שעיקרה מהנה"י ויש בו ב' חלקים א' חלקי או"א המשתתפים בו (מהנה"י דעליון) ובירורי הולד עצמו (מהעטרה דעליון)	מו:	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

התלבשות עליון בתחתון	מכל הז"ת או מהחזה או מהטבור שהת"ת דעליון בכתר דתחתון, וזה או ברדלא, שהוא העליון, ולכן כל הו"ק או אורא שהיא באמצע או במו"ס שהיא השליש התחתון	צ.	ביאורים ב'
התנוצצות	רק נראה מרחוק שמקרוב הם מתבטלים בעצם האור, וזה משל לאור דאצילות מיחס לאור דא"ק (כו:.)	כו:	ביאורים א'
התסתלקות הראשון	בבחינת אות ה' הראשונה דשם הוי"ה	מא::	כללים א'
התפשטות	כל התפשטות הוא יציאת וירידת ממדריגתו הקודמת, ולכן זה בחינת צמצום	ח::	ביאורים א'
התפשטות	כל אור שיוורד נתצמצם ואינו חוזר למדריגתו הראשונה גם אחר שעלה ונסלק	ח::	ביאורים א'
התפשטות	כאשר אור מתפשט פעם אחד למטה נשאר לעולם רושם אור מהם אפילו אחרי שמסתלקים	מ:	ביאורים א'
התפשטות	כל התפשטות הוא על ידי בחינת זווג ולידה, שהוא תמיד נמשך על ידי אמ"ר וק"ב שהם בחינת אור וכלים, וזה נעשה רק על ידי עליית מ"ן שהו אצמצום והסתלקות	לח:	ביאורים ב'
התפשטות	כל התפשטות היא התעבות ממה שהיה	יג::	כללים א'
התפשטות	כל התפשטות יש בו צמצום ולבוש ומסתיר עילתו	לד::	כללים א'
התפשטות	כל התפשטות יש בו צמצום ולבוש ומסתיר עילתו, ולולא הצמצום השורש היה גלוי לגמרי ולא היה בו שום דין בכלל	לו.	כללים א'
התפשטות (בפנים)	לא כתוב באר"י כי הם נעלמים ואפשר ללמוד את זה מהי"ג ת"ד שהם פנימיים ומקיפים	יח::	כללים ב'
התפשטות הב'	היה צריך ולא מספיק שאור דראשון ישאר למטה שכל חיותם דאורו מאו"א ולכן לא רוצים להפרד מהם, וגם שרק על ידי עליית האורות הנשאר למטה יתעבה לגמרי	כו:	ביאורים ב'
התפשטות הראשון	פקידה	כב::	ביאורים א'
התפשטות הראשון	למטה מעקודים מתעלם האור ועומד עליו רק בבחינת שורש נעלם, אבל בעקודים בגלל שהוא עדיין בכלל עולמות דא"ס מתלגה בו התפשטות הראשון בהתפשטות השני מתייחד עמו, ונחשב לכתר אליו	טו.	ביאורים ב'
התפשטות הראשון	מקומו למעלה ולכן השלמתו למעלה	כ::	ביאורים ב'
התפשטות הראשון	נמשך התהוותם היפך התפשטות השני ואז מקבל כל אחד את שפעו מהמאציל עצמו ולא מהספירה שעליו	כד::	ביאורים ב'
התפשטות הראשון	עומד כאב כלפי התפשטות השני ויש בו ניצוץ ואינו זז ממנו ומזה יקום לתחיה	כז.	ביאורים ב'
התפשטות הראשון	רוממות מעלתו אינו נמשך למטה אלא רק בהעלם גדול, ולכן יוצא בכמה מיעוטים, שהיא רק שורש העליון לכל עולם, ועיקר מקומו של	לג::	ביאורים ב'

מפתח לעניני הלש"ו

		התפשטות הראשון היא למעלה	
התפשטות הראשון	כל הסדר שהיה במצאיות השורש נמשך אחר כך בתולדתו	לח.	ביאורים ב'
התפשטות הראשון	היה לו אור חוזר ביציאתו, ואור ישיר בעמידתו, שיציאתו היה מלמטה למעלה, ועמידתו אחרי גמר היציאה היה מלמעלה למטה, דהיינו ב' תכונות במציאות אחת, שזה שורש הכל ולכן נכלל סוף מעשה במחשבה תחילה, ולכן נתגלה המלמטה למעלה קודם, שזה סוף המעשה	מג.	ביאורים ב'
התפשטות הראשון	קיים לעולם שהוא אור המקיף	נג.	ביאורים ב'
התפשטות הראשון	מה שהוא נקרא אות י' זה רק על הרשימו שנשאר ממנו למטה	נג:	ביאורים ב'
התפשטות הראשון	המ"ן שלו הגיע מהמלכות שבשורש העליון של התחתון, שהוא המלכות דכתר דהתפשטות הראשון (יב::)	יב::	כללים א'
התפשטות הראשון	בסוד נפש כי היא המלכות, ובמלכות נמצא עיקר האור שיוצא מעליון לתחתון, וכל עיקר של המלכות לצורך התחתון	יב::	כללים א'
התפשטות הראשון	עליית מ"ן של כד סליק ברעותיה נעשה מאליו ר"ל על ידי הנהגתו ית' שבכל עת כדי להוציא בזמנו הנגזר עליו, ועי"ז לא נח ועולה למ"ן מניה וביה, ומה שיצא נעשה הכתר לתחתון	יב::	כללים א'
התפשטות הראשון	כאשר יצא אז נתגלה בו השורש להתפשטות הב' ואז עלה הרושם באור דהתפשטות הראשון בעליית מ"ן מניה וביה לצורך תולדות ההתפשטות הב' (יג.).	יב::	כללים א'
התפשטות הראשון	יש בו ג' מיעוטים, א' רק יוצא מהמדריגה התחתונה שלה כדי לעשות שורש לעולם חדש, ב' וע"ס דהתפשטות הראשון יצאו בדרך המיעוט שתחילה יצא אור המלכות ומשם למעלה ומזה שמתחיל מלמטה לכן מתחיל להתגלות הגבורות שבכל ספירה (שכל אחד כלול מחו"ג), וכך לא יצאו בשפע אלא לעט לעט, ג' שהזו"ן לבד היה להם ה' פרצופים פנימים וב' מקיפים, ולאמא היה ה' פנימים, ולאבא ג' פנימים, ולא"א נפש לבד ולכן יש לכל עולם ג' כלים נר"נ כנגד הג' מיעוטים (יח.).	יז::	כללים א'
התפשטות הראשון	מה שירד שלא יכול לעלות עוד פעם הוא השורש לתחתון	כו::	כללים א'
התפשטות הראשון	יש ג' תועליות א' לעשות שורש לתחתון, ב' אחרי הסתלקותו נעשה שורש לכל גוף וכלים, ג' הרשימו שנשאר ממנו למטה, שעל ידו קשור עולם התחתון בעליון (מא::)	מא::	כללים א'
התפשטות הראשון	בבחינת אות י' דשם הוי"ה	מא::	כללים א'
התפשטות הראשון	נשאר כולו למעלה, וההתפשטות השני היא אור	מט::	כללים א'

		מחודש לגמרי, ורק תולדת דאור דהתפשטות הראשון	
התפשטות הראשון	היה לו בחינת כלי, ובזה היה לו מיעוטים	סג :: כללים א'	
התפשטות הראשון	רק יצא לעשות שורש לתחתון, ולכן לא הוליד שום פרצוף חדש, ולכן אין גילוי של מלמעלה למטה, ורק ירד למטה בשביל מציאותו עצמו (סד ::)	סד :: כללים א'	
התפשטות הראשון	ממנו נעשה כלים, וזה אפילו בהתפשטות הראשון דאצילות	כ :: כללים א'	
התפשטות הראשון	אחרי שנתצמצם על ידי ירידתו לעשות שורש עליון לתחתון לא נח ולא שקט מלהוציא כחו לפועל להעלות מ"ן לעורר זווגי עליונים כיד להמשיך משם אור ומוחין לצורך הולדת התחתון	יא :: כללים ב'	
התפשטות הראשון	נעשה רק על ידי זוג ולידה מעליון שעליו	כד :: כללים ב'	
התפשטות הראשון	על אף שהם אורות במדריגה יותר גדולה מאשר התפשטות השני אבל הם באים בצמצום, ולכן מקורם יותר למטה, וזה הסוד נפש שבהם	לא :: כללים ב'	
התפשטות הראשון	גם סיבה וגם תכלית להתפשטות השני שכל תכלית השני לחזור לראשון	כה :: ביאורים ב'	
התפשטות הראשון	בבחינת אור חוזר	כה :: ביאורים ב'	
התפשטות הראשון	מאחר שיוצא בבחינת נפש אין דעת שאין גילוי לדעת בבחינת נפש	כו. ביאורים ב'	
התפשטות הראשון	מתלבש בהתפשטות השני כדרך או"א בזו"ן אפילו אחרי ההסתלקות, רק שכאן הזרע לוקח מט"ס ולא מז"ת	כג :: כללים ב'	
התפשטות הראשון דאוון	המ"ה וב"ן דע"ב וס"ג דס"ג דע"ב דס"ג דמ"ס, וזה בב' בחינות א' הוא מגבול האזניים עד שבולת הזקן בפנים וא' בחוץ, בפנים זה אבא, ובחוץ זה אמא	יח. כללים ב'	
התפשטות הראשון דאוון	מקורם (של האו"א שהם בפנים ובחוץ) מאותו מקור שאו"א כחדא נפקין, רק שהאבא יצא מהע"ב שבס"ג דס"ג דע"ב דס"ג דמ"ס ע"י המ"ה הפרטי שבו, והאמא יצא על מהס"ג שבס"ג דס"ג דע"ב דס"ג דמ"ס על ידי הב"ן הפרטי שבו, ומקומם של או"א בהתפשטותם היא כנגד מ"ה וב"ן הפרטיים של הע"ב דס"ג דמ"ס שזה מקורם, וזה החצי התחתון דשליש האמצעי דת"ת שלו עד הטבור שלו שהוא מהאזניים עד השבולת הזקן, והאבא הוא יש"ס של הע"ב דס"ג דמ"ס והאמא תבונה שלו (יח ::)	יח :: כללים ב'	
התפשטות הראשון דאורות האוון	י"ס דס"ג דס"ג דמ"ס	יח :: כללים א'	
התפשטות הראשון דאורות החוטם	י"ס דס"ג דמ"ה דס"ג דמ"ס	יח :: כללים א'	

מפתח לעניני הלש"ו

התפשטות הראשון דאורות הפה	ע"ב דב"ן דע"ב דס"ג דמ"ס הוא התפשטות הראשון דפה דא"ק בפנים, והוא עשה חלל הפה בכל הה' מוצאות הפה שבו פיתוחי חותם	כז:	כללים ב'
התפשטות הראשון דאח"ף	שרשם העליון הנעלם היא בס"ג דמ"ס, ונמשך משם לע"ב דס"ג דמ"ס (צריך לבאר זאת?), והוא א"א דאח"ף, ושרשם הפנימי (או"א) שהוא התחלת גילויים הוא סמ"ב דס"ג דמ"ס, וזו"ן דהע"ב והזו"ן דס"ג דסמ"ב דס"ג דמ"ס היא ההתפשטות הראשון שלהם	מב::	כללים א'
התפשטות הראשון דאח"ף	יצא על ידי זווג דע"ב וס"ג דמ"ס [ולכן נקרא שיצא בסוד נפש לבד שמ"ס נפש כלפי גלגלתא ואוירא שהם נ"ר]	כט::	כללים ב'
התפשטות הראשון דאצילות	היה מע"ב דא"ק ומהקו א"ס שבתוכו, ומע"ב דס"ג וס"ג דס"ג דא"ק, ורק נזכר ס"ג כי היא מלבישה אלה שלמעלה ממנו	כא::	כללים א'
התפשטות הראשון דאצילות	בסוד לובן העליון שהוא הזווג נעלם דאויר ובוצינא מקד"א והמ"ס שבא, ק, והוא העמב"ס דמ"ס	כב:	כללים א'
התפשטות הראשון דאצילות	מהע"ב הכללי שהוא בחי' א"א שבא"ק, והע"ב דס"ג שהוא אבא דא"ק ומה ס"ג דס"ג שהוא אמא דא"ק, וזה כולל נקודות תיקון ותוספות אור שעתיד להתפשט באצילות	כב::	כללים א'
התפשטות הראשון דאצילות	כולל התפשטות דאבא (או"א) דא"ק, והם המ"ה וב"ן הפרטיים דמ"ה דמ"ס, והתפשטות הראשון דאמא (ישו"ת) דא"ק שהם המ"ה וב"ן הפרטיים דב"ן דמו"ס	כב::	כללים א'
התפשטות הראשון דאצילות	נעשה בשפעת אור העקודים, שהאו"א כלולים בעקודים בבח' הב' מזלין אשר שם	כב::	כללים א'
התפשטות הראשון דאצילות	מב' שמות ס"ג דמ"ה דמ"ס, וס"ג דב"ן דמ"ס	כג::	כללים א'
התפשטות הראשון דאצילות	מ"ה וב"ן של ע"ב וס"ג דמ"ה דמ"ס ודב"ן דמ"ס, דהיינו או"א הפרטי דא"ק	צ::	כללים א'
התפשטות הראשון דאצילות	מ,ה וב"ן הפרטיים של ס"ג דב"ן דמ"ס ואז היו או"א כלולים במ"ס	מז.	כללים ב'
התפשטות הראשון דבי"ע	רק אחרי הסתלקות הראשון דאצילות, ולפני התפשטות השני	כו:	כללים א'
התפשטות הראשון דבי"ע	בקו א' בפרטות, וג' קוים בכללות כמו הא"ק ששורש מחיצוניות דפו"א דתנה"י דא"א ואו"א דא"ק	פט.	כללים א'
התפשטות הראשון דבי"ע	עמידתם דהתפשטות הראשון דבי"ע מאחורי נקודות דעיגולים היא גם בתנה"י דא"א ודאו"א ולא רק דאמא, כי מאחר שהם שורש לבי"ע וכל בי"ע בחינת ב"ן וגם עיגולים בחינת ב"ן, שזה החיזוק שהם צריכים (פט:.)	פט:	כללים א'
התפשטות הראשון	הג' מיני חיצוניות דתנה"י נעשו למציאות	ק:	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

דבי"ע	התפשטות הראשונים לבי"ע.		
התפשטות הראשון דחוטם	בתוך גופו דא"ק הוא ע"ב (פרטי) דמ"ה דע"ב דס"ג דמ"ס, ומקום התפשטותו (דמ"ה וב"ן הפרטי שבו) מחוטם עד החזה ניהם יצאו על ידי זווג דע"ב וס"ג כללים דמ"ה הנ"ל (ונוולד המ"ה וב"ן הפרטיים שלהם, מה עיקר מקור לע"ב וב"ן ס"ג - כד ::) על ידי מ"ן שהגיע מהס"ג דע"ב דס"ג דמ"ס], והסתלק למעלה במקומו מגבול האזניים עד החוטם, ושם מקומו, והוא אבא הכללי דאורות החוטם, ובחוף זה ס"ג הפרטי וכו' (כד ::).	כג ::	כללים ב'
התפשטות הראשון דנקודות	מה שנשאר בתוך א"ק אחרי עלייתו היא הפנימיות דפנים ואחוריים דס"ג עם הע"ב בתוכו ונעשה מהם הכלים דג"ר של כל נקודה ונקודה, וזה נעשה לעביית ממש (דלא כעקודים) ונתחלקה לפרטים שונים, ועיקר הסיבה היא בגלל פריסת הפרסה אחרי הסתלקות האור, ולכן יצא העביית ממדריגתה הקודמות לגמרי	צח ::	כללים א'
התפשטות הראשון דעקודים	כולו נקרא בשם כתר לכל האור דההתפשטות השני, וכולו נשאר למעלה, וההתפשטות השני נמשך ונוולד מההתפשטות הראשון מהכחה ולמטה ממנה, ולא נשאר למעלה אלא רק הכתר (ב ::)	ב :	ביאורים ב'
התפשטות הראשון דעקודים	הספיקות שלא יצאו מפסיקים בין אלו שיצאו למקורם שכוונתם להעלים אורם כדי לגרום עבייות	כא :	ביאורים ב'
התפשטות הראשון דעקודים	גם היה במטי ולא מטי שכל ירידה כדי לעלות, ולכן נשאר בהם צמצומים	כו ::	ביאורים ב'
התפשטות הראשון דעקודים	ג' שמות סמ"ב דס"ג דמ"ס	כג ::	כללים א'
התפשטות הראשון דעקודים	נשאר כולו למעלה, וההתפשטות השני היא אור מחודש לגמרי, ורק תולדת דאור דהתפשטות הראשון	מט ::	כללים א'
התפשטות הראשון דפה דעקודים	י"ס דס"ג דב"ן דס"ג דמ"ס	יח ::	כללים א'
התפשטות הראשון דקו וצמצום	אור דא"ס אשר היה ממלא את כל החלל דהצמצום איפה שעתיד להיות כל העולמות בתוך החלל, שלפני התפשטות זו היה רק אמיתתו הנעלמה מצד עצמו ית', ולזה אסור לקרא אפילו בשם א"ס, ואפילו ההרהור אסור שם	יג.	כללים א'
התפשטות הראשון דקו וצמצום	נעשה בחינת רושם ושורש נעלם מכוסה לכל העולמות כולם והוא שורש הנעלם דכל העולמות כולם	יג :	כללים א'
התפשטות הראשון	מאחר שהוא הנהי"ם של האבא והאמא והא"א	פז.	כללים א'

		שבא"ק אז מאחר שא"ק הי"ס הפרטיים הם בקו א' אז גם ההתפשטות הראשון דאצילות בקו א', אבל זה רק בפרטות אבל בכללות הפרצוף זה בג' קוים	לאצילות
כללים א'	צ:	לא נעשה ביחוד הראוי וזה גרם מציאותו כגבורות ודינים, דהיינו הזווג בין אורא לבוצינא היה באב"א ולא בפב"פ, ולכן הגילוי התפשטות הראשון היה בגילוי אור דמ"ס לבד ללא אורא, ובאמת התפשטות הראשון נחלק לג' א' מאמא וא' מאבא, וא' מא"א, והעיקר היא או"א וא"א היא רק בפנימיותם, ועוד חסרון שהסתלקותם גם היה כל אחד בפני עצמו, אבל זה רק בבחינת כוונה ורצון, דהיינו הכוונה היה על מציאות הנקודות גם בעת היחוד דאורא ובוצינא, אבל זה בהעלם גדול, אבל חילוקם לשנים רק בעת יציאת הנקודות ממש, שהוא התפשטות השני, שעד פריסת הפרסה הכל מתחת לטבור דא"ק הוא על שם ס"ג ובגילוי דאור הקו דא"ס המתפשט בו (צ:)	התפשטות הראשון לאצילות
כללים א'	כה:	נעשה רק אחר צמצום דא"ק, דהיינו הסתלקות הראשון לאצילות, והוא ירידה באיכות, וגם שנחשכו העביית מאד ונפרדו החיצוניות מהם, וזה ירידה בכמות	התפשטות הראשון לבי"ע
כללים א'	יא.	האור שצריך להיות שורש למציאות אותו העולם יוצא ממקורו ויורד ממדריגתו ומתפשט בחלל הצמצום ומתפשט עד סוף המקום אשר עתיד להיות העולם שתחתיו, ועל ידי יציאתו וריחוקו ממקורו נצמצם על ידי זה ונעשה ראוי להיות שורש לאותו עולם, ומאחר שנעשה ראוי להיות שורש לעולם שתחתיו נעשה השורש הראשון אשר כלול בו בהעלם, וזה תיקון האורות, וגם על ידי זה נתעבה ואותו העביות הוא שורש הראשון לכלים דאותו עולם, וזה אינו שורש ממש של העולם התחתון אלא רק השורש בהעלם, הן לאורות והן לכלים, שזה לא נשאר למטה כלל אלא חוזר ומסתלק, ומקומו לעולם בעולם התעליון אבל העביות מהתפשטות הראשון נשאר למטה והוא שורש הנעלם לכלים (יא:)	התפשטות הראשונה
כללים א'	יא.:	צמצום ומיעוט, שהרי הוא יוצא ממקורו ויורד ממדרגתו	התפשטות הראשונה
כללים א'	יא.:	מאחר שהוא מהמציאות דעולם העליון גופה לא היה אפשר לאותו העולם לצאת על מדריגתו התחתונה, לכן הוא רק שורש נעלם, וכל ענינו שעל ידו קשור התחתון בעליון	התפשטות הראשונה
ביאורים ב'	טו.	תולדות האור דהתפשטות הראשון כמו שז"א	התפשטות השני

מפתח לעניני הלש"ו

		תולדת אבא	
התפשטות השני	תמצית הארה מהתפשטות הראשון, ועיקרו של ההתפשטות הראשון נשאר למעלה, וזה תמצית של כל הט"ס התחתונות	טו:	ביאורים ב'
התפשטות השני	מקומו למטה ולכן השלמתו למטה	כ.:	ביאורים ב'
התפשטות השני	נמשך כל ספירה תחתונה מהעליונה שעליה	כד.:	ביאורים ב'
התפשטות השני	עיקר גילוי דאור א"ס המתגלה לצורך המציאות דכל עולם, ולכן בבחינה זו היא יותר גדולה מהתפשטות הראשון, כי הוא מתגלה למטה באור יורת גדול	לג.:	ביאורים ב'
התפשטות השני	ממנו פתחית המקור בנביעו דאור א"ס על אף שהתפשטות הראשון הוא השורש אליו אבל הוא שורש נעלם	כד.:	כללים א'
התפשטות השני	בבחינת אות ו' דשם הוי"ה	מא.:	כללים א'
התפשטות השני	רק שם נפתח המקור לנביעו דאור א"ס שכאן עיקר ההתהוות דעולם התחתון	מג.	כללים א'
התפשטות השני	כולל כל ההוי"ה אפילו שהזה בעיקר ו"ה כלפי התפשטות הראשונה	מד.	כללים א'
התפשטות השני	מ"ה וב"ן הפרטיים שבע"ב וס"ג	נה.	כללים א'
התפשטות השני	נעשה כך לא רק כדי להמציא כלים אלא לסיבת ירידת מדריגת האור שכל עולם תחתון הוא רק מדריגה אחרת למטה לגמרי מהעליון	סג.:	כללים א'
התפשטות השני	היותו בצורה של מטה למעלה היא רק כלפי התחתון, שהרי כל אור שיוצא רק יוצא במלכות תחילה שזה עיבור, אבל העיבור של כתר כולל כל החכמה וכו'	סד:	כללים א'
התפשטות השני דאורות האוון	י"ס דב"ן דס"ג דס"ג דמ"ס	יח.:	כללים א'
התפשטות השני דאורות החוטם	י"ס דב"ן דמ"ה דס"ג דמ"ס	יח.:	כללים א'
התפשטות השני דאזנים	מ"ה דס"ג דע"ב דס"ג דמ"ס הוא בפנים ונולד מע"ב וס"ג דס"ג דע"ב דע"ב דמ"ס עם השותף השלישי שהוא המ"ה וב"ן הכלליים דס"ג דע"ב דס"ג דמ"ס (יט.), והשותף השלישי הוא מתפשט בזו"ן יותר למטה מאו"א, והשותף השלישי נתהווה יחד עם זו"ן והתפשטו ביחד (כ.), אבל מה שמתפשטת מהשותף השלישי הוא רק הארה מעצם האור שעצם האור נשאר למעלה במקומו וזה באת השורש הפנימי להתפשטות השני (כ):	יט:	כללים ב'
התפשטות השני דאזנים	ב"ן דס"ג דע"ב דס"ג דמ"ס בחוץ	כא:	כללים ב'
התפשטות השני דאח"ף	יצא על ידי זווג דמ"ס עם האוירא שהאוירא היא אור הגנוז שנגנז בקד"א	כט.:	כללים ב'
התפשטות השני	פוי"ח דב"ן דמ"ה דמ"ס ומ"ה דמ"ה דמ"ס	כג.:	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		ומהפ"ח דב"ן דב"ן דמ"ס ומ"ה וב"ן דמ"ס	דאצילות
כללים א'	מט::	במדריגה אחרת מהתפשטות הראשון שבו	התפשטות השני דאצילות
ביאורים ב'	ב::	נמשך ונולד מההתפשטות הראשון מהכחה ולמטה ממנה, ולא נשאר למעלה אלא רק הכתר, ולכן כל הט"ס הם מתלבשים ומתגלים בהתפשטות השני	התפשטות השני דעקודים
כללים א'	מט::	לעולם במדריגת אחת עם התפשטות הראשון, ונחשבים לקומה אחת כללי	התפשטות השני דעקודים
כללים ב'	לא.	זה שהוא בחוץ בא מכח האור בפנים שמריכוי האור בקע כותל הגוף	התפשטות השני דפ"ה
כללים א'	יח::	י"ס דב"ן דב"ן דס"ג דמ"ס	התפשטות השני דפה דעקודים
כללים ב'	כ::	זה ככל התלבשות שהוא בגמר הפרצוף העליון (כאן מהחכמה ולמטה) ואפילו זה היא רק בהזרע שמגיע משם, אבל הזרע כולל ב', א' מבירורי הולד עצמו מהניצוצין הנבררין לצורכו, וב' מחלקי האו"א שהם נותנים מגופם ונפשם, והוא התלבשות האו"א בולד	התפשטות השני מתלבש בהתפשטות הראשון
ביאורים ב'	כד::	הזו"ן יכולים להזדווג אפילו ללא זווג או"א כי אז הם מקבלים שעפ דב' טערין מהמאציל עצמו ולא דרך או"א	התפשטותה ראשון דעקודים
ביאורים א'	ב::	מורה על גילוי ורק שייך מזמן בריאה ואילך	ו'
ביאורים א'	לו::	שם לבינה ע"ש	ו'
ביאורים א'	פז.	שייך לדעת שהוא במקום הכתר	ו'
ביאורים ב'	ד.	שייך ליעקב ולמשה	ו'
ביאורים ב'	מג:	עיקר ההנהגה היא מתמצית הארה מאור ישר (מג:.)	ו' אלפי שנין
דע"ה ב'	טו.	כל מה שקורה היא הוצאת הכח של המלכין קדמאין לפועל	ו' אלפי שנין
ביאורים א'	פה.	כפולות מכחות הפשוטות שבתחילה	ו' כפולות
ביאורים ב'	פא:	ו' פרצופים ???	ו' מיני מלכים
ביאורים א'	לו::	תבונה העיקרי, וכל זמן שעוד לא הגיע העולם לתיקונו, וזה קטיעה שאינה מקבלת מוחין פנימיים, ולכן אין לה ראש, וזה הו' שבתוך האות ה' אבל הו' שביו"ד היא ו' שלם עם ראש, שרק התבונה חסרה והבינה עצמה שלימה	ו' קטיעה
ביאורים ב'	עד.	הו' שבצורת ה' באצילות שאין לו ראש - מוחין, אבל בעקודים יש לו ראש, ולפעמים אין לו אבל בעיקר יש לו	ו' קטיעה
ביאורים א'	כ.	נשמתו ושרשו דעת	ו"ק
ביאורים א'	עג::	ו' צירופים של אמ"ש	ו"ק
ביאורים א'	עג::	שש ארצות עם כל צבאיהם	ו"ק
ביאורים א'	פא:	הם רחמים ורק על ידי המלכות שבכל אחד הם נתגלים כבחינת דין, ואז הם נקראים כפולות,	ו"ק

מפתח לעניני הלש"ו

		אבל יש את החו"ד בכח לכל אחד בשורש (פא:.)	
ו"ק	פג:	בכל אחד יש י"ב אלכסונים וזה עולה ע"ב	ביאורים א'
ו"ק	עא:.	בו נמצא כל הריבוי והנגד וההיפך וכל אח' כלול מכל הג', שכולם יצאו ממקור א' שהוא הדעת המתפשט מהבינה	כללים א'
ו"ק	עו.	על אף שהם כולם אחד בת"ת אבל יש לכל אחד כלי בפני עצמו, ולכן יש צינורות לכל אחד	כללים א'
ו"ק דאצילות	סז:.	בביאת משיח זה יהפוך לו' פרצופים	כללים א'
ו"ק דאצילות	סז:.	פרצוף אחד כדי שלא יתרחק לקצוות מדי וזה נעשה על ידי התחברות של הת"ת אל הדעת ועל ידו עולה עד המוח, ויונק מהאורא עלאה שהיא הרדל"א	כללים א'
ו"ק דעקודים	סז:	פונים תמדי זה לזה ומתייחדים ביחוד עצום על ידי ריבוי אור א"ס המייחדם	כללים א'
ויאמר	סט.	גימ' רנ"ח עם הכולל שהוא מספר הוי"ה פשוט עם הד' שמות עסמ"ב	ביאורים א'
ויאמר אלקים	ח:.	גימ' אמר ק"ב	ביאורים א'
ויאמר אלקים	סט.	בגימ' אמר וק"ב	ביאורים א'
ולד	טז.	כשכתוב שכל פרצוף תחתון הוא מלבוש על הנה"י דעליון, אין הכוונה על הנה"י ממש, שהם רגלים דעליון אלא הכוונה היא על הטיפה הזרעית דאו"א, והטפה נמשכת מהנה"י דאו"א ששם השחקים ששוחקים מן לצדיקים, ובטפה יש ב' חלקים א' הוא החלק הולד עצמו וזה נקודה העיקרית שלו הניתן לו מהמאציל, והוא טמון במלכות דאו"א, וב' החלק שנותנים או"א מגופם ונפשם להשתתף בנין הולד, והוא מהנה"י דאו"א, וחלק האו"א מתלבש בתוך החלקי הולד עצמו, וזה נעשה לעצם מעצמיו (טז:)	ביאורים א'
ונקה	פא:	מזל נקבה ב"ג ת"ד	כללים א'
וריד	ע.	אבא, והחיות שבתוכו הוא אור וחיות של הא"ס המחיה האדם שהוא ז"א	ביאורים א'
ז' ימי בראשית	כה.	ז"ת דמלכות דא"ק	ביאורים א'
ז' כוכבי לכת	פד:.	כלולים ביסוד, אבל הם נמשכים מהז' כפולות, ויוצאים מהז"ת אבל היסוד כולל אותם, וקבוע ברקיע שניה שהיא יסוד	ביאורים א'
ז' כוכבי לכת	פד:.	בז"ת שביסוד	ביאורים א'
ז' קולות שבהם נתנה תורה	עב:	כתוב בגמ' שהם ה' אבל זה רק עיקרן וב' הם כלילותם, והם באמת י' שהג"ר נכללו בשביעית	ביאורים א'
ז' ת"ג	ע.	שייך בפרט לתת לאלה שתחתיו ולא לפרצוף עצמו	דעה א
ז' תיקוני דגלגלתא	א:	סוד שורש ז"א	ביאורים ב'
ז"א	ח:.	ענף החכמה ונולד מן הבינה	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

ז"א	שייך לטבע	יט::	ביאורים א'
ז"א	מהמלכות דתבונה, ולא מהארה שיוצא לחוץ אלא מעיקר האור	לא.	ביאורים א'
ז"א	נשמתו מהקול	לד::	ביאורים א'
ז"א	שורשו ישראל סבא ע"ש	לו.	ביאורים א'
ז"א	שייך לשם הוי"ה	לו.	ביאורים א'
ז"א	יה"ו, כי הנה"י שלו הם דידה ונקראים על שם המלכות (לח:)	לח:	ביאורים א'
ז"א	אינו יכול לקבל אור ממדרגת הבינה אלא רק מתבונה	מ:	ביאורים א'
ז"א	אחרי שבינה יורדת להלביש על התבונה לצורך זווג אז מיד אחרי לידת המוחין היא חוזרת למעלה בגלל שז"א לא יכולה לקבל ממנה	מ:	ביאורים א'
ז"א	ע' עיבור יניקה וגדלות כאן	מ::	ביאורים א'
ז"א	עולה לדרגת אמא על ידי הי"ג ת"ד ע"ש	מא::	ביאורים א'
ז"א	רק יכול לקבל מתבונה ולא מבינה	מה::	ביאורים א'
ז"א	שם החב"ד שלו נחלקים לג' אבל מא"א ולמעלה הם מוח אחד שכולל שלשה	סז::	ביאורים א'
ז"א	עיקר בנינו של עולם וזה מאבא, אך הנפש והציור הולד ותיקונו הוא מאמא, ולכן נקרא יסוד כי הוא יסוד ועיקר הבנין, והם הל"ב נתיבות חכמה שבהם נעשה העולם	סח::	ביאורים א'
ז"א	נחשב לז' עם המלכות הפרטי שבו, שהם בג"ד כפר"ת	פ::	ביאורים א'
ז"א	הרוח שבו הוא עצמותו ושורשו, והנרנח"י שבכל אחד לפי כח ותכונת השורש (לה:)	לה.	ביאורים ב'
ז"א	כל זמן שלא יצא הז"א הכללי כל הפרצופים בחסרון ברוח הפרטי שבהם	לה::	ביאורים ב'
ז"א	בזמן הקטנות, והיניקה היא כמו קיומו בעולם הנקודות	סא:	דעה א
ז"א	שם הוי"ה בגלוי, ושאר השמות בהעלם	לא:	כללים א'
ז"א	עיקר הגילוי היא שם הוי"ה אבל מתחיל בו גילוי דשם אלקים בחיצוניות שבו	לט:	כללים א'
ז"א	מה שהלב שני למוח הסיבה היא מה שהיסוד דבינה שהיא מהג"ר היא כללות כל הג"ר מתפטש העטרה שבה עד הלב	פ::	כללים א'
ז"א	נעלם ורק נגלה על ידי הב"ן	יט:	כללים ב'
ז"א	אחוז בנה"י דא"א ובו תלוי כל תיקונו ועילוי ושלמותו שיתעלה לעתיד למדריגת א"א גם בחיצוניותו	יט::	כללים ב'
ז"א	מתגלה על ידי הנוק'	לא::	כללים ב'
ז"א	תליא ואחיד בא"א שתליה היא שהוא יתוקן להעלות למדריגת א"א, ועולה בהעלם תמיד, וזה בגלל שאחיד שהוא בפנימיות מתנהג על ידי הא"א בהעלם תמיד	לב:	כללים ב'

מפתח לעניני הלש"ו

ז"א	ט"ס שלו - ח' שייך אליו ויסוד רק לצורך המלכות	לג.:	כללים ב'
ז"א	שורש בז"א	כ.	ביאורים א'
ז"א דאמא הכללי דאצי'	יש בו ב' בחינות כללי ופרטי, הפרטי הוא יצא ונתגלה בהתפשטות הראשון והוא המ"ה וב"ן שבע"ב ובס"ג דאמא הכללי, והוא ס"ג דב"ן דמ"ס, והכללי היא המ"ה הכללי דאמא הכללי שבא"ק שהוא הס"ג דב"ן דמ"ס, והוא רק יצא בעת התיקון שהוא שורש המ"ה דתיקון, והעיקר הוא הכללי שהפרטי הסתלק ונשאר לעולם למעלה כנ"ל ואפילו אחרי שחטא אדם זה נכלל באור הגנוז, ומ"ה זה יצא יחד עם המ"ה דמ"ה דמ"ס, ששניהם הם הז"א דאו"א שבא"ק	מח.	כללים ב'
ז"א דאצילות	רק מקבל הארת הא"א וכ"ש אור המזלין דרך או"א	כז.:	כללים א'
ז"א דאצילות	ישנה בו בי"ע דחיצוניות שהם שורש לעולמות בי"ע עצמן, ובי"ע דפנימיות, שהם שורש לנשמות דבי"ע, חוץ מהאצילות שבו שהוא עיקר עצמותו	קח:	כללים א'
ז"א דאצילות - עיבור הראשון שלו	על ידי עליית נה"י דא"א בחג"ת שלו, ועל אף שהם נתהוו ונעשו על ידי הזווג דאו"א אבל שרשם מהנה"י דא"א, ולכן על אף שמקומו בא"א היא רק מהטבור ולמטה שהיא שליש התחתון דת"ת שלו, אבל התחלת יציאתו היה מאמצע הת"ת	נד.	כללים א'
ז"ת	בחינה הפרטית שבקומה	יב:	ביאורים א'
ז"ת	כל זמן שזה לא נאצל לא נקרא שנאצל כלום מהפרצוף ואפילו ראשו נכלל בז"ת	יג:	ביאורים א'
ז"ת	כבר הוכן במקורו בתחילה לפני העיגולים, אבל לא שהוא עומד במקורו ע"ד שהוא אחר כך למטה אלא במקורו אין לו גילוי עדיין, ועומד שם רק כלול ונעלם, ולא נקרא שנאצל, שלא ניכרו מאומה ואין להם גילוי ובטלים לגם אור מקורם (יג.:	יג:	ביאורים א'
ז"ת	קו האמצעי למטה שעל ידו יצאו כל הנפרדים, ומושרש בזה גם שיחזרו כולם לאחד לבסוף	יט:	ביאורים א'
ז"ת	נקרא זו"ן	כ.	ביאורים א'
ז"ת	הוא פרצוף אדם, שגם הראש הוא בכלל זה	כה.	ביאורים א'
ז"ת	הוא כולל כל הפרצוף אפילו הראש והגלגלתא, ושם מתלבשים הג"ר במוחין	לד.:	ביאורים א'
ז"ת	כולל הראש	עד.:	ביאורים א'
ז"ת דאצילות	יונקים אור מנו"ה הסתומים	סז:	כללים א'
ז"ת דז"א	באמת הם רק ו' שהשביעית היא עטרת היסוד, דהיינו המלכות שבו, ואינו ספירה בפני עצמה אלא כלולה ביסוד	פד.:	ביאורים א'

ז"ת דיושר	יוצא מג"ר דיושר דרך העיגולים שהם הנפש הכללי	יב:	ביאורים א'
ז"ת דנקודות	כליהם היו רק מהעביות שבאורות הנקודות היו הכלים קטנים מאד וגם היו גבורות גדולים לכך נשברו	סח::	דעה א
ז"ת דנקודות	קבלו כל האורות כדי למלוך על כולם	ע::	דעה א
ז"ת דנקודות	אורות האלה הם גבורות שתכונתם שלא לשקוט אלא להוציא עצמם לפועל, וזה רק שייך דרך כלי, לכן דחקו ונכנסו כולם בכל כלי וכלי. עוד דבר שכתוב שכלי הדעת היה בו כל הז"ת וכן הלאה, וקשה שהרי כל אור עליון כולל בתוכו כל האורות התחתונים? אלא על אף שהאורות תחתונים נכללים באורות עליונים הם לא מגלים ופועלים שם אלא עד שיורדים ונכנסים במקום והכלי העיקרי שלהם, אבל עולם התהו לא יכול ליתן מעצור לרוחם והתחילו לפעול תיכף בהכנסם בכלי הדעת וכן הלאה.	ע::	דעה א
זו"ן	שם שייך שם אדם	י::	ביאורים א'
זו"ן	נקראו ז"ת שהם הז"ת הכלליים	כ.	ביאורים א'
זו"ן	מתייחדים לפרקים	כ.	ביאורים א'
זו"ן	כל פעם שהוא עולה גם האו"א עולים וכן הא"א	כה::	ביאורים א'
זו"ן	כל מוחין שמקבלים אינם מקבלים אלא רק מהנה"י דהאו"א	כה::	ביאורים א'
זו"ן	בו הדר"ן הם שונים זה מזה	ל::	ביאורים א'
זו"ן	ללא או"א נקרא קטנות, חסר תיקון	לד::	ביאורים א'
זו"ן	עליו בנוי עולם התהו, וכאן מקום הבחירה	לד::	ביאורים א'
זו"ן	כאשר הם אב"א זה סוד אחר וקדם צרתי שהוא קדם שהוא קדם לה, והיא אחר	עט::	ביאורים א'
זו"ן	אב"א אפילו במעי אמן לא בגלל חשש חיצונים אלא משום שכל מציאות הנוק' היא נמשכת ויוצאת רק מאחוריו, שהנוק' שורש לכל העולמות ב"ע שהם נפרדים, וכל הנהגת הבי"ע רק על ידה, וכדי שהכל יהיה בהסתר אז צריך שרשם להיות בחסר	יא.	ביאורים ב'
זו"ן	רק מקבלים דרך או"א אפילו שלא היו בתחילת יציאת העקודים	כו::	ביאורים ב'
זו"ן דא"ק	זו"ן בא"ק לא נזכר בו כלל שהוא האצילות, אלא רק נבחן בא"ק האו"א שבו ולמעלה	י:	דעה א
זו"ן דאצילות	רגליו מתפשטים עד עגולים א"א, עיגולים ויושר מתייחדים בכל משך אורכם, ורגלי יושר שלהם נוקבים את כל עגוליהם ומתארכים ומתפשטים עד עגולי א"א, וזה לקבל תיקונו דלעתיד, אבל בזו"ן מתייחדים העיגולים ויושר ששם עיקר העולם, ולמעלה הוי נסתר (יז:)	יז::	ביאורים א'
זו"ן דאצילות	מהנה"י דאו"א, שהנה"י דאבא מלובש באמא	יז::	ביאורים א'

		ואז יוצא לזו"ן ואם כן הזו"ן יוצא מהאבא רק על ידי הפסק אמא, ולכן אין יחוד ביושר דאבא בעגולים והאו"מ, ואז הזו"ן רק יוצאים מהאו"פ ויושר שלו ועי"ז הם יוצאים על מדרגתם הראוי.	
זו"ן דאצילות	יד :	מקבל שפעו מא"א בב' דרכים א' מלמעלה למטה וזה מהחוויתי והנימים והמזלין ואין מפנימיות לחיצוניות, והוא מהנה"י דא"א המתלבש בו, שהמלמעלה למטה מטעימו לפעמים מאורות העליונים שהם למעלה ממדריגת התחתון, וזה רק עתה, והפנימי לחיצון יורד אצלו להתייחד עמו במדריגתו כדי להחזירו אליו, וזה בעיקר להבא שאז לא יהיה מעלה ומטה (יד :).	
זו"ן היו אב"א בבריאת העולם	קח.	מה שכתוב שזון היו אב"א היא רק על פי מדריגת העולמות שהיו אחר שהושם אדם הראשון בגן עדן, והכוונה שהיו אב"א לפי מדריגת העולמות של אז ולא של עתה, שהאו"א שלהם היו אז בגלגלתא ואוירא ולא המשיך האבא המוחין שלו בז"א לצורך זוג, והיה חסר לז"א המוחין דחיה. אבל כל זה רק מה שהיה נוגע להמשכת המוחין לצורך ההולדה דהנשמות והעולמות דבי"ע ולא מה שנוגע לזו"ן עצמן ולא להאצילות דבי"ע, שזה היה ביחוד גמור דאו"א הכלליים (קח :).	
זוהר	כו :	רק נראה מרחוק שמקרוב הם מתבטלים בעצם האור, וזה משל לאור דאצילות מיחס לאור דא"ק (כו :).	
זווג	יב ::	כל עצמות וכלים דכל פרצוף נמשך מכל אחד על ידי בחינת זווג עיבור ויניקה וקטנות וגדלות, והאור והכלי גדלים יחד עד סוף הגידול	
זווג	לט ::	בהורדת האור בטפה הזרעית, שהחצי העליון של הפרצוף מתלבשת בחצי התחתון, שהאור הדעת מתפשט למטה	
זווג	נו.	יש ב' סוגים בסוד אותיות שרק המלבושים מזדווגים, והפנימית מתעלמים, וזה זווג דאחוריים אחור באחור, וזה באמת פב"פ שאין זווג ללא פנים בפנים, אבל החיצוניות נקרא אחוריים ולכן זווג דחיצוניות נקרא אב"א, ונמשך מזה רק שפע קיום שלא יתחברו, וזה גם בעיבור וגם ביניקה וגם בגדלות, אבל אז יורד מוחין חדשים שרק מחדשות הישנות שנאצלו בבריאת העולם ועדיין לא נולדו, אבל הזווג הפנימי בסוד נקודות הוא פנים בפנים ואז הנפמייות משתתפים, ואז נולדו נשמות חדשות שעדיין לא נאצלו בבריאת העולם, וזה בעיקר לעתיד	

מפתח לעניני הלש"ו

זווג	פנימי רק נעשה יחד עם החיצוני ולא שייך ללא זה	נו :	ביאורים א'
זווג	רק שייך פב"פ כדי להוציא תולדות	עז.	ביאורים א'
זווג	נעשה רק על ידי חיבור של דו"ן שיצאו מאחד ולכן צריכים לחזור לשרשם	עז:	ביאורים א'
זווג	פב"פ ולכן ימין דזכר מתלבש על שמאל דנוק', ולכן אפשר לקרא שהאור של הזכר בכלי הפך של הנוק', ואז כולם חוזרים לשרשם, ולכן מובן שהכלים והאורות ממן אחד, וזה נעשה דווקא על ידי התכללות הימין בשמאל ושמאל בימין	עז:	ביאורים א'
זווג	מ"ד שהם נקודות, מתלבשים על המ"ן שהם תגין ואותיות, ואז כולם חוזרים לשרשם, ולכן מובן שהכלים והאורות ממן אחד, וזה נעשה דווקא על ידי התכללות הימין בשמאל ושמאל בימין	עז:	ביאורים א'
זווג	בכל זווג נעשה התכללות ימין בשמאל ושמאל בימין שעצם הזווג היא הקשר בין זכר לנקבה וזה התכללות ימין זכר בשמאל נקבה ושל שמאל בימין, וביניהם הימין של הזכר נכללת בשמאל הנקבה וכו'	עז::	ביאורים א'
זווג	אי אפשר להוציא שום אור אלא רק על ידי זווג, וכל זווג בסדר של אמ"ר וק"ב	ז.	ביאורים ב'
זווג	כל זווג היא רק פנים בפנים	ט::	ביאורים ב'
זווג	אסור ביום על אף שיש זווג בעליונים ביום, אבל אחרי החטא כל זווג כולל תאות היצר, לכן צריך להיות בהעלם גדול ובצניעות, כדי שלא יאחזו החיצונים	יב.	ביאורים ב'
זווג	תמיד נמשך על ידי אמ"ר וק"ב שהם בחינת אור וכלים, וזה נעשה רק על ידי עליית מ"ן שהו אצמצום והסתלקות	לח:	ביאורים ב'
זווג	תמיד פב"פ רק כאשר זה רק בחיצוניותם זה נקרא אב"א שזה לא ברחמים גמורים אלא רק בדין	לט:	ביאורים ב'
זווג	כל מה שיצא על ידי זווג נשאר אור העיקרי שבו בכל המקומות שעובר דרך שם	כז.	דעה א
זווג	על ידי אור הדעת מרזא דמתקלא ובעולם הנקודות לא היה סוד המתקלא כלל	צז:	כללים א'
זווג בחול	לצורך הבירורים של המלכים הראשונים, ולא נמשך נשמות חדשות	יב.	ביאורים ב'
זווג בשבת	לא לצורך הבירורים של המלכים הראשונים, אלא נמשך נשמות חדשות	יב.	ביאורים ב'
זווג דמוחין	נותן תופסת אור ומוחין וממילא מתגדל עצמותו העיקרית (יז:)	יז.	ביאורים א'
זווג לצורך נשמות	בא מתוך מעשים טובים של מטה, וזה אשה מזרעת תחילה	כב::	כללים ב'

זווג לקיום העולם	בא מלמעלה למטה ללא התעוררות של התחתונים וזה איש מזריע תחילה	כב::	כללים ב'
זווג של יעקב ורחל בשחרית ביום חול	מתחיל בשים שלום בלחש וזה היחוד של יסוד ביסוד, והיציאת הטיפה מיעקב לרחל היא רק בנפ"א, וזה זווג אחד נמשך	מו::	ביאורים ב'
זווג של ישראל ולאה בשחרית בחול	מתחיל זווגם בשים שלום דחזרת הש"ץ (והוא בנתינת רחל ללאה דרך שאלה גוף וגלים שלה), וזה רק יסוד ביסוד, וזה מתעוררת הזרע מהמוח עד החזה, ורק מתגלה בוידוי של ויעבור, ואז מה שהיה שאילה מרחל עכשיו היא נתקן ונעשה מאמא, ואז נחלק רחל ולאה לב' פרצופים, וזה זווג רוחני, שהיסוד רק מהאמא, וכל העיבור והלידה גם כן רק רוחני ליתן ליעקב ורחל (מז).	מו::	ביאורים ב'
זכות אבות	כאשר התחתונים לא זוכים על ידי מעשיהם אפשר לעלות למעלה ולהתקרב בהקב"ה על ידי שאנחנו עולמי באבות, והכלל עמהם ולהתרחם בזכותם	מה::	ביאורים ב'
זכירת יצי"מ	כי לעורר עלינו אור הנהגת הא"א	יט::	ביאורים א'
זכר	במקומו לא עולה הנוק' בשם כלל שהיא כלולה בו	יב::	ביאורים א'
זכרי	שם ב"ן גלוי	נה.	כללים א'
זמן	ע' א"ק	ב::	ביאורים א'
זמן	זמן של כל מציאות לפי ערך גילוי וואם הם נעלמים אז גם זמן העולם ההוא נעלם והוי בבחינת אין סוף	ב::	ביאורים א'
זמן	ממשיך עד אלף העשירי	יח.	ביאורים א'
זמן	רק שייך מאצילות ולמטה ולא למעלה	יח.	ביאורים א'
זמן	כל רגע ורגע הוא אור חדש ופרט אחד המתלגה מן הכח אל הפועל	ו:	ביאורים ב'
זמן	היפך אדם, שבזמן נמצא כל העונשים והחטאים, ולכן יש שס"ה ל"ת נגד שס"ה גידין ששם הדם שהוא הנפש והשס"ה ימות השנה שהוא הזמן, ולכן גלות מצרים תלוי בשנים שהוא זמן	כה:	ביאורים ב'
זמן	נחלק לראש וסוף ולכן בסוף הו' אלפי שנים יש קלי' היותר גרועות	יז.	דע"ה ב'
זרועות	שייך לגלות פרס ומדי	כח::	ביאורים א'
זרע, מהאב	ע' טיפה זרעית מאבא	כד.	ביאורים א'
זרקא	עלייה של השכינה בתור מ"ן וזה באמת על בחינת הרוח שבה	פ:	ביאורים א'
ח'	מרמז ליחוד הוי"ה אדנ"י משולבים	לד:	כללים ב'
ח"י משחתין	ט"ט דמטטרו"ן שהם הששה צרופים דשם שד"י	פ::	ביאורים ב'
חב"ד	מוחין, וכתר מוחין דמוחין	יט.	ביאורים א'
חב"ד	בהם היחוד דאור א"ס נעלם	כ.	ביאורים א'
חב"ד	אלה שבראש האדם הם חב"ד דהנשמה שברוח, אבל החיה שברוח אין לה כלי מיוחדת בגוף כלל	לב.	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

ביאורים א'	לו.:	פרצוף אחד גמור, ולכן יש מקום שהחג"ת מתלבש עליו מהחזה ולמטה	חב"ד
ביאורים א'	טז:	בעובר זה כלול בנה"י	חג"ת
ביאורים א'	יט.	עיקר כל פרצוף	חג"ת
ביאורים א'	יט.:	אבות שהם שורשים של כל המעשים, ושם עומד כל עצמותם ושורש כל מציאותם	חג"ת
ביאורים א'	יט.:	בהם יצאו כחות הנעלמים בכח"ב מן הכח אל הפועל	חג"ת
ביאורים א'	יט.:	שרשה בהגומה שתחת הלב שהוא טבורא דלבא, והיא מתחילה בגומא שתחת הגרון, איפה שנגמר התפשטות המוחין	חג"ת
ביאורים א'	יט.:	כחותיה יוצאים לפועל על ידי הנה"י	חג"ת
ביאורים א'	לו.:	פרצוף אחד גמור, ולכן יש מקום שהנה"י מתלבש עליו מהחזה ולמטה	חג"ת
ביאורים א'	פא.:	מהחו"ב שבג' מוחין	חג"ת
ביאורים א'	פב.	נקראו אבות	חג"ת
ביאורים א'	נז.	מיוחדים עם הכתר שהג"ר נחשבים כאחד, ובאמת אין להם גילוי אור מיוחד בפני עצמם כלל, או שהם נכללים בכתר ומתבטלים בו ומאירים באורו, או שהם מתלבשים בז"ת ומתגלים באורם	חו"ב
כללים א'	סז.	שורש הקצוות עכ"ז אינם נוטים לשום קצה שהם תמיד פונים זה לזה, אבל נעשו בקווים כדי לגלות בהם בחינת הקצוות	חו"ב
דעה א	ח.:	קד"א ומו"ס, וממילא שורש לאו"א שבאצילות, ושניהם ע"ב וס"ג ושניהם עומדים מהגרון עד הטבור	חו"ב דא"א
ביאורים א'	יט:	שולטים כעת יותר מהת"ת ולכן למעלה ממנו, ועיקרם רק מהדעת	חו"ג
כללים א'	עט:	מסוד חכמה, והדר"ן שהוא הנחש בריח ונחש עקלתון שבו הם רק בסוד יסוד ועטרה?, והוא החסד שבפומה דאמה (עט:.)	חוורתא
כללים א'	פא.	אור הראשון שהאדם מסתכל בו מסוף העולם ועד סופו, וכאשר מגיע ליסוד שבו נגנו, ורק נמשך לנוק' תמצית הארה דרך דופני העטרה, וזה סוד סירס את הזכר	חוורתא דא"א
ביאורים ב'	ג:	שם הוא סוד התר"כ נתיבות שבכתר, והם התר"ך עמודי אור שאמר ר' נחוניא בן הקנה בתפילתו, והם תרי"ב גילופין פרטיים, ושם הוא סוד ברית אבות וישראל וח' כלליים, ובכללים הם ב' סוד נחש בריח נחש עקלתון, וכל החוורתא כולם הם נכללים בראש דנחש עקלתון, והם תרי"ג	חוורתא דגלגלתא
ביאורים א'	כב.	מקשר הדעת עם הגוף	חוט השדרה
ביאורים א'	לג.	הבל שלו נקרא אור ממש מה שאין כן בפה	חוטם

מפתח לעניני הלש"ו

חוטם	אור מנקב ימין מקיף על אור הפה מבחוץ, ושל נקב שמאל מתלבש באור הפה בפנימיותו	נג :	ביאורים א'
חוטם	ג"ר שלו נגלים והז"ת מלובשים באור הפה	נד :	ביאורים א'
חוטם	ג"ר שלו מהחוטם ועד הפה חג"ת מהפה עד השיבולת הזקן, והנהי"ם מהשיבולת הזקן ועד החזה	נד :	ביאורים א'
חוטם	עיקר גילוי מתחת לשיבולת הזקן ולמטה שהוא הנהי"ם שלו	נד :	ביאורים א'
חוטם	שייך לת"ת ודעת תחתון	עה :	ביאורים א'
חוטם	הארתו שמגיע בתוך הא"ק לפה בהגיעו לשם נעשה ממנו או"פ, ופנימיות דכלי, והימין ושמאל היא באמת החו"ג שבאורותיו	ה :	ביאורים ב'
חוטם	אין להם כלי למעלה במקומם אבל בהתלבשותם באורות הפה נעשה מציאות כלי לאורותיו	ז :	ביאורים ב'
חוטם	רוח הכללי לאור הפה, ולא נקרא עקודים עד שיצאו אורות הפה ששם יש כלי שהוא השם לעקודים	יז ::	ביאורים ב'
חוטם	עסמ"ב דמ"ה דס"ג דמ"ס שהוא אורות החוטם, והוא השורש לכל מציאות אבא דבא"ק והאצילות	כו ::	דעה א
חוטם	או"א וישסו"ת שלו הן המ"ה דס"ג דמ"ס	נ :	כללים א'
חוטם	תולדת הז"א דע"ב דס"ג דמ"ס	נג :	כללים א'
חוטם	הז"א שע"ב דס"ג דמ"ס, ולכן הוא קיים כדוגמת ז"א דאצילות ביחס לא"א שלו, ולכן עיקר הגילוי רק מתחת לשיבולת הזקן שהיא הטבור דע"ב דס"ג דמ"ס, אבל הפרצוף הפנימי מתחיל מחצי הת"ת של הע"ב דס"ג דמ"ס (זה כולל הפה גם)	נד :	כללים א'
חוטם	מקום החוטם בשרשו דע"ב דס"ג דמ"ס. הטבור שלו הוא בגבול החוטם וסיומו בחזה דא"ק ונה"י מהחוטם עד החזה, (ט ::) והכח"ב חג"ת מהחוטם מבפנים עד גבול האזניים, וההסתלקות הראשון היה למקום הכח"ב חג"ת. המ"ה דמ"ה דע"ב דס"ג דמ"ס נתגלה רק מהטבור ולמטה דע"ב דס"ג דמ"ס, דהיינו מתחת לשיבולת הזקן, שעד שם מתבטל באורות האזניים, והטעם לזה היא שבעקודים שולט אור ס"ג ולכן המ"ה נכלל בו כדוגמת ב"ן הנכלל במ"ה באצילות.	ט :	כללים ב'
חוטם	שורש המ"ה דע"ב דס"ג דמ"ס היא מהח' תיקונים שבי"ג ביסוד דע"ב דס"ג דמ"ס	לג :	כללים ב'
חוטם	יסוד שלו אין לו שורש ביי"ג תיקונים דיסוד דע"ב דס"ג דמ"ס אלא היא בא בסוד תוספת	לג :	כללים ב'
חוטם	עיקרו תיקון ח' שכולל ז' תיקונים עליונים די"ג ת"ד	מ :	כללים ב'
חוטם-התלבשותו	פנימי בפנימי מהס"ג שבו ולמטה הוא בלי	נב ::	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		חילוק בחינות בכלל, וחויץ מזה הוא כח"ב בחג"ת וחג"ת בנה"י ונוק' בנה"י עד סוף העקודים שהוא עד הטבור (נג).	באור הפה
כללים א'	נד.	עיקרם למעלה מהטבור דע"ב דס"ג דמ"ס והסיבה משום רוממות מעלת העקודים שהם מאירים באור הס"ג (נד):	חוטם - אורותיו
כללים א'	נא.	אז נעשו הע"ב וס"ג שלו לפרצופים שלמים	חוטם - התסלקות הראשון
כללים א'	מג.:	נה"י דמ"ה דס"ג דמ"ס והוא המ"ה וב"ן דע"ב ודס"ג דמ"ה דס"ג דמ"ס	חוטם - התפשטות הראשון
כללים א'	נ:	שורשו הפנימי ע"ב דמ"ה וס"ג דמ"ה דמ"ס	חוטם - התפשטות הראשון
כללים א'	נ.:	יצא על ידי זווג של הע"ב וס"ג של הע"ב וס"ג דמ"ה דס"ג דמ"ס, ומה שיוצא על ידי הזווג היה המ"ה וב"ן של הע"ב וס"ג (ע"ב בתוך הא"ק וס"ג מחוצה לו - נא.) דמ"ה דס"ג דמ"ס, ולכן הטבור דמ"ה דס"ג דמ"ס במקום החוטם	חוטם - התפשטות הראשון
כללים א'	נב.:	פרצוף הפנימי מהחוטם עד האזניים	חוטם - התפשטות הראשון
כללים א'	נא.	יצא על ידי זווג של הע"ב וס"ג של המ"ה וב"ן דס"ג דס"ג דמ"ס, ומה שיוצא על ידי הזווג היה המ"ה וב"ן של המ"ה וב"ן (מ"ה בתוך הא"ק וב"ן מחוצה לו - נא.) דס"ג דס"ג דמ"ס	חוטם - התפשטות השני
כללים א'	נב.:	כח"ב מהחוטם עד הפה, ומהפה עד שבולת הזקן היא החג"ת ומהשובלת הזקן עד החזה הנה"י שלו, והמלכות נמשך ונכללת באורות הפה, וההתלבשות כך: הפנימי מתלבש בכח"ב דפנימי מהס"ג שבו ולמטה, ובחג"ת מהס"ג דמ"ה ולמטה, ובנה"י מהס"ג דב"ן ולמטה (נב.:	חוטם - התפשטות השני
כללים א'	נ:	שורשו הפנימי מ"ה דמ"ה וב"ן דמ"ה דמ"ס	חוטם - התפשטות השני
כללים א'	נג.:	בנה"י שבו, ב' פרקים עליונים דיסוד (יסוד מחויץ לגוף ושליש התחתון דת"ת שבתוך הגוף), ובנו"ה ב' כולין ב' ביעים וב' שוקיים כך: כח"ב נמשכים מהפרק העליון דיסוד שהו אבפנים לגוף, וב' כולין, חג"ת מהפרק האמצעים דיסוד וב' ביעין, ונו"ה נמשכים מב' שוקיים, והיסוד שבו אין לו שורש מיודח במה לתלות ורק נעשה בסוד תוספת מהאור הגדול שניתוסף לו מלמעלה (נג.:.), והפנימי נתלה בשליש התחתון דת"ת ופרקים התאים דחו"ג שבו	חוטם - תלייתם בע"ב דס"ג דמ"ס
כללים א'	עג.:	יצא מאבא שבגלגלתא דא"ק	חוטם ימין
כללים א'	עג.:	יצא מאמא שבגלגלתא דא"ק	חוטם שמאל
ביאורים א'	נד.	מתפשט עד הטבור, והמלכות דמלכות שלו	חוטם, מלכות שלו

מפתח לעניני הלש"ו

		מתפשטת בעולם האצילות	
חול, ימי	שם לספירות בעולם העשייה, ע"ש	כח ::	ביאורים א'
חום הטבעי	בלב, והוא האש היסודי של הלב מצד הל"ב אלקים דקטנות, והוא סיבת כל דבר וגמרו, כי שרשו מהבלי דגרמי הנפש דנפש	סט ::	ביאורים א'
חומה	שייך ללידה ויניקה	סג :	ביאורים א'
חומר	שורשו מהעיגולים ע"ש	כב ::	ביאורים א'
חומר	של כל עולם היא הצורה של העולם התחתון	ל ::	ביאורים א'
חומר	כאשר נשלם הויותו נבדל מהעולם העליון, ולא רואים קשר עמו, שונה מצורה	ח :	הקדו"ש
חורף	ו' חדשי חורף הם הו"ק דנוק' ולכן אומרים בהם גבורות גשמים	לז ::	כללים א'
חושים	יוצאים ממקום אחד שהוא המוח, ולכן דווקא פועלים בצירוף יחד, ואינם יכולים להשתייך אחד לשני שאין שמיצה יכולה להתקשר עם ראייה וכו'	עה ::	ביאורים א'
חושים הרוחנים	הרהור תשמיש שינה וכו' גילויים גם כן רק בהז' שערים עינים אזנים נחריים ופה	פב ::	ביאורים א'
חושך	שם לא"ס המקיף שהוא נעלם	לד :	כללים א'
חושם	שייך לחסד רק ביחס למלכים אחרים אבל בעצם הוא דינים חזקים, ולכן לא מוזכר אצלו עירו ששרשו מחסד ולא הוא עצמו	ח :	דע"ה ב'
חותם	נעשה רק על ידי כל הנה"י אבל נקרא על שם היסוד שהנצח והוד הם סתומים לעולם וגילויים רק ביסוד	נה.	ביאורים א'
חותם בתוך חותם	יסוד והעטרה שבה, והם נעשים בה מן הבינה מהג' אהי"ה שהם קס"א קמ"ג וקנ"א שהם גימ' תנ"ה שהוא גימ' חותם	עב.	ביאורים א'
חזה	עד שם עיקר הפרצוף שלמה נקרא על שם המלכות	לט :	ביאורים א'
חזה	אותו דבר כמו הלב רק זה בפנימיות וזה בחיצוניות, שבלב מתקבץ הארת כל המוחין דחו"ב ובחזה אין בה עצמה הארת שום מוח כלל אלא בה הוא התפתחות יסוד דבינה, ונמשך תיכף כל אורותיה בלב	פ :	כללים א'
חזה דז"א	לאה יוצא מהמוחין דאמא שבז"א ובפרט מאחרי ראשו במקום הקשר דתפילין, ומתפשטת באחריו עד נגד מקום החזה דז"א כי עד שם מגיע יסוד דאמא	לח.	ביאורים א'
חטא עץ הדעת	אחר שחטא בעץ הדעת חזר אור התיקון ונגנו ביסוד דמלכות (שהוא גן עדן), וחזר שליטת הדינים כמו בעולם התהו, אבל לא נגנו לגמרי שמשלחת הארתו תמיד ובו מתקיים העולם	ג ::	דעה א
חטא של עץ הדעת	לפני חטא עץ הדעת אור דשם מ"ה היה מגלה בתוקף אורו ואור הנסים היה גלוי וכח הטבע	יז :	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		היה עומד כבוש ומצומצם תחתיו	
ביאורים א'	כח ::	עולם העשיה לפני חטא של אדם הראשון היה מסתיים בו' ראשונות דבריאה	חטא, לפני ה
ביאורים א'	עט ::	הבי"ע היו יחד עם האצילות לשם אחד, והשם אלקים היה שייך לבי"ע והוי"ה לאצילות	חטא, קודם לו
ביאורים א'	יא ::	יש ביושר	חידוש
ביאורים א'	כא :	מתגדלת תמיד, שחידושי תורה מתגלים בכל עת, וגם מתפרשת ומתבארת יותר ויותר, לפי חכמת כל דור, ולכן בדור הזאת היא בהחבת דברי הראשונים	חידושי תורה
כללים א'	לז ::	של כל א' וא' נמשך אחרי שורש נשמתו	חידושי תורה
ביאורים א'	כב :	אור מקיף החוזר ע' שם	חיה
ביאורים א'	לא :	למעלה לגמרי מכל פרצוף וכל הדיבורים בנשמה וחיה ויחידה הם הפרטיים שברוח	חיה
ביאורים א'	לא ::	אין לה כלי להתלבש בתוך הגוף אלא רק מתלבש בתוך הנשמה, שאין שום כלי שיכול לעשות את פעולתה	חיה
ביאורים א'	לא ::	מתלבש בכל הפרצופים כולם בפנימיותם בקו דק מאורו, אבל עיקר אורו למעלה מעיקר האצילות	חיה
ביאורים א'	לב :	אפילו חיה דרוח אין לה כלי מיוחדת בגוף כלל	חיה
ביאורים א'	לב ::	שייך לאצילות, ולכן מתחיל קבלתה מא"ק מחכמה דא"ק	חיה
ביאורים א'	לה :	למעלה לגמרי מכל פרצוף וכל הדיבורים בנשמה וחיה ויחידה הם הפרטיים שברוח, אבל זה רק באצילות, ששם עיקר הפרצוף רק מהרוח והנפש הכלליים, אבל בעולם העקודים הנשמה הכללית (הז"ת שלו) נכללת בעיקר הפרצוף, ולכן כתוב שבעקודים שולט השם ס"ג, ובאצילות שולט השם מ"ה	חיה
ביאורים א'	נב ::	הכולל לא מתלבש בגוף אלא רק מקיף עליו	חיה
הקדו"ש	ט ::	אין לו כלי להתלבש בגוף אלא רק מקיף, זה הן בחיה הכללי, והן בחיה הפרטי שבכל נר"נ	חיה
כללים א'	נז :	אין לו כלי כלל ואין לו גילוי כלל, והוא הע"ב דקרקפתא ולמעלה	חיה
ביאורים א'	כב :	י' אותיות דשם ע"ב	חיה דספירות
ביאורים א'	י' :	עיקר חיות דכל עולם בא מאור היושר	חיות
ביאורים א'	עה ::	מלאכים שביצירה ששייך ליסוד הרוח, חיות כמו רוח חיים	חיות
ביאורים א'	סט ::	בחינת נפש על ידי החום הטבעי שבלב	חיות האדם
ביאורים ב'	פ ::	נקראו חיות ששרשם במוחין ז"א ששרשם מחי"ה, ולכן הוי"ה דז"א נקרא על שם העיניים שהם שייכים לחיה	חיות המרכבה
כללים א'	סה :	חזרת כולם לאור א"ס ממש	חיי עולם הבא
דעה א	עט ::	כך נקרא הנבראים שכולם מכחות המלכות	חיילות המלכות

מפתח לעניני הלש"ו

ביאורים א'	לא.	קול פנימי שלא נשמע אלא נשאר בפנים, ונשמע באטימת האוזניים	חיך
ביאורים א'	לז::	או"א וישסו"ת נמשכו מיסוד דעתיק אבל נגמרו על ידי א"א ועל ידי זווג דחיך וגרון, והי"ג ת"ד	חיך
ביאורים ב'	ה::	סיום למח חכמה	חיך
דעה א	פד.	מ"ה דראש דא"ק	חיך
ביאורים א'	כד.	יש לו מעלה על הפנימיות שיש לו השתוות עם האור המקיף	חיצוניות
ביאורים א'	כד:	נמשך מהעגולים אשר האור מקיף עומד בתוכם, ובערך זה גדול מהפנימית, יש מעלה להפנימית שעיקר התיקון תלוי בהם, על אף שהיא יותר מעובה, אך היא הנותנת שבשביל זה גופה תלוי בה התיקון, שבה נמצא הנסיונות וכל העבודה	חיצוניות
ביאורים א'	לה.	נסדר כפי כוונת הפנימיות, ולכן בכל עליית הפנימיות אי אפשר שיסתור את החיצוניות	חיצוניות
ביאורים א'	מ::	בעיקרון תוספת אור היא אל הפנימיות ולא חיצוניות	חיצוניות
דעה א	סו.:	בעת מיתת המלכים נעשה אז מיתה ושכירה גם לאותן חיצוניות דתנהי"ם הנ"ל, על אף שזה לא כתוב באר"י אבל כן נראה לענ"ד, שכל כל העולמות אבי"ע נעשו מבירורי המלכים, וזה הענין שכאשר עלו אותם אורות דחיצוניות דתנהי"ם דא"ק לא נכנסו במקומם אלא עמדו באחורי העגולי נקודות שאחרי שנעשו לשרשי בי"ע שפעם בא מנקודותיו ולא מהא"ק, ואחרי שהלבישו על עגולי הנקודות, לכן כאשר נכנסו האורות בכלים דנקודות נתבקעו גם הם יחד עם הכלים דנקודות, וזה היה בהם משום שהם נתפשטו התפשטותם מטבור ולמטה עד סוף רגליו היה שלא על ידי זווג, וכל התפשטותם על ידי הקו הא"ס היה בהעלם בהם (סו::)	חיצוניות תנהי"ם דא"ק
דעה א	סז.	אפילו שכתוב שהיה להם שכירה אבל מה שירד לבי"ע זה רק המלכיות ולא התנהי"ם שהם נשארו במקום האצילות, אבל מהמלכות נעשה המקום לבי"ע ומהחיצוניות דנקודות נעשה המציאות דשרשי התחתונים דבי"ע (סז:)	חיצוניות תנהי"ם דא"ק
ביאורים א'	יט.:	מחשבה	חכמה
ביאורים א'	כד.	ממנו ולמטה אור פנים	חכמה
ביאורים א'	לב::	שייך לאצילות, ולכן מתחיל קבלתה מא"ק מחכמה דא"ק	חכמה
ביאורים א'	לב::	על ידו נעשה כלים (דאח"ף), נקרא מרחוק	חכמה
ביאורים א'	מז.:	לשון נקבה שהוא משרשו בחינת נוק לכתר	חכמה
ביאורים א'	סא::	נקרא נקודה עליונה נקודה סתימא שהוא שורש הנקודות, ושורש הז"א (סב.)	חכמה

מפתח לעניני הלש"ו

ביאורים א'	סב ::	מים	חכמה
ביאורים א'	סד.	מים	חכמה
ביאורים א'	סט ::	תמיד מיוחד ללב בפסוקים כי שם מתגלה החכמה, אבל במוח היא סתומה ונעלמה על אף שעיקרה משם	חכמה
ביאורים א'	עג ::	מים שעל הרקיע, מ' דאמ"ש מים	חכמה
ביאורים א'	עד ::	נקראת מים	חכמה
ביאורים א'	עד ::	שורש לטיפת היסוד הנמשך לצורך המלכות	חכמה
ביאורים א'	פא ::	מהחו"ג שבהוי"ה שבו יצא החו"ג שבחסד ונצח	חכמה
ביאורים ב'	לג:	בחינת הנוק' כלפי כתר, ולכן בלשון נקבה	חכמה
כללים א'	מט.	נקרא נקודה	חכמה
כללים א'	מט.	כל הספירות מקבלים אור הא"ס על ידי התלבשות החכמה, ועל זה נאמר כולם בחכמה עשית, ולכן ממנו ולמטה אין גילוי לא"ס בכלל	חכמה
כללים א'	מט.	ראשית שהיא ראשון לנאצלים	חכמה
כללים א'	נא:	נשמה לנשמה ואין לו כלי בגוף לכן התועלת והשימו שהיוצא ממנו למטה הוא רק מסיומו וסופו, שהוא עיניים	חכמה
כללים א'	סז ::	חיה דחסדים	חכמה
כללים א'	עב ::	גבורה שבחסד ביחס לגילוי החו"ג לשורש הריבוי	חכמה
כללים א'	עד ::	על ידי בחינת ג' קוים פנה את עצמו ונטה לצד ימין, וזה ירידה שהוא רק מקבל מחסדים (עה.) והיה מקבל ממנו במכוון, וזה חסרון שזה אל שלם וצריך לעזור מזולתו	חכמה
כללים א'	פא.	רק נתגלה על ידי הבינה ומצד עצמה טמיר ונעלם	חכמה
דעה א	כג ::	שהאבא יוצא על ידי הז"א שבא"א	חכמה, כ"ח מ"ה
ביאורים א'	מג ::	מוחא סתימא	חכמתא סתימאה
ביאורים א'	כט.	בינה דאצילות נקרא אור החמה	חמה
ביאורים א'	ז ::	תכונתו להתפשט בלי גבול והוא טוב ומטיב לרעים ולטובים	חסד
ביאורים א'	לג.	דרכו לחבר ולייחד, והוא סובל הכל	חסד
ביאורים א'	נט:	בה מתחיל כל הבנין של הו"ק, על אף ששורש כל המציאות בתחילתה נעשה באמת עיקרו בבחינת הגבורה אלא שהשתתף עמו אחר כך החסד, שבנין העולם וקיומו והשלמתו נעשה רק על ידי החסד והקדמת חסד לגבורה היא רק אחרי התיקון, אבל בעולם התהו יצא הגבורה קודם	חסד
ביאורים א'	סד:	פשוט ואינו מתפרד ולא ניכר בו שום בחינת בפרטיית, ולא שום הרכבה ולא ריבוי, אאל מייחד הכל	חסד
ביאורים א'	פ ::	שייך למעלת החכמה, דהיינו באור ישר, ובאור חוזר לאוולת (פא.)	חסד

מפתח לעניני הלש"ו

דעה א	א:., :1	שורש הקשר והדבקות	חסד
דעה א	:1	דרכו לחבר כמו מים	חסד
דעה א	:1	כל פעולה על ידי התעוררות, וכל התעוררות היא העתקה כח מכח, ופירוד וריבוי, וזה רק שייך מהגבורות, ולכן נברא העולם ב"ב שמות אלקים, שהחסד תכונתו תהיחד ונייח ושקט ומתעצם בכלו, ולכן נקרא חסד פשוט. אבל על ידי גבורות לבד אי אפשר רבגלל שאין מעצור לרוחם אי אפשר שיוצא מהם מציאות מסודר ולא שייך בהם קיום, אלא רק על ידי שיתוף אור החסד. ובאמת שורש כל המציאות הי אמאור החסד כי גם מציאות דאור הגבורה על ידי האור החסד. שבגבורות יש ב' תכונות שכאשר היא לבד היא כח ההסתר לגמרי והיא חושך, וכאשר נמשך איזה הארה מאור החסד הוא מתלהט ומאיר לאין חקר אבל כאשר החו"ג לבד הם נעלמים החסד שהוא מסתתר בתוך עצמו, והגבורה בגלל שהיא מסתיר עצמו מזולתו (ז).	חסד
כללים א'	:2	נשמה דחסדים	חסד
כללים א'	:2	אמצעי ופנימי שלו הוא שם אלו"ה כי הוא עיקר סוד הנשמה?	חסד
כללים א'	סט.	אינו מחובר לגבורה אלא רק על ידי הת"ת, ששניהם קצוות, והם הפכים, וגם על ידי הת"ת יש להם צד קירוב שעל ידו מתמזגים ומתבסמים כל תכונותיהם	חסד
כללים א'	סט:	לולא הת"ת היה רק קצה הנגדי לגמרי ולא היה אמצעי בכלל	חסד
כללים א'	סט:	לולא הקצוות היו כל האמצעים רק על תכונה אחת ועל ידי הקצוות רבו האמצעים עד אין חקר, שיש יותר קרוב לאמצע ויותר רחוק וכו'	חסד
כללים א'	:עב:	חסד שבחסד בבחינת הנגד	חסד
כללים א'	עה.	על ידי בחינת ג' קוים יש ב' עליות, שהוא יותר קרוב הן לכתר והן לחכמה אבל זה רק מקבל חסדים מהכתר, ורק ענף של החכמה, וזה נעשה לשורש הנגד והפירוד ולצורך המציאות דבי"ע שיצא מהם, ולא נראה התועלת עכשיו אלא רק לבסוף בתקיון האחרון (עה:)	חסד
ביאורים א'	:2	יסוד דא"ק ע"ש	חסד בפומא דאמה
דעה א	:1	בחינת דכורא אבל היא אור ולא כלי	חסדים
ביאורים א'	:כ:	מותר באור עצמו מהצמצום ולמטה, ולא באמיתתו הנעלמה אשר קודם הצמצום, ומבחוץ לצמצום, ובמותר רק מותר אם יש לאדם הקדמות והתחלות, וגם שאם יצא מזה דבר שסותר דרכי תורה שלא יסמוך על שכלו, ויידע	חקירה

		שיש לשכל אנושי גבול	
חקירה	ע' שאילות	כ.: ביאורים א'	
חרבן	אז מאיר האור המקיף ע"ש אור המקיף	כג: ביאורים א'	
חרבן בית המקדש	אז הז"א בסוד אל"ם, שהאותיות י"ה לא מתגלים	נה:: ביאורים א'	
חרבן בית המקדש	אז נסתלקו המוחין מהזו"ן דאצילות, ונשאר רק המוחין דעיבוד (נה"י) וירדו אז לקטנות היותר אפשרי שהוא ג' כלולים בג' חג"ת בנה"י	י.: ביאורים ב'	
חרוב	משמע שלא תתבטל מכל וכל אלא שתתחרב מכל המציאות שבה	לח: דעה א	
חשמ"ל	כל מה שאמרנו בחשמ"ל וקל"י נוגה בז"א כן הוא בנוק'. יוצא לנו גם בעת היניקה וגם בעת הגדלות הוה החשמ"ל הכורסייא דשביבין שהוא מהמלכים הראשונים דעולם הנקודות, ומה שמתברר מהם לאתר התיקון נעשה מהם לעור ובשר דז"א ונוק' בעת היניקה ולעור שלהם בעת הגדלות, שבאצילות החשמ"ל והקל"י נוגה נעשו לא' שהחשמ"ל ממלכי יושר והקל"י נוגה מהמלכי עיגולים, אבל יש עוד חשמ"ל יותר עליון, ויש קל"י נוגה יותר תחתון, ובזה הם אינם א'	סא: דעה א	
חשמ"ל	חשמ"ל העליון הוא עור דנה"י דבינה דאציל' שמלביש עור דז"א ומלכ' נוק', שהוא החשמ"ל וקל"י נוגה דזו"ן עצמן, ועור דבינה היא ההגנה שהקל"י לא ינקו מזו"ן דאצילות. ועור הבינה היא בכלל המלכים הראשונים, וכן היא בכלל שמות אלקים, וכן היא כורסייא דשביבין, אבל לא נפלו להתערבב על הקל"י כמו העור דזו"ן, ובבינה אין בחי' קל"י נוגה, והקל"י הנגה נמצא בכל אבי"ע והם למעלה מג' קל"י הרעים שבכל עולם ועולם, והם העץ הדעת טו"ר, ובכל א' יש י"ס והג"ר הם כולו טוב, והז"ת הם טו"ר. ומעל עור דבינה יש גם כן דאבא ודא"א ועתיק וכו' וכולם בחי' חשמ"ל, וכן הל"מ דצלם הם בחי' חשמ"ל, והם המ"ל דחשמ"ל, וכן יש חשמ"ל מז"א לנוק'.	סא:: דעה א	
חשמ"ל	חו"ג שמאירים מעליון, וזה ח"ש – חסדים, ומ"ל - גבורות, ועיקרם לא לדחות הקל"י כי הם נעלה מהם אלא החשמ"ל היא להשפיע בכל פרצוף מכל טוב אורו העליונים, ולכן עומדים מבחוץ שלא ליתן מדאי הרבה, אבל החשמ"ל בעור דזו"ן וכן בעור דבינה שרשם מהמלכים הראשונים והם גבורות תקיפין, ובהם נבראו כל מעשה בראשית והם שרש הבי"ע ולכן הם צריכים גם לדחות הקל"י, והוא ג"כ נקרא חשמ"ל	סא:: דעה א	

מפתח לעניני הלש"ו

		שמספרו מלבו"ש כי יש בתוכו תמצית הארה מהשע"ח נהורין שבפנים דא"א	
דעה א	סב.	עוד תועלת יש מהחשמ"ל דבינה היא זאת שעושה המסכים בין אצילות לבריאה, וכן בין בריאה ליצירה וכו'	חשמ"ל
דעה א	סב:	גם יש חשמ"לים בבי"ע, והם כללים ופרטים הכללים הם בחי' המסך בין כל עולם ועולם, וכולם הם מכח עור דנה"י דבינה דאצילות כנ"ל ובכלל תפקידם שלא יאחזו במוקף החיצונים וכולם בכלל היושר של כל עולם ועולם, ובתוך הכללים יש בכל א' וא' בבריאה בהיכלות פרטיים, ביצירה במלאכים, וכו' (סב:.)	חשמ"ל
דעה א	סב::	ממנו כל הכפיית ס"א ודין ומפשט	חשמ"ל
כללים א'	עט::	מבינה ומלביש ומכסה ולכן חשמל בגימ' מלבוש	חשמל
כללים ב'	לד:	מרמז על יחוד הזו"ן שהוא א' וחד' דאחד	ט'
ביאורים א'	טו::	מה שלמעלה ממנו מעיקר הפרצוף	טבור
ביאורים א'	טז.	שם מסתיים ת"ת ומתחיל יסוד	טבור
ביאורים א'	לח::	ממנו ולמטה נה"י, ומשם מתחיל יסוד, ושם התחלת הפרסה המפסיק בין נה"י לחג"ת, ושם מתחילה שורש המלכות שעתיק דמלכות הוא מהחזה?, ושורש הא"א מהטבור עד סוף הגוף, ולכן ממנה ולמטה נקרא על שם המלכות	טבור
ביאורים ב'	נא:	למעלה ממנו נקרא כתר	טבור
כללים א'	קג.	משם מתחיל היסוד	טבור
ביאורים א'	טו::	עד שם מתחברים אור מקיף עם הכלים והאור פנימי, וכן בכל עולם ועולם	טבור דא"ק
כללים א'	קג.	משם מתחיל אצילות ששם התחלת היסוד שהוא (יסוד א"ק) מקור לכל האצילות, ושם מסתיימים או"א דא"ק	טבור דא"ק
ביאורים ב'	י:	בסוף ב' שלישים עליון דגוף, ושם התחלת היסוד מבפנים	טבורא דגופא
ביאורים א'	יט::	שרש החג"ת, ומשם מתחילה הנה"י (יט::)	טבורא דלבא
ביאורים א'	ח::	אין לו מציאות עצמותית אלא תלוי על הא"ס המקיף	טבע
ביאורים א'	יד.	מצד אור פנימי	טבע
ביאורים א'	יט::	יסוד החיבור והנמנע ואפשר, והוא ז"א	טבע
ביאורים א'	כב::	בא מהקו ע"ש	טבע
כללים א'	יד::	רק קיים כדי לקיים הכוונה התכליתי ואין לו יסוד לעצמו	טבע
ביאורים א'	פו.	מציאות הו"ק בא"א אינו ו"ק ממש אלא רק החותם שלהם	טבעת
ביאורים א'	ז::	שם לצמצום אחר שנסתלק האור ומקבל הארה מא"ס המקיף על שם האור שמקבל מלמעלה	טהירו
כללים א'	מח.	צהרים - תוקף האור שאין למעלה ממנו	טהירו

מפתח לעניני הלש"ו

דעה א	ז.	שם לצמצום אחרי שנמשך בו הקו שהוא תוקף האור שאין למעלה ממנו	טהירו עילאה
כללים א'	מב:	שם לצמצום והוא מתורגם כתוקף אור שאין למעלה ממנו ונמשל צמהרים שהוא תרגום טיהרו, ונקרא על שם האור ששם מאיר אור א"ס	טהירו עילאה
ביאורים א'	י::	עולם דקו וצמצום	טהירו עילאה
כללים א'	לד.	שם לצמצום אחרי שנכנס בו הקו	טהירו עילאה
כללים א'	מח:	יכולה להיות שם לאור א"ס	טהירו עילאה
דעה א	ג.	אחרי חטא עץ הדעת נתגדל ועלה כמעט עד ראש עולם הבריאה, אבל מה שנמצא במקום עולם הבריאה היא ממועט ואינו קושר שם אלא קרו בוסמוך ובעולם היציר מציאותו גדול והוא אחוז שם, ובעולם העשיה שם הוא הרע גדול מאד, ושם כל כחו ועיקר מציאותו	טומאה
ביאורים א'	טז.	כשכתוב שכל פרוץ תחתון הוא מלבוש על הנה"י דעליון, אין הכוונה על הנה"י ממש, שהם רגלים דעליון אלא הכוונה היא על הטיפה הזרעית דאו"א, והטפה נמשכת מהנה"י דאו"א ששם השחקים ששוחקים מן לצדיקים, ובטפה יש ב' חלקים א' הוא החלק הולד עצמו וזה נקודה העיקרית שלו הניתן לו מהמאציל, והוא טמון במלכות דאו"א, וב' החלק שנותנים או"א מגופם ונפשם להשתתף בנין הולד, והוא מהנה"י דאו"א, וחלק האו"א מתלבש בתוך החלקי הולד עצמו, וזה נעשה לעצם מעצמיו (טז:)	טיפה זרעית
ביאורים א'	טז:	על אף שנמשכת מכל הקומה דאו"א אבל עיקר גילוייה נגמרת מהנה"י, שהם השחקים ששוחקים מן וכו'	טיפה זרעית
ביאורים א'	לט:.	בכל ירידה והתלבשות תמיד שרשו קיים במקומו ורק הארתו הוא אשר מתפשט ונמשך למטה, וזהו הטיפה זרעית, וטיפה זו נמשך ובא על ידי תוספת אורות ומוחין מלמעלה שנתוסף בו על ידי זווג דאו"א, והם מקבלים על ידי זווג דפרצופי העליונים מהם, וכך למעלה עד הקו דא"ס	טיפה זרעית
דעה א	טז:.	נכלל מב' בחי' א' הוא המ"ן העיקרי וא' הוא החלק שהאו"א משתתפים בו, ויצא על ידי בחי' אמ"ר וק"ב, וזה נמשך מכל הקומה כולה שלהם, אבל העיקר שניכר מהנה"י שלהם.	טיפה זרעית
דעה א	מג:	יש בה ב' בחיני' עצמות הולד, והוא מושרש בעט"י דאו"א, וזה בא לאו"א מעט"י של כל פרוץ העליון למעלה למעלה עד המאיציל ית"ש, ועוד יש בחי' מה שאו"א ממשיכים מגופם ונפשם ונותנים חלק בולד ומשתתפים	טיפה זרעית

מפתח לעניני הלש"ו

		בבנינו וזה נמשך מהנה"י דאו"א. והאמת הוא כי אותו החלק נמשך מכל הקומה דאו"א, אבל מה שנמשך מהג"ר לא ניכר כלל, וגם מה שנמשך מהחג"ת נעלם הרבה, אלא רק מה שניכר מהנה"י, שהוא לבר מגופא ולצורך הולד, אם כן רק חלוק פרצוף מפרצוף שמעליו לגמרי בג"ר, ולכן זה נגלה, ומה שאמרו שנמשך הטיפה זרעית מהנה"י דעליון ובהעלם מהחג"ת דעליון כוונתו לבחי' היורת תחתונה לבד שבכל אח' מהם, דהיינו שנמשך הכח מכל הז"ת בהעלם ומתגלה הכח בנה"י ונשלם במלכות ומה שנמשך בהטפה זרעית שהוא בולד ממש הוא רק הארת הז"ת דמלכות (מג.:) הארת הז"ת דמלכות דעליון המתלבש הוא החיצוניות שבה והאחוריים שבה והוא המלכות דמלכות (מג.:)	
כללים א'	כב.	יש לו ב' בחינות א' הוא בירורי הולד, שהוא מציאות העיקרית שבו, וזה ניתן מהמאציל באו"א, וזה מצד השם מ"ה, וזה מלמעלה למטה, ושם ב"ן מלמטה למעלה, ומקומו במלכות דאו"א, אבל החלק דאו, המתששפים היא בנה"י, שהוא מהמ"ה שבהם, וכאן המ"ה וב"ן הפרטיים שבע"ב דס"ג וס"ג דס"ג, וכן דע"ב הכללי, שנתפשטו בהתפשטות הראשון דאצילות	טיפה זרעית
ביאורים א'	כד.	התחלה הראשונה והוא היותר חיצוני ובו תלוי כל האדם וממנו יקום בתחיית המתים	טיפה זרעית מאבא
ביאורים א'	לט::	נמשך מכל קומת הפרצוף כולו מתחלת המוחין עד סוף המלכות שהוא עטרת הברית, רק שבחצי העליון עד החזה הוא רק בבחינת אור וכח ומהחזה ולמטה ששם התחלת הפרסה המפסיק בין אברי הנשמה לאברי הגוף ושם מתעבה הטפה ונקרש ומתעבה עד לעטרת הברית	טיפת זווג
כללים א'	ל.	יורד מהמוחין דרך חוט השדרא ונתתקן מהנה"י דכל עליון, והעברה דרך החוט השדרא הוא הגדלת האחוריים לצורך הזווג, וזה מהנה"י דכתר ולכן אחד עם האחורי או"א, וכן כאשר נפלו האחורי או"א נפל גם כן הנה"י דכתר	טיפת זווג
כללים א'	יח::	דס"ג היא העסמ"ב דס"ג דמ"ס, והם שורשים הפנימים להתפשטות הראשון דאח"ף	טיפת לובן
כללים א'	יח::	עסמ"ב דב"ן דמ"ס	טיפת לובן דב"ן
כללים א'	יח::	עסמ"ב דמ"ה דמ"ס	טיפת לובן דמ"ה
ביאורים א'	כח::	ע' עולם התהו	טיפת קרי
דעה א	נד::	כל דבר טמא יש לו חיות הקדושה שמאיר לו מלמעלה ולא בתוכו ח"ו	טמא
ביאורים א'	נו::	כולם נקראים ומתגלים לנו רק על ידי האותיות,	טנ"ת

מפתח לעניני הלש"ו

		כי אין גילוי לנר"ג אלא על ידי הגוף	
טעמים	נותן כוונה ורצון לתיבה	נו: .	ביאורים א'
טעמים	בעיקרם י"ג אע"פ שנחלקים למלכים ומשרתים	נו: :	ביאורים א'
טעמים	עיקרם עגולים אבל יש גם אחרים וזה בגלל שהם כלולים מכל הטנת"א, והם עיגולים כי הם מכתר ולכן הם בבחינת עיגולים משרשם שהכתר הוא מקיף למעלה על כולם להחזירם אליו ולהנהיגם על פי הכוונה התכליתית	נז: :	ביאורים א'
טעמים	על אף שהם כלולים ביי"ג ששרשם מהי"ג ת"ד אבל הם נחלקים ליי"ג שהי"ג ת"ד שרשם בדעת שהיא ה"ח וה"ג	עג: :	ביאורים א'
טעמים דא"ק	כתר ולא חכמה שבאצילות הכתר נעלם והחכמה נגלה, אבל בא"ק הכל בהעלם, ולכן הטעמים מתחילים מכתר שהוא התחלת השורש עצמו	מד: :	ביאורים א'
טפה זרעית	בכל טפה יש ב' בחינות דחומר וצורה, א' הוא מבירורי דהולד עצמו מה שנברר מהכלים דעולם התהו, וגם ממה שנמשך לאו"א לצורך הזווג תוספת אור וניתן להם חלק לטפה, ב' מה שאו"א נותנים מגופם ונפשם, וכל א' מי' כי הם נמשכים מכל הקומה כולה	ס: :	ביאורים א'
טפת זווג	אור ונשמה חדשה ונמשך מן המוח ונעשה מכל מאכל ומשקה שהאדם אוכל ושותה שהמבורר מהם נמשך לכבד ונעשה לבשר ודם, והכבד שולח אל הלב, ונמשך מזה קיסו וכח לרוח החיוני מן הלב לגוף, והמבורר מן הלב שולח הלב אל המוח, ונמשך משם רוח חיוני יות רפנימי לפנימיות הגוף דרך העצבים ונעשה במוח הבירור היותר אחרון (סח).	סז: :	ביאורים א'
טפת זווג	בירורים שלה נעשו על ידי החכמה שאין לקליפות אחיזה בג"ר אבל לאמא אין בה כח לדחות החיצונים לגמרי אלא רק כשהיא ביחד עם החכמה, אבל ללא חכמה יש לחיצונים אפשרות לאחוז באחוריים שבה	סח: :	ביאורים א'
י'	מורה על עתיד	ב: .	ביאורים א'
י'	בחינת אבא ונכללה האמא עמו בקוץ התחתון, וגם בו"ד שהיא המילוי של יו"ד, וזה שנים שיש ב' פרצופים שהם אמא ותבונה, אבל בגלל שהאמא גנוז שם אז האות שייך לאבא	לה: :	ביאורים א'
י'	שייך לחטא הברית (מושך ערלתו), כי הזרע טיפה דיו"ד (שבא מהמוח) וגם לכפירה שהיא במחשבה	סט: :	כללים א'
י' מיני נקודות	מלכות בניקוד צ-באות	מט: :	כללים א'
י' ספירות דאצילות	שורשם מונחים בהעלם בעצמותו של א"ס ית'	ו: .	ביאורים א'
י' ספירות, הכמוסים באור א"ס	רק בבחינת עיגולים לכד ולא יושר	ו: :	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

י-הוה	לפעמים תבונה נקראת כך ע' תבונה	לו :	ביאורים א'
י-הוה	שם הכולל כל השמות, ועיקר כולם, כלול מכל העליונים וכולל כל התחתונים	סא ::	ביאורים א'
י"ב	כל י"ב מאירים ביי"ג כי הי"ג הוא כללותם, שייך לנוק'	פד.	ביאורים א'
י"ב גבולי אלכסון	שייך לשם י"ב יה"ו חב"ד, חג"ת נה"י, וכן הי"ב הויו"ת של מלך מלך ימלוך	פה.	ביאורים א'
י"ב גבולים	ד' קרנות ארוכות שוככות בכל אורך משך התקרה, והרצפה והחיבורים שלהם, ונקרא אלכסונים שאם תצייר התפשטות קו מהקרן זה רק באלכסון, והם מצד הגבורות כמו כל גבול, ולכן נחשב השמאל קודם הימין, על אף שהרוות מתחילים מימין משום כל פינות שאתה פונה וכו'	פג:	ביאורים א'
י"ב גבולין	נקרא אלכסון כי מציאותו הוא מב' שטחים שאינם ברוח א', לכן רק מתפשט קו מהקרן באלכסון, ולכן מובן שאין הגבולין יוצא מהו, ק אלא הו, ק יוצאין מהם, והטעם שהם נתגלו באלכסונים שמה ממוצע בין השרשים הנעלמים אשר שם הוא רק בבחינת עיגולים להו"ק הגלויים, והאלכסון הוא מתייחד העיגולים עם המרובע שבתוכו, שהוא היושר שהוא הו"ק	פג::	ביאורים א'
י"ב מזלות	מהי"ב גבולי אלכסון ביסוד, שהם הי"ב פשוטות שבו, וקבוע ברקיע שניה שהיא יסוד	פד ::	ביאורים א'
י"ב מזלות	בגלגל השמיני שביסוד	פד ::	ביאורים א'
י"ב פשוטות	יש גם בראש	פ ::	ביאורים א'
י"ב פשוטות	כחות פשוטים ולכן אם נתגלה כח בעולם התחתון זה מורכז מכמה פשוטות, ורק נמצאים בפשיטותם בת"ת ולכן אפשר שכולם יהיו בת"ת וגם בפרטיות בגוף (פא ::)	פא ::	ביאורים א'
י"ב פשוטות	שורש לו' כפולות, ופשוטות רק ביחס לכפולות, אבל בעצמם הם מורכבות	פב:	ביאורים א'
י"ב פשוטות	כל אחד משתתף בכל הו"ק אמנם עיקר גילויו בב' והם בב' גבולין אשר מתפשט כל אחד להגבול שכנגדו	פד.	ביאורים א'
י"ב פשוטות	לעולם רק בקו האמצעי, דהיינו או בדעת או ת"ת או יסוד או מלכות, ובזה הוא שורש לקצוות, על אף שבחיצוניותו הוא למטה מהקצוות (דעת למטה מחו"ב, ת"ת למטה מחו"ג וכו'), אבל בפנימיותו הקו האמצעי מבריח מן הקצה אל הקצה ועולה המלכות עד הכתר	פד ::	ביאורים א'
י"ב פשוטות	כנגד הצינורות שבאלכסון, והם הי"ב גבולי אלכסון	עו :	כללים א'
י"ג חוורתא	עיקרו י"ב ויוצא מהמ"ס דא"א, שהוא נוק', אם	פה.	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		כך רואים ששורש הי"ב בנוק'	
י"ג חוורתין	נתגלים רק על ידי הי, ג נימין	פ.א.	כללים א'
י"ג מידות	מח' עד י"ג הם הי"ג מקיפים דא"א	נח:	ביאורים א'
י"ג מידות הרחמים	גילוי דא"א דאצילות, ובהם הישור מתייחד עם העיגולים	יח:	ביאורים א'
י"ג מידות הרחמים	נקראים רחמים שאין דין בכתר	נח.:	ביאורים א'
י"ג מידות הרחמים	א"א והוא הנהגה הניסי	יט.:	ביאורים א'
י"ג נימין	עיקרו י"ב ויוצא מהמ"ס דא"א, שהוא נוק', אם כך רואים ששורש הי"ב בנוק'	פה.	ביאורים א'
י"ג ת"ד	או"א וישסו"ת נמשכו מיסוד דעתיק אבל נגמרו על ידי א"א ועל ידי זווג דחיק וגרון, והי"ג ת"ד	לז.:	ביאורים א'
י"ג ת"ד	נחלקים לט' מהשערות (מהאורות הפנימיים), וד' שהם תיקון ג, ה, ז, יב בלא שערות (מהאורות החיצוניים)	מו.	ביאורים א'
י"ג ת"ד	ו"ק דא"א מוסדרים הפוך ממטה למעלה שאין התחתונים יכולים לקבלם אלא רק כך, כי עי"ז נתצמצמו	נח.:	ביאורים א'
י"ג ת"ד	עיקרם היא י"ב (י"ב פשוטות -ה, ו, ז, ח, ט, י, ל, נ, ס, ע, צ, ק) כי הי"ג היא רק כלל כולם	פ.:	ביאורים א'
י"ג ת"ד	עיקרו י"ב ויוצא מהמ"ס דא"א, שהוא נוק', אם כך רואים ששורש הי"ב בנוק'	פה.	ביאורים א'
י"ג ת"ד	שייכים לתשובה ובינה	א.:	דעה א
י"ג ת"ד	רק מהבינה דמ"ס, שהע"ב שהמ"ס לא נתגלה כלל, הן בא"ק והן בא"א	ט:	דעה א
י"ג ת"ד	אמצעי בין מ"ס לאו"א, והם מהס"ג דמ"ס	ט.:	דעה א
י"ג ת"ד	יש בכל פרצוף ופרצוף	סט.:	דעה א
י"ג ת"ד	שייך בפרט לתת לאלה שתחתיו ולא לפרצוף עצמו	ע.	דעה א
י"ג ת"ד	נקראים בינה שהם בבינה עלמא עלאה, וכן הם נפקין מבינה דמו"ס, והוא אור הדעה עלא השממנו הוא שם מ, ה שיצא בעת התיקון	ג.:	דעה ב'
י"ג ת"ד	כללותו ב' מזלין העליון ובו כלול אבא והוא עד החזה, והתחתון שהוא עד הטבור ובו כלול אמא	נט.:	כללים א'
י"ג ת"ד	כל טובי	כב:	כללים ב'
י"ג ת"ד	לפעמים מתגלים על פי כבשי דרחמנא שהוא על ידי ברית אבות	כב:	כללים ב'
י"ג ת"ד	נחלקים לח' של אבא וה' של אמא, ועל אף שנחלקים בספרא לט' וד' זהו שא' מהדכורא שייך לנוק' ושרשה, והוא מזל נקה כתר עלאה (לב.:	לב.:	כללים ב'
י"ג ת"ד	כללות הדעת עלאה	כו.	ביאורים ב'
י"ג ת"ד בא"א דאצילות	סוד מלכות רחל	א:	ביאורים ב'
י"ג ת"ד בבחי' פרצוף בפני עצמה	המזל תחתון שלה ביסוד שהוא בחינת נוק', ולכן שורש האמא בנוק', וכן באמא שבא"ק	קיב.	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

י"ג ת"ד בבחינת היותם כלולים בכתר וחכמה דגלגלתא	מזל תחתון שלה בחסד, ולכן שורש האמא בחסד וז"א, וכן באמא שבא"ק	קיב.	כללים א'
י"ג ת"ד דא"א דאצילות	אח"ף עומד בבחינה זו	ל.:	ביאורים א'
י"ג ת"ד דא"א דאצילות	נמשכים מהמ"ס	מח.:	ביאורים א'
י"ג ת"ד דאצילות	שייך לדעת שיש לו י"ד בחינות	כט.	ביאורים א'
י"ג ת"ד דאצילות	שמותם הם רק מה שנתגלה בזו"ן דאצילות, אבל במקומם הם נכללים בא"א	כז.:	כללים א'
י"ג תיקוני דיקנא	שורש התפשטותם מאורות האוון, נחלקים לב' חלקים ח' וה', ח' ראשונים ומעליהם במדרגה ה' אחרונים, אבל בסדר עמידתם הח' למעלה מהה', הח' הם ז"ת עם הבינה של המ"ס דא"א, והה' תיקונים הם ה' ספירות דכתר דא"א חג"ת נ"ה, והם למטה שאין התחתונים יכולים לקבל אורם בהיותם למעלה אלא רק אחר שירדו, והח' היא תוספת אור אשר נתוסף בז"א בהתלבשות האמא, ורק על ידי זה נתעלה הז"א למדריגת אמא	מא.:	ביאורים א'
י"ה שהוא רמז לכתר שבעקודים	זה הרשימו של התפשטות הראשון וב' הסתלקויות	נג.:	ביאורים ב'
י"ס	יוצרים צורת אדם	יט.:	ביאורים א'
י"ס דרוח	כללות הגדלות, והם הנקודות, והם אור חוזר כי שורשם מחכמה וגילויים הוא למטה מתחת לאותיות, ועכ"ז מנהיגים אותם	פ.:	ביאורים א'
יג מדות	הזכרתם מבטל דינים שהם יוצאים ממו"ס שהוא שורש הגבורות, וכל הגבורות נמתקים בשרשם	טו.:	דע"ה ב'
יה"ו	לא נתגלו אלא רק בו"ק דאצילות בו' צירופים שלהם אבל עצמם היא הפנימיות דרדל"א שלא נתגלה בכלל (פה.:	פז.	ביאורים א'
יהודה	במלכות	כו.	כללים ב'
יהי אור	שייך לכתר שהוא האור הגנוז, ובאמת היה קודם לכל, ולא נתגלה בגלל העלמתו	מט.:	כללים א'
יו"ד	ו' שבו ע' ו' קטיעה	לו.:	ביאורים א'
יו"ד, מילוי, של אות ה'	שייך לחכמה ובעקודים היא רק כדי חיות	עד.:	ביאורים ב'
יום	שם לאור כי רק בהם נתגלה המאציל להאיר על ידיהם	כה.	ביאורים א'
יום ההוא	יום דבינה שנקרא הוא, והג"ר	סה.:	כללים א'
יום הראשון של מעשה בראשית	בבחינת אצילות ובריאה	ד.:	כללים א'
יום השבת	אז עולה הז"א למעלה	מז.:	ביאורים ב'
יון, גלות	הקליפה שלט בגוף	כח.:	ביאורים א'
יוסף	בגלל גודל זכותו זכה להינצל על ידי הקב"ה	טו.:	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		עצמו ולא מלאך כאברהם אבינו אולי	
י'ושר		כמעט כל ספר הזוהר ותיקונים רק מתעסקים בבחינת י'ושר	ז': ביאורים א'
י'ושר		עיקר האצילות היה ביושר	ז': ביאורים א'
י'ושר		כל המציאויות הפרטיים ע"ד מציאות הדצח"מ	ז': ביאורים א'
י'ושר		כאשר יתגלה לעיגולים שהוא יסודם הראשון זה התיקון דלעתיד, ע' י'ושר דא"ק	טו': ביאורים א'
י'ושר		כלול כל תחתון מכל הארת היושרים דעליונים בפנימיותו	טז': ביאורים א'
י'ושר		נותנים לתחתון מבחינת האחרונה של עליון	טז': ביאורים א'
י'ושר		דכל עולם משפיע עיקר חיותו	י': ביאורים א'
י'ושר		שם יש חידוש	יא': ביאורים א'
י'ושר		חיותו וקיומו בא מהעיגולים	יא': ביאורים א'
י'ושר		רוח, ולכן היושר של כל עולם הוי הרוח הכללי, ושל כל פרצוף הוי הרוח הכללי	יב': ביאורים א'
י'ושר		כבר הוכן במקורו בתחילה לפני העיגולים, אבל לא שהוא עומד במקורו ע"ד שהוא אחר כך למטה אלא במקורו אין לו גילוי עדיין, ועומד שם רק כלול ונעלם, ולא נקרא שנאצלו, שלא ניכרו מאומה ואין להם גילוי (יג:.)	יג': ביאורים א'
י'ושר		לצורך התלבשות העליון בתחתון ולהשפיע מטוב העליונים, ולכן השפע הולך מנקב פתוח	לה: דעה א
י'ושר		הקו הנמשך מעליון לתחתון והוא עיקר פנימיותו של התחתון, וזה היושר הכללי שבכל עולם, והוא כלול בו בהעלם מכל כללות העליונים כולם, והוא המקשר בין העולמות	לו': דעה א
י'ושר		יסוד העיקרי דכל עולם הכוונה לא לפרטי המציאות דתחתון הנמשיכים במכוון כמו בעיגולים אלא שפע היושר מאיר ומשפיע לעיגולים ואז היושר מתעבה ומשתייך לעיגולים וכאשר נגמר להתעבה בעביית הראוי לאותו עולם אז נולד ויוצא מעיגולים כל תולדות המציאויות כולם, רק שהיושר הוא פנימיות של העולם שהוא ממדריגת עולם שעליו והעיגולים היא בחיצוניות שהיא ממדריגת אותו העולם, ע"י השפע מהיושר נוצר כל פרט וכל מונהג כל פרט. ואפילו העיגולים עצמם יצאו מהיושר. יוצא שכל גילוי של י'ושר היא רק דרך פרט ושל עיגולים רק דרך כלל	לז': דעה א
י'ושר		כמו יסוד ובכלל הפרצוף העליון, וגוף וברית נחשבים כא' אבל כל י"ס דיסוד נכנסים בתוך העיגולים וזה קצה התחתון של פרצוף עליון, ונעשה א' עם העיגולים רק בעת הזיווג ולכן יש פרצופים שהזיווג תמידי אז תמיד היושר בתוך העיגולים ואלה שזיווגם לפעמים אז גם היסוד	לז': דעה א

		בעיגולים לפעמים	
דעה א	לח.	על ידי היושר מתלבשים כל העליונים בכל התחתונים כולם, אבל יש בחי' עיקר ויש תוספת. העיקר היא מה שנעשה לעיקר חיותו וזה בשר מבשרו, ואז לא ניכרת שזה מהעליונים בכלל, וכאשר נגמר זמן חיותם עולם למקורם, ואז נתבטל מציאותם מבחי' העולם הזה, ואז לא יהיה נפול על העולם הזה שם מציאות כלל, שעלה כל א' לשורשו, אז ישארו רק היסודות, וזה הבחינת ביטול, והתוספת היא הנהגה הניסי שביצי"מ ומ"ת וכן גילוי הקבלה שהוא התורה שלעתיד (לח:).	יושר
דעה א	לח::	העיקר נמשך מהחיצוניות, והתוספת מהפנימיות, והוא נקרא טובי ונמשך מהת"ד, ושורשו של הפנימיות מהאורא עילאה ששם שורה האור א"ס, וזה שייך להנהגת הס"ג וחיצוניות שייך להנהגת המ"ה וב"ן ובזה תלוי הזווג עם העיגולים אם זה מהז"ת או מהג"ר (לט.).	יושר
ביאורים א'	טו.	מגיע הארתו עד עגולי א"א דאצילות כדי לתקן התיקון דלעתיד, ואח"כ עד עיגולי עתיק כדי לכלול הכל בו בסוף שהרי הוא שרשם הראשון עד סוף אלף העשירי, וזה בגלל שגם עתה מתפשט הארת היושר דא"ק ויורד עד סוף כל העגולים, ולכן מברייח מן הקצה אל הקצה עד סוף תחתית סיום כל העוגלים שלו, שאחרי אלף העשירי יוחזר הכל למדריגת א"ק (טו:).	יושר דא"ק
ביאורים א'	יד::	יש בזה ד' הבחנות, א' עיקר א"ק, ב' השתתפו באצילות, ג' הארות, ד' תיקון דלעתיד, עיקרו מסתיים במקום הטבור שבו, ושם מסתיים מדריגת עיקר הא"ק בתוקף הגלוי האור הקו, ומשם והלאה לא מאיר קו דא"ס, נה"י שבו משתתף ומתייחד עם האצילות, והם נחשבים לפרצוף אחד, מגיעים רגליו עד סוף האצילות, הארתו מגיע עד סוף הבי"ע, על ידי התלבשותו באצילות (טו.).	יושר דא"ק
ביאורים א'	טז.	רוח דנקודות, דהיינו שם מ"ה דהתיקון (?) לא גמרתי	יושר דנקודות
ביאורים א'	יח:	לא נתפשטו רגליו עד עגוליו בגלל שהוא יצא אחרי עיגולי א"א לכן נתמעט אור היושר, שהרי א"א ועתיק הם ב' בחינות בכתר, ולכן לא נתחלקו לעגולים ויושר לעצמם, שיש להם אותם יסודות - ב' בחינות בכתר, וכן היושרים הם ב' בחינות פרצופי דכתר, ולכן יושר דעתיק יצא לפי כח היסודות דא"א (יח:).	יושר דעתיק דאצילות

מפתח לעניני הלש"ו

ישר, אור מקיף שלו	מקור לעיגולים	יב.	ביאורים א'
יחוד	אצילות הוא עולם היחוד	כ.	ביאורים א'
יחוד	שייך לחסד	לג.	ביאורים א'
יחוד	התחילה הנוק' עולה אצל הדכר וזה החופה ואחר כך הוא יורד אליה וזה עצם הזווג	עה:	ביאורים ב'
יחוד דא"ס	אפילו אחרי התיקון היא לא נתגלה בכל הספירות אלא רק על ידי המלכות שהיא הנוק' הכללית של כולם, דהיינו רק על ידי זיווג	יד.	דעה א
יחודו	מצות היחוד הוא להבין ולדעת איך שנבלד יחודו ית' שבאצילות ששם הכל אלקות גמור מאחר בבי"ע שהוא רק ממציא ומהוה אותם	מב::	ביאורים א'
יחודו	מי שאינו ב' יחודים של ה' א' ושמא א' כראוי אז הוא גורם בשרש נשמתו ובכל מציאותו דאותו האדם בעולם סילוק שכינתו ית' והסתיר פניו רח"ל	מב::	ביאורים א'
יחודו	כל זמן שקיים הס"א בעולם נמשך ונעשה כל יחוד וית' רק בהסתר פנים ולעתיד יהיה בגלוי, ואז גם יתגלה איך שכל מה שקורה עכשיו ממנו לבדו ית' ומרצונו ואיך שהכל בכוונה עמוקה על התיקון האחרון, ולכן באמת ב' היחודים הם בהסתר כעת (?)	מב::	ביאורים א'
יחזקאל	ראה ביצירה, ולכן נאמר כמראה אדם ודמות כבוד וכו', ששם הז"א דאצילודבריאה נתבלשו במלכות דבריאה וירדו, ונתהווה לעתיק דיצירה, וזה כי ז"א מקנן ביצירה, ז"א שהוא ראה את תלייתו למעלה ולא לא נאמר עתיק יומין	נב::	כללים ב'
יחידה	אור מקיף הישר ע' שם	כב:	ביאורים א'
יחידה	שייך לאור מקיף	כג.	ביאורים א'
יחידה	מקומה באוירא עלאה אשר בין הקרקפתא למוח, והוא נקרא חכמתא עליאה סתימאה (?), והוא אוירא דלא אתפס, שאינו מתלבש בשום לבוש	לא:	ביאורים א'
יחידה	למעלה לגמרי מכל פרצוף וכל הדיבורים בנשמה וחיה ויחידה הם הפרטיים שברוח	לא:	ביאורים א'
יחידה	מקביל לא"ס המקיף אשר למעלה מהצמצום	לא::	ביאורים א'
יחידה	אין לה כלי להתלבש בתוך הגוף אלא רק מתלבש בתוך החיה, שאין שום כלי שיכול לעשות את פעולתה	לא::	ביאורים א'
יחידה	נקראת כך כי אין למטה דוגמטה, שהרי היא אינה שורש לתחתון אלא שרש השרשים ורחוקה מהם	לב:	ביאורים א'
יחידה	למעלה לגמרי מכל פרצוף וכל הדיבורים בנשמה וחיה ויחידה הם הפרטיים שברוח, אבל זה רק באצילות, ששם עיקר הפרצוף רק מהרוח והנפש הכלליים, אבל בעולם העקודים הנשמה הכללית (הז"ת שלו) נכללת בעיקר הפרצוף,	לה:	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		ולכן כתוב שבעקודים שולט השם ס"ג, ובאצילות שולט השם מ"ה	
יחידה	הכולל לא מתלבש בגוף אלא רק מקיף עליו	נב ::	ביאורים א'
יחידה	אין לו כלי להתלבש בגוף אלא רק מקיף למקיף, וזה הן ביחידה הכללי והן ביחידה הפרטי שבכל נר"נ	ט ::	הקדו"ש
יחידה דספירות	קוצו של י' דע"ב	כב :	ביאורים א'
יין	סוד הגבורות הניתנין אל המלכות ביסוד שבה	עב.	ביאורים א'
ים	שם לספירות ע"ש	כח :	ביאורים א'
ימות המשיח	אז יתבטל כל הזוהמא והרע מהמציאות, ויזכך ועל ידי הג' סעודות של בהמות בהררי אלף, זיז שדי, ולויתן	סה.	כללים א'
ימות המשיח	זמן שליטת הקו החסד עם הגבורה ביחד, שיתגלה החסד על ידי הגבורה	עח ::	כללים א'
ימות המשיח	יבטל כל הרשעה וזדכך כל החומר על ידי הג' סעודות דלויתן וזיז שדי ובהמות בהררי אלף	פב ::	כללים א'
ימות המשיח	זמן שליטת מלך הדר עטרת היסוד שא זיתגלה חסד בפה דאמה, אז יתוקן סירס את הזכר והרג את הנקבה בזו"ן דאצילות	פג.	כללים א'
ימות המשיח	סוף אלף הששי זמן שליטת הזו"ן ואז יתוקן כל ענין דסירס הזכר והרג הנקבה שבזו"ן דאצילות ולמטה, וגם אז יתחיל השתוות אורות הפרטיים דמ"ה וב"ן, שאז יאירו זה לזה בבחינות הראוי להשתוותם יחד, אבל התיקון העיקרי היא אי אפשר רק על ידי עיבור ולידה, וזה רק על ידי חזרתן לשרשם וזה באלף השביעי	פג.	כללים א'
ימי חול	שם לספירות בעולם העשייה, ע"ש	כח ::	ביאורים א'
יניקה	הזווג דיניקה הז"א לוקחת מהאמצעית דתבונה, וזה לא האמצעית אלא ההארה ממלכות דתבונה כפי דרגת אותו מלכות	מ ::	ביאורים א'
יסוד	נקרא אמצעית שכחו מהדעת שהוא בקו האמצעי	ו :	ביאורים א'
יסוד	התחלתו מהטבור, ששם מסתיים הת"ת	טז.	ביאורים א'
יסוד	בו הוא הגלוי דכל המוחין, בסוד החסד דאתגלי בפום אמה	יט.	ביאורים א'
יסוד	התחלתה מהטבור	לח ::	ביאורים א'
יסוד	סוד המוח, ז"א שנעשה כל הנהי"ם מהמוח	עד ::	ביאורים א'
יסוד	שלום, דהיינו באור ישר, ובאור חוזר למלחמה (פא.)	פ ::	ביאורים א'
יסוד	תולדת ת"ת כי כל תכונת הת"ת ביסוד, ולכן נקרא מערב (ביחס לת"ת) כי מתערבים כל הכחות כולם בו הן הי"ב והן הו' כפולות	פד :	ביאורים א'
יסוד	נקרא עטרה כתרה, כתר של האות ה' אחרונה	פד ::	ביאורים א'
יסוד	שייך לנער (יוסף מט"ט ויהושע) וטעם שכל חיותם רק על ידי תוספת מהבינה	סה :	ביאורים ב'

מפתח לעניני הלש"ו

יסוד	רוח שבגבורות	סז ::	כללים א'
יסוד	נוטה לשמאל והוא ו' זעירא	עא ::	כללים א'
יסוד	נקרא כל, ויש בו ב' בחינות שהם יסוד ועטרה שבו, והוא כולל ה"ח וה"ג וכאשר הוא עומד בז"א הוא נכלל בו הה"ח שבז"א, וכשהוא נכנס במלכות אז הוא במקום המלכות ומשפיע בה אז גם הה"ג, והוא ראש המלכות	עב.	כללים א'
יסוד	איך לו אור בפני עצמו כלל, שאם היה לו אור בפני עצמו היה פעולתו בלי הפסק שהרי כעת יש רק זווה לפרקים שכל זווה רק להוציא נשמה חדשה וזה רק מה שלוקחת מכל העליונים, ובעת צורן הזווה לוקח עיקר השפע מהדעת שבפנימיות הת"ת, וכלול בו כל בחינות הריבוי והנגד, וכשנמשך בו מתגלה בו חו"ג עוד ביותר, ואז מתחלף ומקצה לקצה, וממשיך את האורות במלכות	עב ::	כללים א'
יסוד	לוקח מכל הי"ס ומשפיע למלכות אבל עיקר קבלתה היא מהגבורות, ולכן בערך התמורה היא גבורה שבחסד	עג.	כללים א'
יסוד	עלה על ידי הבחינה של ג' קוים להיות עולה על ידי הדעת ישר עד הכתר, ולכן נתעלה ביחס לו"ק ב' מדריגות, ובפנימיותו עלה ו' מדריגות, וביחס לכתר ד' מדריגות	עד ::	כללים א'
יסוד	נמשך עד סוף כל הטערה שבסביבו	עט :	כללים א'
יסוד	איך לו שורש במלבש אלא בא בסוד תוספת	יב ::	כללים ב'
יסוד	כל עיקור רק למלכות	לג ::	כללים ב'
יסוד	איך לו מקום אלא רק בא בסוד תוספת, שמקורה ביי"ג ת"ד היא עומד בין ח' דכורא לד' דנוק', ומאחד שניהם, שהוא מתגלה בבינה דחכמה (נוצר חסד) שנוצר הוא בינה דחכמה וחסד הוא יסוד דכתר, ולכן אינו עומד אלא לצורך שורש ומקור ליסוד דז"א, ושם בינה נוצר אותה חסד לצורך ז"א על ידי זווה דב' מזלין (נוצר עם ונקה), ומזה נעשה תוספת מוחין לז"א וכל מציאות היסוד דז"א מכחה גם	לג ::	כללים ב'
יסוד דא"ק	מלך הדר, והוא החסד המתגלה בפומא דאמה, דהיינו שם מ"ה	כז ::	ביאורים א'
יסוד דאבא	שייך ליעקב ע"ש	ל ::	ביאורים א'
יסוד דאמא	מוח הדעת דז"א אבל הארתו מתפשטת ומתגלה בפה	נה ::	ביאורים א'
יסוד דבינה	הר הזיתים	כח ::	ביאורים א'
יסוד דבינה	דעת דז"א שמשם יצאו כל הו"ק, ולכן הוא עולמו של ז"א, ולכן נקרא עלמא ועלמא דאתי שהיא כולו שייך לאצילות, שהוא אלקות גמור, ורק יתגלה לעתיד, וזה לא יסוד ממש כי	נט ::	ביאורים א'

		כאשר הם ביסוד הם עדיין נעלמים בסוד עיבור, אלא הכוונה על עטרת היסוד, והיא הד' יסודות שלהם	
ביאורים א'	ו:	מקום הנושא וסובל כל המציאות כולו דתחתון	יסוד דמלכות
ביאורים א'	ו:	מוקר לאור ישר (?)	יסוד דמלכות
ביאורים א'	ו.:	כלי ובית קיבול להוציא ולהמציא בה ועל ידה כל המציאות	יסוד דמלכות
ביאורים א'	נט::	שורש לעולמות ב"ע, ונושא אותם, והד' יסודות שלהם, ומושפעים ממנה תמיד, ולכן נקרא עלמא תתאה ועלמא דין, וזה לא יסוד ממש כי כאשר הם ביסוד הם עדיין נעלמים בסוד עיבור, אלא הכוונה על עטרת היסוד	יסוד דמלכות (דאצילות)
כללים א'	פג.	גן עדן	יסוד דנוק' דאצילות
כללים א'	קה::	אוצר כל הנשמות קודם שיורדים בביראה ולכן נקרא כנסת ישראל, והו אגן עדן ששם נגנו או רהגנוז, ולשם פורח הנשמה בשעת החטא	יסוד דנוק דאצילות
ביאורים א'	ז:	רחוק השכלה בהם משום שהם רק בבחינת כללים	יסודות
ביאורים א'	י:	של כל עולם הוא מהעגולים שלו	יסודות
ביאורים א'	יא.:	ע' ארמ"ע	יסודות
ביאורים א'	כב.:	מהם הנפש, ושייך לעיגולים	יסודות
ביאורים א'	נט::	הם עגולים כמו הגלגלים	יסודות
ביאורים א'	עה::	עיקרם ב' שהם מים ואש, ומהם הוא רוח ועפר	יסודות
ביאורים א'	עו:	עגולים, וזה לפנים מזה	יסודות
ביאורים א'	עו.:	שייך לעיגולים, אבל הם מתחברים יחד עם הרוחות שיש להם אותו שורש ששרשם של המקיף והיושר הם אחד, אבל יחודם יחד הוא בתכונות ההפכיים, כמו כל דו"ן שיחודם בבחינת ההפכיים	יסודות
ביאורים א'	עו.:	הם עיגולים וממילא נוק', ואז המים הם חסד ימין, והאש גבורה שמאל	יסודות
ביאורים א'	עז.	נכללו ברוחות פנים באחור, דהיינו פנים דיסודות באחרויים דרוחות, ואז הם נכללים ימין בימין ושמאל בשמאל, ולכן יסוד מים בדרום ויסוד אש בצפון, ועי"ז נתמזגו, ואז פנים ומקיף הם ימין בימין ושמאל בשמאל דהמקיף לאחור דפנים	יסודות
ביאורים א'	עז.	ירדו לעולם עם הרוחות פב"א כדי שהתחתונים יכלו לקבלם, אבל אחרי שירדו כדי להוציא תולדות נזדווגו פב"פ, והוא המיזוג השני שמוזכר אצלם	יסודות
ביאורים א'	עח.:	כלפי הרוחות הוי הזכר כלפי הנוק', וזה לא בב' פרצופים אלא הם הבחינת דו"ן שבכל פרצוף ופרצוף	יסודות
ביאורים א'	עח.:	מציאותם על ידי שפע הנפשע מהרוחות	יסודות

מפתח לעניני הלש"ו

ביאורים א'	עח ::	צורה לרוחות כי אין היכר וגילוי להיולי ללא צורה, ואחר שיצאו היסודות מהרוחות, נמשכים והולכים בעיגולים ומקיפים לכל הד' רוחות כדי לקבל שפע מהם תמיד	יסודות
ביאורים א'	עח ::	על אף שיש להם מעלה שורש מפני עצמם והוא אור המקיף עכ"ז, אינם יוצאים להדיא מאור המקיף אלא רק דרך היושר הפנימי	יסודות
ביאורים א'	פז ::	יש גם בזכר וגם בנקבה רק שבנקבה האש גובר, ובזכר המים, ולכן באשה יש ריבוי דמים שבגבורת יש אחיזת החיצונים והם צריכים לצאת ממנה, או ליצור מזה ולד או להניק ולד, ולכן היסוד העיקרי אצלם אינם משתמשים בה לצרו ד' עצמותה ולכן היא חלשה	יסודות
דעה א	לז.	יש בכל עולם ב' בחי' יסודות א' מבחי' אותו העולם וזה העיגולים א' מבחי' העולם העליון הוא היושר	יסודות
ביאורים א'	כח :	י' עקב, י' אותיות וב' שמות אלה"ם	יעקב
ביאורים א'	כח ::	י' עקב, שהם העשר כחות הדין דתוקף הדינים (היוצאים מצפוני רגליו שנפלו בעולם התהו - וזה סוד כל הגלות שהוא נגיעתו של הס"ם בגיד הנשה, וכמו שהניצוצות של קדושה נמצאים במקום טמאה כך כלל ישראל נמצאים בגולה בין או"ה) הניתנים בעקב שהוא עולם העשיה, ונמתקו על ידי יעקב	יעקב
ביאורים א'	ל ::	נעשה מיסוד דאבא המתלבש בז"א, אבל הוא נחשב לבחינת בפני עצמו, אבל היסוד דאבא אינו נעשה לעצם מעצמיו כמו לאה, שהאבא תמיד נעלם וכל גילוי לעולם רק על ידי אימא	יעקב
ביאורים א'	נג ::	נמשך מתבונה	יעקב
ביאורים ב'	ג ::	מרכבה אל כלל האצילות ונקרא האצילות על שמו	יעקב
כללים א'	סט ::	על פי דרך הפרד"ס והגר"א (ע.)	יעקב - אבקתו עם שרו של עשו
ביאורים ב'	ג.	זכה שנעשה הוא מרכבה לכלל האצילות כולו כי כוון כל מעשיו לשם שמים לשרש השרשים שהיא עולם העקודים	יעקב אבינו
ביאורים א'	עו ::	תמיד מהיסוד והמלכות, וכל הד' רוחות דתחתון רק יוצאים ממקום אחד	יצאה
ביאורים א'	כז.	מהמלכות שלה עם המלכות דאצילות הוי עתיק דעשייה וזה ג' מסכים ולכן נקרא מלכות אות ה' אחרונה	יצירה
ביאורים א'	כט ::	שורשו בא"ק, ע' ד' עולמות נאצלים	יצירה
ביאורים ב'	ג.	הטוב והרע שקולים ומעורבים	יצירה
דעה א	נב ::	מחיה ולמעלה אלוקות כוונתו על החיה שברוח עצמו	יצירה

מפתח לעניני הלש"ו

יצירה	יצאו כל א' בציוור הכחות והגבולים	ח ::	הקדו"ש
יצירה	כאן נתגלה שכל עליון סיבה לתחתון	ד ::	כללים א'
יצירה	רוח הכללי דכלל העולמות ושם המלאכים, והם בבחינת סיבה ומסובב עם כלל ישראל סוד אדם (ה ::)	ה ::	כללים א'
יצירה	מקומו באמצעיתו	כו :	כללים א'
יצירה	יסודו באמצעתי, מסוד מלאפום, כמו יסוד הרוח שטבעו באמצעיתו, כמו החי	לב.	כללים א'
יצירה	החיה הפרטי שבנו"ר הכללי אלהות	י.	הקדו"ש
יצירה, עתיק שלו	ע' עתיק דיצירה	כז.	ביאורים א'
יצר הרע	ע' סטרא אחרא		
ירידה	תמיד שרשו קיים במקומו ורק הארתו הוא אשר מתפשט ונמשך למטה, וזהו הטיפה זרעית, וטיפה זו נמשך ובא על ידי תוספת אורות ומוחין מלמעלה שנתוסף בו על ידי זווג דאו"א, והם מקבלים על ידי זווג דפרצופי העליונים מהם, וכן למעלה עד הקו דא"ס	לט ::	ביאורים א'
ירידה	כל ירידת אורות ממקומם באמת אינה ירידה אלא על ידי תוספת אור ומוחין כל האורות עולים לדרגה מעליהם וממילא משפיעים יותר	מ :	ביאורים א'
ירידה	אינו עקירה ממקומו אלא שרשם נשאר לעולם קיים במקומם ורק הריבוי אור שבסם מתפשט ויורד למטה	ע :	ביאורים א'
ירידה	כאשר בחינה משפיע בירידה אז זה רק הארה ממנה, שעיקרו נשאר במקומו, אבל עליה היא שכל הבחינה עולה לגמרי למה שמעליו	מז :	ביאורים ב'
ירידה	תלוי בגילוי והעלמה של האור הפנימי, והעליון ביחס לתחתון, ושייך שיתעלה עד שנחשבים כאחד	יט ::	כללים א'
ירידת הספירות	אין ירידה בספירות אלא כולם עליונים ונקרא ירידות על שם שמתפשטים ומתגלים למטה, כי על ידי תוספת מוחין מתפשטים יותר למטה גילויים	מ ::	ביאורים א'
ירכים	שייך לנה"י ולבר מגופא	יט.	ביאורים א'
ירכים	נו"ה החיצוניים	עה.	ביאורים א'
יש מאין	שייך לדין יותר מרחמים ע' דין	ח.	ביאורים א'
יש מאין	מחכמה שהיא התחלת הזווג, ועוד שם בבחינת אין, וביסוד נעשה ליש	ס.	ביאורים א'
ישמעאל	יחד עם עשו שייך לגלות אחרון, ואז הקליפה שלט ברגלים	כח ::	ביאורים א'
ישו"ת	לב שני למוח, ומוקשר ומיוחד בו על ידי הדעת	יט ::	ביאורים א'
ישו"ת	בחינת אמא ונכלל האבא עמה א' בעוקץ הה' אשר מאחוריו, ובמילוי הה"י שהוא י', וזה שנים שיש ב' פרצופים שהם אבא ויש"ס, אבל בגלל שהאבא גנוז שם אז האות שייך לאמא, והוא	לה ::	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		באמת בחינת יש"ס ותבונה וכללות פרצוף אמא שהאבא נעלם בה, שייך לאות ה'	
ישסו"ת	גם באור וגם בכלי הזכר נעלם, והנוק' נגלה	סג.	ביאורים ב'
ישסו"ת, מלכות	החלק של האו"א שמתפשטים בזו"ן	לו.	ביאורים א'
ישעיה	ראה עתיק דבריא אבא בגלל מעלתה התיחס אותה אל האצילות, וז"א שהוא ראה את תלייתו למעלה ולא לא נאמר עתיק יומין (נב::)	נב::	כללים ב'
ישר	שייך לחסד וצדדים לגבורה	לה::	ביאורים א'
ישראל	גופא דשכינתא	כב:	ביאורים א'
ישראל	נמשך מבינה	נג::	ביאורים א'
ישראל	מהפנימיות דמלכות דא, ק שהוא אור הדעת עליון קו האמצעי סוד התורה הנמשך מאור א"ס	סו:	כללים א'
ישראל	דעת המבריא מן הקצה אל הקצה	ע.	כללים א'
ישראל (ואורייתא וקב"ה חד)	נשמת ישראל נמשך מנקודה הפנימית דמלכות העולה למעלה בסוד אנ"י ואי"ן	טו::	דע"ה ב'
ישראל סבא	נקרא כך שהוא שורש הז"א שנקרא ישראל ובגלל שהוא למעלה ממנו והוא שרשו נקרא בשם סבא, והוא האבא שבאמא	לו.	ביאורים א'
ישראל סבא	נמשך מיסוד דעתיק, אבא נגמר ונעשה על ידי א"א, על ידי זווג דחייך וגרון שלו, והי"ג תיקוני דיקנא שבו	לז::	ביאורים א'
ישראל סבא	נמשך מאבא עליון והוא מתקשר עמו, ונחשב לנה"י דאבא עכ"ז יציאתו ולידתו בתחילה הוא רק מהאמא עליון	לז::	ביאורים א'
כ'	שייך לנו"ה שהם כף חבוה וכף זכות	פז.	ביאורים א'
כ"ב אותיות	נחלקים באצילות לפנים או"א שהוא אוכ"ל מספר"ת, אחורי או"א בד"ק ח"ה, וזו"ן שעטנ"ז ג"ץ	נו.	ביאורים א'
כ"ב אותיות	נחלק לקוים כך א-ז ימין ח-ס אמצע ע-ת שמאל, הקצוות הם ז' שהם שורש הו"ק ונוק' והאמצעים הם מכריעים ד' לכאן וד' לכאן בחינת הדעת לזו"ן	נו::	ביאורים א'
כ"ב אותיות	נעשה על ידי הצמצום, סוד שם ב"ן, שהוא הק"ב	נט.	ביאורים א'
כ"ב אותיות	הגילוי של המלכות דאצילות לצורך הבריאה והם מהי"ג ת"ד דא"א והט' ת"ד דז"א, והם גם כן י' אותיות דשם מ"ה עם הי, ב אותיות דמילוי אדנ"י	מט::	כללים א'
כ"ב אותיות דבינה	יוצאים מהי"ג טעמים דאבא והט"ס אחרונות שהם נקודות	נו::	ביאורים א'
כ"ב אותיות דז"א	נתגלו אלינו דרך המלכות, אבל המנצפ"ך דז"א לא נתגלו אלנו בכלל	נד::	ביאורים א'
כבד	אברי הגוף	לט::	ביאורים א'
כבודו ית'	גילוי היא תכלית כל המציאות	ב:	ביאורים א'
כבשי דרחמנא	הנהגה הנעלמה שמגיע מהא"ס המקיף	י:	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

כבשי דרחמנא	הנהגה הנעלמה, והוא האוצר של מתנת חנם, שהוא הנהגה א"א	יז ::	ביאורים א'
כבשי דרחמנא	אור מקיף ע"ש	כב ::	ביאורים א'
כבשי רחמנא	ג"ר, והוא ההנהגה של הנסתרות לה' אלקינו, והוא מנהיג הכל בעולם תמיד לכוונת התכלית התיקון האחרון	כ ::	ביאורים א'
כדי חיות	כאשר עולים ד' אורות בכתר	עד ::	ביאורים ב'
כוונה	מתברר ומתקן לבושי הנשמה	קו ::	כללים א'
כוונות	שייכים לעולם האצילות	ב ::	דע"ה ב'
כופר בעיקר	מי שלוקח הט"ס בלא המלכות דא"ס שהיא שורש כולם, והכוונה הצפונה שבהם	ל ::	ביאורים ב'
כורסיא דשביבין	היא בחי' עור ושם אלקים, והם המלכים שלא נתבררו ונקראים קלי' נוגה וחשמ"ל, ובמקום אחר כתוב שזה בחי' הבשר, ולתרץ שזה מלכי עיגולים וזה מלכי יושר, ואחר התיקון הם התחברו יחד להיות העור של האצילות, והוא עורו של לויתן (סא).	ס ::	דעה א
כורסיא דשביבין	גם יש בחי' כורסיא דשביבין בין כל ספיר וספירה דמקיפין, אבל זה רק מתחיל מחכמה ולמטה, שהכתר מתעלם מעולם הנקודות ולכן כתוב שהכתר יושב על כורסיא דשביבין	סב.	דעה א
כח"ב	כחותיה יוצאים לפועל על ידי החג"ת	יט ::	ביאורים א'
כח"ב	עיקרו חסדים אך על ידי התכללות שמאל בימין אז עלה על ידי זה אות ש' השייך לגבורות ונכלל במוחיץ, והתגבר על החסדים	עז ::	כללים א'
כח"ב	מושרשת במקום הקשר של תפילין, שהוא הגומה שתחת הראש, ושם סופו של מוח הדעת, ושורשה בפנים הוא בפה	יט ::	ביאורים א'
כח"ב דא"א דא"ק	בו אין שמות אלא רק שרשם, וכאשר נמשך שפע מהשורש להגילוי באמת אז נקרא השורש בשם הענף	מד.	ביאורים א'
כינור	כמו רחום וחנון הם על המאציל עצמו על ידי האצילות אבל הם יותר חיצוניים מאשר השמות	נו ::	דעה א
כינוריו ית'	כולם רק באצילות	ו.	ביאורים א'
כך עלה במחשבה	הדינים מהמ"ס	סח :	ביאורים א'
כל טובי	בא"ק דוגמת הי"ג ת"ד בא"א דאצילות, דעת עליון	טו ::	ביאורים א'
כלי	כל כלי בכל עולם ועולם אינו נחשב כלי לעולם שלמטה ממנו אלא רק ביחס למופלגות האור שבתוכו	ד :	ביאורים א'
כלי	שורשו בצמצום	ז ::	ביאורים א'
כלי	כל אור פנים רק מאיר כפי הכח של הכלי המחזיקו	כג :	ביאורים א'
כלי	גבול ומדה ואותו כח דבחינת גבול שמצמצם עליון כדי לירד לתחתון, ולכן יש מקום לכלים	כט :	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		מעל עקודים, אבל הם נקראים רצון ע' אצילות כאן	
כלי	על ידו יש גילוי לאור עליון לתחתונים	לב ::	ביאורים א'
כלי	עיקרי רק באצילות ולמטה ובעקודים היא רק שורשי הכלים	לג.	ביאורים א'
כלי	אחרי שיוצא האור הזך עביות האור הנשאר מתעבה ביותר ונעשה לבחינת גוף וכלי לאור שנכנס בו אחר כך, והגורם היא מהמקיפים שהם מעלים האור הזך לשרשו (א ::)	א ::	ביאורים ב'
כלי	אור ללא כלי אין לו תפיסה ואין לו שום שם ומילה ואי אפשר לדבר בו, ולכן לא נזכר מהם בתורה כלל, ולכן רק מדברים בהם בשמות וכינויים בדרך משל ודמיון	ד.	ביאורים ב'
כלי	פנימיותו יותר זך שאורו יותר דחוס שם, וחיצוניות פחות זך שאורו רחוק ממנו, אבל מקורו של החיצוניות יותר גבוה שהיא צריכה להגביל האו"מ שיותר גבוה, ועל ידי זה יש לאו"פ אפשרות לקבל הארת האו"מ ולהתייחד אתו	ו.	ביאורים ב'
כלי	כאשר כתוב למעלה מעקודים זהו רק על שם שהם שורש למה שלמטה, ואפילו בעקודים היא רק על דרך הממוצע כי עיקר הכינויים באצילות, וע' אצילות יג ::	יג.	ביאורים ב'
כלי	יש כלי פנימי והוא צלם והוא לבוש על הנר"נ שהיא שייך לכל אור לאחר הצמצום, ויש כלי שהוא גוף חיצוני והצלם נקרא אור כלפיו, וזה רק שייך לעקודים ולמטה, ובצלם הפנימי שייך פנים ואחור (מה ::)	מה :	ביאורים ב'
כלי	ב' בחינות א' לצורך עצמו, שעל ידה הוא מקבל מאור העליון, והוא מצמם הזיו של העליון שמגיע לתחתון, והוא מגיע מהגבורות דעליון, וזה שייך לאתר הצמצום, ב' לצורך זולתו כדי להתצמצם ולהמעיט אורו שהתחתונים יכלו לקבל אורו, וזה שייך למטה מעקודים	מט.	ביאורים ב'
כלי	יותר ניכר גבורתו ית' בגילוי כח הגבלת גילוי מאשר בבלתי גבול, ובזה נראה היותו כל יכול, ולכן בכלי צריך שיהיה בשרשה ממקום יורת גבוה מאשר האור שיהא בכחה להתגבר על האור לצמצמו ולהגבילו,	מט ::	ביאורים ב'
כלי	תיקון המאורות כמו הגוף שעל ידו יש לנשמת מציאות ומקום בעולם הזה	ו ::	דעה א
כלי	שבכל עולם ועולם נעשה מהעביות של האור של אותו עולם	יח :	דעה א
כלי	כל אור שהוא יורת גבורות ומטבעו הוא להתגבר ולפועל ביורת צריך להתלבש בכלי שהיא יורת	עג ::	דעה א

מפתח לעניני הלש"ו

		עבה כדי לצמצמו שלא יוציא בכחו ופעולתו יותר מדאי	
כלי	נעשה מהאור דהתפשטות הראשון	כ.: כללים א'	
כלי	נותן הבדל וגבול וקצה לאורות	לג. ביאורים א'	
כלי (בנקודות ואצילות)	הם נעשו מהמלכות של ההתפשטות הראשון ומלכות זו היא רק שורש לכלי ובחינת הכתר דכלי, אבל גמר הכלי נעשה מהאורות דהתפשטות השני	מט.: ביאורים ב'	
כלי (נקודות)	ג"ר נעשו בכל עיקרן מהעיבית דהתפשטות הראשון, והמלכות דכתר דכל מלך ומלך, והז"ת נעשו עיקרן מהמלכות דכתר דכל מלך ומלך	נ. ביאורים ב'	
כלי (עקודים)	עיקרה רק מהעביית דהתפשטות הראשון - דהיינו המלכות, ולכן היא כלי זכה ודקה,	מט.: ביאורים ב'	
כלי הכללי דאצילות	הכלי הכללי נחלק לחמשה שהם פנימיות וחיצוניות דפנים, והפנימיות וחיצוניות, וחיצוניות דחיצוניות דאחוריים. מהפנימיות דפנים נעשו הכלים דג"ר דעתיק וא"א ואבא, ומהפנימיות דאחוריים נעשו הכלים דג"ר דאמא וזו"ן	ק. כללים א'	
כלי הכללי דאצילות ונקודות	מה שנשאר מהתפשטות הראשון והוא בתוך א"ק מס"ג מטבור דא"ק ולמטה, והיא אינה זכה כמו הכלי שנשאר מהתפשטות הראשון דעקודים, ששם הוא מסוד זווג עליון של אוריא ומ"ס שבא"ק וכאן הוא רק מבחינת האחרונות של או"א שבא"ק, שהוא מהגרונ עד הטבור. ועוד שהעביית נשאר למטה מטבור דא"ק שהוא למטה מעיקרו דא"ק, ולכן העביית שנשאר שם הוא עביית מעובא, הראוי לעשות על ידו כלים גמורים דאצילות.	צח.: כללים א'	
כליות	שייך לנה"י ולבר מגופא	יט. ביאורים א'	
כליות	מאחר טבורא דגופא	יט.: ביאורים א'	
כליות	נו"ה	לח.: ביאורים א'	
כלים	מקורו בצמצום	ז.: ביאורים א'	
כלים	למעלה מאצילות נעשה על ידי הצמצום הראשון, מאצילות ולמטה נעשה הכלים על ידי הצמצום השני (פרסה ?)	יב.: ביאורים א'	
כלים	כל עצמות וכלים דכל פרצוף נמשך מכל אחד על ידי בחינת זווג עיבור ויניקה וקטנות וגדלות, והאור והכלי גדלים יחד עד סוף הגידול	יב.: ביאורים א'	
כלים	שורשם מאור הקו דא"ס	יג.: ביאורים א'	
כלים	דבחינת המלכות שרשים באמת רק הכ"ב אותיות, והם הכלים דבחינת עור, ג' זה לפנים מזה, אבל של נה"י חג"ת וחב"ד דב"ן ודמ"ה הם מבחינת שמות אלקים והויו"ת	עג. ביאורים א'	
כלים	שורש כל הכלים היא מהצמצום הראשון שהוא	סד: דעה א	

		<p>כח המסתיר ומגביל האור, ומאז והלאה כל אור שמתפשט נקנה בו הכח הזה ונעשה בעצמותו כח העביית להסתיר ולהגביל אורו, וכלול בכלי הזה שורש דמציאות התחתון גם כחו לפעול, ואם כן נעשה כל אור כלול מג' בחי' היינו פועל (אור וחסד) פעולה (הגבלה ודין) ומקום (דהיינו מקום המקבל הפעולה), והמקום נעשה על ידי ירידתו ומגרמת הצמצום הראשון, שרק בגללו יש מעלה ומטה וירידה ועליה, ולולא העביית האור היה מסתלק עוד פעם לשורשו למעלה (ס: ד:).</p>	
כלים	יש להם גבול מה שאין כן באורות	ד.	ביאורים א'
כלים דנקודות	<p>כל זמן שהיו למעלה במקום האצילות אל נתגלה בהם מכחות הבי"ע כללוהיו עומדים רק בבחי' עביית דאורות דנקודות, היו עומדים לבח' מסך ומחשיך להסתיר אורם, ורק אשר נשברו נתגלה כחם הפרטי שבהם.</p>	סה:	דעה א
כלים דנקודות	<p>היו כל הכלים רק מהעביית שבאורות עצמם, שאם היה על ידי זיווג היה נתוסף בכל כלי מהגוף וחומר דאו"א</p>	סח:	דעה א
כלים דנקודות	<p>היו קטנות הכלים דהיינו שהם רק העשירית מאור, אבל גם כתוב שהם כלי הכתרים, פירוש הדבר היא שכל עביות נעשה רק מהמלכות, ובתיקון נעשה הכלים מהמלכיות דהיינו המלכיות דכל י"ס בונים הבנין של י"ס דמלכות, אבל בעולם הנקודות המלכות יצא רק בהכתר שבה שהוא המלכות דכתר, זה בכל נקודה ונקודה.</p>	סח:.	דעה א
כלים דנקודים	<p>נעשו על ידי הסתלקות הראשון, ואחר כך חזרת האור לתוכן, אמנם הגורם להבדלן ופרידתם של האורות מהעביית בהסתלקות הראשון היא על ידי הסתכלות אור העינים שהוא בחינת חיה ומובדל מהגוף, וזה רק בפה שעיקר העביית בנפש</p>	לב:.	ביאורים א'
כלל ישראל	<p>מהפנימיות המלכות דאצילות עד מלכות דא"ס, ועבודתם משפיע שם, שהתורה מאור הדעת העליון מרזא דא"ס בסוד עולם המלבוש, ולכן עולים תמיד</p>	ב.	כללים א'
כללי	שייך עיגולים ולג"ר	יב:	ביאורים א'
כעס	<p>באף שכאשר נעשה לא שמח ברוחו אז מוליד הכעס, ולהיפך בשחוק</p>	פב:.	ביאורים א'
כפולות	האיכות שבו"ק	פב:.	ביאורים א'
כפיפת ראש ליסוד דז"א	<p>זווג אלא ששם הוא הזווג מהמזל העליון עם המזל התחתון</p>	כת.	כללים א'
כפיפת ראש לראש	<p>בחינת זווג והורדת טיפת הזווג לצורך הנה"י</p>	כת.	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		דאו"א שהוא על ידי זווג הנשיקין שבפה, וכאן יש שפע לז"א לא דרך או"א והוא מהמזל התחתון, וזווג זה נעשה על ידי המ"ן מאו"א, עכ"ז מציאות היסוד דז"א שנתהוה מאותו שפע נעשה רק על ידי או"א, שכל המוחין שלו הוא רק מאו"א (כח:) קטע והרי נתבאר כי אין (?)	דז"א
ביאורים א'	ג.:	יש להם ד' חלקי פרד"ס	כתבי אר"י
כללים א'	לו:	ירידה של הכלי לדרגה שלא יעלה עוד פעם להיות כתבנות אור	כתנות עור
ביאורים א'	ט.:	משם המעיין והמקור לנביעת שפוע של הא"ס המקיף בקו	כתר
ביאורים א'	יט.	עיקרו הוא אור רוחני מקיף על הפרצוף מבחוץ ואינו נגלה ונכיר כלל והוא מלמעלה ואינו מתפשט בפנימית הפרצוף אלא רק הארתו לבד שהוא מחיצוניותו, והוא הגלגלתא קרקפתא (?) דתפלין, והוא שורש כל המוחין, מוחין דמוחין	כתר
ביאורים א'	יט.:	רצון, אורא דלא אתפיס	כתר
ביאורים א'	כ.	מגולה בג"ר הכללים ולא בפרטיים, שהיא הגילוי דיחוד דאור א"ס	כתר
ביאורים א'	כג.	כל גילויי בבינה	כתר
ביאורים א'	כד.	שייך לרצון	כתר
ביאורים א'	כה:	נקרא צחצחות	כתר
ביאורים א'	מג.:	יש בו כל הבחינות כולם וכל השמות כי הוא אשורש הכל והכלול בו הכל בהעלם (מד.)	כתר
ביאורים א'	נו.:	שייך לכוונה ורצון, כי שם הרצון והתכלית לכל המציאות	כתר
ביאורים א'	עג.:	רוח שעל פני המים, שבו כל הגלגלים והכוכבים, וזה אור, א' דאמ"ש	כתר
ביאורים ב'	כג:	שורש שבקודש קדשים והחיות של המציאות	כתר
כללים א'	מט.	אינו נקרא נאצל אלא בכלל הא"ס	כתר
כללים א'	סז.:	יחידה דחסדים	כתר
כללים א'	עב.:	חסד שבחסד ביחס לגילוי החו"ג לשורש הריבוי	כתר
כללים א'	פג.	מן הראוי שעתיק וא"א יקחו ג"ר וז"ת דמ"ה וב"ן	כתר
ביאורים א'	נח:	ניקוד שבא קודמת לסגול שבבינה שהיא נוק' גברה הגבורה וקדמה לחסד, והיינו שבגלל שהיא מצד שמאל של הכתר לכן היא מקבלת מהכתר מהצד שמאל ראשון, והטעם שע"ז שהם הפוכים אז הם מתצמצמים והתחתונים יכולים לקבל אורם (נח.:.). ועיקר גילויים לעולם הבא (נח.:.).	כתר דבינה (נח.:.).
ביאורים א'	כב.	רק המלכות דמלכות של המלכות דעליון מתלבש בתחתון	כתר מלכות
ביאורים א'	כו.:	הארה מהז"ת דמלכות דעולם עליון נעשו העתיק דעולם תחתון	כתר מלכות

מפתח לעניני הלש"ו

כתר, קשרו	תוספת אור להוצאי כחו לפועל	פו.:	ביאורים א'
ל"ב אלקים	מתמלאים בהוי"ה בגדלות, והם מנוקדים בר"ת של הד' תיבות שבפסוקים של אלו שמות אלקים	מט.:	כללים א'
ל"ב אלקים דמ"ב	הל"ב נתיבות בבינה שמקבילות לל"ב בחכמה	סב.:	ביאורים א'
ל"ב אלקים דקטנות	מלובשים בנה"י דאמא שהיא שם אהי"ה, על ידי זכות גדול יורדים עד ראש עולם הבריאה, והם בחינת נפש, ובלב זה יניקה, ושם כולם קדושה, שאין שום אחיזה לחיצונים, אלא שהם דין קשה, וגם כשהם יורדים אינם יורדים אורות ומוחין אלא רק עד ראש הבריאה, ובכבוד זה עיבור, הם יורדים בכל עולמות הבי"ע, כי משם עיקר יניקה החיצונים, מהחיצוניות דאחרוים דאלקים דעיבור, אבל לא נכנסים בקדושה עצמה	ע.:	ביאורים א'
ל"ב אלקים דקטנות	כאשר יש זכות גדול הם יורדים מאצילות לבריאה, ואז יש דין גדול ברשעים כי הל"ב אלקים הם דינים גדולים	פ.	ביאורים א'
ל"ב נתיבות החכמה	י' דצמצום וכ"ב דקן	נט.	ביאורים א'
ל"ב נתיבות החכמה	זכרים מחכמה ונתונים באמא, כי בחכמה הם כ"ב אותיות והי"ס	סח.:	ביאורים א'
ל"ב נתיבות החכמה	כ"ב אותיות עם התגין שהם י"ס דהנפש	עג:	ביאורים א'
ל"ב נתיבות החכמה	כ"ב שבמלכות עם הי' מאמרות דז"א, והם נתגלה במלכות, שהיא חכמה תתאה	מט.:	כללים א'
לא יראני האדם וחי	אי אפשר להשיג עצמות האצילות אפילו בבחינת המלכות	כ:	ביאורים א'
לא מטי	עליית מ"ן	נד.:	ביאורים ב'
לא עשתי הגה"ה		ע.:	כללים א'
לאה	עיקרה מבחינת מלכות דתבונה המתלבשת תוך ז"א ולכן היא נכללת בתבונה, וזה עצם מעצמיו	ל.:	ביאורים א'
לאה	מהמלכות דתבונה, ז"א מהארה שיוצא לחוץ, סוד קשר דתפילין, והוא אחד עם רחל בא"ק	לא.	ביאורים א'
לאה	התבונה מתחילה מהחזה דבינה ולא מתחת רגליו כמו רחל כלפי לאה כי התבונה היא נולדה מהבינה, ולכן מתלבש עליו מהחזה ולמטה, אבל לאה ורחל אינם נולדים אחד מהשני, אלא הם ב' פרצופים מיוחדים	לז.:	ביאורים א'
לאה	עיקרה מתחלת רק מהדעת דז"א, אמנם היא כלולה מכל המוחין	לט:	ביאורים א'
לאה	נקראת בשם עולם, והיא יצאה מהמוחין סתומים, ונפסק התפשטות היסוד דבינה בהחזה דז"א וע"ז נאמר לעולמו די, כי לאה דינים קשים למאד, וישנם בה מקום אחיזה ויניקה לקליפות, וכאשר היא למעלה אין להם אחיזה בה אלא כדי הכרח (מג.:	מג:	ביאורים א'
לאה	שייך לאורות החיצונות שבאצילות	א.	ביאורים ב'
לאה	נעשה כל שורש מציאותה לפרצוף בפני עצמו	א:	ביאורים ב'

מפתח לעניני הלש"ו

		רק בסיבת הפגם והביטול בעולם התהו, ולולא הפגם היתה נשארת במכלות דאמא, וכאשר מתפשטים הנהי"ם דאמא בחזה דז"א היו מתחברים רחל ולאה לפרצוף אחד לכן לפעמים עקביים של לאה בראש רחל שכך הוא ראוי לפי התיקון (באצילות) (ב.:)	
ביאורים ב'	א.:	קול פנימי שלא נשמע, והוא הקול גדול ולא יסף שנובע תמיד בשקט, והיא בגרון, ומושכת כל האורות למעלה לתוך הפה, ולכן מפריד האור הזך מהאור העב, שהאור העב לא יכולה להיכנס	לאה
ביאורים ב'	ג.:	מרכבה להארת המלכות דבינה המתפשט ויוצא מאחורי הראש למעלה בעורף בסוד קשר של תפילין, ונקרא ע לשמה	לאה
ביאורים ב'	ד.:	בחנית זכר כי היא מהארת הבינה שהיא עלמא דדכורא	לאה
ביאורים א'	לח.	יוצא מהמוחין דאמא שבז"א ובפרט מאחרי ראשו במקום הקשר דתפילין, ומתפשטת באחריו עד נגד מקום החזה דז"א כי עד שם מגיע יסוד דאמא	לאה
ביאורים א'	יט.	ת"ת בו הוא התגלות כל המוחין על ידי הנה"י דאו"א המתלבש בז"א עד החזה, ולכן הוא שני למוחין, ומתייחד עם המוחין על ידי הדעת	לב
ביאורים א'	יט.:	ישו"ת והוא השני למוח, ומקושר ומיוחד בו על ידי הדעת	לב
ביאורים א'	לט.:	אברי הנשמה	לב
ביאורים א'	סט.:	מהארת הל"ב אלקים שבמוח בינה, ולכן נקרא לב, והם אינם ניכרים במוחין שהם מתבטלים בהארת הל"ב נתיבות החכמה שהם שמות הוי"ה, וכל זה בחיצוניות, והם ניכרים אבל בפנימיותהוא מקיבוץ הארת החכמה ג"כ	לב
ביאורים א'	ע.:	שם שורה הנפש ע' נפש	לב
ביאורים א'	ע.:	יש לו שתי חללים בימין הוא הרוח מהשם מ"ה, ובשמאל הוא הדם שהו אמהאחוריים דאהי"ה שגימ' דם	לב
ביאורים א'	עד.	שייך לאש	לב
כללים א'	פ.:	אותו דבר כמו החזה רק זה בפנימיות וזה בחיצוניות, שבלב מתקבץ הארת כל המוחין דחו"ב ובחזה אין בה עצמה הארת שום מוח כלל אלא בה הוא התפתחות יסוד דבינה, ונמשך תיכף כל אורותיה בלב	לב
ביאורים א'	יט.:	ע' טבורא דלבא	לב, טבור שלו
דעה א	לא.:	היות האצילות תוך ג' לאו"א וכן תוך ג' לשורש שבמו"ס לנבראים	לבוד
דעה א	עט.:	חיבור של קב"ה ושכינתיה עם הזו"ן דקל"י בעת הגלות, לאפוקי יחוד שיש באצילות	לבוש

מפתח לעניני הלש"ו

לבוש הספירות	הכינוים המתוארים להקב"ה כמו רחום וחנון, ונמחק שאינם מדובק בעצם הספירות	כב:	ביאורים א'
לבושים	מהחשמ"ל, וזה אפילו הלבושים של זר"ן עד עתיק ושרשם מהאור פנים דא"א שהם השע"ח נהורין המקיפים על הפנים הנמשכים מהחוורתא דגלגלתא, והוא מהאור דהדעת עלאה שיצא רק בעת התיקון	סא::	דעה א
לבושין דיקר	כלים של כל צדיק וצדיק השייך לעצמו (ע' ב' בחינות של כלים) והוא כתנות אור ולבושין דיקר וחלוקא דרבנן, וזה נעשה ממע"ט ותורה שלהם, והם של ימי החול, ובזכותם יושבים בגן עדן התחתון ומקלב על ידה נועם וזיו של גן עדן התחתון, ושל שבת יו"ט ור"ח נעשים על ידי כוונות והם שייכים לגן עדן העליון, והם מסוד עולם המלבוש הנארג מר"ל"א שערים דאותיו תהתורה (שעל ידו נגלה אור א"ס), והם בחינת צלם האדם שעליו נאמר בצלם אלקים עשה את האדם	מט.	ביאורים ב'
לבנה	מלכות דאצילות נקראת אור הלבנה	כט.	ביאורים א'
לבר מגופה	נה"י שהם לצורך התחתון	לח::	ביאורים א'
לבר מגופו	נה"י	טו::	ביאורים א'
להט	הארה הנמשך מהכאת האור וזוהר אורו המתפשט למרחוק, ואין לו קיום לעצמו, וזה הדוגמא לעולמות הבי"ע	כו.	ביאורים א'
לובן	שבלבונן הוא הטיפה זרעית שבחכמה	סד:	ביאורים א'
לובן העליון	סוד ברית אבות	ג.	ביאורים ב'
לובן העליון - דעקודים	אור החסד עליון שנתגלה ויצא מזווג עליון של ב' ראשים עליונים שבא"ק אוריא ומ"ס, שהם אי"ן וא"א שבא"ק, והוא הע"ב דס"ג דמ"ס	ג:	ביאורים ב'
לובן העליון דעקודים	מה שיצא מהס"ג דמ"ס על ידי זווגה עם הע"ב דמ"ס, והוא הד' שמות עסמ"ב דס"ג דמ"ס	יט:	כללים א'
לובן עליון	טיפת לובן מסוד זווג עליון דאוריא ובוצינא, קד"א ומ"ס שבא"ק, חיך ושיניים ולשון, חיך וגרון בפה דא"ק, וממנו יצא העקודים	יח:	כללים א'
לובן עליון	עסמ"ב דמו"ס דא"ק, והם שורש לכל המציאות דעולמות כולם העקודים הנקודות והאצילות והבי"ע ולכל ההנהגה שבהם	כב:	כללים א'
לובן עליון	טיפת זווג מאו"א	נד::	כללים א'
לוחות ראשונות	תורה דאצילות	פה::	ביאורים א'
לויתן, סירס את הזכר	הדו"ן שבפרצוף מתפשטים בשוה עכ"ז הזכר טמיר ונגיז וכל גילוייו רק עלידי הנוק', אבל הזכר נפסק באמצע וזה סוד סירס את הזכר	פא.	כללים א'
לויתן, סירס את הזכר	כל אור נגנז ביסוד שבו ורק נמשך לנוק' תמצית הארה דרך דופני העטרה	פא.	כללים א'
לידה	גמר מציאותם ובניינם	סג::	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

לידה	כולל ב' דברים א' הוא בירורי הולד שהו אמהמלכות דעליון, וגם ממה שנותנים האו"א וזה מהתנה"י דעליון, ולבי"ע ב' דברים אלה בא"ק ולא באצילות	כה::	כללים א'
ליל שבת	אז עולה הנוק' למעלה, אבל הז"א לא עולה, אבל המקיפים משפיעים הארה אליו, ורק ביום הוא עולה	מז:	ביאורים ב'
לימוד תורה	מעלה השכינה לחכמה, וזה מדובר על הי"ס הפנימים של הרוח שבה, ששרשם מהל"ב נתיבות החכמה, ולכן מתאים להם לעלות לחכמה	עא.	ביאורים א'
ליקוטי הגר"א בסוף סד"צ	לא מהגר"א, ע' ח. שכן מביאו, ולכן נראה שזה דווקא הליקוט הזה	ה:	ביאורים א'
לעילא	שייך לדבר שהיא באותו מדרגה אבל למעלה ממנה	סא:	כללים א'
לעתיד לבא	כך נקראת בינה שהתפשטות המוחין ממנה רק יהיו לעתיד לבא	לו::	ביאורים א'
לעתיד לבא	יהיו הו"ק מאוחדים זה בזה ביחוד עצום ולא יהיה לא מעלה ולא מטה וכו' והגילי דאור א"ס יתגלה בכולם ויהיו כולם מכוונים ישר נגד אור פני מלך חיים	פו::	כללים א'
לשון	מבפנים להחיק וגרון, והוא הת"ת, והולך הקול עד השינים ושם הוא הדיבור בחיתוך האותיות, וזה נוק' דז"א	לא.	ביאורים א'
מ'	שייך לחכמה ולכן האות הראשון במח ומחשבה	פז.	ביאורים א'
מ'	יותר רחמים מהאות א' שהאות א' הוא רק ממוזג והוא הקו האמצעי, אבל המ' בימין שהוא רחמים גמורים	פז::	ביאורים א'
מ'	יכול להתגלות כדינים קשים לרד מים למטה בבטן	עז::	כללים א'
מ'	שייך לרוחב בין נו"ה שמ' שייך לבטן שנברא ממים, והמ' היא אות י' משם הוי"ה שהיא חכמה	עז.	כללים א'
מ' דאמ"ש	שורה בלב	עד::	ביאורים א'
מ' דאמ"ש	שייך קו הימין	עד::	ביאורים א'
מ' סתומה	גן נעול כי יש דלתות וצירים והם סתומים	עב.	ביאורים א'
מ"ד	עיקר מציאות הולד	עז.	ביאורים א'
מ"ה	עיקר האדם והב"ן כלולה בו, והע"ב וס"ג המוחין, למעלה מעצמות העיקרית	יג::	ביאורים א'
מ"ה	רוח הספירות	כב:	ביאורים א'
מ"ה	יסוד דא"ק ע"ש	כז::	ביאורים א'
מ"ה	ז"ת שלו שולט באצילות	לה:	ביאורים א'
מ"ה	שם מפורש	לו.	ביאורים א'
מ"ה	הגילוי העיקרי וזכר לנוק'	מז::	ביאורים א'
מ"ה	חיצוניותו שם אלקים, ולכן מ"ם ה"א בגימ'	סט::	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		אלקים	
מ"ה	נקרא בשם רוח כי הוא הרוח שנובע מסוד דאור א"ס, שמתלבש בו	ע:	ביאורים א'
מ"ה	עיקר האצילות, ועשר אותיותיו הם י"ס העיקריים דאצילות, שורש לנשמת כלל ישראל, ג"ר שלו הם כללות הנשמה חי יחידה דאדם, כי הם אינם מתפשטים באדם כלל	פ.	ביאורים א'
מ"ה	שרשו הוא שם ע"ב	פ:	ביאורים א'
מ"ה	יוצא מהג' י"ה שבכתר חכמה ובינה שהם אורא ובוצינא או"א וישסו"ת	סד.	ביאורים ב'
מ"ה	שמה מפורש	פג.:	דעה א
מ"ה	מה שכתוב שנמשך מן המצח זה שורש המ"ה ולא המ"ה עצמו, שהאור דמצח יוצא מאורא עלאה הנמשך מרדל"א דאחזי נהוריה בהאי רישא שהוא רישא תניינא דא"א הנקרא אין, אור זה נגנו בקד"א ביום ראשון, אבל ביום הראשון בקע את הקד"א ויצא ונתגלה ב'ויאמר אלקים יהי אור'	נו.:	כללים א'
מ"ה	עיקר התיקון לצורך מעשה בראשית הוא נעשה מאור הפנימי שבו, דהיינו אחרי שנולד האור המצח נמשך הארת אור ונתפשט דרך פנימיות כל קומת א"ק באסוד אור מים רקיע, ויצא מהיסוד סוד החסד שנתגלה בפומה דאמה (שהוא אברהם), וזה מלך הדר, וזה תולדת האור הגנוז הנמשך ממנו בסוד אמ"ר, וזה רק נתגלה ביום הראשון ונגנו ביסוד (והוא אור זרוע לצדיק), ואינו מאי רמאז אלא רק דרך דופני העטרה	נו.	כללים א'
מ"ה	שם מפורש באצילות שנגלה שם	נז:	כללים א'
מ"ה	שייך לעקודים ולכן נקרא בינה שהיא בבחינת י"ג ת"ד דא"א, וזה סוד תגין על האצילות, והוא במ"ה דא"ק	נט.:	כללים א'
מ"ה	על ידו נעשה כל המציאות לפרצוף אחד	סד.:	כללים א'
מ"ה (למעלה מאצילות)	תגין והוא בבינה שבגרון והוא שורש הדעת הפנימית הז"ת	ס:	כללים א'
מ"ה דב"ן דמו"ס	תיקון של הדר	כח:	דעה א
מ"ה דב"ן חיצוני דב"ן דמו"ס	נשאר בזו"ן דאמא שהוא מ"ה וב"ן דס"ג דב"ן דמו"ס	כט.	דעה א
מ"ה דמ"ה דב"ן דמו"ס	נשאר במ"ה וב"ן דס"ג דב"ן דמו"ס	ל.	דעה א
מ"ה דמ"ה דמ"ה דמו"ס	נשאר במ"ה וב"ן דס"ג דמ"ה דמו"ס	כט.:	דעה א
מ"ה דמ"ס	ז"א דמ"ס, והוא השורש לא"ק למטה מהאח"ף, ובעיקרו לאבא הכללי שבא"ק מהגרון עד החזה, ויציאתו דרך השורש לאח"ף, ושורש השרשים	כג.:	דעה א

מפתח לעניני הלש"ו

		של המלכי יושר, והתיקון שמצדם.	
מ"ה דמ"ס	שורש השרשים לאורות האצילות ונקודות	יט:	כללים א'
מ"ה דמ"ס	מקומו בגלגלתא דא"ק לפני מן החוטם כנגדו ולמעלה עד כנגד האזניים ולפנים, והארתו עד הגרון, והוא הוציא המציאות דא"ק מהגרון ולמטה עד החזה, והוא שורש לאבא הכללי דא"ק	ד.	כללים ב'
מ"ה דמ"ס	מהחזה ולמטה זה התפשטות המ"ה דמ"ס בהתלבשותו באבא (בשיתוף הב"ן דמ"ס) והוא המ"ה וב"ן (פוח דב"ן) והמ"ה דמ"ה דמ"ס, אבל עד החזה הוא על ידי התפשטותו דהנה"י דמ"ה דמ"ס עצמה שהוא הא"א שבא"ק (ד:)	ד.:	כללים ב'
מ"ה דס"ג דמ"ס	עיקר גילויו היא מהנה"י שבע"ב דס"ג דמ"ס (שלמעלה מזה הוא נעלם באורות האוון) שהוא במקום החג"ת דא"ק, שהוא מהשיבולת הזקן עד החזה, וטעם הדבר שהוא נמשך מהמ"ס דמ"ס שהוא שורש אבא דא"ק שהו אמהגרון עד החזה שבו, וזה בגלל שהע"ב דס"ג דמ"ס הוא מכללות כל העסמ"ב דס"ג דמ"ס (יב:)	יב.:	כללים ב'
מ"ה דס"ג דמ"ס	על אף שמקומו של מ"ה בנה"י דע"ב עכ"ז לצורך לידתו עלה אז הנה"י למעלה מהטבור, ונכללו הנה"י בחג"ת וחג"ת באו"א שבו, ושם נשאר אור עצמותו לעולם אפילו אחרי שירדו הנה"י למקומן, ולכן המ"ה מיוחד עם הג"ר, ולכן עומד המ"ה לעולם בס"ג (יג.)	יב.:	כללים ב'
מ"ה דס"ג דמ"ס	המ"ה וב"ן הפרטיים של המ"ה וב"ן דס"ג דס"ג דמ"ס נתפשטו ממדרתם ולמדרגת שורש פנימי לאור החוטם שהוא המ"ה כאן, ומזה נצא הע"ב וס"ג של המ"ה, ומקומו בא"ק מסיום האזניים עד גבול החוטם בפנים, והוא השורש הפנימי לאור דהתשפוט הראשון דחוטם.	יג.:	כללים ב'
מ"ה דס"ג דמ"ס	המ"ה וב"ן דמ"ה דס"ג דמ"ס מושרשים גם במ"ה וב"ן דס"ג דס"ג דמ"ס וגם בע"ב וס"ג דמ"ה דס"ג דמ"ס, כמו בזו"ן דאצילות שכל אח' מקבל שפעו מא"א בב' בחינות, א' מלמעלה למטה וזה מהחורתי והנימים והמזלין ואין מפנימיות לחיצוניות, והוא מהנה"י דא"א המתלבש בו ובמקביל המלעמלה למטה זה התפשטות הראשון, והפנימי לחיצוין הוא המ"ה וב"ן דס"ג דס"ג דמ"ס (יד:)	יד:	כללים ב'
מ"ה דס"ג דמ"ס דא"א דא"א דא"ק	כנגד החוטם מבפנים, ושורש אור החוטם שבחוץ	מה.	ביאורים א'
מ"ה דס"ג דמ"ס	שורש אורות החוטם והם מהחוטם עד האזניים ובפנים	כד.:	דעה א
מ"ה דע"ב דס"ג דמ"ס	א"א הכללי דכל אורות החוטם	כד:	כללים ב'

מפתח לעניני הלש"ו

מ"ה דע"ב דס"ג דמ"ס	שורש הנעלם היא במ"ה דמ"ס שהוא סוד שורש האבא הכללי דא"ק, שהוא מהפה עד החזה, וכלול בסוד מזל העליון שבעקודים, והמ"ה דע"ב דס"ג דמ"ס היא גם כן שורש הפנימי לאבא הכללי (טז:)	טז:.	כללים ב'
מ"ה וב"ן דא"ק (באמת המ"ה וב"ן הפרטיים דע"ב ודס"ג שהם שורש המ"ה וב"ן דא"ק)	עלייתם בסוד מ"ן בהולדת הנקודות, תחילה עלו לשורשם שהוא מהגרונן ועד הטבור (ס"ג דס"ג דא"ק) ואחר כך עלו לע"ב דס"ג דא"ק ואחר כך במ"ס ושם נעשה זיווג בין ע"ב וס"ג דמ"ס (מט:)	מט:	ביאורים א'
מ"ה וב"ן דא"ק (באמת המ"ה וב"ן הפרטיים דע"ב ודס"ג שהם שורש המ"ה וב"ן דא"ק)	עלייתם בסוד מ"ן בהולדת הנקודות, היו בנפרד שיצאו בנפרד, וזה גרם קלקול גדול כאשר עלו לע"ב דמ"ס, ולכן נפלטו החוצה ממקומו דע"ב דמ"ס דרך העינים	נ:	ביאורים א'
מ"ט שערי בינה	שאליהם זכה משה היה לבינה שבמלכות	נב:.	כללים ב'
מ"ן	ממנה ציור הולד וגיליו וגידולו	עז.	ביאורים א'
מ"ן	עלייתו רק על ידי שהיה הארה מעליונים לפני כן	נה.	ביאורים ב'
מ"ן	כל עליית המ"ן למו"ס, וסיבתה לקבל תוספת אור וברכה	עט:.	ביאורים ב'
מ"ן	שורש של מצאיות התחתון המושרש בנהי"ם דעליון	יב:.	דעה א
מ"ן	כל עלייתה היא רק על ידי קבלת הארה מלעמלה וכפי הארה ההוא	יב:.	דעה א
מ"ן	כל עליית מ"ן עד המ"ס דא"א ומקבלים משם אור וברכה	יג:	דעה א
מ"ן	עיקר קבלתו מהעליונים כאשר הוא חוזר למטה ולא בדרך עליה	פז:.	דעה א
מ"ן	כל עלייתו גורם יחוד, וזה גורם תוספת אור וברכה, והתוספת היא בגלל שעל ידי התפשטות האור למטה נעשה ראוי להיות שורש ומשפיע להוציא ענפים ותולדות, לכן צריך עוד אור, שכל קבלת אור מלמעלה הוא רק לפי ערך שמשפיע למטה	יא:.	כללים א'
מ"ן	עלייתו הוא התחדשות כל מציאות, והוא כל התעוררות של התחתונים	יב.	כללים א'
מ"ן	תמיד עולה לע"ב דמ"ס	צא:.	כללים א'
מ"ן	תמדי רק מהמלכיות של אותו פרצוף והוא רק מהיותר פנימי שבה והיא הארה וכח לבד המיוחד מכל הפרצוף	צט:	כללים א'
מ"ן	כל כח העלאת מ"ן שבכל פרצוף הוא על ידי שורש של אותן המ"ן שעומד בו, ובאשר שאל ינן כלל בזו"ן מבחינת השרשי בי"ע דמלכי יושר, לכן לא היה אפשר להם לעלות מ"ן כלל מחלקי הניצוצין דמלכי יושר במה שנוגע להם,	קח:.	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		לכן עמדו זו"ן אב"א	
מ"ן	מה.	כל עליית מ"ן לשרשו, ולכן מ"ן דאא עולה לאורא, ודאמא עולה לבוצינא	כללים ב'
מ"ן	ס.	המלכות שהוא הנקודה עיקרית של הולד, וצריך להיות שיעלה למו"ס כדי לקבל תוספת	דעה א
מ"ן	פו.:	כאשר הגיע עת של אור תחתון דהיינו פרט התחתון של אור שיתגלה ויתהווה ממנו קומה שלימה בפני עצמו אז הוצרך שיעלה אותו אור למעלה לשרשו לקבל תוספת אור ומוחין לעשות קומה שלימה, כי אי אפשר לצאת מהכח אל הפועל ללא תוספת אור מלמעלה למעלה עד א"ס	דעה א
מ"ן	פז.:	כל תחתון כאשר הוא עולה למעלה נעשה שם בלחי' מ"ן אפילו זכר	דעה א
מ"ן דאבא דנקודות	מה.:	עלה למ"ה דמ"ס	כללים א'
מ"ן דאח"ף	מג.	מגיע עד המ"ס ושם מתגלה הנביעו דאור א"ס לכל השפע הנצרך לו	כללים א'
מ"ן דאמא דנקודות	מה.:	עלה לב"ן דמ"ס	כללים א'
מ"ן דמלכות דאצילות	קט.:	מ"ן דמלכות דאצילות היא השם אלקים שברא שמים וארץ לתת ועלמא תתאה שהם עולמות בי"ע, והם מהמ"ן דמלכות אשר נתבררו ועלו מהניצוצין דמלכי עיגולים, אבל מה שעתיד לצאת בכל משך זמן ו' אלפי שנים לא נתברר ואל נתקן אז	כללים א'
מ"ס	י.:	מקביל לא"א	ביאורים א'
מ"ס	כת.	רישא תליתאה בכתר דאצילות, שהוא הא"א	ביאורים א'
מ"ס	לג.	גבורות דריאה	ביאורים א'
מ"ס	מד.	ממנו כל הגילויים של הא"א, עד שעיקר הא"א נקרא על שמו	ביאורים א'
מ"ס	מד.	החכמה שבא"א, בכללות, בפרטות בינה שבא"א, שורש לאמא	ביאורים א'
מ"ס	מז.:	חו"ב שלו הם מ"ס שורש החכמה ובוצד"ק שורש הבינה	ביאורים א'
מ"ס	מט.:	מקום עליית כל המ"ן לעולם, וזה גורם זיווג בין ע"ב וס"ג דמ"ס, ואיזה התעוררות בע"ב הכללי (נ):	ביאורים א'
מ"ס	נ.:	שורש הגבורות בוצינא דקרדנותא, וכאשר היא לא ביחוד עם הע"ב הכללי או הע"ב שלו אז היא כולו בבחינת גבורות לבד שהיא בוצד"ק, וכאשר היא השפיע אז האו"א היו בפירוד כאשר הוציאו המ"ה וב"ן הפרטיים שבהם ולכן יצאו כל אחד בנפרד בגלל זה	ביאורים א'
מ"ס	סז.:	כאשר נכללים אור ומ"ס אז עומד המ"ס בגילוי החסדים, ואם לאו הוי המ"ס בבחינת גבורות, וכך היה בהוצאת הנקודות, ואז כאשר יצאו	ביאורים א'

		הניצוצין אז היא נשארה זך ונקי, ואז נתייחדה עם האוירה ואז הוציאה אור התיקון, וממילא בה שורש כל הקלקל ובה נמצא כל התיקון	
מ"ס	מים	עד.	ביאורים א'
מ"ס	נקראת מים ?	עד.:	ביאורים א'
מ"ס	נקרא צאן, שיוצא לגילוי עכשיו, ומרומז בשם שצ"א גימ' הוי"ה ואדנ"י, והאות נ' פשוטה מרמז על התפשטותו למטה	ד.	ביאורים ב'
מ"ס	יש בו עסמ"ב וזה הכתוב מחא חדא דכליל תלת	עט.:	ביאורים ב'
מ"ס	נעלם גם מאצילות ולא נופל שם הדיבור וההתבוננות כלל	א.:	דעה א
מ"ס	זה שהגלגלתא קד"א נחשבים ככח"ב הן בא"א והן בא"ק זהו רק ביחס ללמעלה מהם אבל ביחס לגילוי שלמטה מהם הם אפס ואין, והמ"ס נקרא א"א שלא נתפס בשם כלל אלא רק ברמז של הקוצו של י'	ט.:	דעה א
מ"ס	על אף שאמרנו שבערך הג"ר מ"ס הוא הבינה אבל ביחס לתחתונים שאין גילוי כלל לב' רשין עליונים אז לא ניכר בה בחי' נוק' כלל, והיא כולא חכמה העיקרי, ולכן נחשב היא והי"ג ת"ד היוצא ממנה כשם ע"ב על אף שהם שייכים לס"ג באמת, ולכן כל פעם שכתוב ע"ב היא טעמים וכתר כוונתו באמת למ"ס, וזה גם בא"ק וגם בא"א דאצילות (ט.:	ט.:	דעה א
מ"ס	בא"א מתגלה באור די, ג ת"ד אבל בא"ק אינו חלוק מהאוירה בין העלם לגילוי	ט.:	דעה א
מ"ס	שבא"ק מה שנחשב לס"ג זה רק הס"ג דמ"ס שהע"ב דמ"ס מכלל הע"ב הכללי שהו אמיוח דעם הקד"א	י.	דעה א
מ"ס	מ"ס היא הא"א דא"ק כמו שהוא הא"א דאצילות, ולכן מובן השורש של המלכים בא"א דא"ק	יא.	דעה א
מ"ס	עיקר מציאותו המוח העיקרי וזה למעלה מהאזניים אבל ראשית גילוי הוא רק מהאזניים, שהוא התחלת האח"ף שהם גילוי של המ"ס	יט.	כללים א'
מ"ס	על אף שבפרטות הוא שם ס"ג שבמוחין, אבל המוחין נכללים בשם ע"ב	כ.:	כללים א'
מ"ס	שורש לכל הנעשה במציאות כולו, ועליו נארמ כל עלה במחשבה לפני	נט.:	כללים א'
מ"ס	שורש אמא דהיינו ישו"ת	עט:	כללים א'
מ"ס	נעשה בוצד"ק על ידי שאור האוירה נגנו בקד"א	פא.:	כללים א'
מ"ס	עיקר הע"ב הכללי, וכאשר כתוב שהא"א השתתף בנקודות כוונתו למ"ס (צד.:	צד.	כללים א'
מ"ס	נושא לכל המציאות כולו תמיד מן העולם ועוד העולם, ומצד זה הוה כל התיקונים, ורק מקבל	צד.:	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		מהאורא דרך קד"א וזה רק במטי ולא מטי רצוא ושוב	
מ"ס	ב:	ס"ג הכללי דא"ק והוא כולל ג' קוים ולכן הוא סוד המתקלא, וג' מוחין אלה נחלקים לד', ולכן יש י"ב	כללים ב'
מ"ס	ה.	שרש נעלם לאמא	כללים ב'
מ"ס דא"ק	כג.	מהע"ב הכללי דא"ק	כללים א'
מ"ס, יחודו עם האורא	ל.	יש כמה בחינות יחוד בין אורא למ"ס, א' דרך מסק הקד"א, ב' דרך בקיעת קד"א, ג' הזדככות קד"א. הג' היה שייך על ידי אדה"ר לולא חטאו, ויהיה על ידי הקב"ה. הב' היה בגילוי המ"ה דתיקון מע"ב, ובעקודים בהתפשטות הא' והב', רק שבהתפשטות הראשון זה היה במטי ולא מטי כל רגע ורגע (או אולי לא מטי יותר ממטי) והתפשטות השני היה במטי יותר מלא מטי. אבל עיקר הגילוי דאורא אפילו באח"ף היא רק בתיקון דמע"ב בגילוי המ"ה.	כללים ב'
מ"ס, עסמ"ב	כד:	הם מכלל הע"ב הכללי שבא"ק כל הרישא עד הגרון, והוא הא"א הכללי, והעיקר היא המ,ס שהוא הרישא תליתאה	דעה א
מאורות הגדולים	קז::	זו"ן פב"פ	כללים א'
מאורי האש	עז:	כאשר האור של הזכר נכלל עם האש של הנוק', ואז הגבורה שבאש מתבטל ונעשה כלי לאור (שבזכר עז:).	ביאורים א'
מאציל	כא:	ל"ד שם לרשב"ע אלא אפשר להיות שם לבחינה המצאיל הבחינה שתחתיה	ביאורים ב'
מאציל	נב.:	אינו שם באמת רק תואר על שהאציל האצילות, כמו אומן שנקרא על שם אומנתו, וזה רק הוראה על מי שמדברים ולא עצם המצאיות בעצמו	דעה א
מגדל פורח באויר	לג.:	עומד בין ז"א לנוק', וזה יסוד ועטרתו, וזה עומד בין השמים ובין הארץ	כללים ב'
מה לפנים	עו.	רס"ג (וכן הרמב"ם במורה) כתב שכל האיסור היא רק לאנשים פשוטים אבל לחכמים זה מותר. אלא עיקר הדברים שהמסתכל בעולם התהו צריך לשמור מאד שלא יסתכן ובפרט כאשר מתבונן בעמקי הנוק' דתהום רבא, שהוא ראשית עולם העשיה אשר לוקחה מהבחי' האחרונות דעולם התהו (עו:)	דעה א
מהטיבאל	כז:	הב"ן דב"ן דמ"ה דמ"ס	דעה א
מהטיבאל	ה.	רק יצאו בתיקון ולא בנקודות, ויצאו מבוסמים, ואז היו יורת מעולים מהחסדים הגבורות שנתבסמו	דעה ב'
מהטיבאל	צג.	ט"ר דב"ן שיצאו בתיקון	כללים א'
מהטיבאל	מט.	עתיק וא"א שלו הע"ב דב"ן דב"ן דמ"ס והאו"א שלה הס"ג דב"ן דב"ן דמ"ס	כללים ב'

מהיטבאל	עיקרה גילוי שם ב"ן וכולל שם מ"ה ולכן בגימ' מ"ה וב"ן	נא.	כללים ב'
מהיטבאל (שורש באו"א דא"ק)	ס"ג דב"ן הפנימי דמ"ה דמו"ס	לא.	דעה א
מהיטבאל (שורש בישסו"ת דא"ק)	ס"ג דב"ן דב"ן דמו"ס	לא.	דעה א
מו"ס	שורש הזו"ן	מא ::	ביאורים א'
מו"ס	נוק' דכתר	עה.	ביאורים ב'
מו"ס	משם יצא גזרה כבושה על כל המציאות דעולם התהו שהוא סיבת כל המאורות כולם	עט ::	ביאורים ב'
מו"ס	בינה דרישא דא"ק	צ ::	ביאורים ב'
מו"ס	כמו שהמו"ס דא"א מוחא חדא דכליל תלת, וממילא כלול בו כל העסמ"ב, כמו כן במ"ס דא"ק אבל שם בהעלם, ולא היו נחנים לנו בכלל לולא מה שנתגלה לנו בבחינת אצילות (ח ::)	ח ::	דעה א
מו"ס	אין לו עסמ"ב אלא הוא מוחא חדא דכליל תלת, והג' שבו היא השורש שנכלל בו בהעלם, וזה שורש התחתונים שנרמז בו	לא ::	דעה א
מו"ס דא"א	הראשון לקבל מא"ס ולכן כל מ"ן עולה לשם	פו ::	דעה א
מוח שבעצמות	מהדעת, שהוא החיות דכל הגוף והפימיותו המייחד המוחין עם הגוף	כב.	ביאורים א'
מוחא סתימא	חכמתא סתימאה	מג ::	ביאורים א'
מוחין	חב"ד, ושרשם כתר	יט.	ביאורים א'
מוחין	נתגלו ביסוד	יט.	ביאורים א'
מוחין	המיחדם עם הגוף היא הדעת שהיא המוח שבעצמות	כב.	ביאורים א'
מוחין	כל מוחין שמקבלים זו"ן אינם מקבלים אלא רק מהנה"י דהאו"א	כה ::	ביאורים א'
מוחין	עיקר התוספת לוקחת הפנימית ולא החיצונית	מ ::	ביאורים א'
מוחין	ד' חו"ב וחו"ג שהחוג הם הדעת המתפשט ומתלבש מבפנים, וזה הצ' דצלם, ומהם הח' תיקונים הראשונים מהמ"ס, אבל החו"ב נשארים למעלה בסוד ל"מ דצלם שהם המקיפים, ומהם הח' תיקונים אחרונים דה"י"ג תיקוני דיקנא מהכתר	מב.	ביאורים א'
מוחין	שייכים כולם לשם ע"ב שהוא כחם העיקרי העומד בפנימיות כולם	ט.	ביאורים ב'
מוחין דא"ק	גלגלתא אוריא קד"א ומ"ס	ק ::	כללים א'
מוחין דו"א, לידתן	בסוד אין תורה מתקיים אלא במי שממית עצמו עליה, שנתרוקן אור מעליון עבור התחתון	נד ::	ביאורים ב'
מוחין דלב	נעשו על ידי התלבשות נה"י דבינה שמתלבשים בו על ידי פתחית פי היסוד	פ ::	כללים א'
מוחין דקטנות	נעשים קרומים ולבושים למוחין דגדלות, והקרומים הם מהניצוצין	קי:	כללים א'
מוחין דראש	נעשו על ידי עליית מ"ן שהוא עיבור שני	פ ::	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		דמוחין, והם לעולם נעלמים והוה המוחין שבראש רק בבחינת כח לבד ויציאתם מהכח לפועל עיקרן רק בלב	
מוחין, תוספת אור	מ :	כל ירידת אורות ממקומם באמת אינה ירידה אלא על ידי תוספת אור ומוחין כל האורות עולים לדרגה מעליהם וממילא משפיעים יותר	ביאורים א'
מול"מ	ס :	יש ב' מהלכים, א' שהיא בקלקול אז גם המטה וגם הלא מטה הם מידי, וזה נקרא לא מטי אפילו המטי שבו, וא' בשעת תיקון אז אין שיעור קצוב לא למטי ולא ללא מטי, וזה נקרא מטי אפילו הלא מטי שבו	ביאורים ב'
מול"מ	כא ::	בב"ן שבכל בחינה שבאח"ף היא ממקום למקום בחוץ לא"ק חוץ מהכתר שנכנס בפנים	כללים ב'
מופלא	כ ::	למעלה ממכוסה	ביאורים א'
מופלא	עג ::	חכמה	ביאורים א'
מופלא	פו :	שייך לחכמה וממילא לאוירא שהיא חכמה דכתר	ביאורים א'
מותרי מוחא	טו :	תמצית אורו ויוצאים לחוץ מגודל ריבוי תוקף אור שבפנים, שרק תמצית אפשר להוריד למטה	דע"ה ב'
מזומן לחיי עולם הבא	סח :	נשלם ונעשה אור דתיקון עולם הבא	ביאורים א'
מזל	ה :	יש לכל דצח"מ מזל מעליו שממנו נמשך תיקונו, אבל יכלל ישראל יש כח להתגבר עליו (ה ::)	כללים א'
מזל	ה ::	מזל ישראל מושרש במשלין דא"א שהם נוצר ונקה שהם מבויעין דנפקין ממ"ס	כללים א'
מזל העליון	כ :	דעת	ביאורים א'
מזל עליון דא"א	פ :	שורשו מהדעת דא"א שהוא מהדעת דרדל"א ונמשך ומתגלה אורו בלב שבו מתקבץ הארת כל המוחין דחו"ב, ובו מתייחד עם אורות הלב ומאירים זה לזה וכזה נעשה הלב שני למוח, ומתייחדים זה עם זה (פ ::)	כללים א'
מזל עליון דז"א	פ :	ט' תקיונים שלו (פ ::) הם עד החזה שאין בה עצמה הארת שום מוח כלל אלא בה הוא התפתחות יסוד דבינה, ונמשך תיכף כל אורותיה בלב (פ ::) ואינו נקרא בו בשם מזל כלל משום שאין נמשך בו השפע העקרי מהמזל העליון דא"א אלא רק הארתו, וגם בו נעשה הלב שני למוח, אבל רק התנה"י דבינה המתלבש בו (פ ::)	כללים א'
מזל תחתון	מו ::	שרש דאמא דא"ק והוא בע"ב דב"ן דמ"ס	כללים ב'
מזלות	ה ::	בעולם העשיה שהוא הנפש הכללי, ושם הגילוי לכל ההנהגה לכל חלקי דצח"מ, בסוד בהמה	כללים א'
מזלין	כז :	דעת עליון ודעת כללי דאצילות, וזה מבחוץ ומקיפים על או"א	כללים א'
מזלין	כח ::	נוזלים ונמשכים תמיד, ולכן האו"א תרין רעין דל אמתפרשין	כללים א'
מזלין	כח ::	דעת עלאה הכללי כי הם נמשכים מדעת	כללים א'

		דרדל"א, והם העטרין דחו"ג הכלליים לכל האצילות, ולכן למעלה מאו"א ומקיף עליהם, ואחר כך נכנס בפנים ואז מייחד או, א בפנימיותם	
מזלין	יז:	כשכתוב שהמזלין בסוד אלפי"ן פירושו שהמזלין הם סוד הדעת, והדעת הוא סוד אל"ף, שהם בא"א משיכולת הזקן עד הטבור, וזה חג"ת, ותמיד חג"ת בסוד אלפי"ן, ואלפי"ן אלה שורשם מאח"ף שמהאוזן האלפי"ן בצירור של יו"י, וזה שייך לאבא שעיקרו יודי"ן, והחוטם מאל"ף בצירור יו"ד, וזה שייך לאמא, אבל גילוייה רק באורות הפה, וזה מזל תחתון (יז:).	
מזלין	לג::	נעשים לבחינת דעת המכריע בין או"א	
מזלין	לג::	מקיפים סביב או"א ואורם ג"כ מתשפט בתוכם וזה דעת המכריע' והדעת הזו נמשך מאור היסוד דכתר שבתיקון נוצר חסד על ידי היחוד של נוצר ונקה נכנס היסוד דכתר באו"א ונעשה דעת לייחדם, ואז בסיוע דמזל ונקה מגיע עד ראש ז"א, ואז מתפשט אור היסוד ג"כ בראש ז"א, ואז על ידי ריבוי המוחין נעשה היסוד דז"א	
מזרח	עו.:	יוצא מהיסוד דלעיון, אבל זה לא בדיוק שכל יציאות הם רק מהיסוד והמלכות, ולכן כאן כוונתו היא ששורשו משם	
מח	סז.:	של כל פרצוף שם עולים הבירורים של הכבד והלב, ומשם נמשך כל האור דטפה הזרעית	
מח	סט.:	נקרא כולו בשם חכמה כי אין ניכר שם אור הבינה והדעת	
מח	עד.	שייך למים	
מח	עו.	מצד הגוף שהיא בחינת אריה שהוא החסד	
מחצב הספירות	י:	התחיל תיקונו ונתקן חלק גדול בעת התיקון דמעשה בראשית שאז נבנה כל האצילות ע"י שבירר מהכלים והניצוצין דב"ן, והם עולים ונבררים תמיד, ושאר המחצבים היו צריכים להיתקן בעת בריאת אדם הראשון על ידי מעשיו, וכאשר נתקלקל על ידי החטא נתעכב תיקונם ונתאחר עד מתן תורה, ואז נדחה עד ביאת משיח ועכ"ז יש תיקון כל רגע ורגע	
מחצבים	י:	יש חמשה והם ספירות, נשמות, מלאכים קלי' ועולמות, מחצבים הנשמות והמלאכים יתוקנו לעתיד למדריגת אצילות, וכן פנימיות המחצב העולמות, אבל גופם יתבטל לגמרי, אבל מחצב הקלי' יתבטל מכל וכל, ואפילו שרשו שהוא האור החשוך והדינים וגבורות תקיפים שעל ידו יצא כל המציאות, ויהיה רק ד' מחצבים ויעלו עוד יותר שיהא רק ג' ולמעלה למעלה עד שיהא רק א'	

מפתח לעניני הלש"ו

מחשבה	שייך לחכמה, והתפשטותה וגלויה שייך לבינה	יט.:	ביאורים א'
מחשבה	חכמה	נו.:	ביאורים א'
מחשבה	שלנו כולה משותף בגשם וחומר, ואי אפשר לשכלנו לדמות רוחני ללא גשם, שכל מציאותינו בנוי רק בגשם	ו.:	הקדו"ש
מחשבה	נקרא יש שנתגלה מציאותה ולא מהותה	יב.	כללים א'
מט"ט	לעולם במדריגתו, ואפילו שכתוב שמי יה"וה בקרבו, כמו הראשונים שהיה להם כמה שמות שמתחדש להם נשמה אחרת, אבל עיקרו מלאך לבד ואינו אלקות כלל רק שהשם הוי"ה מתלבש בו ואינו מתייחד עמו לעשות חד עמו כמו שזה באצילות	נג.	דעה א
מט"ט	כולל כל העולמות ביי"ע וזכה ליזהרא עלאה דאדה"ר שנסתלק ממנו ע"י החטא, וזה על ידי כשרון מעשיו וצדקתו, שהוא חנוך שהיה צדיק גמור ג' מאות שנה רצוף	נג.	דעה א
מט"ט	נשמתו מצד הגבורות והיה נשמה גדולה וכל אלה שנשמות מצד הגבורות עלול לחטא ועומדים תמיד במלחמת היצר, ולכן נקרא עץ הדעת טוב ורע מט"ט טוב וס"מ רע שהרע אחוז שם והוא מתהפך ממטה לנחש והפוך, והסתלקותו על דרך אליהו אבל ביותר מעלה שאליהו נשאר גופו בסערה ואתפשט רוחיה מן גופיה, וחנוך נזדכך גופו למדרגה שלמעלה	נג.:	דעה א
מט"ט	נעשה לשר על כל המלאכים, אבל כל השבח ומעלה הזו היה רק לגופו ונשפו ורוחו אבל נשמתו הוא עוד ביורת מעלה והוא בכלל כל נשמת הצדיקים שהם במעלה יותר גדולה מהמלאכים	נג.:	דעה א
מט"ט	יש למט"ט עוד מעלה כי בימי החול וכן בכל משך זמן הגלות יורדים ומתלבשים הז"א ונוק' דאצילות במט"ט ומתייחדים שם, ואז נקרא מיט"ט, ואז נמשך כל השפע והנהגה על ידו, לא שהוא מנהיג ח"ו אלא שהזו"ן מתלבשים בו ומתייחדים שם, ואז נאמר ה' יוצא ממקומו, אבל ח"ו לא מתיידיים לעשות עמו לחד	נג.:	דעה א
מט.:	מט.:	כללים א'	
מט.:	מט.:	מט.:	מט.:
מטי	בחינת זווג	נד.:	ביאורים ב'
מטי ולא מטי	רצוא ושוב	נ.	ביאורים א'
מטי ולא מטי	רצוא ושוב	נד.	ביאורים ב'
מי	שם לבינה	ח.:	ביאורים א'
מי	שייך לבינה כשאילה ללא תשובה שעצמותה נעלם	כה.:	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

מי	שם לבניה שהיא קיימת לשאלה, אבל היא עצמה נקראת גם כן רק עתיקא סתים	נז.	ביאורים א'
מידות	ע' לבוש הספירות	כב :	ביאורים א'
מידות הרחמים, י"ג	ע' י"ג מידות הרחמים	יח :	ביאורים א'
מילוי	גבורות, ובגימט' אלקים	סט ::	ביאורים א'
מילוי השם	כאשר הוא מתפשט ומתגלה, וזה מכח המ"ן אבל לולא זה הוא שם פשוט, על אף שהוי"ה פשוטה היא העיקר אבל בגלל זה הוא יותר בהעלם, וכאשר זה רק המילוי והשם נעלם אז הוא יותר בשלימות מאשר השם הפשוט, וכאשר נתגלה השם עם המילוי אז זה השלימות העיקרי	עד ::	ביאורים ב'
מילוי השמות	יותר בשלימות ומילוי היו"ד הוא דעת עלאה דהיינו הו"ד דאות י'	ד :	דע"ה ב'
מים	קדמו לכל דבר בכריאה דעולם הזה, והם סוד טפת חומר דהחכמה המרומז במילה בראשית, כי ראשית היא חכמה והב' היא טפת החומר שבו שהוא האותיות, והיא כולו מים	סב ::	ביאורים א'
מים	שייך לאות י' דהוי"ה	עד ::	ביאורים א'
מים	קר ולח, שייך לדרום שהוא חם ויבש ונעשה כך שלא יתגבר כחו, ויולידו בחינה אמצעית	עה ::	ביאורים א'
מים	יוצאים בעולם לא מהדרום אלא יוצאים מדרום ועולים לצופן ומשם מגיעים לעולם	עו.	ביאורים א'
מים	לפעמים דין שביום השני, ולפעמים חסד, בזא, זה גבורה, ובנוק' זה חסד	עו ::	ביאורים א'
מים	שייך לחכמה	פו.	ביאורים א'
מים	מדביק דברים, וגם גורם התפשטות ולכן תפשט למטה	א ::	דעה א
מיעוט הירח	ירדו כל המלכיות של כל הג' כלים דכל הפרצופים ונכללו במלכות דנוק', ונעשו מאז נשמת אבי"ע ועיקר פנימיותם	קד :	כללים א'
מיעוט הירח	בפועל היה ביום ד' והכנתה ביום א' בגניזת האור, וזה היה באלול, וזה שייך לבי"ע	נה ::	כללים ב'
מיתוק הדינים	על ידי כפייתם, ולכן טוחנים הקטורת והמרור	א ::	דעה א
מיתת אדם	נעשה על ידי מעשה ולא רק סילוק שאין תכלית מביטול אלא רק ממעשה	טו.	דע"ה ב'
מכוסה	למטה ממופלא	כ ::	ביאורים א'
מכוסה	שייך לכתר, שהוא מלוכש ומכוסה בט"ס, וחתום בו' טבעות שהם הו' צירופים דאמ"ש	עג ::	ביאורים א'
מכוסה	שייך לכתר, ונקרא כך שהכתר מכוסה ומתלבש בכל האצילות, ולכן מכוסה מכולם	פו.	ביאורים א'
מלאך	כח פרטי	ו :	כללים א'
מלאכים	מחיצוניות דמלכות דאצילות, ולכן לא עולים, שרק משפיעים מעשיהם בחיצוניות, לבסוף יעלו להיכלל עם כלל ישראל (ב:)	ב.	כללים א'
מלאכים	יש להם חיובי עבודה ואין להם בחירה,	ב :	כללים א'

		והתכלית של העבודה כדי לסבב על עצמן זיו וזוהר דאור התכלי תהאחרון על ידי עבודתם, וזה רק שייך על ידי צדיקים (ב:):	
מלאכים	ג:..	עבודתם קודם החטא היה מגיע לחיצוניות דאצילות ללא לבוש, ולאחר החטא הם הלבוש	כללים א'
מלאכים	ה:	עם האדם בבחינת סיבה ומסובב, וגם הם המשמשים בעולם הזה, וזה בכוונה ורצון, ומה שהם מסובב היא מאליו ולא ברצון	כללים א'
מלאכים	ו.	לוחמים נגד הס"מ וכחם ממצות של כלל ישראל	כללים א'
מלבוש	כט:..	שם לבי"ע, ושם אין אור עצמות מתגלה ולכן אינם בחינת אלקות אלא נקרא נבראים נוצרים ונעשים כי אין אורו ית' מתייחס עמהם כמו הנשמה עם הגוף אלא הוא רק בורא ויורצ ועושה אותם, אבל לא נעשה אחד אתם	ביאורים א'
מלך הדר	ד:..	מת שהוא עטרת היסוד ואין לאשה ואין לנוק' דנקודות שזה תבוע בעמקי הקלי', ולכן שם נאחז הסט"א ולכן בעצב תלדי בנים ואין לה מצות מילה ולכן אין לקטן דעת שהוא כולו בעט"י שלה, ולכן דעתן קלה, כי הדעת תלוי ביסוד, והדעת שלה לא בראש אלא בין כתפיה	דע"ה ב'
מלך הדר	ה.	המלך השמיני דעיגולים שמת היא אינה יצאה אז בשלימות אלא רק הארה דהארה מהת"ת שבה, שעיקר בחי' היסוד הוא לעולם רק כללות דהה' קצוות ונמשך מהת"ת ומכללות הארת ה' גברות שביסוד נמשך הארה דהארה והוא מציאות עטרת היסוד דנוק', ולכן שמו הדר כמו המלך הרביעי שהו את"ת, שכל מציאותו מהת"ת.	דע"ה ב'
מלך הדר	ה:	דהיינו מלך הח' דמלכי עיגולים לא נתקן בתיקון המלכים אלא רק יתקן לעתיד לבא בקץ הימין	דע"ה ב'
מלך הדר	ו:	שם עירו פעי שעיקר מציאותו כעטרת היסוד דנוק' והיה מקבל כל התיקון דמ"ה אם לא היה נפרד מהיסוד שהוא מלך הז' למלוך בפני עצמו, אבל בגלל שיצא למלך בפנ"ע לכן נתגברה הנוק' דנקודות יותר מהז"א שאצלו רק יצא ד' מלכים, ולכן יצא ממנה קלי' היותר קשים, וזה גרם אריכת זמן דעת קץ הימין	דע"ה ב'
מלך הדר	כז:..	יסוד דא"ק, וזה חסד המתגלה בפומא דאמה, והוא השם מ"ה	ביאורים א'
מלך הדר	ה.	לא יצא בעולם הנקודות בכלל אלא רק בתיקון	דע"ה ב'
מלך הרביעי	ה:	ההבדל אם שם עירו עיות או עוית תלוי אם המלכים נתגלו כי' בנוק' שהוא בדבה"י או כו' והי' נעלם בדכורא שהוא וישלח	דע"ה ב'
מלכות	א:..	נקרא נקודה, ע' נקודה האמצעית	ביאורים א'
מלכות	ו:	יסודה באמצעית כל פרצוף בקשר של תפילין	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		בטבורא דליבא ובטבורא דגופה ובעטרה (?)	
מלכות		נקרא נקודה	ביאורים א' ו:1
מלכות		היכל הקודש ע"ש	ביאורים א' ו::1
מלכות		החלל שהוא תמיד בבחינת אויר, ולכן נקבה על שם הנקב	ביאורים א' ח::2
מלכות		ע' התלבשות בעיקרו במלכות דמלכות דמלכות (לבדוק שאני צודק)?	ביאורים א' טז:2
מלכות		רק המלכות דמלכות של המלכות דעליון מתלבש בתחתון	ביאורים א' כב.
מלכות		בה אותיות זעירין	ביאורים א' כז::2
מלכות		נשמתה מהדיבור	ביאורים א' לד::2
מלכות		נקראת ד' שהיא מתלבשת על התנה"י, וכך היא מקבלת מוחין שלה מבינה, וכך זה בכל פרצוף שהיא מקבלת מוחין מהנה"י דעליו	ביאורים א' לו::2
מלכות		שם לתנה"י שמתלבשת עליהם, ולכן נקראת ד"	ביאורים א' לו::2
מלכות		נה"י דז"א נקרא על שם המלכות (לח:.)	ביאורים א' לח:2
מלכות		עתיק שלה מתחיל בחזה וא"א בטבור, ולכן משם (נה"י) נקרא על שם המלכות	ביאורים א' לח::2
מלכות		עיקר הפרצוף עד החזה ולמטה נקרא על שם המלכות	ביאורים א' לט:2
מלכות		עלמא תתאה, ועלמא דאתגליא, עולם הזה	ביאורים א' נט::2
מלכות		נקרא כבוד א-ל שעל ידה מתגלה כבודו למטה	ביאורים א' סא::2
מלכות		שליטתה בלילה	ביאורים א' עא::2
מלכות		נקראת בת שבע שהיא נכללת מז' הבלים וז' הויר"ת	ביאורים א' עב:2
מלכות		כאשר היא נתקנת היא עולה על כל הספירות כי נתגלה בה המשכתה ואחדותה למעלה במלכות דא"ס, וזה סוד זרקא, ושתי קצוות האלה הם הי' דהוי"ה, והי' דאדנ"י, וזה הי' קוצין שבזרקא	ביאורים א' פ:2
מלכות		חן, דהיינו באור ישר, ובאור חוזר לכיעור (פא.)	ביאורים א' פ::2
מלכות		כללות בנינה היא מפרטי המלכיות שבכל ספירה וספירה, שהיא רק נקודה אחת לבד ושאר הט' נקודות שבה נעשה בה מהלמכיות של כל הספירות העליונים, לכן היא תמיד באור חוזר שחוזרת לשרשה, והחז"ג שבה היא עוד בחינה של כפילות, ולכן א' מהבג"ד כפר"ת	ביאורים א' פא:2
מלכות		כפל שבכל הספירות שעל ידה הם נעשים כפולים	ביאורים א' פא:2
מלכות		נקרא מערב ביחס ליסוד, ואז יסוד במזרח	ביאורים א' פד:2
מלכות		רביעי לכל שלשה, ובגומא שבאחורה, כמו הגומא שבצד הי' רביעית לחב"ד, וגומא שבין צלעות הלב היא רביעית לחג"ת וביסוד היא בעטרת הברית, והיא רביעית לנה"י, שכל גומא ונקב היא מבחי' הנוק' המושרש שם	ביאורים א' פד::2
מלכות		נושא כל הו"ק כי הכל בשבילה לגלות כבוד	ביאורים א' פו:2

מפתח לעניני הלש"ו

		מלכותו ית'	
מלכות	הכללי אינו בכלל הז' תיקוני גלגלתא אל אהי"ב תיקוני דיקנא, ששם הכל בכח ללא פעולה, שרק נפעלת כפי הגילוי מהז"א	פז.:	ביאורים א'
מלכות	שורשו בדעת בקשר של תפילין	פז:	ביאורים א'
מלכות	ד' והוא הד' דאחד, ושורש בד' שבאוזן	ד.:	ביאורים ב'
מלכות	איכות התועלת שבו ותשמישו הנמשך ממנו לזולתו, וכך כח חזרתו לשורשו שהוא חבינת אור חוזר (כג.:	כג:	ביאורים ב'
מלכות	סוף הספירות וכולל כולם	כג.:	ביאורים ב'
מלכות	לית לה מגרמה כלום ואל בה, כי יש לה נקודה שרשית אבל שאר הט' נוקדות להשלימה לעשר היא מקבלת מהט"ס עליה, והיותה מקבלת כל אורה מהט"ס שעליה הוא מיעוט הירח (כד.:	כד.:	ביאורים ב'
מלכות	נקרא אספקלריא שאינה מאירה שרשה במלכות דעקודים שנסתלקה כולה למעלה ולא נשאר ממנה אפילו רשימו, ולכן אין למלכות דאצילות שורש מיוחד פבני עצמה בעקודים ולכן כל קבלתה רק מהט' ספירות עליונים שעליה	ל.	ביאורים ב'
מלכות	שורשה מהמלכות דא"ס וכל הי' ספירות כולם הם רק גילוייה דמלכות דא"ס ועל ידיהם נתגלה מלכותו ית'	ל.:	ביאורים ב'
מלכות	זוהר עצמותה עצמה שנתגלה לבסוף להיבא כולם לכתליתם	ל.:	ביאורים ב'
מלכות	נקרא אבן שתיה והיכל הקודש, שהיא כוללת הכל	ל.:	ביאורים ב'
מלכות	אין לה מעצמה כלום שהיא התכלית כדוגמת שבת	ל.:	ביאורים ב'
מלכות	כל זמן שלא יצא המלכות כל הפרצופים בחסרון בנפש הפרטי שבהם	לה.:	ביאורים ב'
מלכות	עצמותו הכתר שלמעלה ממנו, ולכן אל נמצא יחד עם הכתר בעקודים במטי ולא מטי, וכך לא נמצא בא"א דאצילות ששיניהם רק בחי' כלי א'	נט:	ביאורים ב'
מלכות	תמיד מתייחסת אחר אור הכתר שעצמותה נמשכת ועולה עד הכתר, דהיינו היא תמיד בכח אור הכתר	כ:	דעה א
מלכות	מלשון המלכה	א.:	כללים א'
מלכות	יש מקום לפני הבריאה ואחרי התיקון העתיד	א.:	כללים א'
מלכות	בה עיקר גילוי ופועלת כל דבר	יב:	כללים א'
מלכות	רק בה יש גילוי ית', ולכן אפילו אם כתוב שיש עולם ששולט שם שם אחר זה רק על ידי המלכות, והכל רק גילוי מלכותו ממלכות דא"ס עד מלכות דאצילות ונתפשטו מגילוי לגילוי על ידי הצמצום שבכל עולם ועולם	יט.:	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

מלכות	לשון של המלכה ועצה איך לעשות	יט::	כללים א'
מלכות	אין שום מציאות מאמיתתו הנעלמה ולמטה אלא זה	יט::	כללים א'
מלכות	כלל כל הגילויים כולם	כד.	כללים א'
מלכות	כל השמות המסתעפים משם הוי"ה בגלוי	לא:	כללים א'
מלכות	נפש שבגבורות	סז::	כללים א'
מלכות	כוונה התכליתי והוא עצמה הסיבה למציאותה, וכולל כולם ומתגלה בסוף כולם, וכלל הכל, כי שרשה בכתר בסוד כתר מלכות, והיא סיבת כולם, ועוד היא כלל כולם, וזה בדעת קשר של תפילין ובחזה בעטרת היסוד, ובסופה היא תכלית כולם שתעלה עם כל ט"ס עד מלכות דא"ס (סח):	סח.	כללים א'
מלכות	כמו שהיא סוף לט' היא גם סוף לכל ג'	סח:	כללים א'
מלכות	נקרא תמורה על שם החרב המתהפכת מרחמים לדין ולהיפך כפי קבלת המלמעלה, והיא קודם לכל ואחרון לכל, ועל ידה מוציא כל אחד כחו לפועל בבי"ע כי היא ראשית לנבראים ועל ידה נעשית הכל, ואח"כ יחזרו הכל	עא::	כללים א'
מלכות	בהתמעטה וירידתה בבי"ע היא נקראת עץ הדעת טו"ר	עב.	כללים א'
מלכות	מקומה נגד הנה"י והם מאירים בה תמיד	עב::	כללים א'
מלכות	בערך התמורה הוי גבורה שבגבורה, שכל כמה שיורדים נתגלה הגבורה ביותר	עג.	כללים א'
מלכות	עלה על ידי הבחינה של ג' קוים להיות עולה על ידי הדעת ישר עד הכתר, ולכן נתעלה ביחס לו"ק ב' מדריגות, ובפנימיותו עלה ו' מדריגות, וביחס לכתר ד' מדריגות	עד::	כללים א'
מלכות	עצמותה מהכתר אלא שנתצמצמה וירדה בסוף כל עליון להיות ושרש לכל תחתון, ולכן אחר ו' אלפי שנה היא חוזרת לאמא לעטרה דאמא	פב::	כללים א'
מלכות	גילוי של בינה כי היא עטרה שלה, ולכן היא אשת חיל עטרת בעלה ששורשה היא בעטרה דאמא שהיא עטרה בראש ז"א (ה).	ד::	כללים ב'
מלכות	שבח ותהילה על שהוא ית' לבדו סיבת הכל ורק הוא לבד תכלית הכל, שעיקר לשונו על עצה והמלכה, וממילא שליט ומושל	לד::	כללים ב'
מלכות	באלף השביעי שולט המלכות, ובשבת מואר מאור המלכות, אבל קשה שהרי יש עילוי וכו' לכל הספירות כולם, אלא כל עליית הספירות בשבת הם לצורך המלכות, שכל פעם שכתוב שיש זמן מיוחד לאיזה ספירה או פרצוף היינו שנמשך התיקונים מכל העליות כולם לאותו הספירה המיוחס לאותו זמן, ומאיר ומתגלה באורו על ידי כולם, וזה שליטתו, ובאמת כל	לה::	כללים ב'

		התיקונים והעליות כולם הם רק לצורך המלכות, וכל התיקונים נעשה על ידי איזה עליה ותיקון של המלכות שנעשה בה מתחילה	
מלכות	נ.	במלכות דאצילות יסד ה' ית' ב' בחינות א' נגלה וא' נעלם ובגילוייה היא ירודת למטה עד שאין למטה הימנה, שהיא מתפשטת בכל הבריאה כולה עד שאין דבר שקיים ללא הנהגתה, ובפנימיותה שנעלם בה היא באחדותה לעולם למעלה למעלה, הגילוי הראשון היה מלכות דא"ס והגילוי האחרון היא מלכות דאצילות. (נ:)	כללים ב'
מלכות	נא:	אפילו שהיא סוף כל בחינה ובחינה אבל אחרי שכל כוונת גילוי הספירות אליה, לכן אחרי שהניחה שרשה בו בכל הקו כדי לשהירש יחודם היא יצאה לפרצוף בפני עצמה כדי לצאת לגילוייה בכל פעולותיה	כללים ב'
מלכות	נה:	יש למלכות ב' בחינות שעיקר רעצמותה היא למעלה מהכל והיא סיבה לכל והיא גם כן תכלית הכל, אבל זה נעלם, ונקודה השרשית שבה היא מהכתר המיוחד באור א"ס, והב' גילוייה עתה לצורך הנהגת עולם הזה שהי אלמטה מכולם ובסוף כולם, ואז היא יבשה ולית לה מגרמה כלום וכולה דינים. אם כן כשכתוב אצל מלכות לית לה מגרמה כלום ז"א לא בעיקרה ועצמותה אלא על הגילוי שלה, ומציאותה לצורך כל הנהגת עולם הזה (נה:).	כללים ב'
מלכות	לו::	לית לה מעצמה כלום אלא כל אורה מה שהיא מקבלת מהט' ספירות שלמעלה ממנה	ביאורים ב'
מלכות	סו.	רק יצא לפרצוף בפני עצמה באצילות, לצורך הבי"ע אבל לא למעלה	ביאורים ב'
מלכות דא"ס	כג.	מהבינה שלה נמשך הא"ס המקיף לעולמות, שלולא הבינה לא היה צמצום	ביאורים א'
מלכות דא"ס	ג::	תכלית האחרון שיזכה כל המציאות להאיר באור דמלכות דא"ס רק יתחיל באלף הח'	כללים א'
מלכות דא"ק	כה.	ז' ימי בראשית הם ז"ת שלו	ביאורים א'
מלכות דא"ק	כז::	בה נעשה הכל, וזה בה' בראם, וזה האלקים של בראשית ברא אלקים	ביאורים א'
מלכות דא"ק	כת.	הארתה המתלבש באצילות הוא הרדל"א דאצילות	ביאורים א'
מלכות דא"ק	כו.	נחלק לה' חילוקים (בכליו) והם פנימיות וחיצוניות דפנים, ופנים וחיצוניות, וחיצוניות דחיצוניות דאחוריים, הב' חלקי פנימיות שייכים לאצילות, והג' חלקי חיצוניות לבי"ע, וכל החילוקים האלה יש גם בתנה"י דא"ק (ע' לידה), אבל כל החילוקים רק ניכרים אחרי ההסתלקות	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		ולא קודם לכן	
מלכות דא"ק	מיעוטה היתה בניסן	נו.	כללים ב'
מלכות דאור ישר	ממוצע בין אור ישר לאור חוזר, בין סיבה לתכלית	ו:	ביאורים א'
מלכות דאצילות	בית קיבול לקבל השפע מכל הט"ס, והיא אור אלקות ממש, אלא היא דרגה למטה מט"ס, והיא כללות כל הט"ס, שכולם כלולים בה, ובה הכח להוציא את כל המציאויות כולם על ידי קבלתה מהט"ס, והיא שורש להוציא העולמות הנפרדים, ולכן אינה מתייחדת עם דודה אלא לפרקים	יט.:	ביאורים א'
מלכות דאצילות	ראשית לנבראים, שהיא שרשם, שעל ידה נבראו הכל, אבל היא מאצילות ממש, ובפנימיותה עולה עד מלכות דא"ס	יט.:	ביאורים א'
מלכות דאצילות	שורש לעולמות הנפרדים והיא ממוצע בין אצילות לבי"ע, שייך לגבורות	כ.	ביאורים א'
מלכות דאצילות	על אף שכל ידיעה והשכלה בכל עניני האצילות רק על ידי המלכות עכ"ז עצמותה ומהותה אי אפשר להשיג, ועליו נאמר הראני נא את כבודך, אין איסור דרישה וחקירה במציאות אורו אלא רק על התפשטות אורו אסור, דהיינו ההנהגה הנמשך בהם למטה בעולם הזה, וזה בכלל כבשי רחמנא שאין לעמוד עליהם, וזה לא ניתן למשה רבינו	כ:	ביאורים א'
מלכות דאצילות	על ידו מתגלה א"ס בבי"ע	כו.:	ביאורים א'
מלכות דאצילות	כ"ב אותיות נעשה מהכ"ב אותיות דז"א	נד.:	ביאורים א'
מלכות דאצילות	נקרא בשם אצילות על אף שעצמותה היא זוהר אור דא"ס מהמלכות דא"ס בגלל שירדה דרך הט"ס ולכן נתמעט על ידם, וגם בגלל שאורה מלובש במציאות האצילות, וכאשר היא יורדת יותר למטה יש עוד מסכים וזה שכינה	ל.:	ביאורים ב'
מלכות דאצילות	עיקר עצמות האלקות נתצמצם להסתיים בסופו, ומשם ולמטה הם נבראים ונוצרים ונעשים	ה.:	הקדו"ש
מלכות דאצילות	השורש ברצונו לברא בריאה בהיסוד הכל כי עליו הוא עומד והוא תכליתו דהיינו יסוד עולם התחתון (מלכות דאצילות) הוא על המ"ס שמשם כל תהלוכות ההנהגה הכבשי דרחמנא, והיא מלכות דאצילות נקרא חכמה זעירא חכמה תתאה	א:	כללים א'
מלכות דאצילות	שכינתו ית' השכונת למטה, ומלא כל הארץ כבודו	יט.:	כללים א'
מלכות דאצילות	נחלק לב': סוף כל האצילות וכלל כולם (בזה אפשר לה לעלות למעלה להיות שוה בשוה ומשתמשים שניהם בכתר א'), וב' מה שהיא ראשי תלנבראים (רגלים דז"א)	נג.:	כללים א'
מלכות דאצילות	יצאה לפרצוף בפני עצמה כי היא העיקרית לכל	סז:	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		תוצאת הבי"ע וממנה ועל ידה נבראו, והיא ראשית הנבראים ולכן היה צורך לתצמצם הרבה, ועכ"ז היא קשורה בכל הפרצופים והיא כלול בכולם וכולם נכללים בה, כי רק על ידי זה היה לה הכח להוצאי ממנה כל הבריאה, וכל מתנהג עי"ז כל הבריאה בהנהגתו הנעלמה דאור א"ס, ועוד צורך לקשר עליון כי היא יורדת תמטה כל כך צריכה קשר למעלה לא תפגם	
מלכות דאצילות	מיעוטה היתה באלול	נו.	כללים ב'
מלכות דבינה	ממנה מתאצל תבינה	לו::	ביאורים א'
מלכות דעקודים	לא קיבל מקיפים בהתפשטות הראשון שהיה נפרד ממקורו, ורק קיבל מקיף יחידה כאשר עלה החכמה שהיא תחילת הפרצוף	כא.	ביאורים ב'
מלכות דתבונה	שורש לז"א מצד עצם האור, וללאה מצד הארה שיוצא לחוץ, וגם שורש לדיבור שהיא נשמה למלכות שהיא רחל	לא.	ביאורים א'
מלכי אבא	אפשר לקרותם גם מ"ה וגם ב"ן שהם הב"ן החיצוני דב"ן דמ"ה דמו"ס יצאו על ידי זווג וירדו בפנים ע"י הזיווג ובקע את הפרסהויצא דרך שם ועיקר אורו נשאר בפנים וזה הב"ן הפנימי, ולכן עד הטבור מציאותו על יד זווג ומטהובר ולמטה היה חסר בו זווג ולכן יצא על ידי זווג ושלא על ידי זווג, והוא גם פנימי וגם חיצוני. ועכ"ז שהם מלכי ישראל התיקון כאשר יצא המ"ה הכללי והט"ר דב"ן נעשו המלכי יושר לעיגולים כלפיהם. (הם נקראים עיגולים בגלל שהם הדצח"ם שלהם (לג:))	לג.	דעה א
מלכי אמא	רק אפשר לקראותם ב"ן שהם הב"ן החיצוני דב"ן דב"ן דמו"ס	לג.	דעה א
מלכי אמא	הנקודות שבעגולים שיצאו מהענינים והם הב"ן החיצוני דב"ן דב"ן דמו"ס, והם הב"ן מכל צד, והם עיקר הנקודות, ויצאו שלא על ידי זווג כלל, ולא היה שום זווג יחד עם המלכי יושר רק היה הארה וביסוס קצת ומהעיגולים הוא סוד החשמל, ומהעיגולים נעשה כל העולם התהו אחרי השבירה ולא נקראים בשם אור חדש כלל שלא נעשו לפנים חדשות שלא נתחדש שום דבר מלמעלה רק יצאו מעינים איך שעלו.	לג.:	דעה א
מלכי יושר	יוצאים מהא"ק בזה שהוא נוקב ועובר דרך העור מהטבור ולמטה	נא.	ביאורים א'
מלכי יושר	יוצא מהא"ק לחוץ דרך נקבי העור ודרך פי היסוד ודרך טבור, כתר נמשך מהטבור, ומקומו עד היסוד, ושאר ט"ס יצאו מהיסוד, ומקומם עד סוף רגליו, ונכללים כולם במלכות שהוא העור, ומאירים במלכי עיגולים, מהטבור והיסוד	נא:	ביאורים א'

		יוצאים מלכי יושר ומהנקבי עור נמשך הארה מהמלכי יושר למלכי עגולים שהוא דרך המלכות דמלכי יושר שהוא בחינת עור	
מלכי יושר	נא ::	מה שנמשך הארה למלכי עיגולים היא רק לכח"ב שהטבור ממשך לכתר, והיסוד לחו"ב	ביאורים א'
מלכי יושר	נא ::	לא נזדווגו עם המלכי עיגול אלא רק האירו זה לזה, והג"ר האירו זה לזה אבל הז"ת דמלכי יושר יצאו הארתם מציפורני רגליהם בסוד טיפת קרי, וי' ניצוצין אלו נעשו לבחינת מלכים מלכי יושר שמתו ונתבטלו, אבל הג"ר לא מתו ונשארו קיים במלוכתם בכל משך עולם התהו, אבל המלכי עיגולים כולם מתו אחרי רגע, וירדו למטה מרגליו שהוא מקום שעתיד לעולמות בי"ע, ושם נתערבו עם הי' ניצוצין דצפר"ג דמלכי יושר, ושם מתו ונתבטלו ונעשה משניהם כל מציאות עולם התהו	ביאורים א'
מלכי יושר	ב ::	לא נזכרו בתורה אלא רק ביוסף ותשב באיתן קשתו וכו', והם גם כן אלף וזה המוזכר בי"ג מדות נוצר חסד לאלפים (אלף דיושר עם אלף דעיגול), והוא רמוז בכ' שמות י"ה בהכאה, וב' שמות צבקות, והם ב' כתפים דא"א ודזו"ן (ב ::)	דעה א
מלכי יושר	ב ::	לא נתקנו במע"ב אלא תלוי תיקונים במעשה בני אדם, עתידים להתתקן לעת"ל והם הנשמות החדשות, וזה יהיה תיקון למלכי עיגולים שהם יתייחדו	דעה א
מלכי יושר	טו ::	כל הארת המלכי יושר למלכי עיגולים רק דרך המלכות דמלכות, שהאור היא מהמלכות, ועובר דרך העור, ועל אף שזה אור ישר אבל זה בבחינת עיגולים.	דעה א
מלכי יושר	טו ::	מלבישים לא"א דא"ק כמו שזו"ן דאצילות מלבישים לא"א ואו"א דאצילות	דעה א
מלכי יושר	טו ::	נותנים הארה למלכי עיגולים בעיקר בג"ר אבל בז"ת עיקר ההארה שהיה ראוי להמשיך לעיגולים הוא יצא מצפר"ג, דהיינו מה שיצא מהיסוד וטבור היא עיקרן דמלכי יושר והוא בבחי' טפ"ק ממש מהאבא שבא"ק, ומה שיצא מהצפר"ג הוא הארה מהמלכי יושר מה שיצא מהאבא הארה גמורה ולא ממלכי יושר היא שהאבא היה פרצוף שלם, ומלכי יושר לא היו שלמים כלל לכן לא היה בכחם לוחצי אורות ממש, וזה לצורך להוציא עולם התהו שעיקרם מהמלכי עיגולים ואם היה אור שלם מהמלכי יושר למלכי עיגולים לא היה יוצא תולדות עולם התהו (טו ::)	דעה א
מלכי יושר	י ::	מ"ה ויצא י' נקודות לכל ה' פרצופים, והיו	דעה א

מפתח לעניני הלש"ו

		בסוד טפ"ק ויצאו מהטבור ויסוד וצפרני רגליו דא"ק ומציאותם מהאבא שבא"ק	
דעה א	יג.	שורש נקודות מאבא מושרשים בנהי"ם שבו, ועצמותם מהמלכות, אבל הוא קיבל גם מהרישא תנינא שהוא קד"א וגלגלתא ולכן היו לו מספיק הארה להעלאת מ"ן בשלימות דהיינו מכל הנהי"ם שלו. אבל מאחר שהיה העלאת מ"ן של אבא לבד ללא אמא, לכן בעלייתו לא המשיך גילוי העיקרי דאור א"ס לייחד הב' רשין בא"א דא"ק, אבל היה יחוד מהע"ב וס"ג דמ"ס עצמו, ואז ירדו נשלם על פי הסדר של אמ"ר וק"ב.	מלכי יושר
דעה א	יג.:	נקרא בעולם הנקודות בשם מ"ה וז"א בערך הנקודות דעגולים	מלכי יושר
דעה א	יג.:	על אף שיצאו דרך אמ"ר וק"ב היו חסרים שלא היו יחד עם אורות האמא, שמה שירד מהתעוררות דאבא היא רק המ"ד, ואם המ"ן דאמא היתה עולה לזיווג אז היתה יורדת בתור מ"ן להזדווג עם המ"ד דאבא, ולכן יציאת אבא היה בבחי' טפ"ק כמו האמא	מלכי יושר
דעה א	יז.	שיצאו דרך צפר"ג שהיו רק מלכיות, ונתעלם אז אור א"ס ככולם, ועיקר מציאותם היא המ"ד, דמלכי יושר שהיה ראוי ליתן למלכי עיגולים, ואפילו שעיקר מציאותם דאורות המלכי יושר היו דרך אמ"ר וק"ב אבל לא היה שלם אלא רק הארה לבד ממנו	מלכי יושר
דעה א	יז.:	כל הספירות שבו יצאו זה למטה מזה דוגמת ספירות פרטיות דא"ק, וז"ת יצאו מהאמא שיצאה מהיסוד ועמד כנגד מלכי עיגולים מחוץ לא"ק או זה לפניו מזה או זה מימין ועיגולים מצד שמאל, והיה הארה ממנו לעיגולים רק תמצית הארה משפע העיקרי אשר היה ראוי מכחב"ד דיושר לכחב"ד דעיגולים, וזה יצא מהמלך הדעת	מלכי יושר
דעה א	יח.	עיקר המלכי יושר נשאר למעלה ולא נשברו, ומהם הנשמות החדשות דחלקי האצ"י שלא נכללו באדה"ר, [כולל החלקים מהארת הצפר"ג שלא נשברו] ועל אף שגם מה שנשבר מהצפר"ג גם כן שורש לנשמות החדשות שלא נכללו באדה"ר, אבל עיקר מעלתן היא אלה שנשאר באצילות ולא נשברו	מלכי יושר
דעה א	יח.:	יציאת הז"ת מהבינה היה א' לא' אבל הראשון היה כולל כל שתחתיו וכן כאשר יצא השני ממנו היה כולל כל שתחתיו, וכן בהארת צפר"ג שהארת צפר"ג דדעת היה כלל כל אלה שתחתיו	מלכי יושר

		וכו', ומה שהיה שייך לדעת מת אבל מה שהיה שייך לחסד ולמטה נכנס במלך החסד דיושר לתוספת מוחין שבו וכן אח"כ וכו'	
דעה א	כ.:	יצאו כולם שוה שגם הזו"ן יצאו ביי"ס זה במלכי יושר שהם יצאו מזווג, לכן יצאו שלמים, שונה מהעיגולים	מלכי יושר
דעה א	כז.:	אורות הטבור והיסוד הם להתקיים על מיאותם, ושל צפר"ג לצאת למלוך כרגע	מלכי יושר
דעה א	כז.:	רק מהאבא שבא"ק, ומה שכתוב שהם מהא"א זה שרשם	מלכי יושר
דעה א	פג.	מה שאמרנו שיציאת מלכי יושר היה על ידי זיווג דע"ב וס"ג שבגלגלתא, זה לא שהס"ג דגלגלתא הוציאם דרך הטבור והיסוד וכו', שהרי מקומו מהמוח עד הגרון, וכל המשכת אורו היא רק דרך נקבי האח"ף, אלא כל רישא דא"ק עד הגרון הוי בכלל הע"ב הכללי, ולכן הזיווג היא ע"ב דע"ב עם ס"ג דע"ב, שהוא החו"ב שבמו"ס, ומהם קבל אבא דא"ק שהוא ע"ב דס"ג ואז היה זיווג בין אבא לאמא שהיא הס"ג דס"ג, ואז היה צריך להמשיך השפע למלכי עיגולים ולא היה כך	מלכי יושר
דעה א	פד.:	שורשו מהמ"ה שבמו"ס דא"ק, שממנה מושפע עטרין לאבא שבא"ק שהוא מהגרון ולמטה	מלכי יושר
דעה א	פה.	ב"ן דע"ב דס"ג, ונחשבים כחסדים ביחס למלכי עיגולים	מלכי יושר
דעה א	פה.:	נשברו שהיו שרשם מהגבורות, ויצאו ללא זיווג (דהיינו עם המלכי עיגול), ורק בגלל שרשם בגבורות ירדו הכלים למטה	מלכי יושר
דע"ה ב'	ה.	לא היו גבורות חזקות כל כך, ולכן עטרת היסוד שלו לא יצא בכלל, אלא רק יסוד שהוא כללות כולם	מלכי יושר
דע"ה ב'	ח.	כל פרט שבהם מלך יחד עם המלכי עיגולים המתאים להם	מלכי יושר
כללים א'	קד.:	מ"ה וב"ן דב"ן דמ"ס, מהאמא דא"ק	מלכי יושר
כללים א'	קד.:	כל תיקונים מה שנוגע לבי"ע (אפילו הבי"ע שבתוך האצילות) לא נתקנו במעשה בראשית אלא תיקונם תלוי באדה"ר, ומה שנוגע לאצילות ואפילו האצילות שבבי"ע נתקן באור המ"ה במעשה בראשית [י"ס דבבי"ע הם אצילות שבבי"ע, דהיינו או ראלהותו ית' השוכן בבי"ע תמיד, והם אלהות גמור קה:]	מלכי יושר
כללים א'	קה.	מה שלא נוגע לאצילות ולא אצילות שבבי"ע נשאר אב"א ולא נתקנו במ"ה הפנימי, ורק קבלו תקינות הדר ומהיטבאל של מ"ה וב"ן דב"ן דמ"ס ולא תיקוני דאבא שהם הדר ומהיטבאל	מלכי יושר

מפתח לעניני הלש"ו

		של מ"ה וב"ן דמ"ה דמ"ס (קה:)	
מלכי יושר	מה.	אור חדש באו מאבא דא"ק אבל לא על ידי זווג אלא רק מיניה וביה דאורא ולכן יצא מטבור ויסוד בבחינת טפ"ק	כללים ב'
מלכי יושר	מה:	לא נזדווג עם מלכי עיגולים שלא היו מתוקנים בצורת פרצוף ולכן רק יצא מהם לצורך הזווג מצפרני רגליו ולא מהיסוד שלהם	כללים ב'
מלכי יושר	מה:	עיקרם לא מתו שהיו עומדים נגד הג"ר דעיגולים, דהיינו הג"ר דעתיק וא"א ואו"א דעיגולים, ומה שיצאו הוא הב"ן דב"ן דב"ן דמ"ס, ומה שמתו היא רק מה שיצא מהם מצפרני רגליו	כללים ב'
מלכי יושר	מה:.	אור חדש ויצא מטבור ויסוד וצפר"ג	כללים ב'
מלכי יושר	מה:.	נעשה על ידי עליית מ"ן מאבא כדלעיל הק' ה', שמזה נעשה זווג בין ע"ב וס"ג דגלגלתא ונתחדש אור למוחין דאבא, והוא מה שיצא במלכי יושר, אם כן מציאות המלכי יושר היא תוספת על אבא אם כן הוא עצם מעצמיו של אבא ונשרש בו לעולם, ותולדתו היא מה שיצא מהטבור והיסוד והצפר"ג אבל עיקרו נשאר באבא לעולם, ומה שנשאר בפנים זה הס"ג החיצוני דב"ן דמ"ה דמ"ס אבל זה רק בזמן הנקודות אבל בעת התיקון עלה למ"ן למקורו ולשורש ועם עליית המ"ן דאורות הנקודות כולם, ונתחדשו לפנים חדשות לגמרי ונכנסו באבא ונעשו עצם מעצמיו	כללים ב'
מלכי יושר	מו.	מ"ה החיצוני דב"ן דמ"ה דמ"ס התפשטות בגילוי דאור חדש ומלכי יושר, אבל זה עוד באבא עצמו מהטבור ולמטה, ולכן הוא רק שורש לאור שיצא מהטבור והיסוד, אבל הוא רק שימש כך זמן עולם הנקודות, אבל בתיקון הוא עלה בסוד מ"ן לשורשו	כללים ב'
מלכי יושר	מו.	ב"ן החיצוני דב"ן דמ"ה דמ"ס הוא כללות האור חדש והמלכי יושר שיצא מהטבור והיסוד ואחר כך מהצפרני רגליו בסוד טפ"ק, והם האירו למלכי עיגולים לצורך מלכותם כרגע. והם עומדים בא"ק מטבור ולמטה בחוץ כנגד המלכי עיגולים	כללים ב'
מלכי יושר	מו:	מה שמת מהם זה לא מה שיצא מהטבור אלא רק תולדותיהם, שחפצם היה להזדווג בעיגולים אבל בגלל שלא היו בבחינת פרצופים אאל רק בסוד טפ"ק לכן לא היה אפשר להם להזדווגמה שיצא מהמלכי יושר מהיסוד של כל א' וא' מהמלכי יושר יצא רק מהצפרני"ג שזה אכח והארה בעלמא וזה מת ונשבר מהמלכי יושר	כללים ב'

מלכי יושר (נ:.)	מהמ"ן דאבא דא"ק (מ"ה וב"ן הפרטיים שבו) לא נפלטו אלא ירדו בשלום דרך פנימית הא"ק, וקבלו איזה תוספת אור ומוחין (נ:.), ונכלל עמהם המ"ן דע"ב הכללי, אבל ממנו לא נעשה מלכים שהוא נכלל עם האבא בפנימיותו, והם ב"ן הפנימי, והם בקעו את הפרסא ולכן היה ירידתם דרך מסך היו רק תמצית לבד, ועיקר נשאר למעלה מהפרסא (נ:.)	נ:.	ביאורים א'
מלכי יושר דנקודות	אינם היושר דנקודות, שהם לא הלבישו את העיגולי נקודות, אלא עמדו אחור באחור (?)	טז.	ביאורים א'
מלכי עיגולים	נפלטו דרך העיני א"ק, ושרשם באמא, ונקראו נקודות שרק היו אותן בחינות מ"ן שעלו (ע' נקודות, יציאתם) והם הב"ן החיצוניים	נ:.	ביאורים א'
מלכי עיגולים	עיקר אורם נשאר בפנים למעלה מהטבור, ורק יצא מהעיניים תמצית אורם, וזהו עיקר הנקודות	נא.	ביאורים א'
מלכי עיגולים	ד' אחוריים דאו"א וישו"ת לא ירדו למטה כז"ת אלא נשאר למעלה כדוגמת ג"ר דמלכי יושר, אבל הארתם ירד והוא השתמש לבחינת מוחין לז"ת דמלכי עיגולים שמתו (נב.)	נא:.	ביאורים א'
מלכי עיגולים	נתקנו במעשה בראשית על ידי הקב"ה, והם משמשים והולכים בכל משך זמן עולם הזה	ב:.	דעה א
מלכי עיגולים	מלבישים לא"א דא"ק כמו שזו"ן דאצילות מלבישים לא"א ואו"א דאצילות	טו:.	דעה א
מלכי עיגולים	יצאו אורות מהאמא ללא זווג כלל ולא דרך אמ"ר וק"ב ולכן היו רק דינים גמורים, ועברו דרך האח"ף וא"א שבא"ק מבחוץ וקבלו משם הארה וכל האורות האלה היו רחמים גמורים, ולכן כשנכנסו לכלים היו חסדים וגבורות ללא קשר יחד ולכן שברו את הכלי	טז:.	דעה א
מלכי עיגולים	ב"ן ויצא י' נקודות לכל ה' פרצופים, והיו בסוד טפ"ק, ויצאו מהעינים דא"ק ומציאותם מהאמא שבא"ק	י:.	דעה א
מלכי עיגולים	יציאתם מהעינים היה רק על ידי בחינת זווג של האו"א עלאין שבע"ב דמ"ס	יד:.	דעה א
מלכי עיגולים	מלכי עיגולים שהיו המ"ן דאמא היו יותר שלימים מאשר המלכי יושר שנשברו שהם רק היו הארה מתולדת אבא, אבל השבירה שבמלכי עיגולים היה יותר גדולה הן מצד שהיו מתוקף הגבורות ביותר, והן מצד מציאותם שהיה מציאותם יותר גדולה ומרובה, וזה סיבה שהרב קורא לעיגולים עיקר מציאות המלכים.	יז:.	דעה א
מלכי עיגולים	בז"א לא יצא הג"ר, והנוק' רק יצא בכתרה, ונשברו כולם שיצאו בטפ"ק, ולכן לא קבלו מוחין הראוי להם ולכן היו ללא ג"ר אלא רק יצאו בעצמותם, שהוא המ"ן דאמא, ומש"כ	כ:.	דעה א

מפתח לעניני הלש"ו

		שיצאו מי"ס הוא הי"ס שיש בעצמותם אבל פרצופי א"א ואו"א הכלליים דעגולים יצאו בג"ר שלהם כי עצמותם משרשם אשר באמא עצמה וכן מאור העקודים והמ"ס, והג"ר שלהם נתקיימו והז"ת נשברו	
מלכי עיגולים	רק מהאמא שבא"ק, ומה שכתוב שהם מהא"א זה שרשם	כז ::	דעה א
מלכי עיגולים	לא היה זיווג בה מיניה וביה להוציא זרע כמו במלכי יושר אלא רק בכתר שלה היה זיווג	פב :	דעה א
מלכי עיגולים	גם במלכי עיגולים יש יושר ועגולים וכן במלכי יושר יש יושר ועיגולים, וזה בגלל שיש בכל א' ו' מיני מלכים עתיק א"א או"א וזו"ן, והז"א שבכל א' הוא בחי' יושר, והנוק' בחי' עיגול, אבל בעגו"י דאורות העיניים שניהם הם רק בחי' עיגולים לבד נגד העיגולים ויושר שבמלכי יושר, שהם נחשבים כיושר כלפי מלכי עיגולים	פב ::	דעה א
מלכי עיגולים	שורש מהב"ן שבמו"ס דא"ק שממנה מושפע עטרין לאמא שבא"ק שהיא מהחזה ולמטה	פד :	דעה א
מלכי עיגולים	ב"ן דס"ג דס"ג	פה :	דעה א
מלכי עיגולים	לא יצאו בגילוי שם ב"ן אלא שהם מתייחסים על כללות הס"ג עצמו, ועל אף שהרב קורא לו בחי' אחרונה שבס"ג אבל זה אל על ידי זיווג, ואי אפשר לשום אור לצאת משרשו ולהתגלות לשם בפני עצמה אלא רק על ידי זיווג דבחי' דו"נ שבשורש, עוד דבר עיקר א"ק היא מהע"ב וס"ג והאצילות מהמ"ה וב"ן שזה מתחת לטבור, ומש"כ שעיקר הפרצוף היא המ"ה זה רק מהאצילות ולמטה, ולכן מש"כ הרבשהנקודות יצאו מהבחי' האחרונה שבס"ג שאנו קרואים בשם ב"ן זה לא ב"ן ממש שהרי כל הא"ק היא באמת רק ע"ב וס"ג, אלא זה נקרא ב"ן בדרך משל שהיה נשרש בו בחי' ב"ן אבל לא נתגלה לבחי' בפני עצמה	פו :	דעה א
מלכי עיגולים	על אף שלא קבלו העטרין הראוים להם ממו"ס עכ"ז קבלו איזה הערה וכן קבלו איזה הערה מהאח"ף ובזכות זה הם מלכו לרגע	פז ::	דעה א
מלכי עיגולים	קבלו הערה במקצת מכל המדריגות למעלה ממנה ובזכות זה מלכו לרגע	פז ::	דעה א
מלכי עיגולים	קבלו ט' הארות ג' מהמו"ס ג' מאח"ף וג' מע"ב דס"ג (טבור יסוד וצפר"ג), ואם כן מובן למה נוק' לא מלכה כלל, ואפילו בתיקון לא נתבסמה רק יצאה מאתלטיא	פח :	דעה א
מלכי עיגולים	היו גבורות חזקות, ולכן אפילו הארה דהארה יצא לעצמה (עטרת היסוד)	ה :	דעה ב'
מלכי עיגולים	נתגברה הנוק' על המלכי יושר שהם היה להם ח'	ו :	דעה ב'

מפתח לעניני הלש"ו

		מלכים וליושר רק יצא ז'	
מלכי עיגולים	צט:	שיצאו מעיני א"ק עלו למעלה עביית כלולה באור שבה, אבל מלכיות דעיגולים לא נתגלו לבחינת מלכיות ולמציאות מחוץ לס"ג, ולא נעשה בהם שום בחינת עביית, ולפנים חדשות אלא רק ביציאתן מהעיניים	כללים א'
מלכי עיגולים	צט::	כאשר ירדו מהעינים דרך העקודים, אז אור העקודים לא סבל העביית שלהם, ונפרשו העביית מהאורות ונעשו על ידי כלים, וירדו למטה מהטבור ונפרדו כל אחד לעצמו זה תחת זה, וגם נמתקו האורות על ידי זה מהגבורות שבהם, ויצאו על ידי זה למלוכתם כרגע. המתקה הזאת היה בג' פנים, א' הכתר לקח מאור אח"ף, והחו"ב לקחו מאורות חוטם פה, וז"ת לקחו גם מחוטם פה אבל רק מהתפשטותם. האורות היו מיוחדים וכלולים זה בזה על ידי המתקתם, והיו כלולים בכתר, ועל אף שהכלים היו נפרדים אבל מזה שהיו כלולים באור הכתר אז הכלים גם כן רק בבחינת כלי הכתרים. (צט::)	כללים א'
מלכי עיגולים	צט::	הכלי דכתר וחכמה השתוות עם אורות דמלכי עיגולים, אבל שאר ח' כלים לא היה להם השתוות עם האורות כלל, והזווג דכתר מיניה וביה ומחכמה (קמץ, ופתח) תיקן (יצא מהם שפע ואור תיקון) את כל שאר הח' כלים מבינה ולמטה שיהיו ראויים גם הם להתלבש האורות בהם.	כללים א'
מלכי עיגולים	ק:	נחלקו לחמשה שהם פנימיות וחיצוניות דפנים, והפנימיות וחיצוניות, וחיצוניות דחיצוניות דאחוריים, והם מתו ונשברו והם השרשים הראשונים דאבי"ע, שמהפנימיות דפנים נעשו כלי הז"ת לעתיק א"א ואבא, ומהפנימיות דאחוריים נעשו כלי הז"ת דאמא וזו"ן. והג' מיני חיצוניות הם שרשים הראשונים דבי"ע. וכאשר הנקודות נשברו ונפלו, אז נתערבו הם עם חלקי הבי"ע ונתחלקו לבי"ע שהפנימיות של כולם נפלו לבריאה והחיצוניות ליצירה, והחיצוניות דחיצוניות לעשיה	כללים א'
מלכי עיגולים	קד::	ב"ן דב,ן דב"ן דמ"ס, מהאמא דא"ק	כללים א'
מלכי עיגולים	קה::	כוללים כל האלף דור של נשמות דעולם הזה עד ביאת משיח וזה כולל התקע"ד דורות דעולם התהו	כללים א'
מלכי עיגולים	ס.	יצאו מהעינים בבחי' טפ"ק, והם יצא רק בבחי' יחידה וחיה שבהם והוא מלוכתם, שזה כולל כל מקריהם העתיד לקרות להם	כללים ב'

מפתח לעניני הלש"ו

מלכים	עלידי עלייתם דרך כל הא"ק קבלו הארה כדי למלכותם כרגע	פ.:	ביאורים ב'
מלכים	היו לכל ו' פרצופים ושל עתיק א"א ואבא לקחו להג"ר שלהם מהפנימיות דהפנים והמלכים דאימא וזו"ן הם לקחו לה"גר שלהם מהפנימיות דאחור	פב:	ביאורים ב'
מלכים	בעת מלכותם רק נעשה שרשים הראשונים שלהם שהיא היחידה וחיה שהיא בחי' האצילות שבהם, שהרי יציאתם היה במקום שעתיד להיות עולם האצילות, ושרשים הראשונים לבי"ע רק נעשה בעת מיתתם	ב.	דעה א
מלכים	היו ח' וכל א' כלול מקכ"ה שהם צירופים אלקים עם הה' אותיות שמנין זה כולל שורש כל הדינים שבשם זה, אבל מלכים אלו בעת מלכותם היו טהורים ללא שום טומא הורע כלל, שזה נעשה רק אחרי המיתה והשבירה, ומלכים אלה בשרשם הם ו' וזה שורש הו' אלפי שנין (ב.:	ב:	דעה א
מלכים	יצאו על ידי זווג חיצוני שנקרא אב"א, וביחס לפב"פ אינו זווג כלל	ה.:	דעה א
מלכים	יש עיגולים יושר	י.:	דעה א
מלכים	עיקר מה שהיה המלכים נקראים בשם ב"ן הוא רק המלכי יושר שהמלכי עיגולים לא יצאו בגילוי שם ב"ן אלא שהם מתייחסים על כללות הס"ג עצמו	פו.	דעה א
מלכים	כאשר עלו המ"ן שלהם ליצור אותם הם עלו למו"ס דא"א דא"ק, ושל מלכי יושר ירדו בשלום, ושל מלכי עיגולים נפלטו החוצה	פז.	דעה א
מלכים	אלה שבפרשת וישלח הם מלכים דז"א ובדרי הימים הם מלכים דנוק'	נג:	כללים ב'
מלכים	כל אותן הכלים היו כלולים מכל הכחות כולם של כל הפרטי המציאויות שבכל ד' עולמות אבי"ע, אבל רק מהמלכות דב"ן, ולא מהמ"ה ושאר הב"ן כמו שיהיה בתיקון. והם רק כחות השרשים הראשונים דכל פרטי המציאויות כולם שעתיד לצאת בהם כל משך זמן קיום העולם ובמלכותם כרגע אז פעלו יחד עם האורות שבהם, ואז הוציאו מן הכח לפועל כל בחינת האצילות דכל שרשי המציאויות, ובגלל שהיו גבורות שטבעם שלא לשקוט ולא לנוח אלא להוציא כחם לפועל תמיד, לכן הוציאו מה שהוציאו בלי סדרים כלל, ולא היה בכח הכלים לסבול האורות לכן מיתו	נד.	כללים ב'
מלכים	אלה שיאצו בעולם הנקודות נשארו עיקרם בז"א וגם אחר התיקון המ שנמשך בנוק' היא רק	נח.:	כללים ב'

		המלכות דמלכות של כל ספירה וספירה	
מלכים	קג:	יש הבדל גדול בין עליית ותיקון הניצוצין דמלכים דנוק' לבין זה במלכים דעתיק א"א ואו"א וז"א, שהמלכים דנוק' רק נתגלו לצורך ביי"ע, וכל הניצוצין שירדו שם הם לשרשי ביי"ע, ובגלל אחיזת החיצונים שם לא יכלה להזדווג עם ז"א ולהעלות כל המ"ן שלה בגלל זה, כי זה תלוי במעשים טובים של אדה"ר, ובגלל זה היה חסר המשכך טעריין דחו"ג ולא נשלמו אחוריים שלהם, ולכן עמדו אב"א (קג:).	כללים א'
מלכים (נוק' דיושר)	נד:.	עיקר יצאתה רק בנקודה אחת, שהיא נקודת הכתר, והכתר הוציאה כל הי' הכלולים בה	כללים ב'
מלכים (נוק' שבהם)	נד.	כל עצמותה היא רק המלכות דהכתר לבד (דהיינו בעיגולים נד:), שעל אף שבמציאותה וגילוייה לא היה הט' אחרונים אבל נודע שהכתר הוא שורש לכל, ומחמת תוקף הגבורות שבה אין מעצור לרוחם ומוציאים כל הכלולים בהם, לכן הוציאה הנוק' כל הי"ס שהיו כלולים בה בכח, והג"ר נתקיימו והז"ת יצאו ומלכו כרגע ומתו, והם הח' מלכים שבדברי הימים. אבל הם לא מציאות כמו הז' מלכים דז"א שהם המציאות דעולם הנקודות, והנוק' הוא רק נקודה אחת בלבד שהוא נקודת הכתר ורק המלכות דהכתר, והי' שהוציאה אינם במציאות ממש כלל, ועכ"ז הם ח' מלכים, וכולם מבחינת כתר, ובגלל שהם מבחי' כתר הם לא נתבטלים בעת הפגם. וזה מובן שהרי הכתר אינו בחינת מציאות אלא רק בחינת שורש ולכן אפשר שיהיה נקודה וגם הויה. (נד:)	כללים ב'
מלכים קדמאין	יא:	כל מלך ומלך מהז' מלכים היה כלול מי' מלכיות והם השתמשו לעשר ספירות שבו, והג"ר הם מה שקבלו מהא"א דא"ק והו"ק היא מה שקבלו מהאו"א דא"ק (או שהכתר מהא"א והחו"ב וו"ק מהאו"א או הכתר וחכמה מהא"א - וכולן אמת שכל הג"ר נחשבים ככתר יא:.) והמלכות היא מה שקבלה מעצותה. וכל אלה מושרשים באו"א שבא"ק, שכל מציאות הנקודות הם זו"ן והם נלקחו מהאו"א שבא"ק, שהרי כל מצאיות הא"א נמשך רק על ידי האו"א, שהכרת מושרש בשליש התחתון דאו"א וחב"ד בגפרקים קדמאין דנה"י וחג"ת באמצעים ונה"י בתתאין, והמלכות דנקודות מושרש במלכות דאו"א.	דעה א
מלכים קדמאין	יא:.	היו רק מלכיות מהב"ן אבל קבלו מהא"א והאו"א שבא"ק (הב"ן שבהם) ולכן ירד פרצוף שלם, ונשברו בגלל גודל האור, ועכ"ז לא נתייחד אתם בכלל אור הא"ס	דעה א

דעה א	יד ::	יציאת המלכי עיגולים היו דרך העינים דרך פליטה וטפ"ק ויצאה בתחילה כתר וירד למטה מהטבור ונכנס לבכלי שלו, ואז נזדווג מיניה וביה, שהוא כלול מזו"ן, ואז הוציא אור אבא דנקודות, וכן חכמה נזדווג מיניה וביה, ואז הוציא הבינה, ואז היו או"א אב"א ואז נזדווג הכתר עוד פעם מיניה וביה והוציא מוחין לאו"א, ואז חזרו פב"פ ונזדווגו, ואז האמא הולידה ז"ת כלולים בדעת (יד ::)	מלכים קדמאין
דעה א	יד ::	הזיווגים שלהם לא היו בדו"ן העיקרים שבהם אלא רק בבחי' הדון שבנוקבין לבד, והדו"ן שבדכורין היו בבחי' טפ"ק, דהיינו המלכי עיגולים כתרם היה מנוק' שבכתר, והכתר דמלכי יושר הוא בחי' הזכר שבכתר, והחור"ב דמלכי עיגוליים היו ישסו"ת, והחור"ב שבמלכי יושר היו האו"א, אבל בין מלכי יושר למלכי עיגולים היו אב"א	מלכים קדמאין
דעה א	יח ::	בעיגולים נעשו הכלים בתחילה וביושר נמשכו ונארגו יחד	מלכים קדמאין
דעה א	ע.	קבלו מאורות חסדים גדולים מלמעלה שהוא מכל שרשיהם העליונים והיה בהם ג"כ מעין ובמקצת ובדוגמא קצת מכל העינים דאחר התיקון דאל"כ לא היה אפשר להם לצאת מלמלוכה כלל אפילו כרגע	מלכים קדמאין
דעה א	ע.	ירד השפע לא דרך פנימיות אלא היה יורד להם מבחוץ וכולם בבת אחת, ולכן נשברו	מלכים קדמאין
דעה א	ע :	שבירת היתה שוה בכל הז"ת	מלכים קדמאין
דעה א	עג ::	מלכים דישור שהם מהע"ב דס"ג ומלכים דעיגולים שהם מהס"ג ס"ג נולדו ויצאו זה מזה רק על ידי זווג גם בעולם התהו, ומהזווג דהחור"ב אשר בי"ס שכל א' מהם, וכן היה איזה בחי' עיבור בהם וכל א' היה בהבינה שלו, אלא שלא היה השתוות זמן, ולכן נחשב שהם בבחי' נפלים, ולכן הכלים שלהם נעשו ויצאו לבדם ללא אורות, והאורות נשאר כלולים בכתר	מלכים קדמאין
דעה א	עג ::	לא היה בהם השתוות בין אורות לכלים, שאי אפשר שיהא חיבור בין כלים לאורות ללא דרך לאט לאט, ובגלל אי השתוות עם הכלים נחשב שאפילו אם נכנסו לכלים נחשב כאלו שהם עומדים מגולים	מלכים קדמאין
דעה א	פח ::	מה שהיו גבורות, גדולים, ויצאו שלא על ידי זיווג זה בעיקר במלכי עיגולים ולא במלכי יושר	מלכים קדמאין
דעה ב'	ו ::	בגלל שכל מלך ומלך היה כלול מכולם, ולכן על ידי תוקף גבורתם היו מתפקחים ומתחלפים מזה לזה תמיד, ולכן כל השינוים בדברי האר, י	מלכים קדמאין

מפתח לעניני הלש"ו

		אמיתיים	
דע"ה ב'	ח.:	מה שמוזכר אביהם זה בגלל שהד' אחוריים דאו, א שנפלו, ולכן רק מוזכרים במלכותם ולא במיתתם חוץ מבעל חנן	מלכים קדמאין
דע"ה ב'	י.:	מכל א' יצא קכה זיני מסאבותא, ולכן היה אלף דור עד מתן תורה	מלכים קדמאין
דעה א	טו.	על אף שלא היה זווג בין מלכי עיגולים למלכי יושר היה קבלת הארה וביסוץ קצת מעין כל בחינת הנזווגים, וכן הוא בקד"א וכן באור הא, ס עצמו שעל אף שהסתתר מעולם הנקודות עכ"ז בהכרח שהיה נעשה גם אז על ידי האור א"ס, ועי, ז יצאו למלכותם לרגע	מלכים קדמאין
דעה א	א.:	הוצאה לפועל כחו	מלכים, מלכותם
דעה א	יג.:	המלכי יושר הם הז"א שבנקודות, והמלכי עיגולים הם בחינת הנוק' שבנקודות, ולכן מן הראוי שיזווגו יחד, אבל בגלל שהם נפדו משרשם, אך היו מתבסמים זה מזה והוא המלוכה שלהם כרגע	מלכים, מלכותם כרגע
דע"ה ב'	ח.	אלה שהזכירו בהם עירם הם מהקו האמצעי להורות שלשרשם יש תוקף הדינים ולא להם (ח.:	מלכין קדמאין
דע"ה ב'	י.:	עיקרם ה' שדעת שרשן ויסוד כללותן ומלכות נלקחת מכולם	מלכין קדמאין
כללים ב'	נג.	יש ג' והם עתיק בינה, ומלכות, והם אה"ה יהו"ה ואדנ"י	ממוצע
ביאורים ב'	מג.:	לא נתקיים אצל כלל ישראל שזכו אליה רק בזכות אור ישר ולא אור חוזר מלמעלה למטה	מן
ביאורים א'	נד.:	שורש הכ"ב אותיות, והם מוחין דגדלות דמלכות דאצילות	מנצפ"ך
ביאורים א'	נד.:	יש בתחילת האותיות שהיא המוחין והם רק בבחינת גבורות לבד (נד.:], ויש בסוף האותיות וזה גבורות ממותקות, ויש באמצע שהם חסדים ממש	מנצפ"ך
ביאורים א'	נד.:	סתומות ועגולות משורשם ובחינת תכונתם שהם גומרים המילה (זה מבחי' ה' גבורות שבהם), וגם הם שורש המילה, ולכן נקראים עגולות שיש בהם תכונת עיגול שהוא הולך וחוזר מעצמו אל עצמו, ומסתיים בעצמותו	מנצפ"ך
ביאורים א'	נד.:	בז"א זה שורש הה"ח, ובנוק' זה שורש הה"ג ושניהם נכללים באחד בשרשן שהוא יסוד דאמא והם מכלל האור דהדעת עליון שנגזו בו' ימי בראשית	מנצפ"ך
ביאורים א'	נה.	אלה שהם שורש כל האותיות, וכל הדיבור הם הה"ג העיקריים שהמלכות קבלה קודם התיקון, והם לא נתגלה אלינו כלל	מנצפ"ך

מפתח לעניני הלש"ו

מנצפ"ך	מה שכן נתגלה אלינו היא רק חמש נקודות דתנועות גדולות שסימנם פיתוחי חותם, והם שורש הפה ולכן הפה עגול כמותם	נה.	ביאורים א'
מנצפ"ך	שבסוף התיבות הם הגבורות הממותקות	נה.	ביאורים א'
מנצפ"ך	שורש הכ"ב אותיות בז"א, והם נקראים מנצפ"ך הפשוטים, והם מהחכמה אבא והם שורש הה' חסדים שבז"א, והם לא נתגלו אליו כלל ושרשם מטיפה זרעית של החכמה (סד):	סד.	ביאורים א'
מנצפ"ך	הראשונים שהם השורש של הכ"ב אותיות שבמלכות באו מהטיפה זרעית דהבינה, ולא נתגלה בכלל, והארתם הז"א ממשיך למלכות, והם הה' גבורות של המלכות, ומהם הכ"ב אותיות העיקרים של המלכות שהם כולם גבורות	סד:	ביאורים א'
מנצפ"ך	גימ' פר, ושרשם מהז' מלכי אדום, שכל אחד כלול מד' פרצופים או"א וזו"ן, וכל אח' כלול מ', ואחר תיקונו היא הוספת א' וזה אפר	סד.:	ביאורים א'
מנצפ"ך	בדעת	פב.	ביאורים א'
מסך	כל אור העובר דרך מסך אינו עצמות האור ממש אלא רק תולדתו, ואינו בכלל העולם הראשון אלא בריאה חדשה	כד.:	ביאורים א' (וכן כו.:
מספר	שם לת"ת והרוח ולכן נקרא הספירות משום שעיקרם הם בת"ת	סב.	ביאורים א'
מעזיבה	גדלות שנשלמו אורות הצל"ם, וזה הקיף האורות העליונים	סג:	ביאורים א'
מעיים	אברי הגוף	לט.:	ביאורים א'
מערב	יוצא מהמלכות דעליון, אבל זה לא בדיוק שכל יציאות הם רק מהיסוד והמלכות, ולכן כאן כוונתו היא ששורשו משם	עו.:	ביאורים א'
מערכת שמים	ע' שמים, מערכת	יא.:	ביאורים א'
מעשה	מתברר ומתקן לבושי הנפש	קו.:	כללים א'
מעשה בראשית	על אף שנעשו אחרי התיקון ומאור דשם מ"ה באור פנימי שבו ומוחין דגדלות, שם שמות הוי"ה, עכ"ז לא מוזכר שם הוי"ה במעשה בראשית שה' ויאמר' היא האור מים רקיע, שהם אורות דגדלות הנמשכים מהדעת עליון למעלה למעלה עד רזא דאור א"ס, שאם היה הוי"ה בהתגלות לא היה שייך בחירה ושינוי, שעל אף שנברא במוחין דגדלות אבל היו מכוסים ונעלמים בחיצוניות שהוא הקטנות, וכל הגדלות בסוד תוספת	סט.	ביאורים א'
מעשה בראשית	רק מדבר בעולמות ב"ע, כי שם אלקים גימ' הכסא שהוא הבריאה, והם נבראו רק אחרי שיצאו כל אורות דגדלות - שמות הוי"ה, ונדחו הקטנות למטה שהוא בראש הבריאה, ונבראו	ע.:	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		בהם עולמות ב"ע	
מעשה בראשית	יום הראשון היה גילוי של אצילות, ובריאה, וו'	ד ::	כללים א'
מעשה בראשית	תיקן כל המקום העתיד להיות ב"ע חוץ מד"ת דיצירה וי"ס דעשיה, וזה היתה עבודתו דאדה"ר	קב.	כללים א'
מצוה	שכר מצוה מצוה ז"א שעל ידי מעשה המצוה מתגלה ומאיר השכר דהמצוה ומתפשט למטה, שלמעלה בא"א מאיר כל מצוה בבחינת זיו וזוהר והשכר שבה, ושם הכל מוכן ועומד, ולמטה היא רק בכח, וזה בב' פנים, א' שהשפע מלמעלה מוציא הכח שלמטה לפועל, וב' השפע למעלה מוציא הכח למעלה לפועל (כב.)	כא ::	כללים ב'
מצות	במצות האדם אז פעולותיו מגיעים למעלה למעלה עד אור קדושתו ית' ואז האדם מתייחד בהקב"ה עצמו, וזה סוד האחדות	עה :	דעה א
מצות	מעשה ישראל נוגעים גם בעצם האצילות ואפילו בעולם העקודים, ומה שנודע שכל א' אינו נוגע אלא רק עד שורש נשמתו אבל זה רק מה שנוגע שם במכוון ובהדיא אבל באמת נוגע אח"כ הענין ממילא גם למעלה למעלה ששורש נשמת ישראל נובע מאור היחוד הפנימי, אבל מעשים רעים לא מגיעים שם אלא רק תוספת היחוד וגילוי דאור א"ס שבה שלפעמים יעדיף ולפעמים יחסר ח"ו	ב ::	דע"ה ב'
מצות	כי פעולתנו הכל רק בעולמות בי, ע לבד ובעולם התהו, שאנו מוציאים הקדושה מהקלי' שבב"ע לעשותם ראוי לעלות למעלה למקומם באצילות אבל עלייתם באצילות הוא על ידי הקב"ה אבל אדה"ר קודם החטא היה פעולתו מגיע גם באצילות עצמו	יז ::	דע"ה ב'
מצות	כל תיקונים נעשה מלמעלה למטה ומפנימי לחיצון	לו :	כללים א'
מצות לא תעשה	כדי ללהרחקי את עצמו מכח זולתו ח"ו	עט ::	דעה א
מצות עשה	להמשיך על עצמו אורו וקדושתו ית' ולהדבק ולהתייחד עמו	עט ::	דעה א
מצרים, גלות	הקליפה שלטו בצואר	כח ::	ביאורים א'
מקבל	שייך לנקבה	יט ::	ביאורים א'
מקום	צמצום ע' נקודה האמצעית	א ::	ביאורים א'
מקום	תמיד יותר גדול ומעולה מהעולמות עצמן, שהוא נושא וסובל הכל, וזה האור הרשימו	ח :	ביאורים א'
מקום	מקום של כל מציאות היא יורת מעולה מהמציאות עצמו, שממנו מצמיח ועולה המציאות, והוא החומר היולי הנושא את הכל	עח ::	ביאורים א'
מקום	מציאות מקום של ב"ע נעשה על ידי האו"מ ללא אור פנימי כדי שכליהם יהיה במדריגתם	מט ::	דעה א

מפתח לעניני הלש"ו

		ולא במדירגת אצילות שאיהו וחייהו וגרמוהי חד בהון	
מקום	כו :	המקום לכל עולם (התפשטות השני) נעשה מרשימו של התפשטות הראשון, והוא יותר במעלה מאשר התפשטות השני	
מקום	כו ::	יש לכל עולם ב' מקומות א' המיוחד עמהם והוא למטה ונושא אותם בכל מלואם והוא הרשימו, ויש המקום שעליו הם עומדים והוא למעלה	
מקום	מא ::	מאור א"ס המתיוחד עם המציאות והוא הרשימו	
מקיף	ח ::	שייך לבניה ע"ש	
מקיף	כב ::	ממנו הנהגה שאינו מצומצם בכלי והוא שולט על האור הפנימי להטותו לחפצו, וזה רק על פי הכוונה התכליתית, אבל זה בהעלם גדול, אבל היא שולטת בהעלם תמיד, וזה סוד כל כבשי דרחמנא, וזה סוד צדיק ורע לו ורשע טוב לו, וכל מה שהוא נגד הטבע	
מקיף	נב ::	יש בכל נרנח"י ומה שכתוב שזה ח"י הוא רק המקיפים הכוללים	
מקיף	נה :	של זו"ן נמשכים מבינה	
מקיף	עו ::	שבצד מימין מקיף על הימין הפנימיים, וכן שמאל שמאל, וכן אמצע אמצע, וכמו בקוים כך זה בספירות פרטיים, אבל שיחוד דו"ן זה להיפך שימין שלו בשמאל שלה וכאן הפוך שזה פנים באחור	
מקיף	ח.	אורו נמשך בב' תכונות: א' דרך השתלשלות המדרגות לפי מדרגתו על דרך אור הקו, רק שפעולתו ותלעתו לזכך את העביית והכלים מבחוץ לפנים (והוא המקיפים [ל"ד נר"נ או דווקא נר"נ] שנמצאים בכל עולם ועולם אפילו למטה מעקודים - ח:), ב' בהתגלות בתוקף אורו וזה פעולת הניסים (והם שייכים לעולם שעליו באמת), וזה או ניסים נגלים (מקיף יחידה) או ניסים נסתרים (מקיף חיה), והנסתרים מתלבשים בגוף, ויוצאים על ידי דרכי הטבע	
מקיף	ח ::	לה' בחינות: א' לזכך הגוף מבחוץ לפנים, ב' לפעמים על ידי פגם נחלש כח אור פנימי להחיות הגוף, אז המקיף מחיהו בדרך נס, ג' על ידי האור מקיף הגדול יותר מפנימי יש אפשרות לעלות למעלה ממדריגתו (ג' אלה הם מקיפי נר"ן - ט.), ד' על ידי אורות המקיפים שהם אינם מצומצמים מתראה תמיד אלקותו ית' בעולם, וזה הניסים (מקיף חיה), ה' התיקון האחרון דלעתיד שלא תלוי במעשה תחתונים (מקיף יחידה)	
מקיף חיה	ח ::	שורש לניסים גלויים	

מפתח לעניני הלש"ו

מקיף חיה	מקיף לכל הנר"נ ומאירים לכל א' לפי צורכו ואור אינו לצורך מדריגתם של עתה אלא עילויים דלעתיד, וכל הניסים שבהם רק לצורך תיקון דלעתיד, ומה שמאיר עתה היא רק תמצית הארתם ולא עיקרם שזה יהיה רק לעתיד	ט.	ביאורים ב'
מקיף יחידה	עיקרו על תיקון האחרון דלעתיד של ימות המשיח וממנו כל כבשי דרחמנא	ח ::	ביאורים ב'
מקיף יחידה	מקיף לכל הנר"נ ומאירים לכל א' לפי צורכו ואור אינו לצורך מדריגתם של עתה אלא עילויים דלעתיד, וכל הניסים שבהם וכל הכבשי דרחמנא הם רק לצורך תיקון דלעתיד, ומה שמאיר עתה היא רק תמצית הארתם ולא עיקרם שזה יהיה רק לעתיד	ט.	ביאורים ב'
מקיף, א"ס	מאיר בתוקף אור הרבה לצמצום תמיד	ז ::	ביאורים א'
מקיף, א"ס	ע' א"ס המקיף	לא ::	ביאורים א'
מקיף, א"ס ה	ע' א"ס המקיף	ט.	ביאורים א'
מקיפים	עיקרם לצורך להתעלות מעל מדריגתו, ולכן אינו בתמידות שגדלות רק לפרקים, אבל תמיד האור פנימי מקבלת מאור המקיף	כז ::	כללים א'
מקיפים כוללים	רק חיה ויחידה, שאין בהם פירוט הז"ת משא"כ למטה מהם, שהם במדריגת עולם העליון	ח :	ביאורים ב'
מראות אלקות	כולם גילויים של האספקלריא המאירה, ואצל הנביאים חוץ ממה שהשיגו דרך האספקלריא שאינה מאירה	ז.	כללים ב'
מראות הנבואה	רק על דרך דמיונות ולא עצם המראות	יג ::	ביאורים ב'
מראות הנבואה	רק באור העינים הפנימי (מהגלגלתא ולפנים, דהיינו מהמ"ס עד העיניים), אבל הגילוי היא לפי מדריגת האדם, וכל הנביאים חוץ ממה שרבינו היה ג"כ על ידי התלבשות כח הנפש שבו שבכח המדמה	ו ::	כללים ב'
מרחוק	חכמה	לב ::	ביאורים א'
משה	קו היושר פנימיות הת"ת והוא עיקר הגילוי של האצילות, הכולל כל ששים רבוא, ויעקב היה תחילת הגילוי	ד.	ביאורים ב'
משה	נתגלה בשם הוי"ה ת"ת ללא מסך, ועכ"ז שגילוייו היו דרך יסוד ומלכות אבל זה רק בדרך מעבר ולא התלבשות, ולכן אין אצלו ראייה אלא ידיעה	ח.	כללים ב'
משה רבינו	לא היה צריך לבינה, שאין צורך להבין דבר מתוך דבר אם מקבלים הכל מפי הקב"ה	ט :	ביאורים ב'
משה רבינו	לעולם במדריגתו, ואפילו שכתוב שמי יה"וה בקרבו, כמו הראשונים שהיה להם כמה שמות שמתחדש להם נשמה אחרת, אבל עיקרו גוף לבד ואינו אלקות כלל רק שהשם הוי"ה מתלבש בו ואינו מתייחד עמו לעשות חד עמו כמו שזה	נג.	דעה א

מפתח לעניני הלש"ו

		באצילות	
משה רבינו		כל זמן שמשה קיים היה עדיין תלוי ועומד שיחזור העולם לתיקונו הראשון	ו. דע"ה ב'
משיח		אז יגמור לצאת כל הנשמות של מלכי עיגולים	קה :: כללים א'
משכן		כאשר נשלם נשלם גם מלכות דאצילות	מב :: ביאורים א'
משכן		לא נתקיים אצל כלל ישראל שזכו אליה רק בזכות אור ישר ולא אור חוזר מלמעלה למטה	מג :: ביאורים ב'
משכן		הקמת המשכן שייך רק על ידי משה שרק הוא כוון באמת על יחודם הנעלם בשורשת כל תבניתם	ז. כללים ב'
משל		כינוי לגילוי אורות שהם למעלה מאצילות, או באצילות עצמו כפי השגתנו בו	ד :: ביאורים א'
משפט		בא מהקו ע"ש	כב :: ביאורים א'
מתן תורה		כלל ישראל זכו לאספקלריא המאירה ועכ"ז כתוב שם ראייה, אלא היה שתי הגילויים ומה שכתוב רואים מדובר על האספקלריא שאינה מאירה, כמו בקולות שראו את המלאכים שנבראו על ידם, ועיקר הגילויים היה באספקלריא המאירה אבל מה שנאמר בו ראייה היה על ידי התלבשות באספקלריא שאינה מאירה	ח : כללים ב'
מתקלא		ג' קוין	יא :: ביאורים א'
מתקלא		אור הדעת העליון הנמשך מרזא דאור א"ס והוא אור היחוד בין הגלגלתא למ"ס	נ : ביאורים א'
מתקלא		דעת עליון השורש דמ"ה	לד :: ביאורים ב'
נ' שערי בינה		על ידי הנל"ב נתיבות החכמה כאשר נתונים בבינה נעשה בה נ' שערים, והם כ"ב אותיות, וכ"ח אותיות של הנקודות, או י"ח נקודות ול"ב נתיבות החכמה, או הח"י אותיות משם אלקים פשוט ומלא	סח :: ביאורים א'
נ' שערי בינה		נקראו שערים כי כל אחד כלול מכל הל"ב נתיבות החכמה	סח :: ביאורים א'
נאצלים		אינם אלקות כי הם מחודשים שנתחדשו ונאצלו אחר שלא היו, אלא רק אלקות מצד הא"ס שבתוכם, ומצד עצמם של הנאצלים הם מלבושים על הא"ס ע"ד הבי"ע	כט :: ביאורים א'
נאצלים		ע' ד' עולמות נאצלים	כט :: ביאורים א'
נבואת משה		מסוד אספקלריא המאירה, ומה שכתוב ותמונת ה' יביט, דהיינו התמונת ה' היא אספקלריא שאינה מאירה ויביט היא שמשה הבין ממנו עומק הגילוי באספקלריא המאירה, ולכן אין בנבואת משה שום צורה ותואה ודמות כלל. ולכן שייך אצל משה נבואת המשכן שהוא צורה (1 ::)	ו. כללים ב'
נבואת משה		השיג גם נבואה של אספקלריא שאינה מאירה	ז. כללים ב'

		על פי יחודם באספקלירא המאירה, דהיינו היחוד של הז"א עם המלכות, שאז גם המלכות בסוד אספקלירא המאירה	
נבואת משה	לא נמצא לשון ראייה אלא ידיעה שהוא השיג האמת ולא תמונה שלו	ז:	כללים ב'
נבוכדנצר	בגלל שהוא היה ראש הקליפה לכן היה נראה לו כל מראה הצלם דקליפה וביטולו	כט.	ביאורים א'
נגד	ב' מציאויות ובזמן אחד וזה שייך הן על צד היחוד והן על צד הפירוד, וזה שייך לחו"ג (סח:)	סח:.	כללים א'
נגד	שרש שורשו באו"א, שהם זה מול זה	עא:.	כללים א'
נגד	עיקרו שורשו בו"ק דאצילות	עב.	כללים א'
נגד	שייך לקוי הקצוות	עב:	כללים א'
נגלה	עיקר התוספת בתורה הוא בכמות, דהיינו בהרחבת הדברים לבאר דברי חכמי דור הקודם, אבל באיכות זה פחות	כא:	ביאורים א'
נגלה	קודם לכל אך היא רק ע"ד פרוזדור לטרקלין לסתרי תורה אשרי דבריהם באצילות עצמו, ושם עיקר מקומו של גילוי של הקב"ה	יג:	ביאורים ב'
נה"י	בו נשאר מקום פנוי בין אור מקיף לבין הכלים והאור פנימי, שהם רק לצורך התחתון ולבר מגופו	טו:.	ביאורים א'
נה"י	כשכתוב שכל פרוץ תחתון הוא מלבוש על הנה"י דעליון, אין הכוונה על הנה"י ממש, שהם רגלים דעליון אלא הכוונה היא על הטיפה הזרעית דאו"א, והטפה נמשכת מהנה"י דאו"א ששם השחקים ששוחקים מן לצדיקים, ובטפה יש ב' חלקים א' הוא החלק הולד עצמו וזה נקודה העיקרית שלו הניתן לו מהמאציל, והוא טמון במלכות דאו"א, וב' החלק שנותנים או"א מגופם ונפשם להשתתף בנין הולד, והוא מהנה"י דאו"א, וחלק האו"א מתלבש בתוך החלקי הולד עצמו, וזה נעשה לעצם מעצמי (טז:)	טז.	ביאורים א'
נה"י	בה נגמר עיקר גילוייה דטיפה זרעית	טז:	ביאורים א'
נה"י	עיקר העובר שהחג"ת כלול בנה"י והכח"ב כלול ונעלם בחג"ת	טז:	ביאורים א'
נה"י	י' בחינות ב' כוליי ב' ביעין ב' ירכין ב' שוקין ב' רגלין וכולם לבר מגופא	יט.	ביאורים א'
נה"י	בו נתייחד כח ההולדה ולהוציא תולדות, ולהוציא המציאות מכח אל הפועל, שבנה"י כל הכחות המיוסדים בחג"ת יוצא מכח אל הפועל, ולכן נקראו בנים, ולכן נקראו לבר מגופו, שעיקרו להוציא תולדות	יט:.	ביאורים א'
נה"י	שרשה בעטרת היסוד, ומתילה בטבורא דגופא,	יט:.	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		ששם הוא התחלת הנה"י, שהוא הב' כליות	
נה"י		דעליון מתלבש בתחתון, ומזה נעשה כל ההתהוות דתחתון, והוא הנה"י פרצוף בפני עצמו, ומהפרקי עליונים דנה"י דעליון נעשה החב"ד דתחתון	ביאורים א' כז:
נה"י		פרצוף אחד גמור, ולכן יש מקום שהיא מתלבשת על החג"ת מהחזה ולמטה	ביאורים א' לו.:
נה"י		נקראים לבר מגופה שהם רק לצורך התחתון	ביאורים א' לח.:
נה"י		מהזו"ן שבג' מוחין	ביאורים א' פא.:
נה"י		נקראו בני ישראל	ביאורים א' פב.
נה"י		לבר מגופא דהיינו רק לצורך התחתון כי שהם שורש התחתון בעליון	כללים א' כא.:
נה"י		הפנימים שהם סוד תרין ביעין ואמה הם באים בסוד תוספת מהמוחין, ותוספת זו על ידי המזלין - י"ג ת"ד	כללים א' כא.:
נה"י		ראשית התהוותו של האדם, וזה דווקא מתחיל במה שהוא לבר מגופו כי האדם שולח בעולם הזה לתקן מה שלמטה ממנו	כללים א' לא.
נה"י		בסוד תוספות ולא מוזכר מלכות שאין לה מציאות בפני עצמה אלא היא רק מגלה המציאות שלהם	כללים א' נו.:
נה"י		עיקרו דינים, אך על ידי התכללות הימין בשמאל, אז אות מ' שנתגלה פעולתה בנה"י נהפך לרחמים ונמשך מהם שפע דחסדים	כללים א' עז.:
נה"י		כולם נוק' שהם שלה	כללים א' קיב.
נה"י		מהטבור ולמטה ולכן חצי התחתון של הפרצוף על אף שהיא שליש התחתון של הפרצוף, אבל היותו שליש זה רק באיכות, אבל בכמות זה חצי, שהכח"ב אינם תופסים מקום בכחות בכלל, שהחיצוניות דהגלגלתא מכלל החג"ת, והחג"ת היא חצי העליון של הפרצוף	כללים ב' י.
נה"י		יש לו י"ג בחינות פרטיות - נו"ה הם ב' כוללין, ב' ביעין, ב' שוקיים, ב' ירקים, ב' רגלים, ויסוד נחלק לשלשה מהטבור על שתי כליות שהוא השליש התחתון דת"ת, יסוד מחוץ לגוף ועטרתו	כללים א' נג:
נה"י		יש בו י"ג בחינות, והיסוד שהוא מכריע כולל כולן, ולכן יש י"ג בריתו וי"ג ת"ד וכו'. י' בנצח הוד, שהם ב' כוללין וב' ביעין וב' שוקיים ותרין יריכין, וב' רגלין, וג' הם ביסוד בג' פרקיו שהתחלתו מהטבור עד ב' הכליות וזה בתוך הגוף, והפרק השני הוא מקביל בחוץ לחוץ, והג' היא העטרה	כללים ב' יב.:
נה"י - לבר מגופא		בפשטות זה הולך על הב' ביעין ואמה שהם לצורך הולדה (נה"י הפנימים), אבל השוקים וירכים והרגלים שהם מכלל נו"ה גם כן רק לבר	כללים א' ל.:

		מגופה, שהם רק נתנו לאדם לתקן מה שלמטה ממנו, שכל זזאת אדם על ידי רגליו שונה ממלאכים שמתמשים בכנפיהם שהם בחג"ת שהאדם שולח בעולם הזה רק לתקן כל אשר למטה ממנו ולא להנות ממנה בהנאת עצמו כלל, כי כל הנאת אדם בעולם הזה הם תיקונים לדצח"ם, והאדם מתקשר לתקנם על ידי רגליו - נה"י, שעיקר האדם החג"ת שבו (לא).	
נה"י דא"ק	כולל ג' בחינות: מ"ה וב"ן הפרטיים דע"ב, ודע"ב דס"ג, ודס"ג דס"ג	מט:	ביאורים א'
נה"י דא"ק	עיקרו הוא התפשטות הע"ב הכללי אשר נתפשט ממקום הטבור שבו ולמטה והוא עמוד בפנימית כל מלכי יושר	נא.:	ביאורים א'
נה"י דא"ק	מה שהם שרשים ל"ס דנקודות היא שבכל אחד כולל הקו שלו, שמושרש בנצח חח"ן ולכן שורש החח"ן באמת החח"ן דא"ק שיוצא לפועל בטיפת זרע המתהווה בנצח	פח.:	כללים א'
נה"י דא"ק	מאיר לכל האצילות, דהיינו אלה שנסתלקו, ועוד הרשימו מאיר לאצילות	צא:	ביאורים ב'
נה"י דעתיק	בעיקרם רק בחג"ת דא"א ועל ידי ריבוי השפע דהיסוד דעתיק מתפשט הארת הב' פרקים תחתונים דנו"ה דעתיק, ונעשה מהאמצעים נה"י דא"א מתחת לפרסת בסוד תוספות, ומהפרקים תחתונים מתפשט עוד יורת ונעשה סוד דדי בהמה בגבול עולם הבריאה (נח).	נו.:	כללים א'
נה"י דרדל"א	כולל האו"א שהם הכלי דנה"י, והחג"ת דא"א שהם העטרין דחו"ג הפנימים, והמזלין שהם העטרין דחו"ג המקיפים, והם נעשו לג"ר דאצילות (כט).	כח.:	כללים א'
נהורין	כך נקרא ט"ס של הא"א שמתלבשים באצילות	כו.	ביאורים א'
נהי"ם	נקרא מ' פתוחה והיא המ' דאמ"ש, ונקרא בטן, שהתחלת היסוד (דהיינו בכל כללות הנהי"ם) מהטבור	עד.:	ביאורים א'
נהר	כך נקרא היסוד שכל מציאותו לצורך הנהר שהוא על שם הדעת, וזה לצורך הזווג, אבל כל איבריו חוץ מאבר זו יש להם תכלית לעצמם	לג.:	כללים ב'
נו"ה	כליות	לח.:	ביאורים א'
נו"ה	נחשבים לקצוות נפרד מהחו"ג על שם תכונתן כי תכונתן הוא מחו"ב מעלה ומטה	פד:	ביאורים א'
נו"ה	הפכים בכל גדריה כי הם תרי פלגי גופא בחיצוניות ובאמצעיות הם מציאות אחת, כי הם נמשכו מהת"ת שהוא גוף אחד ונמשכים עמו כאחת אלא שנחלוק לשנים בחיצוניות, והאמצעית שבהם, אבל כמוחין שהוא הפנימיות מקבלים האורות דחו"ג לצורך טפה הזרעית,	סט:	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		והם השחקים ששוחקים מ"ן, ואז הם נחשבים לשניים ממש, כי הם שתי תכונות מיוחדים כל אחד לעצמו, אבל חסד וגבורה מתגלים כל אחד לעצמו, וכל מה שנחלק נר"ה לשנים היא משום כי עיקר מציאותם לקשר על ידם העולם התחתון בעליון, והלעלותו לדרגת העליון, ולכן הם ממוצע בין יחוד לפירוד בין אחד לשנים (סט:).	
נו"ה	כל אחד יונק מהצד שכנגדו כדי שהשפע יבא בדרך ממוצע	סט:.	כללים א'
נו"ה	כח ההיפוך ששרשם הראשון היא בעולם הנקודות שהיו הפוכים מה שהם עתה, והשפעתם מתהפך כפי הזכות והמעשים	עא:	כללים א'
נו"ה	מעלה ומטה	טז.	כללים ב'
נו"ן	כללות הזו"ן וגימ' חמישים שהוא היחוד של שמע ישראל וברוך שם	מא:.	ביאורים א'
נוגה	אין לו אור מצד עצמו לא נמשך בו האור מזולתו, גימ' אדנ"י עם הכולל	לד:.	כללים א'
נוצר	מזל עליון, שייך לזכר ולנחש בריח, ואינו מתפשט עד סוף מזל התחתון (נקה)	עט:	כללים א'
נוצר	מזל זכר בי"ג ת"ד	פא:	כללים א'
נוק'	במקום הזכר לא עולה בשם כלל שהיא כלולה בו	יב:.	ביאורים א'
נוק'	שורש באמא	כ.	ביאורים א'
נוק'	נקרא א-היה ע"ש	לו:	ביאורים א'
נוק'	כל נוק' הוי בית והיכל לזכר	סב:	ביאורים א'
נוק'	עולה לאבא לא בתור מ"ן, אלא על עלייה והגדלות עצמו שגודל עד שרשה העליון, ומתייחד בחכמה כמו במנחה בשבת וזה עליית הפרצופים, וזה עלייה לדרגה חדשה לגמרי, אבל עלייתה במ"ן רק עד אמא שזה כמו עליית נשמה בלילה, ואינו עולה לדרגה חדשה אלא רק על דרך שהיה מקודם אלא רק מחליף כוחות	עא:	ביאורים א'
נוק'	עלייתה לחכמה היא מדובר על עליית הי"ס דרוח אשר שרשם מהחכמה, שהם מהל"ב נתיבות חכמה, והם בחינת הגדלות שבה	עא:.	ביאורים א'
נוק'	הכללי אינה מכלל הז"ת של בג"ד כפר"ת אלא היא סוד הי"ב פשוטות	פ:.	ביאורים א'
נוק'	לקח את הדין שבו"ק, דהיינו המלכות הפרטי, וכן היא בעיקרי גבורה, ונשאר אצלם החסדים לבד, ולכן הם בעיקרי חסד	פא:.	ביאורים א'
נוק'	בי"ב	פד.	ביאורים א'
נוק'	בחינת גבורה אבל היא כלי להוציא על ידו עצמות האור מהעלם לגילוי	ו:	דעה א
נוק'	על ידו אפשר שהזכר יתגלה, ועיקר גילוי הזכר רק לעתיד בביאת משיח	פא.	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

נוק'	אחרי סירוס הזכר אז אין למה או רחסד כלל, ולכן אין לה מעצמה כלום, וזה אספקלריא דלא נהרא	פב:	כללים א'
נוק'	עיקר יניקתה מההוד אפילו בעת שהם שניהם בכל רוחב הנה"י	טז.	כללים ב'
נוק'	אין בה בעצמה אלא רק ד' תיקונים שמה ג, ה, ז, יב, והם התיקונים שאין בהם שערות	לב.:	כללים ב'
נוק'	עיקרה רק ד' תיקונים שמקומה בתנה"י והוא הד' דאדנ"י, אבל על ישי טערתה נעשית ה', וזה הה' תתאה דהוי"ה	לג.:	כללים ב'
נוק'	תלוי בה' בחינות אחרונות שנה"י שבא"א שמה ב' ירכין וב' רגלין ופרק השלישי של היסוד שהוא עטרתו	לו.	כללים ב'
נוק'	שייך לאות ד' כאשר לא מחובר למ"ה וזה שם אדנ"י ואז שרשה בד' פרקין דנה"י דא"א שהם ב' ירכין וב' רגלין, אבל כאשר מחוברת עם מ"ה אז היא ה' אחרונה של שם הוי"ה ונוסף שורשה בעטרת היסוד דנה"י דא"א	לו:	כללים ב'
נוק'	כסא לבעלה	קז.:	כללים א'
נוק' דאצילות	ע' מלכות דאצילות	כ.	ביאורים א'
נוק' דז"א	דיבור ע' שיניים	לא.	ביאורים א'
נוק' דז"א	ראשית וההתחלה ממטה למעלה והוא הא' דאדנ"י	מא.:	ביאורים א'
נוק' דז"א	כל מציאותה רק ממנו ולכן היא דבוקה עמו בתחילה אב"א כי היא אחת מצלעותיו	עח:	ביאורים א'
נוק' דז"א	נקודה שרשית שלה שייך רק לעטרת היסוד ולא לשאר הו"ק, והוא המיעוט, וזה כדי להמציא ביי"ע על צורתם שאינם אלקות אלא רק בבחי' נשמה דנשמה שלהם	נו.:	כללים ב'
נוק' דז"א	נקודה השרשית שלה באמת המלכות דמלכות דכתר	נו:	כללים ב'
נוק' דז"א	לתיקונו צריך ג' דברים א' ט"א של המלכות דמלכות, והט"ר דמלכות, והט"ר להוסיף על המכות עצמו, והתיקון הראשון היא בזמן היניקה שעשה נעשה בבחי' ה' אחרונה דהוי"ה ואינה י' ספירות גמורים אלא שהיא כלולה אז מ' ספירותיה בבחי' מלכות דמלכות שבכל אחד מהם, וזה בסוד פסיעה לבר, צלע שלו (רק כי נקודות נט:), כמדת הת"ת של הז"א, וזה עד משך זמן ג' שנים ויום א' (נח.:	נח.:	כללים ב'
	נח.:		
	כאשר נעשה לי' מלכיות שלימים, ואז נעשה לבחי' פרצוף שלם, אבל במדריגת קטנות (נט:), וזה עד י"ב שנים ויום א', וזה על ידי החו"ג שבתנה"י דז"א בסדר אטב"ח (נט:) תיקון השלישי היא כאשר נשלם לי' ספירות גמורים		

		שכל אח' שלימה מכל חלקי האבי"ע שבה כראוי לכל פרצוף, וזה גדלות, וזה נעשה על ידי המ"ה והט"ר דב"ן העיקריים השייך לחלקה, שהיניקה והעיבור הם רק מה האור הממועט שבהם (נט:).	
נוק' דז"א דאמא הכללי דאצילות	ב"ן דב"ן דמ"ס הוא הנוק' דז"א שבאימא הכללי שבא"ק, ויש בו בחי' כללי ופרטי. בפרטי זה בדיוק כמו המ"ה ששניהם יצאו יחד, רק שהמ"ה עיקרו מהשם ע"ב שבאמא שהוא יש"ס והב"ן כאן עיקרו מהשם ס"ג שבאמא שהיא תבונה. בכללי יש חילוקים, שהמ"ה יצא רק כאשר הגיע עת התיקון, אבל הב"ן כאן נחלק לב', שהפנימיות שהוא הט"ר יצאו כאשר הגיע עת התיקון, אבל החיצונית שהוא המלכיות יצאו בעת הנקודות, וכאן שורש הנקודות העיקריות	מח:..	כללים ב'
נוק' דז"א דאצילות	יש לו ב' בחינות א' נגלה וא' נסתר פניציותה היא למעלה מהכל ועולה עד המלכות דא"ס והיא שורש הכל, אבל בחיצוניתה היא למהט מהכל	נו:	כללים א'
נוק' דז"א דאצילות	נבנית אחרי התיקון מהמליכות דהי' ספירות דז"א, ולכן היא בסוד מעשר	נא:	כללים ב'
נוק' דז"א נקודות	לגבי המלכות דנקודות שכתוב שיצא בכל הי"ס והג"ר נתקיימו והז"ת מיתו, אבל גם כתוב שיצא רק הכתר שלה בבחי' נקודה אחת לבד. וטעם הדבר שכל הי"ס דמלכות נחשב בערך העליונים לנקודה אחת לבד, והיא כולה נשברה, שהי"ס שבה הם רק הי"ס הפרטיים אשר בה, והנקודה הזאת היא נקודת הכתר, ובה רק היה המלכות דכתר לבד, ומה שכתוב שזה בחי' כתר ביחס לפרצופים עליונים ז"א שכל הפרצופים אחרים יצאו בעולם הנקודות רק המלכיות בלבד, משא"כ הנוק' היא יצאה בעולם הנקודות באור הכתר שבה מאור עצמותה לאחר התיקון, וזה עילוי לנוק', אבל זה רק בכללות, שבפרטות היה במלכות דכתר י"ס שהג"ר נתקיימו והז"ת נשברו. (כ:): (לפי הרש"ש אבל הלשם לקמן כ:.. מסביר בדרך אחר)	כ:	דעה א
נוק' דז"א נקודות	מלכות תמיד מתייחסת אחר אור הכתר שעצמותה נמשכת ועולה עד הכתר, דהיינו היא תמיד בכח אור הכתר, ולכן בעולם הנקודות נתגלה כל השרש של כל מה שיהיה לעתיד, ולכן כשכתוב שהנוק' יצא בבחי' נקודת הכתר ז"א שהיא היתה גם אז הכתר והשורש לכל מה שיצא ונעשה אז (לפי הרש"ש אבל הלשם לקמן כ:.. מסביר בדרך אחר)	כ:	דעה א
נוק' נקרא ד'	י"א סיבות למה נוק' נקראת ד' א' שהיא מהתנה"י דז"א, ב' רביעית לכל תלת, ג' ד'	ד:	דעה א

מפתח לעניני הלש"ו

		דאחד, ד' היא כלולה מהג"ר (אנ"י ואי"ן) ונקודה עצמותית שלה, ה' ד' תיקונים דת"ד למלכות, ו' ד' שרשים שבה שהם ד' ראשי שנים, ז' על שם הד' בחינות שז"א משפיע בה לצורך הולדה, ח' על שם שהיא דלה ועניה, ט' על שם דלת שכל השגות הם רק דרך שם, י' על שם הד' זמנים דכל עת גידול שסימנם נקב"ה, י"א על שם הד' אברים יתירים שיש לה	
נוק', עלייה בו	חסר ורק שייך לדינים ולהתפשטות הב' ולא לשרוש בכלל, וזה רק חסרון אם לא מקבלים מג"ר (עד):	עד.	ביאורים ב'
נחש בריח	סוד הקו דא"ס שורש אליו, זה בחי' דכר	יג.:	כללים א'
נחש בריח	מתפשט מעבר אל עבר כל הנחש עקלתון	עט:	כללים א'
נחש בריח	אינו זכר העיקרי אלא הפרטי, דהיינו אינו אבא ואמא עלאה אלא אבא, וישראל סבא?	עט:	כללים א'
נחש בריח	מתפשט רק מהעקלתון	פא.	כללים א'
נחש בריח	הן בחוורתא והן בנימין היא רק יסוד, דהיינו החלק היסוד שבתוך העטרה המקיפו	פב.:	כללים א'
נחש עקלתון	סוד א"ס המקיף שורש אליו, וזה בחי' נוק'	יג.:	כללים א'
נחש עקלתון	אינו נקבה עיקרי אלא פרטי, דהיינו אינו ישו"ת אלא אמא עלאה ותבונה?	עט:	כללים א'
נחש עקלתון	הן בחוורתא והן בנימין היא רק בסוד עטרה	פב.:	כללים א'
נימין	מסוד הבינה, והדר"ן שהוא הנחש בריח ונחש עקלתון שבו הם רק בסוד יסוד ועטרה?, והוא השערות שסביבו כדי להעלים ולכסות (עט.:	עט:	כללים א'
נימין	נתגלים עכשיו על ידי הי"ג ת"ד	פא.	כללים א'
ניסי	אור מקיף ע"ש	כב.:	ביאורים א'
ניסי מצרים	אז שלט אור מקיף הישר	כג.:	ביאורים א'
ניסים	של עולם הזה הם רק הארה מאור א"ס ושל לעתיד הם מגילוי העיקרי דאור א"ס	יז.	כללים א'
ניסים גלויים	קורה כאשר א"ס המקיף נוגע באבי"ע ועכ"ז הטבע קיים	כד.:	ביאורים א'
ניסן	מתכונת האור דהתפשטותה ראשון, ולכן שולט אז החסד, היסוד למעלהלעולם התחתון (לח.:	לח.	כללים א'
ניסן	בסוד לידה מסוד לובן העליון, שכל אור שמתפשט ויוצא הוא לעולם בסוד לידה, ומזה שהיא מהתפשטות הראשון לכן היא גילוי דאור המלכות, ולכן בסוד נוק', ולכן היא ראש לחדשים כי בו נתחדש השורש לעולם חדש	מ.:	כללים א'
ניסן	אז היה התחלת האצילות	נה.:	כללים ב'
ניצוצין	מה שנשאר בהשברי כלים אחר מיתת המלכים ניצוצי אורע"ד בחינת הבלי דגרמי	סו.	ביאורים א'
ניצוצין	כולם טהורים וקדושים ולכן נקראים ניצוצי קדושה אל אצל ידי תוקף הדינים שבהם נעשו שורש לכל העביות דעולמות בי"ע, וכן דעולם	סו.:	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		התהו, וכל התורה והמצות היא לתקן אותם ולהעלותם להחזירתם לקדושתם, ולהוסיף בהם אור של מ"ה ולייחדם באור א"ס	
ניצוצין	פירושו שבימים וזיקים, וכך נקרא נקודות	סז.	ביאורים א'
ניצוצין	מבחינת המלכות ודין כי הם מהמלכיות דב"ן	סח.:	ביאורים א'
ניצוצין (ש"ך פ"ר ורפ"ח)	מתבררים על ידי נפילתם למטה, שהם כולם טהורים וקדושים אלא שהם מתוקף הדינים, ועי"ז הם שורש לכל העביית דעולמות בי"ע	סז:	ביאורים א'
ניצוצין ושברי כלים	בירורם ועלייתם הוא על ידי תורה ומצות או על ידי המאורעות העוברים על כל באי עולם - דהיינו ענשם או בעולם הנפשות או בגהנם	ג:	דעה א
נמצא	שייך לזולתו שהוא נמצא לזולתו, מלשון יצא מהעלמתו, שבתחילה היה נעלם	ה:	הקדו"ש
נס	שייך לאור מקיף	יד.	ביאורים א'
נס	שייך לא"א	יט.:	ביאורים א'
נס	נמשך ונעשה מהארת אור א"ס למעלה מכל מדה וגבול, והם פעולת חדשות ממש	טו.	כללים א'
נס	אין גדלות בנס בזמן בית שני עד סיום תורה שבעל פה כמו בזמן התנ"ך	טו.:	כללים א'
נס	פעולה חדשה ממנו ית' חוץ מהטבע ולמעלה ממנו לגמרי, והוא גילוי בלי התלבשות בכח הטבע כלל	יד.:	כללים א'
נס בתוך נס	צער גדול לשר הממונה על העצם שעושהו, שהוא עושה היפך תכונתו, וזה בלתי אפשרי לולא שתלויים ברצונו ית'	טו:	כללים א'
נס בתוך נס	שהטבע יעשה הפכו לגלות שאין לו יסוד עצמו ועיקרו לגלות רצונו, והכל תלוי בזה	יד.:	כללים א'
נס נגלה	כמו גאולת מצרים ובית המקדש היה מכח אור מקיף הישר	כג.:	ביאורים א'
נס נגלה	מאור היחידה הפרטי שבאור מקיף דהחיה הכללי	ח.:	ביאורים ב'
נס נסתר	נעשה לכלל ישראל תמיד	ט.	ביאורים א'
נס נסתר	בא מאור מקיף החוזר	כג.:	ביאורים א'
נסיונות	רק כדי להוציא יראתם מהכח אל הפועל	נא.	דעה א
נסים	מקור באור א"ס	ז.	ביאורים א'
נסים נסתרים	מה שה' עושה עמנו תמיד גלוי לנו אבל למי שאין לו חלק בהם אינו רואה אותם כלל	יד.:	כללים א'
נסתר	עיקר התפשטותה היא באיכות	כא:	ביאורים א'
נסתרות	או"א	לו.	ביאורים א'
נפרדים	מקורו בצמצום	ז.:	ביאורים א'
נפרדים	תכלית כל גילוי הספירות ע' ספירות, ושרשם במלכות דאצילות	יט.:	ביאורים א'
נפרדים	בי"ע, ע' גבורות	כ.	ביאורים א'
נפש	קודם לרוח בגידול, וכן עיגולים קודמים ליושר, וזה על אף שהרוח נברא מתחילה לנפש, אבל	יב.	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		התפשטות זה הפוך	
נפש	שורשו מהעיגולים ע"ש	כב.:	ביאורים א'
נפש	האמיתי שנכנס במעי האמא, מהמוחין דגדלות שבעשיה והיא נשאר בקבר עד שיתעכל הבשר	סה:	ביאורים א'
נפש	מאמא עומד מעל הגוף בבחינת תגין	סה:	ביאורים א'
נפש	אורו נכנס בלב אבל יוצא ומתפשט אל הכבד, אבל עיקרו נשאר קיים לעולם בלב, ורק הריבוי אור מתפשט ונכנס בכבד, ולכן כתוב שהנפש שרויה בכבד, ומשם מתפשט דרך ורידי הכבד לכל שאר האיברים	ע:	ביאורים א'
נפש	עיקרו בלב אבל הוא מתפשט מהלב אל הכבד, ומשם מקבל כל הגוף חיות	עג:	ביאורים א'
נפש	בו אין גילוי לדעת	כו.	ביאורים ב'
נפש	יש ב' בחינות א' מצד אבא וא' מצד אמא, מצד אבא הוא נמשך עם החומר ביחד והם מציאות אחתוזה מהמוחין דקטנות דעשיה, ולכן מקושר עם העצמות שהם עיקר בנין הגוף, ומצד אמא הנפש יורת גדולה כי הוא מצד הגדלות דעשייה ונמשך ונשלם בהולד בכל ט' ירחי לידה, ושל אבא יותר קטן כי הוא נעשה בתחילה שאין כח לקבל יותר, אבל של אבא תמידי ושל אמא רק כל זמן שהוא חי, ושניהם באים מהאורות הנוקדות הש"כ פ,ר ורפ"ח ניצוצין שנשארו בכלים כאשר עלו האורות הם מצד אבא, וההארה מהאורות העיקריים דהב"ן שנסתלקו הוא הנפש דגדלות דעשיה מאמא (לב.:	לב:	ביאורים ב'
נפש	ב' בחינות שמאבא ומאמא אין הבדל בניהם כאשר האדם חי, ולכן אין גילוי לתגין רק למעלה מהאות, שרק כאשר הם למעלה מהאות הם מתגלים, והם האור הנפש והכח דהגוף אשר הוא נמשך למעלה מקומת הגוף	לב.:	ביאורים ב'
נפש	עיקר המדריגה יחד עם הרוח, והנשמה היא הגדלות	כב.	כללים א'
נפש	אינו אלהות כלל	ט.:	הקדו"ש
נפש דנקודות	עיגולי נקודות	טז.	ביאורים א'
נפש הכללי	יוצא מקצה התחתון דרוח הכללי ששם עומדים הג"ר דרוח הפרטי	יב:	ביאורים א'
נפש הכללי דאצילות	יש לה נ"ר דנפש מצד אבא ונ"ר דנפש מצד אמא	מט.:	כללים א'
נפש הספירות	ט' הויו"ת מנוקדות בט' נקודות, שהם ט' אותיות דהויו"ה דב"ן	כב:	ביאורים א'
נפש כללי	העיגולים שבכל עולם	יב:	ביאורים א'
נפש פרטי	העיגולים שבכל פרצוף	יב:	ביאורים א'
נצח	תכונתו נמשך מהחכמה ובו הוא החיים, לכן נקרא נצח כי בו החיים הנצחיים ולכן נקרא מעלה	נט:	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

נצח	חיים, דהיינו באור ישר, ובאור חוזר למות (פ.א.)	פ::	ביאורים א'
נצח	נפש דחסדים ששורש נפש מתחיל מנצח	סז::	כללים א'
נצח	גבורה שבחסד בכחינת הנגד, שהיא מקבלת מספירת החסד את הגבורות שבו	עב::	כללים א'
נצח	חסד שבחסד בערך התמורות	עב::	כללים א'
נצח	על ידי סדר ג' קוין עלה עליו יותר מאשר לחג"ת וטעם הדבר היא כי הוא לבר מגופא לתקן אשר למטה לייחדם בעליון ולהוליד נשמות חדשות, אבל נוטה לקצה יותר מדאי וזה חסרון גדול	עה::	כללים א'
נצחיות	שייך לשם הוי"ה	ב::	ביאורים א'
נציצין	זוהר אור והארה בעלמא, וכך נקרא הש"ך ניצוצין	סז.	ביאורים א'
נקב	שורש למילה נקבה	יט::	ביאורים א'
נקב (שבו משפיע הזכר אל הנוק' כאשר הם אב"א)	נקב זה במקום החזה, שהוא כעין גומא שתחת הלב שמשם מתפרדים הצלעות לימין ושמאל, והוא טבורא דליבא, והוא סוף שלישי עליון דגוף, ושם התחלת הנוק', ובאמת מכאן עיקר רמציאות פרצוף נוק', בין כאשר הם פב"פ או אב"א	י:	ביאורים ב'
נקבה	שייך לעיגול ע' בינה	ח::	ביאורים א'
נקבה	על שם הנקב, ע' מלכות	ח::	ביאורים א'
נקבה	נקרא על שם הנקב שכל פתחיה ונקב וחלל הוא רק בה, שכל תכונתה להיות מקבל	יט::	ביאורים א'
נקבה	לוקחת אליה פעולת הגבר ושם הם נשמרים ונעשים בו להכוונה התכליתית	כג.	ביאורים א'
נקבה	שייך לדין ולאחוריים, ולחיצוניות	מה.	ביאורים ב'
נקה	שייך לנקבה ונחש עקלתון, מזל תחתון	עט:	כללים א'
נקודה	כינוי לספירת המלכות שהוא השורש העיקרי לכל ספירה ולכן המציאות, ולכן היא השורש כגריין פרי כלפי הפרי	ו:	ביאורים א'
נקודה	כינוי לספירת יסוד דמלכות (?)	ו:	ביאורים א'
נקודה	סתום מכל צד ומתעצמם בכל עצמותה וזה תכונת אבן, וזה שייך לחכמה שהוא כולל כל הי"ס וכן המלכות	עא:	ביאורים א'
נקודה באות ב'	בחינת אור שבאותיות ע' אמ"ר	סג:	ביאורים א'
נקודה באמצע הצמצום	לא מתאים עם קבלת האר"י אבל כן עם קבלת ר"י סרוג, והוא מרמז לכח אשר הטביע המאציל בכח היסוד דמלכות לתקן טיפת מ"ן ומ"ד הניתן ונעשה בה להתקן ולהעשות למציאות ולד כראוי	ו::	ביאורים א'
נקודה האמצעית	מידת המלכות, ובו היה הצמצום, וזה היכל הקודש, ונוסד בזה מקום לגילוי כל שרשי הגבוליים והוא המקום שנושא אותם על ידי רשימת אור שנשאר שם האור הא"ס וכל הגבול	א::	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		עומד על רצונו ית'	
ביאורים א'	ו :	יסוד, שכחו מהדעת הקו האמצעי	נקודה האמצעית
ביאורים א'	טו ::	היה להם עגולים וגם יושר, רק שהעגולים לא היו ע"ד העגולים דא"ק שהיו זה לפני מזה אלא זה למטה מזה, וכולם בקו אחד, אבל הג"ר שבהם היו בג' קוין (טז).	נקודות
ביאורים א'	ל :	רק יצא הכתר דמלכות, והכתר הזה נחשך אורו, ולא היה בו אלא רק בחינת אור מלכות לבד, דהיינו מלכות דכתר דמלכות, וזה היה בכל הי' נקודות (לבדוק שאני צודק)?	נקודות
ביאורים א'	ל :	בו נתגלה כח הגבול והמדה שכאשר נאצלו לא התייחד המאציל בהם משא"כ בלמעלה מהנקודות	נקודות
ביאורים א'	לה ::	עיקר האורות יצאו אורות צדדיים ולא ישרים, ולכן יצאו גבורות ולא חסדים	נקודות
ביאורים א'	מד ::	היו בגדר לא אלקות, אבל אחרי התיקון אז התייחד עמם האור דא"ס ומעתה אלקות גמור (ז"א אחרי התיקון)	נקודות
ביאורים א'	מה ::	יצאו מהס"ג דס"ג (אמא דא"ק)	נקודות
ביאורים א'	מז :	שייכים לדרש שהדרש הוא חיות כל המקראות ואי אפשר להבין המקרא אלא על ידי הדרש	נקודות
ביאורים א'	מט :	נעשה על ידי החיצוניות דמ"ה וב"ן דא"ק	נקודות
ביאורים א'	מט :	יצאו על ידי שהמ"ה וב"ן הפרטיים דס"ג שהיו כולל המ"ה וב"ן הפרטיים דע"ב ירדו למטה מהטבור, ואז עלו למעלה לקבל תוספת אור וברכה, ואז יצאו המ"ה וב"ן הכללים שהם כל התכלית, והמ"ה וב"ן הפרטיים היו מ"ן שאחרי שנתגלה השורש דחקו עצמם לגלות הסוף (מט :)	נקודות
ביאורים א'	נ :	עיקר שפעו מהס"ג דמ"ס, אבל מהע"ב דמ"ס וכ"ש מהע"ב הכללי רק בהעלם גדול	נקודות
ביאורים א'	נ ::	מלכי עיגולים נפלטו דרך העיני א"ק, ושרשם באמא, ונקראו נקודות שרק היו אותן בחינות מ"ן שעלו (ע' נקודות, יציאתם)	נקודות
ביאורים א'	נ ::	נקראו עולם בעת שמלכו שהיו אז בבחינת עולם מלא כי הם היו שרשי כל העולמות כולם אשר נעשה מהם אח"כ	נקודות
ביאורים א'	נ ::	כולו מבחינת ב"ן על אף שהיו כלולים ממ"ה וב"ן אבל עיקר המ"ה יצא רק לאחר התיקון	נקודות
ביאורים א'	נ ::	אורות יצאו זה מזה דרך בחינת זווג ולידה, אבל הכלים נעשה לא על ידי זווג ולידה בכלל	נקודות
ביאורים א'	נא :	מלכי יושר ועיגולים היו צריכים להיות אחד, אבל נחלק לשניים ועכ"ז מאירים זה לזה (אב"א נא :), ועי"ז נמתקו ויצאו למלוכה לרגע	נקודות
ביאורים א'	נא :	מלוכתם הוא במה שהאירו והוציאו כחותיהם	נקודות

		לפועל שהוא שורש עולמות אבי"ע, אבל זה היה ללא סדר והכל בפעם אחת	
נקודות	נא :	שיצאו דרך נקב האחור הוא שורש הסיגים שהוא הגבורות היותר קשים והוא שורש הקליפות בעולם התהו, והוא כנגד חו"ב דקליפה, אבל אין לה כתר לקליפה (נא :.)	ביאורים א'
נקודות	נא :.	מה שלקחו מהאח"ף היא רק בסיום האורות אח"ף	ביאורים א'
נקודות	נב.	הזווג הראשון לצורכו הוא בין ע"ב וס"ג דמ"ס, והוא זווג חיצוני, ולכן רק נולד הב"ן החיצונית לבד שהוא מלכי יושר ועיגולים	ביאורים א'
נקודות	נו :	יצאו בתחילה אב"א	ביאורים א'
נקודות	נו :.	לא נתקן לגמרי בתיקון המ"ה (מה שכן נתקן הם הנשמות הישנות) אלא היו חלקים גדולים שהיו צריכים להתתקן על ידי אדה"ר, ואחרי החטא רק יתקנו אחרי אלף השביעי, שאז כולם יחזרו לעלות בסוד עיבור במעי הבינה ולצאת מתוקנים, אבל מה שכתוב שלא יתקנו אלא באלף השביעי זה רק על חלקי האצילות שבהם אבל הנשמות אשר מחליק הבי"ע שבהם אפשר שיבואו עתה על ידי איזה זכות ויתקנו	ביאורים א'
נקודות	סא :.	עיקרם רק ט', והראשון נעלם וגנוז במקורו, ולא נתגלה (סא :.)	ביאורים א'
נקודות	סו :	מ"ס היא זה שהכריח אותם לצאת דרך העינים, וגם המלכי יושר יצאו מהצפר"ג רק אחרי שעלו למ"ס כמ"ן	ביאורים א'
נקודות	סו :	מה שיצאו מהעינים הם בכחינת ש"ך ורפ"ח ניצוצין, שיצאו מהמ"ס שהוא חכמה, והשורש לל"ב נתיבות החכמה אשר כל אחד כלול מי' וזה ש"ך, ואם יצאו מחכמה ע"ב שיש בו ד' פרצופים וזה רפ"ח, וטעם הדבר שלא יהיו מיוחדים אלא היו בסוד רשות הרבים, וכן נתגלו בכחות פרטיים	ביאורים א'
נקודות	סז.	בשעת מלכותם היו גבורות גדולים ולכן נקראו מלכי אדום (וזה הסיבה שמלכותם היה רק לרגע - סז :), ולכן בשעה שעלו למ"ן בע"ב דמ"ס לא הפשיע בהם מאור התיקון העיקרי, ולא השתתף בהם האור דא"ס אלא רק בהעלם גדול כי לא רצה להשתתף עמהם עד שיתבררו מכל הסיגים, שהם הש"ך פו"ר ורפ"ח ניצוצין (ונקראים פסולים כלפי האורות - סז :.) כי הם הגבורות היותר קשים, כי הם שורש כח העביית דבי"ע, והשורש שרשים של הקליפות	ביאורים א'
נקודות	סז.	נשאר עיקר האור הזך מהעינים ולפנים	ביאורים א'
נקודות	סח :.	גילויים בבינה היא ט' נקודות באותיות שלהם	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		שהיא כ"ח אותיות (שכל ניקוד בג' אותיות חוץ מסגול)	
נקודות	הט' נקודות הם י"ח שקמץ מורכב משתים וסגול משלשה	סח ::	ביאורים א'
נקודות	נקראו אבנים שהם נקבות כי הם הגבורות והאור חוזר, ולכן עולים למ"ן	עא ::	ביאורים א'
נקודות	גבורות שבחכמה, ובגלל שכל גבורה היא נוק' לכן נקרא לפעמים נפש, ובאים רק על ידי אור חוזר, שבא מהריאה לקפה לפה וחוטם, ולכן רובם למטה מהאותיות	עג :	ביאורים א'
נקודות	כאן מתחיל הקלוקל ולא בעקודים ולמעלה	א :	ביאורים ב'
נקודות	רק נתקנו הב"ן מפגימתו בזמן ביאת משיח	ו ::	ביאורים ב'
נקודות	שורש נעלם לאצילות	כד ::	ביאורים ב'
נקודות	תמיד שייך לנקבה, או בינה או מלכות, שורשו בחכמה (גבורה שבחכמה), ולכן חכמה בלשון נקבה	כט ::	ביאורים ב'
נקודות	ביטול המלכים אשר יצא מזה כל הרע הוא רק ערה משא"כ בעקודים	לג ::	ביאורים ב'
נקודות	בא מהאו"א, והמ"ן שהאו"א העלו להוציא הנקודות היא מה שקבלו האו, א מהעקודים	לד :	ביאורים ב'
נקודות	מסוד המחשבה העליונה, ולכן בו עומד הרצון להאור הגנוז אשר בו תלוי תיקון הכל, ולכן יצאו מהע"ב דמ"ס שהיינו העיניים (לד ::)	לד ::	ביאורים ב'
נקודות	יש לכל ה' פרצופים י' נקודות, ובכל א' הכלים נעשו מהמלכות דכתר שבכל או"א, ויש בזה ב' מעלות, א' שמחמת זה שהוא בא מהכתר יש לו יכולת לסבול האורות קצת, וב' בגלל שזה מהמלכות אז הם מבוססים בחסדים קצת, והכלי יצר רק מהעביות שבמלכות הזאת, חוץ מהמלכות, שאצלו הגילוי מהמלכות נחלק לשנים העביות נעשה כלי והאור נעשה האור דכתר שבמלכות דנקודות	נ :	ביאורים ב'
נקודות	בגלל שיצאו רק הגבורות שדרכן להתפרד לכן היותם בקו א' היה חסרון	נח :	ביאורים ב'
נקודות	נקראו כך בגלל שכל זמן שלא נפרס הפרסהלא נתגלו המ"ה וב"ן הכלליים שהם אותיות ותגין, ולכן לא נתגלה המ"ה וב"ן הפרטיים שבס"ג	עט ::	ביאורים ב'
נקודות	עברו דרך עקודים ע"י גודל מעלת אור העקודים נברר באורות העינים האור הזך מעביית, אבל זה רק בדרך כלל כי נעשו י' כלים ולא היו עדיין בתיקון הראוי לכל א', וזה נעשה על ידי הקמץ פתח, שהוא כתור וחכמה שכאשר נכנס כתור בכלי שלו תיקן הכלי שלו וכלי החכמה, וכאשר יצא אור החכמה מהכתר ונכנס בכלי שלו תיקנו הם הכלים דח' נקודות תחתונים	פב.	ביאורים ב'

נקודות	כליהם יצאו שלא על ידי זווג כלל, וזה בין כתר לחכמה ולא כמו האורות שיצאו על ידי חו"ב, ותיקון המוכרח על ידי כתר וחכמה היה כדי שיצאו למלכותם כרגע, ובזה שוה הבינה לז"ת (פכ:)	פ.ב.	ביאורים ב'
נקודות	היו מלבישים על התנה"י דא"ק מהטבור שבו ולמטה שהכוונה היא על התנה"י דא"א ואו"א שא"ק שהוא שרשם של המלכים	יא.	דעה א
נקודות	לפני התקון לא היה שום גילוי לא לפרצופים אפילו לרדל"א ולא לשום ספירות אלא הכל רק נקודות, וכל מה שכן כתוב זה על שם העתיד, ואפילו מה שכתוב שהיה לג"ר שלימות זה רק ביחס לז"ת שהיו עוד יותר חסרים	יב.	דעה א
נקודות	כל ירידת שפע היא על ידי העלאת מ"ן וזה מהנהי"ם דכל פרצוף, וכאשר עלה ברצון להוציא עולם הנקודות, אז נהי"ם דאמא עלה אבל שלא ביחוד לשרשם, ושרש להשפעה היא ע"ב דמ"ס אבל שרשו של אמא היא הס"ג שבמ"ס ולכן לא היה לו מקום בע"ב דמ"ס ולכן נפלט החוצה דרך העינים בבחי' טפ"ק שהיא המקום בראש שמקביל לע"ב דמ"ס	יב:	דעה א
נקודות	כל אור שנולד על ידי זווג נעשה מציאותו על ידי אמ"ר וק"ב, ואז נעשה ונשלם לפרצוף גמור והוא פנים חדשות, אבל האורות דנקודות של ס"ג דס"ג לא יצאו על ידי זווג ולכן הם עצמות מה שהיה בנהי"ם דס"ג דס"ג שעלו למ"ן ולכן לא נקראו במש"ב בפ"ע, והם הבחינות האחרונות שלהם שהם הב"ן ולכן לפעמים נקראים ס"ג ולפעמים ב"ן. (יב:.)	יב:	דעה א
נקודות	כאשר עלה המ"ן דאמא נשאר עיקר אורם מבפנים ולא יצאו מהעינים מוכן על פי דברינו בכ"מ כי מה שכתוב שהנהי"י דעליון מתלבש בפרצוף התחתון שהתלבשות היא רק על בחינת הטפה הזרעית שנלקחת מהנהי"י, ומתפשט בזרע הנהי"י דאו"א, וזה נעשה על ידי העליית המ"ן במוחין, וכל עליית מ"ן היא רק על ידי קבלת הארה מלעמלה וכפי הארה ההוא, ובנקודות שהיו או"א נפרדים, לכן המ"ן שעלה היה גם כן חסרה, ולכן המ"ן היה רק מבחנית המלכות שלה, ולא מבחי' הנהי"י שלה כלל, אלא הם נשארו במקומם שהו אלמעלה מהטבור עד החזה, ששם מקום האמא	יב::	דעה א
נקודות	שיצא כל הזו"ן בכללות ב"י"ס ומה שכתוב שיצא רק ז"ת היא שהג"ר הפרטי שלהם לא נחשבו לג"ר ביחס לאו"א וא"א (לפי הרש"ש אבל הלשם לקמן כ.: מסביר בדרך אחר)	יט:	דעה א

דעה א	כו ::	וכאשר הגיע העת למציאות האצילות והנקודות האיר ונתגלה הב"ן דמ"ה דמ"ס לצורך תולדות המלכי יושר דנקודות שהם מאבא שבא"ק, וזה הב"ן דב"ן שהיא החיצונית דב"ן	נקודות
דעה א	כט ::	אחר מיתת המלכים נמתקו כל אורות הנקודות מתוקף הגבורות היתירים שבהם, שבתחילה היו כל אורות הנקודות הן עיגול והן יושר רק מתוקף הגבורות שהם היו רק מהמו"ס, אבל כשיצאו מהם הש"ך ופ"ר ניצוצין וירדו לבי"ע טנהרו כולם וחזרו כולם לעלות למעל הבסוד מ"ן להתתקן ולהבנות על מציאותם השלימה כראוי, ועי"ז נולד אור הדעת עלאה ונתייח דעם אותם האורות הנקודות ונעשו כולם לאחד מש ויצאו על ידי בחי' זיווג עיבור ולידה (ל).	נקודות
דעה א	לא :	גילוי של או"א וישסו"ת רק ס"ג דב"ן החיצוני דב"ן דמ"ה וב"ן דמו"ס, והשורש דע"ב וס"ג לא נתגלו בכלל, שיצאו הנקודות בז"ת לבד ולכן גם שרשם הראשון שהוא או"א וישסו"ת בא"ק יצאו כך	נקודות
דעה א	לד ::	מוזכר שכל אורותיו יצאו דרך עיגולים שהם מהאו"א שבא"ק ואל מהמו"ס כמו האח"ף והם רק מהקוי הקצוות שבאו"א ואל מהקו האמצעי ונמשכו רק בסילוק והעלם אור א"ס, וכל יציאתם בבחי' קרי ללא זיווג, ולכן לא יצאו ביושר אלא רק לצדדים	נקודות
דעה א	לד ::	אור העין נמשך בנוכח עכ"ז יכול לנענע ר"ל שהע"ב שבמו"ס שאורות העינים יצאו ממנו מצד עצמו מיוחד בקד"א, מהקו האמצעי עכ"ז יש בו מבחי' קוי הקצוות ג"כ כי היא שורש הגבורות	נקודות
דעה א	לט.	לא היה להם יושר בתחילה שיצאו בחסרון	נקודות
דעה א	נב.	על אף שהשבירה והמיתה והפירוד של האור מהכלי היה בכל תנהי"ם דא"ק אבל הירידה למטה רק שייך למלכות	נקודות
דעה א	נב ::	נקודות לא יצאו במעלת היחוד כלל, ומסולקים מאור א"ס	נקודות
דעה א	ס.	מה שכתוב שקבלה אור א"ס שלא יכלה לסבול היא בעבר דרך אח"ף ושאר הפרצופים היה הארה	נקודות
דעה א	ס ::	כשכתוב שיצאו רק עיגולים פירושו שיצאו היסודות שבכל פרט ופרט, ואפילו בעיגולים עצמם לא יצאו כמו שהם עכשיו אלא רק בחי' החיצונית שלהם יצאו, וזה הן במלכי עיגול והן במלכי יושר	נקודות
דעה א	סד ::	עיקר הכלים מעביית האור, וזה שורש התחתון	נקודות

		<p>ממנו, והג' בחי' כלים פו"א ואמצעי שבנוק' דז"א דאצילות הם נשמה לג' עולמות בי"ע והוא הבחי' אלקות שבהם, וכן על דרך זה בעולם הנקודות שהעביית דמלכיות הם הכלים והם שורש לעולמות בי"ע ובאותן העביית היה פו"ח דאחוריינים וחיצוניות דחיצוניות דאחוריים והם ג' בחי' דחיצוניות שהפנימיות של העביית הם שורש לכלים דאצילות עצמה, אבל אז לא היו במדריגת אלקות גמור שלא התייחד אור א"ס בהם. בשעת המלכות של המלכים לא הוציאו בחי' המצאיות דבי"ע מאומה, שכל זמן שהאור בתוך העביית זה לא נתעבה להיות במדריגה אחרת. מה שכן הוציא בבי"ע היא השרשים הפנימים של כל המדריגות וזה יצא מכל פרט ופרט בעולם התהו ולכן נקרא בשם עולם. והעביית שבאור היא מבחי' המלכות שבו, ולכן הוא רק עשירית מהאור, ומש"כ שזה בבחי' כלי הכתר הוא משום שכל עביית שבאור האור רק עביות מעוטה וזכה, וכל העביית רק כשיעור הראוי לבחי' כלי הכתר לבד שבו. (סד :)</p>	
דעה א	סד ::	<p>משבירתם נעשה כל השרש של כל הבי"ע ולכן זה רק ירידה בדרגה ולא מיתה ממש. אבל אחר כך כאשר יצא ונתהווה כל הטומאה והרע אז נתבטלו ועכ"ז עולים משם ומתתקנים ולכן גם אז לא נתבטלו לגמרי.</p>	נקודות
דעה א	סה.	<p>כאשר נכנסו האורות בכלים ע"י גבורות דאורות יצאו ונתגלו בכל כחותיהם לחוץ ונתפרדו ונתפזרו בכל כחותיהם, וזה בגלל שגם האורות וגם הכלים היו גבורות גדולים, ומטבע הגבורות לפעול תמיד, ואז כל כח פרטי פעל בפנ"ע עד שנתפזרו. והנה אי אפשר לגבורות לפעול ללא חסדים, וזה מה שאמרנו שהיו מקבלים מלמעלה אורות רחמים וחסדים גדולים, רק שלא היה השתוות האורות עם הכלים, אלא רק נשפע להם מחוץ ובבחי' תוספת ושיתוף, ורק קבלו תועלת קטן שהוא חסרון גדול שזה הסיבה גופא שגרם להם למיתתם ושבירתם.</p>	נקודות
דעה א	סה.	<p>גבורות שהיה בכלים דנקודות שיצאו לפעולתם הרבה היה מב' סבות א' אורות וא' כלים, שהאורות היו גבורות גדולים גם האיכות שהיו דינים קשים וגם באיכות שהכלים היו עשירית מהאורות שהיו פי עשר מהכלים, שהרי כל הכלים הם הכחות דכל שרשי המצאיות דבי"ע ולכן כאשר התגבורות האורות עליהם נתבקעו הכלים ונפרד כל כח בפני עצמו ויצאו מהכח לפועל והוא לפעול כל פעולת הבי"ע, והוציאו</p>	נקודות

		<p>שרשי הבי"ע ללא חק וגבול, וזה מב' סיבות א' אורות שרידו עם השברי כלים שהם הש"ך ורפ"ח ועוד מצד הכלים שעיקרם מהעביית שבאורות, אם כן כשם שהאורות היו גבורות גולים מעיקרן הן בכמות והן איכות כן היה בכלים .</p>	
דעה א	סה :	<p>כח למלכותם כרגע היא מהחסדים שקבלו מהעקודים ועוד אורות, ומאורות העקודים גם נפעל שנתחברו יחד כל הכחות הפרטים שבנקודות, ונעשו הכלים למסך כנ"ל.</p>	נקודות
דעה א	סה ::	<p>קבלו מהעקודים ב' תועליות א' להבדיל העביית מהחלק היורת עליון לעשות כלים, וכן להמתיק הנקודות שלא יהיו גבורות כל כך חזקות</p>	נקודות
דעה א	עב :	<p>נה"י שהיו יותר מגולים דהיינו שהיה פחות כלי מגבילו בנה"י הפרטי שבכל מלך ומלך, ולכן התגברו על החג"ת</p>	נקודות
דעה א	פא ::	<p>נקראים גם ס"ג וגם ב"ן זה בגלל שמה שיצא מהענינים היא הבחי' אחרונה דס"ג או ב"ן דס"ג דס"ג, וגם אפשר להבין שמה שיצא מהענינים היא הס"ג דס"ג ונקרא ס"ג ומה שיצא דרך הגוף היא הב"ן</p>	נקודות
דעה א	פב.	<p>גם נקרא שחסר דכר וגם נקרא שחסר נוק', וזה בגלל שהמלכי עיגולים היו חסרים דכר, והמלכי יושר היו חסרים נוק'</p>	נקודות
דעה ב'	ג.	<p>בגלל חסרון אור א"ס בנקודות נתגלה בחיצוניות דב"ן שרשי העולמות בי"ע, שנתעבו ואחר השבירה ירדו למטה ויצאו כל כחותיהם מן הכח אל הפועל, וכמובן שהחסרון דאור א"ס הוא בחיצוניות דאחוריים יותר מהחיצוניות דפנימים, אבל כל יציאתם לפועל היא רק על ידי ש"ך ורפ"ח שירדו עמהם כי הם היו אז לנשמתם וחיותם שהם מהאורות והם מהגבורות שבהאורות דנקודותיהם שורש דמציאות הרע כולו, ולכן יצא על ידיהם כל הטומאה והזוהמא שבעולם התהו, ועל אף שנחרבו ולא נשאר מהם מאומה אבל נשאר ריח גדול וזוהא מכל הטומאה דעולם התהו, בהם נתערב כל השרשים דהמיאיות כולם דכל העולמות בי"ע שיצאו לפועל, וגם השברי כלים מחלקי האצילות עם הניצוצין דש"ך ורפ"ח וזהו אשר גרם החטאים כולם</p>	נקודות
כללים א'	ל.	<p>כל הפרצופים יצאו רק על עצמותם העיקרי לשורם תיקונם העתיד, א"א בשורש המוחין דא"א או"א מוחין דא"א, ז"א דעת וחג"ת דא"א נקו' נהי"ם דא"א, וכן מקומם בעצמות העיקרי</p>	נקודות

		וממילא יורת גבוה מעכשיו, שמקום הא"א עכשיו הוא המ"ס, ומקום האו"א מגרון דא"א עד הטבור, ומקום הז"א מהטבור דא"א ולמטה, ונפלו למקום הראוי למקומם עתה כדי שיהא תיקונם על ידי תורה וישראל	
נקודות	הו"ק נתפרדו כדי להמציא מציאו תהפירוד על ידיהם, ואחר כך נתייחדו בשם מ"ה	סז.	כללים א'
נקודות	יצאו רק בקו הגבורות, שהז"ת היו בקו אחד, שזה בעולם גדול מאור א"ס והיו נפרדות זה מזו (עח:)	עח:.	כללים א'
נקודות	יצאו פרטיהם בקו א' ששרשם ההתפשטות הראשון דאצילות שהוא היה בקו א' בפרטות שבו, אבל בכללות יצאו בג' קוים	פז.	כללים א'
נקודות	ג"ר הכללים שבכל פרצוף ופרצוף בג' קוים ששורשם בג"ר הכלליים דא"ק	פז:.	כללים א'
נקודות	יש ג' בחינות של ג' קוים בנקודות: א' מה שמקבלים מא"א או"א דא"ק, ב' הפרצוף הכללים דנקודות הם בג' קוים, שהא"א באמצע והאבא מימין וכו', ג' הג"ר הפרטי שבכל פרצוף דנקודות הם ג' קוים, וג' קוים שבסם לא היו מקושרים יחד בכלל (פח.), וזה אפילו בג"ר שלהם בפרטות, וגם בכללות הפרצופים (פט.)	פז::	כללים א'
נקודות	מאחר שעיקר גילוי הנקודות הן בעת מלכותם ומיתתם וזה רק בהז"ת הפרטיים לכן נאמר שהם בקו א'	פח.	כללים א'
נקודות	נקרא עולם על אף שאין עולם שונה מאבי"ע, אלא זה זרע זרוע כלפי אבי"ע, והוא שרשי המצאיות שלהם, ומבררים ונתקנים תמיד, אלא נקראו עולם כאשר מלכו, שאז לא היה אבי"ע (פט:)	פט:.	כללים א'
נקודות	בעת מיתתם נתגלו להיות שורשים לכל פרטיות מציאות דבי"ע, ולא לפני כן	פט::	כללים א'
נקודות	התחיל בב"ן בפני עצמה ובזה נתייסד שורש לבחירה, והוא שורש של אצילות באצילות גופא	צ.	כללים א'
נקודות	היה חסר בנקודות ח' יחודים: א': שיצאו המ"ן דאמא ודאבא יצאו כל אחד לבד, ב' וג': היו ראויים להזדווג מחוץ לא"ק ולא עשו, וזה גם באורות שיצאו מהטבור והיסוד וגם מה שיצא מהצפר"ג (צב.), ד': לא היה זווג דאו"א בפנים ואפילו שזה חסרון הראשון אבל הם בסיבה ומסובב, ה' הסתלקות או"א כל א' היה לבד, ו' זו' שלא היה יחוד באו, א כללים ופרטיים, ח' שהיה העלם אור א"ס מנקודות, שהוא רזא דמתקלא שהוא הדעת עליון סור הב' מזלות שבעקודים (צב:), וזה בסיבת חסרון כדי לעשות	צא::	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		הבחירה (צב:.)	
נקודות	צ.ג.	ביחס לט"ר דב"ן ולאורות דמ"ה לא נחשבו לאורות כלל אלא רק כקרני חגבים	כללים א'
נקודות	צז:	כל זווג שבנקודות היא רק באור שבו ולא בכלי שבו	כללים א'
נקודות	צז:	הכלים לא יצאו זה מזה אלא יצא כל אחד לעצמו, והפרישת העביית מהאור היה למעלה מהטבור.	כללים א'
נקודות	צז:	לא היה זווג בכלי נקודות שכל זווג רק על ידי אור הדעת מרזא דמתקלא ובעולם הנקודות לא היה סוד המתקלא כלל	כללים א'
נקודות	צח:.	כלים דג"ר אינם כלים ממש	כללים א'
נקודות	צט.	התפשטות הראשון לא נשאר אורו כולו למעלה אלא חלק גדול ממנו, דהיינו המלכיות דאור הב"ן יצאו מעיניו	כללים א'
נקודות	צט.	מקבילים לרשימין שיש בעולם העקודים, רק שהנקודות יצאו בסוד אור חוזר דינים, והרשימין יצאו בסוד אור ישר והוא רחמים	כללים א'
נקודות	ק:.	אחרי שמתו אז חזרו ועלול למעל העל ידי הופעת אור המ"ה מרחוק דרך המצח, וזה גרם עלייתם אז התיחדו עם הט"ר דב"ן ואור המ"ה העיקרי וחזרו ויצאו כולם יחד	כללים א'
נקודות	י:.	קבלו תמצית הארה מהע"ב דס"ג דמ"ס לצורך מלכותם כרגע, וזה כח הראיה שלנו, שכל מה שהיה הבעולם הנקודות לא יחסר לעולם. והנקודות טפ"ק מע"ב זו, והמשכתם רק דרך הע"ב הזה.	כללים ב'
נקודות	מט:.	יש להם עסמ"ב על אף שעיקרם הם המלכיות שהוא הב"ן מטבורו ולמטה עכ"ז הניחו שרשיהם בכל מקום שעברו דרך שם	כללים ב'
נקודות	נ:	יצאו רק במלכיות לבד שהוא שורש כל הקלקול, וטמון בו קשר לא"ס	כללים ב'
נקודות	טז:	עיקרו על שם המלכי עיגולים שהמלכי יושר השלימו באמ"ר וק"ב ולכן נשארם במקומם ולא מתו, ולכן אינם בכלל הנקודות כלל, ומציאות המלכים שמיתו היא רק מהצפר"ג אשר מלכו כרגע, אבל מלכי עיגולים לא היו שלימים כלל, לכן היו רק נקודות קטנות ולא היה כח לעמוד במקום גבוה, ולכן אחרי שמלכי כרגע ירדו לבי"ע ומתו	דעה א
נקודות	נא:.	מהמלכות דא"ק נעשה המציאות העיקרי דאצילות והעיקרי דבי"ע נעשה ממלכות דאצילות, ותנה"י דא"ק היא בחי' א"ק עצמו רק משתתף ליתן חלק מגופו ונשפו באצילות, אבל השבירה וירידה לבי"ע היא רק במציאות העיקרי	דעה א

		<p>דהיינו המלכות אבל מהתנה"י לא ירד מאומה (וכאשר ירדו למקום הבי"ע אז יצאו כל שרשי פרטי הבי"ע כולו), וכאשר יצאו הנקודות במקום העתיד לאצילות אז יצאו שרשי כל פרטי האצילות, וכן שורשי הבי"ע, שוהא עולם הנקודות, ואז השתתף תנה"י דא"ק, וזה מלכותם כרגע (ואז היה אור בתוך כלי) להוציא תולדות כל שרשי האצילות, ובגלל שהיו גבורות גדולים לכן יצאו ללא סדרים כלל, ונשברו, והשבירה היה גם בפנימיות דכלים וגם בחיצוניות דכלים, והפנימיות כנ"ל מהמלכות דא"ק, שהוא התפשטות השני דאצילות, ומהתנה"י דא"ק שהם התפשטות הראשון דאצילות, ומהם נעשה הכלים לג"ר דאצילות שלא נשברו, אבל השבירה דחיצוניות היה גם בחיצוניות דתנה"י דא"ק, אבל מה שירדו למטה רק היה מה שהוא מבחי' המלכיות לבד, וזה היה ללא אורות כלל, שהאורות נשארו למעלה, ועכ"ז הכלים דאצילות נעחשבים כאור בעולמות בי"ע, ולכן אפשר להוציא שרש מציאותם של הבי"ע, ובגלל שהיו גבורות לא נתחללו מקדושתם ויצא ונתהוו כל הטומאה והרע, וכאן שורש כל בחירה שהוא בהבי"ע, ולא באצילות בכלל, ומה שכל ירדו מהפנימיות ונתערבבו בהם, שהרי בנין האצילות נעשה ג"כ ממה שנבררו ועלו מבירורי המלכים שמתו הם עולים ונבררים תמיד ועיז נתסוף תיקון תמיד בבנין האצילות וזה רק כדי לקשר הבחירה באצילות, וזה כל הטוב שבעולם הבא, וזה רק יתגלה כאשר יושלם כל בנין האצילות</p>	
<p>נקודות - מ"ן שלו</p>	<p>עלה לשורש פנימי דאח"ף שהוא מסמ"ב דע"ב דס"ג דמ"ס שזה שרשו</p>	<p>מד ::</p>	<p>כללים א'</p>
<p>נקודות - מ"ן שלו</p>	<p>בגלל שעיקר התכלית של זה היה להוציא עולם הנקודות, שהם חסרים אז לא היה יחוד בעליה זו, ולכן המ"ן של האמא רק הגיע למ"ס ושל אבא לקד"א (באמת רק בע"ב דס"ג, אבל הע"ב דס"ג מיוחד על המ"ס - מה:), ולא היה יחוד ביניהם, אבל בתיקון המ"ן כן גרם זווג ביניהם (מה.)</p>	<p>מד ::</p>	<p>כללים א'</p>
<p>נקודות - מלכי יושר</p>	<p>ירדו מהעליית מן דאבא שבהם היה זווג בין קד"א למ"ס, והוא האור חדש שבקע את הפרסא וירד למטה</p>	<p>מה.</p>	<p>כללים א'</p>
<p>נקודות - מלכי עיגולים</p>	<p>ירדו מהעליית מן דאמא שלא היה זווג בכלל אלא רק עלה למ"ס, אלא תיכף בעלייתו למ"ס אז הוציא המ"ס את כל אותן המ"ן דאמא ממקומו גופה לחוץ וזה היציאה דרך העיניים, כי מבפנים לעיניים היא המ"ס</p>	<p>מה.</p>	<p>כללים א'</p>

דעה א	סה ::	ע"י שעמדו למטה לבדן ללא אורות נתעבו על ידי זה ביותר ונעשו לכלים, ואז נשרש בהם להיות שרשי ב"ע, ונתחברו עם החיצוניות דתנה"ם דא"ק שעלו, ונתחזקו על ידי זה.	נקודות (כלים שלהם)
ביאורים א'	מט ::	ע"ב הכללי דהמ"ס עם הע"ב דס"ג דמ"ס	נקודות או"א שבו
ביאורים א'	מד ::	מ"ס, חכמה סתימתה (ביחס לקרקפתא היא החכמה והקרקפתא הכתר שבא"א בכללות), שהרי היא הבינה בא"א וזה שורש לבינה בגוף	נקודות דא"ק
ביאורים א'	מז ::	כתוב שהם מתחילים מהטבור על אף שמתחילים למעלה מזה אבל הם מכוסים שם באח"ף, ורק למטה ראוי שהם יהיו ניכרים	נקודות דס"ג
כללים א'	צא ::	לא קבלו מה שמקבלים בדרך כלל בעליית מ"ן, ולכן יצאו רק המלכיות לבד, והיו בבחינת טפ"ק, אבל לא ממש קרי מיסוד אלא צפר"ג, שהוא רק הארה לבד, ובזה האירה למלכי עגולים והעגולים קבלו תועלת ויצאו למלוכה כרגע, והם נחלקו לשנים, שמה שיצא דרך צפר"ג הניצוצין והשב"כ הם נפלו ונשברו וירדו למטה עם העגולים אבל מה שיצא מהטבור והיסוד הם נשאר לעולם במקום האצילות, והם נתקנים על ידי מעשי אדה"ר, ולא בתיקון דמעשה בראשית (צא ::)	נקודות יושר
כללים א'	צב ::	יש בפנימיותו תמיד המ"ה וב"ן דע"ב דב"ן דמ"ס, נ"ל שזה טעות עם עגולים כאן, וצ"ע בכל צב :: וצב ::?	נקודות יושר
כללים א'	צב ::	מ"ה וב"ן דס"ג דב"ן דמ"ס הם בבחינת ישסו"ת הפרטיים לאצילות, ובהם לא היה זווג בהולדת הנקודות	נקודות יושר
כללים א'	צב ::	כאשר ירדו מלכי יושר דרך פנימיות א"ק נשרשו ונכללו באור דעקודים וקבלו הארה משם וכך מהע"ב והס"ג שהוא עיקר אבא, וזה העסמ"ב של מ"ה דמ"ס שהע"ב היא כלילותם בעקודים והס"ג היא כלילות בע"ב וס"ג ומ"ה היא כלילות בבחינת זו"ן, והב"ן היא מציאות המלכי יושר גופה שיצאו מהטבור והיסוד, אבל זה רק חיצוניות דב"ן שהם המלכי יושר שהט"ר יצאו בתיקון (צג).	נקודות יושר
כללים א'	צג ::	מה שמוזכר השמות שלהם למעלה היא בעיקר רק על התפשטות הא"א שבא"ק בהם בבחינת נשמה לנשמה, דהיינו מציאותם באו"א בא"ק אינם השמות הנ"ל אלא רק הנאצלים מהם, אבל אפשר ליחס את זה לאו"א שאין לא"א גילוי לעצמו אלא רק על ידי או"א (צג ::)	נקודות יושר
ביאורים א'	נ.	ס"ג דס"ג דמ"ס	נקודות ישו"ת שבו
דעה א	כ ::	שרשם הראשון הוא נשאר בחזה דא"ק והוא כל	נקודות, ג"ר

מפתח לעניני הלש"ו

		חלקי הנה"י דאמא שבא"ק, וכאשר יצאו מן העינים אז עברו שם וצריך להיות שנשאר שם שרשם (שהרי עיקר פרצוף עתיק דנקודות הוא מאותו השתתפות האור שמע"ב דמ"ס שהוא מקום העינים), וכאשר עברו דרך האח"ף קבלו הארה משם, ולכן יש להם גם שורש שם, וזה הא"א שבנקודות שהעקודים הם כתר דנקודות, ודרכם עברו גם אמא דא"ק וקבלו שורש פרצופי או"א של הנקודות (כא).	
נקודות, יושר	כאשר עלו מ"ן דאבא הם עלו לשרשם שהוא באוריא ושם תמיד יש גילוי דאור א"ס, וזה קבלו תוספת אור ומוחין, והיה שם זוג ע"ב לס"ג (הע"ב וס"ג דמ"ס, והע"ב היא תמיד מיוחד עם הקד"א, ולכן האוריא השתתף בו איזה הארה, שהוא שורש אבא - צא:), וחזרו ויצאו דרך טבור יסוד וצפר"ג	צא.	כללים א'
נקודות, יושר שבו	ע' יושר דנקודות		
נקודות, יציאתם	עלייתם של המ"ה וב"ן הפרטיים דע"ב וס"ג דא"ק בסוד מ"ן בהולדת הנקודות, היו בנפרד שיצאו בנפרד, וזה גרם קלקול גדול כאשר עלו לע"ב דמ"ס, ולכן נפלטו החוצה ממקומו דע"ב דמ"ס דרך העינים, וזה המלכי עיגולים ושרשם באמא (נ:).	נ:	ביאורים א'
נקודות, כלים שלו?	כלים דג"ר דנקודות נעשו בדרך ירידת הסתכלות שכאשר האור הגיע לג"ר עצמו אינם נעשים כלים ממש אלא רק רושם הכלים, והאורות דהג"ר מתחברים עם האור הגדול דהסתכלות יותר נקל, וכאשר האור דהסתכלות הגיע לסוף הבחינה אז נעשו כלים דג"ר, אבל דז"ת נעשו כלים רק כאשר חזרו האור דהסתכלות למעלה, שלא היה כח באור שבהם להיפרד האור מן העביית ולהתחבר עם האור דהסתכלות העיניים שהיו אז מעורבים עדיין עם העביית	לג:	ביאורים א'
נקודות, מלכי יושר שבו	ע' מלכי יושר דנקודות		
נקודות, נפשו	עיגולי נקודות	טז.	ביאורים א'
נקודות, עגולים	יש בפנימיותו תמיד המ"ה וב"ן דע"ב דמ"ה דמ"ס	צב:.	כללים א'
נקודות, עגולים	מ"ה וב"ן דס"ג דמ"ה דמ"ס הם בבחינת או"א עליאין הפרטיים לאצילות, ובהם היה זוג בהולדת הנקודות	צב:.	כללים א'
נקודות, עגולים	כאשר יצאו מעינים לירד למקומם עברו דרך עקודים וקבלו משם הארה, וכן מאמא ועי"ז זכו לצאת למלכותם כרגע	צב:.	כללים א'
נקודות, עגולים	מה שמוזכר השמות שלהם למעלה היא בעיקר	צג:.	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		רק על התפשטות הא"א שבא"ק בהם בבחינת נשמה לנשמה, דהיינו מציאותם באו"א בא"ק אינם השמות הנ"ל אלא רק הנאצלים מהם, אבל אפשר ליחס את זה לאו"א שאין לא"א גילוי לעצמו אלא רק על ידי או"א (צג:)	
נקודות, עולם	זו"ן רק מז' אותיות, ואו"א מט"ו אותיות, אבל אחרי התיקון יש אות לכל ספירה חוץ מהת"ת שיש בו גם י"ב פשוטות	פה.	ביאורים א'
נקודות, עיגוליו	ע' עיגולים דנקודות		
נקודות, עיגולים	יצאו מהעיניים שכאשר עלו מ"ן דאמא (לע"ב דמ"ס (צא:)) עלו ללא התעוררות לאבא ולכן לא היה בה תופסת מוחין ולכן יצאו משם לחוץ וזה פליטה דרך עיניים	צא.	כללים א'
נקודות, עיגולים	הניצוצין והשב"כ נתקנו בתיקון מעשה בראשית ולא על ידי מעשי אדה"ר, וזה רק הז"ת שהג"ר לא ירדו אלא נשארו באצילות	צא::	כללים א'
נקודות, עיגולים	כאשר ירדו מלכי עיגולים דרך א"ק מבחוץ נשרשו ונכללו באור דעקודים וקבלו הארה משם וכך מהע"ב והס"ג שהוא עיקר ישסו"ת, וזה העסמ"ב של ב"ן דמ"ס שהע"ב היא כלילותם בעקודים והס"ג היא כלילות בע"ב וס"ג, ומ"ה היא כלילות בבחינת מ"ה וב"ן הפרטיים שבע"ב וס"ג עצמו, והב"ן היא מציאות המלכי עיגולים גופה (צג:))	צג:	כללים א'
נקודים	ב"ן	ג:	ביאורים ב'
נר"נ	אצילותם מלמעלה למטה וכניסתם למקומן מלמטה למעלה	יג.	ביאורים א'
נר"נ	יש לכל אחד שורש בנשמה לנשמה, והיא מקיפה כל אחד בהקפה המיוחדת לכל דרגה ומשפיע בכל אחד בשפע הראוי לו	לב:	ביאורים א'
נר"נ	שורשם במוחין שברא שהם חב"ד, שהדעת הוא השורש דרוח ונפש, ואחר כך הם מתפשטים בלב, ששם מתפשט ומתקבץ הארת כל המוחין	ע:	ביאורים א'
נר"נ	המתלבשים במח לב כבוד זה רק פרטים שבנו"ר שהנשמה הכללית למעלה ורק קצה התחתון נכנס בגוף האדם	ט::	הקדו"ש
נר"נ	עולים מדרגה לדרגה ואל שהם עולים למעלה אלא נמשך להם אור מלמעלה למטה עד שהתחתון מתחלף לדרגת העליון	לו::	כללים א'
נרנח"י	יש בכל חקלי הדצח"מ	לד::	ביאורים ב'
נרנח"י	כל אחד כלול משנים ולכן יש נרנח"י דחסדים ודגבורות	סז::	כללים א'
נשיקה	התדבקות רוח ברוח	לג:	ביאורים ב'
נשמה	משם מתחילה גילוי כל פרצוף, אבל הנשמה לנשמה בבחינת מקיף	ל::	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

נשמה	שייך לבריאה ולכן ביראה מתחילה קבלתה מבינה דא"ק ומבינה דאצילות	לב::	ביאורים א'
נשמה	כך נקרא או"מ, שממנו נתוסף אור, אבל זה לא נשמה באמת	לד::	ביאורים א'
נשמה	הגוף שמתלבש בו מסודר בכל איבריו לפי תכונת הנשמה	לה.	ביאורים א'
נשמה	אלקות אפילו בעולמות ביי"ע	ט::	הקדו"ש
נשמה	נעשה מהאורות שנסתלקו בשבירה	קו::	כללים א'
נשמה	למעלה לגמרי מכל פרצוף וכל הדיבורים בנשמה וחיה ויחידה הם הפרטיים שברוח	לא:	ביאורים א'
נשמה	למעלה לגמרי מכל פרצוף וכל הדיבורים בנשמה וחיה ויחידה הם הפרטיים שברוח, אבל זה רק באצילות, ששם עיקר הפרצוף רק מהרוח והנפש הכלליים, אבל בעולם העקודים הנשמה הכללית (הז"ת שלו) נכללת בעיקר הפרצוף, ולכן כתוב שבעקודים שולט השם ס"ג, ובאצילות שולט השם מ"ה	לה:	ביאורים א'
נשמה דנשמה	כמקיף ואינו מתחילה גילוי של הפרצוף אלא רק מהנשמה ולמטה	ל::	ביאורים א'
נשמה דספירות	י' אותיות דשם ס"ג	כב:	ביאורים א'
נשמות הישנות	נחלקו לג' אלה שנשארו באדה"ר אלה שפרחו כאשר חטא, ואלה שפרחו כשרצה לחטא	נו::	ביאורים א'
נשמות הכלולים באדה"ר	כל הנשמות שכלולים באדה"ר הם רק אלה שעתידיים לצאת בו' אלפי שנין דעולם הזה, אבל יש עוד מין נשמות באותו מספר שלא היו כלולים בו והם נאצלו בעת הנקודות, והם מלכי יושר מאבא דא"ק, ולא נתקנו עדיין באור המ"ה אלא תלויים במעשי אדה"ר, והם נשמות חדשות שעתידיים להיות והם יתקנו ויצאו ולא רק בעולם הבא, אבל נשמת אדם הראשון עצמו היה מתוקן לגמרי (קה:.) ורק הכלולים בו היו חסרים	קה:	כללים א'
נשמות חדשות	אלה שכתוב עליהם שלא נאצלו בבריאת העולם הם נאצלו באב"א, אבל לא פב"פ, וזה התיקון שלהם לבא פב"פ, ולכן אפשר להגיד עליהם שלא נאצלו שאצילות היא רק שם אחרי התיקון דמ"ה (נו:.)	נו:	ביאורים א'
נשמות חיצוניות	כאשר עולים ה' אורות בכתר בנוק'	עה.	ביאורים ב'
נשמות פנימיות	כאשר עולים ה' אורות בכתר בדכורא ובנוק', ואז הה' במילוי ה'	עה.	ביאורים ב'
נשמות?	יצאו מהפנימיות דמלכות דא"ק עם החיצוניות שפנימי ללא חיצוני אי אפשר	קג::	כללים א'
נשמת אדה"ר	נשמת אדה"ר עם כל הנשמות הכלולים בו יצאו על ידי הזווג דפב"פ ממש, ומציאות נשמתו והמשכתו ממקורו היו כשזו"ן פב"פ, אבל אחר כך ירדו תיקף למקומם וחזרו אב"א והיה לידת	קד:	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		נשמתו רק בהיותם אב"א	
נשמת אדה"ר	ק.י.	נתקן ללא עליית מ"ן שזה היה בבחינת נס וחסד מהמאציל, וזה כולל כל הנשמות שהיו כלולים בו (ק.י):	כללים א'
נשמת אדם	ג.	עלולו לחטא תלוי בשורש נשמתו אם קרו בלאותן מקומות אשר הם בתוקף כחות הרע, אבל כאשר מתכברים על יצרם ועושים רצונו ית' גדלה מעלתם וקדשותם מאד מאד לאין חקר והם מיחידי סגולה (ג):	ביאורים ב'
ס"ג	כב:	נשמה דספירות	ביאורים א'
ס"ג	לו.	שם סתום	ביאורים א'
ס"ג	לח.	ה' אחרונה היא תבונה	ביאורים א'
ס"ג	לח.:	כאשר הבינה יורדת להכלל בתבונה שניהם עומדים בגילוי שם ס"ג	ביאורים א'
ס"ג	פג.:	שמא סתים	דעה א
ס"ג	נז:	באצילות נקרא שם סתום, בעקודים זה שם העצם	כללים א'
ס"ג	לה:	ז"ת שלו שולט בעקודים ע"ש	ביאורים א'
ס"ג (למעלה מאצילות)	נט.:	שייך לחכמה שהוא מ"ס ושם כל מה שנעשה במציאות, וזה רק שם ברמז, ולכן שייך לנקודות גם	כללים א'
ס"ג (למעלה מאצילות)	ס:	נקודות, והם בחכמה שהוא מ"ס בוצד"ק ושורש לאמא בינה	כללים א'
ס"ג דא"א דאצילות	י.	פרצופי או"א מהגרון דא"א ולמטה, והם נזכרים בפני עצמם על אף שנכללים במזלין (י):	דעה א
ס"ג דא"ק	מט:	רק נתגלה לב' פרצופים או"א אחרי שנפרס הפרסה	ביאורים א'
ס"ג דא"ק	י.	אורות אח"ף וכולל האו"א, אבל האו"א למטה מאח"ף ולא נבחן בהם פרצופים שונים אלא כלולים באח"ף (י):	דעה א
ס"ג דא"ק	יח.:	עיקרו רק סוד המו"ס דא"ק אלא שמתפשט עד למטה כולו אבל עיקרו רק סוד המו"ס שבו, אבל הוא שורש לעקודנים נקודים ואצילות	כללים א'
ס"ג דב"ן דמ"ס	מב.:	אבא דא"ק ושורשו הע"ב דב"ן דמ"ס שהוא נכלל בעקודים, ושורשו הנעלם היא הב"ן דמ"ה דמ"ס, ובהגלותו לא נתגלה הפנימיות דב"ן שזה רק נתגלה במ"ה וב"ן שלו וכאן נעלם, ממנו נמשך אור התקיון דהמהיטבאל מצד האבא שבא"ק לאבא שבכל פרצופי אצילות, וזה דרך סמ"ב אבל הוא עצמו שורש נעלם	כללים ב'
ס"ג דב"ן דמו"ס	כת.	אמא הכללי שבא"ק והוא הס"ג דס"ד העיקרי שבא"ק והוא מהחזה עד הטבור	דעה א
ס"ג דב"ן חיצוני דב"ן דמו"ס	כט.	נשאר באמא שהוא הע"ב וס"ג דס"ג דב"ן דמו"ס	דעה א
ס"ג דמ"ה דב"ן דמו"ס	ל.	נשאר באמא עצמה שהיא ע"ב וס"ג דס"ג דב"ן	דעה א

מפתח לעניני הלש"ו

		דמו"ס	
דעה א	כט.:	נשאר בע"ב וס"ג דס"ג דמ"ה דמו"ס	ס"ג דמ"ה דמ"ה דמו"ס
דעה א	כג.:	בינה דמ"ס והיא מהאזניים ולפנים, והיא הגילוי העיקרי של המ"ס ועל שמה נקרא המ"ס בשם ס"ג, והוא השורש של האח"ף והוא כדוגמת הי"ג ת"ד שבא"א דאצילות.	ס"ג דמ"ס
כללים א'	יט.	שם מתחיל גילוי (בינה דמו"ס - ישו"ת, שהוא כולל מ"ה וב"ן יט): אבל למעלה הע"ב שהוא כתר והחכמה שבו הם נעלמים, כי הוא מיוחד עם הרשיא תניינא הנקרא אין, והוא גלגלת אאורא וקד"א	ס"ג דמ"ס
כללים א'	מג.	ישו"ת שלו	ס"ג דמ"ס
כללים ב'	ו.	נעלם מאד והוא המ"ס עצמו ואין להבחין בו שום חלוקת שמות כלל	ס"ג דמ"ס
ביאורים א'	סז.:	בוצינא דקרדינותא שבמ"ס ושם עיקר שורש הפסולת, בינה שורש הגבורות	ס"ג דמ"ס
דעה א	ט.:	שורש לאח"ף	ס"ג דמ"ס דא"ק
ביאורים א'	מח.:	נקודות, ורק מתגלים על ידי המ"ה וב"ן, ולא מתגלים למעלה שהם מתבטלים בע"ב דס"ג, ועיקר מציאותם הוא לבחינת או"א שבא"ק, ומקומם מהגרונ עד הטבור	ס"ג דס"ג דא"ק
כללים ב'	י.:	ס"ג דע"ב דס"ג דמ"ס והוא השורש פנימי לאור האזניים, ונתהוה על ידי זווג מאו"א עלאין בע"ב דס"ג דמ"ס שהוא בסוד עיניים דא"ק.	ס"ג דס"ג דמ"ס
כללים ב'	יא.	מ"ה וב"ן הפרטים דע"ב וס"ג דס"ג דמ"ס הוא השורש הפנימי להתפשטות הראשון, דהיינו בתוך א"ק, ויצא כנגדו מ"ה וב"ן הפרטיים דמ,ה וב"ן דס"ג דמ"ס מחוץ לא"ק מאזניים עד שכולת הזקן. והם חזרו לעלות, כדי להתצמצם ולעשות לשורש עליון לצורך תולדות מ"ה וב"ן הכללים דס"ג דמ"ס, והם חזרו לעלות מאזניים ולפנים (יא):	ס"ג דס"ג דמ"ס
דעה א	כד.:	שורש אורות האזניים והם מהאזנים עד העיניים בפנים	ס"ג דס"ג דמ"ס
ביאורים א'	מה.	שורש כל אורות אח"ף, והוא כנגד האזנים מבפנים, וזה הבינה שבמ"ס	ס"ג דס"ג שבמ"ס דא"א דא"ק
ביאורים א'	מח.:	או"א דראש, ולכן אין לו גילוי שרק נתגלה על ידי הזו"ן	ס"ג דע"ב דא"ק
כללים ב'	י.:	ס"ג דס"ג דמ"ס	ס"ג דע"ב דס"ג דמ"ס
כללים א'	נו.	נעלמים וגכל גילויים רק על ידי התפשטות הא' והב' דאורות האזון, וחוטם	ס"ג ומ"ה דס"ג דמ"ס
ביאורים א'	נח.	שייך לחסד	סגול
ביאורים א'	מז:	שם נמצא טעמי התורה לאמיתתם	סוד
ביאורים ב'	ג:	שייך לעולם האצילות, ושם הכל קודש קדשים,	סוד

מפתח לעניני הלש"ו

		ולכן כאשר דורשים דברים בסוד אפילו דברים טמאים ורעים אין סתירה שיהא מדובר על דבר קדש, שהרי כולם בשרשים קדושים	
דעה א	נז.:	מה שמקובלים השתמשו במילה סוד משום שעיקר הדברים וכל נושא הענין במה שמדברים הוא נעלם מעין כל חי, אבל עיקר ענין סוד הוא רק בהגבורות והדינים ובכל עניניהם כי מושם ששם הוא שורש כל החצונים והקלי' ולכן כשמדברים שם מקצרים בכל האפשרי כדי שלא לעורר כחם רח"ל (נז.:	סוד
כללים א'	ד.	אלף השביעי שכולם חוזרים לבניה	סוד העיבור
ביאורים א'	כא.:	כפי ערך הלימוד והעסק שעוסקים בהם למטה כן הם מאירים למעלה	סודות התורה
ביאורים א'	כא.:	כפי גילוייה למטה בסיבת שבח ומעלה שהוא מחמת שאור הגילוי ית' נמשך ומתגלה ונתוסף תמיד, וזה תיקון של פנימיות העולמות, על אף שהחיצוניות של העולמות גרוע יותר ויותר, אבל הפנימית הולך ומתקן תמיד ונמשך התיקון מפנימי לחיצוני, שנתווסף כל יום אור דא"ס באצילות יותר מיום שעבר, כן בהתאם מתגלה למטה פנימית התורה	סודות התורה
דעה א	עט:	האור דקב"ה ושכינתא מתפשטים בעת הגלות בזו"ן דקלי' אם כן הם רוצים שכך נעשה אלקות יחד אתם, אבל אינו דומה ההתלבשות זה לזה כלל, כי באצילות היא בדרך יחוד לעשות חד עמו כמו הנשמה עם הגוף, אבל בקלי' זה רק בדרך כניסה לבד שנכנס ושורה שם לפי שעה כמו שכלל ישראל שרויים בין אומות העולם	סט"א (מדמה עצמו לאלוק)
ביאורים א'	כו:	אור שהתפשט להמציאות עומד מחוצה לה ומאיר לה רק מרחוק כי אין קודש מתערב בחול	סטרא אחרא
כללים ב'	לה.	אחד עם התכלית	סיבה
כללים א'	פב.	א' שעיקרו דכל זכר נפסק באמצע, ב' נעשה הפסק פרסא ביניהם, ג' השפע שמשפיע הזכר לנוק' בזווג נשאר עיקר האור ביסוד ונגזז שם ואינו משפיע אלא רק הארה בעלמא דרך צדדי דופני העטרה	סירוס הזכר דליתן
כללים א'	פג.:	כל החסרונות בזה מחמת שלא נשתוו מ"ה וב"ן	סירוס הזכר דליתן
כללים ב'	כד.	עליית מ"ן	סליק ברעותא
כללים א'	נו.	בבחינת רצון והאח"ף הם פעולה	סמ"ב דס"ג דמ"ס
כללים א'	נו:	לא נעשה אלא רק בהתפשטות האח"ף בהתפשטות א' וב'	סמ"ב דע"ב דס"ג דמ"ס
דעה א	סא:	לימות המשיח	סעודת לויתן
ביאורים א'	י:	נפרטת ליי"ס עד אין קץ בכח אבל בפועל עומדים רק בגילוי י" ספירות, ויוצאים תמיד מכח לפועל	ספירה

מפתח לעניני הלש"ו

כללים א'	סז::	כל ספירה נעשה על ידי אור וצמצום, והצמצום היא הגבורה שבו, והאור היא החסד שבו (סח).	ספירה
כללים א'	סח.	כל ספירה יוצאת להאציל, ולכן יש בה קשר עם שרשה, ולעצמה וקשר עם תולדתה, וזה ג' בחינות שבו	ספירה
כללים א'	עב::	עצמותו לעולם רק מחו"ג שמה מ"ה וב"ן שבו	ספירה
ביאורים א'	יט:	ה' נגד ה', והם הפכיים ולכן נצרך קו האמצעי מיסוד (מיסוד?) משניהם ומכריע בהם פעם לזה ופעם לזה	ספירות
ביאורים א'	יט::	רצונו בגילוי הספירות היה להמציא העולמות הנפרדים שהם נפרדים מבחינת אלקותו ית', ואין בהם שום בחינת אלקות אלא הם נבראים נוצרים ונעשים ולא רק אור אלקותו ית' עצמו	ספירות
ביאורים א'	כב:	יש בהם בחינות היכל לבוש גוף ונשמה	ספירות
ביאורים א'	כב:	יש להם נרנח"י ע' נפש דספירות רוח דספירות וכו'	ספירות
ביאורים א'	כז:	ע' אותיות	ספירות
ביאורים א'	כח:	כל מקריהם ועניניהם, וכן כל פעולת המציאות בעיקר התהוותם הכל על ידי הי' ספירות שבאותו עולם, שהספירות הם מאירים ומתגלים בכחם בכל המציאות דהעולם, ולכן נקראו ימים כי הם מאירים	ספירות
ביאורים א'	ל:	שורש הגבול והמדה בהבריאה, ועכ"ז אין שום השגה לשום נברא בהם מאומה	ספירות
ביאורים א'	סא::	נקראים תיקונים שעל ידם נעשה האפשרות שיתגלה אור א"ס למטה	ספירות
ביאורים א'	סא::	כלשון מספרים, וגם שהם מזהירים ונוצצים ומספרים ומזהירים למלכות, וזה בגלל שעיקר הספירות בז"א שהוא נקרא שמים	ספירות
ביאורים א'	סב.	עיקר שמם אינו על הלבושים אלא רק על העצמות שבתוכם שהוא בחינת הרוח	ספירות
ביאורים ב'	כג::	חוץ מכתר ומלכות הם מציאותו העיקרי שבו בכל איכותו וכמותו וצורתו וחומר	ספירות
ביאורים א'	ו::	רק בבחינת עיגולים לבד ולא יושר	ספירות, הכמוסים באור א"ס
ביאורים א'	כט::	שורש לאצילות	ספירות, עשר הכמוסים קודם בריאת העולמות
ביאורים א'	כא::	לפניו היה איסור חקירה בג"ר	ספרא דצניעותא
ביאורים א'	כב:	חיה דספירות	ע"ב
ביאורים א'	לה:	ז"ת שלו שולט בא"ק	ע"ב
ביאורים א'	מז::	התחלת הגילוי	ע"ב
ביאורים ב'	ט::	על ידו מתמתקים כל הגבורות, ומתייחדים למעלה, ולולא גילוי או הגבורות בגילוי של גבורה לבד, ואז צריכים שימור	ע"ב

מפתח לעניני הלש"ו

ע"ב	אם ס"ג שמא סתים אז אין לע"ב גילוי כלל	פג.:	דעה א
ע"ב	ממוצא בין א"ס לעקודים והוא שם סתום בעקודים	נז.:	כללים א'
ע"ב (למעלה מאצילות)	בכתר שהוא גלגלתא והאורא הכלול בה, והוא שורש אבא וחכמה (ס):	ס.	כללים א'
ע"ב דא"א דאצילות	מתחיל מהמ"ס, והרישא תנינא אין לו שם כלל	י.	דעה א
ע"ב דא"ק	מתחיל מהקרקפתא ונמשך עד הע"ב דמ"ס מקום האנזיים	י.	דעה א
ע"ב דא"ק	מה שכתוב שע"ב שבא"ק הוא הקרקפתא עד האזנים היא מדריגת א"ק בערך מלעתו על אצילות, אבל בהבחנת שורש האצילות שבא"ק הע"ב רק הממ"ס שבו ולמטה, וכן הס"ג וכו'	י.:	דעה א
ע"ב דא"ק	עיקרו רק במוחין, שהוא גלגלתא	יח.:	כללים א'
ע"ב דא"ק	הוא בחי' א"א שבא"ק הוא בבחי' ב' שהם ד', כי הוא שורש לאו"א שממנו נעשו וגם הוא בפנימיותם, וב' כי העקרי שלו הוא לצורך תוספות אור ומוחין ולגילוי אור א"ס בהם, וכל זה היה כלול בהתפשטות הראשון	כב.:	כללים א'
ע"ב דב"ן דמ"ס	הוא שורש לאורות האמא שבא"ק והוא נמצא במזל התחתון דעולם העקודים שאורות האמא יוצא מהמו"ס דרך העקודים לאמא שבא"ק	כת.	דעה א
ע"ב דב"ן דמ"ס	העסמ"ב הכלולים באור פנימיות הב"ן דאבא הכללי דא"ק, ממנו נמשך אור התקיון דהמהיטבאל מצד האבא שבא"ק לעתיק וא"א שבכל פרצופי אצילות, וזה דרך סמ"ב אבל הוא עצמו שורש נעלם, ומקורו של הע"ב הזה מהב"ן דמ"ה דמ"ס שא"ק	מב.:	כללים ב'
ע"ב דב"ן חיצוני דב"ן דמו"ס	נשאר בעקודים בשורש האמא ששם (מזל תחתון)	כט.	דעה א
ע"ב דמ"ה דב"ן דמו"ס	נשאר בעקודים בשורש אמא שם שהוא ע"ב דב"ן דמו"ס	ל.	דעה א
ע"ב דמ"ה דמ"ה דמו"ס	נשאר בשורשו בעולם העקודים והוא הע"ב דמ, ס דמו"ס	כט.:	דעה א
ע"ב דמ"ס	מחשבה, ושורש החסדים, לאפוקי בוצינא דקרדינותא	סז.:	ביאורים א'
ע"ב דמ"ס	נקרא ע"ב שבגלגלתא שהוא נכלל עם הגלגלתא	יג.:	דעה א
ע"ב דמ"ס	הכתר וחכמה שבו, והוא למעלה מהאזניים ומיוחד בקד"א ונעלם מאד, והוא השרש לאור העינים, ואורם לא יצא לחוץ, זה לא שא"ק לא השתמש בהם אלא שלא נתלבשו להתגלות למטה כמו באח"ף, אבל הא"ק משתמש בו להשגחה עליונה נעלמה (כג):	כג.	דעה א
ע"ב דמ"ס	כאן הוא ראשית הא"ק שהורשה לנו לדבר בו, ובו עליית מ"ן.	כג.:	דעה א
ע"ב דמ"ס	סוד שורש הי"ג נימים שבו, שייך לבינה	יט.:	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

ע"ב דמ"ס	א"א ואו"א שבו, והוא מיוחד עם קד"א	מג.	כללים א'
ע"ב דמ"ס	מיוחד לעולם עם הקד"א לפעמים לגמרי ולפעמים רק בחיצונית	מה:	כללים א'
ע"ב דמ"ס	אספקלריא המאירה, והוא השורש דאור הריאה נשמה דנשמה, והוא הכח פנימי דהריאה שבמוח עצמו, ואינה מתגלה למטה אלא רק תמצית הארה ממנו והוא אשר מתפשט ונמשך בעינים והוא הראיה שמתמש בה האדם	קיא:	כללים א'
ע"ב דמ"ס	היא היחוד של הנ"ל עם האור דא"ס, והכל רק פעולת הע"ב דמ"ס, כי הם הגילויים של הא"ס. וגילוי ופעולותיו בב' בחינות, א' הוא מה שנצמצם למדרגתם של כל א' וא', ועוד מה שנתפשט בהם הע"ב דמ"ס לצורך גילוי דאור א"ס בהם והוא להנהיג הכל על פי כוונה התכליתית, וזה כל הכבשי דרחמנא, וההנהגה הניסי, וכל עליות דפרצופים ועולמות, ושני בחינות אלה נמשכים רק על ידי הסמ"ב דמ"ס וענפיו (ק"ג):	ק"ג:	כללים א'
ע"ב דמ"ס	הוא מהוה הכל ומנהיג הכל	ג.	כללים ב'
ע"ב דמ"ס	והוא מיוחד עם קד"א, וכאשר הם מתייחדים בכל עצמותם זה גילוי של ניסים ומעל הטבע, וכאשר יחודם רק בחיצוניות אז מתעלם גילוי דאור א"ס וזה הנהגת הטבע ואם זה לא היה לשניה היה נחרב העולם, וזה מעלה ומוריד לפעמים על פי מעשי תחתונים ולפעמים על פי כבשי דרחמנא	ג:	כללים ב'
ע"ב דמ"ס דא"ק	מיוחד עם הקד"א ולא נתגלה כלל	ט.:	דעה א
ע"ב דמו"ס	שם עליית מ"ן ששם הוא ראשית גילוי דאור א"ס, וזה שורש אור העינים	עט.:	ביאורים ב'
ע"ב דמו"ס	נכלל עם האוירא ולכן נעלם	יט.	כללים א'
ע"ב דס"ג	אח"ף	מח.:	ביאורים א'
ע"ב דס"ג דא"ק	זו"ן של הראש	מח.:	ביאורים א'
ע"ב דס"ג דמ"ס	אינו מתגלה באצילות כלל, אלא רק בעקודים בפנימיותם והוא כדוגמת א"א דאצילות כלפי העקודים, והוא מסתיים בטבור דא"ק, לובן העליון	ג.:	ביאורים ב'
ע"ב דס"ג דמ"ס	עושה את השרשים הנעלמים דהנקודות והברודים אשר כהאו"א שבא"ק ובעקודים ובמ"ס שבא"ק, ועל אף שאינו מתגלה מתחת לטבור אבל הארתו והארת הארתו עומדים לעולם מתחת לטבור תמיד בפנימיות, והוא האור א"ס שבהם	ג.:	ביאורים ב'
ע"ב דס"ג דמ"ס	אין לו גלוי פרטי אלא רק שורש כל השורש אח"ף, ולכן אפשר להגיד שכללות האח"ף הוא ע"ב דס"ג, והוא הלובן העליון שיוצא לעקודים	יט:	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

ע"ב דס"ג דמ"ס	סוסד שורש הי"ג ת"ד שבו, שהסמ"ב דס"ג הם הי"ג ת"ד שבו, שייך לדעת	יט.:	כללים א'
ע"ב דס"ג דמ"ס	יש בו גילוי מע"ב דמ"ס, כי הע"ב דס"ג דמ"ס מהמלכות דע"ב דמ"ס, ולכן הוא גילוי ומתגלה הע"ב על ידו, והוא עומד בכל העקודים בבחינת נשמה לנשמה ועל שמו נקר אצל העקודים בשם ע"ב דס"ג	ה.:	כללים ב'
ע"ב דס"ג דמ"ס	כולל בתוכו כל הי' ספירות כולם והם כלולים בד' שמות עסמ"ב, וד' שמות אלה הם השורשים הפנימים דאח"ף, ושרשו היא מהמלכות דס"ג דמ"ס (דהיינו הע"ב דס"ג אינו הע"ב אלא התפשטות של הס"ג והע"ב מההתפשטות)	ו.	כללים ב'
ע"ב דס"ג דמ"ס	יחסו לעקודים כמו הא"ק לכלל העולמות כולם, וכן על דרך הא"א דאצילות לאצילות	ו.	כללים ב'
ע"ב דס"ג דמ"ס	מיוחד בע"ב דמ"ס, כי כתר דס"ג דמ"ס הוא מהמלכות דע"ב דמ"ס, ולכן עצמות הע"ב דס"ג דמ"ס הו אמודח עם הע"ב דמ"ס אבל מציאות וגילוי הוא מתפשט מהמ"ס ולחוץ, אבל הוא בגלגלתא עצמו דהיינו החצי העליון של הע"ב דס"ג דמ"ס אבל הנה"י שהוא לבר מגופה מתפשט באמת למטה עד הטבור דא"ק	ו.:	כללים ב'
ע"ב דס"ג דמ"ס	עיקרו רק לשרש פנימי לאח"ף שהוא סמ"ב שלו, המיוחד באבא וא"א שבו, ונודע כי הי"ג ת"ד שבא"א הם מהכתר וחכמה דמ"ס, שמהחכמה יש ח' תיקונים שהם מבינה עד המלכות, ומהכתר הם ה' תיקונים אחרונים מהחג"ת נ"ה שהיסוד כלול בהבינה דחכמה, ואין גילוי למלכות בפני עצמה, ואין גילוי לג"ר שלו, וכמו כן באח"ף שמהע"ב דס"ג דמ"ס נמשך הה' תיקונים אחרונים דאח"ף שהוא הכתר דמ"ס והם רק מהחג"ת נ"ה שבו (י.:	י.:	כללים ב'
ע"ב דס"ג דמ"ס	אין בו שום בחינת פרסא כלל, ולכן הז"א שבו מיוחד בשרשו שהוא הדעת, ולכן אפילו שעיקר גילוי מתחת לשיבולת הזקן אבל יצא מחוטם שהוא למעלה הרבה מהטבור שבו	יב.:	כללים ב'
ע"ב דס"ג דמ"ס	סוד הלוּבן העליון שהוא שורש כל הגילויים, והוא יצא בסוד זווג עליון מהס"ג דמ"ס (י.:	י.	כללים ב'
ע"ב דס"ג דמ"ס	עסמ"ב שלו הוי העסמ"ב דס"ג דמ"ס שהוא העסמ"ב דמ"ס, שהס"ג דמ"ס היא עיקר המ"ס	י.:	כללים ב'
ע"ב דס"ג דמ"ס	מהחזה שבו ולמעלה אין גילוי שעיקרו רק לסדו הראיה הפנימית שלא נתלבש בגוף וכלי	י.:	כללים ב'
ע"ב דס"ג דמ"ס - חזה שלו	במקום עיניים דא"ק, ושם סיום האו"א עילאין וע' חכמה	נא.:	כללים א'
ע"ב דס"ג דמ"ס - טבור	במקום השבולת הזקן דא"ק	נג.:	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

ע"ב דס"ג דמ"ס - טיבור	במקום שיבולת הזקן	נא :	כללים א'
ע"ב דס"ג דמ"ס	הכתר וחכמה שבו, והיה כלול בהם כל הח' ספירות אחרונים, ואם הכתר מיוחד עם המלכות של העליון, אז הוא מיוחד עם הע"ב דמ"ס, והגילוי שלו ולכן נעלם, והוא הכח לראיית עיניים, והוא נשאר ברישא ומתשפט מהמ"ס עד גבול העינים, ולכן אין לעיניים נקב שכחו בתוך הראש עצמו, ולא יוצא בכלל, והכח הראיה הזאת היא ראייה רוחנית, ואפשר לראות בו מלאכים והרוחניים, וזה לא נבואה. אבל הע"ב דמ"ס שהוא השורש דאור הראייה שבמ"ס הוא האור הגנוז שמסתכלים בו מסוף העולם ועד סופו, ואולי הוא האספקלירא המאירה של נבואת משה רבינו	כד.:	דעה א
ע"ב דס"ג שבמ"ס דא"א דא"ק	סוד אור העיניים ולמעלה מהאזניים, והוא הנשמה דנשמה	מה.	ביאורים א'
ע"ב דע"ב דא"ק	א"א דראש וזה נתגלה בשערות	מח.:	ביאורים א'
ע"ב דע"ב דס"ג דמ"ס	נחלק לשנים והם א"א ואבא, וא"א הוא האספקלירא המאירה שלא נתגלה לשום נביא חוץ ממשה, והוא קרקפתא דתפילין, ואבא הוא הסוד של ראייה פנימית שעיקר שימושו בסתימת העיניים, והוא תפילין דר"ת (שס"ג דע, ב דס"ג דמ"ס הוא תפילין של רש"י). (ט):	ט.	כללים ב'
ע"ב הכללי	שערות הראש דא"ק	מח.:	ביאורים א'
ע"ב הכללי	אסור לדבר בו, והמוח השני שהוא אין, והוא כולל גלגלתא אורא ומו"ס, ונכלל בו הע"ב דמו"ס	יט:	כללים א'
ע"ב הכללי דקרפקתא	סוד שורש הי"ג חוורתא שבו, שייך לחכמה	יט.:	כללים א'
ע"ב הנעלם	באמת הם ג' שהם הע"ב הכללי דקרפקתא, והע"ב דמ"ס והע"ב דס"ג דמ"ס, והם סוד שורש הג' צחצחות אשר למעלה מהאצילות, והעקודים, והם סוד שורש הג' מיני י"ג חוורתא והי"ג נימים והי"ג ת"ד	יט:	כללים א'
ע"ב וס"ג דסמ"ב דס"ג דמ"ס	בבחינת צחצחות לעולם העקודים ע"ד הג"ר דרדל"א לאצילות	נה:	כללים א'
ע"ב וס"ג שבגלגלתא	ע"ב וס"ג דמ"ס	מה:	כללים א'
ע"ב שבמ"ס דא"א דא"ק	למעלה מהאזניים והוא מיוחד עם הע"ב הכללי בקרקפתא, והוא האור הגנוז מו' ימי בראשית, וזה הכתר וחכמה שבמ"ס	מה.	ביאורים א'
עבודה צורך גבוה	שלולא התורה שלומדים כאן בעולם הזה היה נתבטל כל גילוי שבאצילות	ז:	הקדו"ש
עביות	מקורו בצמצום	ז.:	ביאורים א'
עביות דעקודים	מה שנשאר למטה בהסתלקות היא העביות שבכל א' וא' מהי"ס דהתפשטות הראשון וכל זה	ב.:	ביאורים ב'

מפתח לעניני הלש"ו

		יחד הוי הכלי של הכתר עליון שהוא ההתפשטות הראשון הנקרא בשם כתר עליון לכל ההתפשטות השני, וכולם בכלל ההתפשטות הראשון ולכן יש להם מעלתו, לכן הוה העביות שלהם זכה בתכלית הזכות, וכולם נחשבים לכלי אחד ולא ניכר בהם חלוקת הי' ספירות כלל ביחס להתפשטות השני, על אף שביחס לעצמם יש חילוקי י"ס	
ביאורים א'	יח.:	ע' או"א, עיגוליו ואו"מ שלו	עגולי ואו"מ דאו"א
ביאורים א'	::	נמשכים מג"ר דיושר ז"א שהעיגולים דעתיק נמשכים מהג"ר דיושר דעתיק וכן א"א וכו'	עגולים
ביאורים א'	טז:	רק בבחינת נה"י, שהחג"ת כלול בנה"י והכח"ב כלול ונעלם בחג"ת	עובר
דעה א	מג:	ראשו בין ברכיו שהכל נכלל בנה"י	עובר
ביאורים א'	ב::	ע' זמן	עולם
ביאורים א'	ט:	כל עולם נעשה מהקצה התחתון של העולם שמעליו	עולם
ביאורים א'	יא::	בכל עולם יש צמצום לגלות העולם שלמטה ממנה	עולם
ביאורים א'	נט.	נקרא בזוהר רק בינה ומלכות, כי הם בבחינת עיגולים, אבל בנין העולם ומציאותו בו"ק סוד ז"א	עולם
ביאורים א'	נט::	שייך לבינה או למלכות, אבל רק בז"ת שלהם, שהג"ר הם מוחין בפנים ונסתרות	עולם
ביאורים א'	נט::	נפול רק על כללות הנושא את כל המציאויות כולם, והם הד' יסודות ארמ"ע, אבל המציאויות עצמם הם פרטים שנתגלו ויצאו מהיסוד הכללי הממציא אותם ונושא אותם, והד' יסודות הם בהעלם ואל נתגלה עליהם שם עולם רק אחרי יציאת הדצח"ם שיצא מהם כי אין כלל ללא פרט ואין נושא ללא נושא	עולם
ביאורים א'	סט.	כולו רק בבחינת גוף וו"ק אבל הג"ר הם נסתרות, ובסוד תוספת	עולם
הקדו"ש	ט.	כל עולם ועולם בכללו הוא בתכונת פרצוף אדם	עולם
ביאורים א'	עג:	הגילוי הראשון דא"ס בבחינת חו"ג	עולם דקו וצמצום
כללים א'	עח::	שליטת הקו האמצעי	עולם הבא
כללים א'	פו.	מה שיש אחרי ימות המשיח דהיינו מאלף השביעי ואילך	עולם הבא
ביאורים א'	א:	גילוי כבודו והסתלקות באור השכינה	עולם הבא (שכרו)
ביאורים א'	א::	זוכים על ידי זה שמתייחדים באותם גילויים עצמם אשר האירו הם במעשיהם	עולם הבא (שכרו)
דע"ה ב'	ט::	נתייסד מציאותו להיות שם רע ממועט ללא אחיזה בו כלל אבל מעשה בני אדם מגדלים הרע עד שנעשה שוה עם הקדושה ונכנס צלם בהיכל	עולם הבריאה
כללים א'	לא.	אסור להתבונן איך שהשתמשות האדם בו	עולם הזה

מפתח לעניני הלש"ו

		מתקנם	
עולם הזה	שורשו בגבול ופעולתו בכלתי גבול	לב :	כללים א'
עולם הזה	שולט הגבורות וחסד ואור א"ס שהוא קו האמצעי הם בפנימיות והפנימי פנימיות	עח ::	כללים א'
עולם היצירה	נתייסד מציאותו להיות הטוב והרע שולקים אבל אינן מעורבים אבל מעשה בנ"א מערבים אותם	ט ::	דע"ה ב'
עולם המלכוש	צרופי אותיות התורה, רל"א שערים, והוא התחלת והראשית לעולמות א"ס, והם תורתו של הקב"ה המבוא בע"ז ג:	פה ::	ביאורים א'
עולם הנקודות	מלוכת המלכים	ב ::	דעה א
עולם הנקודות	יצא מהאבא שבא"ק ואור חדש הנולד בו, עסמ"ב דחיצוניות דב"ן דמ"ה דמ"ס, ועיקרו היא הב"ן (כז:).	כז.	דעה א
עולם הנקודות	נתגלה בתורה שהכל חזר לחסרונו בחטא, ועלינו לתקנו	עו ::	דעה א
עולם הנקודות	לא היה במעלת אלהות כי היה כלול בכלים דספירות שורש לנשמות ומלאכים וקלי' ועולמות, והם הסיגים שגרמו הפירוד, והם נתקנו בתיקון	י :	דע"ה ב'
עולם הנקודות	שונה מעולם התהו, שנקודות שורש לאצילות, ותהו שורש לבי"ע ולבחירה	יט.	דע"ה ב'
עולם הנקודות	בא נעלם היחוד של אלוהות"ו עם מלכותו ורק נתגלה אלהותו	מד ::	כללים ב'
עולם העשיה	תמיד הרע יהיה יותר מהטוב עד תיקון האחרון, וביד מעשה אדם לעשות שהרע כפוף לטוב	ט ::	דע"ה ב'
עולם העשייה	ע' עשיה	כח ::	ביאורים א'
עולם התהו	שיצאו ניצוצין שלא על ידי זוג אלא בסוד טיפת קרי	כח ::	ביאורים א'
עולם התהו	הכל בנוי על זו"ן שיהא מקום לבחירה	לד ::	ביאורים א'
עולם התהו	הכל בנוי על זו"ן שיהא מקום לבחירה, וזה שהעיקר באצילות היא ז"ת דמ"ה ובעקודים ז"ת דס"ג ובא"ק ז"ת דע"ב, ובבי"ע ז"ת דב"ן (דאצילות)	לה ::	ביאורים א'
עולם התהו	איפה שירדו מלכי עיגולים למטה מרגלי א"ק מקום שעתיד להיות מקום הבי"ע	נא ::	ביאורים א'
עולם התהו	שבירתם של המלכים	ב ::	דעה א
עולם התהו	ירידת חיצוניות הכלים למטה למקום הבי"ע, וזה הולך ומתבטל תמיד דהיינו הרע שבו עד שיכלה לגמרי ויתקנו כל המציאות בביאת משיח	נב.	דעה א
עולם התהו	מצאיות דעולם התהו שהוא אחר שנכלו וירדו השברי כלים למטה מרגלי א"ק, וזה נעשה מג' בחי' חיצוניות דתנה"ם דא"ק, והפוח דנקודות (שהם עצמם מלכיות), אם כן היא נעשית מג' בחי' מלכיות, והם אשר עולם ומתבררים תמדי	סז ::	דעה א

מפתח לעניני הלש"ו

		בהמציכות דכל הד' עולמות אבי"ע, כי הפנימיות דנקודות הם מתבררים ועולמי ונעשה מהם המצאיות דעולם האצילו, והמכליות דחיצוניות דתניה"ם מתברר ועולה במצאיות דשרשי העליונים דבי"ע, והחיצוניות דנקודות הם מתבררים ועולים במציאות דעולמות בי"ע עצמם, שהחיצוניות דפנים הוא בבריאה, והחיצוניות דאחורים יצירה, והחיצוניות דחיצוניות בעולם העשיה.	
דעה א	פד:	יצא המ"ה וב"ן דאבא שבא"ק והב"ן דב"ן שבאמא שבא"ק, ומה שיצא מהמ"ה וב"ן דא"ק לאו"א שבא"ק בעולם התהו היא רק בחי' הב"ן שבו לעטרין	עולם התהו
דעה ב'	יז::	כל האורות שיצאו מא"ק בעולם התהו רק היו המלכים דשם ב"ן לחוד, ובמלכות שם תוקף כל הגבורות והדינים שהם שעל ידיהם נבראו כל הקלי' והחיצונים, וגם כל השרשים דבי"ע שנבראו על ידי אותם המלכים ולכן היו כולם מובלע בתוך הקלי', והיא נשלחה לשם להיות במקום הגבורות לשמור על הטובים שנמצאו שם, והיא מאחדת עמהם בגולה כל זמן התהו וסובלת צערם ולוחם מלחמותיהם	עולם התהו
כללים א'	קב.	הקליפות והחיצונים שיצאו משם תפסו את כל מקום שהיה עתיד להעולמות בי"ע	עולם התהו
ביאורים א'	טו::	מדרגה אחרת ולמטה לגמרי מהתחתון	עולם עליון
ביאורים א'	טו::	מדרגה אחרת ולמטה לגמרי מהעליון, וקיים בין אור פנימי וכלי לאור מקיף, ומזדכך משניהם ויותר ממקיף מאשר מפנימי ועילויים וירידתם תלוי במעשיהם וממילא בקירובו למקיף בדווקא	עולם תחתון
ביאורים א'	יג::	בכללות תמיד יוצא עליון לפני תחתון	עולמות
ביאורים א'	יח.	מעל האצילות, ובהם יש הפסק בין יושר לעגולי התחתונים שלהם כדי שלא יאירו אורם ואז יצאו אבי"ע בדרגתם הראוי להם	עולמות א"ס
ביאורים א'	כט::	ע' ד' עולמות נאצלים	עולמות נאצלים
כללים א'	לה::	נתקן הקלקול של החטא ועוד יותר, שבביטולו נתבטל גם מציאותו בכח, ולכן זוכה לאדם לשכר גדול בגלל התיקון הזה	עונש
ביאורים א'	נא:	מלכות שהיא מקפת את כולם	עור
דעה א	טו::	תמיד נקרא המלכות שהוא האחרון הן באורך והן בעובי, ומקפת הכל ולכן כל הארה מלמעלה למטה רק דרך המלכות	עור
דעה א	ס::	ב"ן	עור
דעה א	סב.	אור שבו מהחשמ"ל שהוא מהשע"ח נהורין, ומש"כ שזה מהרפ"ח היא האמצעי בין האור לכלי	עור

מפתח לעניני הלש"ו

עטרה	אין לה מציאות עצמותית אלא רק ביסוד ומלכות לבד	נו ::	כללים ב'
עטרה	נקרא י' שמציאותו מי' בחי', ובתיקון זה מט' מלכיות דט"ר דכתר דב"ן הניתן בכתר דז"א, וא' מהט"ר דכתר דב"ן הניתן בכתר דנוק'	נו ::	כללים ב'
עטרה	מציאותה מהכתר דז"א ודנוק', ועיקרן המלכיות	נח :	כללים ב'
עטרת דז"א	נקדות שרשית שלה היא אותו נקודה שרשית של נוק' דז"א	נו ::	כללים ב'
עטרת היסוד	שם מושרש הנה"י	יט ::	ביאורים א'
עטרת היסוד	כללות הז"א, הו' כפולות, ושורש הי"ב פשוטות, והכפולות עומדים בבחינת י"ב פשוטות שכל כח עומד בה בפני עצמו ואינו פועל מאומה כי אין לעטרת היסוד מעצמה כלום	פד ::	ביאורים א'
עטרת היסוד	כתר דמלכות, שהרי כל השפעת המלכות מגיע מהיסוד, ולכן נשאר שרשה בו וזה העטרה	לב ::	כללים ב'
עטרת היסוד	בעולם התהו נחלק מהיסוד, שלא היה בו אז העטרה העיקרי כלל ובתיקון נהיו לא'	נ ::	כללים ב'
עטרת היסוד	יו"ד המתגלה בפומה, דהיינו אור התיקון, ולכן תמיד בסוד תוספת ונקרא נער	נא.	כללים ב'
עטרת היסוד בנקודות	המלכות הפרטי שביסוד דז"א שהוא השתמש לבחי' עטרה שבו, ובז"א זה היה כלול עם היסוד ובנוק' זה יצא למלוכה לבד, וזה בגלל שכל עולם הנקודות יש מעין מה שיהיה בתיקון (לפי האריז"ל)	ז ::	דע"ה ב'
עטרת היסוד דז"א	כתר דנוק'	נ ::	כללים ב'
עטרת היסוד דז"א	יש סתירה אם העטרה דז"א היא כתר דנוק' או חכמה שלה, והפשר היא בעצמות היא הכתר אבל שימושה היא נעלם ולכן קבלתה הגלויה והשימוש העיקרי היא הרוחא דשדי בגוה בביאה ראשונה, וזה החכמה דנוק' נו ::	נו ::	כללים ב'
עיבור	הזווג דעיבור הז"א לוקחת מהחיצוניות דתבונה, וזה לא החיצוניות אלא ההארה ממלכות דתבונה כפי דרגת אותו מלכות	מ ::	ביאורים א'
עיבור	במלכות	סח ::	ביאורים א'
עיבור הראשון דז"א	הבינה ותבונה נכללים בו"ק דא"א ונמשך ונעשה הו"ק דז"א על ידי כלילות בא"א, ולא לצורך העיבור השני, שלצורך הראשון צריכים לצאת העביית הראוי למדריגת ו"ק דז"א על מציאותם, ולכן צריך שעיקר האור דתבונה יעלה למעלה, וכן הבינה, אבל בעיבור השני שצריכים להוריד המוחין העליונים, אז הוא להיפך, שזה התפשטות השני (מו ::)	מו ::	ביאורים א'
עיבור מוחין דז"א	עיבור ראשון שייך לד' ו', ושני לד' י'	לט :	ביאורים א'
עיגול	שייך לבינה ע"ש	ח ::	ביאורים א'
עיגול	היותר עליון יותר במעלה בגלל קירובו אל הא"ס	יא ::	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		המקיף וגם ממקורו בקו דא"ס (וזה עיקר שפעו) שהוא יותר למעלה	
ביאורים א'	טו.	עד שם מגיע הארה של יושר דא"ק כדי לתקן התקיון דלעתיד (של אלף השביעי)	עיגולי א"א דאצילות
דעה א	מז.	סביב לכל עולמות אבי"ע שונה מעולמות אבי"ע שהם זה למטה מזה כדי להפסיק בינם לבין אור א"ס העיקרי שיהא מקום למציאות וגבול	עיגולי א"ק
דעה א	מז::	הם אינם למטה מעיגולי א"ק אלא הם בתוכם משא"כ בבי"ע, שאצילות פרצוף א' עם הא"ק רק יש לו יסודות בפני עצמו	עיגולי אצילות
דעה א	לה:	יצאו מפנימיות האורות הנה"י דא"ק וחיצוניות אור החדש	עיגולי נקודות
דעה א	נ:	מאור ישר דעיניים אחרי עליית אורות הא"ק למעלה מהטבור אז יצאו האורות במדריגת שרשי האצילות. ונעשו לבחי' יסודות דאצילות שהם ארמ"ע דאצילות והם העיגולים דאצילות, שכל יסודות הם בבחי' עיגולים	עיגולי נקודות
כללים א'	כד::	נתפשטו מהטבור דא"ק ולמטה והפסיקו בין רגלי א"ק לבין החיצוניות שהם שרשי הבי"ע שירדו שם, וגרשום ממקומם ועלו למעלה ועמדו באחורי העגולים של נקודות מכנגד מקומם הראשון שהוא מהטבור ולמטה, והפסיקו בין פנימים הכלים דעיגולי נקודות לחיצוניות הכלים דעיגולי נקודות (כה.).	עיגולי נקודות
ביאורים א'	טו.	עד שם מגיע הארה של יושר דא"ק באלף העשירי	עיגולי עתיד דאצילות
ביאורים א'	ז:	בחינת ד' יסודות ארמ"ע	עיגולים
ביאורים א'	ט::	יוצאים מהקו ולא מא"ס המקיף	עיגולים
ביאורים א'	טז::	כל תחתון מוקף מכל הארת העגולים דכל העליונים כולם בחיצוניותו	עיגולים
ביאורים א'	טז::	נותנים לתחתון דרך חלונות דעליון	עיגולים
ביאורים א'	י.	של כל עולם רק משפיע הארה בעלמה דרך כללות, ודומה לא"ס המקיף	עיגולים
ביאורים א'	י:	יסודות של כל המציאויות הפרטיים שבאותו העולם, וכל הפרטיים יצאו מיסודם ועתידיים לחזור לשם	עיגולים
ביאורים א'	יא::	שם אין שום חידוש	עיגולים
ביאורים א'	יא::	יש להם בחינת ג' קוים בתלוי איפה יש חלון שיורד לעיגול הבאה, וזה רק אחרי התיקון	עיגולים
ביאורים א'	יא::	כמו יסודות התחתונים, ארמ"ע	עיגולים
ביאורים א'	יא::	שורש לחיות וקיום של היושר	עיגולים
ביאורים א'	יב.	של כל עולם ועולם יצאו לפני היושר של אותו עולם, מציאותם במקורם נעשים רק מהארת אור המקיף דיושר	עיגולים
ביאורים א'	יב:	נפש, ולכן העיגולים של כל עולם הוי הנפש	עיגולים

מפתח לעניני הלש"ו

		הכללי, ושל כל פרצוף הוי הנפש הכללי	
ביאורים א'	כב.:	שורש מהצמצום, והם כלל העולם על דרך הגלגלים והמזלות שהם יסודות העלינוים שמשם הנפש, ומזה החומר והגוף (כב.:	עיגולים
ביאורים א'	כג.	מסוד הצמצום	עיגולים
ביאורים א'	כג.:	לעתיד יתייחדו העיגולים עם האור מקיף לעשות אור אחד, שכל עצמות העגולים הם נמשכים רק מאור המקיף	עיגולים
ביאורים א'	עו.:	באים מהאור מקיף	עיגולים
ביאורים א'	עז.	עם יושר הם דו"ן ונעשה יחודם בפנים ואחור, ולכן ימין בימין ושמאל בשמאל	עיגולים
ביאורים א'	עח.:	שייך בהם ימין שמאל וכו' כי הם נמשכים מהד' רוחות, אבל התפשטותם היא בשוה ורק שייך בזה עיגול	עיגולים
דעה א	לה.	מה שנשמך לצורך היסוד ושרוש דעולם התחתון ולכן היא במדריגה אחרת לגמרי ורק במיעוט	עיגולים
דעה א	לה.:	הם על דרך הד' יסודות ארמ"ע בעולם הזה, כך יש יסודות בכל עולם ועולם, והם עיגולים בגלל שהם סיבות לכל פרטי המציאות כולם, וכן נקשרים בהם כל הפרטים תמיד ומהם נמשך כל שפעת חיותם, ולכך הם מקיפים וסובבים את הכל	עיגולים
דעה א	לו.	הצורך של היסודות לכל עולם היא שאם היו נבראים כל פרט בבריאה בפני עצמה אז לא היו מקושרים זה בזה, וכל כוונת הבריאה לקשר כל הברואים יחד, ולכן מוכרח שיהא היסודות עיגולים כדי ליתן לכולם בשוה	עיגולים
דעה א	מה.:	היותם זה לפנים מזה היא רק בפרטיות שבכל עולם ועולם אבל כל עולם לגמרי למעלה מהשני הן עיגולים והן יושר והן או"מ ומה שכתוב התלבשות היא רק הארה הן או"מ הן יושר הן עיגולים	עיגולים
דעה א	מה.:	יוצאים מבחי' אחרונה דיושר דעליון ולא מהעיגולים שהעיגולים הכלליים ואין קשר בין עולם לעולם בדרך כלל אלא רק דרך פרט	עיגולים
דעה א	מו.	מש"כ שנעשו קודם ליושר ז"א קודם לו"ק דיושר שהם באו אחרי הג"ר דיושר	עיגולים
דעה א	מח.	אם העיגולים הם מפסיקים בין עליון לתחתון איך מובן שהעיגולים נובעים מהנהי"ם דעליון, והרי הנהי"ם הזאת היא שורש לג"ר דיושר דתחתון? אלא יש חלונות בכל העיגולים ודרך שם מתחברים עליון בתחתון דרך היושר שבו.	עיגולים
דעה א	ס.:	יסודות וזה שייך בכל עולם ועולם, ולכן אפשר לקרא למלכות של כל פרצוף עיגולים שלו	עיגולים
ביאורים א'	יב.:	מתאים שיצאו מג"ר דרוח הפרטי שהג"ר הם	עיגולים

מפתח לעניני הלש"ו

		בחינת הכללים וכן עיגולים	
ביאורים א'	טז.	שם ב"ן והנפש דנקודות	עיגולים דנקודות
כללים א'	כו.:	נשארו למטהל שורש עליון לבי"ע ואינם מעיקר האצילות עצמו	עיגולים דנקודות
דעה א	יד.	רישא תנינא דא"א דא"ק שהוא הגלגלת אוהקד"א	עילת העילות
ביאורים א'	נ:	מקום דע"ב דמ"ס	עיני א"ק
ביאורים א'	לב.:	גרם הבדלת האור העב מהאור הזך בהתסלקות הראשון דעקודים	עיניים
ביאורים א'	לג.:	ספירות שלו עומדים זה למעלה מזה, אבל כאשר יורדים לסוף אח"ף אז כאשר המלכות חוזר למעלה והיסוד יורד למקומה של המלכות וחוזר וכן הלאה והלאה, וממילא נוטלם כולם מסופם וסיומם דהעביית בשוה (?)	עיניים
ביאורים א'	לד.:	תמיד קשור עם אור האח"ף ומעלה אותם תמיד	עיניים
ביאורים ב'	פא:	אור המלכות דאו"א והלובן מהמלכות דאבא והשחור ממלכות דאמא	עיניים
כללים א'	נה:	מתלבש באוזניים לא במ"ה וב"ן אלא רק מסיומו כולו כי אין גילוייל למטה ממנו עצמו כלל, וזה גם כן לענין התלבשותו, ורק מתלבש בהארתו לבד כבחי' מקיף	עיניים
דעה א	נ.:	כאשר ירדו למטה מרגלי א"ק נעשו למקום בי"ע וכאשר העלו אותם למעלה (דהיינו אחורי עיגולי אצילות) נעשו לשרש בי"ע באצילות, אבל בתיקון הם בפנים שהם יושר ביחס לעיגולי אצילות	עיניים (אור החיצוניות)
כללים ב'	יח.:	אשגחא פקיחא אשר בו מתנהג כל העולמות כולם	עיניים דא"ק
כללים ב'	יח:	אינם מתלבשים בהתפשטות הראשון דאזניים אלא רק הארה בעלמא	עיניין
כללים ב'	יח:	או"א	עיניין
ביאורים א'	לד:	רק הארה בלבד	עינים
ביאורים א'	סא.:	או"א	עינים
ביאורים א'	עה.	עיקרם אינה מתגלה כלל בז"ת אלא רק תמצית הארתם לבד, ורק מתחיל בעולם הנקודות שהיא אחר העקודים, ובנקודות שנפלטו מהעינים יצאו עמהם תמצית הארה מעצמות אור העינים, על אף שעיקרם היה מהנו"ה דא"ק, ורק נתגלה בגלל שנתלבש בחיצוניות דנו"ה ואם היה מתלבש בפנימיות לא היה אפשרות קליטה	עינים
ביאורים א'	עה.	שייכים לנו"ה, בגלל שאורות העינים מתלבשים בהם, או בגלל שהם האו"ח מ"ן שעולה עד הע"ב עלאה שבקרקפתא ומשם נפלטו אורות העיניים (עה:)	עינים
ביאורים ב'	פא.	מסוד מחשבה עלאה סתימאה, ששם שורש הכל	עינים

מפתח לעניני הלש"ו

		בבחי' נקודות קטנים, והשגתנו משם היא גם כן רק מעט מן המעט, ושם יש כ"ד עיניים שהם שורש י"ב ת"ד דא"א ודו"א הנמשכים מכ"ד צרופי אדנ", ויש ע"ב תגין שהוא חסד עלאה שורש החסדים, והם תגין ע"ש צפייתם ותלייתם למעלה באור א"ס שברדל"א וזה ז"ת דרדל"א כל א' מי' וחז"ב דרדל"א והוא הב'	
עינים	פא.	שייכים לה' ראשונה שהם מהמ"ן דאמא שבא"ק וה' אחרונה שהיא המלכות דב"ן, ועל ידי יציאתם מהעיניים משתתף בהם אור החמכה מהעינים	ביאורים ב'
עיר	סא.:	מלכות	ביאורים א'
עלאה	סא:	שייך לדבר שהיא מדרגה אחרת לגמרי ממנו	כללים א'
עלה במחשבה לברא את העולם במידת הדין וכו'	א:	פרשת מלכי אדום	דעה א
עלול	לד.:	כל התפשטות יש בו צמצום ולבוש ומסתיר עילתו	כללים א'
עלול ועילה	לג:	האצילות קביל כל מה שאפשר לנאצל לקבל, ולכן אין מקום לנאצל אחר, וכן הוא הכי קרוב במקום למאציל ולא במעלה בכלל (לד:)	כללים א'
עלול ועילה	לד.	יחס זו שייך בין הי"ס עצמם ולא בין מאציל לנאצלים, ומתחיל מכלי דקו דא"ס וזה שייך הן במקום והן במעלה (לד:)	כללים א'
עלול ועילה	לה.	רק שייך לשורש הפנימי שבעלול שאחרי שהוא מתלבש לא ניכר בו שורשו בכלל	כללים א'
עליה	לד.:	בעת שעולים נעשה כל אחד שורשו למעלה כפי ערך העליה שעולה, ואפשר להיות נעשה לפרצוף אחר ולהקרא על שמו, שז"א יכול לעלות להיות אבא וכו', ומדריגת כל אחד מוכרח בו רק בחיצוניותם אבל בעצמותם הם מושרשים בא"ס, ויכולים לעלות למדריגה אחר, אבל אי אפשר לסתור את החיצוניות שבכל פרצוף (לה.).	ביאורים א'
עליה	מז:	כל עליה היא שכל הבחינה עולה לגמרי למה שמעליו, אבל כאשר בחינה משפיע בירידה אז זה רק הארה ממנה, שעיקרו נשאר במקומו	ביאורים ב'
עליה	יט.:	תלוי בגילוי והעלמה של האור הפנימי, והעליון ביחס לתחתון, ושייך שיתעלה עד שנחשבים כאחד	כללים א'
עליה	יז:	כל עליות שדיבר בהם הרב היא שנתפשט אור עליון למטה בתחתון ואז התחתון עולה למדריגת העליון, ולא עולה באמת	כללים ב'
עליון	יז.	יש לתחתון מעליון ב' מיני הארות א' הוא מה ששייך לעיקר עצמותו, והוא מתלבש בין כלים	ביאורים א'

		שבו לאור הפנימי שלו, וא' שנעשה על ידי זיווגים של העליונים, וזה תוספת מוחין, וזה נקרא זווג דמוחין, וזה מתלבש בתוך הנשמה דתחתון, וכאשר נתווסף מוחין אז מתגדל עצמותו העיקרית גם כן(יז):	
עליון	מתלבש על תחתון רק על המלכות דמלכות שבה	יח.:	ביאורים א'
עליון	רק המלכות דמלכות של המלכות דעליון מתלבש בתחתון	כב.	ביאורים א'
עליון	כל התלבשות רק על בחינת כח והארה הנמשך בעת הזווג, וזה מהמלכות דמלכות דעליון, וזה מתלבש בתחתון, והוא תמצית דגוף ונפש דעליון הנמשך בטיפה זרעית לצורך הולד, ועיקר אותו כח נמשך מהז"ת דמלכות דעליון, אבל זה לא הז"ת אלא רק הארה ממנה, והארה הזאת היא נעשה בהנה"י דעליון, כי הם השקחים ששוחקים מן לצדיק וצדק, וזה הטיפה באמת נמשך מכל הקומה כולו דהעליון, אבל מהרשין לא ניכר בתחתון (כה.:	כה.:	ביאורים א'
עליון	נחשב כג"ר כלפי תחתון, ולא נבחן בו בערך התחתון מבחינת הזו"ן מאומה	ל.:	ביאורים א'
עליון	חומר שלו היא הצורה של העולם התחתון ממנו	ל.:	ביאורים א'
עליון	כמקיף כלפי התחתון	ל.:	ביאורים א'
עליון	כל עליון על אף שהיא בת ו"ק נחשב כלפי התחתון כשלם בת י"ס ומקיף אליה, ורק נותנים הארה לתחתון	לז.	ביאורים א'
עליון	תכלית לתחתון כי הוא משפיע עליו תמיד ועל ידו הוא מקושר למעלה עד אור א"ס וכן יוחזר על יוד בתכלית האחרון	כה.	ביאורים ב'
עליון	חומר של עולם עליון נעשה צורה של עולם התחתון, וכלול בו כח החומר דהתחתון	ז.:	הקדו"ש
עליון	כל גילוי רק מה שנוגע לצורך שורש לתחתון	יב.:	כללים א'
עליון	הפרצופים שלו אינם ניכרים לתחתון ממנו	סד.:	כללים א'
עליון, עולם	ע' עולם עליון	טו.:	ביאורים א'
עליית מ"ן	כדוגמת עלית נפשו של אדם בעת השינה, אבל עליית מ"ן היא גם ביום וגם בלילה בק"ש, ובאמת אצל האדם יש גם ביום וגם בלילה בכל כוונת התורה והמצוה, אבל זה רק מהיותר פנימי שברוח, וזה רק עד שורש, אבל עליית הרוח שבליילה הוא כללות הרוח כולו, שעולה ליסוד של המלכות שהיא באר מים נובעים, זה יכול להיות על ידי איזה זכות למעלה משורשו	עא.:	ביאורים א'
עליית מ"ן	נחשב כצמצום שקודם הזיווג	צא.	ביאורים ב'
עליית מ"ן	גורם ד' דברים: א' זווג למעלה, ב' קבלת תוספת מוחין, חוזר אור חדש בסוד אור מים רקיע ליסוד, וביסוד מתאחדים המ"ד ומ"ן	צא.:	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

עליית נשמה בשינה בלילה	לעשות מ"ן להוריד גילויים חדשים לגוף	כו.:	ביאורים ב'
עליית פרצופים	לא שייך ללא עליית מ"ן מקודם, שעליית פרצופים רק על ידי תוספת מוחין, ותוספת מוחין רק נעשה על ידי זווג דאו"א וזה רק שייך על ידי עליית מ"ן, ולפעמים זה יגרום אפילו עליית החיצוניות כמו בחנוך ומשה שקרן עור פניו, וזכה לכתנות אור	עא.:	ביאורים א'
עליית פרצופים	על ידי הגבורות כידוע בסוד שם מ"ב	עא.:	ביאורים א'
עליית רצונו ית' להתגלות לנבראים	נקרא גילוי ונקרא אין סוף, וזה מרומם מבחינת גבול	א:	ביאורים א'
עמודי אור	רק נראה מרחוק שמקורב הם מתבטלים בעצם האור, וזה משל לאור דאצילות מיחס לאור דא"ק (כו.:	כו:	ביאורים א'
ענבים	בגימ' עק"ב, וכאשר חוה סחטה לאדם ענבים ונתנה לו היא המשיכה תוקף הדינים	כח:	ביאורים א'
ענני כבוד	לא נתקיים אצל כלל ישראל שזכו אליה רק בזכות אור ישר ולא אור חוזר מלמעלה למטה	מג.:	ביאורים ב'
ענף ד' לא ברור לי		ל.	כללים א'
עס"מ דב"ן דב"ן דמו"ס	מה שנשאר למעלה היא רק בעולם הנקודות אבל בתיקון ירדו כולם למטה מהטבור ונשלמה בהם כל הנקודות, ומה שהיו למעלה זה היה לצורך מלכותם כרגע	כט:	דעה א
עסמ"ב	דוכרין	לו:	ביאורים א'
עסמ"ב דמ"ה וב"ן דמו"ס	כל אורותיהם הם כפולים א' הוא בחי' הארת המ"ס שבהם ועל ידו היחוד דאור א"ס והב' הוא אור דאו"א שא"ק שעל ידם יצא מציאות דאצילות	לב.:	דעה א
עסמ"ב דס"ג דמ"ס	מטיפת הלובן דס"ג דמ"ס (?דהיינו שהוא אינו פירוט שלו אלא תולדה שלו ?) כנראה שזה המ"ה וב"ן שבעסמ"ב ועיקר העסמ"ב הע"ב וס"ג ?	סא.:	כללים א'
עסמ"ב דס"ג דמ"ס	התפשטותם רק בגלגלתא והם שרשים נעלמים לאח"ף	ה.:	כללים ב'
עפר	שם לנוק' דז"א, שהיא מצמיח ומגדל	סג.:	ביאורים א'
עפר	שורש מהחכמה	סד.:	ביאורים א'
עפר	שייך לאות ה' אחרונה דשם הוי"ה	עד.:	ביאורים א'
עפר	אינו נזכר ביסודות אמ"ש שהוא לא פשוט אלא כללי הכלול מכל הג' אמ"ש	פז.:	ביאורים א'
עפר	יסוד מורכב וכלול מכולם לכן הוא ממציא ומוציא הדצח"ם	לב.	כללים א'
עפר	קר ויבש והם לא נתמזגו ושניהם בטבע אחד כי הם מקבלים מכל הג' עליונים אחר שנתבזגו כבר	עה.:	ביאורים א'
עפר לובן	ה' חסדים שבמלכות	סד:	ביאורים א'
עץ הדעת	חטאו לא הגיע לא"ק, והוא גרם ההפרדה בין	לא.	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		לאה לרחל	
עצה	נצרך עולם העשיה ששם הרע נראה כטוב וכן להיפך	ג.	דעה א
עצם הלז	בו נמצא ההבל דגרמי	כב::	ביאורים א'
עצם מעצמיו	התלכשות של תחתון בעליון עושה שניהם להיות אחת, ונעשה העליון בתחתון עצם מעצמיו	י.:	ביאורים א'
עצמות	כל עצמות וכלים דכל פרוץ נמשך מכל אחד על ידי בחינת זווג עיבור ויניקה וקטנות וגדלות, והאור והכלי גדלים יחד עד סוף הגידול	יב::	ביאורים א'
עצמות	ע"ב	ס.:	דעה א
עצמות	מקבילים לנשמה וזה המוח שבעצמות	ט.	הקדו"ש
עצמותו ית'	נעלמה ואין שום דיבור במה לדבר בו ואין שום רעיון לתפוס אותו וההרהור בו אסור ואין להסתכל בו רק ברצוא ושוב	א:	ביאורים א'
עצמותו ית'	אסור להתבונן בו כלל	ה:	הקדו"ש
עקב	דין ושם אלהי"ם, ויש שני עקביים והם ביחד גימ' אלהי"ם, ע' יעקב, וע' ענבים	כח:	ביאורים א'
עקב	ע' יעקב	כח::	ביאורים א'
עקביים דא"ק	כאשר העקביים דא"ק מתלבשים ביי"ס דעשייה אז עולם העשייה נעשה מדור הקליפות והחיצונים	כח:	ביאורים א'
עקבתא דמשיחא	אז יוצא הדינים האחרונים אשר בתחתית העשייה, והם הבחינות האחרונות דעולם התהו אשר הם יוצאים עתה על מציאותם האחרון הן בחטאים והן בעונשים	לה::	כללים א'
עקודים	אינם נאחזים או נתלים בא"ק שהם מדרגה אחת עמו	טו.:	ביאורים א'
עקודים	מדריגת א"ק עצמו	טו::	ביאורים א'
עקודים	אין לו עיגולים כשלעצמו שהוא בכלל א"ק ועיגוליהם הם אחת	טו::	ביאורים א'
עקודים	העולם הראשון שהיה בו הסתלקות השני	יב::	ביאורים א'
עקודים	מכלל העולמות דא"ס שהוא בלי גבול ומדה, אין לו כלי ממש אלא רק ביחס ללמעלה ממנה, והוא באמת שורש וכח לבחינת כלי	יד.:	ביאורים א'
עקודים	ע' אח"ף	ל.:	ביאורים א'
עקודים	שם הכלי היא רק שרש הכלים	לג.	ביאורים א'
עקודים	נשמה לאצילות ז"א שהם אור מקיף עליהם כמו כל אור עליון, ומזה מאיר נשמתם ונתוסף בהם אור, אבל אינו נשמתם באמת	לד.:	ביאורים א'
עקודים	שולט שם ס"ג ולכן הנשמה הכללית דהיינו הז"ת נכלל בעצם הפרצוף	לה:	ביאורים א'
עקודים	האורות שלהם הם חסדים גדולים, והגבורות שבהם בטלים בחסד, ועיקר האורות יצאו ישר ולא אורות הצדדיים	לה.:	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

ביאורים א'	מה.	ראשית הגילוי	עקודים
ביאורים א'	מה.	למעלה ממנו יש ג' שמות ע"ב שהם נעלמים, והם ע"ב שבקרקפתא, ע"ב דמ"ס וע"ב דס"ג דמ"ס	עקודים
ביאורים א'	מה.:	יצאו מהע"ב דס"ג (מ"ס דא"ק)	עקודים
ביאורים א'	מו.:	בו הבינה ותבונה יצאו מרוחקים זה מזה ורק מאירים דרך מרחק, וזה ממעט אורם משא"כ באצילות	עקודים
ביאורים א'	מז.	כלי נתהוו כמו שהיה לו"ק דז"א שהיו צריכים חיבור בין אוזן שמאל (תבונה) לאוזן ימין (בינה), והתחברותם בו"ק דא"א שהוא הסתכלות אורות העיניים	עקודים
ביאורים א'	נג.:	שולט שם ס"ג על ידי המ"ה	עקודים
ביאורים ב'	א.	טעמים התחתונים שהם הי"ס היוצא מהפה, ומתלבש בהם נהי"ם דאורות האוזן, והחג"ת נהי"ם דאורות החוטם, וכך הם גם מתלבשים בחוץ במקיפים	עקודים
ביאורים ב'	א.	רק נגלים מהחזה ולמטה ששם מסתיימים אורות החוטם	עקודים
ביאורים ב'	א.	יש בו ב' בחינת אורות שהם לאה ורחל, ומזה נמשך לאצילות ב' בחינות שמה או"פ ואו"מ	עקודים
ביאורים ב'	א.	מהס"ג הכללי	עקודים
ביאורים ב'	א.:	בחינת רחל שלאה נכללת בה	עקודים
ביאורים ב'	א.:	לא היה שם קלקול כלל	עקודים
ביאורים ב'	ב.:	בה ולמעלה ממנה מתייחד ההתפשטות הראשון עם ההתפשטות השני משא"כ למטה ממנה, וזה המציאות של מטי ולא מטי, ברצוא ושוב שעולה להתייחד עם האור דהתפשטות הראשון	עקודים
ביאורים ב'	ד.:	משם ולמעלה יש גילוי לאור מקיף, ולמטה אין	עקודים
ביאורים ב'	טו.	שולט שם ס"ג וכל פרצוף תחתון מלביש לעליון מבינה ולמטה, אבל זה רק בפרטי פרצופים שם, אבל בכלל העולם העקודים שהוא כל התפשטות השני מלביש להתפשטות הראשון מהחכמה ולמטה (טו.:	עקודים
ביאורים ב'	יז.:	נקראים על שם אורות הפה	עקודים
ביאורים ב'	יז.:	מה שנשלם בהם היא רק הנרנח"י הפרטיים שבנפש הכללי, אבל הרוח הכללי ולמעלה לא יצאו בעקודים בכלל, וזה בכל האח"ף כך	עקודים
ביאורים ב'	יז.:	שם לאורות הפה, אבל שייך לאורות האוזן, וחוטם בהתלבשותם באורות הפה	עקודים
ביאורים ב'	כ.:	העולם הכי עליון שנופל עליו שם מציאות וגילוי ולמעלה נעלמים	עקודים
ביאורים ב'	כה.:	האורות בתוך הפה הם כצורת התפשטות השני ולא ראשון	עקודים
ביאורים ב'	כו.	אורות אח"ף	עקודים

מפתח לעניני הלש"ו

עקודים	כללות הדעת	כו.	ביאורים ב'
עקודים	יש רשימו דאורות ולא רק דכלי	כז.	ביאורים ב'
עקודים	הסתלקות האורות היה הכל טובה תיכף	לג::	ביאורים ב'
עקודים	שורש לנקודות מג' בחינות, א' בשרשם הנעלם בפנימיות א"ק שהעקודים הם מהע"ב דס"ג והנקודות מהס"ג דס"ג, ב' עקודים הם מהס"ג, דמ"ס והנקודות מהב"ן דמ"ס, ג' שורש הנקודות היא האו"א אבל הם מכוסים מהעקודים, ולכן נעלמים בהם	לד.	ביאורים ב'
עקודים	עלייתם לתוך המאציל בזה אחר זה ולא בבת אחת, כדי שהכלי לא יתחשך מדי הרבה, וגם כך העביות נשאר למטה ולא עלה עם האור, וגם כך יש חילוק לי' אורות, וכך אפשר לעלות למ"א	לז.	ביאורים ב'
עקודים	עלייתם למקום ספירה מעל היא גם מ"ן אבל לא כל כך שצריך לעלות לבד כמו בעלייה למ"ן בתוך המאציל	לז:	ביאורים ב'
עקודים	הסתלקותם הראשונה כל אור משאיר רשימו לכלי וגם לאורות שתחתיו (לז:).	לז:	ביאורים ב'
עקודים	נקראים לפעמים בשם א"ס כי היא ממוצע בין א"ס לנאצלים כמו הכתר שלפעים נקרא א"ס שהיא ממוצע, ולכן עקודים בחינת דעת עליון שהוא במקום הכתר והוא הי"ג ת"ד (דהיינו כל האח"ף), ואורות הפה היא דעת המתפשט	מד::	ביאורים ב'
עקודים	לא ניכר לי' ספירות אפילו שהיו י' חלקים שונים (נא:.) כי לא נולדו זה מזה, ולא היה כלי (נא:)	נא.	ביאורים ב'
עקודים	בגלל שהכלי דק אין בכחה לעשות הגבלה לאור, ולכן האור מול"מ	נב:	ביאורים ב'
עקודים	מאחר שהיו מאוחדים וגם מוחלקים לספירות, לכן היה עליית מ"ן כללי לכל העקודים, וגם פרטי לכל ספירה חוץ מהחסד כדי שלא יהא יחוד בין הג"ר דעקודים לז"ת שלו	נה:	ביאורים ב'
עקודים	שולט שם ס"ג אבל זה רק בז"ת שלהם שבג"ר שולט ע"ב	נה::	ביאורים ב'
עקודים	בו התפשטות הרשימו יותר עיקרי מאשר אור דהתפשטות השני, ולא נקודה פנימית שלו כמו בעולמות חוץ מעקודים (נו:)	נו.	ביאורים ב'
עקודים	כלי שלו נחלק לב' בחינות, א' הכלי ששייך לכל האורות, וזה מהתפשטות השני ולכן אינו משתייך לאור של התפשטות הראשון, ואו הפרטי הוא רק בבחינת צל"ם והוא אמצעי בין נר"נ לגוף, וכשעולים במול"מ הם עולים עם הלבושים	נו:	ביאורים ב'
עקודים	אחרי שיצא כל ספירה באורו בכל תוקפו לכן היותו בקו א' היה לתיקון	נח:.	ביאורים ב'
עקודים	כליו אינם כלי ממש שאם כן לא היה אפשר	נו:	ביאורים ב'

מפתח לעניני הלש"ו

		לעלות כל רגע זה אצל זה, וזה בגלל שכל כלי מוכרח שתהיה משרשה יורת גבוהה מהאור שבתוכו, אבל הכלי כאן הוא רק בחי' צל"ם שהוא לבוש על הנשמה וזה אמצעי בין נר"נ לגוף, וכשעולים עולים יחד עם הלבוש	
עקודים	נו:.	בכליו נעשה דבר והיפוכו שנעשה האפשרות לחזור למעלה וגם נחלק כל אחד לשם בפ"ע, אם כן יחודם ופירודם אינו מגיע עד הקצה אלא ממוצע	ביאורים ב'
עקודים	ו:.	אין שם קיום ועמדה לאורות ז"א גילוי קבועה מיוחדת על מציאותם שתמיד עולים ויורדים, ולכן הם ממוצע בין א"ק לאצילות, שפעם הם למעלה ופעם למטה	דעה א
עקודים	כח:.	תמיד נותן תוספת אור ברכה לאמא דאצילות בגלל ששרשו של אמא שם	דעה א
עקודים	לט.	נקראו על שם הא"ק ואינו עולם בפני עצמו	דעה א
עקודים	פג:.	ג"ר שלו הם הע"ב דא"ק ע"ב דמו"ס (שהוא נכלל בקד"א) והע"ב דס"ג דמו"ס	דעה א
עקודים	יח:.	מהע"ב דס"ג דא"ק	כללים א'
עקודים	יט.	בא"ק כמו הי"ג ת"ד דא"א, ושניהם מתחילים מהאזניים	כללים א'
עקודים	יט:	כללות אורות האח"ף	כללים א'
עקודים	יט:.	עיקר שליטת הס"ג שם	כללים א'
עקודים	כא.	ממוצע בין א"ק לאצילות, אבל נמשך עיקר קבלת האצילות מעקודים דרך האו"א שבא"ק, שהאו"א הם ממוצעים בין אצילות לעקודים	כללים א'
עקודים	כא:.	אין לו פרסא בין התפשטות הראשון לשני ואדרבה עולה תמיד למעלה לינק, ולכן נחשבים לאחד, רק זה כתר וזה למטה ממנו, ולכן נחשב מעולמות א"ס	כללים א'
עקודים	כג:.	שורש שרשו משם ס"ג דמ"ס, שונה מאצילות מב' שמות שיש אחדות שם לא ניכר שם נוק' כלל ששם שולט השם ס"ג דהיינו עיקר ההנהגה שם בס"ג ומ"ה, והב"ן נכלל במ"ה (כג:.)	כללים א'
עקודים	כג:.	ממוצע בין א"ס לנאצלים	כללים א'
עקודים	כג:.	שרש שרשו משם א' שאין נוק' נכרת שם	כללים א'
עקודים	כד:	על אף ששם ס"ג שולט עיקרו אורות הפה, ודווקא הנוק' יצא בה' פרצופים שלימים תחילה, כי תמיד עיקר הגילוי היא המלכות, ז"א שכולם מושרשים מס"ג ותולדות בס"ג אבל כתמיד כל גילוי היא במלכות (כד:.)	כללים א'
עקודים	מד:.	שם ששייך לכל האח"ף ול"ד לאורות הפה	כללים א'
עקודים	מט:.	נמשך התפשטות השני מראשון מהחכמה שבו ולמטה	כללים א'
עקודים	נב.	שולט הס"ג הכללי (כי הו אכולו מהס"ג דהמ"ס	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		- נב:), ועכ"ז כל תחתון לגבי עליון נקרא בשם מ"ה וב"ן, שכל תחתון כלפי עליון נחשב שחסר מוחין שהם ע"ב וס"ג	
עקודים	עיקרו מהאורות הפה	נה: כללים א'	
עקודים	אין גילוי לנוק' רק מצד פנימיותה, ובבחינת עצמותה העקרית שהיא שורש הכל ותכלית הכל, אבל לא מצד שהיא פרצוף בפני עצמה	נו: כללים א'	
עקודים	בו שולט הס"ג מצד ג' סיבות: מקורם, יציאתן ומקומם, דהיינו מקורם בס"ג דמ"ס, יציאתם מאח"ף א"כ הם נמשכים מהמוחין ממש (נו:), ומקומם מאח"ף ועד הטבור שבא"ק שהיא מקום השם ס"ג (נז:)	נו: כללים א'	
עקודים	ממוצע בין א"ס לאצילות	נז: כללים א'	
עקודים	מתלבש כל עליון בתחתון מהבינה ולמטה, ולכן רק היסוד ומלכות באים בסוד תוספות, שיש לח' עליונות לסמוך על העליון	נו: כללים א'	
עקודים	כל פרצופיו במקומם אלא שנתפשטו עד למטה משום צורך האצילות	נט: כללים א'	
עקודים	התפשטות וגילוי דאור מ"ס שהוא הס"ג הכללי	נט: כללים א'	
עקודים	כאשר כתוב ששולט שם ס"ג ז"א חכמה	ס: כללים א'	
עקודים	התפשטות הראשון מלבוש מהתפשטות השני מחכמה שלו ולמטה	ס: כללים א'	
עקודים	כתר מתלבש בחכמה וכן חכמה בבינה מהט' אחרונות שבו, אבל מבינה ולמטה זה בח' אחרונות שבו	ס: כללים א'	
עקודים	כאשר כתוב שלא יצא המלכות לפרצוף בפני עצמו, זה רק על מלכות הפרטי שבי' ספירות שבהתפשטות השני, אלא היא נשאר כלולה בז"א.	ס: כללים א'	
עקודים	בו הו"ק ד"א מחולקים זה מזה אבל באצילות אחרי התיקון הם מיוחדים זה בזה	סג: כללים א'	
עקודים	רק נשלם הזו"ן שזה עיקר כל פרצוף	סד: כללים א'	
עקודים	י"ס שלו הפרטיים הם עומדים בצורת אדם, והוא עולם שלם מצד עצמו בת ה' פרצופים, ובאמת נוסף על זה יש ג' קוים מצד האוזניים משתי צדדים וכן נחריים ולכן יש לו ג' קוים בכפליים (עג:)	עג: כללים א'	
עקודים	ניכר הג' קוים עם שרשם	עד: כללים א'	
עקודים	הסדר של ג' קוים רק בכלל ולא בפרט שכל גילוי ופעולותיו רק באצילות	עח: כללים א'	
עקודים	פרצופיו רק נקראים פרצופים במעין ובדוגמא על שם שהם שורש לפרצופי אצילות	עח: כללים א'	
עקודים	כל הכלי היא רק מהסתלקות הראשון, וזה הכלי העיקרי שבו, ולכן נקרא כלי הכתר, שהוא מהתפשטות הראשון שהוא ככתר כלפי	צו: כללים א'	

		התפשטות השני. וזה שייך שאור דהתפשטות השני לעקודים אינו נפרד ממקורו אלא חוזר אליו תמיד. בהתפשטות השני דעקודים לא נעשה כלי אלא רק בבחינת מציאות הצלם שהוא לבוש הנשמה, בחינה ממוצע בין נשמה לגוף, והאור עולה ויורד אתו יחד, והצלם נעשה בסדר אמ"ר וק"ב של התפשטות השני. ועליית ושבת האור שייך בעקודים שהאור והכלי לא נמשכו כאחד ולכן אין מתייחדים יחד. (צו:)	
עקודים	לא ניכר על מדריגתו אלא רק הכתרים שהשאר משתתפים בתחתון	כא.	כללים ב'
עקודים	חוטם ופה משתמשים בכתר אחד מהחזה דא"ק ולמטה	לו:	כללים ב'
עקודים	על אף שיצאו בשלימות בתחילה עכ"ז נשלמו באור הדעת עליון מנביעו דאור א"ס מאוירא עילאה רק בעת התיקון, שהרי לא מתפשט למטה כראוי, שהרי בתיקון נעשה הזיווג בין האוירא למ"ס ללא מסך הקד"א משא"כ ביציאת העקודים עצמם (מב:.)	מב:	כללים ב'
עקודים	שכינתו ית' שם היא מלכות דא"ס	מד:.	כללים ב'
עקודים	אין הארתם אלינו עכשיו ואינם מתייחדים שהם מעל הזמן ולא משתייכים לעתה כלל	יח.	ביאורים א'
עקודים	מלביש על הס"ג דא"ק	נז:	כללים א'
עקודים - אור חוזר שבו	היא בחינת רוח שעל ידו מתנועעים האותיות, שהרשימו שבו היא החיות שלהם	כט:	ביאורים ב'
עקודים - אור ישר	הוא בחינת נשמה וטעמים שכאשר היא עולה אז היא חוזרת תיכף פניה למטה להאיר כדוגמת הנשמה	כט:	ביאורים ב'
עקודים - אור ישר	יצא ישר ללא הכאה וזווג	כט:.	ביאורים ב'
עקודים - בטישו דאו"ח ברשימו	באמת היא בטישה דרשימו דאו"ח עם רשימו דאור ישר (כט:)	כט.	ביאורים ב'
עקודים - גבורות שבו	נתגלו באור רחוק בעיקר ואכל גם בעצם הסתלקות של אור הישר	כח:.	ביאורים ב'
עקודים - הכאת האו"ח ברשימו	בתחילה יש זווג בין חכמה לבינה ואחר כך ברשימו, ועל ידי זה הם חוזרים ממש הלמעלה ומתעוררים בשרשם ונהרים משם ונעשים למציאות הנקודות	כט:.	ביאורים ב'
עקודים - הסתלקות האור	נעשה על ידי ג' גורמים, א' הסתלקות העיניים (א"א ואבא), ב' התחברות המקיפים עם הפנימיים (נוק'), ג' גילו דאור חוזר (אמא) (כח:.)	כח:.	ביאורים ב'
עקודים - הסתלקות הראשון	כל האורות בזותם היו פניהם למעלה וכאשר הגיעו למקומם היו פניהם למטה חוץ מהמלכות שתמיד פניה למעלה	לח.	ביאורים ב'
עקודים - התפשטות	כל אור בהגעתה למקום כלי פניה היה למעלה	לח.	ביאורים ב'

		אבל כאשר זזו מכלי לכלי היו פניהם למטה עד שיצאו כולם וירדו כל אחד למקומו, שאז רק המלכות היו פניה למעלה וכל השאר פניהם היו למטה	הראשון
ביאורים ב'	לח:	כל התפשטות הוא על ידי בחינת זווג ולידה, שהוא תמיד נמשך על ידי אמ"ר וק"ב שהם בחינת אור וכלים, אבל הכלי שם הוכן מתחילה בצמצום שהוא העליית מ"ן להולדתו, שרק על ידי הכלי אפשר לאור לצאת ולהתגלות, אבל כל זה היה בפנימיות הרישין דאק, ומהמ"ס שבו שלא ניכר שם דו"ן או כלי, ולכן רק נראה כאשר יצא מהפה ולחוץ (לח:.)	עקודים - התפשטות הראשון
ביאורים ב'	לח:.	מציאותה מהפה ולחוץ היא בחינת יש מאין כלפי מה שבתוך הפה	עקודים - התפשטות הראשון
ביאורים ב'	לח:.	בתוך הפה היה מלמעלה למטה, אבל יציאתם לחוץ היא ירידה מעולם לעולם ואז גילוי נמשכים בהיפך ממטה למעלה	עקודים - התפשטות הראשון
ביאורים ב'	ב.	בגלל שאור החכמה נכנס לכלי הכתר וכו' אז בגלל שכלי הכתר לא נחשב ככלי כלפי אור החכמה, לכן אין הפסק בין אור החכמה לאור הבינה וכו' ולכן כולם מתאחדים יחד בלי הפסק ולכן רק כלי אחד לכולם, ודווקא בגלל זה המציאות במטי ולא מטי שלא עולים למעלה בגלל שיש גוף וכלי המחזיקו, ולכן כל בחינת העביית כולם הם רק כדמיון כלי אחד ארוך	עקודים - כלי אחד
ביאורים ב'	לג.	היה בו בחינת אור חוזר אבל כולם היו בהעלם גדול שהרי הכתר לפעמים נקרא א"ס ואין כל כך בכתר מי שיכה ברשימו כי כל הכאה הי אצל ידי הפכיים של חסד ודין, וכאן הכל בחסד והדין ממועט מאד, וכל הבחינות דין בהעלם גדול עד שכמעט אפשר לומר שהיה בו כל אותן בחינות בכח ולא בפועל, וכלי שלו רק נגמר בהתפשטות הב'	עקודים - כתר שבו
ביאורים ב'	לג:	בו אחרי הסתלקות הראשון נשאר הרשימו עם העביית והעביית זך מאד ולכן הם כלולים זה בזה, ונתחקו כאשר ירד האור דחכמה בהתפשטות השני, וגם בזה נחלק החכמה מאור הזך ואור העב, והאור העב שבחכמה היא הניצוצין שמהם נעשים כלי דחכמה, והעביית שבכתר היא הניצוצין שמהם נעשים כלי דכתר, וזה הדביקות של רוח ברוח	עקודים - כתר שבו
ביאורים ב'	לא:	שאינ תחתיו, וגם בגלל שבהתפשטות השני לא יכנס אור ולכן אין מקום לרשימו בהתפשטות הראשון	עקודים - למלכות אין רשימו
ביאורים ב'	לא:.	ולכן הניצוצין שלו נעשה מהבטישה של האורות	עקודים - למלכות אין

		העצמים ולא הרשימות ולכן הניצוצין יותר גדולים מאשר הניצוצין של הט"ס ראשונות, וטעם הניצוצין האלה כדי שיהא למלכות קשר עם ההתפשטות הראשון (לא::)	רשימו
ביאורים ב'	לז::	פניה היו למטה בעת יציאתה וירידתה למקומה אבל כאשר הגיע למקומה חזרה פניה למעלה לקבל שפע מהמאציל, כי לא היה למטה ממנה שום מציאות להשפיע עליו	עקודים - מלכות
ביאורים ב'	לא::	הוי בסוד תוספת ולכן מסתלקים בעצמה פגם	עקודים - ניצוצין דמלכות
כללים א'	נו::	יוצאים מב' מיני זווגים שבפה דא"ק, א' בחיך וגרון שהם או"א שהוא בחשאי ותמידי, והוא עיקר החיות לגוף, וממנה יוצאים נשמות, ועוד זווג היא משורש ישסו"ת, וזה בחיך ושיניים ולשון, ובזה יש קול ודיבור, ומכאן יוצא נשמות המלאכים	עקודים - פה
ביאורים ב'	לב::	יש שמאיר מרחוק, וזה היותר זך, והחלק היותר חשוך נשאר לעולם מבפנים, כדוגמת הנפש בנקודות	עקודים - רשימו
ביאורים ב'	כת.	חפץ לעלות שהיא מהאור דהתפשטות הראשון שעלה ורצה לעלות אתו	עקודים - רשימו שבו
ביאורים ב'	כט.	נחלק לשנים והם העביית שברשימו והאור שבו, והמעולה הוי הטעמים של העקודים, והעב שבו היא התגים שלו (כט::)	עקודים - רשימו שבו
ביאורים ב'	לא.	יש ב' תועליות להאיר לאור דתחתון דעדיין לא עשה ולהאיר לעביית של עצמו (וביסוד גם להאיר למלכות - לא::)	עקודים - רשימו שבו
ביאורים ב'	לא:	עיקרו רק לצורך התפשטות השני	עקודים - רשימו שבו
ביאורים ב'	יד.	יצאו בלתי שלימים כי על ידי זה נתגלה העביות לצורך הכלים וגם מחמת האורות שהם יתצמצמו לעשות שורש לעקודים	עקודים התפשטות הראשון
ביאורים ב'	יד.	חזרו למעלה כי עיקר מקומם של האורות למעלה, ועלייתן אינם רק ככל עליית אור לשורשו לקבל תוספת ברכה כמ"ן (יד::)	עקודים התפשטות הראשון
ביאורים א'	נג::	עומדים זה למטה מזה על דרך שהוא בקו דא"ס, והם ו' פרצופים שלימים כמו הג"ר, וזה גילוי של איחודם ולא פירודם כמו בנקודות	עקודים ו"ק שלו
ביאורים ב'	סה.	בו"ק היא נעשה א' עם האור החדש, ששניהם זכר	עקודים רשימו
ביאורים ב'	סג:	החכמה יכל לעשות זיווג אפילו ללא הארת החיה שנעלם ממנה בגלל שהתחדש לו מהכתר שהפכה פניה אליה	עקודים, אור י' שיצא מהחכמה לבינה
ביאורים ב'	סג::	הזכר מהתפשטות השני והנקבה מהתפשטות הראשון, היפך הכתר וחכמה	עקודים, בינה
ביאורים ב'	סה.	היא באמת העטרין דדעת שנמשכים מהבינה,	עקודים, ד"ו שנמשך

מפתח לעניני הלש"ו

		הו' ליסוד, והד' למלכות	מהבינה
ביאורים ב'	יד ::	רק אפשר ליצור שורש לכלי בגלל שהעביות יש לו שורש פבני עצמו (גבורות)	עקודים, הסתלקות הראשון
ביאורים ב'	כת.	על אף שהאורות מסתלקים הם מאירים למטה, והוא בחינת טעמים לעקודים, שהוא מנהיגם ע"ד הטעמים	עקודים, הסתלקות הראשון
ביאורים ב'	כת.	הרשימו מאור הישר ולכן כאשר האור הישר מסתלק רצונו להסתלק גם כמו כל ענף שרוצה להיות עם השורש, אבל בגלל שהוא רחמים לכן תכונתו להאיר ולא עולה	עקודים, הסתלקות הראשונה
ביאורים ב'	כח :	אור חזור רק יורד לצורך האורות דהתפשטות הראשון	עקודים, הסתלקות הראשונה
ביאורים א'	לב ::	ע' כלים דעקודים	עקודים, כלי שלו
ביאורים ב'	ס ::	דוגמת נה"י דאצילות שהיא לבר מגופו שאין לו מקור בעולם הקודם לו	עקודים, מלכות
ביאורים ב'	עה :	כדמיון עליית אצילות המוזכר בשעה"כ על שבת קודש	עקודים, עלוים
ביאורים ב'	סג ::	בבינה זה נוק' בכ"ח זה זכר ובז"ת אין לו הארה כלל	עקודים, רשימו
ביאורים ב'	סה.	רק בזכר שביסוד שהוא האות ו' שבו, ולא הנוק' שביסוד, אבל המלכות היא בסוד תוספת, שכל תוספת רק נמצא בתיקון התחתון ומסתלק בעת הפגם, וזה שייך גם ביסוד ואל רק במלכות שהארת הבינה ליסוד היא רק מח' ספירות ולמטה, וממילא רק מגיע עד ההוד ועד בכלל ולא ליסוד (סה:)	עקודים, תוספות שבו
ביאורים א'	סג :	שייך לעיבור	ערוגה
ביאורים א'	כח ::	יחד עם ישמעאל שייך לגלות אחרון, ואז הקליפה שלט ברגלים	עשו
ביאורים א'	כח :	כאשר העקביים דא"ק מתלבשים ב"ס דעשייה אז נעשה מדור הקליפות והחיצונים	עשיה
ביאורים א'	כח :	שם עיקר כל הקליפות, והם נבראו רק בכח פעולת הי"ס שבה, ולכן הספירות נפגמו, אע"פ שהקליפות אינם נוגעים בהם כלל, אבל בגלל שהם סביב לכן נפגעו הספירות	עשיה
ביאורים א'	כח ::	הספירות שבו נקראים ימי חול, ונתהוה מכח העקביים דא"ק שמתלבש שם, בסוד ואתה מחיה את כולם ואמרו ואתה מהוה לכולם	עשיה
ביאורים א'	כח ::	נקרא עקב ונתקן על ידי יעקב	עשיה
ביאורים א'	כח ::	עולם העשיה לפני חטא של אדם הראשון היה מסתיים בו' ראשונות דבריאה	עשיה
ביאורים א'	כט ::	שורשו באצילות, ע' ד' עולמות נאצלים	עשיה
דעה א	ג.	שם הטוב והרע מעורבים יחד עד שכמה פעמים אין להבחין אם הוא טוב או רע, אבל בכל דבר שבקדושה כשהיא נעשית לשם שמים על פי	עשיה

מפתח לעניני הלש"ו

		התור הוהלכה אין שם עירבוביא	
עשיה	עשיה	מיחידה ולמעלה אלוקות כוונתו על היחידה שברוח עצמו	נב :: דעה א
עשיה	עשיה	נגמר חומריותם בעצם ובציוור	ח :: הקדו"ש
עשיה	עשיה	האלהות היא רק היחידה הפרטי שבנו"ר הכללי	י. הקדו"ש
עשיה	עשיה	קודם החטא היה מגיע למקום נוק' דאצילות של עתה	ג. כללים א'
עשיה	עשיה	כאן נתגלה שכל עליון סיבה לתחתון	ד :: כללים א'
עשיה	עשיה	עולם העשיה לפני חטא עץ הדעת היה מגיע עד מקום דנוק' דאצילות של עכשיו חוץ מהי' תחתונות דעשיה שהם היו נמשכים ויורדים בהו' ראשונות דבריאה, ולכן אדם שהיה בו היה יכול לקבל אורו ית' ללא לבוש	ו :: כללים א'
עשיה	עשיה	מקומו למטה	כו : כללים א'
עשיה	עשיה	יסודו בתחתיתו מסוד חיריק, כמו יסוד המים שטבעו למטה, כמו הצומח שאם מנתקים אותו מן הארץ אינו מצמיח עוד	לב. כללים א'
עשיה	עשיה	שרשו בגבול כדי שיכול להוציא הרע והחמירות לפועל ופועלתו בכלתי גבול, שכאשר הוציא הסיגים אז נשאר הטוב וזה קיים לעולם	לב :: כללים א'
עשיה, עתיק שלו	ע' עתיק דעשיה		כז. ביאורים א'
עשייה	רובו רע ומיעוט טוב ומעורבים הרבה		ג. ביאורים ב'
עשרה גלגלים	י"ס דהיסוד		פד :: ביאורים א'
עשרה הרוגי מלכות	דינם יצא מהדינים שבמ"ס		סח : ביאורים א'
עשרה מאמרות	הי' ספירות שבכל מצאיות בכל העולמות, והם נמצאים תמידים, ובהם המציאויות מתקיימים, וכל הי' מאמרות כלולים זה בזה, שבכל מאמר יש בו כח כולם		כג: ביאורים ב'
עשרה מאמרות שבהם נברא העולם	גילוי דאור א"ס שנתגלה להמציא את כל הבריאה		ח :: ביאורים א'
עשרה מאמרות שבהם נברא העולם	ט' שכתוב בהם ויאמר היא כ"ע		נד :: ביאורים א'
עשרה מאמרות שבהם נברא העולם	עשר שמות הוי"ה שהם העשר ספירות דרוח הנמשך מהחכמה והוא נקודותיהם הנזכרים שהם האורות דהחכמה המתלבש ברוח, שכל נקודות מהחכמה		סט : ביאורים א'
עשרה מאמרות שבהם נברא העולם	נמשכים מהחכמה ונשלמו ונעשו על ידי הבינה, ע' אומר ועושה		עב :: ביאורים א'
עשרה מאמרות שבהם נברא העולם	על הביראה שהיא בגבול ומדה ולכן ההתחלה היא חכמה שכתר בגדר א"ס		מט. כללים א'
עשרה מאמרות שבהם נברא העולם	י"ס דחכמה, וזה לא הי"ס פרטיים דחכמה אלא שהגילוי די"ס היא רק על ידי החכמה (ואפילו הכתר נתגלה רק אחרי שנתלבש בחכמה, אבל מקומו אינו ניכר - מט:), כי מצד הכתר אינם מתחלקים לעשר		מט. כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

עשרה מאמרות שבהם נברא העולם	י"ס דהרוח, דהיינו דשם מ"ה שבז"א, הרוח דרוח דאצילות, מצד אבא	מט:	כללים א'
עשרה מאמרות שנבראו העולם	כל מאמר הוא סוד אמ"ר, עיקרן מהרשימו	נט.	ביאורים א'
עתי"ק	רישא תנינא שבא"א דא"ק שהוא אורא וגלגלתא	יג::	דעה א
עתיד	שייך לאות י'	ב::	ביאורים א'
עתיד	שייך למקיפים, ע' אור מקיף	יד.	ביאורים א'
עתיד	ע' אלף העשירי	יח.	ביאורים א'
עתיד	כל דבר שיהיה לעתיד הוא עתה לפרקים	כא.	ביאורים א'
עתיד	לעתיד יתייחדו העיגולים עם האור מקיף לעשות אור אחד, שכל עצמות העגולים הם נמשכים רק מאור המקיף	כג:	ביאורים א'
עתיד	אז יתגלה עיקר אור המקיף	כג:	ביאורים א'
עתיד	אז יתגלה אור מקיף ושם א-היה (כג::)	כג::	ביאורים א'
עתיד	התיקון דלעתיד שכל העולמות יעלו עד א"ק	כט.	ביאורים א'
עתיד	לעיתד יהיה ההנהגה של ע"ב וס"ג	נו:	כללים א'
עתיד	שייך למלכות שאז יושלם במציאות כוונת המלכות ועצתו שבתחילה.	לה.	כללים ב'
עתיד, יסוד	או"א וישסו"ת נמשכו מיסוד דעתיק אבל נגמרו על ידי א"א ועל ידי זווג דחידן וגרון, והיי"ג ת"ד	לז::	ביאורים א'
עתיד, תיקון דל	ע' תיקון דלעתיד	טו.	ביאורים א'
עתיק	אין הארתם אלינו עכשיו ואינם מתייחדים שהם מעל הזמן ולא משתייכים לעתה כלל	יח.	ביאורים א'
עתיק	נקרא רדל"א שאורו נעלם עתה	יח.	ביאורים א'
עתיק	עיקר גילוי אור א"ס שבאבי"ע הוא רק האור א"א אבל האור עתיק הוא נעלם לעולם	יח:	ביאורים א'
עתיק	יש לה אותם עיגולים כמו א"א שיש להם אותם יסודות - ב' בחינות בכתר, וכן היושרים הם ב' בחינות פרצופי דכתר(יח::)	יח:	ביאורים א'
עתיק	מתלבש ברישא דא"א אבל מתפשט בכל הא"א	כה:	ביאורים א'
עתיק	הארה מהז"ת דמלכות דעולם עליון נעשו העתיק דעולם תחתון בסוד כתר מלכות	כו::	ביאורים א'
עתיק	ז"ת דרדל"א	כת.	ביאורים א'
עתיק	סתם המוזכר הוא על כללות א"א כולו	כת.	ביאורים א'
עתיק	הדו"ן שבו הם פנים ואחור	ל::	ביאורים א'
עתיק דא"ק	רק מתחיל מהקצה התחתון דהקו	י::	ביאורים א'
עתיק דאצילות	כאשר אומרים שהוא קרוב לאור א"ס זה רק לבחנית אור א"ס בתחתית הקו	י::	ביאורים א'
עתיק דאצילות	תופסת מחזה על הטבור, ולכן נוגע בתוקף האור דקו דא"ס	יד::	ביאורים א'
עתיק דאצילות	רגליו מתשפטים עד חלק התחתונים דעגולי א"א, ולכן יש הפסק מהיושר לעגולים שלו, וכן מהמקיף היושר לאו"פ דיושר, שכאן אינו בכלל עצם העולם אלא הנסתר שבו (יז::)	יז::	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

עתיק דאצילות	מהתלבשות דאור א"ס בחכמה ומלכות דא"ק	כז.	ביאורים א'
עתיק דאצילות	ממנו ולמעלה ממדריגת אור א"ס	נח.:	כללים א'
עתיק דאצילות, עיגוליו	ע' עיגולי עתיק דאצילות	טו.	ביאורים א'
עתיק דבריאה	מהתלבשות דאור א"ס בהבינה ומלכות דאצילות, דהיינו מסך א', ולכן נקרא אות ה' ראשון בינה	כז.	ביאורים א'
עתיק דז"א	נקרא תהו, כי הוא קשור עדיין במקורו ואי אפשר לעמוד עליו	סג.	ביאורים א'
עתיק דיצירה	מהתלבשות דאור א"ס בז"א דאצילות ומלכות דבריאה, דהיינו ב' מסכים, ולכן נקרא ז"א אות ו'	כז.	ביאורים א'
עתיק דעשיה	מהתלבשות דאור א"ס במלכות דאצילות ומלכות דיצירה, דהיינו ג' מסכים, ולכן נקרא מלכות אות ה' אחרון	כז.	ביאורים א'
עתיק, ז"ת שלו	המתלבשים על א"א אינו הז"ת אלא הארת הז"ת	י.:	ביאורים א'
עתיקא, סתימה לכל סתימין	אור א"ס המתלבש ברדל"א	ו.:	דעה א
פ'	שייך לנו"ה שהם כף חבוה וכף זכות	פז.	ביאורים א'
פ"ר ניצוצות	מבינה	ל.	ביאורים ב'
פב"א	סוד סירס את הזכר וצינן את הנקבה, וכך אפשר לתחתונים לקבלם	עז.	ביאורים א'
פב"א	הנמצא באצילות מושרש בעקודים בהסתלקות הראשון כאשר האור נמצא מרחק א' מכלי שלו	נא.:	ביאורים ב'
פב"פ	הנמצא באצילות מושרש בעקודים בהסתלקות הראשון כאשר האור מרחק ב' מרחקים מכלי שלו	נא.:	ביאורים ב'
פב"פ	כל נתיבת אורות רק פב"פ	נד.:	ביאורים ב'
פב"פ	עיקר זווג רק על ידי הע"ב	נו.	ביאורים ב'
פה	שורש של המוחין בפנים, ומשם ולמטה מתחיל החג"ת	יט.:	ביאורים א'
פה	חללה כולו סוד בינה	לא.	ביאורים א'
פה	הבלו הוי בחינת נפש וזה טפל לרוח נשמה, וזה נקרא 'את האור', ואינו אור ממש	לג.	ביאורים א'
פה	אורו רק מתגלה מלמטה משבולת הזקן בגלל גודל אור האוון וחוטם	נד.	ביאורים א'
פה	ג"ר שלו מהפה עד שיבולת הזקן, והחג"ת מהשיבולת הזקן ועד החזה, והנה"י מהחזה עד הטבור	נד.	ביאורים א'
פה	מלכות הכלול מכתר	סא.:	ביאורים א'
פה	אור העב נפרד מאור הזך על ידי התחברות המקיפים בפנימים וזה לא קרה באוון וחוטם	ד.:	ביאורים ב'
פה	אורותיו מאירים (בבחינת פנימי) ומקיפים אורות דאצילות	ד.:	ביאורים ב'
פה	רק כאן נתגלה או"פ ואו"מ שהבחנה היא שא'	ה.:	ביאורים ב'

מפתח לעניני הלש"ו

		מתוך הכלי ואח' מבחון, ואין כלי למעלה מזה	
ביאורים ב'	ז :	בו בהסתלקות הראשון של אורותיו רק עלו האורות, והכלים נשארו למטה בגלל שהיו המקיפים מחוברים לאורות הפנימים ולכן בררו מהם הזכים ונשארו למטה העבים שהם הכלים	פה
ביאורים ב'	ח :	ממנו ולמטה אינו מתגלה אור עולם העליון לתחתון בכל המקיפים אלא רק ח"י	פה
ביאורים ב'	ח ::	בו נתגלה שפע העליון באורות מקיפי נר"נ בכח"ב חג"ת שלו ששם לא נתגלה שום כלי שזה יבטלו ולא בנה"י ששם נתגלה כלי ומקיפי נר"נ היו מבטלים אותו	פה
ביאורים ב'	כד.	אורותיו נחלקים לב': עד החזה הם שוים לחוטם ולאוזן, שיש בהם כל הה' מקיפים בתוקף אור העליון, שאין שם שום כלי כלל, ומהחזה עד הטבור (שהוא הנה"ם דעקודים) שם הוי העקודים כמו עולם האצילות, ושם אין מתוקף אור העליון עצמו אלא רק מקיפים חיה ויחידה	פה
כללים א'	יח :	מלכות מ"ס שבראש	פה
כללים א'	נ :	או"א וישסו"ת שלו הן הב"ן דס"ג דמ"ס	פה
כללים א'	נג ::	תולדת הנוק' דז"א דע"ב דס"ג דמ"ס	פה
כללים א'	נה :	עד גילוי אורות הפה לא נשלם עדיין עצמות הע"ב דס"ג דמ"ס	פה
כללים א'	עג ::	יצא בכח הא"א שבגלגלתא דא"ק (עד.)	פה
כללים ב'	ט ::	מקום הפה בשרשו דע"ב דס"ג דמ"ס. הנה"י שלה מהפה עד הטבור, והכח"ב חג"ת מבפנים מהחוטם עד הפה, ושם הסתלקות הראשון.	פה
כללים ב'	ט ::	בעקודים שולט שם ס"ג ולכן לא ניכר נוק' לעצמה כלל, אלא נכללת בז"א, והז"א מתשמש יחד עם הס"ג כנ"ל, ולכן מחוץ לפה עד שיבולת הזקן נכלל במ"ה ובס"ג, ומהשיבולת הזקן עד החזה נכלל במ"ה ומהחזה ולמטה עד הטבור יצאה לגילוי בפני עצמה לצורך אצילות.	פה
כללים ב'	לא :	שייך למלכות שאפילו שנוצר על ידי הע"ב וס"ג דב"ן דע"ב דס"ג דמ"ס אבל היא עומדת רק מכח הב"ן שלו	פה
כללים ב'	לא :	בה יש גילוי לכל אורות האח"ף שתמיד במלכות נמצא הגילוי	פה
כללים ב'	לג.	שורש הב"ן דע"ב דס"ג דמ"ס היא מהה' תיקונים שבי"ג ביסוד דע"ב דס"ג דמ"ס	פה
כללים א'	נא.	אז נעשו הע"ב וס"ג שלו לפרצופים שלמים	פה - התסקות הראשון
כללים א'	מג ::	נה"י דב"ן דס"ג דמ"ס והוא המ"ה וב"ן דע"ב ודס"ג דב"ן דס"ג דמ"ס	פה - התפשטות הראשון
כללים א'	נ :	שורשו הפנימי ע"ב דב"ן וס"ג דב"ן דמ"ס	פה - התפשטות הראשון

מפתח לעניני הלש"ו

פּה - התפשטות הראשון	יצא על ידי זווג של הע"ב וס"ג של הע"ב וס"ג דב"ן דס"ג דמ"ס, ומה שיוצא על ידי הזווג היה המ"ה וב"ן של הע"ב וס"ג (ע"ב בתוך הא"ק וס"ג מחוצה לו - נא.) דב"ן דס"ג דמ"ס (נ.:), ולכן הטבור דב"ן דס"ג דמ"ס במקום הפה	נ.: :	כללים א'
פּה - התפשטות הראשון	פרצוף פנימי מהפה עד החוטם	נב.:	כללים א'
פּה - התפשטות השני	יצא על ידי זווג של הע"ב וס"ג של המ"ה וב"ן דב"ן דס"ג דמ"ס, ומה שיוצא על ידי הזווג היה המ"ה וב"ן של המ"ה וב"ן (מ"ה בתוך הא"ק וב"ן מחוצה לו - נא.) דב"ן דס"ג דמ"ס	נא.	כללים א'
פּה - התפשטות השני	כח"ב מהפה עד שבולת הזקן, החג"ת מהשובלת הזקן עד החזה, והנה"י שלו מהחזה עד הטבור, ושם מסתיים העקודים והמלכות דפה הו אמתפשט ומשתתף באצילות, וההתלבשות כך: הפנימי מתלבש בכח"ב דפנימי מהס"ג שבו ולמטה, ובחג"ת מהס"ג דמ"ה ולמטה, ובנה"י מהס"ג דב"ן ולמטה	נב.:	כללים א'
פּה - התפשטות השני	שורשו הפנימי מ"ה דב"ן וב"ן דב"ן דמ"ס	נ.:	כללים א'
פּה - תלייתם בע"ב דס"ג דמ"ס	בעטרת היסוד שבו בד' פרקים תתאים דנו"ה שבו שמה ב' ירכים וב' רגלים ועל שמם נקרא המלכות בשם ד' והוא כללות הד' אותיות דנ"י, שהוא שורש כלל מה שלמטה	נג.:	כללים א'
פּה דא"ק	אורותיו הם עיקרי העקודים, והם כלולים מאורות אוזן, וחוטם	יח.:	כללים א'
פּה דאח"ף	שם מתחברים כל המלכויות של הג"ר (שהאוזן כללות הג"ר) ושל הז"א (מחוטם) ושל הנוק'	לב.:	ביאורים א'
פּה, מלכות שלו	מתפשטבג"ר דאצילות, והמלכות דמלכות מתפשטת בזו"ן דאצילות	נר.	ביאורים א'
פּום ממלל רברבן	פּה דא"א כי הוא שורש הכל עכ"ז אינו יוצא ממנו להדיא בחנית הבל אור המקיף אל הז"ת כי אינם יכולים לקבלם אלא רק על ידי או"א	נה.:	ביאורים א'
פּום ממלל רברבן	כך נקרא בינה שהיא מרחפת על זו"ן באו רמקיף לשמרם ומשפעת עליהם אור מקיף תמיד, כתמיד שבינה נקרא על שם א"א כי היא כתר לזו"ן	נה.:	ביאורים א'
פּועל	כל יציאה לפועל נעשה רק על ידי תוספת כח ממקור האחדות	פו.:	ביאורים א'
פּטירת ת"ח	עליית מ"ן כמו מעשים טובים	כב.:	כללים ב'
פּיתוחי חותם	הגילוי של המנצפך הראשונות שהם שורש הכב, אותיות, ומה שנתגלה זה רק נתגלה בעל פה	נד.:	ביאורים א'
פּיתוחי חותם	ה' נקודות שבו שורש לה' מוצאות הפה (?)	נה.	ביאורים א'
פּנים	רק מחכמה ולמטה ולמעלה מזה הוא רק רצון? לבדוק אם אור מקיף כתר	כד.	ביאורים א'
פּנים	פנימיות	מה.	ביאורים ב'

מפתח לעניני הלש"ו

פנים	מלשון לפנות, וכן לפנים כמו לפני זמן	מה :	ביאורים ב'
פנים	פונה עצמה להתגלות	ט :	ביאורים א'
פנימיות	בא נמצא התיקון, והנסיונות	כד :	ביאורים א'
פנימיות	החיצוניות נסדר כפי כוונת הפנימיות, ולכן בכל עליית הפנימיות אי אפשר שיסתור את החיצוניות	לה.	ביאורים א'
פנימיות	בעיקרון תוספת אור היא אל הפנימיות ולא חיצוניות	מ ::	ביאורים א'
פנימיות	עכשיו מתקן החיצוניות אבל לעתיד החיצוניות יתקן אותו, כי בהעלם החיצוניות יורת גדול, שהם נמשכים מהעיגולים וממקיף	פ ::	ביאורים א'
פנימיות העולמות	נתקן על ידי סודות התורה ע"ש	כא ::	ביאורים א'
פקידה	התפשטות הראשונה (חידוש שלי)	כב ::	ביאורים א'
פרגוד	מפריד שאור הא"ס המקיף לא יכנוס מבפנים להחלל, מבחינת הבינה ע"ש	ח :	ביאורים א'
פרגוד	מבחינת בינה מהי' ספירות הנעלמים בא"ס המקיף, וממנו נמשך בחינת כלי בקו	ט.	ביאורים א'
פרגוד	מבחינת בינה מהי' ספירות הנעלמים בא"ס המקיף	ט ::	ביאורים א'
פרגוד	מהבינה, ועל ידו נעשה ההסתלקות השני, וכל האורות והמוחין ממנה	כ ::	כללים א'
פרגוד	בכל פרצוף יש ב' פרגודים, א' בין ג"ר לז"ת וזה קרום שתחת המוח, וא' בין חג"ת לנה"י שהיא הפרסא	צד :	כללים א'
פרד"ס	מקביל לשם הוי"ה פשט דרש רמז סוד	טו ::	דע"ה ב'
פרדשקא	עמוד חלול	לט :	ביאורים א'
פרוכת	הבדל בין הקדש ובין הקדש הקדשים היא בין עתיקא לזעירא	נד :	כללים א'
פרס ומדי, גלות	הקליפה שלט בזרועות	כח ::	ביאורים א'
פרסא	אינו מסך שהיא גם כן אלקות	כד ::	ביאורים א'
פרסא	כל מה שבוקע הפרסא רק יוצא ממנו הארה מעיקר האור	נ ::	ביאורים א'
פרסא	פרגוד המפסיק בין חג"ת לנה"י, מה שא"כ בעקודים	נד :	ביאורים א'
פרסא	גורם שאצילות אינו עולה לעיקר א"ק וכן שז"א לא יעלה למעלת הא"א, וזה היה בא"ק קודם יצירת האצילות ובא"א קודם תיקון האצילות (צא ::)	צא :	ביאורים ב'
פרסא	לצד פנים מסתיים החג"ת בחסף החזה שהוא טבורא דלבא, ומצד אחר זה עד גבול טבורא דגופא, ולכן עליית נה"י דא"א בחג"ת לצורך תיקון זו"ן הוא רק באותן החג"ת כנגדם שבחיצוניות הוא מכלל הנה"י שהוא כל גבול המקום דיסו"ת כי שם מכנגד עומד ישסו"ת (צא ::)	צא :	ביאורים ב'

מפתח לעניני הלש"ו

פרסא	נעליו נאמר יהי רקיע בתוך המים	כט.:	כללים א'
פרסא	מפסיק בין חג"ת לנה"י שאלה לצורך גופו ואלה לעצמו, ועל ידי זה נעשה חילוק בין עליון לתחתון (לא:)	לא.	כללים א'
פרסא	למעלה היא טבור שהו אסוף הב' שלישים דת"ת, ואז מתחיל הכרס והמעיים	פ.	כללים א'
פרסה	ממנו ולמטה נה"י, ומשם מתחיל יסוד, וושם מתחילה שורש העתיק דמלכות והוא עד החזה?, ושורש הא"א מהטבור עד סוף הגוף, ולכן ממנה ולמטה נקרא על שם המלכות	לח.:	ביאורים א'
פרעה	שליטתו היה מכח הרהב וס"מ ביחד, וראה שהוא שולט על כל הד' עולמות אבי"ע דקלי'	עת.	דעה א
פרצוף	ציורו וצורתו נעשה מכח האור והנשמה שבו	ט:	ביאורים א'
פרצוף	עיקרו למעלה מהטבור	טו.:	ביאורים א'
פרצוף	לא נקרא שנאצל בהאצלת הג"ר אלא רק בז"ת	יג.:	ביאורים א'
פרצוף	בכללות תמיד יוצא עליון לפני תחתון	יג.:	ביאורים א'
פרצוף	עיקרו החג"ת	יט.	ביאורים א'
פרצוף	עיקרו הרוח והנשמה חיה ויחידה הם למעלה לגמרי	לב:	ביאורים א'
פרצוף	רק ז"ת וזה אפילו ראש וגלגלתא, ושם מתלבשים הג"ר בהמוחין	לד.:	ביאורים א'
פרצוף	עיקרו לעולם רק עד החזה, שלמטה מזה נקרא על שם המלכות	לט:	ביאורים א'
פרצוף	עיקרו נעשה מהזכר	סה.	ביאורים א'
פרצוף	כל פרצוף מב' בחינות א' הוא בחינת עצמו דהיינו נקודתו העיקרי שנאצל מלמעלה, והוא נקרא בירור דולד עצמו, והשני היא מה שאו, א ממשיכים לו מגופם, הראשון טמון במלכות דאו"א והשני בנה"י דאו"א	מא.:	דעה א
פרצוף	שורשו נעשה מפנימי לחיצון, וגילוי ומוציאותו הוא מחיצוני לפנימי	לו:	כללים א'
פרצוף אדם	ז"ת	כה.	ביאורים א'
פרצוף נוק'	הנפש שבה היא עצמותה, ושרשה, והנרנח"י שבכל אחד לפי כח ותכונת השורש (לה:)	לה.	ביאורים ב'
פרצופים	מציאות אחת שנחלקו בגילויים, שכל הפרטים נשלמו זה מזה כאחת (לו).	לה:	ביאורים ב'
פרצופים	תחילת אצילותם משורש המלכות שבו?	לה.:	ביאורים ב'
פרק שירה	מראה קשר של החמרי לרצונו ית'	ו.:	הקדו"ש
פשוט	רק שייך להקב"ה ולכן אינו נתפס ולא בזמן ובמקום או בעין או בשכל, שהם מורכבים	פב:	ביאורים א'
פשוטות	אין גילוי להתו"ג שבהם אלא כל גילויים רק במציאות דהגוף שהוא בכמות ולא באיכות, שאי אפשר לפשוטים להתגלות כלל, אבל במקורם הם יותר גבוהים מאשר הכפולות	פב.:	ביאורים א'
פשוטות	מצד שרשם ופשוטות שבהם הם כלולים יחד	פב.:	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		בת"ת, והם שרשים לד' כפולות, ומצד גילויים באותיות אשר הו אמבחינת ההרכבה שבהם הם שורשים ל"ב מציאותיות שבגוף (פב ::)	
צבאות	שם לנו"ה לא נמצא בתורה רק בצירוף שם הויה או אלקים, ואולי בגלל שהוא לבר מגופא ולכן הגם שהוא קדוש עכ"ז בברכה ותפילה צריך שילוה אליו עוד שם מחג"ת	נה ::	דעה א
צבע	הוראת תכונת ואיכות הפעולות	מח ::	כללים א'
צדדים	שייך לגבורה וישר שייך לחסד	לה ::	ביאורים א'
צדיק ורע לו	בקש לדעת איך גילוי מלכות דאצילות נתגלה בעולם הזה, שהוא מלכות דאצילות	כ ::	ביאורים א'
צהרים	ע' טהירו	ז ::	ביאורים א'
צואר	שייך לגלות מצרים	כח ::	ביאורים א'
צורה	של כל עולם היא החומר של העולם שמעליו	ל ::	ביאורים א'
צורה	אינו יורדת למטה להתייחד בחומר אלא רק בקצה התחתון שלה, ושם שורש לחומר, ומשם נמשך כל חיותו, אבל עיקר הצורה קשור ודבוק בשורשה, כג' טעמים א' אי אפשר למציאות התקיים בנפרד משורשו, ב' אם היה נפרד משורשו או בחומר או בצורתו, אז לא היה מקום לשינוי בכלל, ג' כל תכלית הבריאה היה לברא הרבה נבראים שיזדככו חומריותם על ידי מה שקרה להם, וכל תיקונם רק על ידי צורתם, שהוא האדם, וזה נתקן בכל רגע ורגע (ח ::)	ח ::	הקדו"ש
צורך גבוה	מהקו ולמטה ולא לפני הצמצום	כז ::	ביאורים א'
צחצות	למעלה מכתר, ומאירים בו	י ::	ביאורים א'
צחצחות	רדל"א אין וא"א, והם הכתר הכללי, וגם נקראים אפס אין וא"א (?)	כה ::	ביאורים א'
צחצחות	כל עולם ובכל צפרוף יש ג' צחצות למעלה מהי' ספירות	מה ::	ביאורים א'
צחצחות	ג' בחינות: ע"ב שהם נעלמים, והם ע"ב דא"ק ע"ב דמ"ס וע"ב דס"ג דמ"ס	כב ::	דעה א
צחצחות	יש ג' בחינות בכל עולם ועולם	כג ::	דעה א
צלם אלקים	מותר להתבונן איך שרושם דיוקן של אדם מרומז בשם הוי"ה, ועל זה נאמר תמונת ה' יביט, אבל זה רק על כח ושורש דבחינת תמונה שהתמונה באמת רק בבי"ע (ח ::)	ח ::	כללים ב'
צלם שהוא לבוש לנשמה	נעשה מהניצוצין, שמהש"כ שהם מחכמה נמשך לבושי הנפש, והפ"ר שהם מבינה נמשך לבוש הרוח, ומהרפ"ח שהם מדעת נמשך לבוש הנפש	קו ::	כללים א'
צלמים	לבוש הנשמה שהוא ממוצע בין גוף לנשמה, והם נפמיות הד' יסודות	קד ::	כללים א'
צלמים	הם הלבושים לנשמות, והם מהניצוצין דש"ך פ"ר ורפ"ח ניצוצין, וכאשר הם נתקנים אז עולה נשמה לקבל אור פני מלך חיים, אבל בעולם	קי ::	כללים א'

		התהו. וחסרון תיקונם גרם חסרון בתיקון האורות והנשמות העיקריים, שהרי הזו"ן במקומם היו אב"א וכך היה לידת הנשמות, ולידתם בכך היה סיבה דחטא דעץ הדעת, ולכן דווקא כאן תלוי תיקון העולם.	
צלמים (לבוש לנשמה)	מהרפ"ח ניצוצין	קה ::	כללים א'
צמחים	באים מהניצוצין של הש"ך ורפ"ח העולים מן הקרקע	סה ::	ביאורים א'
צמצום	היה במלכות ע' נקודה האמצעית	א ::	ביאורים א'
צמצום	כפשוטו ממש, אבל מהותו נעלם ולכן אי אפשר לחקור בו	ג :	ביאורים א'
צמצום	כפשוטו ממש, אבל מהותו נעלם ולכן אי אפשר לחקור בו	ה.	ביאורים א'
צמצום	הסתלקות האור מבחינת הכתר היא פחות מאשר מחכמה ולכן הלאה	ו ::	ביאורים א'
צמצום	נעשה מלמטה למעלה	ו ::	ביאורים א'
צמצום	ביחס לכל ספירה וספירה היה בהשואה אבל מספירה לספירה היה צמצום שונה (?)	ו ::	ביאורים א'
צמצום	שורש דכל בחינת עביות וכלים	ז ::	ביאורים א'
צמצום	העדר שבו היא רק על הגילוי, אבל בהעלם היה הצמצום בבחינת כח המסתיר ומגביל לכל אור הניתן בו, וממילא שורש לכל הנפרדים	ז ::	ביאורים א'
צמצום	אין לו גילוי אלא רק על ידי הקו דא"ס	ז ::	ביאורים א'
צמצום	נקרא אויר	ז ::	ביאורים א'
צמצום	לא נשאר ריק מאותו אור לגמרי אלא נשאר רשימו	ז ::	ביאורים א'
צמצום	בו נעשה שורש השרשיהם הנעלם של בחינת הכלי	ז ::	ביאורים א'
צמצום	שורשו בדין	ח.	ביאורים א'
צמצום	נעשה על ידי הבינה	ח :	ביאורים א'
צמצום	ע' פרגוד	ח :	ביאורים א'
צמצום	נעשה על ידו ג' הכנות לעולמות א' מקום הנושא הכל על ידי הרשימו, וזה בחינת מקומו של עולם, ב' כח הגבולי, ג' כח העביית אשר בהצמצום	ח ::	ביאורים א'
צמצום	שורש לקו	ח ::	ביאורים א'
צמצום	יש בכל התפשטות בחינת צמצום שהרי היא יציאה וירידה ממדרגתו הקודמת	ח ::	ביאורים א'
צמצום	עצם הא"ס שהוא בצורה של עיגול הוי צמצום	ח ::	ביאורים א'
צמצום	בכל עולם יש צמצום לגלות העולם שלמטה ממנה	יא ::	ביאורים א'
צמצום	כל אור שמתפשט דרך הצמצום מקבל תכונת העביית של הצמצום	יב ::	ביאורים א'
צמצום	קודם לקו על אף שהקו יותר במעלה ממנה, שתמיד גידול מלמטה למעלה	יג.	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

צמצום	קודם אליו ומבחוץ לו אסור לחקור	כ.:	ביאורים א'
צמצום	שורש לעיגולים	כב.:	ביאורים א'
צמצום	שורשו בבינה, דמלכות דא,ס	כג.	ביאורים א'
צמצום	י' דאדנ"י, י' זעירה חכמה זעירא, ועשרה מאמרות (נט.)	נח.:	ביאורים א'
צמצום	יצא מתוקף הגילוי דא"ס ולכן בהעלם הוא יותר גדול מהאורות	טו.:	ביאורים ב'
צמצום	שורש כל המציאות	ז.:	דעה א
צמצום	כחו מכל אור עליון לצורך השני אליו	יג.:	כללים א'
צמצום	עומד ונשוא לעולם רק על אור א"ס	יג.:	כללים א'
צמצום	כל צמצום הוי בחינת מ"ן	מ.	כללים א'
צמצום	הצמצום היה הסתלקות הראשון של עולם דקן וצמצום, ורק נתגלה אחרי התפשטותה שני, וכן רק נחשב מקום על שם העתיד (מא.:	מא.	כללים א'
צמצום	עיקרו אינו העדר אלא גילוי כח המגביל לאור, ונסתלק מבחנית בלתי גבולי לכח גבולי	מא.:	כללים א'
צמצום	דוגמת רחם האם שאינו ריק אלא יש בו כח פעולה כי הוא משתתף עם המתפשט בה ומשפיע בה לעשות משניהם יחד פעולה שלימה ומציאות חדשה	מא.:	כללים א'
צמצום	נקרא בוצינא דקרדנותא, אבל זה רק ביחס לאור א"ס אבל אחר כך נקרא באמת בשם טהירו עלאה על שם תוקף האור דא"ס המקיף והמשלח שם הארתו תמיד	מח.:	כללים א'
צמצום	נעשה באמצע הא"ס דהיינו בתוקף איכותו, ושם הוא ממוצע בין כח הגבול לבלתי גבול, וכלולה משניהם	צד.:	כללים א'
צמצום, נקודה שבאמצע	ע' נקודה באמצע הצמצום	ו.:	ביאורים א'
צער	בעולם הזה בא מהתערובת הרע שיש בכל הנשמות בעולם הזה מהרע שבתקע"ד דורות	קו.	כללים א'
צפון	שמאל יוצא מההוד דהעליון, אבל זה לא בדיוק שכל יציאות הם רק מהיסוד והמלכות, ולכן כאן כוונתו היא ששורשו משם	עו.:	ביאורים א'
צפר"ג	נעשה על ידי אמר, וק"ב בכל מלך ומלך	יח.:	דעה א
צפר"ג הארתם	היו חסרים מב' אופנים א' שלא היה להם נוק' להתחבר אליו, ב' לא יצאו מהיסוד אלא רק מצפר"ג שהוא הארה בעלמא, אבל כל זמן שלא ירדו למטה מהרגלי א"ק עוד היו במעלת האצילות, והוא מלכותם כרגע, ולכן נקרא מלכים, שהיו אז היסוד וראשית לכל התהוות השרשים כולם, הן יושר והן עיגולים, וכאשר ירדו למטה מרגלי א"ק אז לא היה להם עוד עז רותמיכה מלמעלה ולא היה להם אפשר להתקיים ונשתברו ונתפזרו לבקעים אין חקר	יז.:	דעה א

מפתח לעניני הלש"ו

		(יז:.)	
דעה א	יז:.	יצאו זה למטה מזה	צפר"ג הארתם
דעה א	יח.	כל מלך ומלך מהיושר היה צריך להשפיע למלך כנגדו בעיגולים מהיסוד אבל רק יצא תמצית הארה מהצפר"ג הפרטיים של כל א' וא', וזה מה שירד לבי"ע	צפר"ג הארתם
ביאורים א'	כח:.	היוצאים ממנו היא הי' כחות הדין י' עקב, יעקב	צפרני רגליו
ביאורים א'	מג.	מבינה (ס') ותבונה (מ')	ק' ברכות
ביאורים א'	מג:	כל נשמה כשיורדת למטה נמסר לה מאה מפתחות של ברכות בכל יום להשלים לדרגות עליונות, וכן בכל האורות והפרצופים כשיוצא להם המוחין דגדלות נמסר לכל אחד המפתחות דמאה ברכות להתברך בכל יום כדי לעלות ולגדול	ק' ברכות
ביאורים א'	מג:.	נמשכים מהמלכות דבינה לז"א וממנו לנוק'	ק' ברכות
דעה א	יד.	כלל כוונתו יחדו בהתהוות שהוא הוי"ה אלקים, ויחדו בהנהגה שהוא הוי"ה אדנ"י	ק"ש
ביאורים א'	ג:	מלמד שישנם ענינים שאין להם שום ציור דמות תואר ותמונה כלל, ונעלם מאתנו איך שהוא ומה שהוא, וזה לא רק בבחינת משל או רק בבחינת מראה נבואה	קבלה
ביאורים א'	ג:.	מעלת לימודו להגיד הדברים באצילות ולהשתמש באותן הלשונות אשר דברו בהם הזהר והאר"י, שזה מעורר הדברים למעלה שיתפשטו ויתגלו ויצאו מהעלם לגילוי, ולא להלביש הענינים בהנהגת העולם הזה, שהרי אין להם השגה בהם (ג:.), שאין זה לימוד קבלה בכלל	קבלה
ביאורים א'	כא:.	ע' סודות התורה	קבלה
ביאורים ב'	יג:.	לא כמו המראות הנבואה אלא כולם באמיתתן והם במציאותן ככתבם כי עי"ז מתגלה הו אית' בגילוי דשם הוי"ה, ולא ח"ו דרך משל ודמיון, אבל הם אינם על פי תפיסתינו והשגתינו, אבל בערך תפיסתנו הם באמת רק בבחינת משל ודמיון	קבלה
ביאורים ב'	יד.	כאשר אנו עוקדים בענינים אלה למטה מתעורראותו ענין בשרשה העליון	קבלה
דעה א	לח:.	התחדש בשנת ת"ר שניתן רשות לכל המשתוקקים להדבק באלקים חיים ולהתעסק בחכמת האמת ולא רק יחידי סגולה	קבלה
דעה א	נו:	אלה שמלבישים את זה בתהלוכות עולם הזה אין זה מעיקר לימוד הקבלה כלל, שעיקר מעלתה לדבר למעלה כדי לתקן ולעורר באורותיהם למעלה, כמו שעל ידי דרשות רשב"י נבנו אותם ענינים למעלה, וזה המעלה שבקבלה	קבלה

		<p>מעל חלקי תורה אחרים, ששאר חלקי תורה מלובש נושאי הענינים בעולם הזה משא"כ בקבלה, ולכן נקרא לימוד נסתר שכל נושאי הענינים הם מעולמות העלינויים שאין השגה בזה לשום בריה, ועוד משום שאסור לדרשו ברבים, ואין מלמדין אותה לכל אדם, וזה גורם תיקון גדול בגילוי אור קדושת שמו ית' הרבה יותר מעסק שאר חקלי תורה, ואם מלבישים קבלה בעניני עולם הזה אז מאבדים המעלה של לימוד הקבלה, וגם לא ראוי להעמיק בבי"ע כי יש בזה קצת סכנה שמציאות הרע אשר שם מעורר כחו ח"ו, ולכן רואים שהעוסקים בחכמת עולם הזה רובים רחוקים מיראת שמים, וכן העוסקים בפשט תנ"ך כשיש בכחם וחכמתם לעסוק בגמ' ופוסקים הם רחוקים מיראת שמים משום שהקלי' היא שוכנת תמיד סביב להחיצוניות דקדושה לינק ממנה, ועל אף שהזהר מדבר בבי"ע בהיכלות ובפרשת ויקהל ושלח ובכ"מ, אבל מעלת חכמת הקבלה העיקרי היא באצילות לבד ועליה הוא רוב דברי זהר ובפרט האדרות ועיקר הספד"צ וכל דברי האר"י (נז:).</p>	
קבלה	נח.	<p>איני חפץ בשום הסברים כי אי אפשר לשום נברא להשיג באצילות מאומה ובפרט בכל אותם הענינים שדברו בזוהר ואר"י איך שהם ומה שהם כלל וכללכמש"כ כי לא יראני האדם וחי, וזה לא בגלל חסרון ראוי אלא שזה נמנע לו באפשרות</p>	דעה א
קבלה	ז:	<p>הלימוד בתורה של אצילות יותר במעלה מאשר העולמות בי"ע כי בזה מתדבק באור קדושתו עצמו בלתי התלבשות כלל, ונעשה גופו מקום ומעון לשכינת עוון, וגם בזה מקיים אותם אורות (ז:).</p>	הקדו"ש
קבלה	סא.	<p>לימוד הקבלה מעוררת גילוי אורו ית' באותו ענין שלומד</p>	כללים א'
קבלה מעשית	לא.	<p>מבלי יחוד לעמלה הוי כפירה כמו בדור הפלגה וכן כאשר אינם צדיקים גמורים</p>	ביאורים ב'
קד"א	י.:	<p>חלק של הגלגלתא חוורתא</p>	ביאורים א'
קד"א	עד.	<p>אור</p>	ביאורים א'
קד"א	ט.	<p>תמיד הראש השני אם נתחיל מהרדל"א או מהגלגלתא</p>	דעה א
קד"א	ט.	<p>אינו מעיקר הא"א אלא נקרא אין</p>	דעה א
קד"א	ט.:	<p>זה שהגלגלתא קד"א נחשבים ככח"ב הן בא"א והן בא"ק זהו רק ביחס ללמעלה מהם אבל ביחס לגילוי שלמטה מהם הם אפס ואין, והמ"ס נקרא א"א שלא נתפס בשם כלל אלא רק ברמז של</p>	דעה א

מפתח לעניני הלש"ו

		הקוצו של י'	
קד"א	תמיד ביחוד עם המ"ס על ידי הא"ס השורה עליהם אבל בהמצאת עולם הנקודות אז זה נסתתר כדי להוציא הסיגים שבעוסל התהו (יב):	יב.	דעה א
קד"א	שם עיקר היחוד דא"ס בכל הנאצלים כולם, והוא הנביעו דאור א"ס, ומשם נמשך ברכה לעל העולמות, על ידי הזווג שלו עם המ"ס	מג.	כללים א'
קד"א	דעת המייחד אורא ובוצינא, ובו מתלבש הת"ת דרדל"א, שנמשך מהדעת דרדל"א, הוא באמת החסד דרדל"א ובו נגוז הת"ת שהוא דרדל"א, אבל בו יש אורא והוא הת"ת דרדל"א והוא הדעת אשר בין האורא למ"ס	מח::	כללים א'
קד"א	יפסיק להיות הפסק בין אורא למ"ס באלף הי'	פד.	כללים א'
קו	מגלה הצמצום	ז.:	ביאורים א'
קו	מה שנמשך אליו מהא"ס המקיף, היותר פנימי נעשה חיצוניות העולמות, והיותר חיצוני בא"ס המקיף נעשה פנימיות העולמות (העולמות או הקו?)	ח:	ביאורים א'
קו	המשכתו היה צמצום	ח::	ביאורים א'
קו	האור שבתוכו הוא מצד עצמו בכחו להתפשט בלי גבול, והקו עצמו ככלי אליו	ט.	ביאורים א'
קו	ו"ק שמושרש בו	ט:	ביאורים א'
קו	רק הקצה התחתון שלו נמשך בא"ק לבחינת הנשמה שבו	ט:	ביאורים א'
קו	מאוחר לצמצום ע"ש	יג.	ביאורים א'
קו	ממנו ההנהגה הקבועה, אור פנימי, וזה הנהגה גלויה של טוב לצדיקים ורע לרשעים	כב::	ביאורים א'
קו	משם מתחלה גילוי הרצון	כז::	ביאורים א'
קו	ממנה ולמטה יש צורך גבוה	כז::	ביאורים א'
קו	אור הנמשך דרך הקו נמשך לעולם רק דרך השתלשלות כל תחתון מעליון שעליו, ואפילו זה רק תמצית הארה מעליון	ח.	ביאורים ב'
קו	י"ס שלו הם זה למטה מזה	עג.:	כללים א'
קו	בו נמצא שורש לג' קוים	עד.	כללים א'
קו	שם הכל רק בבחינת קו א' ואין שום ג' קוים	עח::	כללים א'
קו	עיקר התפשטותו רק עד חזה דא"ק שהוא למעלה מהפרסא דא"ק	פב:	כללים א'
קו דא"ס	מפסיק בין הא"ק לא"ס המקיף	י.:	ביאורים א'
קו דא"ס	עיקרו הוא רק עד הפרסא דא"ק, ואחר כך הוא מתלבש באצילות רק דרך הא"ק	י.:	ביאורים א'
קו דא"ס	קצה התחתון שלו נכנס לעתיק דא"ק	י.:	ביאורים א'
קו דא"ס	יש לו ג' קוים בכח ולא בפועל, והם באחדות עצום, בו מסודרים כל הספירות בקו אחת זה למטה מזה	יא.	ביאורים א'
קו דא"ס	הקצה התחתון שלו מתלבש בכל הא"ק כולו	יד.:	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

קו דא"ס	רק מאיר עד טבור דא"ק	יד ::	ביאורים א'
קו דא"ס	הוא פנימית דכל העולמות כולם, והוא א"ס המוקף	יג :	כללים א'
קו דא"ס	יש בו תכונת הו"ק בשרשם העליון	פו ::	כללים א'
קו דאור א"ס	התפשטות השני דעולם הטהירו עלאה	מז :	כללים א'
קו דאור א"ס	גם גילוי של א"ס בגבול וגם שורש כל גבול הוא בא"ס	מז ::	כללים א'
קו האמצעי	בז"ת היא למטה שעל ידו יצאו הנפרדים, ובג"ר היא למעלה	יט :	ביאורים א'
קו האמצעי	נגלה בג"ר הכללים	כ :	ביאורים א'
קו האמצעי	עלה עליו יותר מהצדדים על ידי סדר ג' קוים כי הוא העיקר לקבלת אור העליון	עה ::	כללים א'
קו היושר	נקרא יעקב (אותיות יבקע) שהיא בוקעת העיגולים מעט מעט, ועל ידו נעשה כל מציאות העולמות, כך יעקב ממנו נבנה כל בית ישראל (ד.)	ג ::	ביאורים ב'
קו וצמצום	עולם בפני עצמו למעלה לגמרי מהא"ק	ט :	ביאורים א'
קו וצמצום, עולם	אור ובוצינא	ח :	ביאורים א'
קו וצמצום, עולם	אור קדמון, טהירו עלאה	י ::	ביאורים א'
קו וצמצום, עולם של	העולם הראשון שבו הרח"ו מדבר בעץ חיים, ובכלל העולמות א"ס, והוא באמת כולל עולמות עד אין חקר	יג :	כללים א'
קו, הסתלקות השני	לצורך האצילות העיקרי	יד ::	ביאורים ב'
קו, וצמצום	גם כן בחי' דו"ן	ו ::	דעה א
קוי אור	רק נראה מרחוק שמקרוב הם מתבטלים בעצם האור, וזה משל לאור דאצילות מיחס לאור דא"ק (כו :.)	כו :	ביאורים א'
קול	מבינה דהיינו הקול שלא נשמע אלא נשאר בפנים, ונשמע באטימת האוזניים (שייך לחיך וגרון), והיא נשמה לז"א, והקול שנשאר היא מז"א	לא :	ביאורים א'
קול	נעשה נשמה לז"א	לד ::	ביאורים א'
קול	ז"א	נו ::	ביאורים א'
קול	שייך לת"ת שבכל פרצוף	עב ::	ביאורים א'
קול	הנשמע מסוד ת"ת, ומזה השמיעה הנמשך לאוזן, על ידי ההבל שיוצא מהאוזן לאחד איתו	פ :	ביאורים ב'
קומת אדם	עיקר מציאות האדם היא בט"ס ראשונים וספירת המלכות היא רק כללותו ושורשו	ל :	ביאורים ב'
קוצו של י'	של שם ע"ב היא היחידה דספירות	כב :	ביאורים א'
קוצץ בנטיעות	מי שלוקח המלכות דא"ס ללא הט"ס ראשונות (שהם העשרה מאמרות שבהם נברא העולם - לא.), שהם כולם רק נטיעות של המלכות דא"ס, כממוצע בין שורש לפירות	ל ::	ביאורים ב'
קטנות	זו"ן וחסר או"א, חסר תיקון	לד ::	ביאורים א'
קיץ	ו' חדשי קיץ הם ו"ק דז"א ולכן אומרים בהם	לז ::	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		מוריד הטל, שהם ג' מיני י"ג (חזרת נימין ות"ד)	
קלא דאשתמע	זו"ן	מב: ביאורים א'	
קלא דלא אשתמע	בינה	מב: ביאורים א'	
קלא דלא אשתמע	מסוד בינה המתפשט בכל הגוף והוא נמשך מן החכמה	עט:: ביאורים ב'	
קלי'	בזמן הבית המקדש יניקת הקלי' היה רק על ידי המלאך גבריאל ואחר החרבן מתלבש קב"ה ושכינתיה השורה בכל עולם והוא הזו"ן שבכל עולם והם מתלבשים בהי' ספירות דקלי' שבכל עולם, כמו ישראל שהם בגלות בין או"ה, וכל זה לשמור על ישראל, וזה גם גורם שהקלי' ינק מהקב"ה שלא על ידי שליח	עח: דעה א	
קלי'	מציאותם יצאו ממחצב הקלי' שהוא מחיצוניות הכלים דנקודות, ויצאו לפועל על ידי רשעת התתקע"ד דורות, וכל אותן הגבורות מושרשים למעלה ונכפים על ידי שרשם כי הגבורות העליונים תמיד מבוססים ולכן הם עצמם כופים הדינים הקדושים ומבסמים אותם וממתיקים אותם כי כל תולדת הגבורות הקשים היא רק על ידי שנתרחקו האור קדושה מהם, אם כן מצאיות הקלי' וביטולם ממקור א',	טו: דע"ה ב'	
קלי'	יציאתם לפועל על ידי התתקע"ד דורות ואח, כ בחטא אדם	טו:: דע"ה ב'	
קלי' נוגה	כל מה שאמרנו בחשמ"ל וקלי' נוגה בז"א כן הוא בנוק'. יוצא לנו גם בעת היניקה וגם בעת הגדלות הוה החשמ"ל הכורסיא דשביבין שהוא מהמלכים הראשונים דעולם הנקודות, ומה שמתברר מהם לאחר התיקון נעשה מהם לעור ובשר דז"א ונוק' בעת היניקה ולעור שלהם בעת הגדלות, שבאצילות החשמ"ל והקלי' נוגה נעשו לא' שהחשמ"ל ממלכי יושר והקלי' נוגה מהמלכי עיגולים, אבל יש עוד חשמ"ל יותר עליון, ויש קלי' נוגה יותר תחתון, ובזה הם אינם א'	סא: דעה א	
קלי' נוגה	יש בכל אבי"ע והם למעלה מג' קלי' הרעים שבכל עולם ועולם, והם העץ הדעת טו"ר, ובכל א' יש י"ס והג"ר הם כולו טוב, והז"ת הם טו"ר	סא:: דעה א	
קליפה	לא מגיע לאצילות אף פעם	כט. ביאורים א'	
קליפה	גדל על ידי החטא דעץ הדעת עד ראש הבריאה	ה:: כללים א'	
קליפות	כאשר העקביים דא"ק מתלבשים בי"ס דעשייה אז עולם העשייה נעשה מדור הקליפות והחיצונים	כח: ביאורים א'	
קליפות	כמה שיוורדים הם יותר גרועים	כח:: ביאורים א'	
קליפות	ע' אדם בליעל	כח:: ביאורים א'	
קליפות	כל החילוקים בין זמן שעולים לזמן שאינם	מח:: דעה א	

		<p>עולים היא באמת רק לענין החילוק מה שנוגע למקום מצב הקלי', שכאשר מתצמצם פרצופי אצילות בבי"ע אז כל הקלי' דאצילות מתלבשים על האחוריים דהארת הנוק' דאצילות המתפשט בכריאה בין הכלים לאו"מ, אז עומדים הקלי' דאצילות למעלה מהבי"ע דבי"ע שהוא הבי"ע העיקריים, אבל בזמן שהעולמות עולים אז הזו"ן מאיר בבי"ע, ואז הקלי' יורדים למטה מכל הבי"ע כולו, ומש"כ שעליהם מקיפים הלבושים והיכלות מכל העולמות כולם מעשיה עד א"ק כוונתו על הארת האו"מ והעיוגולים דכל העליונים המתפשטים בעשיה כנ"ל או י"ח. אבל ירידת הקלי' תלוי באיכות העליה שאם זה עליה גדולה אז הקלי' יורדים למטה מכל עולם העשיה גם כן דרך חלונות העיוגולים הנ"ל, וכשעליית העולמות אינו גדול כל כך, אז כך בהתאם יהיה ירידת הקלי'</p>	
קמצא	לבוש מיניה ואז אינו מכיר עוד את עילתו מאומה	לד::	כללים א'
קץ הימין	כאשר יגיע זמן שליטת מלכות דאצילות, שמלכות היא סוף כל הו"ק שתחילתו חסד שנקרא ימין (יד ימין), ובמלכות דאצילות נמצא הכתר דאור חוזר שהוא כולו ימין, וזה עוד סיבה לקץ הימין, שאז בקץ יתגלה הימין	מב::	ביאורים ב'
קצוות	לא נגלה בג"ר הכלליים	כ.	ביאורים א'
קרבן עמר	ענינו לייחד הצאילות עם עולמות בי"ע	עט::	דעה א
קרבן עמר	בא לגלות שהמציאות כולו הוא מכחות המלכות, ועל ידי העומר הוא מתברר אם הוא ראוי או לא, שהעמר היא המשכת הגבורות בנוק' כנ"ל ולכן אם הם ראויים זה גבורות ממותקות, ואם לאו זה צער ועונש	פ:	דעה א
קרבן עמר	על ידי העטרה דגבורה הנמשך במלכות על ידי העומר הוא מברר בירורים ומעלה אותם למ"ן עד אבא ושם נתוסף להם אור ומוחין חדשים לזו"ן, והעלאת מ"ן היא כל זמן ימי העמר, שהקרן היא נתינת כח לברר בירורים בכל משך ימי העומר	פ::	דעה א
קרום המוח	פרגוד המפסיק בין בינה לז"א דאצילות, מה שאין כן בעקודים	נד:	ביאורים א'
קרי	ע' עולם התהו	כח::	ביאורים א'
קרי	נחשב על ידי זיווג בתוך הפרצוף עצמו רק חסר לו נוק' לקבלו	פב:	דעה א
קריעת ים סוף	כלל ישראל זכו לאספקלריא המאירה ועכ"ז כתוב שם ראייה, אלא היה שתי הגילויים ומה שכתוב רואים מדובר על האספקלריא שאינה	ח:	כללים ב'

		מאירה, כמו בקולות שראו את המלאכים שנבראו על ידם, ועיקר הגילויים היה באספקלריא המאירה אבל מה שנאמר בו ראייה היה על ידי התלבשות באספקלריא שאינה מאירה	
קרבן עור פניו	של משה היה בזה שנתקן גופו לעלות לדרגה יותר עליונה	לז:	כללים א'
קרקפתא	כתר שבא"א, בכללות ובפרטות נחלק לקרקפתא ואוירא, והאוירא או קרקפתא (תלוי מחשיבים) שורש לאבא	מד.	ביאורים א'
קשר	שייך לאלה שרחוקים מצד עצמם	ע.:	כללים א'
קשר של תפילין	שם מושרש הכח"ב	יט.:	ביאורים א'
קשר תפילין	ע' לאה	לא.	ביאורים א'
קשר תפילין	לאה יוצא מהמוחין דאמא שבז"א ובפרט מאחרי ראשו במקום הקשר דתפילין, ומתפשטת באחריו עד נגד מקום החזה דז"א כי עד שם מגיע יסוד דאמא	לח.	ביאורים א'
קשר תפילין	אספקלריא שאינה מאירה ולכן אין בו פרשיות אלא רק עור שעור הוא בחינת המלכות המקפת הכל	ז.:	כללים ב'
קשר תפילין	קשר תפילין (הד') היא מהארת המוחין המתפשט ונמשך מבחוץ, והוא מהארת המלכות דתבונה עם אור הדעת המתלבש בו, והוא מהכתר דמלכות, ולכן הכתר דראש (לאה) הם כתר דרחל, וזה נמשך ממנו ונעשה הדעת דרחל שהוא קשר של יד שהוא יו"ד, וזה נעשה על ידי רצועות הנמשך מקשר של ראש, שהוא כולל כל הד' מוחין והם אורות המקיפים דרחל, והוא כל אור דאחוריים בכללות ובפרטיות וכל דפנימיות וחיצוניות, שכללות אור המוחין דרחל הם תפילין עצמם, ופרטות הדעת הוא הקשר, ומכללות כל הארת הד' מוחין שוב שהו אעצמו הד' קשר של ראש	ז.:	כללים ב'
קשר תפילין	הקשר של ראש הוא באצילות, ושל יד בבי"ע, והם נשמה ורוח ונפש	ח.	כללים ב'
ר'	שייך ליסודות שהוא ראש למלכות, ועטרתו	פז.	ביאורים א'
ראיה	גימ' גבורה שהסתכלות העיניים באורות האח"ף גרמו הבדלת האור מהאור העב	לג.	ביאורים א'
ראיה	רק נעשה על ידי אור חוזר שמכה ההסתכלות באותו דבר שמסתכל בו וחוזר אליו	לג:	ביאורים א'
ראיה	כח הראיה בא מהנשמה דנשמה לכן איאפשר להתפשט בגוף שאין כח בגוף לסובלה ולהשתמש באורה ולכן מתפשט רק על ידי המסכים של הז' גלדי עינא	מו:	ביאורים א'
ראיה	בעיקרו על ידי השחור שבעין אבל זה בגלל	סה.	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		שהיא מוציאה את אור הראיה לחוץ בג' דברים א' היא מצמצמו, ועל ידי זה נבדל חוש הראיה המכלילותו עם שאר החושים שבמוח, ב' מעוררו לצאת ולפעול, ג' נותן בו כח הציוור וההבדל להבדיל דבר מדבר אחר, אבל עיקר האור הראיה היא רק במוח אא ומתלבש בלובן שבעין, אבל נתגלה ונעשית סגולתה על ידי השחור שבעין שהוא מאמא	
ראיה	עו.	ביאורים א'	שייך לימין, חסד, ותלוי בלב שהיא חם ששם האש היסודי, וזה נעשה כדי למזגם
ראיה	ד :	דעה א	עיקר הראיה גדולה מהשמיעה ששרשה מאור הנשמה לנשמה שאין לה כלי בגוף, ולכן רק נתגלה אחר שמתלבשת בנו"ה, ובינה שהיא שמיעה על ידי התלבשות בת"ת שהוא אויר
ראיה	צא ::	כללים א'	מחכמה וזה ע"ב דמ"ס ושם היה הפליטה דרך עיניים, ושם מקום עליית כל מ"ן
ראיה פנימית	י :	כללים ב'	ג' בחינות : א' אספקלריא המאירה שהיא גילוי היחוד דאבא שבו בא"א היוחד בע"ב דמ"ס, ב' אספקלריא שאינה מאירה והיא גלתי היחוד דאבא וא"א, ג' מראות הרוחניים והמלאכים שאינם מראות אלקות, אבל גם כן רק מכח הראיה הפנימית
ראיה פנימית	י ::	כללים ב'	משמשת לסוד אשכחא פקיאח דלא נאים
ראיית עיניים	י ::	כללים ב'	רק בדרך אור חוזר, מאור מוחין דנו"ה וזה רק תמצית הארה מהראיה הפנימית
ראש	כה.	ביאורים א'	נכלל בז"ת, והג"ר רק מאיר בהם
ראש	כח ::	ביאורים א'	שייך לגלות בכל
ראש	לב.	ביאורים א'	חב"ד שבראש האדם הם חב"ד דהנשמה שברוח, אבל החיה שברוח אין לה כלי מיוחדת בגוף כלל
ראש	עט.	ביאורים א'	חלק של הז"א ונעשה מהחלקים העליונים שבחו"ג
ראש הקליפה	כט.	ביאורים א'	שייך לבבל ונבוכדנצר מלכו
רביצה	יא :	ביאורים ב'	אינה מאירה עליהם באורה הגדול אלא רק בסוד רובצת
רגלי א"ק	כד ::	ביאורים א'	התפשטותו בכי"ע רק על ידי מסכים
רגלים	יט.	ביאורים א'	שייך לנה"י ולבר מגופא
רגלים	כח ::	ביאורים א'	שייך לגלות אחרון, עשו וישמעאל
רדל"א	י ::	ביאורים א'	מקביל לאפס
רדל"א	יח.	ביאורים א'	כך נקרא עתיק שאורו נעלם עתה
רדל"א	כה :	ביאורים א'	נקרא צחצחות, ונקרא אפס
רדל"א	כת.	ביאורים א'	רישא קדמא בג' רישין, הג"ר דרדל"א היא הרדל"א עצמה לאפוקי הז"ת דרדל"א היא עתיק
רדל"א	מד.	ביאורים א'	מעל כתר דא"א, והוא בבחינת אין סוף
רדל"א	כד :	כללים א'	נעשה מהתנוצצות ז"ת דמלכות דעקודים

מפתח לעניני הלש"ו

רדל"א	דכל עולם ועולם הוא מרמז על אמתתו הנעלמה כדי להתבונן ולדעת כי הכל רק ממנו עצמו	כט:	כללים א'
רדל"א דא"ק	יש עיגולים בפני עצמם, בחינת עתיק שבו	י::	ביאורים א'
רדל"א דאצילות	הארת המלכות דא"ק שהמתלבש בו	כת.	ביאורים א'
רדל"א דאצילות	מהתנוצצות הז"ת דמלכות דעקודים	מח::	כללים א'
רדל"א, אולי אורא ע' מט. (?)	אינו מאיר אפילו למ"ס אלא רק דרך הקד"א ולכן רק בגדר בקע ולא בקע	מח::	כללים א'
רוח	נפש קודם לרוח בגידול, וכן עיגולים קודמים ליושר, וזה על אף שהרוח נברא מתחילה לנפש, אבל התפשטות זה הפוך	יב.	ביאורים א'
רוח	עיקר האדם	כב::	ביאורים א'
רוח	עד כאן הוי פרצוף וכל מה שלמעלה היא רק בפרטים שברוח	לא:	ביאורים א'
רוח	נשמה חיה ויחידה הם למעלה לגמרי מכל פרצוף וכל הדיבורים בהם, הם הפרטיים שברוח, אבל זה רק באצילות, ששם עיקר הפרצוף רק מהרוח והנפש הכלליים, אבל בעולם העקודים הנשמה הכללית (הז"ת שלו) נכללת בעיקר הפרצוף, ולכן כתוב שבעקודים שולט השם ס"ג, ובאצילות שולט השם מ"ה	לה:	ביאורים א'
רוח	על ידו מתנהג במדריגת אדם, ונעשה למדריגת אדם	ס::	ביאורים א'
רוח	מעלת ומדריגת האדם, שבו מתלבש המוחין והגדלות, ולכן נקרא על שם הגדלות	ע.	ביאורים א'
רוח	אורו מתייחד בו הריאה והלב יחד ומקבל הלב את אור הרוח על ידי הריאה, ומהלב מתפשט לכל הגוף דרך ערקיו	ע:	ביאורים א'
רוח	נקרא דעת, ובו מתלבשים כל המוחין	עב.	ביאורים א'
רוח	שייך לאות ו' דהוי"ה	עד::	ביאורים א'
רוח	קר ויבש, ושייך למזרח שהוא חם ולח ונעשה כך שלא יתגבר כחו, ויולידו בחינה אמצעית	עה::	ביאורים א'
רוח	שורשו של המים והאש, והוא היסוד הראשון, אבל באצילות, ובספירות אין לו גילוי למעלה במקומה אלא רק למטה בת"ת שהיא גילוי הדעת שהוא ענף הכתר, ומתלגה בו, אבל ביסודות שהם לבושים החיוצנים של הספירות אז עומד הא' בראשונה	פז:	ביאורים א'
רוח	אינו אלהות כלל	ט::	הקדו"ש
רוח	של כל פרצוף היא אור חוזר	פ:	ביאורים א'
רוח הכללי	הנפש הכללי יוצא מקצה התחתון דרוח הכללי ששם עומדים הג"ר דרוח הפרטי	יב:	ביאורים א'
רוח הכללי	אינו מתפשט ויורד למטה אלא עיקרו לעולם למעלה, והמציאות הפרטי שבכל עולם הם הז"ת דהיושר הפרטי	יב::	ביאורים א'
רוח הספירות	הי' אותיות דשם מ"ה	כב:	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

רוח כללי	יושר שבכל עולם	יב:	ביאורים א'
רוח מרוח	דעת עליון שהוא מזלות דא"א (שהוא אויר), ולכן נקרא רוח/אויר שהוא בא מרוח אלקים חיים (שהוא עתיק)	פו::	ביאורים א'
רוח פרטי	יושר שבכל פרצוף	יב:	ביאורים א'
רוחות	מרובעים	עו:	ביאורים א'
רוחות	יושר, ולכן שורשו מהאור פנים, ולכן יש לו שורש ללא היסודות בכלל, אבל הם מתחברים יחד שיש להם אותו שורש ששרשם של המקיף והיושר הם אחד, אבל יחודם יחד הוא בתכונות ההפכיים, כמו כל דו"ץ שיחודם בבחינת ההפכיים	עו::	ביאורים א'
רוחות	יושר, וממילא ז"א, ולכן ימין שלו אור, והשמאל מים	עו::	ביאורים א'
רוחות	מקום היסודות ז"א מקום המחובר ומחוייב לכל מציאות ומציאות	עח::	ביאורים א'
רוחות	כל רוח שמוציא יסוד נשאר ההפך אצלו עם העטרה של היסוד שיצא ממנו	עח::	ביאורים א'
רוחות?	כל גילויים וכחם ושפעם נמשך בהם בעולם רק דרך הד' יסודות	עו::	ביאורים א'
רחל	נשמתה היא דיבור, ממלכות דתבונה	לא.	ביאורים א'
רחל	התבונה מתחילה מהחזה דבינה ולא מתחת רגליו כמו רחל כלפי לאה כי התבונה היא נולדה מהבינה, ולכן מתלבש עליו מהחזה ולמטה, אבל לאה ורחל אינם נולדים אחד מהשני, אלא הם ב' פרצופים מיוחדים	לז::	ביאורים א'
רחל	יצא מהחזה דז"א ולמטה דרך נקב החזה (שהוא הגומא שתחת הלב) עד סוף רגליו	לח.	ביאורים א'
רחל	שייך לאורות הפנימיות שבאצילות	א.	ביאורים ב'
רחל	רחל ולאח בתיקון האמיתי הם פרצוף אחת, וכן יהיה לעתיד, וכן הוא בעקודים שהוא עולם שאין בו קלקול כלל	א:	ביאורים ב'
רחל	מרכבה לשכינה ונקרא השכינה על שמה	ג::	ביאורים ב'
רחמים	בתחילת הבריאה הכל היה ברחמים גדולים ולא היה דין	ח.	ביאורים א'
רחמים, י"ג מידות ה	ע' י"ג מידות הרחמים	יח:	ביאורים א'
ריאה	אברי הנשמה	לט::	ביאורים א'
ריאה	רק שורה הרוח ואין נפש בכלל	ע:	ביאורים א'
ריבוי	אין לו גדר כלל, וזה שייך לת"ת ויסוד, שאין לזה יתרון על זה, ומזה נתייסד כח הריבוי בבריאה דהיינו בבי"ע וכל היתרון של ת"ת על יסוד היא מסיבת הקוים, שכל אחד כלול מהקוים לידו, אבל אין בסה הבחנת טוב וגרוע, ולכן היסוד עולה עד הדעת, ואע"פ שהאור יורד מזה לזה אינו מתעבה כלל (סט).	סח::	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

ריבוי	שורש שרשו באי"ן וא"א, שהם תחילת הריבוי של גילויים מגילוי אחד של הרדל"א	עא ::	כללים א'
ריבוי	עיקר שורשו בג"ר דאצילות	עב.	כללים א'
ריבוי	שייך לקו אמצעי	עב :	כללים א'
ריבוי	תמיד מצד הגבורה שמצד החסד אין גבול	עב ::	כללים א'
רישא דא"ק	כולו בבחינת ע"ב הכללי, א"א שבא"ק, ומהגרון ועד הטבור הוא ס"ג דא"ק (אבא ע"ב דס"ג ואמא ס"ג דס"ג)	מח ::	ביאורים א'
רישא תנינא	אוריא וגלגלתא	צ.	ביאורים ב'
רל"א שערים	כל מילים ותיבות התורה	פה ::	ביאורים א'
רמ"ח איברים	סידורו וכחו ותכונתו נעשה מהשם אלקים והעסמ"ב, אבל מציאות האיברים עצמן רק מהכ"ז אותיות	עג.	ביאורים א'
רמח"ל	יחס לתורתו	נז.	דעה א
רע	על ידי חטא של אדם הראשון נגמר הרע ויצא מהכח אל הפועל, ורק בגלל זה בידינו לתקנו, עצם הרע אינו הופך לטוב אלא רק יתבטל לגמרי, ומה שה' עשה הוא רק הכח אשר ממנו יצא הרע שהוא מחצב הקלי'	יט.	דע"ה ב'
רע, ביטולו	ע' ביטול הרע	כט.	ביאורים א'
רעוא דרעוין	ת"ת דרדל"א, במצח הרצון, וזה מדבר על קד"א דכנגד המצח	מח ::	כללים א'
רעוא דרעוין	הארת אור אוריא, ואחריו בא תיקון דלא נאים ונטיר תדירא, והם מהע"ב דמ"ס וזה על ידי יחודו וכלילותו באוריא, ולכן מובן שנמשכים א' מהשני, ולכן יוצא שאור התיקון הוא מסוד שורש העינים דא"ק והוא השגחת העיניים שלא מפסיק, וזה רק תמצית הארה ממנו שמתשמיש תמיד ועליו קיים העולם	קיא :	כללים א'
רעותא דלבא	הרהור הלב	יב.	כללים א'
רפ"ח ניצוצות	מדעת הנולד מזווג חו"ב	ל.	ביאורים ב'
רפ"ח ניצוצין	שייכים לשם ב"ן ולכן ב"ן בחסר עד שיתקנו וזה רק יהיה בימות המשיח	נב ::	ביאורים א'
רפה	קו, הבל דגרמי, מיוחד עם האות שהיא מחליש את עצם הברת האות עצמה, וזה למעלה מהאות שהבדל דגרמי היא מבחינת הנפש והיא קשור למעלה באור עליון, רחמים, וזה בבחינתו הקשורה למעלה ביסוד דאבא, וזה הקו שהוא קשורה למעלה	סח ::	ביאורים א'
רפה	אפשר להיכלל גם כן בכלל הנקודות, שהרי היא ההבדל דגרמי מאבא, ואבא שורש הנקודות, וגם הרוח פוקד אותם בכל לילה	סח ::	ביאורים א'
רפה	אור ישר	פא :	ביאורים א'
רצוא ושוב	מותר להסתכל בעצמותו ית' ברצוא ושוב	א :	ביאורים א'
רצוא ושוב	ע' אורות	ד.	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

רצוא ושוב	מטי ולא מטי	נ.	ביאורים א'
רצוא ושוב	רצוא שהם רצים להשיג למעלה והוא בחינת אור חוזר, ושוב שאחר כך הן שביין למטה וזה אור ישר	פ.:	ביאורים א'
רצוא ושוב	מטי ולא מטי	ו.:	דעה א
רצון	כתר	יט.:	ביאורים א'
רצון	בכתר	כד.	ביאורים א'
רצון	גילוי מתחיל בהתגלות הקן	כז.:	ביאורים א'
רצון	ע' שמו	כט.:	ביאורים א'
רצון	קודם למחשבה, ונקרא אין בגלל העלמתו	יב.	כללים א'
רצון	כלפי ית' אין הבדל בינו לפעולה אלא זה בהעלם וזה בגילוי	נו.	כללים א'
רצון, גילוי	אין סוף ע"ש	ו.	ביאורים א'
רצונו ית' להתגלות (עלייתו)	נקרא גילוי ונקרא אין סוף, וזה מרומם מבחינת גבול	א.:	ביאורים א'
רקיע	מבדיל בין עתיקא לזעירא	נד.:	כללים א'
רקיע השמים	יסוד	פד.:	ביאורים א'
רשות היחיד	כך נקרא אצילות שהוא רשות ליחידו של עולם, והתייחדו ית' עם כל האצילות כולו עד שנעשית חד ממש עמו והו' אלקות גמור	עז.:	דעה א
רשימו	נשאר אחרי הסתלקות הצמצום, וכך אחרי כל הסתלקות של אור	ז.:	ביאורים א'
רשימו	ע' מקום	ח.:	ביאורים א'
רשימו	הבל דגרמי הנשאר בקבר בעצם הלז שמשם הוא התחייה	כב.:	ביאורים א'
רשימו	כאשר אור מתפשט פעם אחד למטה נשאר לעולם רושם אור מהם אפילו אחרי שמסתלקים	מ.:	ביאורים א'
רשימו	פלא מופלא ומכוס גנוז ונעלם, והוא העשר פנימית, בסוד י', וממנה יצא כל ה"ב ויחד הם מ"ב, בחינת המחשבה העליונה מא"ס המקיף, לכן הוא בבחינת סילוק, וסוד הדין	נט.	ביאורים א'
רשימו	ניצוץ מאור למעלה שממנו יקום לתחיה, והוא מאפשר לקבל אורות ומוחין, וכך מקושרים עם שרשם, והואו מקומם, אבל מעלתו אינו ניכר שהוא עומד למטה ובתוכו נצתמצם	כז.	ביאורים ב'
רשימו	מעליון לתחתון נתייסד מהמאציל, אבל מתחתון לעליון תלוי בעבודה שלנו	לו.:	ביאורים ב'
רשימו	יש לו ג' תועליות: להאיר לאור העב שלו ולכלי שלו, שלא יהיו ללא אור בכלל, שלא יתעבה יותר מדאי, ולאור שתחתיו, דהיינו שהיא הזכר של התפשטות השני	לו.:	ביאורים ב'
רשימו	הוא ההכנה וכח לקבל בתוכו את אור נשמתו העיקרי	ח.	הקדו"ש
רשימו	אין ניכר מעלתו ומציאותו אלא רק אחרי שנעשה העולם, שהוא התפשטות השני, ועד אז נחשב	כו.:	כללים א'

		כחלל ריק, וטעם הדבר שהיא רק איזה תמצית הארה הנשאר למטה מאור דהתפשטות הראון, ולכן היא תלויה רק עליו, וכל כחה ממנו, ולכן כאשר היא מסתלקת אז נחשך הרשימו ואינו ניכר כלל, אבל בהתפשטות השני אז גם ההתפשטות הראשון מחזיר פניו להאיר למטה, ואז ניצר אור הרשימו (כו:):	
רשימו	מב:.	כללים א'	בחינת הכלילות העליונים אשר התחתון כלול מהם, והוא מקומו של עולם, והשורש הפנימי של התחתון, כאות ו' שהוא דעת המבריא מן הקצה אל הקצה שהוא כלול מכל מה שלמעלה והוא עיקר עצמותו דהתחתון, והוא האבן שתיה
רשימו דאור חוזר דעקודים	ל.	ביאורים ב'	כדוגמת הפ"ר ניצוצות
רשימו דאור ישר דעקודים	ל.	ביאורים ב'	כדוגמת הש"כ ניצוצות
רשימו דעקודים	כט:.	ביאורים ב'	נחלק לשנים, המוחבר הוא מהתפשטות הראשון, ונשמה להתפשטות השני, והחלק היותר חשוך הוא משתתף ומתערב עם הכלי בבחינת נפש שותפא דגופא
רשימו דעקודים	ל.	ביאורים ב'	או"ח ורשימו הם מהחו"ב שברישא דא"ק, והם האו"א לכל האור דהתפשטות הראשון, שהאו"ח על אף שהוא יוצא מהבינה שורשו מהחכמה
רשימין שבעקודים	צט:	כללים א'	מה שנשאר מהתפשטות הראשון והם השתמשו לעיקר גדול גם בהתפשטות השני כמו בנקודות
רשין, ג'	י:.	ביאורים א'	אפס אין וא"א, בכללות נקראים כולם בשם א"א, שהוא הכתר
ש'	פז.	ביאורים א'	שייך לבינה אות הראשון בשלש שזה המח השלישי
ש'	עז.	כללים א'	שייך לרוחב בין חכמה לבינה שש' נברא מאש וזה שייך לראש שהוא כח"ב
ש'	עז:.	כללים א'	יכול להתגלות כדינים קשים לאש זרה
ש' דאמ"ש	עד:.	ביאורים א'	שייך לקו השמאל
ש"ך	סז:	ביאורים א'	שורש הש"ך פ, ר ופ"ח ניצוצין, ולכן הזהור כולל כולם בש"ך
ש"ך ניצוצין	סו.	ביאורים א'	לא יצאו מאבא כי הם אינם בחינה בפני עצמם כלל אלא שרשם שהם בחינת הבלי דגרמי דהשברי כלים יצא רק מהמ"ס שהוא שורש לפרצוף אבא, (סו:), ולכן כל תיקון הוא על ידי עליית הש"ך ניצוצין שהם עולים במוחין דאו"א, ובאבא נעשה עיקר העליה ובירור, וזה לא שהם יצאו מהמ"ס אלא ששם נסדר כל מציאותם ונשם נתגלה הרצון עליהם, והעיקר שיצא מהמ"ס היא הנקודות, ומעכירות שלהם נעשה הש"ך ניצוצין, אבל בסוד הענין הם כן

מפתח לעניני הלש"ו

		יצאו מהמ"ס כי המ"ס היא הסוד שורש הברוצינא דקרדינותא ושורש כל הדינים אלא שאין שיכר שם שום דין, ונתגלה אותם הדינים על ידי גילוי הנקודות, והגילוי להדיא היא הש"ך ניצוצין שיצאו ממיתת המלכים (סו:.)	
ש"ך ניצוצין	כל מלך יש לו ד' פרצופים וכל א' כלול מי', ולכן הם ש"ך	א::	דעה א
ש"ך פ"ר ורפ"ח ניצוצין	בהם נמצא החיוב לתקן, שבנשמות הם לא נתקלקלו אף פעם, ולכן ימיו של אדם כפי הניצוצין שלו, אם כן בהם תלוי יציאת הנשמות של כל אלף דור, ואינו נמשך שום נשמה ממקורה לירד למטה עד שנתברר הצלם שלה (קז:)	קז.	כללים א'
ש"ך פ"ר ורפ"ח ניצוצין	דמלכי יושר נשאר אחר התיקון וכל מה שנוגע מהם לנשמות וחלקי עולמות ב"ע נשאר טבועים בעמיק תהו ללא תיקון, ולכן עמדו זו"ן אב"א, וגם לא נתקנו מהמלכי עיגולים אלא היה תולה תיקונם באדה"ר	קט:	כללים א'
ש"כ ניצוצות	מחכמה (ע' טנת"א כג:)	ל.	ביאורים ב'
ש"כ ניצוצין	שייכים לשם ב"ן ולכן ב"ן בחסר עד שיתקנו וזה רק יהיה בימות המשיח	נב:.	ביאורים א'
שאלות	רק שייך למטה מבינה שלמעלה אי אפשר לעמוד עליו, ע' חקירה	כ:.	ביאורים א'
שבא	שייך לגבורה	נח.	ביאורים א'
שבועה	מה שיצא בגזירה בהסכמת כל הז"ת	טז.	ביאורים ב'
שבועה	מאמתים דבר במה שהוא אמת יותר יעקרי וחיבב עליו במעלה	טז.	ביאורים ב'
שבירה	כאשר ירדו שברי כלים לבי"ע ירדו עמהם ש"ך ניצוצין מחכמה פ"ר מבינה ורפ"ח מדעת, והם מהגבורות היותר קשים ולכן נתפזרו	א::	דעה א
שבירה	בעיגולים סיבת השבירה היה בגלל שלא היו יכולים לקבל תוקף אורות שבהם, וביושר השבירה לא היה גדולה כל כך, אלא רק מהצפר"ג שלהם	יח:.	דעה א
שבירה	סיבת השבירה היא היו האורות גבורות חזקים, וכן הכלים היו גם כן גבורות חזקים שהם שרשי המציאות דבי"ע ולא היו מאוחדים זה בזה והיו נקל להתפרד, אבל אם היו הכלים עבדי מיותר היו נותנים מעצור לאורות שלא יפעלו כ"כ בחוזק, וזה מש"כ לאחר התיקון שהיו בציור רמ"ח אברים שכל אח פרטי היה במקום מיוחד	עא:	דעה א
שבירה	כל סיבה וסיבה גרם עוד יורת שבירה, וגם עוד סדר, שכולם נכללים בחסרון זיווג	עד:	דעה א
שבירה	התגברו הנה"י על החג"ת גרם שהכלים דנה"י נשאר ללא ניצוצין מהאורות שלהם ולכן יונקים	עד:	דעה א

מפתח לעניני הלש"ו

		הקלי' מהם כי היו מגולים	
שברי כלים	קי.	התקע"ד דורות הם מהניצוצין דש"ך פ"ר ורפ"ח שנפלו בעולם התהו, ואז בעולם התהו הניצוצין היו האורות והנשמות לשברי כלים שם, אבל עיקר אורותם היו האורות שעלו למעלה בעת מיתת המלכים	כללים א'
שבת	נב:	עיקרו בינה ורק נשחב למלכות בגלל הבינה שמאיר עליו	כללים ב'
שד"י	סח.:	שייך לדגש, והיא גמ' רפ"ח עם שם הוי"ה, וזה סוד עיבור ע"ב רי"ו והם רפ"ח עם הוי"ה, דהיינו הרפ"ח ניצוצין המתקנים ועולים בעיבור במלכות	ביאורים א'
שד"י	נה.:	שונה מצבאות שיש להזכירו לבד בתפילה וברכה בגלל שהוא עולה עד המח, או אולי רק אפשר ביחד עם שם א-ל	דעה א
שוקים	יט.	שייך לנה"י ולבר מגופא	ביאורים א'
שור	עו.	מצד הנפש שהוא השמאל ובו נתלה השמיעה	ביאורים א'
שורש אורות האוון	יח.:	ס"ג דס"ג דמ"ס	כללים א'
שורש אורות החוטם	יח.:	מ"ה דס"ג דמ"ס	כללים א'
שורש העקודים	יח.:	ב"ן דס"ג דמ"ס	כללים א'
שחוק	פב.:	באף, שכאשר נעשה מבוסס ברוחו אז מוליד השמחה והשחוק, ולהיפך בכעס	ביאורים א'
שחור שבעין	סה.	מוציא את אור הראיה לחוץ בג' דברים א' היא מצמצמו, ועל ידי זה נבדל חוש הראיה המכלילתו עם שאר החושים שבמוח, ב' מעוררו לצאת ולפעול, ג' נותן בו כח הציור וההבדל להבדיל דבר מדבר אחר, אבל עיקר האור הראיה היא רק במוח אא ומתלבש בלובן שבעין, אבל נתגלה ונעשית סגולתה על ידי השחור שבעין שהוא מאמא	ביאורים א'
שחקים ששחקים מן לצדיקים	מו:	נה"י שיוצרים הטיפה הזרעית	כללים א'
שינה	עא.:	הנפש נשאר למעלה ואל עולה כמו הרוח, שהרי אם הנפש יצא זה מיתה ולא בשינה, אבל מה שעולה היא באמת רק הרוח שבנפש ולמעלה ורק הנפש דנפש נשאר למטה	ביאורים א'
שינה	עב.	בו הנפש מסתרת בתוך הלב שלא יאחוז בה חיצונים	ביאורים א'
שינה	פב.:	בעיניים	ביאורים א'
שינה	יא.:	נותן גוף האדם התחזקות ותועלת כדרך כל מ"ן	כללים א'
שינה	כ.:	כדי להתחדש הוי בחינת הסתלקות הב'	כללים א'
שיניים	לא.	משם ולחוץ הוי דיבור, וזה נוק' דז"א	ביאורים א'
שיעור קומה	ג:	ישנו מציאות על אף שאין לו שום ציור דמות תואר ותמונה כלל, ונעלם מאתנו איך שהוא ומה שהוא, וזה לא רק בבחינת משל או רק בבחינת	ביאורים א'

		מראה נבואה	
שיעור קומה	ד.	לכלים יש גבול, אבל לאורות אין גבול, וזה בגלל התקשרותם בא"ס, כי ממנו יוצאים ואליו חוזרים ברצוא ושוב	ביאורים א'
שיעור קומה	נו.:	(יד רגל וכו') הם תוארים שבו מתואר המאציל על ידי האצילות והם לא שמות או כיוניים אלא תוארים, וכולם מושללים מהמאציל בתכלית אבל באצילות ישנם כל אלו הענינים, אבל הם רק על פי ערך המתייחס לאצילות, והם לא מושגים לכל הבי"ע ובי"ע דומה להם רק בשמותם ולא במהותם, ומה שכתוב שהם דרך משל דהיינו כפי תפיסתינו (נו):	דעה א
שיעור קומה	נח.:	אחרי התלבשות הא"ס באצילות מצינו בחלקי שיעור קומה השבח תהילה ובקשה אבל לא ברכה ותפילה שזה רק אל המאציל, שבשבח הרי זה על גילוי האור, וזה נתגלה באבר ההוא, אבל תפילה היא מלמטה למעלה, וזה בגלל שהחלקי שיעור קומה לא מגיעים אל המאציל עצמו אלא אל האצילות שונה מהשמות והכינויים, שהם שייכים למאציל מצד התחברותו באצילות, וכל בקשת פניו ית' היא הארת פניו, שכל האצילות נקרא פני ה'	דעה א
שכינה	א.:	הסתכלות בו היא כל השכר עולם הבא שלנו	ביאורים א'
שכינה	כב.:	גופה היא כלל ישראל	ביאורים א'
שכינה	כח.:	אמונת ישראל שהכל נעשה אור השגחתו ית'	ביאורים א'
שכינה	כח.:	כמו שישראל תמיד בצער ובצמוק וצועקים תמיד על אריכות הגלות כן השכינה	ביאורים א'
שכינה	פ.	מתפשט בכל אחד ואחד מישראל והיא עצמה כלל ישראל, וכל מצות כלל ישראל הכל בה, כי הם איברים שלה, ומעשה צדיקים הם התפשטות הרוח שלה, והיא כלולה מכל האורות שמעליה, והיא מגעת ועולה עד המלכות דא"ס אלא שנתצמצמה ומתעבת והם נעלמים בה עד שאינה ניכרת יחודה למעלה, אבל כאשר האור פנימי מאיר בה, ומתגלה אחדותה אז היא מתעלית ועולה בראש כולם	ביאורים א'
שכינה	פ.:	מה שעולה ממנה בתור מ"ן היא הרוח שבה, וזה הנקודות, שמקומה היא מתחת לכל הספירות	ביאורים א'
שכינה	נד.:	מה שכתוב שעיקר שכינתו למטה היא לאפוקי בי"ע שהוא מקום המלאכים, כל ההנהגה דכל עולמות בי"ע נמשך ויוצא רק משכינתו ית' שבבית קה"ק שלמטה, שנתחבר ונתייחד סוף האצילות שהוא היכל ק"ק דעולם הביראה עם בית קה"ק שבבית המקדש של מטה (נד.:	דעה א
שכינה	יח.	הסיגים והפסולת הנ"ל פגמו הם פגימו	דעה ב'

		דשכינתא, א' שנפגמה הרבה על ידם בהוציאה אותם, ועוד יותר אחר שנטבעה ונבלעה גם היא, ויציאתם היה על ידי רשעת התתקע"ד דורות, ומטבע הגבורות כאשר מתרחקים מאור שלמעלה נעשו חסרים וריקים מכל טוב, וזה כל ענין הצרות לכלל ישראל בגלות שכל מה שאירע לשכינה אירע לכלל ישראל	
שכינה	מקומה בעולם השפל היא בתוך פנימיות נשמת ישראל כי הם נלקחים מעצמותה	יח ::	דע"ה ב'
שכינה	השכינה וישראל כולו חד גם למעלה בשרשם וגם למטה בארץ, כי שרש נשמת ישראל נמשך מעצמותה הפנימיות העולה למעלה למעלה עד מלכות דא"ס	יט.	דע"ה ב'
שכינה	הוא אור קדושתו ית' הנעלם מלהשיג בו, והוא אנשמה לנשמה לעולמות ב"ע ומקום שלהם, ומנהיג הכל על ידי קישורה בעצם האור, והוא רק תמצית הארה מאור של מעלה	ו ::	הקדו"ש
שכינה	כלל ישראל, וכל כלל ישראל הם איברי השכינה	סו.	כללים א'
שכר עולם הבא	גילוי כבודו והסתקלות באור השכינה, ע' עולם הבא (שכרו)	א :	ביאורים א'
שלג	גימטריא ג' פעמים אל"ף, ובהם נמתקים כל הדינים	סג ::	ביאורים א'
שליטים	שם לספירות	סא ::	ביאורים א'
שלשה עדרי צאן רובצין עליה	ז"א המלכות דמלכות שנמצא מהארת הנה"י	יח ::	ביאורים א'
שם	לעולם רק כדי להשתמש על ידי זה לזולתו, ורק שייך לאחר הצמצום	ה :	הקדו"ש
שם	הוא גילוי	ה ::	הקדו"ש
שם המפורש	שם מ"ה	לו.	ביאורים א'
שם העצם	הוי"ה ע"ש	ד.	ביאורים א'
שם מ"ב	מרומז בל"ב נתיבות החכמה והעשר מאמרות (? קשה שהעשר מאמרות היא י' מהל"ב ?)	נט.	ביאורים א'
שם מ"ב	שם שבו נכרא העולם, והם ו' ימי בראשית שהם ו"ק כל אחד כלול מז'	נט.	ביאורים א'
שם מ"ב	יש בכל עולם חוץ מעשיה, ובאצילות היא הוי"ה והוי"ה מלא ומלא דמלא, ובבריאה הוא ב' שמות אהי"ה דאהי"ה אשר אהי"ה וכן אהי"ה יה"ו, וביצירה הוא שם אבגית"ץ וכו', ושורש דכל שם מ,ב הוא בגבורה	נט.	ביאורים א'
שם מ"ב	ל"ב נתיבות הגוף והנפש, וי' אמירן שהם י"ס דרוח	ע ::	ביאורים א'
שם מ"ב	ל"ב אלקים ועשר הוי"ות	עב ::	ביאורים א'
שם מ"ב	י' הוי"ות דגדלות, ול"ב הוי"ות שהם פנימיות דל"ב אלקים	עב ::	ביאורים א'
שם מ"ב	מאיר באצילות באור דשם הוי"ה ולכן באצילות	עב ::	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		הוא הפשוט ומלא ומלא דמלא דשם מ"ה	
שם מ"ב	י' ה"ה ו"ו ה"ה שלא היה ג"ר במלכי עיגולים בנקודות, והוא הז' מלכי ם שבו' פרצופים	ד ::	דע"ה ב'
שם מ"ב	ל"ב אלקים דמעשה בראשית עם הי' מאמרות	מט ::	כללים א'
שם סתום	שם ס"ג	לו.	ביאורים א'
שם של י"ב	ג' הויות היה הוה ויהיה, י"ב אותיות דמילוי מנצפך, והם המנצפך דחו"ג שהם מהה' ראשונות דו"ק דאבא ודאמא, וכל הה' נכללים ביסוד ולכן כל אחד ו', גם כתוב י"ב צירופי הוי"ה וזה אותו דבר, כי הם הפנימית לשם י"ב	נה ::	ביאורים א'
שם שלם	שייך לתיקון כל הז"א כולו והוא על סוד דעתיקא קדישא וסוד דז"א שכלולים זה בזה, והזו"ן בכללות העולמות נכללו כולם זה בזה	קז ::	כללים א'
שמו	גילוי ית' בבי"ע	ב ::	ביאורים א'
שמו	בגימ' רצון, וזה לא כח לגילוי אלא רק מגלה רצון, ע' הבדל בין אצילות ללמעלה ממנו כאן	כט :	ביאורים א'
שמו	הראשון היא בעולם העקודים ששם נתגלה הכלי, ומשם מתחיל גילוי דשם הוי"ה	ג :	דע"ה ב'
שמו	גימ' רצון	יט ::	כללים א'
שמו	גימ' רצונו, ושייך למלכות	כד.	כללים א'
שמו	רצונו	סה ::	כללים א'
שמו אחד	שהוא לבדו מהוה הכל וממציא הכל ומשגיח בכל ומנהיג הכל	מב ::	ביאורים א'
שמו הגדול	הוי"ה ע"ש	א ::	ביאורים א'
שמו ית'	עיקרו בז"א ולא למעלה שאין הנבראים יכולים לקבל משם	ח :	דעה א
שמות	כולם רק באצילות	ו.	ביאורים א'
שמות	רק מז"א דא"א דא"ק ולמטה	מד.	ביאורים א'
שמות שאינם נמחקים	ע' גוף הספירות שהם הז' שמות שאינם נמחקים, והם מדובקים בעצם הספירות	כב :	ביאורים א'
שמותיו	עיקרם בז"א שלמעלה ממנו נבחנים רק בבחינת שורש ושורש לשורש	נג ::	ביאורים ב'
שמותיו ית'	שרשי הכחות דכל הפעולות ורק לצורך בי"ע וכל פעולה יוצא מהשם בדרך הכרח	א ::	ביאורים א'
שמותיו ית'	מושרשים בשם הוי"ה	א ::	ביאורים א'
שמותיו ית'	גילוי של עצמו בהם, אבל כולם הם רק מה שנוגע לבריאה לבד	א ::	ביאורים א'
שמותיו ית'	ע' אצילות	ב.	ביאורים א'
שמותיו ית'	כולם מסתעפים משם הוי"ה והם גילוי של עצמותו ומציאותו, ושם הוי"ה היא הוראות מציאותו וגילוי עצמותו שנתגלה באצילות, וכל השמות הם רק אחר שמתלבש באצילות, ולולא אצילות אין בו תפיסה בשום אות כלל, ואפילו א"ס היא א' מגילוי	נב ::	דעה א
שמותיו ית'	כל שמותיו שבאצילות אסור לייחסם בא"ס	נד.	דעה א

מפתח לעניני הלש"ו

		עצמו קודם שנתגלה וכן בבחי' א"ס למעלה מגילוי, אפילו שכולם א' באמת, וכן אסור לצייר דיוקנא דבי"ע באצילות, וזה בכלל האיסור ארור האיש אשר יעשה פסל (נד):	
שמותיו ית'	נו.	כל התפילות ותהילות וכן כל המצות מגיעים למאציל ב"ה הגם שהו אמרום על כל ברכה ותהילה, ואז מתפשט אור א"ס בשמות ואז נתגדל גילוי שמו ית' על ידי כל מצוה ומצוה וזה הענין של כל הברכות אשר לשמותיו	דעה א
שמותיו ית'	נו.	כאשר אנו מכוונים בשם הוי"ה ומזכירים השמות התלויים בו ומסתעפים ממנו אנו מגיעים בזה לאור א"ס עצמו ממש	דעה א
שמותיו ית'	נו:	כל כוונות של השמות זה רק באצילות שבו מתלבש האמאציל ומתייחד עמהם ונעים עמו לחד ממש, אבל להתפלל למאציל בעצמו ללא השמות אי אפשר שלולא גילוי זה אי אפשר לאדם להתעורר בו מאומה, וגם זולת גילוי הרי אין לנו שום שם ומילה במה לתופסו (נו:).	דעה א
שמותיו ית'	נו:.	כולם חוץ מהוי"ה נקראים כינוי ביחס לשם הוי"ה	דעה א
שמותיו ית'	ו:.	גילוי ית' בשם חוץ משם הוי"ה היא רק עם מסכים	הקדו"ש
שמותיו ית'	מד:.	יציאתו מפעולות דבלתי גבול לפעולות הגבול וזה פירוש אלהות, ויציאה מא"ס	כללים ב'
שמי	נה.	שם מ"ה סתום, ועיקר שם המפורש	כללים א'
שמים	סא:.	מלשון שם ובלשון רבים שהוא כולל כל מה שתחתיו והכל נשרשים שם	ביאורים א'
שמים	א:	השמים שייכים לתבונה להבין דבר מתוך דבר שהם משפיעים לארץ והם יודעים כמה ומה להשפיע	כללים א'
שמים, מערכת	יא:.	יסודות העליונים	ביאורים א'
שמיעה	מו:	היא מהנשמה והיא עצמה מתפשטת בגוף אבל רק מהצדדים להתמעט על ידי זה כדי שהגוף יקבל כחו, אבל אחרי זה יוצא דרך הפנים ממש	ביאורים א'
שמיעה	עו.	שייך לשמאל ודין, ותלוי במח שהיא קר ולח כדי למזגם	ביאורים א'
שמיעה	עו.	בחינת שכלית שהוא נפש והוא בבחינת אש ונתלה במח שהוא בחינת יסודית שהוא גוף	ביאורים א'
שמיעה	פב:.	מכחו יש הרהור	ביאורים א'
שמיעה	ד:	עיקר הראיה גדולה מהשמיעה ששרשה מאור הנשמה לנשמה שאין לה כלי בגוף, ולכן רק נתגלה אחר שמתלבשת בנו"ה, ובינה שהיא שמיעה על ידי התלבשות בת"ת שהוא אויר	דעה א
שעטנ"ז ג"ז	מז:	עיקר חיוב התקין בו שהם שורש עולם התהו, ולכן שם צריכים רמז לאמונה שהכל ממנו ית'	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

שער הנ'	כתר עליון	מב ::	ביאורים א'
שערות	יוצאים מהמ"ס אבל נעשים בבחינת שערות על ידי הקד"א (ע"ב דע"ב)	מח ::	ביאורים א'
שערות בדקנא	מהאורות הפנימיים המשלחים הארתם לחוץ להתחבר עם אותן אורות שבחוץ, ושני האורות יחד נעשים התד	מו.	ביאורים א'
שערות הזקן דא"ק	נמשכים מהמ"ס	מח ::	ביאורים א'
שעשוע	דלעתיד היא גילוי לדאור המקיף	כג:	ביאורים א'
שפע	כל שפע לתחתונים גורם תוספת אור למשפיע מהמאציל א"ס ית"ש	מב.	ביאורים א'
שרפים	מלאכים שבבריאה ששייך ליסוד האש	עה ::	ביאורים א'
ת'	שייך למלכות שזה האות הראשון של תמימה וכן בה נשלם האותיות	פז.	ביאורים א'
ת"ד	יוצאים מהאוזן, ות"ג מהחוטם	פ.	ביאורים ב'
ת"ד דא"ק	ע"ב דע"ב דס"ג וע"ב דס"ג דס"ג דמו"ס, ושפעו לאו"א דא"ק היא המ"ה וב"ן הפרטי דע"ב דע"ב דס"ג וע"ב דס"ג דמו"ס	כב ::	כללים א'
ת"ד, י"ג	שורש התפשטותם מאורות האוזן, נחלקים לב' חלקים ח' וה', ח' ראשונים ומעליהם במדריגה ה' אחרונים, אבל בסדר עמידתם הח' למעלה מהה', הח' הם ז"ת עם הבינה של המ"ס דא"א, והה' תיקונים הם ה' ספירות דכתר דא"א חג"ת נ"ה, והם למטה שאין התחתונים יכולים לקבל אורם בהיותם למעלה אלא רק אחר שירדו, והח' היא תוספת אור אשר נתוסף בז, א בהתלבשות האמא, ורק על ידי זה נתעלה הז"א למדריגת אמא	מא ::	ביאורים א'
ת"ת	מסתיים בטבור	טז.	ביאורים א'
ת"ת	נמצא בלב, והוא התגלות כל המוחין על ידי הנה"י דאו"א המתלבש בו, ולכן הוא שני למוחין	יט.	ביאורים א'
ת"ת	חו"ג שולטים כעת יותר מהת"ת ולכן למעלה ממנו, ועיקרם רק מהדעת	יט:	ביאורים א'
ת"ת	שייך ללשון שהיא מפבנים לחיך וגרון	לא.	ביאורים א'
ת"ת	זרע, דהיינו באור ישר, ובאור חוזר לשממה (פ.א.)	פ ::	ביאורים א'
ת"ת	יש בו ב' בחינות א' מה שהוא מציאות בפני עצמה כמו כל שאר הו"ק כלול מחו"ג, וא' מה שהוא שורש לכולם ועומדים בו כל כחות החו"ג שבכל הו"ק, שהוא קו האמצעי המכריח מן הקצה אל הקצה, ועולה עד המוחין ומקבל מהם לו"ק	פא ::	ביאורים א'
ת"ת	שורש הי"ב פשוטות, ואין לו גופה אות מיוחד אלא כולם נשרשו בו, ולמעלה מן הפרסא	פב.	ביאורים א'
ת"ת	רוח דחסדים	סז ::	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

ת"ת	על ידי זה שהוא ממוזג חו"ג נולד כל האמצעים כולם	סט :	כללים א'
ת"ת	נוטה לימין והוא ו' רבתא	עא ::	כללים א'
ת"ת	נמשך ומתפשט מבחינת הריבוי שבג"ר, ולכן לקח את חלקו מהג"ר שהוא הדעת, שת"ת ודעת הם אחד רק זה בפנים וזה בחוץ	עב ::	כללים א'
ת"ת	עלה על ידי הבחינה של ג' קוים להיות עולה על ידי הדעת ישר עד הכתר, ולכן נתעלה ביחס לו"ק ב' מדריגות, ובפנימיותו עלה ד' מדריגות, וביחס לכתר ג' מדריגות	עד ::	כללים א'
תבונה	שייך ללאה ע"ש	ל ::	ביאורים א'
תבונה	ג"ר שלה נחשבת כבינה כלפי הז"ת שלה	לו.	ביאורים א'
תבונה	כך נחשב הז"ת של אמא כלפי הג"ר שלה	לו.	ביאורים א'
תבונה	נקרא א-היה ביחס לז"א אבל ביחס לאמא העליון נקרא הוי"ה	לו :	ביאורים א'
תבונה	מתאצל מהמלכות דבינה, ע' ו' קטיעה	לו ::	ביאורים א'
תבונה	כך נקרא החלק התחתון דבינה בכל מקום שהוא, וחלק עליון נקרא בינה, וכל הוי"ה שם היא של ס"ג	לו.	ביאורים א'
תבונה	מתחילה מהחזה דבינה ולא מתחת רגליו כמו רחל כלפי לאה כי התבונה היא נולדה מהבינה, ולכן מתלבש עליו מהחזה ולמטה, אבל לאה ורחל אינם נולדים אחד מהשני, אלא הם ב' פרצופים מיוחדים	לו ::	ביאורים א'
תבונה	נמשך מיסוד דעתיק, אבל נגמר ונעשה על ידי א"א, על ידי זווג דחיך וגרון שלו, והי"ג תיקוני דיקנא שבו	לו ::	ביאורים א'
תבונה	יצא רק מהאמא עליון	לו ::	ביאורים א'
תבונה	ה' אחרונה שבהוי"ה דס"ג	לח.	ביאורים א'
תבונה	בינה ותבונה יש ב' בחינות לפעמים הם ב' פרצופים ולפעמים נכללים בפרצוף אחד, ואפילו בתור פרצוף א' לפעמים התבונה עולה להכלל בבינה ולפעמים הבינה יורדת להכלל בתבונה (אז עומדים שניהם בגילוי שם ס"ג)	לח ::	ביאורים א'
תבונה	כאשר היא פרצוף בפני עצמה מהבינה אז כל אור עצמותה רק מאור המלכות דבינה וכל איכותה רק רביעית מהבינה, ובחינה זו התבונה לא מפסידה אף פעם ותמיד יכולה לחזור לאותה מציאות (לט.), כאשר היא פרצוף אחד עם הבינה שהבינה יורדת למטה ונכלל בתבונה, אז מהחזה ולמעלה הוא בינה ומהחזה ולמטה זה תבונה, ועל אף שעיקר עצמותה רק רביעית עכ"ז משתתפת ומתאחדת עם כל התנה"י דבינה, כאשר היא פרצוף אחד עם הבינה שהתבונה עולה ונכללת בתבונה, אז היא נעשית שוה	לח ::	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		לבינה	
ביאורים א'	לט.	כל התפשטותה בז"א הוא על ידי תוספת אורות ומוחין שנתוסף לה מלמעלה	תבונה
ביאורים א'	מ.	הבינה פרצוף אחד עם התבונה רק לצורך הזווג, ולולא זה הם תמיד ב' פרצופים, אבל כאשר היא יורדת להתלבש על התבונה לצורך זווג אז נתבטל האור דמדריגת התבונה בהאור הגדול דבינה, ונקרא על שם הבינה	תבונה
ביאורים א'	מ:	אורו של בינה מדי גדול שז"א יקבל ולכן זה רק שייך דרך תבונה	תבונה
ביאורים א'	מ:	אחרי שבינה יורדת להלביש על התבונה לצורך זווג אז מיד אחרי לידת המוחין היא חוזרת למעלה בגלל שז"א לא יכולה לקבל ממנה	תבונה
ביאורים א'	מ::	כאשר נותנת מוחין לז"א זה על ידי תוספת אור ומוחין לה, וכאשר היא מקבלת זאת היא עולה להיות פנימיות דנה"י, ושתמיד עיקר תוספת אור ומוחין לוקח הפנימית דפרצוף והחיצוניות לוקח מעט, ואז נתעלה הנה"י פנימיים דתבונה להיות חיצוניות דחגת וכח"ב?	תבונה
ביאורים א'	מ::	ע' עיבור יניקה וגדלות כאן	תבונה
ביאורים א'	עג::	הארץ השביעי מקביל לספירת המלכות גן עדן והיא בסוד בינה עולם הבא, וז"א בסוד בינה מתפשטת ומכתרת על הז"ת	תבל
ביאורים א'	עד.	ממנו נמשכו כל הו' ארצות	תבל
ביאורים א'	נח.	גימטריא סגול שבא	תג
ביאורים א'	עא:	מורה ששורשו ותלייתו למעלה, וזה ענין נקודת המלכות, וזה רק מצד הי"ס הפנימים דהרוח שבהם	תג
ביאורים א'	מד:	בינה ולא ז"א שהבינה היא השורש לחג"ת ולכן בגלל שהשורש והענפים יחד לכן נקרא כך, והחג"ת דהיינו הגוף תמיד המ"ה	תגים דא"ק
ביאורים א'	מז:	שייך לרמז שהתגין מרמזים למעלה	תגין
ביאורים א'	ס::	נפש האותיות המתאחד עמהם והם כלולים תמיד עם האותיות, ואין להם שורש בפני עצמם, אלא הם ג"ר דנפש, ובאים מהג"ר דבינה (?)	תגין
ביאורים ב'	לב.	עיקרם אורם מבחוץ ולא בתוכם ומאיר להם רק מלמעלה, אבל בעיקר היא שכל זמם שהאור בתוך האות אין גילוי פרטים להם שהם כלולים עם האותיות, והם שניהם אחד, וכאשר מסתיימים האותיות בקומתם אז מתגלים התגים, כי הם נמשכים למעלה (לב:)	תגין
ביאורים ב'	לב::	כאשר הגוף חי הם בתוך הגוף ולכן אין גילוי לתגין רק למעלה מהאות, שרק כאשר הם למעלה מהאות הם מתגלים, והם האור הנפש והכח דהגוף אשר הוא נמשך למעלה מקומת	תגין

מפתח לעניני הלש"ו

		הגוף, וכאשר הגוף מת היא חופתת עליו מבחוקן, וכולם מאורות האמא, והאורות העיקריים שבנפש	
תגין	בחינת נפש	לב::	ביאורים ב'
תגין	חוזרים ומתפשטים בתוך הכלי בהתפשטות השני אפילו שנסתלקו בהסתלקות הראשון, אפילו שאין עוד אור מהתפשטות הראשון שמתפשט בהתפשטות השני	לב::	ביאורים ב'
תהו	נעלם מצד עצמו	סג.	ביאורים א'
תהו	חומר האותיות הראשון	סד.	ביאורים א'
תואריו	מותר לתאר גילוי ית' עצמם, על אף שעיקרי התוארים בתנ"ך הם על המציאות שהמציא, אבל בגלל שהגילויים הם שורש להמציאות, לכן מותר	ה.	הקדו"ש
תולדה	התבונה מתחילה מהחזה דבינה ולא מתחת רגליו כמו רחל כלפי לאה כי התבונה היא נולדה מהבינה, ולכן מתלבש עליו מהחזה ולמטה, אבל לאה ורחל אינם נולדים אחד מהשני, אלא הם ב' פרצופים מיוחדים	לז::	ביאורים א'
תוספת	רק דבר שהיא בסוד תוספת מסתלק בעת הפגם ולא עצם	לא::	ביאורים ב'
תוספת	כל מה שהוא בסוד תוספת לא נחשב במנין הספירות כי לא היה בעולם הנקודות	לד.	כללים ב'
תוספת אור	על ידי אור"מ	לד::	ביאורים א'
תוספת אור מוחין	כל ירידת אורות ממקומם באמת אינה ירידה אלא על ידי תוספת אור ומוחין כל האורות עולים לדרגה מעליהם וממילא משפיעים יותר	מ:	ביאורים א'
תוספת אור מוחין	בעיקרון היא אל הפנימיות ולא חיצוניות	מ::	ביאורים א'
תוספת מוחין	יש לו מעליון ב' מיני הארות א' הוא מה ששייך לעיקר עצמותו, והוא מתלבש בין כלים שבו לאור הפנימי שלו, וא' שנעשה על ידי זיווגים של העליונים, וזה תוספת מוחין, וזה נקרא זווג דמוחין, וזה מתלבש בתוך הנשמה דתחתון, וכאשר נתווסף מוחין אז מתגדל עצמותו העיקרית גם כן(יז:)	יז.	ביאורים א'
תורה	שלנו נקרא תורה דבריאה, ומעל זה יש תורה דאצילות, ומעל זה יש תורתו של הקב"ה שהוא עולם המלבוש	פה::	ביאורים א'
תורה	קב"ה ואורייתא חד היא רק על רוחניות התורה שהוא עצמותה ופנימיותה שבזה היא כוללת כל האצילות כולה	נד::	דעה א
תורה	קודם החטא היה ללא לבוש, ולכן הכל קודש קדשים, ולאחרי החטא היה בלבוש דבריאה, של מט"ט, ואז יש מותר ואסור וכו', וזה היה להמשיך גילויים למטה בכל הצורך להנהגות	ג.	כללים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		העולמות או לפי דרגת בריאה אחרי החטא (אבל התיקון מגיע עד רזא דא"ס) או לפי אצילות לפני החטא (ג:.)	
תורה	ג::	כל מה שמתבונן האדם למטה הוא מאי רומזהיר אותו הענין למעלה	כללים א'
תורה	נג:	בצורתה אשר לפנינו היא דבריאה וכן ביצירה ועשייה	כללים ב'
תורה, גודל המצוה	ז.	שהשכל והמשכיל והמושכל אחד הוא, וכאשר יודעים דבר מהתורה הוא דבוק ברצונו ית', שנעשה אותו ידיעה חלק מכחות הנפש שבו, שרצונו הוא אורו עצמו המתפשט למטה	הקדו"ש
תורה, חידושי	כא:	ע' חידושי תורה	ביאורים א'
תחיית המתים	כב::	בא מההבל דגרמי	ביאורים א'
תחיית המתים	כד.	בא מהטיפה זרעית מאבא	ביאורים א'
תחיית המתים	יג::	עיקר האמונה שזה מסביר למה כל הבריאה קייים ולא לריק	דע"ה ב'
תחיית המתים	פב::	יבטל כל הרשעה וזדכך כל החומר על ידי הג' סעודות דלויטן וזיו שדי ובהמות בהררי אלף	כללים א'
תחתון	טז::	על אף שהוא דרגה אחרת לגמרי מעליון, עכ"ז כלול כל תחתון מכל הארת היושרים דעליונים בפנימיותו, וכן הוא מוקף מכל הארת העגולים דכל העליונים כולם בחיצוניותו	ביאורים א'
תחתון	טז::	עוגלים ויושר של תחתון נמשך ומתפשט רק מבחינה האחרונה של היושר דעליון, ונמשך דרך חלונות דעגולים דעליון	ביאורים א'
תחתון	יז.	יש לו מעליון ב' מיני הארות א' הוא מה ששייך לעיקר עצמותו, והוא מתלבש בין כלים שבו לאור הפנימי שלו, וא' שנעשה על ידי זיווגים של העליונים, וזה תוספת מוחין, וזה נקרא זווג דמוחין, וזה מתלבש בתוך הנשמה דתחתון, וכאשר נתוסף מוחין אז מתגדל עצמותו העיקרית גם כן(יז:)	ביאורים א'
תחתון	כב.	רק המלכות דמלכות של המלכות דעליון מתלבש בתחתון	ביאורים א'
תחתון	כה::, לז::	כל התלבשות רק על בחינת כח והארה הנמשך בעת הזווג, וזה מהמלכות דמלכות דעליון, וזה מתלבש בתחתון, והוא תמצית דגוף ונפש דעליון הנמשך בטיפה זרעית לצורך הולד, ועיקר אותו כח נמשך מהז"ת דמלכות דעליון, אבל זה לא הז"ת אלא רק הארה ממנה, והארה הזאת היא נעשה בהנה"י דעליון, כי הם השקחים ששוחקים מן לצדיק וצדק, וזה הטיפה באמת נמשך מכל הקומה כולו דהעליון, אבל מהרשין לא ניכר בתחתון (כה:.)	ביאורים א'
תחתון	כט::	כלול מכל העליונים	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

תחתון	כל הה' פרצופים נחשבים כזו"ן ביחס לעולם שלמעלה ממנו, ונחשב כחסר מוחין, והם מתתקנים על ידי זווגים בעולם העליון	ל :	ביאורים א'
תחתון	צורה שלו היא החומר דעולם העליון	ל ::	ביאורים א'
תחתון	עליון ממנו כמקיף אליו	ל ::	ביאורים א'
תחתון	כל תנהי"ם דכל פרצוף עליון לתחתון יורד רק מהיסוד שיהא רק דרך קו אחד	נה.	ביאורים א'
תחתון	מתחיל מהקצה התחתונה דעליון ונעשה הראש דהתחתון מהאש דהעליון שהוא הש' דאמ"ש	עג ::	ביאורים א'
תחתון	מהמ"ה וב"ן דעליון והע"ב וס"ג נעלמים, ולכן נחשב כזו"ן כלפי עליון, וכל גילוי של ע"ב וס"ג מעליון לתחתון הוי בחינת גדלות, שהוא למעלה ממדריגתו, וזה אינו תמידי אלא לפי התיקון	ו ::	ביאורים ב'
תחתון	תכלית לעליון כי בו מקיים רצון מאצילו ועל ידו נשלם תיקונו, ואז היא מקבלת אור א"ס להשפיע	כה.	ביאורים ב'
תחתון	מהנה"י דעליון הפרטי שעליו, ועוד הנה"י משתתף בפעולת תחתון	צא :	ביאורים ב'
תחתון	כל תחתון זו"ן כלפי זה שעליו שנחשב כאו"א כלפיו	כה.	דעה א
תחתון	לא משיג את המידה שעליו	מג.	דעה א
תחתון	ביחס לעליון כמסובב כלפי סיבה, שהם מאוחדים למציאות אחת, לאפוקי פועל ופעולה שהם נפרדים, וזה אינו בעיקרו ובעצמותו הפנימית שבתחתון כי בזה רק הקב"ה הסיבה לכולם	ד ::	כללים א'
תחתון, עולם	ע' עולם תחתון	טו ::	ביאורים א'
תיקון	בזמן התיקון יחזרו כל אלו הניצוצין דעקביים דא"ק הנתונים בעשייה ויעלו למ"ן ביסוד דבינה להתתקן שם ולחזור ולצאת ממנה על ידי זווג	כח ::	ביאורים א'
תיקון	בזמן התיקון אז ישכילו לדעת איך שכל ההנהגה כולה הנסבב מענין נפילת הניצוצין וירידתם בעולם התהו	כח ::	ביאורים א'
תיקון	דלעתיד שכל העולמות יעלו עד א"ק, וביתר פירוט אור המלכות דאצילות תתייחד עם הז"א ויאירו שניהם באור הבינה, והבינה תכלול באבא ויאירו שניהם יחד באור הי"ג ת"ד, ואז יתייחדו כולם ויאירו באור ז"ת דרדל"א	כט.	ביאורים א'
תיקון	קודם התיקון כל הפרצופים נמצאים במדריגת הקטנות שהם בעיקר רק זו"ן, והתיקון מוסיף או"א	לד ::	ביאורים א'
תיקון	הגילוי של האור הגנוז, ולצורך תולדתו היה זיווג עם הע"ב הכללי שהוא כללות הרישא תניינא, עם כן המ"ס, וזה הזיווג בסוד פנימית כי הוא בגילוי דאור א"ס שבהם, ונולד שם מ"ה שהוא מרזא דאור א"ס, שכלול בו מהדעת	נב.	ביאורים א'

		עלאה, ועל ידו התייחד האור א"ס בכל האצילות כולו	
תיקון	נב.	זווג שלו נעשה על ידי שעלו מ"ן מכל האורות של מלכי יושר ומלכי עיגולים, וכן האו"א שבא"ק ואז האיר אור הא"ס בכלם, ואז יצאו כולם בגילוי דא"ס והתייחד אור א"ס בכלם	ביאורים א'
תיקון	נב:	לא נתקנו באמת עדיין כל הנקודות אלא רק מה שהוכרח למציאות ד' עולמות אבי"ע אלא זה ניתן ביד אדה"ר וזרעו לתקו, ולכן לא יצאו המ"ה וב"ן שוים אפילו בתיקון, שלא נתקנו הש"כ והרפ"ח ניצוצין ואלו יתקנו רק בימות המשיח, ואי שויונם היא הסיבה לשינוי בין מהלך הלבנה להמלך החמה (נב:).	ביאורים א'
תיקון	סח.	מתתקן הגוף שיכול לסבול ולהוציא פעולת הנשמה על ידי הגוף, שנתצמצם ונתקן כלי מיוחד לכל כח וכח	דעה א
תיקון	עו:.	על אף שנקתנו הניצוצין במעשה בראשית אבל זה רק מה שנוגע למ"ב עצמו. אבל כל מה שעתידי לצאת תולה תיקונים במעשה אדה"ר, שאפילו הנשמות אשר נכללו בו שנבררו על ידי הקב"ה וכן החלקי בעלי חיים שנבררו על ידי אדם הראשון בקריאת שמם, אבל בגלל שחלקי הדומם וצומח לא נבררו ומהם הוא כל הגופות והכלים דנר"נ, אם כן באמת חסר כל הבריאה תיקון, ומציאותם של הגופות היא מהרפ"ח ניצוצין, וזה הצלמים שהיא בין נר"נ לגופות, וזה היה חסר אפילו אחרי בריאת האדם (עו:).	דעה א
תיקון	מה:	זווג שלו להוליד התיקון היה בין הקד"א למ"ס ולא מהע"ב וס"ג שבמ"ס שהיה באבא דנקודות	כללים א'
תיקון	נז:	יצא הנוק' בי"ס דב"ן וי"ס דמ"ה	כללים ב'
תיקון	נח:	ט"ר דב"ן עם המ"ה שהוא החלק המ"ה השייך לנוק' שהיא המלכות הכללי דמ"ה	כללים ב'
תיקון דאור מ"ה	עח:.	יצא אור החסד, והוא גילוי היחוד דאור א"ס, ואז נסדר ג' קוים שהוא חסד מימין גבורה משמאל וגילוי והיחד דאור א"ס באמצע	כללים א'
תיקון דו"ן	ז:.	יש ב' מיני תיקוני דו"ן א' בדו"ן הפרטי שבכל פרצוף ופרצוף, וא' תיקון הנוק' הכללי והזכר הכללי	דעה א
תיקון דט"ר דב"ן	מח:.	עסמ"ב הפנימי דב"ן דב"ן דמ"ס, שהם הט"ר שהם יוצאים בעת התיקון והם מהיטבאל, כידוע שמה שיצא היא רק הארה שעיקרו נשאר במקומו, אבל מציאותו העיקרי וגילוי שבאצילות הם רק מהב"ן שבהם שהוא הב"ן הפנימי דב"ן דב"ן דמ"ס (מח:).	כללים ב'
תיקון דלעתיד	ט.	הא"ס תמיד שלוח הארתו לתקנו ולהעלות	ביאורים א'

		לבלתי גבול ולתקנו לעתיד	
ביאורים א'	טו.	אחרי שית אלפי שנין יעלו כל האבי"ע עד עתיק דאצילות, ז"א כל אחד במקום המקביל לו, ואחרי זה יעלו הכל, אפילו הספירות דז"ת דבי"ע עד ג"ר דאצילות וזה ימשך עד סוף האלף העשירי, ואחרי שלב זה יבא שלב שהכל יעלה למדרגת עולמות דא"ס, שאז אין זמן	תיקון דלעתיד
ביאורים א'	טו:	כאשר יתגלה אור היושר דכל בחינה עד החלקי העגולים שלו, שאז כולם יגיעו ליסודם הראשון, ויזרו למדרגתם הראשונה	תיקון דלעתיד
ביאורים א'	טו::	יתיחדו האור פנים עם האור מקיף	תיקון דלעתיד
ביאורים ב'	כה::	אז התפשטות השני יחזור להתפשטות הראשון ויהיה בבחינת אור חוזר	תיקון דלעתיד
כללים א'	א::	תכלית הכל שהכל יעלה במעלה ויאירו כל א' בשני ללא מסכים	תיקון דלעתיד
כללים א'	לה::	אז יתהפך כל הגבורות והדינים לקדושה שמהם כל הנועם והענוג	תיקון דלעתיד
כללים א'	סד::	תיקון העולם מסודר על ג' ענינים: א' סדר הכלילות, דהיינו שכל המינים צריכים זה לזה וכולם יחד יוצרים פרצוף אחד, ב' סוד הכלילות, וזה שעל ידי תו"מ של כלל ישראל כל הענפים עולים לשרשם, שהוא מלכות דאצילות, ואז חוזרים לאימא עלאה, וזה באלף השביעי, ג' סוד האחדות, והיא כאשר יצאו עוד פעם מתוקנים, באלף ח', ט', וי', וזה חיי עולם הבא, שכולם חוזרים לא"ס ממש (סה.)	תיקון דלעתיד
ביאורים א'	כג.	על ידי אור המקיף ע"ש	תיקון דעתיד
ביאורים ב'	מג::	על ידי אור חוזר מלמעלה למטה	תיקון האחרון
כללים א'	פב::	מתחיל באלף הז' וממשיך לעט לעט עד סוף אלף העשירי	תיקון האחרון
כללים א'	פד::	עד אלף הי' היא תיקון בסוד כלילות, וזה שייך לזמן, ואחרי אלף הי' תיקון האחדות, שהוא מעל הזמן, וזה דרגת למעלה מטבור דא"ק והוא עולמות דא"ס ומשם לכתר דא"ק ולקו ולא"ס המקיף (פה.)	תיקון האחרון
כללים א'	קד.	כללות העולם נתקן במעשה בראשית בגילוי דאור הגנוז, אבל שלימותם ותיקונם נעשה לכל אחד ביומו על ידי העשרה מאמרות שנבראו העולם	תיקון האצילות
כללים ב'	נח:	תוספת אורות מחו"ג דתנהי"ם דז"א היא על פי סדר אטב"ח	תיקון הב"ן על ידי י"ס דמ"ה
דע"ה ב'	יז::	כל מה שנתקן היא רק מה שנוגע לצורך בריאת אדה"ר לבד שמאז והלאה יהא הוא הפועל והמתקן כל התיקונים העליונים שלא נגמרו עדיין	תיקון המ"ה

מפתח לעניני הלש"ו

תיקון הסוף	בהתהפכות גוף לנשמה לעלות הכל אל שרשו	ב.:	ביאורים א'
תיקון התכלית	בג' בחינות כלליים, א' אחרי פטירת אדם במקומו בגן עדן, ב' בתחיית המתים שהוא התיקון של ימות המשיח, ובשניהם משתתפי המלאכים כטפל לצדיקים, וג' חידוש העולם לאחר אלף השביעי, ואז כולם מתייחדים יחד באור האחדות הנעלם גם המלאכים וגם הצדיקים	ד.	כללים א'
תיקון, אור ה	סיבת יציאתו כי אחרי מיתת המלכים האורות עלו למעלה בתור מ"ן, וזה חלק הב' של הסתקלות הב'.	ק.:	כללים א'
תיקון, עולם ה	נעשה על ידי הפנימיות וחיצוניות דמ"ה וב"ן דא"ק	מט.	ביאורים א'
תיקוני דיקנא, י"ג	שורש התפשטותם מאורות האוון, נחלקים לב' חלקים ח' וה', ח' ראשונים ומעליהם במדריגה ה' אחרונים, אבל בסדר עמידתם הח' למעלה מהה', הח' הם ז"ת עם הבינה של המ"ס דא"א, והה' תיקונים הם ה' ספירות דכתר דא"א חג"ת נ"ה, והם למטה שאין התחתונים יכולים לקבל אורם בהיותם למעלה אלא רק אחר שירדו, והח' היא תוספת אור אשר נתוסף בו, א בהתלבשות האמא, ורק על ידי זה נתעלה הז"א למדריגת אמא	מא.:	ביאורים א'
תכלית	תכלית הכוונה ליחד עולמות ב"ע באור אחדותו ית"ש	ו.	ביאורים א'
תכלית	תכלית כל המציאות היא גילוי כבודו ית', וזה על ידי אחדות האבי"ע שהוא חזרתם לשורש	ב.:	ביאורים א'
תכלית האחרון	אז יתבטל כל המסכים וכל חלוקי מדריגות, והכל ישוב לאור א"ס	ז.	ביאורים א'
תמורה	שינוי החלטי ורק בב' מציאויות, וזה שיין למלכות (סח.:	סח.:	כללים א'
תמורה	שרש שרשו בדעת, שהוא המזלין	עא.:	כללים א'
תמורה	עיקרו יוצא בבי"ע	עא.:	כללים א'
תמורה	עיקרו רק בבי"ע שרק שם עיקר הטוב והרע, ויצא כל אחד על מציאותו ממש	עב.	כללים א'
תמורה	עיקרם בעשייה	עב.:	כללים א'
תנה"י	נקרא על שם המלכות	לו.:	ביאורים א'
תנה"ס דא"ק	אחרי התעלות האור נשארו רגלי הא"ק למטה ריקן מאור ונתעבו ונתהוו למדריגת אצילות וכן לבחי' שרשי ב"ע, שהפנימיות דכלים נעשו לכלים דג"ר דאצילות, והחיצוניות לג"ר דבי"ע (השרשי העומד במקום האצילות)	נא.:	דעה א
תפארת	שורשו בדעת והוא בפנימית החוטם דא"ק, ושם מושרש כל שורש ז"א הכללי	ל.:	ביאורים א'
תפארת	דזכר מטה כלפי חסד, ושל נוק' מטה לפי גבורה	עח.:	ביאורים א'

מפתח לעניני הלש"ו

		וירוד ומתייחד עם מלכות	
תפארת	כל תפארת יש בו אור הדעת שהוא פנימי אליו ומשתתף עמו חו"ג בג' פרקים שבהם	נג:	כללים א'
תפילות	וכאשר הגיע העת למציאות האצילות והנקודות האיר ונתגלה הב"ן דמ"ה דמ"ס לצורך תולדות המלכי יושר דנקודות שהם מאבא שבא"ק, וזה הב"ן דב"ן שהיא החיצוניות דב"ן	מט:	דעה א
תפילות	כי כל טובה וישועה היא רק על ידי גילוי אורו ית' ולכן צריך שיהא כל תפילה וכל בקשה רק למען שמו ית' אפילו אם זה בנוסח של צרכי בני אדם פרטי, ואז יש להתבונן כי כשם שחסר לו אותו הענין למטה כן הוא ממש נסתם וחסר אותו הגילוי אשר למעלה	נו:	דעה א
תפילין ע' קשר	ע' לאה	לא.	ביאורים א'
תשמיש	בעיניים	פב.:	ביאורים א'
תשמיש, הנאתו	בהורדת האור בטפה הזרעית, שהחצי העליון של הפרצוף מתלבשת בחצי התחתון, שהאור הדעת מתפשט למטה	לט.:	ביאורים א'
תשרי	מכח הצמצום הנכלל באור דהתפשטות השני, ולכן אז שליטת הדין, וזה לא הצמצום גופה אלא על הגילוי דגבורות ושליטת הדין הוא מסוד הצמצום, היסוד התחתון לעולם (לח:)	לח.	כללים א'
תשרי	שייך להריון שהוא מסוד צמצום שהוא עליית מ"ן במעי אמא, וראש לשנים שהשנה היא הקף כלל העולם, ולא שורש לעולם חדש	מ:	כללים א'
תתקע"ד דורות	יצאו בשעת מיתת המלכים בניצוצין שיצאו אז	ב:	דעה א
תתקע"ד דורות	חלק המדבר שבשברי כלים שיצאו בשבירת הכלים, והם הוציאו כל הדינים והגבורות מהכח אל הפועל לרע ממש שלזה אנחנו צריכים לתקן בתורה ומצות שלנו	עז:	דעה א
תתקע"ד דורות	יצאו רק בבחי' שרשים לבד שלא יכלו לקבל אור המה	יא.	דע"ה ב'
תתקע"ד דורות	מש"כ שהרע של התתקע"ד דורות נהפך לאש משפט אין הכוונה שהיו נידונים בו תכיף כי אם כן לא היה להם תרופה ח"ו, דהיינו שאם היה מתחיל הדין קודם התיקון המ"ה בעולם התהו היו נכרתים ומתבטלים על ידי תוקף הדינים מכל וכל והיה כל בריאתם לריק ולבטלה והאמת כי לבסוף יהיה תיקון לכל התתקע"ד דורות, והאש עצמו נעשה בבסיום שללא זה היו כלים לגמרי	יב:	דע"ה ב'
תתקע"ד דורות	לעתיד יתקדשו, וזה בגלל שאין להאשימם כל כך שכל בריאתם היה מתוקף הגבורות אבל אינם מעצם הרע עצמו כמו הרוחין בישין אשר יצאו ממחצב הקלי', שכל מה שהוא עצם הרע הוא וכל תולדותיו יתבטלו לעתיד	יב.:	דע"ה ב'

מפתח לעניני הלש"ו

תתקע"ד דורות	תמצית שלהם מה שנשאר אחר תיקון דמ"ב היא הז' נקודות זו"ן דקלי'	יג.	דע"ה ב'
תתקע"ד דורות	בגלל שהם מהניצוצין לכן הם מהסיגים ומתוקף הדינים קשים לכן יצאו כולם סורם רע	קי:	כללים א'
תתקע"ד דורות של עולם התהו	יתוקנו לבסוף ולא יכלו	קו.	כללים א'
תתקע"ד דורות של עולם התהו	הערב רב והתתקע"ד דורות באים מאותו שורש שהוא מסוד הדעת, והטוב שבערב רב מסוד הדעת דז"א שהוא במיעוט גדול, וזה יתברר לעתיד לבא, ומאותו עצמות הוא שורש לתתקע"ד דורות, והרע שבערב רב גם כן מאותו רע שבהם	קו.	כללים א'
תתקע"ד דורות של עולם התהו	אחרי שנתקנים הם עולים למ"ן ומקבלים על ידי זה תוספת אור וברכה, ומשם נמשכים ונכנסים בהיכל אהבה דבריא, ששם כל הנשמות ניתנים ומתגלמים להיות ראויים להכנס בבני אדם, ואם כן בתתקע"ד תלוי התיקון דעולם כולו	קו.:	כללים א'
תת"ף חלקים בשעה	צינורות הספירות המתחלפים ונפתחים בכל שעה, ובכללי כללות הם כ"ב כנגד האותיות	עה::	כללים א'
תת"ף צירופי הוי"ה	?	טז::	דע"ה ב'
תת"ף רגעי השעה	מזה הוא שינוי ההנהגה והמאורעות שבכל יום, לפי חילוקי איכות הניצוצין המתבררים בכל יום שמשונים בכל יום מזולתו	קו.:	כללים א'